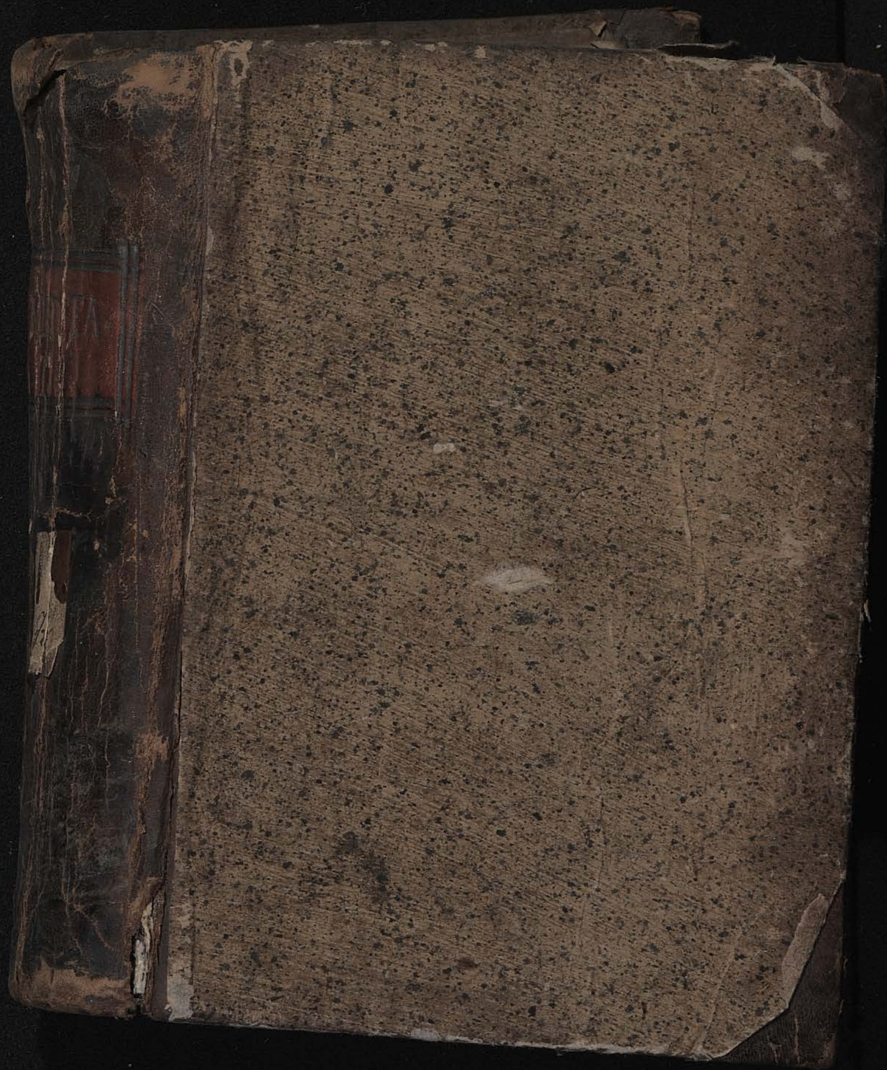



V
B J
C

Tabul

T

De imi
omnii
De hun
De doc
De pru
De lect
De inor
De van
De caue
De obe
De caue
De pace
capit.
De vtil
De tem
De tem
De opi
De suff

Tabule capitulorum in libros sequentes

Capitula libri primi.

Capitula secuudi libri.

Capitula libri tercij.

Capitula libri quarti.

Tabula.

Jhesus Cristus Maria

Jhus maria

Finit tabula

Modus dicendi pr nr

[illegible]

Pr noster

[illegible]

Ave maria

[illegible]

cogitabis — passionem

Super secundum punctum
[illegible] nunciatoris passionis
Grandis amoris [illegible]
dolorose separacionis
dolorose iteracionis
Traditorem denunciacionis
pedum lotionis
Sacramenti institucionis
Exempli dandi
Imminentis passionis
Tue orationis
De loco exitus
Animi stabilitatis
Sanguinis sudacionis

Secundum gaudium visitacio Elizabeth

cogitabis
Super secundum punctum
[illegible] proditoris appropinquationis
Jude ad salutem [illegible]
Judeorum interrogacionis
Judeorum prosternacionis
Auricule curacionis
Jhesu capcionis
Corde in collo positionis
Jhesu in terram prosternacionis
Ignominiose manuum [illegible]
De orto [illegible]
Circa tortorem et in via
In platea phariseorum
passionem

Gaudium [illegible]

Si [illegible] punctum
Jhesu [illegible] ante ductionem
A petro ibi negacionem
Ab anna interrogacionem
A ministro colafizacionem
Jhesu benignam responsionem
De [illegible]
Marie [illegible] nunciatorem

Tertium gaudium adoracio regum

Super tertium
pat[illegible]
Jhesum ad cayphan ductionem
Cayphe [illegible]
[illegible] falsorum testium productionem
Cayphe Jhesu interrogacionem
Jhesu humilem responsionem
A pontifice vestium [illegible]
Jhesu [illegible] consputacionem: passionem
Jhesu [illegible]
colaphizacionem etc.

In celarium introducitur
Colafisatur
Flagellatur
usque ad diem passionis
Quintum gaudium
presentacio
et in honore istius gau
dii dic x Ave maria
post ca[n]tica anc scripta
Salue regina v O
gloriosa domina v diffusa
Oratio Deus qui beate ma
rie virginis tue matris gloria
speciem in tempore corona
sti tribue quod eius sola
tiis fruens in celis aug
gaudia Ecclesia in terris
Concede nos famulos te
dimitte auxilio dita
nos dum vivimus etc
Sequitur octauum pr
Cogitationibus quo[d] dicatur
Ihesus ipse eorum ligatus
Judas a se ipso suspenditur
De veritate accusatur
A pilato examinatur
A christo veritas professit[ur]
Innocentia eius proclamatur

Ad herodem mittitur
De multis interrogatur
Ab herode spernitur
Alba veste induitur
Trahitur impellitur pungitur
Ad pilatum ducitur
In via prosternitur
Sextum gaudium
inuencio intebatur
Sequitur nonum pr
Ihesus a pilato liberatur
Ignominiose flagellatur
Virgis pungitur
Flagellis ceditur
Cathenis laceratur
A columna pilati abscinditur
In terram prosternitur
Septimum gaudium re
surrectio filii
Sequitur decimum pr
Ihesus veste induitur
Ad sedem collocatur
Spinis coronatur
Arundo ei datur
Aue rex dicitur
Ante eum genua flectunt
Arundine percutitur
~~Flerat edunt~~
~~Maria ad terram prosternit~~

Sna
qnq
fena

8i gau[dium] ascensio filii sui

S[ecundu]m hora[m] prime

Pilatus educatur
Maria ad terram prosternitur
A iudeis crucifige proclamatur
Ad tribunal ducatur
Jhesus ad mortem sentenciatur
De pretorio educatur
Vestis rubea deponitur
Mancera xpi inanatur

Spiritus sancti missio

S[ecundu]m x[?]m pr[ime]

Vestis propria induitur
Cathena collo suspenditur
Crux humeris imponitur
Ad locum calvarie ducatur
Jhesus ad terram prosternitur
Maria filio occurrere cupit
Filius ei compatitur
Symon portare crucem cogitur
Mulieres alloquitur
A iudeis impellitur
In monte calvarie prosternitur
Corpus eius denudatur
Corona vestibus extrahitur

Decimum gaudium assumptio beate virginis

[D] s[?] xim pt

Cogitatibus quo dixit Jhesus
In lapide collocatur
Corona noviter imprimitur
Crux perforatur
Jhesus irridetur
Per manus pedes cruci affigitur
In crucem prius figitur
In toto corpore offenditur
In manibus pedibus clavis af-
Omnia membra extenditur
Sursum extollitur
Ab omnibus cernitur imitatur
Maria ad terram prosternitur
Velo suo capitis filius tegitur
Jhesus in cruce elevatur
Crux in foramen vehementer
Vulnus quoque rumpitur
Sanguis Christi funditur
Titulus super caput scribitur
A latronibus blasfematur b
A iudeis irridetur
Pro inimicis deprecatur a
Latroni paradisum promittit c
Matri Christi Johannem commendat

Gaudium celi

Plenitudo glorie super omnes angelos et sanctos
Decoratio claritatis super omnes celos et sanctos angelos

Cena grasia

Sup iiii pt
cogitabilis . narz sessioz
Jhu dulcez oroem
Jhu magna pa^oz z re:
Jhu fellis potacoz
Jhu vociferacoz
Jhu expiracoem
capitis ad mi^cz iclinacoz
veli scissioz
tre motionez
petraz scissioz
monumentoz apercz
corporum resuscitacz
Gaudia celi
Exaltacio sup oes
choros an. loz z scoz
Confirmata volu
tas qz volu. tas eius
unita e volunti dnic
S^t xiii pt
lateris apparicionem
Celi illuminacoem
scalarum applicacoem
Clauoz deposicoz
mulieris lamentacoem
Corpis eius deposicoem
panni sindonis sepelicoz
mris fatigacoem
Gaudiuz celi
Eminencia ad oes
eius sanctos scdm eius uoluntate
et arbitrium

S^t xvi pt
Gloriosaz resurreccoem
mris salutacoem
Marie magd^e apparicoem

Gaudiu marie
Approximacio scte trinitatis
qz deo trino i psonis et vno
in essencia e ppinqua
S^t xvii pt ...
Cu discipulis refectioz
de ciuitate educcionez
In monte oliuarum apparicioz
mris valedictioem
In aerez subleuacoem
Spussancti missioem

Gaudiu marie
Assecuracio eterne glie
qz secura e qz gla eius
in eternum manebit Et quod
petit a filio exauditur

finitur hic et z^e ...
... hic in pnia
finitur hmg ... ise
...

Incipit liber primus fratris Thome de Kempis: canonici regularis ordinis sancti Augu. De imitatõne xpi et de cõtemptu oĩm vanitatũ mũdi. Capitulũ primũ.

QUi sequitur me nõ ambulat in tenebris. sz habebit lumen vite dicit dns Hec sunt verba xpi quibus ammonemur quatenus vitã eius et mores imitemur si velimus veraciter illuminari et ab omi cecitate cordis liberari. Summũ igitur studiũ nostrũ sit in vita iesu xpi meditari. Doctrina xpi oẽs doctrinas sctõrum pcellit. et qui spiritũ xpi haberet: absconditũ ibi manna inueniret Sz cõtingit q multi ex frequenti auditu euãgelij parũ desideriũ sentiũt qr spm xpi non habent. Qui aũt vult plene et sapide

xpi verba intelligere oportet vt totã
vitã suã illi studeat ꝯformare Quid
ꝓdest tibi alta de trinitate disputare
si careas humilitate vnd displiceas
trinitati. Uere alta ꝟba non faciũt
sanctũ ⁊ iustũ: sed virtuosa vita effi/
cit deo charũ Opto magis sentire cõ
punctionẽ: ꝙ scire eius diffinitionẽ
Si scires totã bibliam menteten⁹ ⁊
oĩm philosophoꝝ dicta qd totũ pro
dessit sine charitate dei ⁊ gratia Ua
nitas vanitatũ ⁊ oĩa vanitas: pre
ter amare deũ ⁊ illi soli seruire Ista
est summa sapientia ꝑ contemptum
mũdi tẽdere ad celestia regna Uani
tas igit̃ ẽ diuitias perituras ꝙrere ⁊
in illis sperare. Uanitas quoqꝫ est
honores ambire ⁊ in altũ se extollere
Uanitas est carnis desideria sequi.
illud desiderare vnde postmodum/
grauiter oportet puniri. Uanitas ẽ
longã vitã optare. ⁊ de bona vita pa

Locus insignis



vel ibi. nõ inuenies quietez nisi in humi
li subiectiõe sub plati regimine. Ima
ginatio locoꝝ ꝛ mutatiõ mltos fefel
lit. Verũ est ꝙ vnusquisqꝫ libẽter a-
git ꝓ sensu suo: ꝛ inclinat ad eos ma
gis q̃ secũ sentiũt. Sꝫ si deꝰ est inter
nos necesse est vt relinquamꝰ etiã quã
qꝫ nr̃m sentire ꝓpt bonũ pacis. Quis
est ita sapiẽs q̃ oĩa plene scire põt. Er
go noli nimis in sensu tuo ꝯfidere.
sed velis etiã libẽter alioꝝ sensuz au
dire. Si bonũ est tuũ sentire ꝛ hoc ipꝫ
ꝓpter deũ dimittis ꝛ aliũ seq̃ris ma-
gis exinde ꝓficies. Audiui em̃ sepe
securiꝰ esse audire ꝛ accipe consiliuz
q̃ꝫ dare. Põt em̃ cõtingere vt bonuz
sit vniuscuiusqꝫ sentire. sꝫ nolle aliis
acq̃escere cũ id ratõ aut causa postu
lat signũ est supbie ꝛ ptinacie

De cauẽda supfluitate vboꝝ. Ca. X

Caueas tumultũ hoĩm q̃ꝫtũ
potest: multuz em̃ ipedit tra

ctatus ſecularium geſtoꝛuꝫ etiam ſi
ſimplici intẽtione pferãtur. Cito eĩ
inquinamur vanitate ꝛ captiuamur.
Vellẽ me pluries tacuiſſe ꝛ inter ho
mines nõ fuiſſe. Sꝫ q̃re tã libenť lo
q̃mur ꝛ inuicẽ fabulamur cũ tñ raro
ſine leſione ꝯſcie ad ſilentiũ redimꝰ.
Jd̃ tã libenter loq̃mur: qꝛ ꝑ mutuaſ
locutões ab inuicẽ ꝯſolari q̃rimꝰ. et
coꝛ diuerſ cogitatõnibꝫ fatigatũ op
tamꝰ releuare. Et multũ libenter de
his q̃ multũ diligimꝰ vł cupimꝰ vł q̃
nob ꝯtra ſentimꝰ libet loq̃ ꝛ cogitare
Sꝫ ꝓh doloꝛ ſepe inaniter ꝛ fruſtra
Nã hec exterioꝛ ꝯſolatio interioꝛis
ꝛ diuine ꝯſolatiõis nõ modicũ detri
mentũ eſt. Jd̃ violandũ eſt ꝛ orãduꝫ
ne tp̃s ocioſe trãſeat. Si loq̃ licꝫ ꝛ ex
pedit. q̃ edificabilia ſunt loq̃re. Ma
lus vſus ꝛ negligẽtia pfectꝰ nr̃i mul
tũ facit ad incuſtodiã oris nr̃i. Ju
uat tñ nõ paꝝ ad pfectũ ſpũalẽ deuo

rū curare. Vanitas est pn̄tē vitam solū attendere. ⁊ que futura sunt nō pͥuidere. Vanitas est diligere qđ cū omni celeritate trāsit: ⁊ illuc nō festīa re ubi sempitnū gaudiū manet. Memento illius frequenter pūerbiȷ: qđa non saciat oculus visu: nec auris impletur auditu. Stude ergo cor tuū ab amore visibiliū abstrahere. ⁊ ad inuisibilia te trāsferre. Nā sequētes suā sensualitatē maculant cōscientiā ⁊ pdunt dei gratia.

De hūili sentire suiipi⁹. Ca II

Omnis hō naturaliter scire desiderat. sz sciā sine timore dei qđ importat. Melior est pfecto hūilis rusticus q̄ deo suit q̄z supbus phs q̄ se neglecto cursum celi ɔsiderat. Qui bn̄ seipm cognoscit sibi ipi vilescit: nec laudibȝ delectatur hūanis. Si scirē oīa q̄ i mōdo sunt ⁊ non essem in charitate: qđ me iuua

ret corā deo q̄ me iudicaturꝰ est ex fac
to. Quiesce a nimio sciēdi desiderio:
qꝛ mag̃ ibi inuenit᷑ distractō ꝛ decep
tio. Sciētes libenter volūt videri et
sapientes dici. Multa ḡ sunt q̄ scire
parū vl̄ nihil aīe ꝓsunt. Et valde in
sipēs est q̇ aliꝭs intēdit q̄ꝫ his q̄ salu
ti sue deseruiunt. Multa ꝟba non sa
tiant aīaꝫ: sꝫ bona vita refrigerat mē
teꝫ. ꝛ pura ꝯsciā magnaꝫ p̄stat ad de
umꝯfidentiā. Quāto plꝰ ꝛ meliꝰ scis
tāto grauiꝰ inde iudicaberis nisi san
ctius vixeris. Noli ergo extolli de vl
la arte vl̄ sciā. potiꝰ time de data tibi
noticia. Si tibi videt᷑ q̄ mlta scis ꝛ
satꝭ bn̄ intelligis scito tn̄ qꝛ sunt mlt
to plā q̄ nescis. Noli altū sape. sꝫ ig/
rantiā tuā magꝭ fatere. Quid vis te
alicui p̄ferre cū plures doctiores te ī
ueniātur: ꝛ magꝭ ī leg̃ e piti. Si vis
vtiliter aliq̄d scire ꝛ discere ama ne/
sciri ꝛ ꝓ nihilo reputari. Hec ē altis/

sima z vtilissima lectio suiipi⁹ vera co-
gnitio z despectō. de seipo nihil tene
re z ō aliis sp bñ z alte sentire: mag sa
pientia ē z pfectio. Si viders aliquē
apte peccare vl' aliq grauia ppetrare
nō debes te tñ meliorē estiare. qz ne-
scis q̄diu possis in bono stare. Oēs
fragiles sumus: s tu neminē fragili
orem teipso tenebis

De doctrina veritats Ca. III

Felix quē vitas p se docet nō
p figuras z voces trāseūtes
sed sicuti se hz. Nra opinio
z nr̄ sensus sepe nos fallit z modicū
videt. Quid pdest mag cauilatō ō oc
cultis z obscuris reb⁹ ō q̄bus nec ar
guemur ī iudicio qz igrauim⁹. Gran
dis insipiētia q neglects vtilib⁹ z ne
cessariis vltro intēdim⁹ curiosa z dā-
nosis. Oc'los hñtes non videm⁹. Et
q̄d cure nob ō generib⁹ z spēb⁹. Cui
eternū verbū loq̄tur a mlt'is opinio

nib9 expedit. Ex vno ꝟbo oīa ꝛ vnū
loquunt̄ oīa. Et hoc ē pͥcipiū qꝺ ꝛ
loquit̄ nob̄. Nemo sine illo intelli/
git aut recte iudicat. Cui oīa vnū sꝫ
ꝛ oīa ad vnū trahit ꝛ oīa in vno vidꝫ
pōt stabilis corde eē. ꝛ in ꝺo pacific9
ꝑmanere. O ꝟitas ꝺs fac me vnū te
cū in charitate ꝑpetua. Tedet me se
pe mlt̄a legere ꝛ audire. In te ē totuꝫ
qꝺ volo ꝛ desidero. Taceāt oēs ꝺo/
ctores. sileāt vniuerse creature in cō
spectu tuo. tu mihi loq̄re sol9 Quāto
aliq̄s magꝭ vnit9 sibi ꝛ interi9 simpli/
ficat9 fuerit: tanto pl̄a ꝛ altiōra sine la
bore intelligit: qꝛ desuꝑ lumē intelli
gētie accipit. Pur9 simplex ꝛ stabilis
spūs in mltis opib9 non dissipat̄: qꝛ
oīa ad ꝺi honorē opat̄ ꝛ ī se ocios9 ab
oī ꝓpria exq̄sitōe esse nititur Quis
te magꝭ ipedit ꝛ molestat q̄ꝫ tua imor
tificata affectio cordis. Bon9 ꝛ ꝺuo
tus hō opa sua pri9 int9 disponit q̄ fo

ris agere debz Nec illa trahūt eum
ad desideria viciose inclinatōis. sed
ipē iflectit ea ad arbitriū recte rōnis
Quis hz fortius certamē q̄ꝫ q̄ nitit̄ vin
cere seipm̄. Et hoc dz̄et eē negocium
nr̄m: vicere vicz seipm̄ ꝛ q̄tidie seipo
fortiorē fieri. atꝫ in meli9 aliq̄d ꝑfice
re. Ois ꝑfectio in hac vita quādā im
ꝑfectionē sibi hz annexā. ꝛ ois specu
latio nr̄a q̄daꝫ caligīe nō caret. Humi
lis tui cognitio certior via est ad deū
q̄ꝫ ꝓfunde sciē inq̄sitio. Nō ē culpan
da scīa aut q̄libet simplex rei noticia
q̄ bona ē in se ꝯsiderata ꝛ a deo ordi
nata sꝫ p̄ferēda est sp̄ bona conscīa ꝛ
v̄tuosa vita. Qr v̄o plures mag' stu-
dent scire q̄ꝫ bn̄ viuere: iō sepe errāt: ꝛ
pene nullū l' modicū fructū ferūt. O
si tantā adhiberēt diligētiā ad extir
panda vicia ꝛ v̄tutes iserēdas: sicuti
admouēdas q̄stiōes nō fierēt tanta
mala ꝛ scādala in ꝑplo: nec tāta disso
l.

lutio in cenobijs. Certe adueniente
die iudicij nō queret a nobꝭ q̄d legi-
mꝰ: sꝫ q̄d fecimꝰ. nec ꝗꝫ bn̄ diximꝰ sed
ꝗꝫ religiose viximꝰ. Dic mihi vbi sūt
mō oēs illi dn̄i ⁊ mgr̄i q̄s bene noui
sti dū adhuc viuerent ⁊ studijs flore
rēt Iā eorꝫ ꝓbendas alij possident ⁊
nescio vtrū de eis recogitāt. In vita
sua aliq̄d videbātur. ⁊ mō de illꝭ tace
tur. O ꝗꝫ cito trāsit glīa mūdi. Uti-
nā vita eorꝫ scie ipoꝫ ꝯcordasset: tūc
bn̄ studuissent ⁊ legissent. ꝗꝫ mlti per
eūt ꝑ vanā sciam in hoc seclo q̄ parꝫ
curāt de dei ſuitio. Et qꝛ magis eli-
gūt magni eē ꝗꝫ hūiles. iō euanescūt
in cogitatōibus suis. Uere magnꝰ
est qui magnam habet charitatē. Ue
re magnꝰ est q̄ in se puus ē ⁊ ꝓ nihilo
omē culmē honoris ducit. Uere pru
dēs est q̄ oīa terrena arbitrat̄ vt ster
cora vt xp̄m lucrifaciat. ⁊ vē bene do
ctus est q̄ dei volūtatē facit. ⁊ suā vo

luntatem relinquit.

De prudētia in agēdis Ca. IIII

Non ē credendū omi vbo nec instinctui sʒ cauete ɀ longanimiter res est ꝑm deū ponderāda: Proch dolor sepe malū facilius ꝙ bonū ꝺ alio credit ɀ dicit. ita infirmi sum⁹ Sʒ ꝑfecti vi nō facile credunt oī enarrāti. qꝛ sciūt infirmitatē humanā ad malū ꝓcliuā ɀ ī verbis satis labilē Magnā sapiētia ē nō esse precipitē in agendis: nec ꝑtinaciter in ꝓpriis sensib⁹ stare Ad hāc etiā ꝑtinet nō quibuslibet hoīm verbis credere nec audita vl' credita mox ad alioꝝ aures effundere. Cū sapiēte et consciētioso viro ꝯsiliuʒ habe ɀ q̄re p... a meliori instrui ꝙ tuas adinuentōes seq̄ Bona vita facit hoīem sapient⁹ ꝑm deū ɀ exꝑtuʒ in multis. Quāto q̄s in se hūilior fuerit ɀ deo subiectior. tāto in omnib⁹ erit sapi/

entior ꝛ pacatior.

De lectõe sctãꝝ scripturaꝝ Ca. V

v Eritas est in scripturis sanctis q̄renda nõ eloquentia. Ois scꝑtura sacra eo spū dꝫ legi q̄ facta ē Querere potiꝰ debemꝰ vtilitatē in scꝑturis q̄ꝫ subtilitatē sermonis Ita libēter deuotos ꝛ simplices libꝛos legere debemꝰ sicut altos ꝛ ꝓfundos. Nõ te offendat auctoritas scribētis vtrū pue vl' magne lr̄ature fuerit. sꝫ amor pure veritatis te trahat ad legendū. Nõ q̄ras q̇s hoc dixerit: sꝫ q̇d dicat attēde Hoīes trāseūt sꝫ ꝟitas dn̄i manet in eternū. Sine ꝑsonarū acceptõe varijs modis loquit nob deus Curiositas nr̄a sepe nos ipedit in lectõe scꝑturaꝝ: cū volumꝰ itelligere ꝛ discutere vbi simpliciter eēt trāseundum. Si vis ꝓfectū haurire. lege hūiliter simpliciter ꝛ fideliter nec vnq̄ꝫ velis hr̄e nom̄ sci

entie Interroga libēter ꝛ audi tacēs ꝟba sctoꝝ. nec displiceāt tibi ꝑabole senioꝝ sine causa em̄ nō ꝓferunt.

De inordinatis affectōibꝫ. Ca. VI

Quādocūqꝫ hō aliq̄d inordinate appetit statim in se inq̄etus fit Supbꝰ ꝛ auarꝰ nunq̄ q̄escūt Paup ꝛ hūilis spū in mlti/tudine pacis ↄuersat. Hō q̄ necdum ꝑfecte in se mortuꝰ est. cito tēptat et vincit in ꝑuis ꝛ vilibꝰ rebꝫ Infirmꝰ spū ꝛ qdammō adhuc carnal' ꝛ ad sensibilia inclinatꝰ: difficulter se pōt a terenis desiderijs ex toto abstrahere. ꝛ iō sepe hꝫ tristiciā cū se subtrahit. leuiter etiā indignat si q̄s ei resistit. Si āt ꝓsecutꝰ fuerit qd ↄcupiscit statim ex reatu ↄsciētie grauat. qꝛ secutus ē passionē suā: q̄ nihil iuuat ad pacē quā q̄siuit Resistendo igit' passionibꝫ inuenit ꝟa pax cordis. nō āt fuiēdo eis Nō est ergo pax in corde

hoīs carnalis ñ in hoīe exterioꝛib⁹
dedito. ſ3 ī feruido ⁊ ſpūali.

De vana ſpe ⁊ elatiōe
fugienda Ca. VII

Van⁹ eſt q̄ ſpem ſuā ponit in
hoīb us aut in creaturis. Nō
te pudeat aliīs ſuire amoꝛe ihū xpī
⁊ paupēm in hoc ſeclo videri. Non
ſtes ſup teipm ſ3 in dō ſpem tuā cō
ſtitue. Fac qđ in te eſt: ⁊ deus aderit
bone volūtati tue. Nō ꝯfidas ī tua
ſciā. vł cuiuſq̄ȝ aſtutia viuētis. ſ3 ma
gis in dei grā q̄ adiuuat hūiles. ⁊ de
ſe preſumētes humiliat. Ne gł'ieris
in diuitiīs ſi aſſunt nec ī amicis: qꝛ
potētes ſunt ſ3 in dō q̄ oīa pſtat. ⁊ ſe
ipm ſup oīa dare deſiderat. Non te
extollas de magnitudine vł pulcri/
tudine corpis: q̄ modica infirmitate
coꝛrūpit ⁊ defedat. Nō placeas tibi
ipi de habilitate aut ingenio tuo. ne
diſpliceas dō cui⁹ eſt totū q̄cq̄d hōi

naturaliter habueris. Non te repu/tes aliis meliorem ne forte corā deo deterior habearis: q̄ scit q̄d est in homīe. Nō supbias de opibus bonis q̄r alit̄ sunt iudicia dei q̄ꝫ hoim̄. cui sepe displicet q̄d hoib⁹ placet. Si aliq̄d boni habuerꝫ crede de aliis meliora. vt hūilitatē ꝯserues. Non nocet si oīb⁹ te supponas: nocet aūt plurimū si vl' vni te p̄ponas Iugis pax cū hūili. in corde aūt supbi zel⁹ ⁊ indignatio frequens.

De cauenda nimia familiaritate. Ca. VIII

Non oī hoī reueles cor tuū: sꝫ cū sapiente ⁊ timēte deū age cām tuā. Cū iuuenibus ⁊ extraneis rarus esto Cū diuitib⁹ noli blādiri ⁊ corā magnatis nō libenter appareas. Cū hūilib⁹ ⁊ simplicib⁹ cū deuotis ⁊ morigeratꝫ sociare. ⁊ que edificutōis sunt ꝑtracta Non sis fa

miliaris alicui mꝉieri. ſ3 in cõmuni
oẽs bonas mꝉieres deo cõmẽda So
li deo ⁊ angelꝉ ei⁹ opta familiaris eſſe
⁊ hoīm noticiã deuita Charitas ha
benda eſt ad oẽs. ſ3 familiaritas nõ
expedit. Quñqʒ accidit vt pſona igno
ta ex bona fama luceſcat. cui⁹ tñ pre-
ſentia oculos intuentiu3 obfuſcat.
Putam⁹ aliqñ aliis placere ex cõiun
ctione nr̃a ⁊ incipim⁹ mag3 diſplice-
re ex moꝝ im probitate in nobis cõ-
ſiderata.

De obediẽtia ⁊ ſubiectõe. Ca. IX

Valde magnũ eſt in obedien
tia ſtare. ſub p̄lato viuere. et
ſui iuris non eſſe. Mꝉto tu
tius ẽ ſtare in ſubiectõne q̃3 in p̄latu
ra. Multi ſunt ſub obedientia ma-
gis ex neceſſitate q̃3 ex charitate ⁊ illi
penã habẽt ⁊ leuiter murmurãt. nec
libertatẽ mentis acq̄rent niſi ex toto
corde ꝓpter deũ ſe ſubiiciãt. Curre3

ta spiritualiū rerū collatio. ꝛ maxime vbi pares animo ꝛ spiritu in deo sibi sociantur.

De pace acq̄renda ꝛ zelo proficiendi. Ca. XI

Ultā possem⁹ pacē hr̄e. si nō vellem⁹ nos cū alioꝝ dictis ꝛ fact; q̄ ad nr̄am curā nō spectāt occupare Quō pōt ille diu in pace manere q̄ alienis curis se intermiscet q̄ occasiones forinsecus q̄rit: q̄ parū vl' raro se intrinsec⁹ colligit. Beati simplices. qm̄ multā pacē hēbūt. q̄re quidā sctōꝝ tā pfecti ꝛ cōtēplatiui fuerūt. qꝛ oīno seipos mortificare ab hominib⁹ terrenis desiderijs stupuerūt. ꝛ iō totis medullis cordis dō inherere atq; libere sibi vacare poterūt' Nos q̄dez nimiū occupamur ꝓprijs passionib⁹ ꝛ de trāsitorijs nīs sollicitamur. Raro etiā vnū viciū pfecte vincim⁹. ꝛ ad q̄tidianū ꝓfectū nō accendimur. iō

frigidi ⁊ tepidi remanemꝰ Si essemꝰ
nobisipis pfecte mortui: ⁊ interiꝰ mi-
nꝰ īplicati tūc possemꝰ etiā diuina sa
pere ⁊ de celesti cōtēplatōe aliq̄d expi-
ri Totū ⁊ maximū ipedimentū ē. q꞉ n̄
sumꝰ a passionibꝰ ⁊ ꝯcupiscentijs libe
ri: nec pfectā sctōꝝ viā conamur ingre
di. Qn̄ etiā modicū aduersitatꝭ occur
rit: nimis cito dijcimur: ⁊ ad hūanas
ꝯsolatōes ꝯuertimur. Si niteremur
sicut viri fortes stare ī ꝑlio: pfecto au-
xiliū dn̄i videremꝰ sup nos d celo Ip
se em̄ certātes ⁊ d grā sua sperātes pa
tus ē adiuuare: q̄ nob certandi occasi
ones pcurat vt vicamꝰ. Si tm̄ in istꝭ
exteriioribꝰ obẜuātijs pfectū religiōis
ponimꝰ cito finez habebit deuotō nr̄a
Sz ad radicē securi ponamꝰ vt pur-
gati a passionibꝰ pacificā mentē possi-
deamꝰ Si oī anno vnū viciū extirpa
remꝰ: cito viri pfecti efficeremur. Sz
mō ecōtrario sepe sentimꝰ vt meliores

⁊ puriores in initio ɔuersiōis nos fu
isse inueniamꝰ q̄ȝ post mltos annos ꝓ
fessionis. Feruor ⁊ ꝑfectꝰ nr̄ q̄tidie de
beret crescere. sȝ nūc ꝓ magno videtur
si q̄s primi feruoris ptez possit retine
re Si modicā violentiā faceremꝰ in
pricipio tūc postea cūcta possemꝰ face
re cū leuitate ⁊ gaudio Graue ē assue
ta dimittere. sȝ guiꝰ est ɔ ꝓpriā volūtatē
ire. Sȝ si nō vincis parua ⁊ leuia: qn̄
supabis difficiliora. Resiste in princi
pio inclinationi tue ⁊ malā desiste cō
suetudinē: ne forte paulatim ad maio
rez te ducat difficultatē O si aduerte
res q̄tā tibi pacē ⁊ alijs leticiā faceres
teipm bn̄ habendo: puto q̄ solicitior
eēs ad spūalem ꝑfectum. Ca. XII.

De vtilitate aduersitatis

Bonū est nob q̄ aliqn̄ hēmꝰ a
liquas grauitates: ⁊ contrari
etates. qr sepe hoiem ad cor reuocāt q̄
tenꝰ se in exilio eē cognoscat: nec spem

suā in aliq̄ re mundi ponat. Bonū ē
q̄ patiamur qn̄q3 ꝯdictores ⁊ q̄ male
⁊ imp̄fecte de nob̄ sentiat̄. etiā si bn̄ a
gim⁹ ⁊ intendim⁹ Ista sepe iuuant ad
hūilitatē ⁊ a vana gl'ia nos defendūt.
Tūc em̄ melius interiorē testē deū q̄/
rim⁹ qn̄ foris vilipendimur ab hoīb3
⁊ non bn̄ nob̄ creditur. Jō deberet se
hō in deo totaliter firmare vt nō esset
ei necesse multas ꝯsolatōes q̄rere Qn̄
hō bone volūtatis tribulat̄ vl' tēptat̄:
aut malis cogitatōib3 āffligit̄. tūc deū
sibi magis necessariū intelligit. sine q̄
nihil boni se posse dep̄hendit Tūc eti
am tristat̄ gemit ⁊ orat p̄ miserijs q̄s
patit̄. Tūc tedet eū diuti⁹ viuere/ mor
tē optat inuenire vt possit dissolui. et
cū xp̄o esse: Tūc etiā bn̄ aduertit p̄fe/
ctā securitatē et plenam pacem in mū
do non posse cōstare.

De tēptatōib3 resistēdis. La. XIII

Quādiu in mūdo viuimus si

ne tribulatione: et temptatione esse
non possumus. Unñ in Job scriptū
est. Tēptatio est vita hoīs sup terraz
Jō vnusq̄sq̄z solicit⁹ esse deberet circa
tēptatōes suas ⁊ vigilare in oratiōib⁹
ne diabol⁹ locū inueniret decipiēdi q̄
nūq̄z dormitat. sz circuūit querēs quez
deuoret. Nemo tā pfect⁹ est ⁊ sctūs q̄
nō hēat aliqñ tēptatōes: ⁊ plene eis ca
rere nō possum⁹ Sūt tñ tēptatōes ho
mī sepe valde vtiles licet moleste sint ⁊
gues: q̄z in illis hō hūiliat̄ purgat̄ ⁊ e
ruditur. Oēs sancti p mltas tribula/
tōes ⁊ tēptatōes trāsierūt ⁊ pfecerunt
⁊ q̄ bñ tēptatōes sustinere neq̄uerūt re
probi facti sunt ⁊ defecerūt. Nō est ali
quis ordo tā sanct⁹ nec loc⁹ tā secret⁹
vbi nō sint tēptatōes vl' aduersitates
Non ē hō secur⁹ a tēptatōib⁹ totalit̄ q̄z
diu vixerit: q̄z in nob est vñ tēptamur
ex q̄ in ↄcupiscentia nati sum⁹ Una tē
ptatōe seu tribulatōe recedēte alia sup

uenit. ⁊ sp̄ aliq̄d ad patiendū habebi/
mꝰ Nā bonū felicitatꝭ nr̄e p̄didimus
Multi q̄rūt tēptatōes fugere. ⁊ grauiꝰ in
cidūt in eas. ¶ Per solā fugā nō possu/
mꝰ vincere: sꝫ p̄ patientiā ⁊ verā hūili/
tatē oībus hostibꝰ efficimur fortiores
Qui tm̄modo exteriꝰ d̄clinat nec radi
cē euellit parū p̄ficiet. imo citiꝰ ad euꝫ
tēptatōes rediet ⁊ peius sentiet. ¶ Pau
latim ⁊ p̄ patiētiā cū lōganimitate d̄o
iuuāte meliꝰ sup̄abis: q̄ꝫ cū duritia ⁊ i
portunitate ꝓpria. Sepiꝰ accipe ꝯsili/
uꝫ in tēptatōe. ⁊ cū tēptato noli duri/
ter agere: sꝫ ꝯsolatōeꝫ ingere sicut tibi
optares fieri. Initiū oīm malaꝝ tēpta
tionū incōstātia aī ⁊ p̄ua ad deū ꝯfi/
dētia. qꝛ sicut nauis sine gubernac̄lo
hincinde a fluctibꝰ impellit̄ ita hō remis
sus ⁊ suū ꝓpositū deserēs varie tēptat̄
Ignis p̄bat ferrū ⁊ tēptatō hoīem iu
stū. Nescimꝰ sepe q̄d possumꝰ sed tēpta
tio ap̄it q̄d sumꝰ. Vigilandū ē tm̄ p̄ci/

pue circa initiũ tēptatōis qꝛ tūc facili
us hostis vincit̄ si ostiũ mētis nulla/
tenus intrare siniť: sꝫ extra limē statiꝫ
vt pulsauerit illi obuiat̄ Vñ q̄daꝫ di
xit Principijs obsta sero medicina p̄
atur Cũ mala p̄ longas ꝯualuere mo
ras Nā p̄mo occurrit mēti simplex co
gitatio: deinde fortꝫ imaginatio. post
ea delectatio ⁊ mot⁹ prauus ⁊ assensio
Sicq́ꝫ paulatim ingredit̄ hostis ma/
lign⁹ ex toto dũ illi nō resistit̄ in p̄nci/
pio. Et q̄ꝫto diuti⁹ q̄s ad resistendum
torpuerit tāto in se q̄tidie debilior fit
⁊ hostis ꝯ eũ potētior Quidā in p̄nci
pio ꝯuersionis sue grauiores tēptatōes
patiũtur. q̄dam aũt in fine. q̄daꝫ v̄o q̄ꝗ
p̄ totā vitā suam male hñt Nōnulli sa
tis leuiter tēptant̄ f̄m diuine ordina/
tionis sapiaꝫ ⁊ eq̄tatem q̄ statũ ⁊ meri
ta hoīm pensat ⁊ cũcta ad electoꝝ suo
rũ salutez p̄ordinat. Jō non debem⁹
desp̄are cũ tēptamur. sꝫ eo feruenti⁹ de

um exorare q̄tenus nos in om̄i tribu
latōne dignet᷑ adiuuare. q̇ vtiq3 s᷒m di
ctū pauli talē faciet cū tēptatione pro
uentū vt possim⁹ sustinere. Humilie/
mus ergo aīas nr̄as sub manu di in om
ni tēptatione z tribulatione: qz humi
les spū saluabit z exaltabit. In tēpta/
tionib⁹ z tribulationib⁹ pbat᷑ hō quā
tū pfecit. z ibi maius meritū existit. et
ꝟtus melius patescit. Nec magnū est
si hō deuot⁹ sit z feruidus cū ḡuitatē
non sentit. sz si tpe aduersitatis patiē
ter se sustinet spes magni pfectus erit
Quidā a magnis tēptationib⁹ custo
diūtur z in puis q̄tidianis sepe vincū
tur vt hūiliati nunq̄ de seipis in ma/
gnis ꝯfidant qui in tā modicis infir
mantur.

De temerario iuditō vitādo Ca. XIIII

Ad teipm ocl'os reflecte. z alio
rū facta caueas iudicare. In
iudicādo alios hō frustra la/

borat. sepi⁹ errat ꝛ leuiter peccat. Se
ip̄m ꝓ iudicādo ꝛ discutiēdo sꝑ fru/
ctuose laborat Sic nob res cordi est.
sic de ea frequēter iudicam⁹. Nā verū
iudiciū ꝓpter ꝓuatū amorē faciliter ꝑ/
dim⁹. si de⁹ semꝑ esset pura intētio no
stri desiderij. non tā faciliter turbare⁊
mur ꝑ resistentia sensus nr̄i Sꝫ sepe
aliq̄d ab intra latet: vl̄ etiā ab extra cō
currit qđ nos etiā ꝑiter trahit. Mul
ti occulte seipsos querūt in reb⁹ quas
agūt ꝛ nesciūt. Vident̄ etiā i bona pa
ce stare: qn̄ res ꝑ eoꝝ velle fiūt ꝛ senti/
re. Si aūt aliter fit q̄ꝫ cupiūt: cito mo/
uentur ꝛ tristes fiūt. Propter diuersi
tatē sensuū ꝛ opinionū satis freq̄ter
oriūtur dissensiones inter amicos ꝛ ci
ues. inter religiosos ꝛ deuotos Anti
qua ꝯsuetudo difficulter relinq̄tur et
vltra ꝓpriū videre nemo libēter ducit̄
Si rationi tue mag̾ inniteris vl̄ in/
dustrie q̄ꝫ ꝟtuti subiectiue ihu xp̄i ra/

ro ꝛ tarde eris hō illuminatꝰ. qꝛ deus
vult nos sibi ꝑfecte subiici: ꝛ oēm rati
onē ꝑ inflāmatū amorē trāscendere

De opibꝰ ex charitate Capi. XV.

Pro nulla re mundi ꝛ ꝓ nulliꝰ
hoīs dilectiōe aliq̄d malū ē fa
ciendū. sȝ ꝓ vtilitate indigen
tis opus bonū aliq̄n intermittenduȝ
est aut etiam pro meliori mutandum
hoc em̄ facto opus bonū nō destruit
sed in melius cōmutat. Sine charita
te opus externū nihil ꝓdest. q̄cq̄d aūt
ex charitate agitur q̄ntūcūq; etiā par
uū sit et despectū totū efficitur fructu
osuȝ Magis siquidē deꝰ pensat ex q̄n
to quis agit: q̄ȝ quantū q̄s facit Mul
tū facit q̄ multū diligit Multū facit q̄
rē bn̄ facit. Bene facit q̄ magis cōmu
nitati q̄ȝ sue volūtati seruit Sepe vide
tur esse charitas ꝛ est magꝭ carnalitas
quia carnalis inclinatio. ꝓpria volun
tas. spes retributionis. affectꝰ cōmo

ditatis raro abesse volũt. Qui verã ꝛ ꝑfectã charitatẽ hʒ. in nulla re seipm querit. sʒ dei solũmodo gl'iam in oib⁹ fieri desiderat. Nulli etiã inuidet. qꝛ nullũ ꝓuatuʒ gaudiũ amat. nec in se/ ipo vult gaudere. sʒ in deo sup oĩa bo na optat beatificari. Nemĩ aliq̃d bo/ ni attribuit: sed totaliter ad deũ refert a quo fontaliter oĩa ꝑcedũt. in quo finaliter oẽs sancti fruibiliter q̄escũt. O qui scintillã haberet vere charita/ tis. ꝑfecto oĩa terrena sentiret plena fore vanitatis:

De sufferentia defectuum aliorum. Capi. XVI.

Que hõ in se vl' in alijs emẽda re non valet. debet patiẽter su stinere donec deus aliter ordi net. Cogita qꝛ forte sic melius est pro tua ꝓbatione ꝛ patientia. sine qua nõ sunt multũ põderãda merita nr̃a. De bes tñ ꝓ talibus impedimẽtis suppli

Jhūs

care. vt deus tibi dignetur subuenire et
possis benigne portare. Si q̄s semel
aut bis admonitus nō acquiescit no/
licū eo contēdere. sed totū deo cōmit-
te vt fiat volūtas ei⁹ ꝛ honor in omni
bus fuis suis. q̄ scit bn̄ mala in bonū
cōuertere . Stude patiēs esse in tole/
rādo alioꝝ defectus ꝛ qualescūq; īfir
mitates. qꝛ ꝛ tu multa habes que ab a
liis optet tolerari Si nō potes te talē
facere qualē vis: qūo poteris aliū hr̄e
ad tuū bn̄placitū. Libēter habem⁹ ali
os pfectos. ꝛ tn̄ ꝓprios non emēdam⁹
defect⁹. Volum⁹ q̄ aliꝗ stricte corrigā-
tur. ꝛ ipi corrigi nolum⁹. Displicet lar
ga alioꝝ licentia. ꝛ tn̄ nob nolum⁹ ne
gari qđ petim⁹. Alios restringi p sta/
tuta volum⁹. ꝛ ipi nullaten⁹ patimur
ampli⁹ cohiberi. Sic ḡ patꝫ q̄ꝫ raro p
ximū sicut nos ipos pensam⁹ Si eēnt
om̄es pfecti q̄d tunc haberem⁹ ab aliꝗs
pro deo pati. Nūc aūt deus sic ordina

nit: vt discam⁹ alter alteri⁹ onera por/
tare. q2 nēo sine defectu. nēo sine one/
re. nemo sibi sufficiēs: nemo sibi satis
sapiens. sed optet nos inuicē portare
inuicē ꝯsolari. ꝑiter adiuuare. instrue
re ⁊ admonere. Quāte aūt virtutꝪ q̄s
q̃ fuerit melius patet occasiōe aduer/
sitatis Occasiones nāq̃ hoīem fragi
lem non faciūt sꝫ q̄lis sit ostendūt

De monastica vita. Ca. XVII

Oportet vt discas teip̄m in mł
tis frangere si vis pacē ⁊ con/
cordiā cū alijs tenere. Nō est
paruuꝫ in monasterijs vł in cōgrega/
tione habitare. ⁊ ibi sine querela ꝯuer
sari ⁊ vsq̃ ad mortē fidelis ꝑseuerare.
Btūs quidē qui ibi bn̄ vixit. ⁊ feliciť
cōsummauit. Si vis debite stare ⁊ ꝓ
ficere teneas te tāq̃ exulē ⁊ ꝑegrinū su
ꝑ terrā Oportet te stultū fieri ꝓpť xp̄m
Si vis religiosam ducere vitā habi/
tus ⁊ tonsura modicū cōferūt. sꝫ mu/

tatio moꝝ ꝛ integra moꝛtificatio paſ ſionū verū faciūt religioſuꝫ Qui aliđ querit q̄ꝫ purc deū ꝛ aīe ſue ſalutē. nō i ueniet niſi tribulatōeꝫ ꝛ doloꝛeꝫ. Nō pōt etiā diu ſtare pacific⁹ q̄ nō nitiꝛ eē minimus ꝛ oībus ſubiect⁹ Ad ſuiendū veniſti nō ad regendū. Ad patiendū ꝛ laboꝛandū ſcias te vocatū. non ad o ciandū vel fabulandū Hic ḡ pꝛobanꝛ hoīes ſicut auꝝ in foꝛnace. Hic nemo poteſt ſtare niſi ex toto coꝛde ſe volue rit ꝓpter deū humiliare.

De exēplis ſctōꝝ patrū. Ca. XVIII

Intuere ſanctoꝝ patrū ferui/ da exēpla: in q̄bus vera perfe ctō refulſit ꝛ religio: ꝛ videbis q̄ꝫ modicū ſit ꝛ pene nihil qđ nos agi mus. Heu quid eſt vita nr̄a ſi illis fu erit cōpata. Sancti ꝛ amici xp̄i dn̄o ſ uierūt in fame ꝛ siti: in frigoꝛe ꝛ nudi/ tate. in labore ꝛ fatigatōe. in vigilijs ꝛ ieiunijs. in oꝛationib⁹: in ꝑſecutioni/

bus ꝛ opprobrijs mltis. Q̄z mltas ꝛ
graues tribulatões passi sunt aposto
li. martyres confessores virgines ꝛ re
liqui oēs: qui xp̄i vestigia voluerūt se-
qui. Nā aīas suas in hoc mūdo oderūt
vt in eternā vitā eas possiderēt. O q̄z
strictā ꝛ abdicatā vitā sancti p̄res ī he
remo duxerūt. q̄z longas ꝛ graues tē
ptatōnes pertulerūt. q̄z frequēter ab
inimico vexati sunt. q̄z crebras ꝛ serui
das orationes deo obtulerūt. q̄z rigi-
das abstinentias pegerūt. q̄z magnū
zelū ꝛ feruorē ad spiritualē p̄fectū ha-
buerūt q̄z forte bellū aduersus edoma
tionē vitiorꝝ gesserūt. q̄z purā ꝛ rectā ī
tentionē ad deū tenuerūt. Per diē la-
borabāt ꝛ noctib9 orationi diuine va
bant quāq̄ laborādo ab oratione mē
tali minime cessarēt. Oīne tp̄s vtiliter
expendebāt. oīs hora ad vacandū deo
breuis videbat. ꝛ pre magna dulcedīe
ꝯtēplationis etiā obliuioni tradebāt

necessitas corporalis refectionis. Om-
nib⁹ diuitijs dignitatibus honorib⁹
amicis ⁊ cognatis renūciabāt. nil de
mūdo habere cupiebāt vix necessaria
vite sumebāt: corpi suire etiā in neces-
sitate dolebāt. Paupes igit̄ erāt rebus
terrenis. sȝ diuites valde in gr̄a ⁊ vir
tutibus. Foris egebāt. sed intus gr̄a
⁊ ꝯsolatione diuina reficiebāt̄. Mun
do erāt alieni. sȝ deo ꝓximi ac familia
res amici. Sibi ipsis videbant̄ tan
q̄ȝ nihili ⁊ huic mūdo despecti. sȝ erāt
in ocl'is dei preciosi et electi. In ꝟa hu
militate stabant. in simplici obediētia
viuebāt. in charitate et patiētia ambu
labant: ⁊ iō q̄tidie in spū ꝓficiebant. ⁊
magnā apd deū gr̄am obtinebāt. Da
ti sunt in exemplū omib⁹ religiosis. ⁊
plus ꝓuocare nos dñt ad bñ ꝓficien-
dū q̄ȝ tepidoꝝ nūerus ad relaxanduȝ
O quātus feruor oim religiosoruȝ in
ꝑncipio sue sancte institutiōis fuit. O

quāta devotō orationis: quāta emu/
latio virtutis: q̄z magna disciplina vi
guit: q̄nta reuerētia z obediētia sub re
gula magistri in om̄ibus effloruit Te
stanẗ adhuc vestigia derelicta q̄ ꝓe vi
ri sancti z perfecti fuerūt. q̄ tā strenue
militātes mundū suppeditauerū. Iā
magnus putaẗ si quis trāsgressor nō
fuerit. siquis qđ accepit cū patiētia to
lerare potuerit Ad tēporis z negligē/
tie status nr̄i q̄ tā cito declinamꝰ a pri
stino feruore. z iam tedet viuere p̄ las
situdine z tepore. Utinā in te penitus
non dormitet ꝓfectus virtutū. q̄ mul
ta sepius exempla vidisti deuotoꝝ.

De exercitijs boni reli
giosi Capitu. XIX

Vita boni religiosi oībus ꝟtu
tibus pollere debet vt sit talis
interius q̄lis videẗ homini/
bus exterius. Et merito multo plus
debet esse intus. q̄z qđ cerniẗ foris. qr

inspector nr̄ est dus quē summopere reue
reri debem⁹ vbicūqꝫ fuerim⁹. ⁊ tanq̄ꝫ
angeli in cōspectu ei⁹ mundi incedere
Omni die renouare debem⁹ ꝓpositū
nr̄m ⁊ ad feruorē nos excitare q̄si ho/
die primū ad ꝯuersionē venissem⁹. at
qꝫ dicere. Adiuua me dn̄e dus me⁹ in
bono ꝓposito ⁊ scō seruitio tuo: ⁊ da mi
hi nūc hodie pfecte incipe: qꝛ nihil ē
qđ hacten⁹ feci. Scđm ꝓpositū nr̄m
cursus ꝓfectus nr̄i ⁊ multa diligentia
opus ē bn̄ ꝓficere volēti. q̄ si fortiter
proponēs sepe deficit. q̄d ille qui raro
aut min⁹ fixe aliq̄d ꝓponit. Varijs tn̄
modis ꝯtigit desertio ꝓpositi nr̄i: ⁊ le/
uis omissio exercitioꝝ vix sine aliq̄ di
spēdio trāsit Justoꝝ ꝓpositū in grā di
poti⁹ q̄ꝫ in ꝓpria sapiētia pēdet. in quo
⁊ sempꝫ ꝯfidūt q̄cquid arripiūt. Nam
hō ꝓponit sed ds disponit: nec est ī ho
mine via ei⁹. Si pietas causa aut fra
terne vtilitatis ꝓposito qn̄qꝫ consuetū

omittitur exercitiū. facile postea pote-
rit recuperari. Si aūt tedio animi aut ne
gligētia faciliter relinquit̄. sat⁊ culpa
bile est ⁊ nociuū sentiet̄. Conemur q̄3
tū possum⁹ adhuc leuiter d̄ficiem⁹ in
multis Semꝑ tn̄ aliq̄d certi ꝓponen-
dū est ꝯtra illa precipue que amplius
nos īpediunt. Exteriora nr̄a ⁊ interi
ora pariter a nob̄ scrutāda sunt ⁊ or-
dinanda: q2 vtraq3 expediūt ad ꝑfectū
Si non cōtinue te vales colligere sal
tez interdū: ⁊ ad min⁹ semel in die. ma
ne videlicet aut vespe. Mane ꝓpone.
vespe discute mores tuos q̄lis hodie
fuisti in v̄bo ope ⁊ cogitatōe. q2 ī his
sepius forsitā deū offendisti ⁊ ꝓximū
Accinge te sicut vir contra dyaboli-
cas nequicias. frena gulam ⁊ omnis
carnis inclinationem facilius frena
bis Nunq̄3 sis ex toto ociosus. s3 aut
legēs aut scribēs aut orās aut meditās

aut aliquid vtilitatis ꝑ cõmuni labo
rãs . Coꝛpalia exercitia discrete sunt
agenda. nec oĩbus eq̃liter assumenda
Que cõmunia nõ sunt non sunt foris
oñdẽda nã in secreto tutiꝰ exercẽt ꝑua
ta. Cauendũ tñ ne piger sis ad cõmu/
nia. ꝛ ad singularia ꝓmptioꝛ. sꝫ exple/
tis integre ꝛ fideliter debitis ꝛ iniun
ctis si iã vltra vacat. redde te tibi ꝓut
deuotio tua desiderat. Nõ pñt oẽs ha
bere vnũ exercitiũ. sꝫ aliđ isti. aliud il/
li magis deſuit Etiã pro tẽpoꝝ ꝯgru
entia diuersa placẽt exercitia. qꝛ alia i
festis. alia in feriatis magis sapiũt di
ebus. Aliȷ̃s indigemꝰ tpe tẽptatõnis
ꝛ aliȷ̃s tpe pacis ꝛ q̃etis Alia cũ trista
mur libꝫ cogitare. ꝛ alia cũ leti in dño
fuerimꝰ Circa principalia festa reno/
uãda sunt bõa exercitia ꝛ sctõꝝ suffra
gia feruentiꝰ implorãda. De festo i fe
stũ proponere debemꝰ. q̃si tũc de hoc
seculo migraturi simꝰ ꝛ ad eternũ festũ

ꝑuenturi. Jōq solicite nos p̄ꝑare de/
bem⁹ in deuotis tꝑibus ⁊ deuoti⁹ cō
uersari. atq oēm obseruantiā stricti⁹
custodire. tāq in breui premiū laboꝝ
nr̄i a deo ꝑcepturi. Et si dilatatū fue
rit credam⁹ nos min⁹ bn̄ p̄parotos at
q indignos tāte adhuc glie. q̄ reuela/
bitur in nob tꝑe prefinito ⁊ studeam⁹
nos melius ad exitū p̄parare. Beat⁹
suus ait euāgelista. Lucas quē cū ve
nerit dn̄s inuenerit vigilantē Amen
dico vob suꝑ oia bona sua ꝯstituet eū

De amore solitudis ⁊ silētij Ca.XX

Q Uere aptū tꝑus vacādi tibi.
q ⁊ de bn̄ficijs dei frequēter co/
gita Relinq̄ curiosa Tales ꝑ
lege materias q̄ cōpunctōez magis p̄
stant q̄ occupatōez. Si te subtraxeꝝ
a suꝑfluis locutōib⁹ ⁊ ociosis circūiti
onibus: nec nō a nouitatib⁹ ⁊ rumori
bus audiēdis inuenies tꝑs sufficiēs

ꝛ aptū ꝑ bonis meditationibus insi/
stēdis. Maximi sctōꝝ humana ꝯsoꝛ
tia vbi poterāt vitabāt: ꝛ deo in secre/
to viuere eligebāt. Dixit quidā Quo
tiens inter hoīes fui minoꝛ hō rediȷ̄.
Hoc quippe sepiꝰ experimur. qn̄ diu ꝯ
fabulamur. Facilius ē oīno tacere: q̄z
verbo non excedere. Faciliꝰ est domi
latere: q̄z foris se posse sufficiēter custo
dire. Qui igiť intendit ad interioꝛa et
spūalia peruenire. opoꝛtet eū cū iesu a
turba declinare. Nemo secure apparꝫ
nisi qui libenter latet Nemo secure p̄
est. nisi q̄ libēter subest. Nemo secure
pꝛecipit: nisi qui libēter obedire didi
cit. Nemo secure gaudet. nisi qui bōe
cōscientie testimoniū habꝫ. Nemo se
cure loquitur nisi q̄ libēter tacet Sem
ꝑ tn̄ sctōꝝ securitas plena timoꝛis di
extitit Nec eo minus soliciti ꝛ hūiles
in se fuerūt. qꝛ magis virtutibꝰ ꝛ gr̄ia
emicuerūt. Prauoꝝ autē securitas ex

superbia ꝛ presumptione oritur. ꝛ in fi/
ne in deceptionem sui vertitur. Nunq̄
promittas tibi securitatem in hac vi
ta. q̄uis bonus videaris cenobita. aut
deuotus heremita. Sepe meliores in
estimatione hominū grauius piclita
ti sunt ꝓpter suā nimiam cōfidentiam
Vñ multis vtilius est vt nō penitus
tēptationibus careant. sed sepius im/
pugnentur. ne nimium securi sint. ne
forte in superbiam eleuentur. ne etiaꝫ
ad exteriores cōsolatōes licentius de
clinent. O qui nunq̄ transitoriam le
ticiaꝫ quereret. qui nunq̄ cū mūdo se
occuparet: q̄ꝫ bonam conscientiā ser/
uaret. O qui omnem vanam solicitu
tudinem amputaret. ꝛ dumtaxat salu
taria ac diuina cogitaret. ꝛ totam speꝫ
suam in deo constitueret: q̄ꝫ magnam
pacem et quietem possideret. Nemo
dignus est celesti consolatione nisi di

ligenter se exercuerit. in sancta com/
punctione. Si vis cordetenus com/
pungi intra cubile tuum ꝛ exclude tu
mult⁹ mūdi. sicut scriptū est. In cubi/
libus vr̄is cōpungimi. In cella inue
nies qꝺ de foris sepius amittes. Cella
cōtinuata dulcescit. ꝛ male custodita
tediū generat. Si in ꝑncipio ꝯuersio
nis tue bn̄ eā incolueris ꝛ custodieris
erit tibi postea dilecta amica ꝛ gratissi
mū solatiū. In silētio ꝛ quiete ꝓficit a
nima deuota. ꝛ discit abscōdita scrip
turarū: ibi inuenit fluēta lachrimarū
quibꝫ singulis noctib⁹ se lauet ꝛ mun
det vt cōditori suo tāto familiarior fi
at q̄to longius ab omī seculari tumul/
tu degit. Qui g̃ se abstrahit a notis. ꝛ
amicis appropinq̄bit illi de⁹ cū ange/
lis sanctis Melius est latere ꝛ sui cu
rā agere q̄ȝ se neglecto sig̃ facere Lau/
dabile est hoī religioso raro foras ire
fugere videri: nolle etiā hoīes videre.

Quid vis videre qđ nō licet hr̄e Trā
sit mūdus ꝛ cōcupiscētia ei⁹. Trahūt
desideria sensualitatis ad spaciādum
sed cū hora trāsierit. q̄d nisi grauitatē
ꝯscie ꝛ cordis dispsionē importas Le
tus exitus tristē sepe reditū parit. ꝛ le
ta vigilia serotīa triste mānē facit Sic
om̄e carnale gaudiū blāde intrat. sed
in fine mordet ꝛ ꝑimit. Quid potes a
libi videre qđ hic nō vides. Ecce celū
ꝛ terrā ꝛ oīa elemēta. nā ex istis oīa sūt
facta. Quid potes alicubi videre qđ
diu potest sub sole ꝑmanere Credis te
forsitan satiari sȝ nō poteris ꝑtingere
Si cūcta videres pn̄tia q̄d essent nisi
visio vana Leua oclos tuos ad deuȝ
in excelsꝭ. ꝛ ora ꝑ peccatis tuis ꝛ negli
gentijs. Dimitte vana vanis. tu aūt
intēde illis que tibi p̄cepit deus Clau
de sup te ostiū tuū: ꝛ voca ad te ihm̄ di
lectū tuū. Mane cū eo in cella: q꞉ nō
inuenies alibi tātaȝ pacē. Si nō exis

ses. nec quicq̃ ꝺ rumoribus audisses
melius in bona pace ꝑmansisses. Ex
quo noua delectat aliqñ audire. opꝫ
te exinde turbationẽ cordis tolerare.

De cõpunctione cordis. Ca. XXI

Si vis aliq̃d proficere ꝯserua
te in timore dei. ⁊ noli esse ni-
mis liber. sꝫ sub disciplina co
hibe oẽs sensus tuos nec inepte te tra
das leticie. Da te ad cordis cõpunctõ
nem. ⁊ inuenies deuotionẽ. Cõpun
ctio mlta bona apit. q̃ dissolutio cito
perdere ꝯsueuit. Mirꝫ est ꝙ hõ possit
vnq̃ ꝑfecte letari in hac vita. qui suũ
exiliũ ⁊ tã multa ꝑicula aĩe sue cõside-
rat ⁊ pẽsat. Propter leuitatẽ cordis et
negligentiã ꝺfectuũ nroꝝ nõ sentimꝰ
aĩe nostre dolores: sꝫ sepe vane ridemꝰ
qñ merito flere deberemꝰ. Non est ve
ra libertas nec bõa leticia nisi in timo
re dei cũ bona conscĩa. Felix q̃ abiĳcere
potest omne impedimentũ distractio

nis. ꝛ ad vnionē se redigere sctē cōpun
ctionis Felix qui a se abdicat quicq̄d
conscientiā suaʒ maculare potest vł g̃
uare. Certa viriliter. cōsuetudo ꝯsue
tudine vincitur. Si tu scis hoīes di/
mittere ipi bene te dimittēt tua fctā fa
cere. Nō attrahas tibi res alioꝝ: nec
te implices causis maiorum Habe sp̱
oculum sup̱ te primū ꝛ admoneas te/
ipm̄ specialiter pre oībus tibi dilectis
Si non habes fauoreʒ hoīm noli ex
hoc tristari sed hoc sit tibi graue qꝛ nō
habes te satꝫ bn̄ ꝛ circūspecte. sicut dce
ret dei seruū ꝛ deuotū religiosum con
uersari. Utilius est sepe ꝛ securius ꝙ
hō non habeat multas cōsolatōes in
hac vita ꝭm carnē precipue. tn̄ ꝙ diui
nas non habemus aut rarius senti/
mus nos in culpa sumus. quia com/
punctionem cordis non querim⁹ nec
vanas externas consolationes omni
no abiicimus. Cognosce te indignū

diuina consolatione. sz magis dignū
multa tribulatione Qñ hō pfecte ē cō
punctus. tūc grauis τ amar⁹ est ei to/
tus mund⁹ Bon⁹ hō sufficientē inue
nit materiā dolendi τ flendi. Siue ei
se ꝯsiderat siue de ꝓximo pēsat scit qꝛ
nemo sine tribulatōe hic viuit Et q̄n
to strictius sese cōsiderat: tāto mplius
dolz Materie iusti doloris τ interne
cōpunctōis sunt peccata τ vicia nr̄a q̄
bus ita īuoluti iacem⁹ vt raro celestia
contēplari valeam⁹ Si frequētius d̄
morte tua q̄ȝ de longitudīe vite tue co
gitares. non dubiū quin feruenti⁹ te
emēdares. Si etiā futuras inferni si
ue purgatorij penas cordialiter ꝑpen
deres credo ꝙ libēter laborē τ dolorē
sustineres: τ nihil rigoris formidares
Sz qꝛ ad cor ista nō trāseunt. τ blan/
dimēta adhuc amam⁹. iō frigidi τ val
de pigri remanem⁹. Sepe est inopia
spūs vñ tā leuiter conq̄ritur miserum

corpus. Ora igiť hũiliter ad dñm. vt
det tibi cõpũctõis spm̃: dic cũ pro
pheta. Ciba me dñe pane lachrimarũ
ꝛ potũ da mihi in lachrimis ĩ mẽsura

De ꝯsideratõe hũane miserie
Capi. XXII.

MIser es vbicũq̃ fueris ꝛ quo
cũq̃ te verteris. nisi ad deũ te
conuertas Quid turbaris qꝛ
non succedit tibi sicut vis ꝛ desideras
Quis est q̃ hꝫ oĩa ſm suã volũtatem.
Nec ego nec tu. nec aliq̃s hoĩm super
terrã Nẽo est in mũdo sine aliq̃ tribu
bulatõe vł angustia. q̃uis rex sit vł pa
pa. q̃s est qui meli⁹ hꝫ vtiq̃ q̃ pro deo
aliq̃d pati valet. Dicũt mlti imbecil-
les ꝛ infirmi Ecce q̃ bonã vitã ille hõ
hꝫ. q̃z diues: q̃ potens: q̃z excelsus: q̃
magn⁹ ꝛ q̃z pulcer. Sꝫ attẽde ad cele
stia bõa ꝛ videb ꝙ oĩa ista tpalia nul
la sunt. ſꝫ valde incerta ꝛ magis grauan
tia. qꝛ nunq̃ sine solicitudine ꝛ timore

possident. non ē hoīs felicitas habere
tpalia ad abundātiaȝ. sȝ sufficit ei me/
diocritas. Uere miseria ē viuere sup
terrā. quāto hō voluerit esse spūalior.
tanto pñs vita fit ei amarior. qꝛ sentit
meli⁹. ꝛ videt clari⁹ humane corrupti
onis defectus. Naȝ cōmedere bibere
vigilare dormire q̄escere laborare. ꝛ ce
teris necessitatib⁹ nature subiacere ꝟe
magna miseria est ꝛ afflictio hoī deuo
to q̄ libēter esset absolut⁹ ꝛ liber ab oī
pctō Ualde em̄ grauatur interior hō
necessitatib⁹ corꝑalibus in hoc mun
do. Un̄ ꝓpheta deuote rogat q̄ten⁹ lib
ab istis esse valeat dicēs. De necessita
tib; meis erue me dn̄e. Sȝ ve nō ꝯgno
scentib; suā miseriā: ꝛ ampli⁹ ve illis q̄
diligūt hāc miseriā ꝛ corruptibileȝ vi/
tā. Nā intantū q̄daȝ hāc amplectunt
licet etiaȝ vix necessaria laborādo aut
mēdicādo habeāt vt sibi possent ip̄ vi
uere de regno dī nihil curarēt. O insa

ni ꝛ infideles corde q̄ taz profunde in
terris iacēt vt nil nisi carnalia sapiāt
Sz miseri adhuc in fine g̃uiter sentiēt
q̄ꝫ vile ꝛ nihilū erat qḋ amauerūt. Sā
cti aūt dī ꝛ oēs deuoti amici xp̄i nō at
tenderūt que carni placuerūt nec q̄ in
hoc tp̄e floruerūt. sz tota spes eoꝝ ꝛ in
tentio ad eterna bona anhelabat: fere
bat totū desideriū eoꝝ ad mā̄sura ꝛ in
uisibilia: ne amore visibiliū traherent
ad infima: noli frater amittere ꝯfiden
tiaz ꝑficiēdi ad spūalia: adhuc habes
tp̄s ꝛ horā Quare vis ꝓcrastinare ꝓ/
positū tuū. Surge ꝛ in instāti incipe
ꝛ dic Nūc tp̄s est faciēdi: nūc tp̄s ē pu
gnādi. nūc tp̄s aptū est emēdandi Qn̄
male habes ꝛ tribularis tūc temp⁹ est
promerendi. Oportet te transire per
ignem et aquam anteq̄ꝫ venias in re/
frigerium. Nisi tibi vim feceris vici/
uꝫ nō superabis. Quādiu istḋ fragile

corpus gerimus sine peccato esse nō
possum⁹ nec sine tedio ⁊ dolore viuere
Libēter haberem⁹ ab om̄i miseria q̄e
tē sz qꝛ p̄ peccatū perdidim⁹ innocētiā
amisim⁹ etiā verā beatitudinē. Jō op
tet nos tenere patientiā ⁊ di expectare
misc̄diam donec trāseat iniq̄tas hec: ⁊
mortalitas absorbeat̄ a vita O quāta
fragilitas hūana q̄ semp̄ p̄na est ad vi
cia Hodie ꝯfiteris peccata tua ⁊ cras
iterū ꝑpetras ꝯfessa. Nūc ꝓponis ca-
uere, ⁊ post horā agis q̄si nihil ꝓposuis-
ses. Merito ḡ nos ip̄os hūiliare pos-
sum⁹: nec vnq̄z aliq̄d magni de nobis
sentire. qꝛ taz fragiles ⁊ instabiles su
m⁹. Cito etiā potest ꝑdi p̄ negligētiaz
qd̄ multo labore vix tandē acq̄situz ē
p̄ grām. Quid fiet de nob̄ adhuc in fi
ne q̄ tepescim⁹ tam mane. Ve nob̄ si sic
volum⁹ declinare ad quietē q̄si iā pax
sit ⁊ securitas: cū necdū appareat vesti
giū v̄e sanctitatis in n̄ra cōuersatōne

Bene opus esset q adhuc iterũ insti/
tuerũt tanq̃ bõi noviciј ad mores op
timos. si forte spes esset de aliq̃ futu/
ra emẽdatione et maiori spũali pfectu
De meditatõe mortis. Ca. XXIII
V Alde cito erit tecũ hoc factũ
Vide aliter quõ te habeas: ho
die hõ est et cras nõ cõpet. Cũ
aũt sublatus fuerit ab ocl'is cito etiaꝫ
trãsit a mente. O hebetudo et duricia
cordis hũani q soliũ pñtia meditatur
et futura nõ magis puidet Sic te in oi
facto et cogitatu deberes tenere q̃i sta/
tim ecs moriturus. Si bonã ↄsciam
haberes non multũ mortem timeres
Meli⁹ eẽt pctã cauere q̃ꝫ mortẽ fugere
Si hodie nõ es parat⁹ quõ cras eris
Cras ẽ dies incerta. et q̃d scis si crasti/
nuꝫ hẽbis. Quid pdest diu vivere qñ
tã paꝝ emẽdamur. Ab longa vita nõ
semp emẽdat. sꝫ sepe culpã magis augꝫ
Utinã p. vnã diẽ bñ essem⁹ cõuersati i

hoc mūdo. Multi annos cōputāt cō/
uersionis sed sepe puus ē fructus emē
datiōis. Si formidolosuz ē mori. for
sitan piculosi⁹ est diuti⁹ viuere. Btūs
q̄ horā mortis sue sp añ oculos hz. ad
moriendū q̄tidie se disponit. si vidisti
aliq̄n hoiez mori: cogita q2 z tu p eā
dē viā trāsibis. Cū māe fuerit puta te
ad vesperū nō puenturū Uespere aūt
fctō: mane non audeas tibi polliceri.
Sp ḡ parat⁹ esto. z taliter viue vt nū/
q̄z te iparatū mors inueniat Multi sbi
to z improuise moriūtur nam hora q̄
non putat filī⁹ hoīs ventur⁹ est Qñ il/
la extrema hora venerit: multuz aliter
sentire incipies de tota vita tua p̄teri
ta. z valde dolebis q᷑ tā negligēs z re
missus fuisti: q̄z felix z prudēs q̄ talis
nūc nititur esse in vita q̄lis optat inue
niri in morte. Dabit nāq3 magnā ꝯfi/
dentiā feliciter moriēdi pfect⁹ cōtēpt⁹
mūdi: feruēs desideriū in virtutibus

proficiendi. amor discipline. labor pe
nitētie. promptitudo obediētie: abne
gatio sui et supportatō cuiuslibz aduer
sitatis pro amore christi. Multa bōa
potes operari duz sanus es. sed infir
matus nescio quid poteris. Pauci ex
infirmitate emendantur: sicut qui mul
tum peregrinātur raro sanctificātur.
Noli confidere sup amicos et primos
nec in futuris salutē tuaz differas. qz
citius obliuiscenf tui homines q̄z esti
mas. Melius est nūc tempestiue pui
dere et aliquid boni premittere. q̄z sup
alio auxilio sperare Si nō es pro te
ipo solicit⁹ modo. quis erit pro te soli
citus in futuro. Nūc tempus est val
de preciosuz. sed proh dolor q̄ hoc in
utilius expendis. in quo promereri
vales vnde eternaliter viuas. Ueni/
et quando vnuz diem seu horam pro
emendatōe desiderabis et nescio an in
petrab. Eia charissime de q̄nto picl'o

te poteris liberare: de q̄z magno timo
re eripe. si mō sp timoratus fueris et
de morte suspect⁹. Stude nūc taliter
viuere: vt in hora mortis valeas poti
us gaudere q̄z timere Disce nūc mori
mūdo. vt tūc incipias viuere cū xp̄o.
Disce nūc oīa ꝯtēnere: vt tūc possis li
bere ad xp̄z ꝑgere Castiga nūc corp⁹
tuū ꝑ penitētiā vt tūc valeas certā hr̄e
ꝯfidentiā Ah stulte q̄d cogitas te diu
victurū cū nullū diē habeas securum
Quā mlti decepti sunt: ⁊ insperate de
corpe extracti. Quotiēs audisti a dicē
tib⁹: q² ille gladio cecidit: ille submer/
sus est. ille ab alto ruēs ceruicē fregit.
ille māducādo obriguit. ille ludēdo fi
nē fecit. ali⁹ igne ali⁹ ferro. ali⁹ peste. ali
us latrocinio ꝑijt: ⁊ sic omnium finis
mors ē: ⁊ vita hoīm tanq̄z vmbra subi
to ꝑtrāsit. Quis memorabit tui post
mortem ⁊ q̄s orabit ꝑ te. Age age nūc
charissime q̄cq̄d agere potes q² nescis

qn̄ morieris. nescis etiā quid tibi post
mortē sequet̄. Dū tps habes cōgrega
tibi diuitias imortales. Preter salu-
tē tuā nihil cogites: solū q̄ dei sunt cu-
res. Fac nūc tibi amicos venerando
dei sctōs. et eorum act⁹ imitādo. vt cū de-
feceris in hac vita illi te recipiāt in et
na tabnacula Serua te tāq̄ pegrinū
et hospitē sup terram. ad quē nihil spe
ctat de mūdi negocijs. Serua cor libe
rū et ad deū sursum erectū: quia nō habes
hic manētē ciuitatē Illuc p̄ces et ge-
mitus q̄tidianos cū lachrymis dirige
vt spūs tu⁹ mereatur post mortem ad
dn̄m feliciter trāsire. Amē.

De iudicio et penis pctōrum Ca. XXIIII

In oībus reb⁹ respice finē. et q̄
liter an̄ districtū iudicē stab.
cui nihil ē occultū. q̄ muneri-
bus nō placat̄. nec excusatōes recipit:
sz qd iustū est iudicabit O miserrime
et incipiēs pctōr. quid rn̄debis deo. omia

mala tua scisti: qui interdū formidas vultum hoīs irati. Et q̄d non preui-des tibi ī die iudicij qn̄ nemo poterit per aliū excusari vel defendi. sed vnus q̄sq₃ sufficiens onus erit sibiip̄i. Nūc labor tuus est fructuosus. fletus acce-ptabilis. gemitus exaudibilis. dolor satisfactorius ꝛ purgatiuus. Hz ma-gnū ꝛ salubre purgatoriū patiēs hō. q̄ suscipiēs iniurias plus dolet de alte-terius malicia q̄₃ de sua iniuria. q̄ pro ꝯtrariātibus sibi libēter orat. ꝛ ex cor de culpas indulget: qui veniā ab alijs petere nō retardat. qui facili⁹ miseret q̄₃ irascitur. qui sibiip̄i violentia₃ fre-quēter facit. ꝛ carnē suā oīno spūi sub iugare conatur Meli⁹ est mō purgare peccata ꝛ vicia resecare q̄₃ ī futuro pur gāda reseruare Uere nosip̄os decipi m⁹ p̱ inordinatu₃ amorem quē ad car nem habemus Quid aliud ille ignis deuorabit nisi peccata tua. Quanto

amplius tibi ipi nunc parcis ⁊ carnē
sequeris. tanto durius postea lues. ⁊
maiorem materiam cōburēdi reſuas
In quibus hō peccauit. in illis graui
us punietur. Ibi accidiosi ardentibꝫ
stimulis pungent̄. ⁊ gulosi ingenti fa
me ac siti cruciabūtur. Ibi luxuriosi
⁊ voluptatū amatores ardenti pice et
fetido sulphure ꝑfundēt̄. Et sicut fu/
riosi canes pre dolore inuidiosi vlula
būt. Nullū viciū erit qd suū ꝓpriū cru
ciatū non habebit. Ibi supbi omī cō
fusione replebūtur. ⁊ auari miserrima
egestate artabunt̄ Ibi erit vna hora g
uior in pena q̄ꝫ hic centū anni in ama
rissima pn̄ia Ibi nulla requies est ⁊ nul
la cōsolatio dānatis. Hic tamē inter/
dū cessatur a laboribus. atq̄ꝫ amicoꝝ
fruitur solatijs. Esto modo solicitus
⁊ dolens ꝓ peccatis tuis vt in die iu/
dicij sis securus cum beatis Tunc e/
nim iusti stabunt in magna cōstantia

aduersus eos q̄ se angustiauerūt ⁊ de/
presserūt Tūc stabit ad iudicādū qui
mō se subijcit hūiliter iudicijs hoim̄.
Tūc magnā fiduciā habebit paup̱ et
hūilis. ⁊ pauebit vndiqꝫ sup̱bus Tūc
videbit̄ sapiēs in hoc mūdo fuisse qui
p̱ xp̄o didicit stult⁹ ⁊ despect⁹ esse Tūc
placebit oīs tribulatō patiēter ꝑpessa
Et oīs iniq̄tas oppilabit os suū. Tūc
gaudebit oīs deuot⁹ ⁊ merebit oīs ir/
religiosus Tūc pl⁹ exultabit caro af/
flicta. q̄ꝫ si in delicijs fuisset sp̄ nutrita
Tūc splendebit habit⁹ vilis ⁊ obtene
brescet vestis subtilis Tūc plus lau
dabit̄ paupculū domiciliū q̄ꝫ deaura
tū pallatiū Tūc plus iuuabit ꝯstans
patiētia. q̄ꝫ oīs mūdi potētia Tūc am
plius exaltabit̄ simplex obediētia. q̄m
oīs secłaris astutia Tūc plus letifica
bit pura ⁊ bona cōsciā. q̄ꝫ docta p̄hia.
Tūc plus ponderabit ꝯtēptus diui/
tiarū. q̄ꝫ totus thesaur⁹ terrigenaruꝫ

Liber primus.

Tūc magis ꝯsolaberis sup deuota o/
ratione. q̄ȝ sup delicata commestione
Tūc potius gaudebis d̄ ꝓuato silen
tio q̄ȝ de longa fabulatione. Tūc plꝰ
valebūt sctā opa. q̄ȝ multa pulcra vba
Tūc plꝰ placebit stricta vita ꝛ ardua
penitētia q̄ȝ oīs delectatō terrena Di
sce nūc in modico pati vt tūc a grauí/
oribus valeas liberari Hic ꝓmo ꝓba
q̄d possis pati postea. Si nūc tā parū
nō vales sustinere. q̄ō poteris tūc et̄
na tormenta sufferre Si mō modica
passio tā impatiētē efficit. q̄d gehēna
tūc faciet Ecce vere non potes duo gau
dia habere. d̄lectari hic in mūdo. ꝛ pꝰ
ea regnare in celo cuȝ xp̄o. Si vsq̄ȝ in
hodiernū diē sp̄ i honorib⁹ ꝛ volupta
tibus vixisses: q̄d totū tibi ꝓfuisset si
iam in instāti mori cōtingeret. Oia ḡ
vanitas ꝑter amare deū. ꝛ illi soli s̄ui
re Qui em̄ deū ex toto corde amat nec
mortē nec suppliciū nec iudiciū nec in

fernum metuit. qꝛ perfectus amor se
curũ accessum ad deũ facit. Quẽ autẽ
adhuc peccare delectat. non mirum si
mortẽ ꝛ iudiciũ timeat. Bonuz tñ est.
vt si necdũ amor a malo te reuocat: sal
tẽ timor gehennalis coherceat: qui ve
ro timorẽ dĩ postponit diu stare in bo
no non valebit sed dyaboli laqueos
citius incurret.

De feruenti emẽdatõne to
tius vite nr̃e. Ca. XXV

ESto vigilãs ꝛ diligẽs in dei
seruitio ꝛ cogita freq̃nter ad q̃d
venisti ꝛ cur seculũ reliquisti.
Nõne vt deo viueres ꝛ spũalis hõ fie/
res Igit̃ ad ꝑfectũ ferueas qꝛ mercedẽ
laborꝝ tuorꝝ in breui recipies. nec erit
tũc amplius timor aut dolor in finibus
tuis. Modicũ nũc laborabis ꝛ mag
nã requiẽ. imo ꝑpetuã leticiã inueni/
es. Si tu ꝑmãseris fidelis ꝛ feruidus
in agendo. deus proculdubio erit fidel.

⁊ locuples in retribuẽdo. Spem bo/
nã retinere debes ꝗ ad palmã ꝑueni
es. ꝫ securitatẽ cape non oꝑtet ne tor/
peas aut elatus fias. Cũ ei quidã an
xius inter metũ ⁊ spem frequenter flu
ctuaret ⁊ quadã vice merore cõfectus
in eccl'ia añ qͦddaꝫ altare se in oratõne
ꝓstrauisset: hec inter se reuoluit dicẽs
O si scirẽ ꝙ adhuc ꝑseueraturꝰ essem.
statimqꝫ audiuit intus diuinũ respõ/
sũ. Quid si h' scires facere velles Fac
nũc qͦd tũc facere velles ⁊ bñ securꝰ eris
Moxqꝫ ꝯsolatꝰ. ⁊ cõfortatꝰ diuine se
cõmisit volũtati. ⁊ cessauit anxia flu/
ctuatio: noluitqꝫ curiose ĩuestigare vt
sciret que sibi eẽnt futura ꝫ magis stu
duit inq̃rire q̃ esset volũtas dei bñpla
cẽs ⁊ ꝑfecta ad oẽ opus bonũ inchoã
dũ ⁊ ꝑficiendũ. Spa in dño ⁊ fac bo/
nitatem ait propheta. ⁊ inhabita ter/
ram ⁊ pasceris in diuitijs eius. Unũ
est quod multos a profectu ⁊ feruenti

emendatione retrahit. horror dificul
tatis seu labor certaminis Em̄uero il
li maxie p̄ alijs in ꝟtutibꝰ ꝓficiūt q̄ ea
que sibi magis grauia ꝯtraria sunt vi
ribus vincere nitunt̄. Nā ibi hō plus
ꝓficit ⁊ grām meret̄ ampliorē vbi ma
gis seipsuz vincit ⁊ in spū mortificat
Sz nō oēs hn̄t eque multū ad vincē/
dū ⁊ moriendū. Diligēs tñ emulator
valentior erit ad ꝓficiendū: etiā si plu
res habeat passiones. q̄z aliꝰ bñ mori/
geratꝰ: minꝰ tñ feruēs ad ꝟtutes. Duo
tñ specialiter ad magnā emēdatōnez
iuuāt. vicz subtrahere se violenter ad
qd̄ natura viciose inclinat. ⁊ feruēter
instare ꝓ bono quo ampliꝰ q̄s indigz
Jlla etiā studeas magis cauere ⁊ vin
cere q̄ tibi frequētius in alijs displicēt
Ubiqz ꝓfectū tuū capias. vt si bōa ex
empla videas vl' audias. ad imitandū
accēdaris. Siq̄d aūt reprehēsibile cō
sideraueris caue ne idē facias: aut si a/

liquã fecisti citius emẽdare te studeas. Sicut oculus tuus alios ꝯsiderat: sic iterũ ab aliis notaris. Quã iocũdum ꝛ dulce est videre feruidos ꝛ deuotos frẽs bñ morigeratos et disciplinatos Quaꝫ triste ẽ ꝛ gue videre inordinate ambulãtes. q̇ ea ad q̄ vocati sunt non exercẽt. Quã nociuũ est negligere vocatõis sue ꝓpositũ ꝛ ad nõ cõmissa sensuꝫ inclinare. Memor esto arrepti ꝓpositi. ꝛ imaginẽ tibi ꝓpone crucifixi. Bñ verecũdari potes inspecta vita iesu xp̄i. qꝛ necdũ magꝫ illi te ꝯformare studuisti. licet diu in via dei fuisti Religiosus q̇ se intente ꝛ deuote in sctissima vita ꝛ passione dñi exercet. oĩa vtilia ꝛ necessaria sibi abũdanter ibi inueniet. nec opus est vt extra ihm aliq̇d melius querat. O si ihs crucifixus in cor nr̄m veniret. q̄ꝫ cito ꝛ sufficienter docti essemꝰ. Religiosus feruidꝰ oĩa bñ portat ꝛ capit q̄ illi iubent. Religi

osus negligens ⁊ tepidus h₃ tribula/
tõe₃ sup tribulatõnē. ⁊ ex omi pte pati
tur angustiā q₂ interiori ꝯsolatõne ca
ret ⁊ exteriorē q̄rere ꝓhibet. Religios⁹
extra disciplinā viuēs ḡui ruine pat₃
Qui laxiora q̄rit ⁊ remissiora sp in an
gustijs erit. q₂ aut vnū aut reliquū sibi
displicebit. Quo faciūt tā multi alij re
ligiosi q̄ satis arti sunt sub disciplina
claustrali Raro exeūt. abstracte viuūt
pauprime comedūt: grosse vestiūtur.
multū laborāt paꝝ loquunt: diu vigi
lāt. mature surgūt oratões plongant
frequēter legūt ⁊ se in oī disciplina cu
stodiūt Attēde cartusiēs. cysterē ⁊ diū
se religiõis monachos ac moniales q̄
liter omi nocte ad psallēdū dño assur
gūt: ⁊ iõ turpe ē vt tu deberes in tā sctõ
ope pigritare vbi tāta multitudo reli/
giosoꝝ incipit do iubilare. O si nihil
aliud faciendū incūberet nisi dnm de
um nrm toto corde ⁊ ore laudare. O

si nunq̃ꝫ indigeres cõmedere nec bibe
re nec dormire sꝫ sp posses deũ lauda
re ꝛ solũmodo spũalibꝰ studijs vaca/
re. tũc multo felicior esses q̃ꝫ mõ cũ car
ni ex q̃licũq̃ꝫ necessitate seruis Utinã
nõ essent iste necessitates. sꝫ solũmodo
spũales aĩe refectões. q̃s heu satis ro·
ro degustamꝰ. Qñ hõ ad hoc ꝑuenit
q̃ de nulla creatura ꝯsolationẽ suã q̃
rit. tũc ei deꝰ primo ꝑfecte sape incipit
tũc etiã bñ cõtẽtus de omni euẽtu rex
erit. tũc nec pro magno letabit: nec p
modico contristabit. sed ponit se inte
gre ꝛ fiducialiter in deo qui est ei oĩa i
oĩbus. cui nihil vtiq̃ꝫ perit nec morit
sed oĩa ei viuũt ꝛ ad nutũ incũctan
ter deseruiunt. Memento semper fi/
nis et quia perditũ non redit tempꝰ.
Sine solicitudine et diligentia nũq̃ꝫ
acquires virtutes. Si incipis tepes/
cere. incipies et male habere. Si au·
tem dederis te ad fauorem et amorem

inuenies magnā pacē. ⁊ senties leuio
rem laborem propter dei grām ⁊ ꝟtutꝫ
amorē. Hō feruidus ⁊ diligēs ad oīa
est ꝑatus. Maior labor est resistere vi
cijs ⁊ passionibꝫ q̄ȝ corꝑalibus insu/
dare laboribus. Qui ꝑuos non vitat
defectus paulatim labit̄ ad maiores.
Gaudebis sꝑ vesꝑe si diē expēdas fru
ctuose Uigila semꝑ teipm̄. excita teipꝫ
admone teipm̄. ⁊ q̄cq̄d de alijs sit non
negligas teipm̄: Tm̄ ꝓficies q̄tum ti
bijpsi vim intuleris.

Explicit liber primus:

Incipit secundus

De interna ꝯuersatōe. Ca. I.

Regnuȝ dei in
tra vos est dicit dn̄s Cō
uerte te ex toto cord̄ tuo
ad dn̄m. ⁊ relinque hūc
miserū munduȝ. ⁊ inue
niet aīa tua requiem. Disce exteriora

cōtemnere. ꝛ ad interiora te dare. ꝛ videbis regnū dei in te venire Est em̄ regnū di pax ꝛ gaudiū in sp̄uscto. qḋ nō datur impijs Ueniet ad te xp̄s ostēdēs tibi ꝯsolationē suā. si dignā illi ab intus parauerís mãsionē Omis gl'ia eius ꝛ decor ab intra est ꝛ ibi ꝯplacet sibi. Frequēs illi visitatio cū hoīe interno: dulcis ſmocinatio: grata ꝯsolatō mlta pax familiaritas stupēda nimis Eya aīa fidelis p̄para huic spōso cor tuū: q̄tenus ad te venire ꝛ in te habitare dignet᷑. Sic em̄ dicit Si q̄s diligit me ſmonē meū ſuabit. ꝛ ad eū veniemꝰ ꝛ mãsionē apḋ eū faciemꝰ Da ergo xp̄o locū ꝛ ceterꝫ oībus nega introitū. Cū xp̄m habueris diues es. ꝛ sufficit tibi Ipe erit ꝓuisor tuꝰ ꝛ fidelis ꝓcurator in oībus: vt non sit opus tibi in hoībus sperare. Hoīes em̄ cito mutātur ꝛ deficiūt velociter. xp̄s aūt manꝫ in eternū ꝛ astat vsq; in finez firmiter.

Nō est magna fiducia ponēda in ho/
mīe fragili ꝛ mortali. etiā si vtilis sit ꝛ
dilect⁹: neqꝫ tristicia multa capiēda ex
hoc si interdū aduerseẗ ꝛ ꝯdicat. Qui
hodie tecū sunt cras ꝯtrariari possūt.
ꝛ ecōuerso. sepe vt aura vertūtur. Pōe
totā fiduciā tuā in dño. ꝛ sit ipe timor
tuus ꝛ amor tu⁹. Ipe ꝓ te respōdebit
ꝛ faciet bñ sicut meli⁹ fuerit Non ha/
bes hic manentē ciuitatē ꝛ vbicūqꝫ fu
eris extrana⁹es ꝛ ꝑegrinus. nec reqez
aliqñ hēbis. nisi xp̄o intime fuerꝫ vni
tus. Quid hic circūspicis. cū iste non
sit locus tue reqetōis. In celestibꝫ de
bet esse habitatio tua. ꝛ sicut intrāsitu
cūcta terrena sunt aspiciēda Trāseūt
oīa ꝛ tu cū eis pariter. Uide vt nō in/
hereas. ne capiaris ꝛ pereas Apud al
tissimū sit cogitatio tua. ꝛ deprecatio
tua ad xp̄m sine intermissione dirigat
Si nescis alta speculari ꝛ celestia: req
esce in passione xp̄i ꝛ in sacris vulneri

bus ei⁹ libenter habita Si enĩ ad vul
nera ⁊ preciosa stigmata ihu deuote cõ
fugis magnã in tribulatõe ɔfortatõz
senties. nec multũ curabis hoim de/
spectões. faciliterq; ꝟba detrahentiũ
pferes. Christus fuit etiã in mũdo ab
hoibus despect⁹. ⁊ in maxima necessi/
tate a notis ⁊ amicis inter opprobria de
relict⁹ Christ⁹ pati voluit ⁊ dspici. ⁊ tu
audes de aliq̃ cõqueri. Christ⁹ habuit
adũsarios ⁊ oblocutores: ⁊ tu vis om
nes hr̃e amicos ⁊ bñfactores. Vñ co
ronabit patiẽtia tua si nil aduersitatis
occurrerit Si nihil cõtrariũ vis pati
quõ eris amic⁹ xpi. Sustine te cum
xpo et pro christo: si vis regnare cum
xpo Si semel pfecte introisses in inte
riora ihu ⁊ modicũ de ardẽte ei⁹ amo/
re sapuisses. tũc de ꝓprio cõmodo vel
incommodo nihil curares. sed magis
de opprobrio illato gauderes: quia a/
mor et dilectio iesu xpi facit hominẽ

seip̄m cōtemnere. Amatoꝛ ih̄u ꝛ ver⁹
internus ꝛ liber ab affectōib⁹ inoꝛdi-
natis pōt se ad deū libere ꝯuertere ꝛ e-
leuare se supꝛa seip̄m in sp̄ū ac fruitiue
q̄escere. Cui sapiūt oīa ꝓut sunt: nō vt
dicūtur aut estimant᷑. hic ꝟe sapiēs est
ꝛ doct⁹ magis a deo q̄ȝ ab hoīb⁹. Qui
ab intra scit ambulare ꝛ modicū res ab
extra pōderare. non reqrit loca nec tē-
poꝛa expectat ad habenda deuota ex-
ercitia. Hō internus cito se recolligit.
qꝛ nunq̄ȝ se totū ad exterioꝛa effundit
Nō illi obest laboꝛ exterioꝛ aut occu-
patio ad tp̄s necessaria sȝ sic̄ res eueni
unt sic se illis accōmodat. Qui intus
bn̄ disposit⁹ est ꝛ oꝛdinat⁹ nō curat mi
rabiles ꝛ ꝑuersos hoīm gest⁹. Tm̄ hō
impedit᷑ ꝛ distrahit᷑ q̄ȝtum sibi res at-
trahit. Si recte tibi esset ꝛ bn̄ purga-
tus esses oīa tibi in bonū cederēt ꝛ ꝓfe
ctuȝ. Jō multa tibi displicēt ꝛ sepe cō-
turbāt. qꝛ adhuc non es tibi ip̄i ꝑfecte

mortu⁹ nec segregatus ab oībus terre
nis. Nihil sic maculat ⁊ īplicat cor ho
mīs sicut impur⁹ amor ī creaturis. Si
rēnuis ɔsolari exteri⁹ poteris specula
ri celestia ⁊ freqūter interi⁹ iubilare.

De humili submissione sub
prelati regimine. Ca.II.

Non magnipēdas q̇s p̄ te vel
ɔtra te sit. sed hoc age ⁊ cur vt
de⁹ tecū sit in omī re quā facis
Habeas ɔsciaȝ bonā. ⁊ de⁹ bn̄ te dfen
sabit. Quē em̄ adiuuare voluerit. nul
lius puersitas nocere poterit. Si tu
scis tacere ⁊ pati videbis pculdubio
dn̄i auxiliū. Ipe nouit tpus ⁊ modū
liberandi te ⁊ iō debes te illi resignare
Dei est adiuuare ⁊ ab oī ɔfusione libe
rare. Sepe valde p̄dest ad maiorē hūi
litatē ɔseruandā q̄ dfect⁹ nr̄os alij sci
unt ⁊ redarguūt. Qn̄ hō p̄ defectibus
suis se hūiliat. tūc facilit alios placat
⁊ leuiter satisfacit sibi irascentib⁹. Hu

milez deus ꝓtegit ꝛ liberat: hu̅ilem di-
ligit ꝛ ꝯsolatur. hu̅ili homī se inclinat
hu̅ili largit̄ grãz magnã: ꝛ post suã de-
pressionē leuat ad gl'iam. hu̅ili sua se-
creta reuelat ꝛ ad se dulciter trahit ꝛ in-
uitat. Hu̅ilis accepta ꝯtumelia ꝛ ꝯfu-
sione satis bn̄ est in pace qꝛ stat in do
ꝛ nō in mūdo. Non reputes te aliq̄d
profecisse: nisi omnibus inferiorez te
esse sentias:

De bono pacifico hoīe. Ca. III

Pone te primo in pace ꝛ tūc a-
lios poterꝭ pacificare. Hō pa-
cificus plus ꝓdest q̄z bn̄ doctꝰ
Hō passionatꝰ etiã bonū in malū tra-
hit. ꝛ faciliter malū credit Bonꝰ paci-
ficus hō oīa ad bonū ꝯuertit. Qui be-
ne in pace est de nullo suspicat̄. q̄ autē
male cōtentꝰ est ꝛ cōmotꝰ varijs suspi-
tōibus agitat̄. nec ipe q̄escit nec alios
q̄escere ꝑmittit dicit sepe qđ dicere nō
deberet. ꝛ omittit qđ sepe sibi magꝭ fa

cere expediret Cōsiderat qđ aliȷ̈ facere
tenentur ⁊ negligit qđ ipe facere tenet
Habe ḡ p̄mū zelū sup temetip̄m. tunc
zelare poteris etiā iuste p̄ximū tuum.
Tu bn̄ facta tua scis excusare ⁊ tolera
re ⁊ alioꝝ nō vis recipe excusatōes Ju
stius esset vt te accusares ⁊ frēm tuum
excusares Si portari vis porta ⁊ aliū
Vide q̄ꝫ longe es adhuc a vera charita
te ⁊ hūilitate. q̄ nulli nouit indignari
vl' irasci nisi tm̄ sibi ip̄i. Non ē magnū
cū bonis ⁊ māsuetis cōuersari hoc ei
oībus naturaliter placet. ⁊ vnusq̄sqꝫ li
bēter pacē hꝫ ⁊ secū sentiētes magis di
ligit. Sꝫ cū duris ⁊ puersis aut indis
ciplinat' aut nob' ꝯtrariātibus pacifi
ce posse viuere magna grā est. ⁊ lauda
bile nimis virileqꝫ factū Sꝫ sunt qui
seipos in pace tenēt ⁊ cū aliȷ̈s etiā pa
cem habēt. Et sunt qui nec pacem ha
bēt. nec alios in pace dimitūt Aliȷ̈ sūt
g̃ues. sꝫ sibi sunt sp̄ g̃uiores Et sunt q̄

seipos in pace retinēt: ⁊ ad pacē alios
reducere student. ⁊ tñ tota pax nr̄a in
hac misera vita potius in hūili suffe/
rētia ponenda est q̄ȝ in nō sentiēdo cō
traria Qui meli⁹ scit pati pacē tenebit
maiorē Iste est victor sui. ⁊ dn̄s mūdi
amicus christi ⁊ heres celi.

De pura mente ⁊ simplici intentione. Ca. IIII.

DUabus alis hō subleuatur a
terrenis. simplicitate scȝ ⁊ pu
ritate Simplicitas debȝ esse
i intentōe. puritas in affectōe Siplici
tas intēdit deū: puritas apph̄ēdit ⁊ gu
stat Nulla bona actio te ipediet. si lib
intus ab om̄i inordinato affectu fue
ris Si nihil aliud q̄ȝ dei bn̄placitū et
p̄ximi vtilitatē intēdis ⁊ q̄ris. interna
libertate frueris. Si rectū cor tuū eēt
tūc oīs creatura specl'm vite ⁊ liber scē
doctrine esset. Non ē creatura tā p̄ua
⁊ vilis q̄ bonitatem dei nō repsentet.

Si tu esses intus bon⁹ ⁊ pur⁹ tūc oīa
sine īpedimento videres ⁊ bñ caperes
Cor purū penetrat celū ⁊ infernum.
Qualis vnusquisqꝫ ē intus. taliter iu
dicat exteri⁹ Si est gaudiū in mūdo
hoc vtiqꝫ possidet puri cordis hō: ⁊ si
est alicubi tribulatio ⁊ angustia hꝫ me
lius nouit mala ꝯscia. Sicut ferrum
missum in ignem amittit rubiginē. et
totū candēs efficit. sic hō ad deū se in
tegre ꝯuertēs a torpore exuit ⁊ in no/
uū hoīem trāsmutat. Qñ hō incipit
tepescere tūc ꝑuuꝫ metuit laborē. ⁊ li/
benter externā accipit ꝯsolatōez. Sꝫ
qñ ꝑfecte incipit se vincere et viriliter
in via dei ābulare. tūc minus ea repu
tat que sibi ꝓus grauia esse sentiebat.

De ꝓpria ꝯsideratione. Ca. V

Non possumus nobisipsis ni/
mis credere qꝛ sepe nob grā ꝺ
est ⁊ sensus. Modicū lumen
est in nobis. ⁊ hoc cito ꝑ negligētias

amittim⁹. Sepe etiā nō aduertim⁹ q̄
tā ceci intus sum⁹ Sepe male agim⁹ ⁊
peius excusam⁹. ⁊ passione interdum
mouemur ⁊ zelū putam⁹ Parua in a-
lijs rep̄hendim⁹ ⁊ nr̄a maiora ptrāsi-
m⁹ Satꝫ cito sentim⁹ ⁊ pōderam⁹ qđ
ab alijs sustinem⁹. sꝫ q̄ꝫtum alij a nob
sustineāt non aduertim⁹ Qui bn̄ ⁊ re
cte sua pōderaret nō eēt qđ de alio ḡui
ter iudicaret. Intern⁹ hō suijpi⁹ curā
oībus curꝫ anponit. ⁊ q̄ sibijpi dilige-
ter intēdit faciliter de alijs tacet. Nū
q̄ꝫ eris intern⁹ ⁊ deuot⁹ nisi de alienis
silueris ⁊ ad teip̄m specialiter respexe
ris. Sꝫ tibi ⁊ dō totaliter intēdis mo
dicū te mouebit qđ foris pcipis Ubi
es. qn̄ tibijpi pn̄s nō es. Et qn̄ oīa p
curristi q̄d te neglecto ꝑfecisti Si de-
bes hr̄e pacē ⁊ vnionē verā. optet q̄ to
tū adhuc postponas ⁊ te solū p̄ oculis
habeas Multū pinde ꝓficies. si te fe
riatū ab oī tpali cura ꝯserues Ualde

deficies si aliq̄d tp̄ale reputaueris. Nil altū: nil magnū. nil gratū. nil acceptū tibi sit. nisi pure de⁹ aut de do sit Totū vanū estima q̄cq̄d ɔsolatōis occurrit de aliq̄ creatura. Amās deū aīa sb deo despicit vniuersa. Solus de⁹ eternus ꝛ immēsus īplens oīa: solatiuz est anime ꝛ vera cordis leticia

De leticia bone ɔsciē. Ca. VI

Gloria boni hoīs testimoniū bone conscie est. Habe bonaz consciam ꝛ sp̄ habebis leticiā Bona ɔscia valde mlta pōt portare ꝛ valde leta est inter aduersa. Mala cō scientia sp̄ timida est ꝛ inq̄eta. Suauiter reqescces si te cor tuū nō reprehēderit. Noli letari nisi cū bn̄ feceris Mali nūq̄ hn̄t verā leticiā nec internā sentiūt pacem qꝛ non est pax impijs dicit dominus. Et si dixerint in pace sum⁹ non venient super nos mala. et quis tūc nobis nocere ꝛ aduersari audebit

Ne credas eis qm̄ repente exurget ira
dei ꝛ in nihilū redigent actꝰ eoꝝ. ꝛ co/
gitatōes eoꝝ ꝑibunt. Gl'iari in tribu
latōe nō est ḡue amāti. sic em̄ gl'ar iest
in cruce dn̄i gl'iari. Breuis gl'ia q̄ ab
hoībus dat̄ ꝛ accipit̄. Mūdi gl'iaꝫ sp
comitat̄ tristicia Bonoꝝ gl'ia in cōsci
entijs eoꝝ ꝛ nō in ore hoīm Justoꝝ le
ticia de dō ꝛ in deo est. ꝛ gaudiū eoꝝ d
veritate Qui verā ꝛ eternā gl'iam desi
derat tp̄alem nō curat. Et q tp̄alem q̄
rit gl'iaꝫ aut non ex aīo ꝯtēnit. minꝰ a
mare cōuincitur celestē. Magnaꝫ hꝫ
cordis tranquillitatē q nec laudes cu
rat nec vitup'ia Facile erit ꝯtēptus ꝛ
ꝛ pacatus cuiꝰ ꝯscia mūda est. Nō es
sanctior si laudaris nec vilior si vitu/
peraris. Qđ es hoc es. nec maior dici
vales q̄ȝ deo teste sis. Si attēdis qđ a
pud te sis intꝰ non curabis qđ de te lo
quātur hoīes foris: hō videt in facie
deꝰ aūt in corde. Hō ꝯsiderat actꝰ. dš

pensat intentões. Bñ sp̄ agere ⁊ modi
cũ de se tenere. hũilis aie iudiciuz est.
Nolle cõsolari ab aliqua creatura ma
gne puritat̄ ⁊ interne fiducie iudiciũ
est. Qui nullũ extrinsec⁹ p̄ se testimo/
niũ q̄rit liquet q̄ se deo totaliter cõmi
sit. Nõ eñ q̄ se ipm̄ cõmendat ille p̄ba
tus est ait btũs Paul⁹. s; quē ds̄ cõmē
dat. Ambulare cũ deo int⁹ nec aliqua
affectione teneri foris. status est inter
ni hominis:

De amore ihu sup̄ oia. Ca. VII.

Beatus qui intelligit q̄d sit ama
re ihm̄ ⁊ cõtemnere seipm̄ p̄p̄
ihm̄. Oportet dilectuz p̄ dilecto
oia relinquere. q: ihs vult sol⁹ sup̄ oia
amari. Dilectõ creature fallax est ⁊ in
stabilis: dilectõ ihu fidelis ⁊ p̄seuerabi
lis. Qui adheret creature cadet cũ la/
bili. q̄ amplectit̄ ihm̄ firmabitur i eũ
Illũ dilige ⁊ amicũ tene tibi. q̄ oĩbus
recedentib⁹ te non derelinquet nec pa

tientur in fine ꝑire Ab hominibꝰ op/
tet te aliqñ seꝑari siue velis siue nolis
Teneas te apd̄ ihm viuēs ꝛ moriens
ꝛ illiꝰ fidelitati te cōmitte q̇ oībus de
ficientibꝫ solus pōt te iuuare. Dilectꝰ
tuꝰ talis est nature vt alienuz nō velit
admittere sed solꝰ vult cor tuū habere.
ꝛ tanq̃ rex in ꝓprio throno sedere. Si
scires te bn̄ ab omi creatura euacuare
ihus deberet libēter tecū habitare. Pe
ne totū ꝑditū inuenies q̇cq̇d extra ihe
sum in hoibus posueris. Nō ꝯfidas
nec imitarꝭ sup calamū vētosuz. quia
oīs caro fenū ꝛ oīs glia eiꝰ vt flos feni
cadet Cito decipieris si ad externā ho
minū apparentiā tm̄ aspexeris. Si ei
tuū in aliis q̄ris solaciū ꝛ lucrū sentiēs
sepe detrimentū. Si q̄ris in oībus ie
suz inuenies vtiq̃ ihm. Si autē q̄ris
teipm inuenies etiā teipm sz ad tuā ꝑ
nitiē. Plꝰ em̄ hō nociuiorē sibi si ihm
nō q̄rit. q̃ totꝰ mūdꝰ ꝛ oēs sui adūsarii

De familiari amicicia ihu. Ca. VIII

Quādo ihs adest totū bonum
est nec q̇cq̄ȝ difficile videt᷑ Qn̄
ꝟo ihs nō adest totū durū est
Qn̄ iesus intus nō loq̇tur. ꝯsolatō vi
lis est Si aūt ihus vnū verbū loq̇tur
tm̄: magna ꝯsolatio sentit᷑ Nōne ma-
ria magdalena statim surrexit de loco
in q̊ fleuit. qn̄ martha illi dixit. Mgr̄
adest ꝛ vocat te. Felix hora qn̄ ihs vo
cat d' lachrymis ad gaudiū spūs Quā
aridus ꝛ durus es sine ihu Quā insi
piens ꝛ van⁹ si cupis aliq̇d extra ihm.
Nōne hoc est mai⁹ dānū q̄ȝ si totū ꝑde
res munduȝ. Quid potest mūdus cō
ferre sine iesu Esse sine iesu grauis est
infernus. ꝛ esse cū iesu dulcis ꝑadisus
Si fuerit tecū ihs null⁹ poterit noce/
re inimic⁹ Qui inuenit iehsum inue/
nit thesaurum bonum. immo bonuȝ
super omne bonum. Et qui perdit ie
sum perdit nimis multū ꝛ pl⁹ q̄ȝ totuȝ

mundū. Pauꝑrim⁹ est q̄ viuit sine ie/
su. ⁊ ditissim⁹ q̄ bn̄ est cū ihu Magna
ars est scire ꝯuersari cū ihu ⁊ scire ihm
tenere magna prudentia Esto hūilis
⁊ pacificus ⁊ erit tecū ihs. sis deuot⁹ ⁊
q̄etus ⁊ ꝑmanebit tecū ihs Potes ci-
to fugare ihm ⁊ grām ei⁹ ꝑdere si volu
eris ad exteriora declinare. Et si illuz
effugaueris ⁊ ꝑdideris ad quē tūc fu/
gies ⁊ quē tūc q̄res amicū. Sine ami
co nō potes diu viuere. Et si ihs non
fuerit tibi pre omnib⁹ amicus eris ni
mis tristis ⁊ desolat⁹. Fatue igit͛ agis
si in aliquo altero ꝯfidis ⁊ letar͛. Eli
gendū magis totū mūduz hr̄e ꝯtriuz:
q̄ȝ ihm offensum. Ex oibus ḡ chari͛ sit
ihs dilect⁹ specialis. Diligātur oēs ꝓ/
pter ihm. ihs aūt ꝓpter seipm. Sol⁹ ie
sus xp̄s singulariter est amand⁹ q̄ sol⁹
bon⁹ ⁊ fidelis inuenit͛ p̄ oibus amicꝭ
Propter ipm ⁊ i ipo tā amici q̄ȝ inimi
ci tibi sint chari. ⁊ p̄ oibus his exoran

dus est vt oẽs ipm cognoscant ⁊ dili
gāt. Aliq̄ꝫ cupias singulariter lauda
ri ⁊ amari. qꝛ hoc soli⁹ dei est: q̄ silem si
bi non hꝫ. Nec velis ꝙ aliq̄s in corde
suo tecū occupet̄ neqꝫ tu cū alicui⁹ oc/
cuperis amore. sꝫ sit ihs inte ⁊ in omī
bono hoie. Esto pur⁹ ⁊ liber ab int⁹ si
ne alicui⁹ creature iplicamento. optet
te esse nudū ⁊ purū coꝛ ad ihm gerere si
vis vacare ⁊ videre q̄ꝫ suauis est dn̄s.
Et reuera ad hoc nō ꝑuenies nisi gr̄a
ei⁹ fueris pꝛeuētus ⁊ intract⁹ vt oībus
euacuatꝫ ⁊ licentiatꝫ solus cū solo vni
aris. Qn̄ em̄ gr̄a dei venit ad hoiem
tūc potēs fit ad oīa. ⁊ qn̄ recedit tunc
pauꝑ ⁊ infirmus erit. ⁊ q̄i tm̄ ad flagel
la dꝛelict⁹. In his nō debes deijci nec
desꝑare. sꝫ ad volūtatē dei eq̄nimiter
stare et cūcta supueniētia tibi ad lau/
dē ihu xp̄i perpeti. qꝛ post hyemē seq̄t̄
estas. post noctē redit dies. ⁊ post tē/
pestatē serenitas magna.

De carentia omnis solacij.
Capitulum. IX

N On est graue humanū ɔtēne
re solatiū cuȝ adest diuinum.
Magnū est ꝛ valde magnuȝ:
tā hūano ꝙ̄ diuino posse carere solatō
ꝛ ꝑ honore dei libēter exiliū cordis vel
le sustinere ꝛ in nullo seipm̄ q̄rere. nec
ad ꝓpriū meritum respicere. Quid ma
gni es si hylaris sis ꝛ deuot⁹ adueniē-
te grā. optabilis cūctis hec hora. Sa
tis suauiter eq̄tat queȝ grā dei portat
Et q̄d mirū si onus nō sentit q̄ porta
tur ab oīpotente ꝛ ducit a summo du/
ctore. Libēter habem⁹ aliq̄d ꝑ solatio
ꝛ difficulter hō exuit a seipo Vicit sc̄t⁹
martyr Laurētius sec̄lm cū suo sacer
dote: q2 oīne qđ in mūdo delectabile
videbat despexit. ꝛ di summi sacerdo
tem Sixtū quē maxime diligebat ꝑ a
more xp̄i etiā a se tolli clemēter ferebat
Amore igit creatoris amorē hoīs su/

pauit: ꝛ pro humano solacio diuinuȝ
bñplacituȝ magis elegit. Jta ꝛ tu ali/
quē necessariū ꝛ dilectū amicū ꝓ amo
re dei disce relinquere. Nec grauiter fe
ras cū ab amico derelict⁹ fueris. sciēs
q̄m oportet nos oēs tandeȝ ab inui
cem separi. Multū ꝛ diu optet hoīeȝ
in seipo certare anq̄ȝ discat seipm ple/
ne supare. ꝛ totū affectuȝ suū plene in
deū trahere. Qñ homo stat sup seipo
facile labitur ad ꝯsolatōes humanas
Sȝ verus xp̄i amator ꝛ studiosus se
ctator virtutū non cadit sup illas con
solatōes nec q̄rit tales sensibiles dul/
cedines. sed magis fortes exercitatōes
ꝛ pro xp̄o duros sustinere labores Cū
igitur sp̄ualis ꝯsolatio a deo dat. cum
grāꝝ actione accipe eā. sed dei mun⁹ in
tellige esse. non tuum meritum. Noli
extolli noli nimiū gaudere nec inanit
p̄sumere. sȝ esto mag̃ hūilior ex dono:

cautior quoq3 ꝛ timoratior in cunctis actib9 tuis. qm̄ trāsibit hora illa ꝛ seq̄tur tēptatio Cū ablata fuerit ꝯsolatio non statim desperes. s3 cū hūilitate et patiētia expecta celestē visitatōe3. quia potēs est de9 ampliorē tibi redonare g̃tiā ꝛ ꝯsolationē. Istō nō est nouū nec alienū viā dei exptis. qꝛ i magnis sanctis ꝛ in antiq̄s ꝓphetis fuit talis sepe alternatōis modus Vñ q̄de3 ꝓñte iā gr̃a dicebat. Ego dixi in abundantia mea nō mouebor ineternū. Absente aūt gr̃a quid in se fuerit exptus adiūgit dicēs Auertisti faciē tuā a me ꝛ factus su3 conturbat9 Inter hec tñ neq̄ q̄3 desperat. s3 instātius dñm rogat. et dicit. Ad te dñe clamabo. ꝛ ad deū meu3 deprecabor. Deniq3 oratōis sue fructū reportat. ꝛ se exauditū testat̄ dicēs: Audiuit dñs ꝛ misertus est mei: dñs factꝰ est adiutor meꝰ Sed in quo. Conuertisti inquit planctū meū in gaudiū mi

hi ⁊ circūdedisti me leticia. Et si sic ac
tum ē cū magnis sanctis. nō est despe
randū nob infirmis ⁊ pauperibꝰ si in
terdū in frigiditate ⁊ interdū in feruore
sumꝰ. qm̄ spūs venit ⁊ recedit ꝑm sue
voluntatis bn̄placitū. Vn̄ beatꝰ Job
ait Visitas eū diluculo ⁊ subito ꝓbas
illū. Sup q̇d igit̄ sperare possum aut
in quo ꝯfidere debeo nisi in sola mag
miscdia dei ⁊ in sola spe gr̄e celestꝫ Si
ue ei assint hoīes boni siue deuoti fra
tres ⁊ amici fideles: siue libri sancti vl'
tractatus pulchri: siue dulcis cātus ⁊
hymni. oīa hec modicū iuuāt ⁊ modi
cū sapiūt: qn̄ dertus suz a gr̄a ⁊ in pro
pria pauptate relictꝰ Tūc nō est meliꝰ
remediū q̄z patiētia ⁊ abnegatō mei in
volūtate dei. Nunq̄z inueni aliquem
tā religiosuz ⁊ deuotū q̇ non habuerit
interdū gr̄e subtractōz. aut nō senserit
feruoris diminutōez. Nullꝰ sanctꝰ fu
it vnq̄z tā alte raptus ⁊ illuminatꝰ qui

prius vl' postea non fuit tēptatus. Nō em̄ dign⁹ est alta dei cōtemplatōne q̄ .p do non ē exercitat⁹ aliqua tribulatōe. Solz em̄ sequētis ɔsolatōis tēptatio precedēs esse signū. Naz tēptationib⁹ pbatis celestis pmittit' ɔsolatio. Qui vicerit inquit dabo ei edere d' ligno vite. Datur etiam ɔsolatio diuina vt hō fortior sit ad sustinendū aduersa. Sequitur etiā tēptatio. ne se eleuet de bono. Nō dormit dyabolus nec caro adhuc mortua est. iō non cesses preparare te ad certamē. qz a dexteris ⁊ a sinistris sunt hostes qui nunq̄ q̄escunt

De gratitudine p gr̄a dei.
Ca. X

Quid queris quietē cū nat⁹ sis ad laborē. Pone te ad paciētiam magis q̄ ad ɔsolatōem. ⁊ ad crucē portandā magis q̄ ad leticiam. Quis em̄ seculariū nō libēter con

solatõez ꝛ leticiã spũalez acciperet si sp̄
obtinere posset. excedũt em̃ spũales cõ
solatões oẽs mundi delicias ꝛ carnis
voluptates. Nam oẽs delicie munda
ne aut turpes sunt aut vane. Spiri/
tuales ꝟo leticie sole iocunde ꝛ hone/
ste ex ꝟtutib⁹ ꝓgenite ꝛ a deo puris mẽ
tibus infuse Sed istis diuinis cõso/
lationib⁹ nemo semꝑ pro suo affectu
frui valet. qꝛ temp⁹ tẽptatõnis nõ diu
cessat. Multũ ꝯtrariat̃ supne visitati
oni falsa libertas animi ꝛ magna con
fidentia sui. De⁹ bñ facit cõsolatõis ĝ
tiam dãdo. sed hõ male agit nõ totuz
deo cũ grãꝝ actõe retribuendo. Et iõ
nõ possunt in nob̄ dona grẽ fluere. qꝛ
ingrati sumus auctori: nec totũ refun
dimus fontali origini. Semper em̃
debetur gratia digne gratias referen
ti. ꝛ aufertur ab elato quod dari solet
humili Nolo consolationem que mi
bi aufert compunctõem. Nec affecto

cōtemplatōez que ducit in elatōez Nō
em̄ oē altū sctm̄ nec om̄e desideriū pu
rū: nec oē dulce bonū nec oē charū do
g̃tuz Libēter accepto gr̃am vn̄ hūili/
oꝛ ꝛ timoꝛatioꝛ inueniar. atq3 ad relin
quēdu3 me ꝑatioꝛ fiam. doct⁹ dono g̃
tie ꝛ erudit⁹ subtractiōis ꝟbere nō sibi
audebit q̄cq3 boni attribuere. s3 poti⁹
se pauperē ꝛ nudum ꝯfitebit᷑. Da deo
q̄cq̄d dei est. ꝛ tibi ascribe qđ tuū est. h
est: dō gr̃as ꝑ gr̃a tribue. tibi autē soli
culpā ꝛ dignā penā ꝑ culpa đberi sen
tias. Pone te sp̄ ad infimu3 ꝛ dabit᷑ ti
bi summū. nā summū nō stat sine infi
mo Sūmi sancti apđ deū mimi sunt
apud se. ꝛ q̃to gl'iosioꝛes tāto in se hu
milioꝛes. pleni ꝟitate ꝛ gl'ia celesti nō
sunt vane gl'ie cupidi In deo fundati
ꝛ cōfirmati nullo mō possunt esse ela/
ti. ꝛ q̄ dō totū ascribūt q̄cq̄d boni acce
perūt. gl'ia3 ab inuicē nō q̄runt. s3 glo
riā q̄ a solo deo ē: volūt. ꝛ deū in se ꝛ in

oībus sanctis laudari sup oīa cupiūt
7 sp in idipm tendūt. Esto igit gratus
in mimo. 7 eris dign⁹ maiora accipe.
Sit tibi minimū etiā p maximo 7 ma
gis ꝯtēptibile p speciali dono Si di-
gnitas datoris inspicit nullū datuz p
uum aut mun⁹ vile videbit. Nō em p
uum mun⁹ est qd a summo dō donat
etiā si penas 7 verbera donauerit gratū
esse debz. qz sp p salute nr̄a facit qcqd
nob aduenire pmittit. q grām dei reti
nere desiderat sit grat⁹ p grā dei data.
patiens pro sublata: oret vt redeat cau
tus sit 7 humilis ne amittat.

De paucitate amatoꝝ crucis ie
su. Capitulum. XI

Habet ihs nūc multos amato
res regni sui celestꝭ. sz paucos
baiulatores sue crucis Hz mlˀ
tos ꝯsideratores ꝯsolatōis sz paucos
tribulatōnis. Plures inuenit socios
mēse. sz paucos abstinētie. Oēs volūt

cū xpo gaudere: sȝ pauci volūt p ipo a
liq̄d sustinere. Mlti sequunt ihm vs
q3 ad fractionē panis. sȝ pauci ad bibē
dū calicē passionis. Multi miracula
ei⁹ venerant. sed pauci ignominiā cru
cis sequunt. Mlti ihm diligūt q̄diu
aduersa nō cōtingūt. Multi illū lau/
dāt ⁊ bn̄dicunt q̄diu ꝯsolatōes aliq̄s
ab ipo recipiūt. Si aūt se ihus abscō
derit ⁊ modicū eos reliq̄rit. aut in q̄ri
moniā aut in deiectōeȝ nimiā cadunt
Qui aūt ihm ꝓpter ihm ⁊ nō ꝓpter suā
aliquā ꝯsolatōem ꝓpriā diligūt ipm in
tribulatōe ⁊ in angustia cordis sicuti
summa cōsolatōe bn̄dicūt. Et si nūq̄
eis ꝯsolatōnem dare vellet. ipm tn̄ sp
laudarēt ⁊ sp grās agere vellēt. O q̄n
tū pōt amor ihu purus. nullo ꝓprio cō
modo vel amore pmixtus. Nōne oēs
mercenarij sunt dicēdi q̄ ꝯsolatōes sp
querūt. Nōne amatores sui magis q̄
xpi pbant. q̄ sua cōmoda vel lucra sp

meditat̃. Ubi inueniet̃ talis q̃ velit do
s̃uire g̃tis. Raro inuenit̃ tã spũalis a
liquis q̃ oĩbus sit nudat⁹. Nã verum
spũ pauperẽ ꝛ ab om̃i creatura nudũ
quis inueniet. Procul ꝛ de vltimis fi
nib⁹ preciũ ei⁹. Si dederit hõ omnẽ
substãtiam suã. adhuc nihil est. ꝛ si fe
cerit penitẽtiaꝫ magnã adhuc exiguũ
est. ꝛ si apprehenderit oẽm scientiã ad/
huc longe ẽ. ꝛ si habuerit virtutẽ ma/
gnã ꝛ deuotõꝫ nimis ardentẽ adhuc
multũ sibi deest. vnũ. s. qđ sibi summe
necessariũ est. Quid illud? Ut oĩbus
relictis se relinquat. ꝛ a se totaliter exe
at. nihilqꝫ de priuato amore retineat.
Cũ om̃ia fecerit que faciẽda nouerit.
nihil se fecisse sentiat. Nõ grãde pon/
deret qđ grandis estimari possit: sed in
veritate seruum inutilem se ꝓnunciet
sicut veritas ait. Cum feceritis om/
nia que precepta vobis sunt. adhuc
dicite quia serui inutiles sum⁹. Tunc

pro paup z nudus spũ esse poterit: et cũ
xpha dicere. Qr vnicus z paup sũ ego
Nemo isto ditior. nẽo tñ liberior. ne-
mo potẽtior illo q̇ scit se z oĩa relinq̃re
et ad infimum se ponere.

De regia via scẽ crucis .Ca. XII

D
Urus hic multis videt̃ sermo.
Abnega temetipm: tolle cru/
cẽ tuã z seq̃re ihm. Sed mlto
durius erit audire illõ extremũ v̱bũ. Di
scedite a me maledicti in ignẽ eternuz.
Qui eñ mõ libenter audiũt z sequunt̃
v̱buz crucis: tũc nõ timebũt ab auditi
one mala eterne dãnatõis. Hoc signũ
crucis erit in celo cũ dñs ad iudican/
dũ venerit. Tũc oẽs s̱ui crucis qui se
crucifixo ꝯformauerũt in vita: ad xp̄z
accedẽt iudicẽ cuz mag̃ fiducia Quid
igit̃ times tollere crucẽ p̱ quã itur ad
regnũ. In cruce salus. i cruce vita. in
cruce ꝓtectio ab hostibꝫ: in cruce infu
sio sup̱ne suauitatꝭ. in cruce robur mẽ

tis. in cruce gaudiũ spũs. in cruce vir
tus summa. in cruce ꝑfectio sanctitat;
Non est salus aīe nec spes eterne vite
nisi in cruce. Tolle ergo crucē tuā ⁊ seq̄re
ihm. ⁊ ibis in vitā eternā. Precessit il-
le baiulās sibi crucē. ⁊ mortuus est ꝑ te
in cruce. vt tu etiā portes crucē ⁊ mo/
ri affectes in cruce. q̄ si cōmortuus fue-
ris etiā cũ illo ꝑiter viues. ⁊ si socius fu
eris pene socius eris ⁊ glie. Ecce in cru-
ce totũ ꝯstat. ⁊ in moriendo totũ iacet
⁊ non ē alia via ad vitā ⁊ ad verā inter
nā pacē nisi via sancte crucis ⁊ q̄tidia/
ne mortificatōnis Ambula vbi vis. q̄
re q̄dcũqz volueris. ⁊ nō inuenies alti
orē viā sup̄. nec securiorē viā infra ni
si viā sctē crucis. Dispone ⁊ ordina oīa
fm tuũ velle ⁊ videre: ⁊ nō inuenies ni
si semp aliq̄d pati debere. aut spōte aut in
uite. ⁊ ita crucē sp̄ inuenies. Aut eī in
corpe dolorē senties. aut ī aīa spũs tri
bulatōez sustinebis. Interdũ a deo re

linqueris. interdū a pꝛimo exercitabe
ris ⁊ qđ ampli⁹ est sepe tibimetipi gra
uis eris nec tñ aliq̄ remedio vł solatō
liberari. seu alleuiari poteris. sed do/
nec deus voluerit optet q̄ sustineas.
Uult eñ de⁹ vt tribulatōez sine cōso/
latione discas pati. ⁊ vt illi te totaliter
subĳcias ⁊ hūilioꝛ ex tribulatōne fias
Nemo ita coꝛdialiter sentit passionē
xpi sicut is cui ꝯtigerit silia pati Crux
igit̄ semꝑ ꝑata est. ⁊ vbiqꝫ te expectat.
Non potes effugere vbicūqꝫ cucurre
ris. qꝛ vbicūqꝫ veneris teipm tecū poꝛ
tas ⁊ sꝑ teipm inuenies. Conuerte te
sup̄. ꝯuerte te infra. ꝯuerte te extra ⁊ ī
tra ⁊ ī hĳs oībus inuenies crucē ⁊ ne/
cesse ē te vbicūqꝫ tenere pacientiā si in
ternā vis hr̄e pacē ⁊ ꝑpetuaꝫ ꝓmereri
coꝛonā. Si libēter crucē poꝛtas poꝛ/
tabit te ⁊ deducet te ad desideratū finē
vbi scꝫ finis paciēdi erit. quis hic nō
erit. Si inuite poꝛtas on⁹ tibi facis: ⁊

teipsuz magis ĝuas ⁊ tñ optet vt susti
neas. Si abijcis vnã crucẽ aliã ꝓcul
dubio inuenies. ⁊ forsitã ĝuiorẽ. Cre
dis tu euadere qđ null⁹ mortaliũ po/
tuit preterire. Quis sctõꝝ in mũdo si
ne cruce ⁊ tribulatõe fuit. Nec em̃ do
min⁹ nr̃ ihs xp̃s vna hora sine dolore
passionis fuit ꝙdiu in hoc mũdo vix
it. Optebat ait xp̃m pati ⁊ resurgere
a mortuis. ⁊ ita intrare in gl̃am suaz.
Et quõ tu aliã viã queris ꝙ hãc regiaz
viã que est via sctẽ crucis. Tota vita
xp̃i crux fuit ⁊ martyriũ. ⁊ tu tibi que
ris requiẽ ⁊ gaudiũ. Erras erras si a-
liud queris ꝙ pati tribulatões: q̃ to
ta ista vita mortalis plena miserijs et
circũsig̃ta crucib⁹. Et q̃nto alti⁹ quis
in spũ ꝓfecerit. tãto ĝuiores cruces se
pe inueniet: q̃ exilij sui pena mag͛ ex a
more crescit. Sed tamẽ iste sic multi/
pliciter afflictus non est sine leuamĩe
ꝯsolatõis. q̃ fructũ magnũ sibi sentit

accrescere ex sufferentia sue crucis. Naz
dū spōte illi se subijcit oē onus tribu/
latiōis in fiduciā diuine ꝯsolatōis cō
uertit̄ Et q̄to caro magis ꝑ tribulatōes
atterit̄. tāto amplius spūs ꝑ internā ꝯso
latōz roborat̄: Et nōnunq̄ intm̄ ꝯfor
tat̄ ex affectu tribulatōis z aduersitatis
ob amorē cōformitatis crucis xp̄i vt nō
sine dolore z tribulatōe eē vellet qm̄ tā
to se acceptiorē dō credit quāto plura
z grauiora ꝓ eo ꝑferre poterit. Nō est il/
lud ꝟtus hoīs s; grā xp̄i. que tāta pōt
z agit i carne fragili. vt qđ naturaliter
sp abhorret z fugit. hoc feruore spiritus
aggrediat̄ z diligat Nō est ꝟm hoīem
crucē portare. crucē amare. corpus casti
gare. z ꝟuituti subijcere: honores fuge
re. cōtumelias libēter sustinere: seipm
despicere z dspici optare. aduersa que
q; cū dānis ꝑpeti. z nihil ꝓspitatis in
hoc mūdo desiderare Si ad teipm re
spicis. nihil hmōi ex te poteris. s; si in

dñō ꝯfidis dabitur tibi fortitudo de
celo. ⁊ subijciet̃ ditõi tue mũdus ⁊ ca/
ro. Sʒ nec inimicũ diabolũ timebis
si fueris fide armatus: ⁊ ihũ cruce sig/
tus. Pone ergo te sicut fidelis ⁊ bon⁹ ser/
uus xp̄i ad portandũ viriliter crucem
dñi tui ꝓ te ex amore crucifixi. Prepa
te ad tolerãda mlt̃a aduersa ⁊ varia in
cõmoda in hac misera vita. qꝛ sic tecũ
erit vbicũqʒ fueris ⁊ sic reuera eũ inue
nies vbicũqʒ latueris Oꝑtet te ita esse
⁊ non ē remediũ euadẽdi a tribulatõe
maloꝝ ⁊ dolore q̃ʒ vt te patiaris. Ca/
licez dñi affectãter bibe si amic⁹ ei⁹ esse
⁊ partē cũ eo habere desideras. Cõso
lationes deo cõmitte. faciat ipē cũ tali/
bus sicut sibi magis placuerit. Tu ꝓ
pone te ad sustinendũ tribulatões ⁊
reputa eas maximas ꝯsolatões: qꝛ nõ
sunt cõdigne passiones huius tp̄is ad
futurã gl'iam q̃ reuelabit̃ in nob ꝑme
rẽda. etiã si solus oēs posses sustinere

Qn̄ ad hoc veneris q' tribulatio tibi
dulcis est ⁊ sapit p xp̄o tūc bn̄ tecū esse
estima. q2 inuenisti ꝑadisum in terra.
Quādiu pati tibi ḡue ē ⁊ fugere q̄ris.
tādiu male habebis. ⁊ sequet te vbiq3
fuga tribulatōis. Si ponis te ad qđ
esse debes: videlicet ad patiendū ⁊ mo
riendū fiet cito meli⁹ ⁊ pacē inuenies.
Etiā ⁊ si rapt⁹ fueris in terciū celū cu3
paulo. nō es ꝓpterea securat⁹ de nullo
ꝯtrario sustinēdo. Ego inq̄t ih̄s ostē/
da3 illi quāta opteat eū pro noīe meo
pati. Pati ḡ tibi remanet si ih̄m dilige
re ⁊ ꝑpetuo illi seruire placet. Utinā di
gn⁹ esses p noīe ih̄u aliq̄d pati. q̄3 ma
gna gl'ia remaneret tibi: quāta exulta
tio oībus sanctis dei: q̄nta q̄3 edifica
tio esset ꝓximi. Nā patientiā oēs recō
mendāt q̄uis pauci tamē pati velint
Merito deberes libēter modicū pati
p xp̄o cū m̄lti grauiora paciunt p mū
do. Scias p certo q2 morientē te opz

ducere vitā . ⁊ quāto plus q̄sq3 sibi mo
rit̄ tāto deo magis viuere incipit. Ne
mo apt⁹ est ad cōprehendendū celestia
nisi se submiserit ad portanduz ꝓ xp̄o
aduersa Nil deo accepti⁹. nihil tibi sa
lubrius in mūdo isto q̄3 libēter pati ꝓ
xp̄o Et si eligendū tibi esset magis op
tare deberes ꝓ xp̄o aduersa pati q̄3 mł
tis ꝯsolatōibus recreari. q2 xp̄o simi-
lior esses ⁊ om̄ib9 sanctis ei⁹ magis cō
formior. Non em̄ stat meritum nostr̄
⁊ profectus status nostri in multis sua
uitatibus ⁊ cōsolatōibus: sed potius
in magnis grauitatib⁹ ⁊ tribulatōib⁹
pferendis. Siquidē aliquid meli⁹ ⁊ v
tilius saluti hominuz q̄3 pati fuisset.
christus vtiq3 verbo ⁊ exemplo osten
disset. Nam et sequentes se discipu/
los oēsq3 eum sequi cupientes maīfe-
ste ad crucē portandā hortat̄ ⁊ dic̄. Si
q̄s vult venire post me abneget semet

ip̄m ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequatur me.
Oībus ꝗ ꝑlectis ⁊ scrutatis sit ista fi
nalis cōclusio. Q̄m ꝑ multas tribula-
tiones optet nos intraer in regnū dī

Explicit liber secundus

Incipit tercius

De interna xp̄i locutōe ad aīaʒ
fidelem. Capitulū. I

Audiaʒ quid
loquatur in me dn̄s ds
Btā aīa que dn̄m in se
loquentē audit: ⁊ de ore
eiꝰ ꝓbuʒ ꝯsolatiōis acci
pit. Btē aures q̄ venas diuini susur/
rū suscipiūt: ⁊ de mūdi huiꝰ susurratio
nibꝫ nihil aduertūt. Btē plane aures
q̄ non vocē foris sonantē. sʒ interiꝰ au
scultāt veritatē loquentē ⁊ docentem.
Beati oculi q̄ exterioribꝫ clausi. inte/
rroribꝫ aūt sunt intenti. Beati q̄ inter
na penetrāt ⁊ ad capienda archana ce

lestia magis ac magis p̄ q̄tidiane exerci
tia se studēt preparare. Beati q̄ deo vaca
re gestiūt ⁊ ab omi īpedimento seculi
se excutiūt. Animaduerte hec o aīma
mea ⁊ claude sensualitatis tue ostia vt
possis in te audire q̄d loq̄tur dn̄s de⁹
tuus Hec dicit dilect⁹ tuus Sal⁹ tua
ego suz. pax tua ⁊ vita tua Serua te a
pud me ⁊ pacē inuenies. Dimitte oīa
transitoria ⁊ quere eterna. Quid sūt
oīa tp̄alia nisi seductoria Et q̄d iuuāt
oēs creature si fueris a creatore de[illegible]
ta. Omnib⁹ g̃ abdicatis creatori tu[illegible]
te redde placidā ac fidelē. vt verā vale
as apprehendere beatitudinem.

Q, veritas intus loq̄tur sine stre-
pitu verborum. Capitulū. II.

Loquere dn̄e q⁊ audit s̄uus tu
us. Seruus tu⁹ ego sum: da
mihi intellectū vt sciā testimo
nia tua. Inclina cor meū in v̄ba oris
tui: fluat vt ros eloq̄um tuū. Dicebāt

olim. filij isrl' ad moysen. Loqre nob tu et audiem⁹. non loqtur nobis dñs ne forte moriamur. Non sic dñe non sic oro. sz magis cũ samuele pphã hũili ter ac desiderãter obsecro. Loqre dñe qr audit servus tu⁹ nõ loqtur mihi moises aut aliqs ex pphis. sz poti⁹ tu loqre dñe deus inspirator et illuminator oĩm pphetarũ. qr tu solus sine eis potes me pfecte imbuere. illi aũt sine te nihil pficiẽt. pñt qdez vba sonare sz spm nõ pferũt. Pulcerrime dicũt. sz te tacẽte cor nõ accendũt. Lras tradũt. sz tu sensuz apis. Misteria pferũt sz tu reseras intellectũ signatorũ. Mãdata edicũt. sz tu iuuas ad pficiendũ. Uiã ostendũt sz tu cõfortas ad ambulandũ. Illi tm foris agũt. sz tu corda instruis et illuminas Illi exteri⁹ rigãt. sz tu fecũditatez donas Illi clamãt vbis. sz tu auditui intelligentiaz tribuis. Non ergo loqtur mihi moyses. sz tu dñe ds meus eter/

na veritas. ne forte moriar ꝛ sine fruc
tu efficiar Si fuero tm̄ foris admoni
tus ꝛ intꝰ non accẽsus: ne sit mihi ad
iudiciū ꝟbū auditū ꝛ non fcm̄ cogni/
tū nec amatū. creditū ꝛ nō ꝟuatū. Lo
q̄re igiť dn̄e q2 audit ꝟuus tuꝰ Uerba
em̄ vite eterne habes: loq̄re mihi ad q̄
lẽcūq3 aīe mee ꝯsolatōez: et ad totiꝰ vi/
te mee emendationez. tibi autẽ ad glo
riam ꝛ perpetuū honorem

Q3 ꝟba dei cū hūilitate sunt audiē
da ꝛ ꝙ m̄lti ea nō pōderāt. Ca. III

Audi fili mi ꝟba mea. verba su
auissima: oēm philosophoꝝ et
sapientiū huiꝰ mūdi scientiaz
excedentia. Uerba mea spiritus ꝛ vi/
ta sunt. nec human osensu pensanda.
Non sunt ad vanam complacentiam
trahenda. sed in silentio audienda et
cū omni hūilitate atq3 affectu magno

ſuſcipienda ꝛ dixi. Btūs ē quē tu erudi
eris dn̄e ꝛ de lege tua docuerꝭ eū. vt mi
tiges ei a dieb⁹ malis ꝛ non deſoletur
in terra Ego inq̄t dn̄s docui ꝓphetas
ab initio. ꝛ vſqꝫ nūc nō ceſſo oībus lo/
qui. ſꝫ multi ad vocē meā ſurdi ſunt ꝛ
duri. Plures mundū libenti⁹ audiūt
q̄ꝫ deū: facili⁹ ſequunt̄ carnis ſue appe/
titū q̄ꝫ dei bn̄placitū. Promittit mun
dus tēpalia ꝛ ꝑua. ꝛ ſeruit̄ ei auiditate
mag̃. Ego ꝓmitto ſumma ꝛ eterna. et
torpeſcūt mortaliū corda. Quis tāta
cura mihi in oībus ſuit ꝛ obedit ſicut
mundo ꝛ dn̄is ei⁹ ſeruit̄. Erubeſce ſy
don ait mare Et ſi cauſaꝫ q̄ris. audi q̄
re. Pro modica ꝓbenda lōga via cur/
ritur. ꝛ ꝓ eterna vita vix a multꝭ pes ſe
mel a terra leuat̄. Vile ꝓciuꝫ q̄ritur. ꝓ
vno nūmiſmate interdū turpit̄ litiga/
tur. ꝛ ꝓ vana re ꝛ ꝑua ꝓmiſſiōe die no
ctuqꝫ fatigari nō timet̄. Sꝫ ꝓh dolor
ꝓ bono incōmutabili: pro p̄mio ineſti

mabili. ꝑ summo honore ⁊ glīa inter/
minabili vl' ad modicū fatigari pigri/
tat'. Erubesce ḡ s̄ue piger et q̄rulose ꝗ
illi paratiores inueniūtur ad ꝑditōez
ꝙ tu ad vitā. Gaudēt illi amplius ad va
nitatē ꝙ tu ad veritatē. Eq̄dez a spe su
a nōnunꝙ frustrant'. sed ꝓmissio mea
neminē fallit. nec ꝯfidentē mihi dimit
tit inanē. Qd ꝓmisi dabo. qd dixi iple
bo. si tm̄ vsqz in finē fidelis in dilectiōe
mea q̄s ꝑmanserit Ego remunerator
suz oim bonoꝝ. ⁊ fortis ꝓbator oim de
uotoꝝ. Scribe vba mea in corde tuo
⁊ ꝑtracta diligēter: eruntem̄ in tpe tē/
ptatōis valde necessaria. Qd nō intel
ligis cū legis cognosces in die visita/
tionis Dupliciter soleo electos meos
visitare. tēptatōe scz ⁊ ꝯsolatōe. Et du
as lectōes eis q̄tidie lego vnā increpā
do eoꝝ vicia. alterā exhortādo ad vtu
tū incrementa. Qui habet vba mea
⁊ spernit ea hz q̄ iudicet euz in nouissi

mo die.

Oratõ ad implorandũ deuotõis gratiam. Capitulũ. IIII

O Domie ds me⁹ omia bõa mea tu es. Et qs ego sum vt audeam ad te loqui. Ego suz pauperrim⁹ suulus tuus ꝛ abiectus vmicul⁹ multo paupioꝛ ꝛ ꝯtẽptibilioꝛ: ꝙ̃ scio ꝛ dicere audeo. Memẽto tñ dñe: qꝛ nihil suz: nihil habeo: nihilq3 valeo Tu solus bon⁹ iustus ꝛ sanctus tu oia potẽs. omia pstas. omia imples solũ peccatorẽ inanem relinquẽs. Reminiscere miserationum tuaꝝ dñe ꝛ imple coꝛ meũ gra tua. q̇ non vis vacua esse opa tua. Quõ possum me tolerare in hac misera vita nisi me ꝯfortauerit misericordia ꝛ gra tua. Noli auertere faciez tuã a me. noli visitatõz tuã ꝓlongare noli ꝯsolatõem tuã abstrahere. ne fiat aia mea sicut terra sine aqua tibi. Do

mie doce me facere voluntatē tuā. doce me corā te digne ꝛ hūiliter ꝯuersari qꝛ sapiētia mea tu es . q̄ in veritate me cognoscis . ꝛ cognouisti anteq̄ꝫ fieret mūdus. ꝛ anteq̄ꝫ natus eēm in mūdo.

Q₅ in veritate ꝛ humilitate coraꝫ deo ꝯuersanduꝫ est Capi.V

f Ili ambula corā me in veritate. ꝛ in simplicitate cordis tui quere me semꝑ Qui ambulat corā me in veritate tutabit̄ ab in cursibus malis: ꝛ veritas liberabit euꝫ a seductoribus ꝛ a detractōibꝫ iniqꝝ Si veritas te libauerit ꝟe liber eris ꝛ nō curabis de vanis hoīm verbis . Dn̄e verū est sicut dicꝭ. ita queso mecū fiat. Veritas tua me doceat. ipa me custodiat ꝛ vsqꝫ ad salutarem finem me conducat. Ipsa me liberet ab omni affectione mala et inordinata dilectione et ambulabo tecum in magna

cordis libertate. Ego te docebo ait veritas q̄ recta sūt ꝛ placita corā me. Cogita pctā tua cū displicētia mag̃ ꝛ merore. ꝛ nunq̄ȝ reputes te aliq̄d esse propter opa bona. Reuera peccator es et mltis passionibꝫ obnoxiꝰ ꝛ īplicatus. Ex te sp ad nihil tēdis ꝛ cito laberis. cito vincerꝭ. cito turbaris. cito dissolueris. Non habes q̄cq̄ȝ vn̄ possis gl'iari, sed mlta vn̄ te debes vilificare: quia mlto infirmior es q̄ȝ vales cōprehendere. Nihil g̃ magnū tibi videat̄ ex oībus que agis. nihil grāde. nihil p̄ciosum ꝛ ad mirabile nihil reputatōe appareat dignū. nihil altū: nihil vere laudabile. ꝛ desiderabile. nisi quod eternum est. placeat tibi sup omnia eterna veritas displiceat tibi sup oīa vilitas maxia tua. Nihil sic timeas. nihil sic vitupes ꝛ fugias sicut vicia ꝛ pctā tua q̄ magis displicere dn̄t q̄ȝ quelibꝫ rerū dāna. Quidā non sincere coram

me ambulāt. sed quadā curiositate et
arrogantia ducti volūt secreta mea sci
re ⁊ alta dei intelligere. se ⁊ suā salutez
negligentes Hi sepe in magnas tēpta
tões ⁊ pctā ꝓpter suā supbiā ⁊ curiosi/
tatē me eis aduersante labunt. Time
iudicia dī expauesce iram oīpotentis
noli aūt discutere opera altissimi. sed
tuas iniqtates pscrutare in quātis de
liquisti ⁊ qꝫ mlta bona neglexisti Qui
dā solū portāt suā deuotōez in libris.
⁊ quidā in imaginibꝫ. qdam aūt in si/
gnis exteriorib⁹. ⁊ figuris. qdam hñt
me in ore. sed modicū in corde Sunt
⁊ alij q intellectu illuminati. ⁊ affectu
purgati. ad eterna sp anhelant. de ter/
renis grauiter audiūt. necessitatibꝫ na
ture dolēter inseruiunt. ⁊ hi sentiunt
qd veritatis spūs loqtur in eis. q do/
cet eos terrena despicere ⁊ amare cele/
stia. mundū negligere. ⁊ celuz tota die
ac nocte desiderare.

De mirabili effectu diuini amoris. Capitulum. VI

Benedico te pater celestis pater domini mei ihesu christi. quia mei pauperis dignatus es recordari. O pater misericordiarum et deus totius consolationis. gratias ago tibi qui me indignum omni consolatione quandoque tua recreas consolatione Benedico te semper et glorifico cum vnigenito filio tuo et spiritu sancto paraclito in secula seculorum. Eya domine deus amator sancte meus. cum tu veneris in cor meum exultabunt omnia interiora mea Tu es gloria mea et exultatio cordis mei. tu spes mea et refugium meum in die tribulationis mee. Sed quia adhuc debilis sum in amore et imperfectus in virtute. ideo necesse habeo a te confortari et consolari. propterea visita me sepius et instrue disciplinis sanctis. Libera me a passionibus malis et sana cor meum ab omnibus affectionibus inordinatis et vicijs vt in

tus ſanatus ⁊ bene purgat⁹ aptus ef/
ficiar ad amandū. fortis ad patiendū
ſtabilis ad perſeuerandū. Magna reſ
eſt amor. magnū omnino bonū quod
ſolū leue facit omne oneroſum. et fert
equaliter omne inequale. Nam onus
ſine onere portat. ⁊ oē amaꝝ dulce: ac
ſapiduꝫ efficit. Amor ieſu nobilis ad
magna operanda impellit ⁊ ad deſide
rāda ſꝑ ꝑfectiora excitat Amor vult eſ
ſe ſurſuꝫ nec vllis infimis reb⁹ ꝯtineri
Amor vult eē lib̄ ⁊ ab oī mūdana effe
ctōe alienus. ne internus eius īpedia
tur aſpectus. ne per aliquod commo/
dum tēporale implicatōnes ſuſtineat
aut ꝑ incōmoduꝫ ſuccūbat. Nihil dul
tius eſt amore. nihil fortius. nihil al/
tius. nihil latius. nihil iocundius. ni
hil plenius. nihil melius in celo ⁊ in
terra. quia amor ⁊ dilectio a deo nat⁹
eſt. nec poteſt niſi in deo ſuper oīa

creata requiescere. Amãs volat cur/
rit: letat̃: liber est ⁊ non tenet̃: dat oĩa ꝓ
oibus: ⁊ hʒ omĩa in oĩbus. qꝛ in vno
summo bono sup̱ oĩa quiescit. ex q̃ oẽ
bonũ fluit ⁊ ꝓcedit. Nõ respicit ad do
na: sʒ ad donantẽ se cõuertit sup̱ omĩa
bona. Amoꝛ modũ semp̱ nescit. sʒ sup̱
oẽm moduʒ feruescit. Amoꝛ onꝰ non
sentit. laboꝛes nõ reputat. plꝰ affectat
q̃ʒ valet. de ĩpossibilitate nõ causat̃. qꝛ
cũcta sibi posse ⁊ licere arbitrat̃. Valʒ
igit̃ ad omĩa. ⁊ m̃lta implet ⁊ affectui
mãcipat. vbi nõ amans deficit ⁊ iacet
Amoꝛ vigilat. ⁊ doꝛmiẽs non doꝛmi
tat. Fatigatꝰ nõ lassatur: artatus non
artatur. territꝰ non ꝯturbat̃: sʒ sicut vi
uax flãma ⁊ ardẽs facula sursuʒ erum
pit. secureqꝫ ꝑtransit. Si q̃s amat no
uit q̃d hec vox clamet. Magnus cla
moꝛ in auribꝫ dei est. ipe ardẽs affectꝰ
aĩe que dicit Deꝰ meus. amoꝛ meꝰ. tu
totus meꝰ ⁊ ego tuus. Dilata me in a/

more vt discā interiora cordis ore de-
gustare q̄ȝ suauē sit amare. ꝛ in amore
liq̄fieri ꝛ natare Tenear amore vadēs
sup̄ me p̄ nimio feruore ꝛ stupore. Cā
tē amoris canticū. seq̄r te dilectū meū
in altū. d̄ficiat in laude tua aīa mea iu
bilās ex amore Amem te pl⁹ q̄ȝ me. nec
me nisi ꝑpter te. ꝛ oēs in te q̄ vere amant
te: sicut iubȝ lex amoris lucēs ex te Est
amor velox sincer⁹. pius. iocūdus. ꝛ a
men⁹. fortis. patiēs. fidelis. prudens.
lōganimis. virilis ꝛ seip̄m nunq̄ȝ que
rens. Ubi eī seip̄m aliq̄s querit. ibi ab
amore cadit. Est amor circūspect⁹: hu
milis ꝛ rect⁹ non mollis. nō leuis. nec
vanis intendēs reb⁹. sobri⁹ castus: sta
bilis. q̄etus ꝛ in cūctis sensib⁹ custodi
tus. Est amor subiect⁹ ꝛ obediēs p̄la-
tis. sibi vilis ꝛ despect⁹. deo deuotus.
ꝛ gratificus: ꝯfidens ꝛ sp̄ sperās in eo
etiā cū sibi non sapit d̄s qꝛ sine dolore
non viuit̄ in amore Qui nō est patus

om̄ia pati ⁊ ad volūtatē stare dilecti n̄
est dign⁹ amator appellari. Oꝫ amā
tem oīa dura ⁊ amara ꝓpter dilectū li
bēter amplecti. nec ob contraria acci/
dentia ab eo deflecti.

De ꝓbatōe veri amatoris. Ca. VII

Fili nō es adhuc fortis ⁊ pru/
dēs amator. q̄re dn̄e. Qꝛ ꝓpter
modicā ꝯtrarietatē deficis a
ceptis. ⁊ nimis auide ꝯsolatōē queris
Fortis amator stat in tēptationibus:
nec callidis credit ꝑsuasionibꝫ inimi/
ci. sicut in ꝓsperis ei placeo. ita nec in
aduersis displiceo. Prudēs amator n̄
tā donū amātis ꝯsiderat q̄ dātis amo
rē. Affectū poti⁹ attēdit q̄ cēsū. ⁊ īfra
dilectū oīa data ponit. Nobilis ama
tor nō q̇escit in dono. sed in me sup̱ oē
donū. Non ē ido totū ꝑditum si q̄nq̄
minus bn̄ d̄ me vl̄ d̄ sc̄tis meis sentis
q̄ velles. Affect⁹ ille bon⁹ dulcis quē
interdū ꝑcipis. Affect⁹ grē p̄ntis ē ⁊ q̇

dam pregustus patrie celestꝫ: ſup̱ quo
nō nimiū innitendū q2 vadit ⁊ venit.
Certare aūt aduerſus incidentes ma
los aīmi mot⁹ ſuggeſtionēqꝫ ſpnere di
aboli inſigne eſt ꝟtutis ⁊ magni meri
ti Non ꝗ te cōturbēt aliene fantaſie de
ꝗcunqꝫ materia ingeſte. Forte ſerua ꝓ
poſitū ⁊ intentōez rectā ad deū. Nec ē
illuſio ꝙ aliqn̄ in exceſſuz ſubito rape
ris ⁊ ſtatim ad ineptias ſolitas cordiſ
reuerteris. Illas em̄ in uite mag̃ pate
ris ꝗ̄z agis. ⁊ ꝗ̄zdiu diſplicēt ⁊ reniter̃
meritū eſt ⁊ non ꝑditio. Scito ꝙ anti
quus inimicus oīno nitit̃ īpedire de
ſideriū tuū in bono ⁊ ab om̄i duoto ex
ercitio euacuare. a ſctōꝝ ſcilicet cultu
a pia paſſionis mee memoria. a pecca/
toꝝ vtili recordatiōe. a ꝓprij cordis
cuſtodia. ⁊ a firmo ꝓpoſito ꝓficiēdi in
ꝟtute. Multas malaſ cogitatōs īgerit
vt tediū tibi faciat ⁊ horrorē vt ab orōe

reuocet ⁊ sacra lectõe Displicet sibi hu
milis ꝯfessio ⁊ si possꝫ a cõmuniõe ces
sare faceret Nõ credas ei neqꝫ cures il
lũ. licet sepi⁹ tibi deceptõis tetẽderit la
queos. Sibi imputa cũ mala ingerit
⁊ immũda. dicito illi. Uade immũde
spũs. erubesce miser. valde ĩmundus
es tu q̇ talia infers aurib⁹ meis Disce
de a me seductor pessime nõ habebis ĩ
me ptẽ vllã. sꝫ ihs mecũ erit tanqꝫ bel/
lator fortis. ⁊ tu stabis ꝯfusus. Ma/
lo poti⁹ mori oẽm penã subire qꝫ tibi cõ
sentire Tace ⁊ obmutesce: nõ audiam
te ampli⁹. licet mihi plures moliris mo
lestias. Dñs illumiatõ mea ⁊ sal⁹ mea
quẽ timebo. Dñs ꝓtector vite mee. a
q̃ trepidabo. Si ꝯsistãt aduersuꝫ me
castra nõ timebit cor meũ Dñs adiu/
tor me⁹ ⁊ redẽptor me⁹. Certa tãqꝫ mi
les bonus. ⁊ si interdum ex fragilitate
corruis resume vires fortiores priori
bus: cõfidens de ampliori gr̃a mea. et

multũ precauet avana cõplacētia ꝛ sup
bia. ꝓpter hoc mlti in errorē ducũtur et
in cecitatē pene incurabilē qñq labũt
Sit tibi in cautelā ꝛ ꝑpetuā hũilitatē
ruina hec supboꝝ ꝺ se stulte ꝑsumētiũ.

De occultanda grā sub hũilita tis custodia. Capitu. VIII.

Fili vtiliꝰ est tibi ꝛ securiꝰ duo
tõis grām abscõdere nec in al
tũ te efferre. nec multũ inde lo
qui. nec mltũ põderare. sꝫ magis te
metipm despicere ꝛ tanq indigno da
tā timere. Non ē huic affectõi tenaciꝰ
in herendũ q̃ citius põt mutari in con
trariũ. Cogita in grā q̃ miser ꝛ inops
esse soles sine grā. Nec ē in eo tm spũa
lis vite pfectꝰ cũ ꝯsolatõnis habueris
grām. sꝫ cũ hũiliter ꝛ abnegate patien
terq tuleris eiꝰ subtractõez. ita q̃ tunc
ab oratõis studio nõ torpeas. nec reli
qua opa tua ex vsu faciēda oĩno dila
bi pmittas. sed sicut meliꝰ potueris ꝛ

ꝛ

intellexeris libenter qđ in te est facias
nec ꝓpter ariditatē seu anxietatē mētis
quā sentis te totaliter negligas. Mul
ti em̄ sunt q̄ cū nō bn̄ eis successerit sta
tim impatiētes fiūt aut desides. Non
em̄ sꝑ est in ptāte hoīs via ei⁹. sed dī ē
dare ꝛ cōsolari qn̄ vult ꝛ quantuȝ vult
ꝛ cui vult. sicut sibi placuerit ꝛ nō am
plius. Quidam incauti ꝓpter deuotō
nis grām se ipos destruxerūt. qꝛ plus
agere voluerūt q̄ȝ potuerūt non pēsan
tes sue paruitatis mensurā. sed magꝫ
cordis affectū sequētes q̄ȝ ratōis iudi
ciū Et qꝛ maiora presumpserūt q̄ȝ deo
placitū fuit idcirco grāȝ cito ꝑdiderūt
Facti sunt inopes ꝛ viles relicti. qui i
celū posuerūt nidū sibi vt humiliati ꝛ
depauꝑati discāt non in alis suis vo/
lare. sȝ sub pennis meis sperare. Qui
adhuc noui sunt ꝛ imꝑiti i via dn̄i ni
si consilio discretoꝝ se regāt. facili⁹ de/
cipi pn̄t ꝛ elidi. Q, si suū sentire magꝫ

ſequi q̃ aliȷs exercitatis credere volūt
erit eis ꝑiculoſus exitus. ſi tn̄ retrahi
a ꝓprio: cōceptu nō valuerint. Raro ſi
bꝫ ꝓpꝛis ſapientes ab aliȷs regi hūiliter
patiunt̄. Melius ē modicū ſapere cū
hūilitate ⁊ ꝑua intelligentia. q̃ magni
ſciētiaꝝ theſauri cū vana complacētia
Melius eſt tibi minus hr̄e q̃ mltum
vnde poſſes ſuꝑbire. Nō ſatis diſcre
te agit q̇ ſe totum leticie tradit: obliuiſ
cēs priſtine inopie ſue ⁊ caſti timoris
dn̄i: qui timet gr̄am oblataꝫ amittere
Non etiā ſatis virtuoſe ſapit qui tem
poꝛe aduerſitatis ⁊ cuiuſq̃ grauitatis
nimis deſꝑare ſe gerit ⁊ minꝰ ꝯfidēter
ꝯ me q̃ opꝫ ⁊ cogtat ac ſentit Qui tpe
pacis nimis ſecurꝰ eſſe voluerit ſepe tē
poꝛe belli nimis deiectus ⁊ formido/
loſus reperietur. Si ſcires ſemꝑ hūi
lis ⁊ modicus in te permanere. nec nō
ſpm̄ tuū bn̄ moderare ac regere n̄ inci/
deres tā cito i ꝑicl'm ⁊ offēſaꝫ. Cōſiliū

prius vl' postea non fuit tẽptatus' Nõ
eñ dign⁹ est alta dei cõtemplatõne q̇ ꝓ
deo non ẽ exercitat⁹ aliqua tribulatõe.
Solz eñ sequẽtis ꝯsolatõis tẽptatio
precedẽs esse signũ. Naz tẽptationib⁹
ꝓbatis celestis ꝓmittit ꝯsolatio. Qui
vicerit inquit dabo ei edere d̃ ligno vi
te Datur etiam ꝯsolatio diuina vt hõ
fortior sit ad sustinendũ aduersa. Se
quitur etiã tẽptatio. ne se eleuet de bo
no. Nõ dormit dyabolus nec caro ad
huc mortua est. iõ non cesses prepara
re te ad certamẽ. q꞉ a dexteris ⁊ a sini/
stris sunt hostes qui nunq̃ q̇escunt

De gratitudine ꝓ grã dei.
Ca. X

Quid queris quietẽ cũ nat⁹ sis
ad laborẽ. Pone te ad paciẽti
am magis q̃ ad ꝯsolatõem. ⁊
ad crucẽ portandã magis q̃ ad letici/
am. Quis eñ seculariũ nõ libẽter con

solatōez ⁊ leticiā spūalez acciperet si sp̄
obtinere posset. excedūt em̄ spūales cō
solatōes oēs mundi delicias ⁊ carnis
voluptates. Nam oēs delicie munda
ne aut turpes sunt aut vane. Spiri/
tuales ꝟo leticie sole iocunde ⁊ hone/
ste ex ꝟtutib⁹ ꝓgenite ⁊ a deo puris mē
tibus infuse Sed istis diuinis cōso/
lationibꝫ nemo semꝑ pro suo affectu
frui valet. qꝛ temp⁹ tēptatōnis nō diu
cessat. Multū ꝯtrariatꝭ supne visitati
oni falsa libertas animi ⁊ magna con
fidentia sui. De⁹ bn̄ facit cōsolatōis ḡ
tiam dādo. sed hō male agit nō totuz
deo cū grāꝝ actōe retribuendo. Et iō
nō possunt in nob dona grē fluere. qꝛ
ingrati sumus auctori: nec totū refun
dimus fontali origini. Semper em̄
debetur gratia digne gratias referen
ti. ⁊ aufertur ab elato quod dari solet
humili Nolo consolationem que mi
bi aufert compunctōem. Nec affecto

cōtemplatōez que ducit in elatōez Nō
em̄ oē altū sctm̄ nec oē desideriū pu
rū: nec oē dulce bonū nec oē charū do
g̅tuz Libēter accepto grām vn̄ hūili/
or ⁊ timoratior inueniar. atqꝫ ad relin
quēduz me paciōr fiam. doct⁹ dono g̅
tie ⁊ erudit⁹ subtractiōis ꝟbere nō sibi
audebit q̄cq̄ꝫ boni attribuere. sꝫ poti⁹
se pauperē ⁊ nudum ꝯfitebit̄. Da deo
q̄cq̄d dei est. ⁊ tibi ascribe qd tuū est. H
est: do grās ꝑ grā tribue. tibi autē soli
culpā ⁊ dignā penā ꝑ culpa d̄beri sen
tias. Pone te sp̄ ad infimuz ⁊ dabit̄ ti
bi summū. nā summū nō stat sine infi
mo Sūmi sancti apd deū mimi sunt
apud se. ⁊ q̄zto gl'iosiores tāto in se hu
miliores. pleni ꝟitate ⁊ gl'ia celesti nō
sunt vane gl'ie cupidi In deo fundati
⁊ cōfirmati nullo mō possunt esse ela/
ti. ⁊ q̄ do totū ascribūt q̄cq̄d boni acce
perūt. gl'iaz ab inuicē nō q̄runt. sꝫ glo
riā q̄ a solo deo ē: volūt. ⁊ deū in se ⁊ in

oĩbus sanctis laudari sup oĩa cupiũt z sp in idipm tendũt. Esto igit gratus in mimo. z eris dign⁹ maiora accipe. Sit tibi minimũ etiã p maximo z magis ɔtẽptibile p speciali dono Si dignitas datoris inspicit nullũ datuz puum aut mun⁹ vile videbit. Nõ em puum mun⁹ est qd a summo do donat etiã si penas z verbera donauerit gratũ esse debz. qz sp p salute nr̃a facit qcqd nob aduenire pmittit. q grãm dei retinere desiderat sit grat⁹ p grã dei data. patiens pro sublata: oret vt redeat cautus sit z humilis ne amittat.

De paucitate amatoꝝ crucis iesu. Capitulum. XI

Habet ihs nũc multos amatores regni sui celestis. sz paucos baiulatores sue crucis Hz mltos ɔsideratores ɔsolatõis sz paucos tribulatõnis. Plures inuenit socios mẽse. sz paucos abstinẽtie. Oẽs volũt

cũ xp̃o gaudere:ſʒ pauci volũt ꝓ ip̃o a
liq̃d ſuſtinere. M̃lti ſequunt̃ ihm vſ
ꝗʒ ad fractionẽ panis.ſʒ pauci ad bibẽ
dũ calicẽ paſſionis. Multi miracula
eiꝰ venerant̃.ſed pauci ignominiã cru
cis ſequunt̃. M̃lti ihm diligũt ꝗʒdiu
aduerſa nõ cõtingũt. Multi illũ lau/
dãt ⁊ bñdicunt ꝗʒdiu ꝯſolatões aliq̃s
ab ip̃o recipiũt. Si aũt ſe ihus abſcõ
derit ⁊ modicũ eos reliq̃rit. aut in q̃ri
moniã aut in deiectões nimiã cadunt
Qui aũt ihm ꝓpter ihm ⁊ nõ ꝓpter ſuã
aliquã ꝯſolatõem ꝓpriã diligũt ip̃m in
tribulatõe ⁊ in anguſtia cordis ſicuti
ſumma cõſolatõe bñdicũt. Et ſi nũꝗʒ
eis ꝯſolatõnem dare vellet. ip̃m tñ ſp
laudarẽt ⁊ ſp grãs agere vellẽt. O q̃n-
tũ põt amor ihu purus.nullo ꝓprio cõ
modo vel amore ꝑmixtus. Nõne oẽs
mercenarij ſunt dicẽdi q̃ ꝯſolatões ſp
querũt. Nõne amatores ſui magis ꝗʒ
xp̃i ꝓbant̃. q̃ ſua cõmoda vel lucra ſp

meditāt. Ubi inueniet talis q̄ velit do
ꝑuire gt̄is. Raro inuenit tā spūalis a
liquis q̄ oībus sit nudat⁹. Nā verum
spū pauperē ꝛ ab omī creatura nudū
quis inueniet. Procul ꝛ de vltimis fi
nib⁹ preciū ei⁹. Si dederit hō omnē
substātiam suā. adhuc nihil est. ꝛ si fe
cerit penitētiaȝ magnā adhuc exiguū
est. ꝛ si apprehenderit oēm scientiā ad/
huc longe ē. ꝛ si habuerit virtutē ma/
gnā ꝛ deuotōȝ nimis ardentē adhuc
multū sibi deest. vnū. s. qđ sibi summe
necessariū est. Quid illud? Ut oībus
relictis se relinquat. ꝛ a se totaliter exe
at. nihilqȝ de priuato amore retineat.
Cū omīa fecerit que faciēda nouerit.
nihil se fecisse sentiat. Nō grāde pon/
deret q̄ grandis estimari possit: sed in
veritate seruum inutilem se ꝓnunciet
sicut veritas ait. Cum feceritis om/
nia que precepta vobis sunt. adhuc
dicite quia serui inutiles sum⁹. Tunc

ꝗo pauꝑ ⁊ nudus spū esse poterit: et cū ꝓpha dicere. Qꝛ vnicus ⁊ pauꝑ sū ego Nemo isto ditioꝛ. neō tñ liberioꝛ. nemo potētioꝛ illo q̇ scit se ⁊ oīa relinq̄re et ad infimum se ponere.

De regia via sctē crucis .Ca. XII

Durus hic multis videt̃ ꝟmo. Abnega temetipm: tolle crucē tuā ⁊ seq̄re ihm. Sed mlto durꝰ erit audire illō extremū ꝟbū. Discedite a me maledicti in ignē eternuꝫ. Qui em̄ mō libenter audiūt ⁊ sequunt̃ ꝟbuꝫ crucis: tūc nō timebūt ab auditione mala eterne dānatōis. Hoc signū crucis erit in celo cū dñs ad iudicandū venerit. Tūc oēs ꝟui crucis qui se crucifixo ꝯformauerūt in vita: ad xp̄ꝫ accedēt iudicē cuꝫ mag̃ fiducia Quid igit̃ times tollere crucē p quā itur ad regnū. In cruce salus. i cruce vita. in cruce ꝓtectio ab hostibꝫ: in cruce infusio sup̄ne suauitatꝭ. in cruce robur mē

tis. in cruce gaudiū spūs. in cruce vir
tus summa. in cruce pfectio sanctitatꝭ
Non est salus aīe nec spes eterne vite
nisi in cruce: Tolle ergͦ crucē tuā ⁊ seqre
ihm. ⁊ ibis in vitā eternā. Precessit il-
le baiulās sibi crucē. ⁊ mortuꝰ est ꝑ te
in cruce. vt tu etiā portes crucē ⁊ mo/
ri affectes in cruce. qꝛ si cōmortuꝰ fue-
ris etiā cū illo ꝑiter viues. ⁊ si sociꝰ fu
eris pene sociꝰ eris ⁊ glie. Ecce in cru-
ce totū ꝯstat. ⁊ in moriendo totū iacet
⁊ non ē alia via ad vitā ⁊ ad verā inter
nā pacē nisi via sancte crucis ⁊ q̄tidia/
ne mortificatōnis Ambula vbi vis. q̄
re quodcūqꝫ volueris. ⁊ nō inuenies alti
orē viā sup̄. nec securiorē viā infra ni
si viā scte crucꝭ. Dispone ⁊ ordina oīa
sm tuū velle ⁊ videre: ⁊ nō inuenies ni
si sp aliq̄d pati debere. aut spōte aut in
uite. ⁊ ita crucē sp inuenies. Aut ei in
corpe dolorē senties. aut i aīa spūs tri
bulatōez sustinebis. Interdū a deo re

linqueris.interdũ a ꝓximo exercitabe
ris ⁊ qđ ampliꝰ est sepe tibimetipi gra
uis eris nec tñ aliq̃ remedio vł solatõ
liberari.seu alleuiari poteris. sed do/
nec deus voluerit optet ꝙ sustineas.
Uult em̃ deꝰ vt tribulatões sine cõso/
latione discas pati.⁊ vt illi te totaliter
subijcias ⁊ hũilior ex tribulatõne fias
Nemo ita cordialiter sentit passionē
xpi sicut is cui ꝯtigerit silia pati Crux
igit̃ semꝑ ꝑata est. ⁊ vbiq͂ te expectat.
Non potes effugere vbicũq͂ cucurre
ris.q2 vbicũq͂ veneris teip̃m tecũ por
tas ⁊ sp teip̃m inuenies. Conuerte te
sup̃.ꝯuerte te infra. ꝯuerte te extra ⁊ i
tra ⁊ i hijs oibus inuenies crucē ⁊ ne/
cesse ē te vbicũq͂ tenere paciētiā si in
ternā vis hr̃e pacē ⁊ ꝑpetuā ꝓmereri
coronā. Si libēter crucē portas por/
tabit te ⁊ deducet te ad desideratũ finē
vbi scz finis paciēdi erit. Quis hic nõ
erit. Si inuite portas onꝰ tibi facis:⁊

teipsuz magis grauas ꝛ tñ oportet vt susti
neas. Si abijcis vnā crucē aliā procul
dubio inuenies. ꝛ forsitā grauiorē. Cre
dis tu euadere qđ null⁹ mortaliū po/
tuit preterire. Quis sctōꝝ in mūdo si
ne cruce ꝛ tribulatōe fuit. Nec em̄ do
min⁹ nr̄ ih̄s xp̄s vna hora sine dolore
passionis fuit q̄diu in hoc mūdo vix
it. Oportebat ait xp̄m pati ꝛ resurgere
a mortuis. ꝛ ita intrare in glām suaz.
Et quō tu aliā viā quer̄ q̄ hāc regiaz
viā que est via sctē crucis. Tota vita
xp̄i crux fuit ꝛ martyriū. ꝛ tu tibi que
ris requiē ꝛ gaudiū. Erras erras si a-
liud queris q̄ pati tribulatōnes: qꝛ to
ta ista vita mortalis plena miserijs et
circūsignata crucib⁹. Et q̄nto alti⁹ quis
in spū profecerit. tāto grauiores cruces se
pe inueniet: qꝛ exilij sui pena mag̃ ex a
more crescit. Sed tamē iste sic multi/
pliciter afflictus non est sine leuamīe
consolatōis. qꝛ fructū magnū sibi sentit

accrescere ex sufferentia sue crucis. Nam
dũ spõte illi se subijcit oẽ onus tribu/
latiõis in fiduciã diuine ꝯsolatõis cõ
uertit᷑ Et quãto caro magis ꝑ tribulatõez
atterit᷑. tãto amplius spũs ꝑ internã ꝯso
latõz roborat᷑: Et nõnunꝙ̃ intm̃ ꝯfor
tat᷑ ex affectu tribulatõis ⁊ aduersitatis
ob amorẽ cõformitatis crucis xpi vt nõ
sine dolore ⁊ tribulatõe eẽ vellet qm̃ tã
to se acceptiorẽ dõ credit quãto plura
⁊ grauiora ꝓ eo ꝑferre poterit. Nõ est il/
lud ỽtus hoĩs sꝫ grã xpi. que tãta põt
⁊ agit ĩ carne fragili. vt qd̃ naturaliter
sp abhorret ⁊ fugit. hoc feruore spiritus
aggrediat᷑ ⁊ diligat Nõ est ꝭm hoiem
crucẽ portare. crucẽ amare. corpus casti
gare. ⁊ ꝟuituti subijcere: honores fuge
re. cõtumelias libẽter sustinere: seipm̃
despicere ⁊ dspici optare. aduersa que
ꝗ cũ dãnis ꝑpeti. ⁊ nihil ꝓsperitatis in
hoc mũdo desiderare Si ad teipm̃ re
spicis. nihil hmõi ex te poteris. sꝫ si in

dño ɔfidis dabitur tibi fortitudo de
celo. ⁊ subijciet ditõi tue mũdus ⁊ ca/
ro. Sz nec inimicũ diabolũ timebis
si fueris fide armatus: ⁊ ihu cruce sig/
tus. Pone ḡ te sicut fidelis ⁊ bon⁹ ser/
uus xp̄i ad portandũ viriliter crucem
dñi tui p̄ te ex amore crucifixi. Prepa
te ad tolerãda mlˀta aduersa ⁊ varia in
cõmoda in hac misera vita. qꝛ sic tecũ
erit vbicũqꝫ fueris ⁊ sic reuera eũ inue
nies vbicũqꝫ latueris Oꝑtet te ita esse
⁊ non ē remediũ euadẽdi a tribulatõe
maloꝝ ⁊ dolore q̄ꝫ vt te patiaris. Ca/
licez dñi affectãter bibe si amic⁹ ei⁹ esse
⁊ partẽ cũ eo habere desideras. Cõso
lationes deo cõmitte. faciat ipe cũ tali/
bus sicut sibi magis placuerit. Tu ꝓ
pone te ad sustinendũ tribulatões ⁊
reputa eas maximas ɔsolatões: qꝛ nõ
sunt cõdigne passiones huius tp̄is ad
futurã gl'iam q̄ reuelabit in nob' p̄me
rẽda. etiã si solus oẽs posses sustinere

Qñ ad hoc veneris q tribulatio tibi
dulcis est ⁊ sapit p xpo tūc bñ tecū esse
estima. qꝛ inuenisti padisum in terra.
Quādiu pati tibi grue ē ⁊ fugere q̄ris.
tādiu male habebis. ⁊ sequet te vbiqꝫ
fuga tribulatōis. Si ponis te ad qđ
esse debes: videlicet ad patiendū ⁊ mo
riendū fiet cito meli⁹ ⁊ pacē inuenies.
Etiā ⁊ si rapt⁹ fueris in terciū celū cuꝫ
paulo. nō es ꝓpterea securat⁹ de nullo
ꝯtrario sustinēdo. Ego inq̄t ihs ostē/
daꝫ illi quāta opteat eū pro noīe meo
pati. Pati ḡ tibi remanet si ihm dilige
re ⁊ ꝑpetuo illi ƀuire placet. Utinā di
gn⁹ esses p noīe ihu aliq̄d pati. q̄ꝫ ma
gna glīa remaneret tibi: quāta exulta
tio oībus sanctis dei: q̄nta q̄ꝫ edifica⸗
tio esset pximi. Nā patientiā oēs recō
mendāt q̄uis pauci tamē pati velint
Merito deberes libēter modicū pati
p xpo cū mlti grauiora paciunt p mū
do. Scias p certo qꝛ morientē te opꝫ

ducere vitã .⁊ quãto plus q̃sq sibi mo
rit̃ tãto deo magis viuere incipit. Ne
mo apt⁹ est ad cõprehendendũ celestia
nisi se submiserit ad portanduz p xpo
aduersa Nil deo accepti⁹. nihil tibi sa
lubrius in mũdo isto q̃ libẽter pati p
xpo Et si eligendũ tibi esset magis op
tare deberes p xpo aduersa pati q̃ mul
tis ɔsolatõibus recreari. q2 xpo simi-
lior esses ⁊ oĩbus sanctis ei⁹ magis cõ
formior. Non eñ stat meritum nostrũ
⁊ profectus status nostri in multis sua
uitatibus ⁊ cõsolatõibus: sed potius
in magnis grauitatib⁹ ⁊ tribulatõib⁹
pferendis. Siquidẽ aliquid meli⁹ ⁊ v
tilius saluti hominuz q̃ pati fuisset.
christus vtiq verbo ⁊ exemplo osten
disset. Nam et sequentes se discipu-
los oẽsq eum sequi cupientes maife-
ste ad crucẽ portandã hortat̃ ⁊ dic. Si
q̃s vult venire post me abneget semet

ip̃m ⁊ tollat crucē suaꝫ ⁊ sequatur me. Oibus ꝙ ꝑlectis ⁊ scrutatis sit ista finalis cōclusio. Qm̄ ꝑ multas tribulationes optet nos intraer in regnū di

Explicit liber secundus

Incipit tercius

De interna xp̄i locutōe ad aīaꝫ fidelem. Capitulū. I

Audiaꝫ quid loquatur in me dn̄s ds Btā aīa que dn̄m in se loquentē audit: ⁊ de ore ei⁹ ꝟbuꝫ ꝯsolatiōis accipit. Btē aures q̄ venas diuini susurrij suscipiūt: ⁊ de mūdi hui⁹ susurrationibꝫ nihil aduertūt. Btē plane aures q̄ non vocē foris sonantē. sꝫ interi⁹ auscultāt veritatē loquentē ⁊ docentem. Beati oculi q̄ exterioribꝫ clausi. interroribꝫ aūt sunt intenti. Beati q̄ interna penetrāt ⁊ ad capienda archana ce

lestia magis ac magis per quotidiane exerci
tia se studēt preparare. Beati qui deo vaca
re gestiūt ⁊ ab omni īpedimento seculi
se excutiūt. Animaduerte hec o aīma
mea ⁊ claude sensualitatis tue ostia vt
possis in te audire quod loquitur dn̄s de⁹
tuus Hec dicit dilect⁹ tuus Sal⁹ tua
ego sum. pax tua ⁊ vita tua Serua te a
pud me ⁊ pacē inuenies. Dimitte oīa
transitoria ⁊ quere eterna. Quid sunt
oīa tpalia nisi seductoria Et quid iuuāt
oēs creature si fueris a creatore deser
ta. Omnib⁹ ergo abdicatis creatori tuo
te redde placidā ac fidelē. vt verā vale
as apprehendere beatitudinem.

Q, veritas intus loquitur sine stre-
pitu verborum. Capitulū. II.

LOquere dn̄e quia audit seruus tu
us. Seruus tu⁹ ego sum: da
mihi intellectū vt sciā testimo
nia tua. Inclina cor meū in verba oris
tui: fluat vt ros eloquium tuū. Dicebāt

h

olim. filij isrl' ad moysen. Loq̄re nob
tu ꝛ audiem⁹. non loq̄tur nobis dn̄s
ne forte moriamur. Non sic dn̄e non
sic oro. sꝫ mag; cū samuele ꝓpha hūili/
ter ac desiderāter obsecro. Loq̄re dn̄e
q2 audit s̄uus tu⁹ nō loq̄tur mihi moi
ses aut aliq̄s ex ꝓphis. sꝫ poti⁹ tu loq̄re
dn̄e d's inspirator ꝛ illuminator oim
ꝓphetaꝝ. q2 tu solus sine eis potes me
ꝑfecte imbuere. illi aūt sine te nihil ꝓfi
ciēt. pn̄t q̄dez ṽba sonare sꝫ spm̄ nō ꝯfe
rūt. Pulcerrime dicūt. sꝫ te tacēte cor
nō accendūt Lr̄as tradūt. sꝫ tu sensuz
apis Misteria ꝓferūt sꝫ tu reseras in
tellectū signatoꝝ. Mādata edicūt. sꝫ
tu iuuas ad ꝑficiendū. Viā ostendūt
sꝫ tu ꝯfortas ad ambulandū. Illi tm̄
foris agūt. sꝫ tu corda instruis ꝛ illumi
nas Illi exteri⁹ rigāt. sꝫ tu fecūditatez
donas Illi clamāt ṽbis. sꝫ tu auditui
intelligentiaz tribuis. Non ḡ loq̄tur
mihi moyses. sꝫ tu dn̄e d's meus eter/

na veritas. ne forte moriar ꝛ sine fruc
tu efficiar Si fuero tm̄ foris admoni
tus ꝛ intꝰ non accēsus: ne sit mihi ad
iudiciū ꝟbū auditū ꝛ non fcm̄ cogni/
tū nec amatū. creditū ꝛ nō ꝯuatū. Lo
q̄re igitꝰ dn̄e qꝛ audit ꝯuus tuꝰ Verba
em̄ vite eterne habes: loq̄re mihi ad q̄
lēcūqꝫ aīe mee ꝯsolatōez: et ad totiꝰ vi/
te mee emendationez. tibi autē ad glo
riam ꝛ perpetuū honorem

Qꝫ ꝟba dei cū hūilitate sunt audiē
da ꝛ ꝙ mlti ea nō pōderāt. Ca. III

(a) Audi fili mi ꝟba mea. verba su
auissima: oēm philosophoꝝ et
sapientiū huiꝰ mūdi scientiaz
excedentia. Verba mea spiritus ꝛ vi/
ta sunt. nec human osensu pensanda.
Non sunt ad vanam complacentiam
trahenda. sed in silentio audienda et
cū omni hūilitate atqꝫ affectu magno

suscipienda ⁊ dixi. Btūs ē quē tu erudi
eris dn̄e ⁊ de lege tua docueris eū. vt mi
tiges ei a dieb9 malis ⁊ non desoletur
in terra. Ego inq̄t dn̄s docui ꝓphetas
ab initio. ⁊ vsq̄ nūc nō cesso oībus lo-
qui. sꝫ multi ad vocē meā surdi sunt ⁊
duri. Plures mundū libenti9 audiūt
q̄ꝫ deū: facili9 sequunt̄ carnis sue appe-
titū q̄ꝫ dei bn̄placitū. Promittit mun
dus tēpalia ⁊ pua. ⁊ seruit̄ ei auiditate
mag̃. Ego pmitto summa ⁊ eterna. et
torpescūt mortaliū corda. Quis tāta
cura mihi in oībus fuit ⁊ obedit sicut
mundo ⁊ dn̄is ei9 seruit̄. Erubesce sy
don ait mare. Et si causaꝫ q̄ris. audi q
re. Pro modica p̄benda lōga via cur-
ritur. ⁊ p eterna vita vix a multis pes se
mel a terra leuat̄. Uile p̄ciuꝫ q̄ritur. p
vno nūmismate interdū turpit̄ litiga-
tur. ⁊ p vana re ⁊ pua pmissiōe die no
ctuq̄ꝫ fatigari nō timet̄. Sꝫ pr̄ dolor
p bono incōmutabili: pro p̄mio inesti

mabili. ꝑ summo honore ꝛ glīa inter/
minabili vl̄ ad modicū fatigari pigri/
tat̄. Erubesce ḡ syue piger et q̄rulose ꝙ
illi paratiores inueniūtur ad ꝑditōez
q̄ȝ tu ad vitā. Gaudēt illi ampliꝰ ad va
nitatē q̄ȝ tu ad veritatē. Et q̄dez a spe su
a nōnunq̄ȝ frustrant̄. sed ꝑmissio mea
nemīnē fallit. nec ꝯfidentē mihi dimit
tit inanē Qd̄ ꝑmisi dabo. qd̄ dixi iple
bo. si tn̄ vsq̄ȝ in finē fidelis in dilectiōe
mea q̄s ꝑmanserit Ego remunerator
suȝ oīm bonoꝝ. ꝛ fortis ꝓbator oīm de
uotoꝝ. Scribe ꝟba mea in corde tuo
ꝛ ꝑtracta diligēter: erunt eīm in tp̄e tē/
ptatōis valde necessaria. Qd̄ nō intel
ligis cū legis cognosces in die visita/
tionis Dupliciter soleo electos meos
visitare. tēptatōe scȝ ꝛ ꝯsolatōe. Et du
as lectōes eis q̄tidie lego vnā increpā
do eoꝝ vicia. alterā exhortādo ad ꝟtu
tū incrementa. Qui habet ꝟba mea
ꝛ spernit ea hȝ q̄ iudicet euȝ in nouissi

mo die.

Oratõ ad implorandũ deuotõis gratiam. Capitulũ.IIII

D (d) Omie d̃s me⁹ oĩa bõa mea tu es. Et q̃s ego sum vt audeã ad te loqui. Ego sũ paup̃rim⁹ s̃uulus tuus ⁊ abiectus v̄micul⁹ multo paup̃ior ⁊ ↄtẽptibilior: q̃ȝ scio ⁊ dicere audeo. Memẽto tñ dñe: q2 nihil suȝ: nihil habeo: nihilq; valeo Tu solus bon⁹ iustus ⁊ sanctus tu oĩa potẽs. oĩa p̄stas. oĩa imples solũ peccatorẽ inanem relinquẽs. Reminiscere miserationum tuaꝝ dñe ⁊ imple cor meũ grã tua. q̃ non vis vacua esse op̃a tua. Quõ possum me tolerare in hac misera vita nisi me ↄfortauerit misericordia ⁊ grã tua. Noli auertere facieȝ tuã a me. noli visitatõȝ tuã p̄longare noli ↄsolatõem tuã abstrahere. ne fiat aĩa mea sicut terra sine aqua tibi. Do

mīe doce me facere voluntatē tuā. do ce me corā te digne ꝛ hūiliter ꝯuersari qꝛ sapiētia mea tu es. q̄ in veritate me cognoscis. ꝛ cognouisti anteq̄ꝫ fieret mūdus. ꝛ anteq̄ꝫ natus eēm in mūdo.

Qꝫ in veritate ꝛ humilitate coraꝫ deo ꝯuersanduꝫ est Capi. V

f Fili ambula corā me in veritate. ꝛ in simplicitate cordis tui quere me semꝑ Qui ambulat corā me in veritate tutabit̄ ab incursibus malis: ꝛ veritas liberabit euꝫ a seductoribus ꝛ a detractōib⁹ iniq̄ꝝ Si veritas te libauerit ꝟe liber eris ꝛ nō curabis de vanis hoīm verbis. Dn̄e verū est sicut dicꝭ. ita queso mecū fiat. Ueritas tua me doceat. ipa me custodiat ꝛ vsq̄ꝫ ad salutarem finem me conducat. Ipsa me liberet ab omni affectione mala et inordinata dilectione et ambulabo tecum in magna

cordis libertate. Ego te docebo ait veritas que recta sunt et placita coram me. Cogita pctā tua cū displicētia mag̃ et merore. et nunq̃ꝫ reputes te aliq̃d esse propter opa bona. Reuera peccator es et mltis passionibꝰ obnoxiꝰ et īplicatus. Ex te sp ad nihil tēdis et cito laberis. cito vincerꝫ. cito turbaris. cito dissolueris. Non habes q̃d cq̃ꝫ vn̄ possis gl'iari, sed mlta vn̄ te debes vilificare: quia mlto infirmior es q̃ꝫ vales cōprehendere. Nihil ḡ magnū tibi videat̄ ex oībus que agis. nihil grāde. nihil pciosum et ad mirabile nihil reputatōe appareat dign̄ ū. nihil altū: nihil vere laudabile. et desiderabile. nisi quod eternum est. placeat tibi sup omnia eterna veritas displiceat tibi sup oīa vilitas maxia tua. Nihil sic timeas. nihil sic vitupes et fugias sicut vicia et pctā tua q̃ magis displicere dn̄t q̃ꝫ quelibꝫ rerū dāna. Quidā non sincere coram

me ambulāt. sed quadā curiositate et arrogantia ducti volūt secreta mea scire ⁊ alta dei intelligere. se ⁊ suā salutez negligentes Hi sepe in magnas tēptatōes ⁊ pctā ꝓpter suā supbiā ⁊ curiositatē me eis aduersante labunt. Time iudicia dī expauesce iram oīpotentis noli aūt discutere opera altissimi. sed tuas iniq̄tates pscrutare in quātis deliquisti ⁊ q̄ꝫ mlta bona neglexisti Quidā solū portāt suā deuotōez in libris. ⁊ quidā in imaginibꝫ. q̄dam aūt in signis exteriorib⁹. ⁊ figuris. q̄dam hn̄t me in ore. sed modicū in corde Sunt ⁊ aliĳ q̄ intellectu illuminati. ⁊ affectu purgati. ad eterna sp anhelant. de terrenis grauiter audiūt. necessitatibꝫ nature dolēter inseruiunt. ⁊ hi sentiunt q̄d veritatis spūs loq̄tur in eis. q̄ docet eos terrena despicere ⁊ amare celestia. mundū negligere. ⁊ celuꝫ tota die ac nocte desiderare.

De mirabili effectu diuini a
moris. Capitulum. VI

[B] b Enedico te pater celestis pat
dñi mei ihu xpi. qȝ mei paupe
ris dignatus es recordari. O pa
ter misericordiaꝝ ⁊ de⁹ totius ꝯsolatõ
nis. grãs ago tibi q̃ me indignũ omni
cõsolatione qñqȝ tua recreas consola
tione Benedico te semper ⁊ glorifico
cũ vnigenito filio tuo ⁊ spũsancto pa
clito in secl'a seculoꝝ. Eya dñe deus a
mator sancte me⁹. cũ tu veneris in cor
meũ exultabũt oia interiora mea Tu
es gl'ia mea et exultatio cordis mei. tu
spes mea ⁊ refugiũ meũ in die tribula
tõis mee. Sed qȝ adhuc debilis sum
in amore ⁊ impfectus in ꝟtute. ideo ne
cesse habeo a te ꝯfortari ⁊ consolari. p/
pterea visita me sepius ⁊ instrue disci
plinis sanctis. Libera me a passioni/
bus malis ⁊ sana cor meũ ab oĩbus af
fectionibus inordinatis ⁊ viciis vt in

tus sanatus ⁊ bene purgat⁹ aptus ef/
ficiar ad amandū. fortis ad patiendū
stabilis ad perseuerandū. Magna res
est amor. magnū omnino bonū quod
solū leue facit omne onerosum. et fert
equaliter omne inequale. Nam onus
sine onere portat. ⁊ oē amaꝝ dulce: ac
sapiduꝫ efficit. Amor iesu nobilis ad
magna operanda impellit ⁊ ad deside
rāda sp̄ ꝑfectiora excitat Amor vult es
se sursuꝫ nec vllis infimis reb⁹ r̄tineri
Amor vult eē lib̄ ⁊ ab oī mūdana effe
ctōe alienus. ne internus eius īpedia
tur aspectus. ne per aliquod commo/
dum tēporale implicatōnes sustineat
aut ꝑ incōmoduꝫ succūbat. Nihil dul
cius est amore. nihil fortius. nihil al/
tius. nihil latius. nihil iocundius. ni
hil plenius. nihil melius in celo ⁊ in
terra. quia amor ⁊ dilectio a deo nat⁹
est. nec potest nisi in deo super oīa

creata requiescere. Amãs volat cur/
rit: letat: liber est ꝛ non tenet: dat oĩa ꝓ
oibus: ꝛ hz omĩa in oĩbus. qꝛ in vno
summo bono suꝑ oĩa quiescit. ex q̃ oẽ
bonũ fluit ꝛ ꝓcedit Nõ respicit ad do
na: sz ad donantẽ se cõuertit suꝑ omĩa
bona. Amor modũ semꝑ nescit. sz suꝑ
oẽm moduz feruescit. Amor onꝰ non
sentit. labores nõ reputat. plꝰ affectat
q̃z valet. de ĩpossibilitate nõ causat. qꝛ
cũcta sibi posse ꝛ licere arbitrat. Valz
igit ad omĩa. ꝛ mlta implet ꝛ affectui
mãcipat. vbi nõ amans deficit ꝛ iacet
Amor vigilat. ꝛ dormiẽs non dormi
tat. Fatigatꝰ nõ lassatur: artatus non
artatur. territꝰ non ꝯturbat: sz sicut vi
uax flãma ꝛ ardẽs facula sursuz erum
pit. secureq̃z ꝑtransit. Si q̃s amat no
uit q̃d hec vox clamet. Magnus cla
mor in auribꝫ dei est. ipe ardẽs affectꝰ
aĩe que dicit Deꝰ meus. amor meꝰ. tu
totus meꝰ ꝛ ego tuus. Dilata me in a/

more vt discā interiora cordis ore de/
gustare q̄ȝ suauē sit amare . ꝛ in amore
liq̄fieri ꝛ natare Tenear amore vadēs
sup̄ me p̄ nimio feruore ꝛ stupore. Cā
tē amoris canticū . seq̄r te dilectū meū
in altū. d̄ficiat in laude tua aīa mea iu
bilās ex amore Amem te plꝰ q̄ȝ me. nec
me nisi ꝓpter te. ꝛ oēs in te q̄ ꝟe amant
te: sicut iubȝ lex amoris lucēs ex te Est
amor velox sincerꝰ. pius. iocūdus. ꝛ a
menꝰ. fortis. patiēs. fidelis. prudens.
lōganimis. virilis ꝛ seip̄m nunq̄ȝ que
rens. Ubi eñ seip̄m aliq̄s querit. ibi ab
amore cadit. Est amor circūspectꝰ: hu
milis ꝛ rectꝰ non mollis. nō leuis. nec
vanis intendēs rebꝫ. sobriꝰ castus: sta
bilis. q̄etus ꝛ in cūctis sensibꝰ custodi
tus. Est amor subiectꝰ ꝛ obediēs p̄la/
tis. sibi vilis ꝛ despectꝰ. deo deuotus.
ꝛ gratificus: ꝯfidens ꝛ sp̄ sperās in eo
etiā cū sibi non sapit d̄s qꝛ sine dolore
non viuit in amore Qui nō est patus

omia pati ⁊ ad volũtatẽ stare dilecti ñ est dign⁹ amator appellari Oportz amã tem oĩa dura ⁊ amara ꝓpter dilectũ li- bẽter amplecti. nec ob contraria acci- dentia ab eo deflecti.

De ꝓbatõe veri amatoris. Ca. VII

Fili nõ es adhuc fortis ⁊ pru- dẽs amator. q̃re dñe. Qr ꝓpter modicã ꝯtrarietatez deficis a ceptis. ⁊ nimis auide ꝯsolatõez queris Fortis amator stat in tẽptationibus: nec callidis credit ꝑsuasionib⁹ inimi- ci. sicut in ꝓsperis ei placeo. ita nec in aduersis displiceo. Prudẽs amator ñ tã donũ amãtis ꝯsiderat q̃ dãtis amo rẽ. Affectũ poti⁹ attẽdit q̃ cẽsuz. ⁊ infra dilectũ oĩa data ponit. Nobilis ama tor nõ q̇escit in dono. sed in me sup oẽ donũ. Non ẽ ideo totũ ꝑditum si q̃n q̃ minus bñ d̃ me vl' d̃ sctis meis sentis q̃ velles. Affect⁹ ille bon⁹ dulcis quez interdũ ꝑcipis. Affect⁹ gr̃e pñtis ẽ ⁊ q̇

dam pregustus patrie celestꝫ: isup quo
nō nimiū innitendū qꝛ vadit ꝛ venit.
Certare aūt aduersus incidentes ma
los aīmi mot⁹ suggestionē qꝫ spnere di
aboli insigne est ꝟtutis ꝛ magni meri
ti Non ḡ te cōturbēt aliene fantasie de
q̄cunqꝫ materia ingeste. Forte serua ꝓ
positū ꝛ intentōez rectā ad deū. Nec ē
illusio ꝙ aliqñ in excessuz subito rape
ris ꝛ statim ad ineptias solitas cordis
reuerteris. Illas em̄ inuite mag꜃ pate
ris q̄z agis. ꝛ q̄zdiu displicēt ꝛ reniter꜃
meritū est ꝛ non ꝑditio. Scito ꝙ anti
quus inimicus oīno nitit̄ īpedire de
sideriū tuū in bono ꝛ ab omī duoto ex
ercitio euacuare. a sctōꝝ scilicet cultu.
a pia passionis mee memoria. a pecca
toꝝ vtili recordatiōe. a propꝛij cordis
custodia. ꝛ a firmo ꝓposito ꝓficiēdi in
ꝟtute. Multas malas cogitatōs īgerit
vt tediū tibi faciat ꝛ horrorē vt ab orōe

reuocet ꝛ sacra lectõe Displicet sibi hu
milis ꝯfessio ꝛ si possꝫ a cõmuniõe ces
sare faceret Nõ credas ei neqꝫ cures il
lũ. licet sepiꝰ tibi deceptõis tetẽderit la
queos. Sibi imputa cũ mala ingerit
ꝛ immũda. dicito illi. Uade immũde
spũs. erubesce miser. valde ĩmundus
es tu q̇ talia infers auribꝰ meis Disce
de a me seductoꝛ pessime nõ habebis ĩ
me ꝑtẽ vllã. sꝫ ihs mecũ erit tanq̃ꝫ bel/
latoꝛ fortis. ꝛ tu stabis ꝯfusus. Ma/
lo potiꝰ mori oẽm penã subire q̃ꝫ tibi cõ
sentire Tace ꝛ obmutesce: nõ audiam
te ampliꝰ. licet mihi plures moliriꝫ mo
lestias. Dñs illumĩatõ mea ꝛ salꝰ mea
quẽ timebo. Dñs ꝓtectoꝛ vite mee. a
q̊ trepidabo. Si ꝯsistãt aduersuꝫ me
castra nõ timebit coꝛ meũ Dñs adiu/
toꝛ meꝰ ꝛ redẽptoꝛ meꝰ. Certa tãq̃ꝫ mi
les bonus. ꝛ si interdum ex fragilitate
coꝛruis resume vires fortioꝛes prioꝛi
bus: cõfidens de amplioꝛi grã mea. et

multū precaue a vana cōplacētia ꝛ sup
bia. ꝓpter hoc mlti in errorē ducūtur et
in cecitatē pene incurabilē qnq3 labūt.
Sit tibi in cautelā ꝛ ppetuā hūilitatē
ruina hec supbo℞ ꝯ se stulte p̄sumētiū.

De occultanda gr̄a sub hūilita
tis custodia. Capitu. VIII.

f Fili vtili⁹ est tibi ꝛ securi⁹ deuo
tōis grām abscōdere nec in al
tū te efferre. nec multū inde lo
qui. neq3 mltū pōderare. s3 magis te
metip̄m despicere ꝛ tanq3 indigno da
tā timere. Non ē huic affectōi tenaci⁹
inherendū q̄ citius pōt mutari in con
trariū. Cogita in gr̄a q3 miser ꝛ inops
esse soles sine gr̄a. Nec ē in eo tm̄ sp̄ua
lis vite ꝑfect⁹ cū ꝯsolatōnis habueris
grām. s3 cū hūiliter ꝛ abnegate patien
terq3 tuleris ei⁹ subtractōez. ita q̄ tunc
ab oratōis studio nō torpeas. nec reli
qua opa tua ex vsu faciēda oīno dila
bi pmittas. sed sicut meli⁹ potueris ꝛ

intellexeris libenter qđ in te est facias
nec ꝓpter ariditatē seu anxietatē mētis
quā sentis te totaliter negligas. Mul
ti eñ sunt q̄ cū nō bñ eis successerit sta
tim impatiētes fiūt aut desides. Non
eñ sp̄ est in ptāte hoīs via eiꝰ. sed dī ē
dare ꝛ cōsolari qñ vult ꝛ quantuꝫ vult
ꝛ cui vult. sicut sibi placuerit ꝛ nō am
plius. Quidam incauti ꝓpter deuotō
nis grām se ip̄os destruxerūt. qꝛ plus
agere voluerūt q̄ꝫ potuerūt non pēsan
tes sue paruitatis mensurā. sed magꝭ
cordis affectū sequētes q̄ꝫ ratōis iudi
ciū Et qꝛ maiora presumpserūt q̄ꝫ deo
placitū fuit idcirco grāꝫ cito ꝑdiderūt
Facti sunt inopes ꝛ viles relicti. qui ī
celū posuerūt nidū sibi vt humiliati ꝛ
depaupati discāt non in alis suis vo/
lare. sꝫ sub pennis meis sperare. Qui
adhuc noui sunt ꝛ impitī ī via dñi ni
si consilio discretoꝝ se regāt. faciliꝰ de/
cipi pñt ꝛ elidi. Q, si suū sentire magꝭ

sequi q̃ aliis exercitatis credere volũt
erit eis p̃iculosus exitus. si tñ retrahi
a p̃prio: cõceptu nõ valuerint. Raro si
bi ip̃is sapientes ab aliis regi hũiliter
patiunt̃. Melius ẽ modicũ sapere cũ
hũilitate ⁊ p̃ua intelligentia. q̃ magni
sciẽtiarũ thesauri cũ vana complacẽtia
Melius est tibi minus hr̃e q̃ mltum
vnde posses sup̃bire. Nõ satis discre
te agit q̃ se totum leticie tradit: obliuis
cẽs pristine inopie sue ⁊ casti timoris
dñi: qui timet gr̃am oblatã amittere
Non etiã satis virtuose sapit qui tem
pore aduersitatis ⁊ cuiuscq̃ grauitatis
nimis desp̃are se gerit ⁊ minꝰ ꝺ fidẽter
ꝺ me q̃ op̃tz ⁊ cogitat ac sentit Qui tp̃e
pacis nimis securꝰ esse voluerit sepe tẽ
pore belli nimis deiectus ⁊ formido/
losus reperietur. Si scires semp̃ hũi
lis ⁊ modicus in te permanere. nec nõ
sp̃m tuũ bñ moderare ac regere ñ inci
deres tã cito i p̃iclm̃ ⁊ offẽsaz. Cõsiliũ

bonū est vt feruoris spū cōcepto medi
teris qd futuꝝ sit abscendēte lumine.
Qđ dū ꝯtigerit recogita ꝛ denuo lucē
posse reuerti. quā ad cautelā tibi mihi
aūt ad glam a d tpus subtraxi. Utili
oꝛ est em̄ sepe talis ꝓbatio q̄s si sp ꝓspa
ꝓ tua haberes volūtate. Nā merita n̄
sunt ex hoc estimāda si q̄s pl'es visiōs
aut cōsolatōes habeat. vl' si pitus sit ī
scptu̇ris. aut in altioꝛi ponat̄ gdu. sed
si ꝟa fuerit hūilitate fundat9 ꝛ diuina
charitate replet9. si dei honoꝛē pure ꝛ
integre sp q̄rat. si seipm̄ nihil reputet.
ꝛ in veritate despiciat. atꝫ ab aliјs etiā
despici ꝛ hūiliari magis gaudeat q̄s ho
noꝛari.

De vili estimatōe suipi9 in ocu
lis dei. Capitulum. IX

Loquoꝛ ad dn̄m meum cū sim
puluis ꝛ cinis Si me ampli9
reputauero. ecce tu stas ꝯ meꝛ
dicūt testimoniū verū iniq̄tates mee.

nec possum cōtradicere. Si aūt me vi
lificauero ⁊ ad nihilū redegero ⁊ ab oī
ꝓpria reputatōe defecero. atꝫ sicut sum
puluericauero: erit mihi ꝓpicia gratia
tua ⁊ vicina cordi meo lux tua. ⁊ oīs
estimatō q̄ntulacūqꝫ minima in valle
nihileitatis mee submerget. ⁊ ꝑibit ī
eternū. Ibi ostēdes me mihi q̄d sum:
q̄d fui: ⁊ de q̄ veni. q: nihil ⁊ nesciui.
Si mihi ꝑpi relinq̄r: ecce nihil ⁊ tota ī
firmitas. Si aūt subito me respexeris
stati fortis efficior ⁊ nouo repleor gau
dio. Et mirū valde ꝙ sic repēte suble-
uor. ⁊ tā benigne a te ꝯplector: q̄ ꝓprio
pōdere sp̄ ad ima feror. Fac hoc amor
tu9 gratis ꝑueniēs me ⁊ in tā multis sub
ueniēs necessitatib: a grauib9 q̄ꝫ cu/
stodiens me ꝑiculis ⁊ ab innūeris. vt
veredicā eripiēs malis. Me siquidē
male amando me ꝑdidi ⁊ te solū q̄ren
do ⁊ pure amādo me ⁊ te ꝑiter inueni.
atqꝫ ex amore ꝓfundius ad nihilū me

redegi. Quia tu o dulcissime facis me cũ supra meritũ om̃e. ⁊ supra id qđ audeo spare vł rogare. Benedict⁹ sis đs me⁹ qꝛ licet ego oĩbus bonis sim indignus. tua tñ nobilitas ⁊ infinita bonitas nunq̃ȝ cessat bñfacere etiã ingratꝭ ⁊ longe a te auersis. Conuerte nos ad te vt sim⁹ grati hũiles et deuoti. qꝛ sal⁹ nr̃a tu es. ꝟtus ⁊ fortitudo nr̃a.

Q, oĩa ad deũ sicut ad finẽ vltimũ sunt referenda. Ca. X

Fili ego debeo esse finis tu⁹ supremus ⁊ vltimatus si ꝟe desideras esse btũs. Ex hac intentõe purificabit affectus tu⁹ sepius ad seipsum ⁊ ad creaturas male incuruatus Nã si teipm̃ in aliq̃ queris statim i te deficis ⁊ arescis. Oĩa ḡ ad me ꝑncipaliter referas qꝛ ego sũ q̃ oĩa dedi Sic singula ꝯsidera sicut ex summo bono manantia. ⁊ ideo ad me tanq̃ȝ ad suaȝ originem cuncta sunt reducenda Ex

me pusillus ⁊ magnus paup: ⁊ diues
tanq̃ ex fonte viuo aquã hauriunt vi
uam. ⁊ qui mihi sponte ⁊ libere deser-
uiunt gratiaꝫ pro grã accipient. Qui
autẽ extra me voluerit gloriari vł in a
liquo priuato bono delectari non sta
bilietur in vero gaudio neq̃ ĩ corde suo
dilatabit: sꝫ multipliciter impedietur
⁊ angustiabit. Nihil ergo tibi de bono as
cribere debes: nec alicui hoĩ virtutem
attribuas: sꝫ totuꝫ da deo sine quo nihil
habꝫ hõ. Ego totũ dedi. ego totũ reha
bere volo ⁊ cũ magna districtõe grãꝝ
actiones requiro. Hec est veritas qua
fugatur glorie vanitas. Et si intraue-
rit celestis gratia et vera charitas nõ
erit aliqua inuidia. nec cõtractio cor
dis. neq̃ priuatus amor occupabit.
Vincit enim omnia diuina charitas:
⁊ dilatat oẽs aĩe vires. Si recte sapis ĩ
me solo gaudeb: ĩ me solo spab. qꝛ nẽo

bonus nisi solꝰ ds qui est sup oia lau
dādus ꝛ in omībus bn̄dicendus:

Q, spreto mundo dulce est ser
uire deo. Capitulum. XI

Nunc iterū loquoꝛ dn̄e ꝛ nō si/
lebo. dicā in aurib; di mei do
mini mei ꝛ reg; mei q̇ est in ex/
celso. O q̄ maḡ multitudo dulcedinis
tue dn̄e quā abscōdisti timētibꝰ te Sz
q̇d es amātib; q̇d toto corde tibi fuiē
tibus. Uere ineffabilis dulcedo cōtē/
platōis tue quā largiris amātibꝰ te In
hoc maxie on̄disti dulcedinē charitatis
tue. qꝛ cū nō eēm fecisti me: ꝛ cū errarē
longe a te reduxisti me. vt fuirē tibi. et
p̄cepisti vt diligā te O fons amoris p
petui q̇d dicā de te. quō potero tui ob
liuisci: q̇ mei dig̃tus es recordari. Eti
am pꝰ q̄ ꝑtabui ꝛ perij fecisti vltra om
nē spem miscd̃iam cū fuo tuo. ꝛ vltra
om̄e meritū grām ꝛ amiciciā exhibui
sti. Quid retribuā tibi p gr̄a ista. Nō

em̄ omnib⁹ datū est vt oībus abdicatꝫ
secl'o renūcient ⁊ monasticā vitā assu/
māt. Nunq̇d magnū est vt tibi seruiā
cui oīs creatura ſuire tenet᷑. Non ma
gnū mihi videri debet ſuire tibi. sꝫ po
tius hoc mihi magnū ⁊ admiranduꝫ
apparet ꝙ tā pauꝑem ⁊ indignuꝫ dig
ris in seruū recipe. ⁊ dilectis ſuis tuis
adunare. Ecce oīa tua sunt q̄ habeo ⁊
vn̄ tibi ſuio. Verū tamē viceuersa tu
magis mihi ſuis q̄ȝ ego tibi. Ecce ce/
lū ⁊ terra q̄ in ministerio hoīs creasti.
presto sunt ⁊ faciūt q̇tidie quecūqȝ mā
dasti. Et hoc paꝝ est q̇n etiā angelos ī
ministerio hoīs creasti ⁊ ordinasti.
Trāscendit aūt hec oīa q꞉ tuipē ſuire
hoī dignat⁹ es ⁊ teipm ei daturuꝫ pmi
sisti. Quid dabo tibi p oībus istis mi
libus bonis Utinā possem tibi ſuire
cūctis dieb⁹ vite mee: vtinā vl' vno die
dignū seruitiū exhibere sufficerē. Ue
re tu es dign⁹ oīni seruitio. oīni bono

re ꝛ laude eterna. Vere dn̄s meᵘ es et
ego paupꝫ ſuus tuᵘ qui totis viribᵘ te/
neoꝛ tibi ſuire. nec vnq̄ȝ in laudibᵘ tu
is debeo faſtidire. Sic volo ſic deſide
ro. ꝛ q̇cq̇d mihi deeſt tu digneris ſup/
plere. Magnᵘ honoꝛ magna gl'ia tibi
ſuire. ꝛ om̄ia ꝓpter te ꝯtemnere. Habe
būt em̄ gr̄am magnā qui ſpōte ſe ſub/
iecerūt tue ſanctiſſime ſuituti. Inue/
nient ſuauiſſimā ſanctiſpūs ꝯſolatōȝ
q̄ pro amoꝛe tuo carnaleȝ abiecerūt de
lectatōem. cōſeq̄ntur magnā cordis li
bertatē. q̄ artam ꝑ noīe tuo ingrediū/
tur viā ꝛ oēm mundanaȝ neglexerint
curā. O grata ꝛ iocūda dei ſeruitᵘ qua
hō veraciter efficit̄ liber ꝛ ſanctus. O
ſacer ſtatus religioſi famulatᵘ q̄ hoīeȝ
angelis reddit equalē. deo placabilem
demonibꝫ terribilē. ꝛ cūctꝭ fidelibᵘ cō/
mēdabilē. O amplectendū ꝛ ſꝑ optan
dū ſuitium q̄ ſummū ꝑmeret̄ bonū ꝛ
gaudiū acq̇ritur ſine fine māſuruȝ.

Qꝫ desideria cordis examinãda sunt ꝛ moderanda. Capi. XII

F Ili optet te adhuc multa ad/ discere que necdum bene didi cisti. Que sunt hec dñe. Ut d̄ siderium tuum ponas totaliter s̄m bñ/ placitũ meum: ꝛ tuĩipsius amator nõ sis: sed mee voluntatꝫ cupidus amator ꝛ emulator. Desideria te sepe accẽdũt ꝛ vehementer impellunt. sed conside/ ra an propter honorẽ meũ. an propter tuũ commodũ magis mouearis. Si ego sum in causa bene contentus eris quomodocunqꝫ ordinauero. Si au/ tem de proprio quesitu aliquid latꝫ ec ce hoc est quod te impedit et grauat. Caue ergo ne nimium innitaris sup desiderio preconceptio me non con/ sulto: ne forte postea pẽiteat ꝛ displice/ at qđ ꝓo placuit ꝛ q̄i ꝓ meliore celasti.

Non eñ omis affectio que videt̃ bōa
statim est sequēda. sed nec oĩs contra
ria affectio ad primũ fugienda. Expe-
dit interdũ refrenatōe vti. etiã in bo/
nis studijs ⁊ desiderijs. ne p importu
nitatē mētis distractōem incurras ne
alijs p indisciplinatōez scandalũ gene
res vł etiã p resistentiam alioꝝ subito
turberis et corruas. Interdũ ꝓo oportz
violentia vti ⁊ viriliter appetitui sen/
sitiuo cōtrarie: nec aduertere q̃d velit
caro ⁊ q̃d non velit. sz hoc magis sata
gere vt subiecta sit etiã nolēs spiritui:
⁊ tã diu castigari debet ⁊ cogi ꝯuituti
subesse donec pata sit ad oĩa: paucisqꝫ
contētari discat. ⁊ simplicibꝰ delectari
nec ꝯ aliq̃d incōueniens murmurare

De informatione patientie ⁊ lu/
ctamine aduersus ꝯcupiscētias
Capitulum. XIII


Domine deꝰ vt audio pati
entia ē mihi valde necessaria.

multa eñ in hac vita accidũt cõtraria Nam qualitercũqꝫ ordinauero de pace mea nõ põt esse sine bello et dolore vita mea. Ita est fili. Non aũt volo te talẽ q̃rere pacẽ que tẽptatõib⁹ careat aut contraria nõ sentiat. sꝫ tũc etiã estimare te pacẽ inuenisse cũ fueris varijs tribulatõibus exercitat⁹ et in multis cõtrarietatib⁹ probatus. Si dixeris te nõ multa posse pati quõ tunc sustinebis ignẽ purgatorij. De duob⁹ malis semꝑ minus malũ est eligendũ Ut ẽterna futura supplicia possis euadere mala presentia studeas ꝑ deo eq̃nimiter tolerare. An putas ꝙ hoĩes seculi huius nihil aut parꝫ patiant̃ Nec hoc inuenies etiã si delicatissimos quesieris. Sed habẽt inquis multas delectationes et ꝓprias sequunt̃ volũtates. ideo qꝫ parũ ponderant suas tribulatõẽs. Esto ꝙ ita sit vt habeãt q̃cq̃d voluerĩt sed q̃ꝫdiu putas durabit. Ecce queãd

modum fumus deficient abūdantes in seclo. ⁊ nulla erit recordat ōpteritorū gaudiorꝝ. Sz cū adhuc viuūt non sine amaritudine ⁊ tedio ac timore in eis quiescūt. Ex eadē namqꝫ re vñ delectatōez cōcipiūt sibi inde doloris penā frequēter recipiūt. Juste illis fit. et q̄ inordinate delectatōes querūt ⁊ sequunt̄ nō sine amaritudine ⁊ cōfusione eas expleāt. O q̄ꝫ breues: q̄ꝫ false: q̄ꝫ inordinate ⁊ turpes oēs sunt. Uerūtñ pre ebrietate ⁊ cecitate nō intelligūt. sz velut muta aīalia ꝓpter modicū corruptibilis vite delectamentū mortē anime incurrūt. Tu ergo fili post cōcupiscētias tuas non eas. ⁊ a volūtate tua auertere. Delectare in dño ⁊ dabit tibi petitōes cordis tui Et em̄ si veraciter vis delectari ⁊ abūdantius a me cōsolari. ecce in cōtemptu oīm mūdanorꝝ ⁊ in absciſione oīm infimarū delectatōnū erit bñdictō tua. ⁊ copiosa reddet̄ tibi

consolatō: ⁊ q̄nto plus te ab om̄i crea
turarū̄ solatio subtraxeris: tāto in me
suauiores ⁊ potētiores ꝯsolatōs inue
nies. Sed ꝑmo nō sine quadā̄ tristi/
cia ⁊ labore certamis ad has ꝑtinges.
Obsistit inolita ꝯsuetudo. sꝫ meliori
cōsuetudie deuincet. Remurmurabit
caro: sꝫ feruore spūs refrenabit. Insti
gabit te ⁊ exacerbabit ſpens antiquꝰ
sed orōe fugabit. insuꝑ et labore vtili
aditus ei magnus obstruetur.

De obediētia hūilis subditi ad
exemplum ih̄u xp̄i Ca. XIIII

f Ili quis se subtrahere nitit ab
obediētia ip̄e se subtrahit a g̃/
tia. Et qui querit h̄re priuata
amittit cōmunia. Qui non libēter et
spōte suo suꝑiori se subdit. signū est q̄
caro sua necdū perfecte sibi obedit. sꝫ
sepe recalcitrat et murmurat. Disce g̃
celerit suꝑiori tuo te sb̄mittere si carnē

ꝓpriam optas subiugare. Citius nāq;
exteriꝰ vincit̄ inimicꝰ si interior hō nō
fuerit deuastatus. Non est molestior
⁊ peior aīe hostis q̄3 tuipe tibi nō bene
ꝯcordans spiritui. Oportet eī̄ veru3
te assumere tuīꝑiꝰ contēptu3 si vis ꝑ
ualere aduersus carne3 ⁊ sanguinē. q2
adhuc nimis inordinate te diligꝭ. ideo
plene te resignare alioꝝ volūtati trepi
das. S3 q̄d magnū. tu q̄ puluis es et
nihil. si ꝓpter deū te subdis hoī: qn̄ ego
oīps ⁊ altissimꝰ qui cūcta creaui ex ni
hilo me homī ꝓpter te subieci hūiliter
Factꝰ su3 oīm humillimꝰ ⁊ infimus vt
tuā supbiam mea hūilitate vinceres.
Disce obtēperare puluis. disce te hūi/
liare terra ⁊ limus ⁊ sub oīum pedibꝰ
incuruare. disce volūtates tuas frāge
re. ⁊ ad oīm subiectōem te dare. Exar/
desce ꝯtra te. nec patiaris tumore3 in
te viuere. sed ita subiectū ⁊ puulum te
exhibe vt oēs sup te ambulare possint

z sicut lutuz platearũ ↄculcare. Quid habes hõ inanis cõqueri. Quid sordi de peccator potes ↄdicere exprobrãti/bus tibi q̃ totiens deũ offendisti. z totiens infernũ meruisti Sed pepcit tibi ocul9 meus qr preciosa fuit aĩa tua in conspectu meo. vt cognosceres di/lectõez meã z gratus bñficijs meis sp existeres. z ad verã subiectõem z hũilitatem te iugiter dares. patienterq̧ proprium contemptum ferres.

De occultis dei iudicijs consi/derandis ne extollamur in bo/nis. Capitulum. XV

Intonas super me iudicia tua dñe. z timore ac tremore cõcutis oĩa ossa mea z expauescit anima mea valde. Sto attonitus z ↄsidero qr celi non sunt mũdi in ↄspectu tuo. Si in angel' repisti prauitatẽ nec tñ pepcisti. q̃d fiet de me. Ceciderunt stelle de celo z ego puluis q̃d presumo

Quoꝝ opa videbant laudabilia ceci
derūt ad infima. ꝛ qui comedabāt pa/
nē angeloꝝ vidi siliq̄s delectari porco
rū. Nulla est ḡ sanctitas si manū tuaȝ
dn̄e retrahas. Nulla sapiētia ꝓdest si
gubnare desistas. Nulla iuuat forti/
tudo si conſuare desinas Nulla secu
ra castitas si eā nō ꝓtegas. Nulla pro
pria ꝓdest custodia si non adsit tua sa
cra vigilātia. Nā relicti mergimur et
ꝑimus. visitati ꝟo viuim⁹ ꝛ erigimur
Instabiles quippe sum⁹ sed ꝑ te ꝯfir/
mamur. tepescim⁹ sȝ a te accendimur.
O q̄ȝ hūiliter ꝛ abiecte mihi de meipo
sentiendū est q̄ȝ nihili pēdendū si quid
boni videor hr̄e. O q̄ȝ ꝓfunde me sub
mittere deo sub abyssalib⁹ iudicijs tu
is dn̄e. vbi nihil aliud me esse inuenio
q̄ȝ nihil ꝛ nihil O pond⁹ immensuȝ: o pe
lag⁹ intrāsnatabile. vbi nihil de me re
ꝑio q̄ȝ in toto nihil. Ubi est ḡ latebra
gl'ie. vbi ꝯfidentia de gl'ia ꝯcepta Ab/

forta est ois glia vana i pfunditate iu
dicioꝝ tuorũ sup me. Quid est ois ca
ro in ꝯspectu tuo. Nũqd glabit lutũ
ꝯ formanté se. Quõ pterigi vaniloq̃o
cuiꝰ cor in ꝟitate subiectũ est do. Non
eũ totꝰ mũdus erigeret quẽ sibi subie
cit ꝟitas. nec oim laudantiũ ore moue
bitur q̃ totã spem suã in do firmauit.
Nã ⁊ ipi q̃ loquunt ecce oẽs nihil. ⁊ de
ficient cũ sonitu ꝟboꝝ. Ueritas autẽ
dñi manet in eternum

Qualiter standũ sit ac dicẽduz in
omni re desiderabili. Cap. XVI

f Ili sic dicas in oi re. Dñe si ti
bi placituz fuerit. fiat hoc ita.
Dñe si sit honor tuꝰ fiat i noie
tuo hoc Dñe si mihi videris expedire
et vtile esse probaueris. tunc da mihi
hoc vti ad honorem tuum. sed si mihi
nociuuz fore cognoueris nec aie mee
saluti pdesse aufer a me tale desideriũ
Non em oñe desideriũ a spũsancto ẽ

etiam si hoĩ videatur rectũ aut bonũ. Difficile est, p ꝟo iudicare an spũs bonus aut alien⁹ te impellat ad desiderãduz hoc vł illud: an etiã ex ꝓprio mouearis spũ. Multi in fine sunt decepti ꝗ ꝑmo bono spũ videbantur inducti. Igiꝛ semꝑ cũ timore dei ⁊ cordis hũilitate desiderãdum ẽ ⁊ petenduz q̇cq̇d desiderabile mẽti occurrit. maxieqꝫ cũ ꝓpria resignatõne mihi totũ cõmittendũ est atqꝫ dicendũ. Dñe tu scis q̄liter melius ẽ. fac hoc vł illud sicut volueris Da qđ vis ⁊ quãtũ vis ⁊ qñ vis. Fac mecũ sicut scis ⁊ sicut tibi magis placuerit ⁊ maior honor tuus fuerit. Pone me vbi vis ⁊ libere age mecũ in oĩbus In manu tua ego sum. gyra ⁊ reuersa me ꝑ circuitum. En ego seruus tu⁹ paratus ad oĩa. qm̃ nõ desidero mihi viuere sed tibi. vtinã digne et ꝑfecte

Oratio ꝓ bñplacito dei ꝑficiẽdo. Capitulum. XVII

COncede mihi benignissime
ihu grām tuā vt mecū sit ⁊ me
cū laboret. mecūq; vsq; in finē
pseueret. Da mihi sp desiderare ⁊ vel
le qđ tibi mag; acceptū ⁊ charius pla
cet. Tua volūtas mea sit ⁊ mea volū/
tas tuā sequat. sp ⁊ optīe ei concordet
Sit mihi vnū velle ⁊ nolle tecū. nec a
liud posse velle aut nolle nisi qđ vis et
nolis. Da mihi oībus mori que ī mū
do sunt. ⁊ ꝓpter te amare contēni ⁊ ne/
sciri in hoc seclo. Da mihi sup omia
desiderata in te q̇escere et cor meū in te
pacificare. Tu vera pax cordis. tu sola
req̇es. extra te oīa sunt dura ⁊ inq̇eta.
In hac pace ī idipm. hoc est. in te vno
summo et eterno bono dormiam et re
quiescam Amen.

QZ verū solaciū in solo
deo ē querendū Ca. XVIII.

QUicq̇d desiderare vl' cogitare
possum ad solaciū meū nō hic

expecto. sed in posterum. Quod si omnia solacia mūdi solus haberē. et omnibus delicijs frui possem certū est quod diu durare non possent. Unde non poteris aīa mea plene cōsolari nec perfecte recreari nisi in deo cōsolatore pauperū et susceptore hūilium. Expecta modicū aīa mea. expecta diuinū promissum et habebis abūdantiā oīm bonorum in celo. Si nimis inordinate ista appetis pñtia perdes eterna et celestia. Sint tēporalia in vsu eterna in desiderio. Non potes aliquo bono tēporali satiari. quia ad hec fruenda nō es creata. Etiam si omnia bona creata haberes. non posses esse felix et btā. sed in deo qui cuncta creauit. tua beatitudo. tua et felicitas cōsistit. non qualis videtur et laudatur a stultis mūdi amatoribus: sed qualē expectāt boni xpi fideles et pregustant interdū spirituales ac mūdi corde: quorum conuersatio est in celis. Uanū est et breue oē humanū solatiū

Btim̄ ⁊ verū solaciū qđ intus a veri
tate ꝑcipitur. Deuot⁹ hō vbiqȝ secum
fert consolatorē suū ihm̄. et dicit ad eū
Adesto mihi dn̄e ihu in om̄i loco ⁊ tē
pore Hec mihi sit consolatio libenter
velle carere om̄i humano solacio. Et si
tua defuerit ꝯsolatio sit mihi tua vo/
lūtas ⁊ iusta ꝓbatio pro summo sola/
cio Non em̄ in ꝑpetuū irasceris. neqȝ
in eternum comminaberis.

Q; omnis solicitudo in đo po
nenda est: Capitulum. XIX

Fili sine me tecū agere qđ vo
lo. ego scio quid expediat tibi
Tu cogitas vt homo. in mul
tis sent; sic tibi hūan⁹ suadet intellec⁹
Dn̄e verū est quod dicis. Maior est
solicitudo tua pro me q̄ȝ ōis cura quā
ego possum gerere pro me. Nimis enī
casualiter stat qui non proijcit om/
nem solicitudinem suam in te. Domi
ne dūmō voluntas mea recta ⁊ firma

ad te ꝑmaneat fac de me quicquid tibi placuerit. Non enim potest esse nisi bonum quicquid de me feceris. Si me vis esse in tenebris sis benedictus. et si me vis esse in luce sis iterum benedictus. Si me dignaris consolari sis benedictus. et si me vis tribulari eque sis semper benedictus Fili sic oportet te stare si mecum desideras ambulare. Ita promptus debes esse ad patiendum sicut ad gaudendum Ita libenter debes esse inops et pauper sicut plenus et diues. Domine libenter patiar pro te quicquid volueris venire super me. Indifferenter volo de manu tua bonum et malum. dulce et amarum. letum et triste suscipere et pro omnibus mihi contingentibus gratias agere Custodi me ab omni peccato: et non timebo mortem nec infernum. dummodo in eternum me non proiicias. nec deleas me de libro vite. non mihi nocebit quicquid venerit tribulationis super me

Quod temporales miserie christi exemplo

eq̄nimiter sunt ferēde. Ca.XX

FIli ego descendi de celo ꝑ tua salute. suscepi tuas miꝑias nō necessitate sed charitate trahē te. vt patientiā disceres. ⁊ tpales miserias nō indignāter ferres. Nā ab hora ortus mei vsq ad exitū in cruce nō defuit mihi tolerantia doloris. defectū rerū tpaliū magnū habui: mltas q̄rimonias de me frequēter audiui. cōfusiones ⁊ opprobria benigne sustinui pro bñficijs ingratitudinē recepi p ro miraculis blasphemias ꝑ doctrina reprehensiones Dñe qꝛ fuisti patiēs in vita tua in hoc maxie implendo preceptū patris tui. dignū est vt ego miserrim⁹ peccator ꝓm volūtatē tuā patienter me sustineā. ⁊ donec ipe volueris onus corruptibilis vite ꝑ salute mea portē. Nā ⁊si onerosa sentiꝛ pñs vita facta est tñ iam ꝑ grām tuā valde meritoria atq exemplo tuo ⁊ sctōꝝ tuorū

vestigijs infirmis tolerabilior ⁊ clari
or. sed ⁊ mlto magis ꝯsolatoria q̄ʒ oliʒ
in lege veteri fuerat cū porta celi clau/
sa ꝑsisteret ⁊ obscurior etiā via videba
tur qn̄ tā pauci regnū celoꝝ q̄rere cu/
rabāt. sed neqꝫ qui tūc iusti erāt ⁊ sal/
uādi an̄ passionē tuā ⁊ sacre mortis de
bitū celeste regnū poterāt introire. O
q̄ntas tibi grās teneor referre q̄ rectā
⁊ bonā viā dignatus es mihi ⁊ cūctis fi
delibꝫ ad eternū regnū tuū ostendere.
Nā vita tua via nr̄a. ⁊ ꝑ sctām patien
tiaʒ ambulamus ad te q̄ es corona nr̄a.
Nisi tu nos p̄cessisses ⁊ docuisses q̄s
sequi curaret. Heu q̄nti longe retroqꝫ
manerēt nisi tua preclara exempla in
spicerēt. Ecce adhuc tepescimus audi
tis tot signis tuis ⁊ doctrinis. q̄d fie/
ret si tm̄ lumē ad sequēdū te nō h̄remus

De tolerantia iniuriarum et quis verus patiens probetur. Capitu. XXI

Quid est qđ loqueris fili. Ces/
sa cōqueri. Cōsidera meā ⁊ a/
liaꝝ sanctoꝝ passionē. Non/
dum vsqȝ ad sanguinē restitisti. Parū
est qđ tu pateris in cōparatōne eoꝝ qui
tā multa passi sunt. tā fortiter tēptati.
tam grauiter tribulati. tā multipliciter
pbati ⁊ exercitati. Oportet te igitur alio
rū grauiora ad mentē reducere vt leui
us feras tua minima. Et si tibi minia
non videntur. vide ne ⁊ hoc tua faciat i
patientia'. Siue tn̄ pua siue magna
sint stude cūcta patienter ferre. Quā/
to meli⁹ te ad patiendū disponis tāto
sapienti⁹ agis et ampli⁹ pmereris et fe
res leui⁹ aīo ⁊ vsu ad hoc nō segniter
paratis. Nec dicas non valeo hoc ab
hoīe tali pati: nec hui⁹cemōi mihi pa
tiēda sunt. graue enī intulit damnum
et improperat mihi q̄ nunq̄ȝ cogitaue
rā. sed ab alio libēter patiar ⁊ sic patiē
da videro. Incipiēs ē talis cogitatio q̄

virtutez patientie non ꝯsiderat. nec a quo coronāda erit sȝ magis ꝑsonas ⁊ offensas sibi illatas ꝑpendit. Nō est verus patiēs qui non vult pati nisi q̄tum sibi visuȝ fuerit ⁊ a quo sibi placuerit. Uerus aūt patiēs nō attēdit a quo hoīe. vtruȝ a p̄lato suo an ab aliq̄ equali aut inferiori. vtrū a bono ⁊ sancto viro vł a ꝑuerso ⁊ indigno exerceatur. sed indifferēter ab om̄i creatura q̄ntūcunqȝ ⁊ q̄tienscūqȝ ei aliq̄d aduersi acciderit. totū hoc gratāter de mānu dei accipit. ⁊ ingens lucrū reputat. qꝛ nihil apud deū quātūlibet paruū pro deo tn̄ passum poterit sine merito trāsire Esto igit̄ expeditꝰ ad pugnā si vis hr̄e victoriā. Sine certamīe nō poteris venire ad patiētie coronā. Si pati non vis recusas coronari. si autē coronari desideras certa viriliter. sustīe patiēter. Sine labore nō tendit̄ ad requiez. nec sine pugna ꝑuenit̄ ad victo

riam. Fac mihi dñe possibile per gra
tiā qd mihi impossibile videt̄ ꝑ natu-
rā. Tu scis ꝙ modicū possum pati ⁊
ꝙ cito deĳcior leui exurgēte aduersita
te. Efficiat̄ mihi q̄libet exercitatio tri
bulatōis ꝑ noīe tuo amabilis et opta
bilis. Nam pati ⁊ vexari ꝑ te valde sa
lubre est anime mee.

De cōfessione ꝓprie infirmitatis et
huius vite miserĳs. Ca. XXII.

C Onfiteor aduersum me iniu-
sticiā meam ꝯfitebor tibi dñe
infirmitatē meaꝫ. Sepe parua
res ē q̄ me deĳcit ⁊ cōtristat. Propono
me fortiter acturū sꝫ cū modica tēpta-
tio vēerit mag̃ mihi fit angustia. Val
de vilis q̄nqꝫ res est vn̄ grauis tēpta-
tio ꝓuenit. ⁊ dū puto me aliq̄ntulum
tutū cū nō sentio. inuenio me nōnun
q̄ꝫ pene deuictū ex leui flatu. Vide er-
go dñe hūilitatē meā ⁊ fragilitatē tibi
vndiqꝫ notā. Miserere mei ⁊ eripe me

de luto vt nō infigar. nō pmaneaz de
nictus vsq̄quaq̄. Hoc est qđ me fre/
quēter reuerberat ꝛ corā te ꝯfundit ꝙ
tā labilis sum ꝛ infirmꝰ ad resistendū
passionib⁹ Et si nō oīno ad ꝯsensionē
trahit. tn̄ mihi etiā molesta et ḡuis est
eoꝝ insectatio. et tedet valde sic q̄tidie
viuere in lite. Ex hinc nota fit mihi in
firmitas mea. qꝛ mlto faciliꝰ irruunt
abominādē sp fantasie q̄ discedūt V
tinā fortissime ds isrl̄ zelatoꝛ aīaꝝ fide
liū. respicias s̄ui tui laborē ꝛ dolorē as
sistasq̄ȝ illi in oībus ad q̄cunq̄ȝ prexe/
rit. Robora me celesti fortitudīe: neq̄ȝ
vetus hō misera caro spūi necduȝ ple
ne subiecta valeat dn̄ari aduersus q̄m
certare optebit q̄ȝdiu spirat̄ in hac vi
ta mis̄rima. Heu q̄lis est hec vita vbi
nō desunt tribulatōes ꝛ mis̄ie vbi ple
na laq̄is ꝛ hostib⁹ sunt oīa. Nā vna tri
bulatōe seu tēptatōe recedēte alia acce
dit. ſȝ adhuc p̄ore durante ꝯflictu aliȷ̄

plures supueniũt ⁊ insperate Et quō
pōt amari vita hñs tātas amaritudi/
nes. ⁊ tot subiecta calamitatib⁹ ⁊ mise
rijs: Quō etiam dr̄ vita tot generans
mortes ⁊ pestes. ⁊ tñ amať ⁊ delectari
i ea a mltis q̄riť. Rep̄hendiť freq̄nter
mūd⁹ q̄ fallax sit ⁊ van⁹: nec tñ facile
relinq̄tur cū ↄcupiscētie carnis dn̄an
tur. Sȝ alia trahūt ad amādum alia
ad ↄtēnendū. Trahūt ad amorē mōi
desideriū carnis desideriū oclo⁊ ⁊ sup
bia vite. sȝ pene ac miſie seq̄ntes ea o/
diū mōi pariūt ⁊ tediū. Sȝ vincit p̄h
dolor delectatio p̄ua mentē mōo dedi
tā. ⁊ esse sub sensib⁹ dlicias reputat. q̄
di suauitatē ⁊ internā v̄tutis amenita
tē nec vidit nec gustauit. Qui āt mun
dū p̄fcte ↄtēnunt ⁊ deo viuere sub sctā
disciplia studēt: isti diuinā dulcedinē
v̄is abrenūciatorib⁹ p̄missaȝ n̄ igrāt. ⁊
q̄ȝ gⁿuiter mōus errat ⁊ varie falliť vidēt
Q, in deo sup om̄ia bona ⁊ dona
t

reqescendū est. Ca.XXIIII

S Uper oīa et in oībus reqesce anima mea in dn̄o sp. qz ipe est sctōꝝ eterna reqes. Da mihi dulcissime et amātissime ihu in te sup omnem creaturaz quiescere. sup omnem salutē pulcritudinē. sup omnez gl'iam ꝛ honorē sup oēm potētiaz ꝛ dignitatē. sup oēm sciam ꝛ subtilitatē. sup oēs diuitias ꝛ artes. sup oēm leticiā ꝛ exultatōem. sup oēm famā ꝛ laudem: sup oēm suauitatē ꝛ ꝯsolatōem. super oēm spem ꝛ ꝓmissionē. sup oēe meritum ꝛ ꝺsideriū. sup oīa dona ꝛ mūera que potes dare ꝛ infundere. sup oē gaudiū ꝛ iubilatōez quā pōt mens capere ꝛ sentire. Deniqꝫ sup oēs angl'os ꝛ archāgelos: ꝛ sup oēm exercituz celi. sup oīa visibilia ꝛ inuisibilia. ꝛ sup oē qd tu deꝰ meus nō es. qz tu ds meꝰ sup oīa optimus es tu solus altissimus tu solus potentissimꝰ. tu solꝰ sufficien

tissimus ꝛ plenissim⁹ tu solus suauissi
mus ꝛ solaciosissim⁹. tu solus pulcer/
rimus ꝛ amãtissim⁹. tu solus nobilissi
mus ꝛ gloriosissim⁹ sup̲ oĩa. in quo cũ
cta bona simul p̲fecte sunt fuerũt ꝛ erũt
atq3 ideo min⁹ est ꝛ insufficiẽs q̊cq̊d p̄/
ter teip̄m mihi donas. vt d̊ teip̄o reue
las vl' p̲mittis te nõ viso nec plene ad/
epto. Qm̄ q̊dẽ nõ p̄t coꝛ meũ veraciter
req̇escere nec totaliter ꝯtentari nisi in
te req̇escat. ꝛ oĩa dona oẽmq3 creaturã
trãscendat O mi dulcissime sponse ie
su xp̄e amatoꝛ purissime dñatoꝛ vniũ/
se creature q̇s mihi det pẽnas ꝟe liber
tatis ad volandũ ꝛ pausandũ in te O
qñ ad plenũ dabit' vacare mihi ꝛ vide
re q̄3 suauis es dñe d̊s me⁹. Qñ ad ple
nũ recolligã me in te vt p̄ amoꝛe tuo ñ
sentiã me. s3 te solũ sup̲ oẽm sensum et
modũ in mõ nõ oĩbus noto. Nũc aũt
frequenter gemo ꝛ infelicitatẽ meã cũ
doloꝛe poꝛto. q2 m̃lta mala in hac val

le miseriarū occurrūt q̄ me sepi⁹ ɔtur bant ɔtristant ꝛ obnubilant. sepi⁹ im pediūt ꝛ distrahūt. alliciūt ꝛ īplicāt ne liber̄ habeā accessuz ad te. ꝛ ne iocun dis fruar amplexib⁹ presto sūt beatꝭ spi ritib⁹. Moueat te suspiriū meū ꝛ dso latio mltiplex in terra. O ihū splēdor eterne glīe solamē pegrināties aīe. apd te est os meū sine voce. et silētiuz meū loq̄tur tibi. Usqꝫq̄ tardat venire dn̄s me⁹ Veniat ad me paupculū suū ꝛ le/ tū faciat. Mittat manū suā ꝛ me mi/ serū eripiat de omi angustia Veni ve ni. qꝛ sine te nulla erit q̄eta dies aut ho ra: qꝛ tu letitia mea: et sine te vacua est mensa mea. Miser suz ꝛ qdāmodo in carcerat⁹ ꝛ ɔpedib⁹ ḡuat⁹ donec luce p̄ sentie tue me reficias ac lībtati dones vultū q꞉ amicabilē demonstres. Que rāt alij p̄ te aliud qdcūq꞉ libuerit. ꝛ mi hi aliud interiz nil placet nec placebit nisi tu de⁹ meus. spes mea. sal⁹ eterna.

Non reticebo nec deprecari cessabo do
nec gr̃a tua reuertatur. mihiqz tu intus
loquaris.. Ecce assuz. Ecce ego ad te: qr
inuocasti me: lachrime tue z desideriũ
aĩe tue hũiliatio tua et cõtritio cordis
inclinauerũt me z adduxerũt ad te Et
dixi. dñe inuocaui te z desideraui frui
te. parat⁹ om̃ia respuere ꝓpter te. Tu eñ
ꝑor excitasti me vt quererem te. Sit ergo
bñdictus dñe qui fecisti hanc bonita
tẽ cuz suo tuo sm multitudinẽ miseri
cordie tue. Quid habz vltra dicere do
mĩe seru⁹ tuus corã te nisi vt hũiliet se
valde añ te. memor sp ꝓprie iniquitatꝫ
z vilitatis. Non eñ est silis tui in cũ/
ctis mirabilib⁹ celi z terre. Sunt opa
tua bona valde dñe iudicia vera. z ꝓ/
uidentia tua reguntur vniuersa. Laus
ergo tibi z gloria. o patris sapientia.
te laudet z benedicat os meũ. aĩa mea
et cũcta creata simĩ. Ca. XXIIII.
De recordatõ bñficiorꝝ dei mĺtiplicium

Aperi dñe cor meũ in lege tua: et in preceptis tuis doce me ambulare. Da mihi itelligere voluntatẽ tuã. ⁊ cũ magna reuerentia ac diligẽti consideratõe bñficia tua tã in generali q̃ʒ in speciali memorari vt digne tibi ex hinc valeã grãs referre. Uerũ scio ⁊ ꝯfiteor. nec ꝓ minimo pũcto me posse debitas grãꝝ laudes ꝑsoluere. Minor ego suʒ oĩbus bonis mihi prestitis. ⁊ cũ tuã nobilitatẽ attẽdo deficit pre magnitudine illiꝰ spũs meus. Omĩa que in aĩa habemꝰ ⁊ in corpe et quecũqʒ exteriꝰ vł interius naturaliter vł supnaturaliter possidemꝰ. tua sunt bñficia. ⁊ te bñficuʒ piũ ac bonũ commẽdãt a q̃ bõa cũcta accepimꝰ Et si alius plra. alius pauciora accepit: omĩa tñ tua sunt. ⁊ sine te nec minimũ haberi potest. Ille q̃ maiora accepit nõ põt merito suo gliari: nec sup aliõs extolli nec minori insultare. qr ille maior

⁊ melioꝛ q̄ sibi minꝰ ascribit ⁊ in regra
tiādo hūilioꝛ est atq̄ deuotioꝛ. Et qui
oībus vilioꝛē se existimat ⁊ indignio
rē se iudicat aptioꝛ est ad ꝑcipiendum
maioꝛa. Qui aūt paucioꝛa accepit cō
tristari nō debet: nec indignāter ferre
neq̄ ditiari inuidere. sed te potiꝰ atten
dere ⁊ tuā bonitatē maxime laudare q̄
tā affluēter. tā gratis taꝫ libenter sine
ꝑsonaꝝ acceptōe tua munera largiris
Oia ex te. ideo in oībus es laudādus
Tu scis qd vnicuiq̄ donare expediat
⁊ cur iste minꝰ ⁊ ille ampliꝰ habeat nō
nr̄m sꝫ tuū est hoc discernere. apd quē
singuloꝝ diffinita sūt merita. Unde
mie dn̄e p magno etiā reputo bn̄ficio
nō multa hr̄e vn̄ exteriꝰ. ⁊ ſm homies
laus ⁊ glīa appareat. Ita vt q̄s ꝯside
rata paupꝑtate ⁊ vilitate ꝑsone sue non
mō grauitatē aut tristiciā vl' deiectōez
inde cōcipiat. sꝫ potiꝰ ꝯsolatōez ⁊ hila
ritatē magnā. qꝛ tu dn̄s paupes ⁊ hūi

les. atq huiusmodi despectos tibi elegisti in familiares et domesticos. Testes sunt ipsi apostoli tui: quos principes super omnem terram constituisti. fuerunt tamen sine querrela conuersati in mundo tam humiles et simplices sine omni malicia et dolo vt etiam pati contumelias gauderent pro nomine tuo. et que mundus abhorret ipsi amplecterentur affectu magno. Nihil ergo amatorem tuum et cognitorem beneficiorum tuorum ita letificare debet sicut voluntas tua in eo. et beneplacitum eterne dispositionis tue de qua tantum contentari debet et consolari vt ita libenter velit esse minimus sicut aliquis optaret esse maximus. et ita pacificus et contentus in nouissimo sicut in loco primo. atque ita libenter displicabilis et abiectus nullius que nominis et fame. sicut ceteris honorabilior et maior in mundo. Nam voluntas tua et amor honoris tui omnia excedere debet. et plus eum consolari: magisque placere quam omnia beneficia sibi data vel danda

De quatuor magnā importantibus pacem. Capi.XXV.

Fili nunc docebo te viā pacis ⁊ vere libertatis. Fac dn̄e qđ dicis. q2 hoc mihi gratum est audire. Stude fili alteri⁹ potius facere voluntatez q̄3 tuā. Elige sp min⁹ q̄3 plus hr̄e Quere semꝑ inferiorē locuz ⁊ oībus subesse. Opta sp ⁊ ora. vt volūtas dei integre in te fiat. Ecce talis hō ingreditur fines pac3 ⁊ quiet3 Dn̄e sermo tuus iste breuis multū in se cōtinet ꝑfectōis. ꝑuus est dictu. s3 plen⁹ sensu ⁊ vber i fructu Nā si posset a me fideliter custodiri non deberet tā facilis in me turbatō oriri. nam q̄tiens me impacatum sentio ⁊ grauatuz. ab hac doctrina me recessisse inuēio. S3 tu qui oīa potes ⁊ anime profectum semper diligis adauge maiorem gratiam vt possim tuum complere sermonem. ⁊ meam proficere salutem.

Orō ꝯ cogitatōes malas Ca. XXVI

(d)Omīe ds meᵘ ne elongeris a me: ds meᵘ in auxiliū meū respice. qm̄ insurrexert in me cogitatōs vane ꝛ timores magni affligētes aīam meā Quō ꝑtransibo illesus: quō ꝯfringā eam. Ego inq̄t aū te ibo ꝛ gloriosos terre hūiliabo. aperiā ianuā carceris et archana secretoꝝ reuelabo tibi. Fac dn̄e vt loquerīs. ꝛ fugiāt a facie tua oēs inique cogitatōes Hec spes ꝛ vnica ꝯsolatō mea ad te in om̄i tribulatione ꝯfugere. tibi ꝯfidere: te ex intimo inuocare. ꝛ patienter cōsolatōnem tuam expectare.

Orō pro illuminatōne mētis deuotissima. Capi. XXVII

(c)Larifica me bone ihu claritate eterni lumīs. ꝛ educ de habitaculo cordis mei tenebras vniuersas. Cohibe cogitatōes mltas ꝛ elide vim facientes tēptatōnes. Pu

gna fortiter pro me et expugna malas
bestias: ꝯcupiscentias dico illecebro-
sas. vt fiat pax in virtute tua ꝛ abūdā
tia laudis tue resonet in aula sancta.
hoc est in consciā pura Impera vētis
ꝛ tēpestatibus dic mari qͥesce dic aqui
loni: ne flaueris. ꝛ erit trāqͥllitas mag̃
Emitte lucē tuā ꝛ veritatē tuā vt luce
at sup terrā. qꝛ terra sum inanis ꝛ va-
cua donec illumines me. Effūde gra
tiaȝ tuā desup. perfunde cor meuȝ grā
celesti. ministra deuotōis aquas ad ir
rigandā faciē terre. ad ꝓducendū fruc
tū bonū ꝛ optimū. Eleua menteȝ pres
sam mole pctōꝝ. ꝛ ad celestia totū desi
deriū meū suspende: vt gustata suaui
tate supne felicitatꝫ pigeat de terrenis
cogitare. Rape me ꝛ eripe ab oīmi crea
turarū indurabili ꝯsolatōne. qꝛ nulla
res creata appetitū meū plenarie valꝫ
qͥetare ꝛ ꝯsolari. Junge me tibi insepa
bili dilectōis vinculo qm̄ tu sol⁹ amā

ti sufficis. ꝛ absqꝫ te friuola sūt vniūsa

De euitatōne curiose inqͥsitōis sup alterius vite. Ca. XXVIII

Fili noli esse curiosus: nec vacuas gerere solicitudines. qͥd hoc vl illud ad te. tu me sequere Quid em̄ ad te vtrū ille sit talis vel talis. aut iste sic agit vl loqͥtur. Tu nō indiges rn̄dere pro aliis, ſꝫ pro teipo rationem reddes. Quid ḡ te implicas Ecce ego om̄es cognosco. ꝛ cūcta que sub sole fiunt video. ꝛ scio qualiter cū vnoquoqꝫ sit: quid cogitet. quid velit ꝛ ad quē finem tendat eius intētio. Mihi igitur ꝯmittēda sunt om̄ia tu vero serua te in bona pace. ꝛ dimitte agitā/tem agitare quātum voluerit Veniet sup euꝫ qͥcquid fecerit vl dixerit. quia me fallere non potest. Non sit tibi cure de magni nominis vmbra ꝛ non d multorum familiaritate. nec de priuata hominū dilectione. Ista eniꝫ gene

rant distractiones ꝛ magnas in cordꝫ obscuritates. Libēter loquerer tibi verbum meū ꝛ abscondita reuelarē si aduentū meū diligenter obseruares ꝛ ostium cordis mihi aperires. Esto prouidus ꝛ vigila in orationibus. et humiliate in omnibus.

In quibus firma pax cordis ꝛ verus pfectus consistit: Ca. xxix

Fili ego locutus sum. Pacem relinquo vobis. pacem meā do vobis. non quō mundus dat: ego do vobis Pacem oēs deside rant sed que ad verā paceꝫ ptinent nō omnes curant Pax mea cum humili bus ꝛ mansuetis corde. Pax tua erit in multa patiētia. Si me audieris et voceꝫ meā secutus fueris poteris multe pace frui. Quid igitur faciam. In omni re attende tibi quid facias et quid dicas. et omnem intentionem tuam ad hoc dirige vt michi soli placeas. et

Dñe fiat volũtas tua ego bene merui tribulari ⁊ grauari oꝑtet vtiq; vt susti neã ꝛ vtinã patiẽter donec trãseat tem pestas ⁊ meliꝰ fiat. Potẽs est aũt oĩpo tens manꝰ tua etiã hãc tẽptatõez a me auferre ⁊ eiꝰ impetũ mitigare ne penitꝰ succũbaz: quẽadmodũ ⁊ priꝰ sepe egisti mecũ deꝰ meus miscđia mea. Et quã/ to michi difficilius: tãto tibi facilioꝛ ẽ hec mutatio dextre excelsi.

De diuino petendo auxilio ⁊ confi dẽtia recuperãde gr̃e. Ca. XXXV

Fili ego dñs cõfortans in die tribulatõnis. Venias ad me cũ tibi nõ fuerit bñ. Hoc ẽ qđ maxime impedit ꝯsolatõez celestẽ. q̃a tardius cõuertis te ad oꝛationẽ. Nam anteq; me intente roges mlta interim solacia queris ⁊ recreas te in externis. Ideoq; fit vt parũ oĩa ꝓsint donec ad uertas. qꝛ ego sũ q̃ eruo sperantes in me: nec est extra me valẽs auxiliũ neq;

vtile consiliũ. sed neq durabile reme-
diũ. Sz iam resumpto spũ post tẽpe/
statẽ recõualesce in luce miserationuz
mearũ. qz ego sum dicit dñs. vt restau
rem vniuersa nõ solũ integre. sz ⁊ abũ
danter ⁊ cumulate. Nunqd mihi q̇cq̃z
est difficile. aut ero similis dicẽti ⁊ nõ
facienti. Ubi est fides tua Sta firmi
ter ⁊ pseuerãter. Esto lõganimis ⁊ vir
fortis. veniet tibi cõsolatio in tpe suo
Expecta me expecta veniã ⁊ curabo te
Temptatõ est que te vexat. ⁊ formido
vana que te exterret. Quid importat
solicitudo de futuris ɔtingentib9 nisi
vt tristiciã sup tristiciã habeas. Suf
ficit diei malicia sua. Uanũ ẽ ⁊ inutile
de futuris cõturbari vl gratulari q̃ for
te nunq̃ euenient. Sed humanũ est
hmõi imaginatõib9 illudi. ⁊ parui ad/
huc animi signũ tã leuiter trahi a sug
gestiõe inimici. Ipe em̃ non curat an
veris an falsis illdat ⁊ decipiat. ⁊ vtr

presentiũ amore vł futuroꝝ formidĩe
ꝯsternat. Non ergo turbetur cor tuũ ne-
qꝫ formidet. Crede in me. ⁊ in miſcdia
mea habeto fiduciã. Qñ tu te elonga
tũ estimas a me. sepe sum ꝓpinquior.
Qñ tu estimas totũ perditũ. tunc sepe
magꝭ merẽdi instat lucrũ. Non ẽ totũ
ꝑditum qñ res accidit in ꝯtrium Non
debes iudicare ꝑm pñs sentire. nec sic
grauitati alicui vndecũqꝫ veniẽti inhe-
rere et accipe tanqꝫ oĩs spes sit ablata
emergendi Noli putare te derelictum
ex toto ꝙuis ad tꝑus miserim tibi ali
quã tribulatõez. vł etiã optatã subtra
xerim ꝯsolatõem. sic eñ transit ad re-
gnũ celoꝝ. Et hoc sine dubio magis
expedit tibi ⁊ ceteris ꝑuis meis vt exer
citemini aduersus: ꝙ si cuncta ad libi
tũ haberetis. Ego noui cogitatões
abscõditas. qꝛ multũ expedit ꝓ salute
tua vt interdum sine sapore relinqꝛis
ne forte eleueris in bono successu. ⁊ ti

bij̄p̄i placere velis in eo qđ nō es. Qđ
dedi auferre possuȝ. ⁊ restituere cū mi-
hi placuerit Cū dedero meū est. cū sub
traxero tuū nō tuli. q: meū est oē datū
bonū ⁊ oē donū pfectū. Si tibi admi
sero grauitatē aut quālibet ꝯrietatem
nō indigneꝛ neqꝫ ꝯcidat coꝛ tuū. ⁊ e-
go cito subleuare possuȝ. ⁊ omē onꝰ in
gaudiū trāsmutare. Uerūtn̄ iustꝰ suȝ
⁊ recōmendabilis multū cū sic facio te
cū. Si recte sapis ⁊ in ꝟitate aspicis.
nūqꝫ debes ꝓpter aduersa tā deiecte cō
tristari. sed mag̃ gaudere ⁊ gr̃as agere:
immo hoc vnicū reputare gaudiū q
affligēs te doloꝛibꝫ nō parco tibi Sic
dilexit me pr̄ ego diligo vos. dixi dile
ctis discipul' meis q̄s vtiqꝫ nō misi ad
gaudia tp̄alia sed ad magna certamia
nō ad honoꝛes sed ad despectōes non
ad ociū sed ad laboꝛes. non ad requiē
sed ad afferendū fructum multū in pa
tientia. Hoꝝ memēto fili mi verboꝛū.

De neglectu oīs creature vt crea/
tor possit inueniri Ca.XXXVI

D Omine mi adhuc bene indi/
geo maiori grā si debeaȝ illuc
puenire vbi me nemo poterit
nec vlla creatura impedire. Nā q̄diu
res aliqua me retinet non possuȝ libe
re ad te volare Cupiebat libere volare
q̄ dicebat. Quis dabit mihi pēnas si/
cut colūbe ꝛ volobo ꝛ req̄escaȝ. Quid
simplici oculo quietius. ꝛ q̄d liberius nil
desiderāti in terris. Oportet igit̄ om
nem ptransire creaturā. ꝛ seip̄ȝ pfecte
deserere ac in excessu mentis stare: ꝛ vi
dere te oīm ꝯditorē cū creaturis nil si
mile hr̄e. Et nisi q̄s ab oibus creaturis
fuerit expeditus non poterit libere intē
dere diuinis. Ideo em̄ pauci inueniū
tur ꝯtemplatiui. q2 pauci sciunt se a pe
rituris creaturis ad plenū sequestrari
Ad hoc magna req̄ritur grā que aīaȝ
leuet ꝛ sup̄ seip̄aȝ rapiat. Et nisi hō sit

in spũ eleuatus. ⁊ ab oı̃bus creaturis liberat⁹ ac deo tot⁹ vnitus q̃cq̃d' sit q̃d quid etiã habꝫ nõ est magni põderis Diu puus erit ⁊ in terra iacebit q̃ aliquid magni estimat. nisi solũ vnũ immensuꝫ eternũ bonũ Et q̃tquid deus nõ est nihil est: et ꝑ nihilo cõputari debet. Est quippe magna differẽtia sapiẽtia illuminati ⁊ deuoti viri ⁊ sciã litterati ⁊ studiosi clerici. Multo nobilior est illa doctrina q̃ desursuꝫ ex diuina influentia manat. q̃ȝ que laboriose hũano acq̃tur ingenio. Plures reperiuntur cõtemplatõeꝫ desiderare: sꝫ que ad eã requirunt nõ student exercere. Est ⁊ magnũ impedimentũ. q꞉ in signis ⁊ in rebus sensibilibus stat. ⁊ parũ de ꝑfecta mortificatõe habet. Nescio q̃d ẽ ⁊ quo spũ ducimur ⁊ quid pretẽdim⁹ qui spũales dici videmur q̃ȝ totum laborẽ ⁊ ampliorẽ solicitudinẽ pro transitoriis ⁊ vilibus rebus agimus. ⁊ de

ĩterioribꝰ nostris vix raro plene recol
lectꝫ sensibꝫ cogitamꝰ. Prohdolor sta
tim post modicã recollectõez foras e-
rũpimꝰ nec opa nr̃a districta examina
tione trutinamꝰ. Ubi iacẽt affectꝰ nr̃i
non attendimꝰ ꝛ ꝙ̃ĩpura sint oĩa nr̃a
nõ deploramꝰ Omĩs quippe caro cor
rupat viã suã ꝛ ido sequebat̃ diluuiũ
magnũ. Cũ ḡ interior affectꝰ nr̃ corru
ptus sit: necesse ẽ vt actio seq̃ns index
carẽtie interioris vigoris corrũpatur
Ex puro corde pcedit fructꝰ bone vite
Quantũ q̇s fecerit q̃ritur: sꝫ ex q̃nta ꝟ
tute agit nõ tã studiose pensat̃. Si fu
erit fortꝫ. diues. pulcer. habil' vel bonꝰ
scṗtor. bonꝰ cãtor. bonꝰ laborator in-
uestigat̃: ꝙ̃ paup sit spũ. ꝙ̃ patiẽs ꝛ mi
tis. ꝙ̃ deuotꝰ ꝛ internꝰ a mltis tacetur
Natura exteriora hoĩs respcit. gr̃a ad
interiora se cõuertit. Jlla freq̃ẽter fal
litur. ista in deo sperat vt nõ decipiat̃.
De abnegatõe sui ꝛ abdicatõe oĩs

cupiditatꝫ. Ca.XXXVII

Fili nõ potes ꝑfecte possidere libertatē nisi totaliter abne/ges temetipm. Cõpediti sunt oẽs ꝓprietarij ⁊ sui ipius amatores cupidi: curiosi girouagi: q̃rentes sp mollia nõ que ihu xpi. sed sepe hoc fingẽtes ⁊ cõponẽtes qđ nõ stabit. Peribit enī totũ qđ non est ex đo ortũ. Tene breue ⁊ cõsummatũ ꝟbuz. Dimitte oĩa ⁊ inuenies oĩa. Dimitte cupiditatẽ ⁊ inuenies reqem. Hoc mẽte ptracta: ⁊ cũ impleueris oĩa intelliges. Dñe hoc non est op⁹ vnius diei nec ludus puulorꝝ. immo in hoc breui includit oĩs ꝑfectio religiosorꝝ. Fili nõ đes auerti nec statim deijci audita via perfectorꝝ. sꝫ magis ad sublimiora ꝓuocari et ad min⁹ ad hec ex đsiderio suspirare. Utinã sic tecũ eẽt ⁊ ad h ꝑuenisses vt tuijpi⁹ amator nõ

esses. sꝫ ad nutũ meũ pure stares. ꝛ ei⁹
quẽ tibi ꝓposui p̃ris. tunc mihi valde
placeres ꝛ tota vita tua cum gaudio ꝛ
pace trãsiret. Habes adhuc mł'ta ad
reliquendũ. que nisi mihi ex integro
resignaueris non acquires qđ postu⁹
las. Suadeo tibi a me emere aurꝫ ig/
nitũ vt locuples fias. i. sapiãꝫ celestem
oia infima ꝯculcantẽ. Postpone terre
nã sapiam. oẽm humanã cõplacentiã
ꝛ ꝓpriã. Dixi tibi viliora emẽda ꝑ p̃cio
sis ꝛ altis in reb⁹ humanis. Nã valđ
vilis ꝛ pua ac pene obliuioni tradita
videt̃ vera celestis sapiẽtia. nõ sapiẽs
alta đ se nec magnificari querẽs in ter
ra: quã mł'ti oretẽn⁹ predicãt. sꝫ vita lõ
ge dissentiunt. ipa tñ est preciosa mar
garita a multis abscondita

De instabilitate cordis ꝛ de
intentione finali ad deum
habenda Ca. XXXVIII:

Fili noli credere affectui tuo q̄
nūc est: cito mutabit̄ in aliud
Quādiu eñ vixeris mutabili
tati subiect⁹ eris: etiā nolēs. vt mō le/
tus: mō trist̄. mō pacat⁹ mō turbatus
nūc deuot⁹: nūc indeuot⁹. nūc studio
sus: nūc accidiosus nūc grauis nūc leuis
inueniaris. Sȝ stat sup hec mutabi/
lia sapiēs ⁊ bñ doct⁹ in spū nō attēdēs
q̄d in se sentiat. vl' qua pte flet vent⁹ in
stabilitatis sȝ vt tota intētio mētis ei⁹
ad debitū ⁊ ad optimū ꝑficiat finem.
Nā sic poterit vn⁹ ⁊ idē incōcussus ꝑ
manere: simplici intentiōis oculo per
tot varios euētus ad me impt̄ermisse
directo. Quāto aūt purior fuerit intē
tōis oculus tāto ꝯstanti⁹ inter diuer/
sas itur ꝑcellas. Sȝ in mltis caligat
oculus pure intentōis. respicit eñ ci/
to in aliqd̄ ꝺlectabile qd̄ occurrit. ⁊ ra
ro totus liber q̄s inuenit̄ a neuo ꝓprie
exq̄sitionis Sic iudei olim venerant

in bethaniā ad marthā ꝛ mariā: nō ꝓ
pter ihm tm̄ ſ3 vt lazaꝝ videret. Mun
dandus eſt ꝗ intentiōis oculus vt ſit
ſimplex ꝛ rect⁹ atq3 vltra oīa varia me
dia ad me dirigen[illegible]s.

Q, amāti ſapit de⁹ ſup oīa ꝛ in om/
nibus Capitulum. XXXIX

Ecce de⁹ meus ꝛ omīa. Quid
volo ampli⁹ ꝛ ꝗd felicius deſi
derare poſſu3. O ſapidū ꝛ dul
ce verbū. ſed amāti verbū nō mundū
nec ea que in mūdo ſunt. De⁹ meus ꝛ
omīa. Intelligēti ſatis dictū eſt ꝛ ſepe
repetere iocundū eſt amāti. Te ſiqui/
dez p̄nte iocūda ſunt oīa. te aūt abſen
te faſtidiunt cūcta Tu facis coꝛ tran/
quillū, ꝛ pacē magnā leticiāq3 feſtiuā
Tu facis bn̄ ſentire de oībus ꝛ in om
nib⁹ te laudare. nec p̄t aliq̄d ſine te diu
placere. ſ3 ſi debet ḡtu3 eſſe ꝛ bene ſape
re. optet gratiam tuā adeſſe ꝛ condimē
to tue ſapientie condiri. Cui tu ſapis

quid ei recte non sapiet. ꝛ cui tu nō sa-
pis q̇d ei ad iocunditatem esse poteris
Sed deficiūt in tua sapīa mūdi sapiē-
tes ꝛ q̄ carnē sapiūt qꝛ ibi plurima va-
nitas ꝛ hic mors inuenit. Qui aūt te
ꝑ ꝯtēptum mūdanoꝝ ꝛ carnis morti-
ficatōēz sequūtur vere sapiens esse co-
gnoscunt. qꝛ de vanitate ad veritatē
ꝺ carne ad spm̄ transferūtur. Istis sa-
pit deꝰ: ꝛ q̄cq̄d inuenit in creaturis to-
tū referūt ad laudē sui cōditoris. Dis-
similis tn̄ ꝛ multū dissimil' sapor crea-
toris ꝛ creature. eternitatis ꝛ tpis. lu-
cis increate ꝛ lucis illuminate. O lux
ꝑpetua cūcta creata trāscendēs lumia
fulgura coruscatōēz de sublimi. pene-
trantē oīa intima cordis mei: purifica
letifica: clarifica: ꝛ viuifica spm̄ meum
cū suis potētijs ad inherēdū tibi iubi-
losis excessibus. O qn̄ veniet hec bea-
ta ꝛ desiderabilis hora vt tua me saties
p̄ntia. ꝛ sis mihi oīa in oībꝰ. Quādiu
h̄ datū nō fuerit nec plenū gaudiū erit

Adhuc proh dolor viuit in me vetus
hō. non ē totus crucifix⁹. nō est pfecte
mortu⁹. Adhuc ↄcupiscit fortiter ad-
uersus spm̄ bella mouēt intestina: nec
regnū aīe patit̄ esse q̄etum. Sȝ tu qui
dn̄aris ptāti maris. ⁊ motū fluctuū e⁹
tu mitigas exurge adiuua me. Dissi-
pa gētes que bella volūt. cōtere eas in
ꝟtute tua ondē q̄so magnalia tua ⁊ gl'i
ficetur dextera tua. qȝ non ē spes alia
nec refugiū mihi nisi in te dn̄e ds me⁹

Q, nō est securitas a tēptatione i
hac vita. Capitulum. XL

[F]ili nunq̄ȝ securus es in hac vi
ta. sȝ quo ad vix'is arma spi
ritualia tibi sunt necessaria.
Inter hostes versaris: a dextris ⁊ a si
nistris impugnaris. Si ḡ non vteris
vndiqȝ scuto patiētie non eris diu sine
vulnere. Isup si non ponis cor tuū fi
xe in me cū mera volūtate cūcta patiē-
di ꝓpter me. non poteris ardorē istum

sustinere: nec ad palmā ptingere btōꝝ. Oportet te ergo viriliter oīa pertāsire. et potēti manu vti aduersus obiecta. Nā vincēti datur manna ꝛ torpenti relinquitur multa miseria. Si queris in hac vita requiem. quō tunc peruenies ad eternā. Non ponas te ad multā requiem. sz ad magnā patientiā. Quere verā pacē non in terris sed in celis. nō in hōibus nec in ceteris creaturis sed in deo solo. Pro amore dei debes oīa libēter subire. labores scz ꝛ dolores. tēptationes. vexatōes: anxietates. necessitates infirmitates: iniurias. oblocutōes. reprehensiones. hūiliatōes. ↄfusiones: correctōes ꝛ despectōes. Hec iuuāt ad virtutes. hec pbant xpi tyronē. hec fabricant celestem coronā. Ego reddaz ei eternaz mercedē pro breui labore. ꝛ infinitā gl'iaz p trāsitoria ↄfusiōe. Putas ꝙ semp habebis p tua volūtate cōsolatōes spirituales. Sancti mei non

n

habuerũt tales. sed mltas grauitates
ꝛ temptatões varias: magnasq3 deso/
latões. sed patiēter sustinuerūt se in oi
bus ꝛ magis sunt ꝯfisi deo q̄3 sibi. sciē
tes q2 nō sunt cōdigne passiones hui⁹
tpis ad futurā glīa3 ꝓmerendā. Uis
tu statim hr̄e qd multi p⁹ lachrymas ꝛ
magnos labores vix obtinuerūt. Ex
pecta dn̄m viriliter age ꝛ ꝯfortare. no
li diffidere. noli discedere. s3 corp⁹ ꝛ a
nimā expone ꝯstanter ꝑ glīa dei. Ego
reddā plenissime. Ego tecū ero in om
ni tribulatōne.

Cōtra vana hoim iudicia. Ca. XLI

Fili iacta cor tuū firmiter i do
mino. et humanū ne metuas
iudiciū. vbi te ꝯscīa pium red
dit ꝛ insontē. Bonu3 est ꝛ btm̄ taliter
pati. nec hoc erit graue humili cordi ꝛ
deo magis q̄3 sibi ipi ꝯfidenti. Multi
mlta loquūtur. ꝛ ido pua fides est ad
hibēda. Sz ꝛ oibus satis esse non est

possibile. Et si paulus oibus studuit in dño placere ꝛ oibus oia fact⁹ est. tñ etiã ꝓ minimo duxit ꝙ ab hũano die iudicatus fuerit. Egit satis ꝓ alioꝝ e/dificatõe ꝛ salute q̃ꝫtũ in se erat ꝛ pote/rat: sed ne ab aliĳs aliq̃n iudicaret̃ vel nõ despiceret̃ cohibere nõ potuit. ido totũ deo cõmisit q̃ totũ nouerat. et pa tientia ꝛ hũilitate ꝯtra ora loquẽtium iniqua ac etiã vana ac mẽdosa cogitã tiũ atq̃ꝫ pro libitu suo queq̃ꝫ iactãtiuꝫ se defendit. Rñdit tñ interdũ. ne infir mis ex sua taciturnitate generaret̃ scã dalũ. Quis tu vt timeas a mortali ho mine iudicari. Hodie ẽ ꝛ cras nõ ꝯpa ret. Deũ time ꝛ hoim terrores nõ expa nesces. Quid põt aliq̃s in te ꝟbis aut iniurĳs Sibi potius nocet q̃ꝫ tibi. nec poterit iudiciũ dĩ effugere q̃cũq̃ꝫ est il/le. Tu habe deũ pre ocul̃. ꝛ noli ꝯtẽde re ꝟbis q̃rulos̃. ꝙ si ad pñs videris suc cũbi ꝛ ꝯfusiões pati quã non meruisti

ne indigneris ex hoc. neqꝫ ꝑ impatien
tiam minuas coronã tuã. ſꝫ ad me po
tius reſpice in celũ. qui potẽs ſum eri
pere ab om̄i ꝯfuſione ⁊ iniuria. ⁊ vni/
cuiqꝫ reddere ẜm opera ſua.

De pura ⁊ integra reſignatione ſui
ad obtinendam cordis libertatem:
Capitulum XLII

Fili relinque te ⁊ inuenies me
Sta ſine electõe. ⁊ om̄i ꝓprie/
tate ⁊ ſꝑ lucraberiſ Nã ⁊ adijci
etur tibi amplior gr̄a. ſtatim vt te reſi
gnaueris nec reſumpſeris. Dñe quo
tiẽs me reſignabo. ⁊ in quibꝰ me relin
quã. Semꝑ ⁊ in om̄i hora ſicut ī par
uo ſic ⁊ in magno. nihil excipio ſed in
oībus te nudatũ inueniri volo. Alio
quin q̄ modo poteris eſſe meꝰ ⁊ ego tu
us niſi fueris ab om̄i ꝓpria voluntate
intus ⁊ foris ſpoliatꝰ. Quanto celeriꝰ
hoc agis tanto melius habebis: et q̄n
to plenꝰ. ⁊ ſincerius tanto plus mihi

placebis ꝛ amplius lucraberis. Qui/
dam se resignant sed cū aliqua excepti
one. Non em̄ plene deo ꝯfidūt. ideo
ꝓuidere sibi satagūt. Quidā etiā p̄io
totū offerūt. sed postea tēptatōne pul
sante ad ꝓpria redeūt. ido minime in ꝟ
tute ꝓficiunt. Hi ad verā puri cordis
libertatē ꝛ iocūde familiaritatꝫ mee ḡ/
tiam non ꝑtingēt nisi integra resigna
tione ꝛ quotidiana sui īmolatōne pri/
us facta. sine qua nō stat nec stabit v/
nio fruitiua. Dixi tibi sepessime ꝛ nūc
iterum dico. Relinque te. resigna te: ꝛ
frueris magna interna pace. Da totuꝫ
pro toto. nil exquire. nil repete. sta pu/
re ꝛ inhesitanter in me ꝛ habebis me.
Eris liber in corde ꝛ tenebre nō ꝯcul/
cabunt te. Ad hoc conare ꝛ hoc ora ꝭ
stude desiderare vt ab omi ꝓprietatꝫ pos
sis expoliari. ꝛ nudus nudum ihm se
qui. tibi mori. ꝛ mihi eternaliter viue
re. Tunc deficient oēs vane fantasie.

conturbatõnes inique ꝛ cure sup̄flue
Tūc etiam recedet immoderat⁹ timoꝛ
et inoꝛdinatus amoꝛ moꝛietur.

De bono regimine in externis ꝛ re
cursu ad deū i p̄iculis. Ca. XLIIII

Fili ad istud diligēter tēdere d̄
bes vt in om̄i loco actõne seu
occupatõne externa sis interi
us liber ꝛ tui ip̄ius potēs. ꝛ sint om̄ia
sub te ꝛ tu nō sub eis. vt sis dn̄s actio/
nū tuarū ꝛ rectoꝛ. nō seruus nec empti/
cius. sed magis emptus. ver⁹ q̄ȝ hebre
us in soꝛtem ac lib̄tatē trāsiens filio
rū dei q̄ stāt super p̄ntia ꝛ speculantur
eterna. q̄ trāsitoꝛia intuent̄ sinistro o/
culo ꝛ dextro celestia. q̄s t̄palia nō tra
hūt ad inherendū. s; trahūt ipi ea ma
gis ad bn̄ seruiendū p̄ut oꝛdinata sunt
a deo. ꝛ instituta a summo opifice qui
nil inoꝛdinatum reliquit in sua crea/
tura Si etiam in omni euētu stas nō
in apparentia externa: nec oc'lo carna/

li lustras visa vl' audita. sed mox in q̄
libet causa intras cū moyse in tabna/
culū ad ꝯsulendū dn̄m: .audies nō nū
q̄ꝫ diuinū responsum. ⁊ redies instru
ctus de m̄ltis p̄ntib⁹ ⁊ futuris. Sem
p eñ moyses recursum habuit ad tab
naculū pro ꝯdubijs questiōib⁹ soluēdis
fugitq; ad orōnis adiutoriū pro p̄icu
lis ⁊ improbitatib⁹ hoīm subleuādis
sic ⁊ tu ꝯfugere debes in cordis tui se
cretariū: diuinū intēsius īplorādo suf
fragiū Propterea nāq; iosue ⁊ filij isrl'
a gabaonitis legunt' ꝯcepti q2 os dn̄i
nō prius interrogauerūt s; nimiū cre
duli dulcib⁹ s'monib⁹ falsa pietate de/
lusi sunt.

Q, homo non sit importun⁹ in ne
gocijs. Capitulum. XLIIII

f Fili cōmitte mihi sp cām tuaz
⁊ ego bene disponā in tpe suo
Expecta ordinationem meaz
et senties inde profectum.

Dñe satis libenter oēs res tibi cōmit/
to: qꝛ parū pōt cogitatio mea ꝑficere.
Utinā nō multū adhererē futurȝ euē
tibus sed ad beneplacitū tuū me incū
ctāter offerrē. Fili mi sepe hōrem ali/
quā agitat q̄d desiderat. sed cū ad eā ꝑ
uenerit aliter incipit sentire. qꝛ affecti
ones circa idem nō sunt durabiles sȝ
magis de vno in aliud nos impellūt.
Non est ḡ minimū etiam in minimis
se relinquere. Uerus ꝑfectus hoīs est
abnegatō sui ꝑius. ⁊ hō abnegatꝰ val
de liber est ⁊ securus. Sed antiquus
hostis oībus bonis aduersans a tem
ptatōe non cessat. ⁊ die noctuqȝ ḡues
molitur insidias. si forte in laqueū de
ceptōis possit p̄cipitare incautū. Ui/
gilate ḡ ⁊ orate dicit dñs vt non intre9
tis in temptationem.

Q, hō nihil boni ex se hȝ ⁊ de nul/
lo gloriari pōt. Cap. XLV

D D Omine q̄d ē homo q̄ memor es eius aut filijs hoīs q̄ꝛ visi⁹ tas eū. Quid ꝓmeruit homo vt dares illi grām tuā Dn̄e q̄d possuz ꝯqueri si deseris me. aut q̄d iuste obtē dere possuz si q̄d peto non fecers. Cer te hoc in veritate cogitare possuz ꝛ di cere. Dn̄e nihil sum. nihil boni ex me habeo: sz in omnib⁹ deficio ꝛ ad nihil semꝑ tendo. Et nisi a te fuero adiutus ꝛ interius informat⁹ totus efficioꝛ te/ pidus ꝛ dissolutus Tu aūt dn̄e semꝑ idem ip̄e es ꝛ ꝑmanes ineternū. semꝑ bonus iustus ꝛ sc̄tūs. bn̄ꝛ iuste ac sc̄tē agēs oīa ꝛ disponēs in sapiētia. Sz ego qui ad defectuz magis ꝓnus sum q̄ȝ ad ꝑfectū non sum semꝑ in vno sta⁹ tu ꝑdurans. qꝛ septē tp̄a mutātur suꝑ me Verūtamē cito meli⁹ fit cū tibi pla cuerit ꝛ manū poꝛrexeris adiutricem. qꝛ tu solus sine hūano suffragio pote ris auxiliari. et in tantū cōfirmare vt

vultus meus amplius in diuersa nõ
mutetur. sed in te vno cor meũ cõuer/
tatur ⁊ ꝗescat. Vñ si bñ scirẽ oẽm hu/
manã ꝯsolatõem abĳcere siue ꝓpter de
uotõem adipiscendã siue ꝓpter necessi
tatẽ qua cõpellor te querere. qꝛ non est
hõ qui me ꝯsoletur. tũc merito possez
de grã sꝑare tua et de dono noue ꝯso/
latõis exultare. Grãs tibi vñ totũ ve/
nit quotiẽscunqꝫ mihi bñ succedit E/
go aũt vãitas: ⁊ nihilũ añ te incõstãs
hõ ⁊ infirmus. Vñ ḡ passuz glˀari aut
cur appeto reputari. Nunqd de nihi/
lo ⁊ hoc vanissimum est. Uere inanis
glĩa mala pestis. vanitas maxima. qꝛ
a vera trahit glĩa ⁊ celesti spoliat grã.
Dũ em̃ hõ cõplacet sibi displicet tibi.
dũ inhiat laudibꝰ hũanis priuať verꝫ
ꝟtutibus. Est aũt vera glĩa ⁊ exultatõ
sctã glˀari in te ⁊ nõ in se. gaudere in no
mine tuo. nõ in virtute ꝓpria. nec in a/
liqua creatura delectari nisi propter te

Laudet nomē tuū non meū. magni/
ficetur op⁹ tuū: nō meū. bñdicat nom
sctm̄ tuū. nihil autē attribuat mihi de
laudib⁹ hoīm. Tu glia mea. tu exulta
tio cordis mei. In te gliabor ⁊ exulta/
bo tota die: ꝓ me aūt nihil nisi in infir
mitatib⁹ meis. Querāt iudei gliam q̄
ab inuicē est ego hāc requirā q̄ a solo do
est. Omis qdez glia hūana. ois honor
temporalis. omnis altitudo mūdana
eterne glie tue ꝯpata vanitas est ⁊ stul
ticia. O veritas mea ⁊ miscdia mea de
us me⁹ trinitas btā. tibi soli laus ho/
nor virtus ⁊ gloria per infinita secu/
lorum secula. Amen.

De contemptu oīs temporab
lis honoris. Capi. XLVI

f Ili noli tibi attrahere si vide
as alios honorari et eleuari.
te autez despici ⁊ hūiliari. Eri
ge cor tuū ad me i celū ⁊ nō ꝯtristabie

te contēptus hominis in terris. Dn̄e
incecitate sumus ꝛ vanitate cito sedu
cimur Si recte me inspicio nunq̄ꝫ mi
hi facta est iniuria ab aliqua creatura
vn̄ nec iuste habeo ꝯqueri aduersum
te Quia aūt frequēter ꝛ grauiter peccaui
tibi merito armatur ꝯtra me oīs crea/
tura. Mihi igit̄ iuste debetur cōfusio
ꝛ cōtepmtꝰ tibi aūt laus honor ꝛ glīa.
Et nisi me ad hoc p̄parauero q̄ veliꝫ
libenter ab om̄i creatura despici et re/
linqui atq̄ꝫ penitꝰ nihil videri. nō pos/
sum interius pacificari ꝛ stabiliri. nec
spūalit̄ illūinari. neq̄ꝫ plene tibi vniri.

Q, pax non est ponenda in omni/bus. Capitulum. XLVII

Fili si ponis paceꝫ tuā cū aliq̄
psona ꝓpter tuū sentire ꝛ ꝯue/
nire instabilis eris ꝛ impaca/
tus Sꝫ si recursuꝫ habes ad semꝑ vi
uētem ꝛ manentē veritatē non ꝯtrista
bit te amicus recedens aut moriens.

In me debet amici dilecto stare. ꝛ pro
pter me diligẽdus est q̇squis tibi bon⁹
visus est. ꝛ multũ charus in hac vita.
Sine me non valet nec durabit ami
cicia. nec est vera ꝛ mũda dilectio quã
ego nõ copulo. Ita mortuus deberes
esse talib⁹ affectõibus dilectoꝝ hoīm:
vt q̃ntuȝ ad te ptinet sine omĩ hũano
optares esses cõsortio. Tanto hõ deo
magis appropinquat q̃nto ab omĩ sola
cio terreno longius recedit Tãto eti
am altius ascẽdit ad deũ q̃nto pfundi
us in se descẽdit. ꝛ plus sibiipi vilescit
Qui autẽ aliquid boni sibi attribuit:
grãm dei in se venire impedit. qꝛ gra/
tia spũssancti cor hũile sp querit. Si
scires te pfecte annihilare: atq̃ ab omĩ
creato amore euacuare: tũc oberẽ in te
cũ magna grã emanare. Sed qñ tu re
spicis ad creaturas subtrahit tibi as/
pectus creatoris. Disce te in oībus p
pter creatorẽ vincere tũc ad diuinã va

lebis cognitōez ꝑtingere. Quātūcun
q̄ȝ modicū sit si inordinate diligit̄ ⁊ re
spicit̄ retardat a summo bono ⁊ viciat

Contra vanam et seculareȝ sciam
Capitulum. XLVIII

Fili non moueant te pulcra et
subtilia dicta hoīm. Non em̄
est regnū dei in ſmone: sed in
in ꝟtute. Attende verba mea q̄ corda
accendūt ⁊ mentes illūinant. inducūt
cōpunctiōem. ⁊ variā ingerūt ꝯsolatō
nem. Nunq̄ȝ ad hoc legas ꝟbū vt do/
ctior aut sapiētior possis videri. sȝ stu
de mortificatōeȝ vicioꝶ. qꝛ hoc ampli
us tibi proderit q̄ȝ noticia multaꝶ dif
ficiliū q̄stionū. Cū m̄lta legeris ⁊ co/
gnoueris. ad vnū tn̄ opoꝛtȝ venire ṗn
cipiū. Ego sum q̄ doceo hoīem sciam
⁊ clarioꝛē intelligentiam paruulis tri
buo q̄ȝ ab homine possit doceri. Cui
ego loquoꝛ cito sapiens erit ⁊ multū in
spū proficiet Ve illis q̄ multa curiosa

ab hominibus inquirũt. ⁊ de via mi-
hi viuendi parꝝ curãt. Veniet tpus qñ
apparebit magister magistroꝝ xp̃s do-
minus angeloꝝ: cunctorũ auditurus
lectões. hoc est. singuloꝝ examinaturꝰ
conscias. et tũc scrutabitur hierl'm in
lucernis: ⁊ manifesta erũt abscondita
tenebrarũ. tacebuntqꝫ argumenta lin-
guarum. Ego sum qui humilẽ in pũ-
cto eleuo mentẽ. vt plures eterne veri-
tatis capiat ratões. qꝫ si q̇s decez an-
nis studuisset in scolis. Ego doceo si-
ne strepitu verboꝝ. sine ꝯfusione opi-
nionũ. sine fastu honoris. sine pugna-
tione argumentoꝝ. Ego sum q̇ doceo
terrena despicere. pñtia fastidire. eter-
na querere. eterna sapere. honores fu-
gere. scãdala sufferre: oẽm spem in me
ponere. extra me nihil cupere et super
omnia ardenter me amare. Nam qui-
dam amando me intime didicit diui-
na. et loquebatur mirabilia..

Plus ꝑficit in relinquēdo omīa q̄ȝ in studendo subtilia. Sed alijs loquor cōmunia. alijs specialis. aliquib⁹ in signis ꝛ figuris dulciter appareo. q̇busdā ꝟo in multo lumīe reuelo misteria. Una vox librorꝝ. sȝ nō oēs eque informat. qꝛ int⁹ sum doctor veritatis. cordis scrutator: cogitationū intellector actionū promotor. distribuēs singulis sicut dignū iudicauero

De non attrahendo sibi res exteriores. Capitulū. XLIX

FIli in multis op̄tet te esse insciū. ꝛ estimare te tanq̄ȝ mortuum sup terrā. ꝛ cui totus mūdus crucifixus sit. Multa etiā oportet surda aure ptrāsire. ꝛ que tue pacis sunt mag' recogitare. Utili⁹ est oc'los a rebus displicentib⁹ auertere ꝛ vnicuiqȝ suū sentire relinquere q̄ȝ cōtentiosis ꝑmonib⁹ deseruire. Si bñ steteris cū deo ꝛ eius iudiciū aspexeris: facili⁹ te

victū portabis. O dn̄e quꝫ venim⁹. Ecce damnū deflet̄ tp̄ale. p modico q̄stu laborat̄ ꝛ currit̄. ꝛ sp̄ūale detrimentū in obliuionē trāsit ꝛ vix ser . redditur Qd̄ parū vl̄ nihil pdest attēditur. ꝛ qd̄ summe necessariū est negligenter p̄teritur qꝛ totus hō ad externa . fluit. ꝛ nisi cito resipiscat libēs in exteriorib⁹ iacet.

Q, non oībus est credendū ꝛ d̄ facili lapsu v̄boꝝ. Capitu. L.

D A mihi auxiliū dn̄e d̄ tribulacōe. qꝛ vana salus hoīs. Quā sepe ibi non inueni fidem vbi me hr̄e putaui. q̄tiens etiā ibi repperi vbi minus p̄sumpsi. Vana ḡ spes in hoībus: salus aūt iustoꝝ in te de⁹. Benedict⁹ sis dn̄e d̄us in oībus que accidunt nob. Infirmi sum⁹ ꝛ instabiles cito fallimur et ꝑmutamur. Quis est hō qui ita caute ꝛ circūspecte in oībus se custodire valet: vt aliq̄n in aliquaꝫ

deceptōem vl' pplexitatem nō veniat.
Sz qui in te dn̄e ꝯfidit ac simplici ex
corde querit non taz facile labit'. Et si
inciderit in aliquā tribulatōez quōcū
ꝗꝫ etiā fuerit implicat⁹. citius p te eru
etur aut a te ꝯsolabit'. q2 tu nō deseris
in te sperantē vsqꝫ in finē. Rarus fidus
amicus in cūctis amici pseuerās pssu
ris. Tu dn̄e tu sol⁹ es fidelissim⁹ in oī
bus. z pter te nō est alter talis O ꝗꝫ bn̄
sapuit illa aīa scā que dixit. mēs mea
solidata ē z in xp̄o fundata Si ita me
cū foret: nō tā facile timor hūanus me
solicitaret. nec vboꝝ iacula moueret.
Quis oīa puidere. q̄s p̄cauere futura
mala sufficit. Si puisa etiā ledūt sepe
q̄d improuisa nisi ḡuiter etiā feriunt.
Sz quare mihi miso nō meli⁹ puidi.
Cur etiā tā facile aliis credidi. Sed
hoies sum⁹: nec alid ꝗꝫ fragiles hoies
sum⁹ etiā si angeli a mltis estimamur
z ducimur. Cui credā dn̄e: cui credaz

nisi tibi. Ueritas es que nõ fallis nec
falli potes. Et rursuz. Oĩs hõ mẽdax
infirmus. instabil' ꝛ labilis: maxīe in v̄
bis. ita vt statiz vix credi debeat qđ re
cte in facie sonare videt᷑ Quã pruden
ter p̃monuisti cauendũ ab hoībꝫ. ꝛ q̇a
inimici hoīs domestici ei⁹ nec creden
duz si q̇s dixerit. ecce hic aut ecce illic.
Doctus suz dãno meo ꝛ vtinã ad cau
telaz maiorẽ. ꝛ nõ ad insipientiã mihi
Cautus esto quidã ait: caut⁹ esto: ser/
ua apud te qđ dico. Et dũ ego sileo. et
absconditũ credo nec ille silere potest
qđ silendũ petijt. sed statim ꝓdit me ꝛ
se ꝛ abijt. Ab hmõi fabul' ꝛ incautꝭ ho
minibus ꝓtege me dñe ne ĩ man⁹ eoꝝ in
cidã nec vnꝗ̃ talia ꝯmittã. Uerbũ ve
rũ ꝛ stabile da ĩ os meũ ꝛ linguã calli/
dã lõge fac a me Qđ pati nolo oĩmo/
de cauere debeo. O ꝗ̃ bonum ꝛ paci/
ficũ de alijs silere. nec indifferẽter oĩa
credere neqꝫ de facili vlteri⁹ effari. pau
cis seip̃m reuelare. te sp̄ inspectionem

Q°

cordis querere: nec omī vento ꝟboꝝ circūferri. ſed oīa intima ⁊ externa ſm tue bn̄placitū volūtatis optare ꝑfici. Quā tutū pro ↄſeruatōe celeſtꝪ grē humanā fugere apparentiā. nec appetere que foris admiratōem videnꝭ prebere ſed ea tota ſedulitate ſectari q̄ vite emēdatione dant ⁊ feruorē. Quam mltis nocuit ꝟtus ſcita ac ꝓpere laudata. q̄ ſane pfuit grā ſilētio ſuata in hac fragili vita que tota tēptatō fertꝭ ⁊ militia.

De ↄfidentia in dō habēda qn̄ inſurgūt ꝟboꝝ iacula Cap. LI

Fili ſta firmiter ⁊ ſpera in me. Quid em̄ ſunt ꝟba niſi verba Per aerē volant. ſed lapidē nō ledūt. Si reus es cogita ꝙ te libēter velis emēdare. Si nihil tibi cōſcius es penſa ꝙ velis libēter ꝓ dō hoc ſuſtinere. Parꝝ ſatis eſt vt vl' ꝟba interdū ſuſtieas q̄ necdū fortia ꝟbera tolerare vales. Et quare tā ꝑua tibi ad cor trā

seunt nisi q2 adhuc carnalis es: ꝛ ho/
mies magis q̄ꝫ optet attendis. Nā quia
despici metuis: reprehendi ꝑ excessibꝰ
non vis. ꝛ excusationū q̄ris vmbracl'a
Sed inspice te meliꝰ ꝛ agnosces q2 vi
uit adhuc in te mundꝰ ꝛ vanus amoꝛ
placēdi hoībus Cū em̄ quassari refu/
gis ꝛ ꝯfundi ꝑ defectibꝫ. ꝯstat vtiqꝫ qꝛ
nec vere hūilis sis: nec vere mūdo moꝛ
tuus: nec tibi mūdus crucifixus Sꝫ
audi v̄ba mea ꝛ non curabis decē mi/
lia hoīm v̄ba Ecce si cūcta ꝯ̄ te dicerēt
q̄ fingi maliciosissime possent q̇d tibi
nocerent si oīo trāsire ꝑmitteres: nec
plus q̄ꝫ festucā ꝑpenderes. Nūquid
vl' vnū capillū tibi extrahere possent
Sed q̇ coꝛ intus nō hꝫ. nec deū pre o/
culis faciliter verbo mouet̄ vituperatio
nis. Qui aūt in me ꝯfidit nec ꝓprio iu
dicio stare appetit. absqꝫ hūano terro/
re erit. Ego em̄ sum iudex ꝛ cognitoꝛ
oīm secretoꝝ ego scio q̄liter res acta ē.

ego iniuriantem noui et sustinentem.
A me exiit verbuz istud. me permittente hoc
accidit vt reuelentur ex multis cordibus co
gitatões Ego reuz et innocentẽ iudica
bo sed occulto iudicio vtrũqz ante pro
bare volui Testimoniũ hominũ sepe
fallit: meũ iudiciũ verũ est. stabit et non
subuertetur. latet plerũqz et paucis ad singu
la patz. nunqz tñ errat nec errare po
test. etiã si oculis insipientiũ non re/
ctũ videatur. Ad me ergo recurrendũ
est in omni iudicio. nec proprio innitendũ
arbitrio. Justus enim nõ conturbabitur
quicquid a deo ei acciderit. Etiã si iniu
ste aliquid contra eũ prolatũ fuerit nõ mul/
tuz curabit. Sed nec vane exultabit
si per alios rationabiliter excusetur. Pẽ
sat nãqz. quia ego sum scrutãs corda et re
nes. qui non iudico secundum faciem et hu
manã apparentiã. Nam sepe in oculis
meis reperitur culpabile quod hominũ
iudicio creditur laudabile. Domine

deus iudex iuste fortis et patiens. qui hominum nosti fragilitatem et prauitatem: esto robur meum et tota fiducia mea. Non enim mihi sufficit conscientia mea. Tu nosti quod ego non noui. et ideo in omni reprehensione me humiliare debui et mansuete sustinere. Ignosce ergo mihi propicius quotiens sic non egi et dona iterum graciam amplioris sufferentie. Melior est enim mihi tua copiosa misericordia ad consecutionem indulgentie quam mea opinata iusticia pro defensione latentis conscientie Et si nihil mihi conscius sum: tamen in hoc me iustificare non possum, quia remota misericordia tua non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quod omnia grauia pro eterna vita sunt tolleranda. Capitulum. LII

Fili non frangant te labores. quos assumpsisti propter me. nec tribulationes te deiciant vsquequaque

sed mea promissio in omi euētu te ro/
boret ꝛ ꝯsoletur. Ego sufficiēs suȝ ad
reddendū sup̄ oēm modū ꝛ mensuraȝ
Non hic diu laborabis nec semꝑ gra
uaberis doloribꝫ. Expecta paulisꝑ. et
videbis celerē finē maloꝝ. Ueniet v/
na hora qn̄ cessabit ois labor ꝛ tumul
tus Modicū est ꝛ breue om̄e qđ tran
sit cū tp̄e. Age ergo qđ ag᷑ fideliter. la
bora in vinea mea: ego ero merces tua
Scribe: lege: canta. geme. tace. ora. su
stine viriliter ꝯtraria. digna est his oī
bus ꝛ maioribꝫ prelijs vita eterna. ve/
niet pax i die vna q̄ nota est dn̄o ꝛ erit
nō dies neqꝫ nox: huiꝰ scȝ tp̄is: sȝ lux ꝑ
petua. claritas infinita: pax firma ꝛ re
q̇es secura. Non dices tūc. q̇s me libe
rabit de corꝑe mortꝭ huiꝰ. nec clamab:
heu mihi q2 incolatꝰ meus ꝓlongatꝰ
est. qm̄ p̄cipitabit᷑ mors. ꝛ salus erit in
defectiua. anxietas nulla: iocunditas
btā. societas dulcis ꝛ decora. O si vi/

disses sanctoꝝ in celo coronas ꝑpetu
as. q̄nta q̄z nunc exultāt gl'ia qui hu/
ic mūdo olim cōtemptibiles ꝛ q̄si vita
ipi ꝯ indigni putabant. ꝑfecto te statiz
hūiliares vsq̄ʒ ad terrā ꝛ affectares po
tius oībus subesse q̄ʒ vni p̄esse: nec hu
ius vite letos dies ꝯcupisceres: sʒ ma/
gis ꝑ deo tribulari gauderes. ꝛ pro ni
hilo inter hoīes cōputari maximū lu
crū duceres. O si tibi hec saperent. et
profunde ad cor trāsirēt quō auderes
vl' semel cōqueri. Nōne ꝑ vita eterna
cūcta laboriosa sunt toleranda. Non
est ꝑuuz quid lucrari aut ꝑdere regnū
dei. Leua igit faciē tuā in celuz. Ecce
ego ꝛ oēs sancti mei mecū q̄ in hoc se
culo magnū habuere certamē mō gau
dent: modo cōsolant. ꝛ mō securi sunt
ꝛ mō requiescūt. ꝛ sine fine ī regno pa/
tris mei mecum permanebunt.

De die eternitatis. ꝛ huius vie an
gustijs. Capitulum LIII

O Supne ciuitatis mansio be
atissima. O dies eternitatis cla
rissima: quā nox nō obscurat.
sed summa veritas sp irradiat dies sp
leta: semp secura. ⁊ nūq̄ statū mutans
in cōtraria. O vtinā dies illa illuxiss;
⁊ cūcta hec tpalia finē accepissent Lu
cet qdem sanctis ppetua claritate splē
dida. sed non nisi a longe ⁊ p speculuz
peregrinātibus in terra. Norunt celi
cives q̄ gaudiosa sit illa: gemunt exu
les filij Eue q̄ amara ⁊ tediosa sit ista
Dies hui9 tpis pui ⁊ mali. pleni dolo
ribus ⁊ angustijs. vbi hō multis pec
catis inqnatur. mltis passionib9 irreti
tur. multis timorib9 stringit. multis cu
ris distenditur. ⁊ multis curiositatib9
distrahitur. mltis vanitatibus impli
catur. mltis errorib9 circūfunditur
multis laborib9 atteritur. temptatō
nibus grauat. delicijs eneruatur ege
state cruciatur. O quando finis horū

multoꝝ laborū. qñ liberabor a misera
seruitute vicioꝝ. Quādo memorabor
dñe tui solius. qñ ad plenū letabor in
te. Qñ ero sine omi impedimēto. ꝛ in
vera libertate. sine omi grauamine men
tis ꝛ corꝑis. Qñ erit pax solida. pax in-
ꝑturbabilis ꝛ secura. pax intus ꝛ foris.
pax ex omi ꝑte firma Ihu bone qñ sta
bo ad videndū te. qñ ꝯtēplabor gl'am
regni tui. qñ eris mihi omia in oībus
O qñ ero tecū in regno tuo qđ ꝑpara
sti dilectꝭ tuis ab eterno. Relictꝰ sum
pauꝑ ꝛ exul in terra hostili. vbi bella q̈
tidiana ꝛ infortunia maxima. Conso
lare exiliū meū. mitiga dolorē meū. qꝛ
ad te suspirat omne desideriū meum.
Nam onus mihi totū est q̈cq̈d mun-
dus hic offert ad solaciū. Desidero te
intime frui sed nequeo apprehendere.
Opto inherere celestibus. sꝫ deꝑmūt
res temporales ꝛ imortificate passiões

Mēte oībus rebus supesse volo: car/
ni aūt inuite subesse cogor. Sic ego ī
felix homo mecū pugno. ⁊ fact⁹ sū mi
himetipi gnuis: dū spūs sursum ⁊ caro
querit esse deorsum. O q̄d intus pati
or dū mēte celestia tracto: ⁊ mox carna
liū turbu occurrit oranti. Deus meus
ne elongeris a me neq̧ declines in ira
a s̄uo tuo. Fulgura coruscatōez tuā ⁊
dissipa eas. emitte sagittas tuas ⁊ ꝯtur
bent̄ oēs fantasie inimici. Recollige
sens⁹ meos ad te. Fac me obliuisci om
niū mundanoꝝ. Da cito abijcere ⁊ cō
tēnere fantasmata viciorū Succurre
re mihi eterna veritas vt nulla me mo
ueat vanitas. Adueni celestis suaui/
tatis. aut fugiat a facie tua omnis im
puritas. Ignosce quoq̧ mihi et mi/
sericordialiter indulge quotenis pre/
ter te aliud in orōne reuolno Cōfiteor
etenim vere q2 valde distracte ꝯsueui me
hr̄e. Nam ibi multotiēs non sum vbi

corpaliter sto aut sedeo sz ibi mag⁹ sum quo cogitationib⁹ feror. Ibi sum vbi cogitatio mea est Ubi est frequēter cogitatō mea ibi ē id qđ amo. Hoc mihi cito occurrit qđ naturalit᷑ delectat aut ex vsu placet. Uñ tu veritas apte dix/isti. Ubi em̄ est thesaurus tu⁹ ibi est ꝛ cor tuū. Si celū diligo libēter te de celestib⁹ penso. si mūdū amo felicitatib⁹ mūdi ꝯgaudeo ꝛ đ aduersitatib⁹ eius tristor. Si carnē diligo q̄ carnis sunt sepissime imaginor. Si spm̄ amo de spūalibus cogitare delector. Quecū/ꝗ em̄ diligo de his libēter loquor ꝛ audio atꝫ taliū imagines ad domū mecū reporto. Sed beat⁹ ille hō qui ꝓpter te dn̄e oībus creaturis abeūdi licentiaꝫ tribuit. q̄ nature vim facit. ꝛ cōcupis/centias carnis feruore spūs crucifigit vt serenata ꝯsciā puraꝫ tibi oratōnem offerat. dignusꝗ sit angelicis interesse choris. oīb⁹ terrenis foꝛ ꝛ int⁹ exclus

De desiderio eterne vite. ⁊ quanta sint certātibus bona promissa. Capitulum. LIIII

Fili mi cū tibi desidiriū eterne
beatitudinis d'super infundi
sentis. ⁊ de tabnaculo corporis
exire concupiscis vt claritatē meā sine
vicissitudinis vmbra ɔtēplari possis
dilata cor tuū ⁊ omi desiderio hāc san
ctā inspiratōz suscipe. Redde amplis
simas supne bonitati grās. que tecuz
sic dignāter agit. clemēter visitat ardē
ter excitat. potenter subleuat. ne ꝓprio
pōdere ad terrena labaris. Neqz eīm h
cogitatu tuo aut conatu accipis. sz so
la digtōne supne grē ⁊ diui aspect⁹ qte
n⁹ i ꝟtutib⁹ ⁊ maiori hūilitate ꝓficias
⁊ ad futura certamina te p̄pares. mihi
qz toto cordis affectu adherere ac fer/
uēti volūtate studeas deseruire. Fili se/
pe ignis ardet. sed sine fumo flāma nō

ascendit. Sic ⁊ aliquoꝝ desideria ad
celestia flagrāt. ⁊ tñ a tēptatōne carna
lis affectus liberi non sunt. Idcirco
nec oīno pure ꝓ honore dei agūt qđ tā
desideranter ab eo petūt. Tale est ⁊ se
pe tuū desideriū qđ insinuasti fore taȝ
importunū. Non em̄ est hoc puꝝ ⁊ ꝑ/
fectū qđ ꝓprio cōmoditate est infectuȝ
Pete non qđ tibi est delectabile ⁊ com
modū. sed qđ mihi acceptabile est atȝ
honorificū. qꝛ si recte iudicas meā or/
dinationē tuo desiderio ⁊ oīmi deside/
rato p̄ferre debes ac sequi. Noui desi
deriū tuū ⁊ frequētes gemitus audiui
Iam velles esse in libertate glīe filio/
rū dei. iam te delectat dom⁹ eterna ⁊ ce
lestis patria gaudio plena. sed nondū
venit hora ista. ſȝ est adhuc aliud tp̄s
belli. videlicet tempus laboris ⁊ ꝓba/
tōnis Optas summo repleri bono ſȝ
nō potes hoc assequi modo. Ego suȝ

expecta me dicit dñs donec veniat regnũ dei. Probãdus es adhuc in terris et in multis exercitãdus. Consolatio tibi interdũ dabit. sz copiosa satietas non conceditur. Cõfortare igitur et esto robustus tã in agendo q̃z in patiẽdo nature contraria oportet te nouũ induere hominẽ. et in alterũ virum mutari. Oportet te sepe agere qd non vis et qd vis oportet te relinquere. Qd aliis placet, processum habebit. qd tibi placet vltra non proficiet Qd alii dicũt audietur. qd tu dicis pro nihilo cõputabitur. Petẽt alii et accipient. tu petes nec ĩpetrabis. Erunt alii magni in ore hoim: de te aũt tacebitur. Aliis hoc vel illud cõmittetur. tu aũt ad nihil vtile iudicaberis. Propter hoc natura aliqñ contristabitur: et magnũ certamẽ sustinebit. Sz magnũ bonũ inde cõsequeris si silens portaueris. In his et similibus multis probari solet fidelis dñi seruus qualiter se abnegare et in oibus

frangere quiuerit. Vix est aliquid ta-
le in quo tm̄dem mori indiges sicut n̄
videri ꝛ pati que voluntati tue aduer
sa sunt: maxime aūt cū discōuenientia
ꝛ que min⁹ vtilia tibi apparēt fieri iubē
tur. Et q̄a non audes resistere altiori
potestati sub dominio ꝯstitutus. ido
duꝝ tibi videt̄ ad nutū alteri⁹ ambula
re. ꝛ om̄e ꝓpriū sentire omittere. Sed
pensa fili hoꝝ fructū laboꝝ: celerem
finem. atꝫ premiū nimis magnū. ꝛ nō
habebis inde grauamen. sed fortissimū
patientie tue solamen. Nam ꝛ p̄ modi
ca hac voluntate quā nūc spōte deserꝫ
habebis semp̄ voluntatē tuā in celis.
Ibi quippe inuenies om̄e qđ voluerꝫ
om̄e qđ desiderare potes. Ibi aderit
tibi totius facultas boni. sine timore
amittendi. Ibi volūtas tua vna semp̄
mecū. nil cupiet extra meū vł priuatuꝫ
Ibi nullus resistet tibi. nemo de te cō
queret̄: nemo impediet. nil obuiabit.

p

ſed cūcta deſiderata ſimul erūt preſentia. totūq; affectū tuū reficiēt ⁊ adimplebūt vſq; ad ſummū. Ibi reddam gl'iam ꝑ cōtumelia ꝑpeſſa. palliū laudis ꝑ merore pro loco nouiſſimo ſedē regni in ſcl'a. Ibi apparebit fruct⁹ obedientie. gaudebit labor penitētie. ⁊ humilis ſubiectō coronabit' gl'ioſe. Nūc ergo inclinate hūiliter ſub oīm manibus. nec ſit cure q̄s hoc dixerit vl' iuſſerit. ſed hoc magnope curato vt ſiue p̄latus ſiue minor aut eq̄lis aliquid a te expoſcerit vl' inuenerit. pro bono totū accipias. ⁊ ſincera volūtate ſtudeas adimplere. Querat alius hoc: ali⁹ illō gl'ietur ille in illo. ⁊ iſte in iſto. laudet' q; millies mille. tu aūt nec in iſto nec ī illo ſed in tuip̄ius gaude cōtemptu. ⁊ in mei ſoli⁹ bn̄placito ac honore. hoc optandū eſt tibi. vt ſiue ꝑ vitam ſiue ꝑ mortem de⁹ ſemꝑ in te gl'ificetur.

Qualiter homo d̄ſolatus debeat

in man⁹ dei se offerre. Ca. LV.

DOmie de⁹ sancte pater sis nūc ⁊ in eternū bn̄dictus. qꝛ sicut vis factū ē. ⁊ quod facis bonū est. Letet̄ in te seruus tuus. non in se. nec in aliquo alio. qꝛ tu sol⁹ leticia vera. tu spes mea ⁊ corona mea. tu gaudium meū ⁊ honor me⁹ dn̄e Quid habꝫ seruus tuus nisi qd̄ a te accepit etiam sine merito suo. Tua sunt oīa que dedisti ⁊ que fecisti. Paup̱ sum ⁊ in laboribus meis a iuuentute mea. ⁊ ꝯtristatur aīma mea nōnunq̄ vsq̄ ad lachrymas. qn̄q̄ etiā conturbat̄ ad se ꝓpter iminentes passiones. Desidero pacis gaudiū pacem filiorū tuorū flagito. q̄ in lumine ꝯsolationis a te pascuntur Si das pacem. si gaudiū sctm̄ infundis. erit anima serui tui plena modulatione ⁊ deuota in laude tua. Sed si te subtraxeris sicut sepissime soles

non poterit currere viā mandatoꝝ tu
orū. ſʒ magis ad tundendū pectus ge
nua incuruant̄. qꝛ nō eſt illi ſicut heri
ꝛ nudiuſtercius qn̄ ſplendebat lucer/
na tua ſuꝑ caput ei⁹ et ſub vmbra ala
rū tuaꝝ ꝓtegebatur a tēptatiōibus ir
ruentib⁹. Pater iuſte ꝛ ſꝑ laudande ve
nit hora vt ꝓbetur ſuus tu⁹. Pater a
māde dignuʒ eſt vt hora hac patiat̄ ꝓ
te aliquid ſuus tuus. Pater perpetue
venerande venit hora quā ab eterno
preſciebas, affuturaʒ vt ad modicum
tꝑs succūbat foris ſuus tu⁹. viuat ve
ro ſemꝑ apud te intus. paululū vilipē
datur hūilietur ꝛ deficiat corā homi/
bus. paſſionib⁹ ꝯterat̄ ꝛ languoribus
vt iterū tecū in aurora noue luc̄ reſur
gat ꝛ in celeſtib⁹ clarificet̄. Pater ſan/
cte tu ſic ordinaſti. tu ſic voluiſti ꝛ hoc
factū eſt qđ ipe p̄cepiſti. Hec eſt em̄ gͣ/
tia ad amicū tuū pati. ꝛ tribl'ari in mū
do ꝓ amore tuo q̄tienſcūq; a q̄cunq; ꝛ

quãcunq3 id pmiseris fieri. Sine ɔsi lio ⁊ puidētia tua ⁊ sine causa nihil fit in terra. Bonuz mihi dñe q hũiliasti me vt discã iustificatões tuas. ⁊ oẽs e/ lectões cordis atq3 p̄sumptões abijci am. Utile mihi q ɔfusio cooꝑuit faci em meã. vt te potius q̃3 hoies ad ɔso/ landũ req̄ram. Didici etiã ex h inscru tabile iudiciũ tuũ expauescere. q̇ affli/ gis iustu3 cũ impio. s3 nõ sine eq̇tate ⁊ iusticia. Gr̃as tibi q2 nõ pepcisti ma lis meis. s3 attriuisti me ꝟberibꝰ ama ris infligẽs dolores ⁊ īmittens angu stias foris ⁊ intꝰ. Non est q̇ me ɔsolet ex oĩbus que sub celo sunt nisi tu dñe deꝰ meus. celestis medicꝰ aĩaꝝ q̇ pcutis ⁊ sanas. deducis ad inferos ⁊ reducis: Disciplina tua sup me ⁊ virga tua ipa me docebit. Ecce pater dilecte in mãi bus tuis ego sum. sub virga correctõ nis tue me inclino: pcute dorsum meũ ⁊ collu3 meũ. sut curuẽ ad voluntatem

tuam tortuositatem meã. Fac me piũ ⁊ humilem discipuluȝ sicut bñe facere consueuisti. vt ambulẽ ad oẽm nutuȝ tuũ. Tibi me ⁊ omnia mea ad corrigẽdũ cõmendo. meliꝰ est hic corripi q̃ȝ in futuro. Tu scis oĩa ⁊ singl'a: ⁊ nil te latet in humana cõscientia Anteq̃ȝ fiant nosti ventura. ⁊ non opus est tibi vt q̊s te doceat aut admoneat đ his q̃ geruntur in terra. Tu scis q̊d expedit ad ꝓfectũ meũ ⁊ q̃ntuȝ defuit tribulatio ad rubigineȝ vicioꝝ purgandam. Fac mecũ desideratũ bñplacitũ tuuȝ ⁊ ne despicias peccaminosam vitã meam: nulli meliꝰ nec clarius q̃ȝ tibi soli notam. Da mihi dñe scire q̊ sciendũ est. hoc amare qđ amandũ est: hoc laudare quod tibi summe placet. hoc reputare qđ tibi preciosum apparet. hoc vituperare qđ oculis tuis sordescit. Nõ me sinas ſm visionẽ oculoꝝ exterioꝝ iudicare. neq̃ȝ ſm auditũ auriũ hoim

imperitoꝝ sentẽtiare. sꝫ in iudicio ve/
ro de visibilib⁹ ꝛ spũalib⁹ discernere.
atqꝫ sup omĩa voluntatẽ bñ placiti tui
sp inquirere. Falluntꝛ sepe hoim sen/
sus in iudicando. fallunt ꝛ amatores
seculi visibilia tm̃mõ amando. Quid
est hõ inde melior. qꝛ reputatur ab ho
mie maior? Fallax fallacẽ. vanus va/
nũ: cecus cecũ. infirmus infirmũ deci
pit dũ exaltat. ꝛ veraciter magis ꝯfun
dit dũ inaniter laudat. Nã qñtũ vn⁹
quisqꝫ est in oculis tuis tantũ est ꝛ nõ
amplius ait hũilis sctũs frãciscus

Q, hũilibus insistendũ est opib⁹
cũ deficitur a summis. Ca. LVI.

Fili non vales semp in feruen
tiori desiderio virtutũ stare.
nec in altiori gradu cõtempla
tionis sed necesse habes interdum ob
originalem corruptelam ad inferiora
descendere et onus corruptibilis vite
etiam inuite et cum tedio portare.

Quãdiu mortale corpus geris. tedi'/um senties ꝛ grauamen cordis. Oportz ergo sepe in carne de carnis onere ge/mere eo ꝙ nõ vales spũalibꝫ studijs et diuine ꝯtẽplatõi indesinẽter inherere Tũc expedit tibi ad hũilia ꝛ exteriora opa ꝯfugere ꝛ in bonis te actibꝫ recre/are. aduentũ meũ ꝛ supnam visitatõez firma ꝯfidentia expectare: exiliũ tuũ ꝛ ariditatẽ mẽtis patienter sufferre do/nec iterũ a me visiteris ꝛ ab oĩbus an/xietatibꝰ libereris. Nam faciã te labo/rũ obliuisci. ꝛ interna qete pfrui. Ex/pandã corã te prata scripturaꝝ. vt di/latato corde currere incipias viã mã/datoꝝ meorũ. ꝛ dices. Non sunt cõdi/gne passiões huiꝰ tpis ad futurã glo/riam q̃ reuelabitur in nob.

Qꝫ hõ non reputz se ꝯsolatõe dignũ sꝫ magꝭ ꝟberibus rerũ. Capitulum. LVII.

D Omine non sum dign⁹ ꝯsola
tione tua nec aliqua spirituali
visitatōe ꝛ ideo iuste mecū agis
qñ me inopē ꝛ desolatuȝ relinq̄s. Si
eñ ad instar maris lachꝛimas funde
re possem. adhuc ꝯsolatōne tua dign⁹
non essem. Vñ nihil dign⁹ sum q̄ȝ fla
gellari ꝛ puniri qꝛ ḡuiter ꝛ sepe te offen
di. ꝛ in multis valde deliqui Ergo ꝟa
pensata ratione: nec minima dignus
sum cōsolatōe. sed tu clemēs et miseri/
cors de⁹ q̄ non vis ꝑire opa tua ad oñ/
dendū diuitias bonitatꝭ tu in vasa mi
sericoꝛdie tue etiā ꝑter oē ꝓpꝛiū meritū
dignaris ꝯsolari seruū tuū suꝑ huma
nū modū. Tue eñ ꝯsolatōes nō sunt
sicut humane ꝯfabulatōes. Quid egi
dñe vt mihi ꝯferres aliquā celestē cō/
solationem. Ego nihil boni me egisse
recolo sed semꝑ ad vicia ꝓnū ꝛ ad emē
datōem pigrū fuisse Verū est ꝛ negare
non possuȝ. Si aliter dicerē tu stares

ↄtra me ⁊ nō esset q̄ defenderet. Quid merui pro peccatꝭ meis nisi infernū ⁊ ignē eternū. In veritate ↄfiteor qm̄ dignꝰ sum om̄i ludibrio ⁊ ↄtēptu. nec decet me inter deuotos tuos cōmorair. Et licet hoc egre audiā. tn̄ aduersum me ꝑ veritate peccata mea arguā. vt facilius miscdiam tuā merear impetrare. Quid dicā reus ⁊ om̄i ↄfusione plenꝰ Nō habeo os loqndi: nisi hoc tm̄ verbū peccaui dn̄e peccaui miſere mei: ignosce mihi Sine me paululū vt plangā dolorē meū anteq̄ꝫ vadā ad terrā tenebrosam ⁊ optam mortis caligine. Et quid tā maxime a reo ⁊ peccatore misero reqris nisi vt conterat ⁊ hūiliet se ꝑ delectis suis. In vera ↄtritiōe ⁊ cordis hūiliatōe nascit spes venie. recōsiliat pturbata ↄsciā: repatur grā pdita. tuetur hō a fura ira ⁊ occurrūt sibi mutuo in osclo sctō dēs ⁊ penitēs aīa. Humilis pctōꝝ ↄtritio acceptabile tibi ē

dñe sacrificiũ. longe suauius odorãs in ꝯspectu tuo q̃ꝫ thuris incẽsuz. hoc est gratũ etiã vnguentũ qd sacris pe/dibꝫ tuis infundi voluisti qꝛ coꝛ cõtritũ ꝛ hũiliatũ nunq̃ꝫ despexisti. Jbi est locus refugij a facie ire inimici. ibi e/mẽdatur et abluitur quicq̃d aliunde contractũ est ꝛ inquinatum.

De gratia dei que non miscet terrena sapientibꝫ Capitu. LVIII:

Fili preciosa est grã mea. nõ patitur se misceri extraneis rebꝰ nec ꝯsolationibꝰ terrenis. Ab ijcere ergo optet oĩa impedimẽta g̃/tie si optas eius infusionẽ suscipere. Pete secretum tibi ama solꝰ habitare tecũ. nullius require ꝯfabulatõez. sed magꝭ ad deuz deuotã effunde precẽ vt ꝯpũctam teneas mentem ꝛ puram cõ/sciẽtiã. Totũ mũduz nihil estima. di vacatõez oibus exterioꝛibꝰ antepone

Non em̄ poteris mihi vacare ⁊ in trā
sitorijs pariter delectari. A notis ⁊ a cha
ris amicis optet elōgari. ⁊ ab om̄i tē/
porali solacio mentē tenere priuatam
Sic obsecrat beatꝰ apl's petrus: vt tā/
q̄ꝫ aduenas ⁊ pegrinos in hoc mūdo
se ꝯtineāt xp̄i fideles. O q̄nta fiducia
erit morituro. quē nulliꝰ rei affectꝰ de/
tinet in mūdo. Sed sic segregatū cor
hr̄e ab oībus. eger necdū capit animꝰ
nec aīalis homo nouit interni hoīs li
bertatem Attamē si ꝟe velit esse spūa/
les optet eū renūciare tā remotis q̄ꝫ ꝓ
pinquis ⁊ a nemine magis cauere q̄ꝫ a
seipo. Si temetipm pfecte viceris ce/
tera facilius subiugabis Perfecta nā
ꝗ victoria est de semetipo triumphare
Qui em̄ semetipm subiectum tenet vt
sensualitas rationi ⁊ ratō in cūctis o
bediat mihi. hic ꝟe victor est sui et do
minꝰ mūdi. Si adhuc apicē scandere
gliscis. optet viriliter incipe ⁊ securiz

ad radicem ponere. vt euellas ꝛ destru
as occultā ꝛ inordinatā inclinatōꝫ ad
teipm̄ ꝛ ad om̄e priuatū ꝛ materiale bo
num. Ex hoc vicio ꝙ hō semetipm̄ ni
mis inordinate diligit pene totū pen
det q̇cq̇d radicaliter vicendū est. Quo
deuicto ꝛ subacto malo. pax mag̃ ꝛ trā
quillitas erit cōtinuo. Sꝫ qꝛ pauci si
biipis ꝑfecte mori laborant nec plene
extra se tendūt. ꝓpterea in se implicati
remanent nec sup̄ se in spū eleuari pn̄t
Qui aūt libere mecū ambulare deside
rat. necesse est vt oēs prauas ꝛ inordia
tas affectōes suas mortificet. atqꝫ nul
li creature priuato amore cōcupiscen
ter inhereat.

De diuersis motibus nature ꝛ grē.
Capitu. LIX.

Fili diligenter aduerte motus
nature ꝛ grē. qꝛ valde ꝯtrarie ꝛ
subtiliter mouētur ꝛ vix nisi a
spūali ꝛ intimo illumiato hoie discer

Q

nuntur. Om̄es quidem bonū appetūt
⁊ aliquid boni in suis dictis vl' factis
pretendunt. ideo sub specie boni mlti
fallunt. Natura callida est ⁊ multos
trahit illaqueat ⁊ decipit. et se sp̄ pro fi
ne habz. Sz grā simpliciter ambulat
ab om̄i specie mali declinat. fallacias
non p̄tendit ⁊ oīa pure ꝓpter deū agit:
in quo est finaliter requiescit. Natura ī
uite vult mori. nec p̄mi nec superari nec
subesse nec sponte subiugari. Grā ꝓo
studet mortificatōi ꝓprie. resistit sensu
alitati. querit subiici appetit vinci. nec
ꝓpria vult libertate fungi. sub discipli
na amat teneri. nec alicui cupit dn̄ari
sed sub dō sp̄ viuere stare ⁊ esse. atqz p/
pter deū om̄i hūane creature hūiliter
parata est inclinari. Natura ꝓ suo cō/
modo laborat. ⁊ qd lucri ex alio sibi p̄
ueniat attēdit. Grā aūt non quid sibi
vtile ⁊ cōmodosum sit. sed qd mltis ꝓ
ficiat magis cōsiderat. Natura liben

ter honorē z reuerentiā accipit. gr̄a ꝟo
oēm honorez z gloriā deo fideliter at/
tribuit. Natura ꝯfusionē timet et con
temptū. Gr̄a aūt gaudet pro noīe ihū
contumeliā pati: Natura ociuz amat
z quietē corꝑalez: gr̄am aūt vacua esse
non pōt. sed libēter amplectit̄ laborez
Natura querit curiosa hr̄e z pulcra. z
abhorret vilia z grossa. gr̄a ꝟo simpli
cibus delectat̄ z humilibꝰ. aspera non
aspernat̄. nec vetustꝫ refugit indui pā
nis. Natura respicit tꝑalia. gaudet ad
lucra terrena. tristatur de damno. irri
tatur leui iniurie ꝟbo. Sed gr̄a atten
dit eterna. non inheret tꝑalibus. nec ī
ꝑditōe rerū turbat̄. neqꝫ ꝟbis duriori
bus acerbat̄. qꝛ thesaurū suū z gaudi/
um in celo vbi nil perit ꝯstituit Natu
ra cupida est z libētiꝰ accipit q̄ꝫ donat
amat propria et prauata. Gratia au/
tē pia ē z cōmunis. vitat singl'aria ꝯtē
tat̄ paucꝭ. beatiꝰ iudicat dare q̄ꝫ accipe

Natura inclinat ad creaturas. ad carnē ꝓpriam. ad vanitatē ꝛ discursus. sed grā trahit ad deū ꝛ ad ꝟtutes. renunciat creaturis. fugit mundū. odit carnis desideria. restringit euagatões. erubescit in publico apparere. Natura libenter aliqđ solaciū habꝫ externū in q̄ delectet ad sensuꝫ. Sꝫ grā in solo deo q̄rit ꝯsolari. ꝛ in summo bono sup omnia visibilia delectari. Natura totum agit ꝓpter lucrū ꝛ cōmoduꝫ ꝓpriū: nihil gratis facere põt. sꝫ aut eq̄le aut meli⁹ aut laudē vł fauoreꝫ ꝑ bn̄factis ꝯsequi sꝑat. et multū ponderari sua gesta ꝛ dona ꝯcupiscit. Grā ꝟo nil tpale querit. nec aliud premiū q̄ꝫ deū solū ꝑ mercede postulat: nec ampli⁹ de tpalibus necessarijs desiderat nisi q̄ntum hec sibi ad assecutōeꝫ eternoꝝ valeant deſuire. Natura gaudet de amicis mł'tis ꝛ propinq̄s. gl'iatur de nobili loco ꝛ ortu generis. arridet potentib⁹ blāditur diui

tibus applaudet sibi sil'ibus. Gr̃a aũt
ꝛ inimicos diligit. nec de amicoꝝ tur
ba extollit̃. nec locũ nec ortũ nataliuȝ
reputat nisi virt⁹ maior ibi fuerit. fauet
magis pauperi q̃ȝ diuiti. cõpatiat̃ pl⁹
innocenti q̃ȝ potenti. cõgaudet veraci
nõ fallaci. exhortat̃ sp̱ bonos meliora
carismata emulari: ꝛ filio dei p̱ ꝟtutes
assimilari. Natura de defectu ꝛ mole-
stia cito conquerit̃. Gr̃a ꝯstanter fert
inopiã. Natura oĩa ad se reflectit: pro
se certat ꝛ arguit. Gr̃a aũt ad deũ cun
cta reducit vñ originaliter emanãt. ni
hil boni sibi ascribit nec arrogãter p̃-
sumit. nõ cõtendit nec suã sententiã a
liis p̃fert. sed in oĩ sensu ꝛ intellectu et-
ne sapiẽ ac diuino examini se submit-
tit. Natura appetit scire ꝛ noua ꝛ secre
ta audire. vult exteri⁹ apparere et m'lta
p̱ sensus expiri. desiderat agnosci ꝛ a
gere vñ laus ꝛ admiratio pcedit sȝ gr̃a
nõ curat noua nec curiosa p̱cipere. q̃a

totū hoc de vetustate corruptōis est or
tū. cū nihil nouū ⁊ durabile sit sup ter
rā. Docet itaqꝫ sensus restringere. va
nā ꝯplacentiā ⁊ ostētatōꝫ deuitare lau
dāda ⁊ digne mirāda hūiliter abscon
dere. ⁊ de oī re ⁊ de oī sciā vtilitatꝭ fru/
ctū atꝫ dī laudē ⁊ honorē q̄rere. Non
vult se nec sua p̄dicari. sꝫ deū i donis
suis optat bn̄dici q̄ cūcta ex mera cha
ritate largit̄. Hec grā supnaturale lu/
mē ⁊ qđdā dī spēale donū est. ⁊ ꝓprie e/
lectoꝝ signaclm. ⁊ pign⁹ salutꝭ eterne.
q̄ hoīem de terrenis ad celestia aman/
da sustollit. ⁊ de carnali spūalez efficit
Quāto igit̄ natura ampli⁹ p̄mit̄ ⁊ vin
citur. tanto maior grā infundit̄. ⁊ q̄ti
die nouis visitationibus interior hō
ꝫm imaginē dei reformatur.

De corruptōe nature ⁊ effiactia g̃/
tie diuine. Capi. LX

Domine de⁹ meus q̄ me creasti

ad imaginem et similitudinem tuam:
cõcede mihi hanc grã quã ostendisti
mihi tã magnã et necessariã ad salutẽ
vt vincã pessimã naturã meã. trahen
tẽ ad peccata ꝛ in ꝑditõem Sentio eñ
in carne mea legẽ peccati ꝯdicentẽ le/
gi mẽtis mee ꝛ captiuũ me ducentẽ ad
obediendũ sensualitati in multis. nec
possuꝫ resistere passionibꝫ eius nisi assi
stat tua santissima grã cordi meo ardẽ
ter infusa. Opus est grã tua ꝛ magna
grã. vt vincatur natura ad malũ sem/
ꝑ ꝓna ab adolescentia sua. Nã per pri
mũ hoĩem adã lapsa et viciata ꝑ pctm̃
in oẽs hoĩes pena hui⁹ macule descen
dit. vt ipa natura que bona ꝛ recta a te
condita fuit. ꝓ vicio iaꝫ ꝛ infirmitate
corrupte nature ponatur. eo qꝫ motus
eius sibi relict⁹ ad malũ ꝛ ad inferiora
trahat. Nã modica vis q̃ remãsit ẽ tã
q̃ꝫ sintilla quedã latens in cinere Hec

est ipa ratio naturalis circūfusa mag caligine. adhuc iudicium hñs boni ⁊ mali. veri falsiq3 distantiā: licet impo/ tēs sit adimplere oē qđ approbat. nec pleno iā lumine veritatis nec sanitate affectionū suarū potiat. Hinc est de⁹ me⁹ q condelector legi tue ſm interiorē hoīem. sciēs mandatū tuū fore bonū: iustū ⁊ sanctū. arguēs etiā oīe malū ⁊ peccatū fugiendū: carne aūt ſuio le/ gi peccati du3 magis sensualitati obe dio q3 rationi. Hinc est, q velle bonu3 mihi adiacet pficere aūt non inuenio Hinc sepe mlta bona propono: s3 q̄a grā deest ad adiuuandū infirmitate3 meā ex leui resistentia resilio ⁊ deficio. Hinc accidit q viā pfectōis agnosco. ⁊ qualit agere debeā clare satis video: sed pprio corruptiōis pōdere pssus ad pfectiora non assurgo. O q3 maxime est mihi necessaria dñe grā tua. ad in/ choandū bonu3. ad proficiendū ⁊ ad

ꝑficiendũ. Nã sine ea nihil possuz face
re. Omia aũt possum in te ꝯfortante
me grã. O ṽa grã celestis grã sine q̃ nulꝫ
la sunt ꝓpria merita. nulla q̃ꝫ dona na/
ture põderanda. Nihil artes. nihil di
uitie. nihil pulcritudo vl'fortitudo. ni
hil ingeniũ vl'eloq̃ntia valent apud te
dñe sine grã. Nã dona nature bonis
⁊ malis sunt cõmunia. electoꝝ aũt pro
priũ donũ est grã siue dilectõ qua insi
gniti digni habẽtur vita eterna. Tm̃
eminet hec gratia vt nec donũ ꝓphetie
nec signoꝝ operatio. nec q̃ꝫtalibet alta
speculatio aliq̃d estimet̃ sine ea. Sed
neq; fides neq; spes neq; alie ṽtutes ti
bi accepte sunt sine charitate ⁊ grã O
beatissima grã que pauꝑem spiritu ṽo
tutibꝰ diuitẽ facis. et diuitẽ multis bo
nis hũilem corde reddis. veni descen
de ad me reple me mane ꝯsolatiõe tua
ne deficiat p̃ lassitudĩe ⁊ ariditate mẽ/
tis aĩa mea. Obsecro dñe vt inueniaz

grãm in oculis tuis sufficit em̃ mihi grã tua. ceteris non obtentis que desi derat natura Si fuero tẽptatus ⁊ vex atus tribulationibꝫ mltis non time/ bo mala dũ mecũ fuerit grã tua. Ipa fortitudo mea. ipa cõsiliũ ꝯfert ⁊ auxi liũ Cunctis hostibꝫ potentior est. ⁊ sa pientior vniuersis sapientibꝫ. Magi stra est veritatis. doctrix discipline. lu men cordis. solamen pressure. figa/ trix tristicie. ablatrix timorꝫ. nutrix de uotõis. ꝑductrix lachrymarũ. Quid sum sine ea nisi aridum lignũ ⁊ stips i utilis ad eijciendũ Tua ergo me dñe grã semꝑ preueniat ⁊ sequat᷑. ac bonis operibus iugiter prestet esse intentuȝ. ꝑ ihm xp̃m filiũ tuũ Amen.

Q, nos ip̃os abnegare ⁊ xp̃m imi/ tari debem᷒ ꝑ crucẽ. Ca. LXI

Fili quantũ a te vales exire tm̃ in me poteris trãsire. Sicut nihil foris concupiscere inter

nā pacē facit:ſic ſe interi⁹ relinquere dō
cōiungit. Volo te addiſcere ꝑfectā ab
negatōez tui in voluntate mea ſine cō
tradictōe ⁊ querela. Sequere me: ego
ſum via veritas et vita. Sine via nō
itur. ſine veritate non cognoſcitur. ſi
ne vita non viuitur. Ego ſuz via quā
ſequi debes veritas cui credere debes
vita quā ſperare debes. Ego ſum via
inuiolabilis. veritas infallibilis. vita
interminabilis. Ego ſum via rectiſſi
ma. veritas ſuꝑma. vita vera. vita be
ata. vita increata. Si māſeris in via
mea cognoſces veritatē. ⁊ veritas libe
rabit te ⁊ apprehendes vitam eternaz
Si vis ad vitā ingredi ſerua manda
ta. Si vis veritatē cognoſcere crede
mihi Si vis ꝑfect⁹ eſſe vende oīa Si
vis eſſe diſcipul⁹ meus abnega temet
ipm. Si vis beatā vitam poſſidere p̄
ſentē vitā cōtempne. Si vis exaltari
in celo humilia te in hoc mundo.

Si vis regnare mecū porta crucē me
cuȝ. Soli em̄ ſerui crucis inueniūt viā
beatitudinis ⁊ vere lucis. Dñe ihū xp̄e
qꝛ arta eſt via tua ⁊ mūdo deſpecta do
na mihi tecū mundi deſpectū imitari.
Non em̄ maioꝛ eſt ſeruus dño ſuo: nec
diſcipulus ſuꝑ mgr̄m. Exerceat̃ ſeruus
tuus in vita tua. qꝛ ibi eſt ſalus mea ⁊
ſanctitas vera. Quicq̄d extra eā lego
vl̄ audio nō me recreat nec ꝺlectat ple
ne Fili qꝛ hec ſcis ⁊ legiſti oīa beat'
eris ſi feceris ea. Qui habet mandata
mea ⁊ ſuat ea ipſe eſt q̄ diligit me ⁊ ego
diligā eū ⁊ manifeſtabo ei metipm̄. et
faciā eū ꝯſedere mecū in regno patris
mei. Dñe igit̃ ſicut dixiſti ⁊ ꝓmiſiſti ſic
vtiq3 mihi ꝓmereri cōtingat. Suſce/
pi de manu tua crucē. poꝛtabo eā vſq3
ad moꝛtē ſicut impoſuiſti mihi. Uere
vita boni monachi crux eſt ſ3 dux pa
radiſi. Inceptū eſt. retro abire non li/
cet nec relinquere opꝫ Eya frēs ꝑga

mus simul ih̄s erit nobiscū. Propter
ih̄m suscepim⁹ hāc crucez. p̄pter ih̄m p̄
seuerem⁹ in cruce. Erit adiutor noster
q̄ est dux nr̄ ⁊ p̄cessor. En rex noster in
greditur an̄ nos. q̄ pugnabit p̄ nobis
Seq̄mur viriliter. nemo metuat ter-
rores. sim⁹ parati mori fortiter in bel-
lo. nec inferam⁹ crimē glīe nostre vt fu
giamus a cruce.

Q, bō non sit nimis deiect⁹ qn̄ in
aliq̄s labitur defect⁹ Ca. LXII

Fili magis placēt mihi paciē-
tia ⁊ hūilitas in aduersis. q̄z mlt
ta ꝯsolatio ⁊ deuotio in p̄spe-
ris Ut q̄d te ꝯtristat paruū factū con
tra te dictuz. Si ampli⁹ fuisset cōmo
ueri non debuisses. sʒ nūc dimitte trā
sire non est p̄mum nec nouū. nec vlti
mū erit si diu vixeris. Satis virilis es
q̄diu nil obuiat aduersi. bn̄ etiā cōsu-
lis. ⁊ alios nosti roborare verbis. sed
cū ad ianuā tuā venit repentina tribu

latio. deficis consilio ⁊ robore. Atten
de magnā fragilitatē tuā quā sepi⁹ ex/
periris in modicis obiectis. Tamen
ꝑ salute tua ista fiūt cū hec ⁊ similia cō
tingūt. Pone ⁊ melius nosti ex corde
⁊ si te tetigit. nō tñ deiiciat nec diu im/
plicet Ad min⁹ sustine paciēter si non
potes gaudenter. Etiam si min⁹ libē
ter audis ⁊ indignatōez sentis Repri
me te. nec patiaris aliq̄d inordinatuz
ex ore tuo exire. vñ pusilli scādalizent.
Cito conq̄escet cōmotio excitata ⁊ do
lor intern⁹ reuertēte grā dulcorabit.
Adhuc viuo ego dicit dñs. iuuare te
paratus. ⁊ solito ampli⁹ ꝯsolari si con
fisus fueris mihi ⁊ deuote inuocaue/
ris Animeq̄or esto ⁊ ad maiorē sustinē
tiā accingere. Non est totū frustratuz
si te sepius ꝑcipis tribulatū vł graui/
ter temptatū. Homo es ⁊ nō de⁹. caro
es ⁊ non angelus Quō tu posses sem
ꝑ in eodez statu virtutis ꝑmanere: qñ

hoc defuit angelo in celo ꝛ p̄mo hoī in paradiso. q̄ non diu steterunt. Ego suz q̄ merentes erigo sospitate. ꝛ suaz cognoscētes infirmitatē ad meā ꝓues ho diuinitatē. Dn̄e bn̄dictū sit verbū tuum: dulce sup̱ mel ꝛ fauum ori meo Quid facerē in tantis tribulationib⁹ ꝛ angustijs meis nisi me ꝯfortares tu is sanctis sermonibꝫ. Dūmō tandem ad portū salutis ꝑueniā q̄d cure est q̄ ꝛ quāta passus fuero. Da finē bonum da felicē ex hoc mūdo transitum. Me mēto mei de⁹ meus et dirige me recto itinere in regnū tuū amen.

De altōrib⁹ rebus ꝛ occultis iudicijs dei non scrutandis. Ca. LXIII

Fili caueas disputare de altis materijs ꝛ de occultis dei iudicijs Cur iste sic relinq̄t̄ ꝛ illa ad tantā grāz assumit̄. cur etiā iste tm̄ affligit̄ ꝛ ille tā eximie exaltat̄ Ista oēz hūaz facltatē excedūt n̄ ad iuestigādū

iudiciū diuinū vlla ratio preualet vł
disputatio. Qn̄ ergo hec tibi suggerit ini
micus. vł etiā q̄dam curiosi inq̄runt
hoēs: rn̄de illō ꝓphe. Justus es dn̄e. ⁊
rectū iudiciū tuū. Et illō Judicia dn̄i
vera iustificata in semetipa. Judicia
mea metuēda sunt. non discutiēda. qꝛ
hūano intellectui sunt incōprehēsibi
lia. Noli etiā inq̄rere vł disputare de
meritis sanctoꝝ. q̄s alio sanctior aut
q̄s maior fuerit in regno celoꝝ. Talia
generāt sepelites ⁊ ɔtentōes inutiles.
nutriūt q̄ȝ supbiā: ⁊ vanā gł̄iam. vn̄
oriuntur inuidie ⁊ dissensiones dum
iste illū scm̄. et alius aliū conat̄ supbe
preferre. Talia aūt velle scire ⁊ inuesti
gare nullū fructū afferūt sed magꝭ san
tis displicent. qꝛ non sum d's dissen-
sionis sed pacis. que pax magis in hu-
militate vera q̄ȝ in ꝓpria exaltatōe con
sistit. Quidā zelo dilectōis trahūtur
ad hos vel ad illos ampliori affectu.

sed hūano potius q̄ꝫ diuino. Ego suꝫ
q̄ cūctos cōdidi sctōs. ego donaui gra
tiā. ego p̄stiti gl'am. ego noui singl'oꝝ
merita. ego preueni eos in bn̄dictōibꝫ
dulcedis mee. ego p̄sciui dilectos an/
te scl'a. ego eos elegi de mūdo: non ipi
me p̄elegerunt. ego vocaui ꝑ gr̄am. at
traxi per miscđiaꝫ. ego ꝑduxi eos per
tēptatōes varias. ego infudi cōsolatō
nes magnificas ego dedi ꝑseuerantiā
ego coronaui eoꝝ patientiam. ego pri
mū ⁊ nouissimū agnosco. ego oēs ine
stimabili dilectōe amplector. ego lau/
dandꝰ suꝫ in oībus sanctis meis. ego
sup̱ oīa bn̄dicendus suꝫ ⁊ honorādus
in singulis. q̄s sic gl'iose magnificaui
⁊ p̄destinaui sine vllis precedentibꝫ p
priīs meritis. Qui ḡ vnū de minimis
meis contēpserit nec magnū honorat
qꝛ pusillū ⁊ magnū ego feci. Et qui de
rogat alicui sctōꝝ ꝺrogat mihi ⁊ cete
ris oībus in regno celoꝝ. Oēs vnū sꝫ

ꝑ charitatis vinculū. idē sentiūt: idem
volunt. ⁊ oēs in vnū se diligunt. Ad/
huc aūt qd mlto altius est plus me q̄ꝫ
se ⁊ sua merita diligūt. Nā supra se ra
pti ⁊ extra ꝓpriā dilectōez tracti toti in
amorē mei ꝑgūt. in quo ⁊ fruitiue qui
escūt Nihil est qd eos auertere possit
aut deprimere. q̄ppe qui eterna ṽitate
pleni. igne ardescūt inextiguibili cha
ritatis. Taceāt igit carnales ⁊ aīales
hoīes de sanctorū statu disserere. qui
non norūt nisi priuata gaudia dilige
re. Demūt ⁊ addūt ꝓ sua inclinatōe: n̄
ꝓut placet eterne veritati In multꝫ est
ignorātia. eoꝝ maxime q̄ parū illumi/
nati raro aliquē ꝑfecta dilectōe spūali
diligere norūt. Multi adhuc natura
li affectu ⁊ hūana amicicia ad hos vel
ad illos trahunt. ⁊ sicut in inferiorib
se hn̄t ita ⁊ de celestib imaginant Sꝫ
est distantia incomparabilibus q̄ im
ꝑfecti cogitāt. ⁊ q̄ illuminati viri ꝑre/

uelatōem supnam speculant. Caue ḡ fili de istis curiose tractare que tuā sci entiā excedūt. sed hoc magis satage ꝛ intende vt vl' minim⁹ in regno di q̄as inueniri. Etsi q̇spiā sciret q̄s alio san ctioꝛ esset vel maioꝛ haberet in regno celoꝝ. q̄d ei hec noticia ꝓdesset. nisi se ex hac cognitione coram me hūiliaret ꝛ in maioꝛē nois mei laudem exurge ret. Multo accepti⁹ deo facit q̄ de pec catoꝝ suoꝝ magnitudine et virtutuꝫ suarū pnitate cogitat et q̄ꝫ longe a san ctoꝝ pfectōe distat. q̄ꝫ is q̄ d̄ eoꝝ maio ritate vl' paruitate disputat Melius est sanctos deuotis precibꝫ ꝛ lachꝛimis exoꝛare ꝛ eoꝝ gl'iosa suffragia humili mēte imploꝛare q̄ꝫ eoꝝ secreta vana in quisitiōne pscrutari. Illi bn̄ ꝛ optime cōtentāt si hoīes scirēt cōtentari. ꝛ va ni loquia sua compescere Non gloꝛi ātur d̄ propꝛiis meritis quippe q̄ sibi nil bonitatis ascribūt ſꝫ totum mihi:

qm̄ ipsis cuncta ex infinita charitate
mea donaui. Tanto amore diuinita-
tis ꝛ gaudio supeffluēti replent. vt ni
hil eis desit glie. nihilqꝫ possit deesse fe
licitatis. Oēs sancti quanto altiores
in glia tanto hūiliores in seipis. ꝛ mi
hi viciniores ꝛ dilectiores existūt. J-
deoqꝫ habes scrpitū. qꝛ mittebāt coro
nas suas añ deū. ꝛ ceciderūt in facies
suas corā agno. ꝛ adorauerūt viuentē
in secula scloꝝ. Multi querūt q̄s ma
ior sit in regno dei. q̄ ignorāt an cū mi
nimis erūt digni cōputari Magnuꝫ
est vl minimū esse in celo vbi oēs ma
gni sunt. qꝛ oēs filij dei vocabunt et e-
rūt. Minimꝰ erit in mille. ꝛ peccator
centū annoꝝ moriet. Cū em̄ quererēt
discipuli q̄s maior esset in regno celo
rū. tale audierūt rñsum. Nisi cōuersi
fueritis ꝛ efficiamī sicut puuli non in
trabitis in regnū celoꝝ. Quicūqꝫ ḡ hu
miliauerit se sicut puulus iste. hic ma

ior est in regno celorum. Ve eis qui puulis hūiliare se spōte dedignātur. qm̄ hūi/lis ianua regni celestis eos nō admittet intrare. Ve etiā diuitibus q̄ hn̄t hic cōsolatōes suas. qr pauperibus intrātibus in regnū dei ipi stabūt foras eiulātes. Gaudete hūiles et exultate paupes qr vestrum est regnū dei. si tn̄ in veritate ambulatis.

Q, omīs spes et fiducia in solo deo est figenda. Capi. LXIIII

D Omie que ē fiducia mea quā in hac vita habeo. aut qd maius solaciū meū ex oibus appa rentibus sub celo. Nōne tu dn̄e deus meus cuius misicordie nō est nūerus. Ubi mihi bn̄ fuit sine te. aut qn̄ male eē potuit pn̄te te. Malo paup esse ppter te q̄ⱬ diues sine te. Eligo potius tecū in terra pegrinari q̄ⱬ sine te celū possidere. Ubi tu ibi celū atⱬ ibi mors et infernus vbi tu non es Tu mihi in desiderio es

⁊ ido post te gemere ⁊ clamare ⁊ exora-
re necesse est. In nullo deniq̃ possum
plene ꝯfidere q̃ in necessitatib⁹ auxilie
tur optunis nisi i te solo do meo. Tu
es spes mea ⁊ fiducia mea tu ꝯsolator
me⁹ ⁊ fidelissim⁹ in oībus. Oēs q̄ sua
sunt querūt. tu salutē meā ⁊ ꝓfectū me
um solūmō pretendis. et oīa in bonū
mihi conuertis. etiā si variis tēptatio-
nib⁹ ⁊ adūsitatib⁹ exponas. Hoc totū
ad vtilitatē meā ordinas. q̃ mille mo-
dis dilectos tuos ꝓbare consueuisti.
In qua ꝓbatōe nō min⁹ diligi debes
⁊ laudari q̃ si celestib⁹ ꝯsolationibus
me repleres In te ergo dn̄e de⁹ pono totā
spem meā et refugiū in te oēm tribula-
tionē ⁊ angustiā meā ꝯstituo. q̄r totū
infirmū ⁊ instabile inuenio q̃cquid ex-
tra te ꝯspicio. Non em̄ ꝓderūt mlti a-
mici. neq̃ fortes auxiliarii adiuuare
poterūt. neq̃ prudentes consiliarii re-
sponsum vtile dare. neq̃ libri doctorū

consolari. nec aliqua preciosa substā/
tia liberare. nec locus aliquis secretus
ↄtutari si tu ipse non assistas: iuues: cō
fortes. cōsoleris. instruas ⁊ custodias
Omīa nāq̨ que ad pacē videntᷣ esse ⁊
felicitatē habendā. te absente nihil sūt
nihilq̨ felicitatis in veritate conferūt
Finis ergo oīm bonoꝝ ⁊ altitudo vite ⁊
ꝓfunditas eloquiorum tu es ⁊ in te sup
oīa sperare fortissimū solaciū seruorū
tuoꝝ. Ad te sunt oculi mei. in te confi
do deus meus misericordiarū pr̄. Be
nedic ⁊ sanctifica aīaȝ meā benedictō
ne celesti. vt fiat habitatio sancta tua.
⁊ sedes eterne gl'ie tue. nihilq̨ in tēplo
tue dignitatis inueniatur qđ oculos
tue maiestatis offendat. Scđm ma/
gnitudinē bonitatis tue et multitudi
nem miserationuȝ tuaꝝ respice in me
⁊ exaudi oratōnē pauperis serui tui lō
ge exulātis in regione vmbre mortis.

Proteger conserua aiaz serui tui inter tot discrimia vite corruptibilis. ac comitãte gr̃a tua dirige p̲ viaz pacis ad patriam p̲petue claritatis.

Explicit liber tercius
Incipit Quartus.
Deuota exhortatio ad sacrã corp̲is xp̄i cõmunionẽ. Vox xp̄i.

v Enite ad me oẽs q̃ laboratis ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiã vos dicit dñs. Panis quẽ ego dabo caro mea est ꝓ mũdi vita Accipite ꝛ comedite hoc est corpus meum qd̄ ꝓ vob̄ tradetur. Hoc facite in meã cõmemoratõem. Qui mãducat carnẽ meaz ꝛ bibit meuz sanguinẽ in me manet ꝛ ego in illo. Uerba que ego locut⁹ sum vobis spũs ꝛ vi ta sunt.

Cũ q̃ta reuerẽtia xp̄s sit susci piendus. Capitulum. I.

H Ec sunt ver/
ba tua xpē veritas eter/
na. Quis nō vno tpe p/
lata nec vno in loco cō/
scpta. Qz g tua sunt vba
gratāter mihi z fideliter
cūcta sunt accipienda. Tua sunt z tu
ea ptulisti. z mea qz sunt qz pro salute
mea edidisti. Libēter suscipio ea ex o/
re tuo vt arti⁹ inserātur cordi meo. Ex
citāt me vba tāte pietat⁹ plena dulcedi
nis z dilectōis. sz terrēt me delicta pro
pria z ad capiēda tāta misteria. me re
uerberat īpura cōscientia. Prouocat
me dulcedo verbor̄ tuor̄: sed onerat
me mltitudo vicior̄ meor̄. Jubes vt
fiducialiter ad te accedā si tecū velim
habere ptē: vt īmortalitatis accipiā al
limoniā si eternā cupiā obtinere vitā
z glīam. Uenite inqs ad me oēs q la/
boratis z onorati estis z ego reficiam

vos. O dulce ꝛ amicabile verbũ in au
re pctõris ꝙ tu dñe deꝰ meus egenũ ꝛ
pauperẽ inuitas ad cõmunionem tui
sanctissimi corpis. Sȝ ꝙs ego suȝ do
mie vt ad te presumã accedere Ecce ce
li celoꝝ te nõ capiũt. ꝛ tu dicis. venite
ad me oẽs Quid sibi vult ista pĳssima
dignatio ꝛ tam amicabilis inuitatio
Quõ ausus ero vẽire q̇ nihil boni mi
hi ↄsciꝰ suȝ. Vñ possiȝ p̄sumere. Quõ
te introducã in domũ meã q̇ sepiꝰ offẽ
di benignissimã faciẽ tuã. Reuerent
angeli ꝛ archãgeli. metuũt sancti ꝛ iu
sti. ꝛ tu dicſ. venite ad me oẽs. Nisi tu
dñe h̄ diceres ꝙs veꝝ esse crederet. ꝛ ni
si tu iuberes ꝙs accedere attemptaret
Ecce noe vir iustꝰ in arche fabca cen
tũ annis laborauit vt cũ paucſ saluare
tur. ꝛ ego quõ me potero vno vna ho
ra p̄pare vt mũdi fabricatorẽ cũ reuerẽ
tia sumaȝ. Moyses famulꝰ tuus ma
gnꝰ ꝛ specialꝰ amicꝰ tuꝰ archã ex lignis

īputribilib⁊ fecit. quā ⁊ mūdissimo ve
stiuit auro vt tabl'as leg; in eis repone
ret. ⁊ ego putrida creatura audebo te
ret. ⁊ ego putrida creatura audebo te
rē legȝ ac vite datorē tā facile su/
sdito⁊ē legȝ ac vite datorē tā facile su/
scipe in corpe meo pccis subdito⁹ Sa
lomō sapiētissim⁹ regū isrl' magnificū
tēplū septē ānis in laudē noīs tui edi
ficauit ⁊ octo dieb⁊ festū dedicatōis e⁹
celebrauit. mille hostias pacificas ob
tulit ⁊ archā federꝫ clāgore buccine ⁊ iu
bilo in locū sibi ꝑpatū solēniter collo/
cauit. ⁊ ego infelix et pauprim⁹ hoīm
quō te i domū meam introducā: q̄ vix
mediā expēdere deuote noui horā ⁊ vt
inā vl' semel digne fere mediaz. O mi
ds q̄ꝫtū illi ad placēdū tibi agere studu
erūt. Heu q̄ꝫ pusillu ꝫ ē qd ago. q̄ꝫ breue
expleo tps cū me ad cōicanduꝫ dispo
no. raro tot⁹ collectus. rarissime ab oī
distractōe purgat⁹ Et certe in tua salu
tari dietatȝ pñtia nll'a dr̄et occurere in
decēs cogitatō nll'a et occupare creatu

q̄ nõ angelū ſꝫ angloꝝ dn̄m ſuſceptu
rus ſuꝫ hoſpitio. Eſt tñ valde magna
diſtātia inter archā federis cū ſuis re
liq̄s ꝛ mūdiſſimū corpus tuū cū ſuis
ineffabilibꝫ virtutib⁹. inter legalia illa
ſacrificia futuroꝝ prefiguratia ꝛ verā
tui corpis hoſtiā oīm antiq̄ꝝ ſacrifici
oꝝ ꝯpletiuā Quare igit̄ nō magis ad
tuā venerabilē inardeſco pn̄tiā. cur n̄
maiori me p̄paro ſolicitudine ad tua
ſctā ſacra ſumēda cū illi antiq̄ ſcti pri
arche ꝛ p̄phe reges q̄ꝫ ꝛ p̄ncipes cū vni
uerſo p̄plo tm̄ deuotōis demōſtrarūt
affectū erga cultū diuitū. Saltauit de
uotiſſim⁹ rex dauid corā archa dei totꝫ
viribꝫ. recolēs bn̄ficia oliꝫ indulta pa
tribꝫ. fecit diuerſi generiſ organa. pſal
mos edidit ꝛ cātari inſtituit cū leticia
cecinit ꝛ ip̄e frequēter in cithara ſpūs
ſancti afflat⁹ gr̄a docuit p̄plm iſrl̄ toto
corde deuꝫ laudare. ꝛ ore ꝯſono diebꝫ
ſingulis bn̄dicere ꝛ p̄dicare. Si tāta

agebat tūc deuotō ac diuine laudis ex
titit recordatio corā archa testamēti q̄z
ta nūc mihi ⁊ oī ppl'o xpiano hn̄da est
reuerētia ⁊ deuotio in pn̄tia sacramē/
ti in sumptōe excellētissimi corpis xpi
Currūt mlti ad diuersa loca p visitan
dis reliq̄is sanctoꝝ. ⁊ mirant auditis
gestis eoꝝ ampla edificia tēploꝝ inspi
ciūt. ⁊ osculātur sericis ⁊ auro iuolu/
ta sacra ossa ipoꝝ. Et ecce tu pn̄s es h
apd me in altari ds me⁹. sctūs sctōꝝ
creator oim ⁊ dn̄s angeloꝝ. Sepe in
talib⁹ vidēdis ē curiositas hoim. ⁊ no
uitas iuisoꝝ ⁊ modic⁹ reportat emēda
tōis fruct⁹. maxie vbi est taz leuis sine
vera cōtritōe discursus Hic autē in sa
cramēto altaris tot⁹ pn̄s es ds me⁹ hō
xps ihs. vbi ⁊ copiosus pcipit eterne
salut⁹ fruct⁹ q̄tiēscūq̄z fueris digne ac d
uote suscept⁹ Ad istō ū non trahit le
uitas aliq nec curiositas aut sensuali
tas sz firma fides duota spes ⁊ sincera

charitas. O inuisibilis ꝯditor mūdi
deus q̄ mirabiliter agis nobiscū. q̄ sua
uiter ⁊ gratiose cū electis tuis dispo/
nis. quib⁹ temetipm̄ in sacramēto su
mendū ꝓponis. Hoc nāq₃ oēm intelle
ctū supat. h̄ specialiter deuotoꝝ corda
trahit ⁊ accēdit affectū. Ipi em̄ veri fi-
deles tui q̄ totā vitā suā ad emēdatōe₃
disponūt. ex hoc dignissimo sacr̄o ma
gnā deuotōis grāz ⁊ ꝟtutis amorē fre
quēter recipiūt. O admirabil' ⁊ absco
dita grā sacramēti quā norūt tm̄ xp̄i fi
deles. infides aūt ⁊ peccat₃ ꝟuiētes ex/
periri nō pn̄t. In h̄ sacramēto ꝯfertur
spūalis grā. ⁊ repatur i aīa virt⁹ amis/
sa ⁊ p pctm̄ deformata redit pulcritu/
do. Tāta est aliqñ hec grā vt ex pleni
tudine collate deuotiōis nō tm̄ mens
s₃ ⁊ debile corp⁹ vires sibi p̄stitas sen/
tiat ampliores. Dolendū tñ valde ⁊ mi
serandū sup tepiditate ⁊ negligētia no

ſtra. ꝙ nō maiori affectu trahit̄ ad xp̄z
ſumendū. in q̄ tota ſpes ſaluādoꝝ cō/
ſiſtit ⁊ meritū. Ipe em̄ eſt ſanctificatio
nr̄a ⁊ redēptio. ipē ꝯſolatio viatoꝝ et
ſctōꝝ eterna fruitō. Dolendū itaq̄ valde
de ꝙ multi tā parū hoc ſalutare miſte
riū aduertūt. qd̄ celū letificat ⁊ mūdū
ꝯſeruat vniuerſuz. Heu cecitas ⁊ du/
ricia cordis hūani tā ineffabile donū
nō magis attēdere ⁊ ex q̄tidiano vſu e/
tiā ad inaduertentiā defluere. Si em̄
hoc ſanctiſſimū ſacramentū i vno tm̄
celebraret̄ loco. ⁊ ab vno tm̄ ꝯſecraret̄
ſacerdote in mūdo: q̄nto putas deſide
rio ad illū locū et talē dei ſacerdotē ho
mines afficerent̄ vt diuina miſteria ce
lebrare audirēt. Nūc autē multi facti
ſunt ſacerdotes, ⁊ in m̄ltis locis offer
tur chriſtus vt tanto maior appareat
gratia ⁊ dilectio dei ad hoīez q̄nto lati
us eſt ſacra cōmunio diffuſa p̱ orbem

Gras tibi bone ihu pastor eterne qui nos paupes et exules dignatus es preci oso corpe et sanguine tuo reficere. et ad hec misteria pcipiēda etiaz pprij oris tui alloquio inuitare: dicendo. Uenite ad me oēs qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos.

O magna bonitas et charitas dei in sacramento exhibet hoi. Ca. II.

Up bonitate tua et mag misericordia tua dñe ↄfisus. accedo eger ad medicū et saluatorē esuriēs et sitiēs ad fontē vite egenus ad regē celi. seruus ad dñm. creatura ad creatorē. desolatus ad meū piū ↄsolatorē. Sz vñ hoc mihi vt vēias ad me Quis ego sum vt prestes mihi teipm Quō audet pctōr corā te apparere: Et quō tu digris ad pctōez venire Tu nosti seruū tuū et scis qr nil boni in se hz vñ hoc illi pstes Cōfiteor igit vilitatē meā. agnosco bonitatē tuā. laudo pie

tatem ⁊ grãs ago ꝓpter nimiã charitatẽ. Propter temetipm em̃ hoc facis non ꝓpter mea merita vt bonitas tua mihi magis innotescat. charitas amplior ingerat̃ ⁊ hũilitas pfectiꝰ cõmendetur. Quia ergo tibi hoc placet. et sic fieri iussisti. placꝫ ⁊ mihi dignatio tua ⁊ vtinã iniq̃tas mea ñ obsistat. O dulcissime ⁊ benigissime ihu q̃nta tibi reuerẽtia ⁊ grãꝝ actiõ cũ ppetua laude ꝓ sumptiõe sacri corpis tui debet̃. cuiꝰ dignitatẽ nullus hoĩm explicare potẽs inuenit̃. Sꝫ q̇d cogitabo in hac communione. in accessu ad dñm meũ quẽ debite venerari nequeo ⁊ tñ deuote suscipe desiderio. Quid cogitabo meliꝰ ⁊ salubrius nisi meipm totaliter hũiliando corã te. ⁊ tuã infinitã bonitatẽ exaltãdo sup̃ me Laudo te ds meꝰ ⁊ exalto ineternũ. Despicio me ⁊ subijcio tibi in pfundũ vilitatꝫ mee Ecce tu sanctus sctõꝝ ⁊ ego sordes pctõꝝ. ⁊ tu in-

S

clinas te ad me qui non sum dign⁹ ad ad te respicere. Ecce tu vēis ad me. tu vis esse mecū. tu inuitas ad cōuiuiuz tuū. tu mihi dare vis celestē cibū ⁊ pa/ nē angelorꝝ ad manducandū. nō aliū sane q̄ꝫ teip̄m panē viuū q̄ de celo des/ cendisti ⁊ das vitā mūdo. Ecce vn̄ di lectio ꝓcedit. q̄lis dignatio illucescit. q̄ꝫ magne grārꝝ actiōes ⁊ laudes tibi ꝓ his debētur. O q̄ꝫ salutare ⁊ vtile cōsi liū tuū cū istō instituisti. q̄ꝫ suaue ⁊ io cundū ꝯuiuiū cū teip̄m in cibū dona sti. O q̄ꝫ admirabil' oꝑatio tua dn̄e: q̄ꝫ potēs virt⁹ tua. q̄ꝫ infallibilis veritas tua. Dixisti em̄ ⁊ facta sunt oīa. ⁊ h̄ fa/ ctū est qđ ip̄e iussisti. Mira res ⁊ fide digna ac hūanuz vincēs intellectū q̄ tu dn̄e ds me⁹ verus dus ⁊ hō sub mo dica specie panis ⁊ vini integer ꝯtine ris ⁊ sine ꝯsumptōe a sumēte mādūca ris Tu dn̄e vniuersorꝝ q̄ nulli⁹ habes indigentiā. voluisti ꝑ sacramētuz tuuz

habitare in nobis. cõserua cor meũ et
corp⁹ meũ imaculatũ. vt leta ꝛ pura cõ
ſcia ſepi⁹ valeã tua celebrare miſteria ꝛ
ad meã ꝑpetuã accipe ſalutẽ. q̃ ad tuũ
ꝑcipue honorem et memoriale ꝑenne
ſanxiſti ꝛ inſtituiſti. Letare aĩa mea. ꝛ
grãs age deo ꝓ tã nobili munere ꝛ ſola
cio ſingulari in hac lachrymarũ valle
tibi relicto. Naz q̃tiens hoc miſteriũ
recolis ꝛ xp̄i corp⁹ accipis. totiẽs tue re
demptõnis opus agis ꝛ ꝑticeps oĩm
meritoꝝ xp̄i efficeris. Charitas etẽm
xp̄i nunq̃ minuit. ꝛ magnitudo ꝓpici
atõis ei⁹ nunq̃ exhaurit. Ideo noua ſp̄
mẽtis renouatõe ad h̃ diſponere te de
bes. ꝛ magnũ ſalutꝫ miſteriũ attẽta cõ
ſideratõe pẽſare. Ita magnũ nouuz et
iocundũ tibi videri debet cũ celebras
aut miſſam audis. ac ſi eodez die xp̄s
ꝑmũ in vteꝝ ꝟginis deſcendens hõ fa
ct⁹ eſſet. aut in cruce pendens pro ſalu
te hoĩm pateretur ꝛ moreretur.

Q; vtile sit sepe cōicare. Cap̄. III

Ecce ego venio ad te dn̄e et bn̄
mihi sit ex mūere tuo et letifi-
cer in ꝯuiuio scō tuo. qd pa-
sti in dulcedīe tua paupi de⁹. Ecce ī te
est totū qd desiderare possuz ꝛ debeo.
tu sal⁹ mea ꝛ redēptio. spes ꝛ fortitudo
dec⁹ ꝛ glīa. Letifica ḡ hodie aīam serui
tui qm̄ ad te dn̄e ihu aīam meā leuaui
Desiderio te nūc deuote ac reuerenter
suscipe: cupio te ī domū meā introdu
cere. q̄tn⁹ cū zacheo merear a te bn̄di
ci. ac inter filios abrae ꝯputari. Ani-
ma mea corp⁹ tuū ꝯcupiscit. cor meuz
tecū vniri desiderat. Trade te mihi et
sufficit. Nā p̄ter te nulla ꝯsolatio va-
let. sine te esse neq̄o. ꝛ sine visitatōe tua
viuere nō valeo. Jdoqꝫ oꝑtz me freq̄n
ter ad te accedere ꝛ in remediū salutis
mee recipe. ne forte deficiā in via si fu
ero celesti fraudat⁹ alimonia. Sic em̄
tu misericordissime ihū predicās ꝑlis

⁊ varios curās languores aliqñ dixi/
sti Nolo eos ieiunos dimittere in do/
mū suā ne deficiāt in via Age igit̄ hoc
mō mecū. q̄ te p̄ fideliū ꝯsolatōne in sa
cramēto reliquisti. Tu es eñ suauis
refectio aīe. ⁊ q̄ te digne mādūcauerit
particeps ⁊ heres erit eterne glie. Ne
cessariū quidē mihi est q̄ taȝ sepe labo
ro ⁊ pecco tā cito torpesco ⁊ dficio. vt
p̄ frequētes orōnes ⁊ ꝯfessiōes ⁊ sacrā
tui corpis pceptōeȝ me renouē: mūdeȝ
⁊ accendaȝ. ne forte diuti⁹ abstinēdo a
sctō ꝓposito defluā. Proni eñ sunt sen
sus hoīs ad malū ab adolescētia sua ⁊
nisi succurrat diuina medicina labit̄
hō mox ad peiora. Retrahit ḡ sctā cō/ Cōfortat
munio a malo ⁊ ꝯfortat in bono. Si
eñ mō tā sepe negligēs suȝ ⁊ tepidus
qñ cōmunico aut celebro. q̄d fieret si
medelā nō sumerē ⁊ taȝ grāde iuuamē
nō q̄rerem Et licet oī die nō sim aptus
nec ad celebrandū bñ disposit⁹. dabo

tñ opaꝫ ꝯgruis tpibus diuina pcipe
misteria ac tãte grẽ pticipẽ me exhibe
re Nã hec ẽ vna ꝑncipalis fidel' aĩe cõ
solatio q̃diu pegrinat' a te in mortali
corpe. vt sit sepi⁹ memor dĩ sui dilectũ
suũ deuota suscipiat mẽte O mira cir
ca nos tue pietatis digtio. q tu dñe d
us creator ꝛ viuificator oĩm spirituũ
ad paupculã dignaris venire aĩam. et
cũ tota deitate tua ac hũanitate ei⁹ im
pinguare esuriẽ. O felix mẽs ꝛ btã aĩa
que te dñm deũ suũ meret' deuote sus
cipe. ꝛ in tua susceptione spiritali gau
dio repleri. O q̃ magnũ suscipit dñm
q̃ dilectũ inducit hospitẽ. q̃ꝫ iocundũ
recipit sociũ. q̃ fidelẽ acceptat amicuꝫ
q̃ speciosuꝫ ꝛ nobilẽ amplectit' spõsuꝫ
pre oĩbus dilectis ꝛ sup oĩa desidera
bilia amandũ. Sileãt a facie tua dul
cissime dilecte me⁹ celũ ꝛ terra ꝛ oĩs or
natus eoꝝ: qm̃ q̃cq̃d laudis hñt ac de
coris ex dignatiõe tue est largitat'. nec

ad decorem tui peruenient nois cui9
sapientie non est numerus.

Quomulta bona pstant deuote coi/
cantibus. Capitulum.IIII.

Domine deus me9 preueni ser
uuu tuu in bndictoibus dulce
dinis tue vt ad tuu magnificu
sacramentu digne ac duote merear ac
cedere. Excita cor meuz in te. z a graui Cor excita
torpore exue me Uisita me in salutari
tuo ad gustandu in spiritu tua suaui
tatē que in hoc sacramto tanq3 in fon
te plenarie latet. Illumia q3 oclos me
os ad intuendu tm misteriu et ad cre/
dendu illd indubitata fide me robora
Est em opatio tua non huana poten
tia. tua sacra institutio no hois adin/
uentio. No em ad hec capieda z intel
ligeda aliqs idone9 p se repit. q ange/
lica etia sbtilitatē trascendut: qd g ego
pctor idign9 tra z cinis d ta alto sacro

secreto potero inuestigare ꝛ cape. Do
mīe in simplicitate coꝛdis: in bona fir
ma fide ꝛ in tua iussione ad te cū spe ꝛ
reuerētia accedo. ꝛ ꝟe credo qꝛ tu pn̄s
es hic in sacramēto ds̄ ꝛ hō. Uis ꝙ vt
te suscipiaȝ ꝛ meipm̄ tibi in charitate
vniā. Un̄ tuā p̄coꝛ clemētiaȝ ꝛ spēaleȝ
ad hoc imploꝛo mihi donari grāȝ. vt
totus in te liq̄fiaȝ ꝛ amoꝛi p̄suā. atq̧
de nulla aliena ꝯsolatōe ampli⁹ me in
tromittā. Est eñ hͦ altissimū ꝛ dignis
simū sacramētuȝ sal⁹ aīe ꝛ coꝛpis. me
dicina oīs spūalis lāguoꝛis. ī quo vi
cia mea curant̄. passiones frenantur.
tēptatōes vincunt̄ ac minuuntur grā
maioꝛ infunditur. ꝟtus incepta auge
tur: firmat̄ fides. spes roboꝛat̄ ꝛ chari
tas ignescit ac dilatat̄. Multa nāq̧ bo
na largit⁹ es ꝛ adhuc sepi⁹ largiris ī sa
cramēto dilectis tuis deuote cōmuni
cātibꝫ ds̄ me⁹ susceptoꝛ aīe mee. repa
toꝛ infirmitatis hūane ꝛ toti⁹ datoꝛ cō

solatōis interne. Nā mltaʒ ipis cōso
latōeʒ aduersis varias tribulatōes in
fundis: et de imo deiectionis ꝓprie ad
spem tue ꝓtectōis erigis. atqꝫ noua q̄-
daʒ grā eos intꝰ recreas ꝛ illustras. vt
q̄ anxij primū ꝛ sine affectione se añ cō
munionē senserant. postea refecti cibo
potuqꝫ celesti in meliꝰ se mutatos inue
niāt. Qd̄ idcirco cū electis tuis ita dis
pensant̄ agis vt veraciter agnoscāt. et
patenter expiant̄ q̄ꝫ nihil ex semetipis
habeāt. ꝛ q̄d bonitatis ac grē ex te cōse
quātur qꝛ ex semetipis frigidi duri ac
indeuoti. ex te aūt feruētes alacres ꝛ d̄
uoti esse merent̄. Quis em̄ ad fontem
suauitatis hūiliter accedēs nō modi-
cū suauitatis inde reportat. Aut q̄s iux
ta ignē copiosuʒ stās nō parū caloris
inde ꝑcipit Et tu fons es sꝑ plenꝰ ꝛ su
pabūdans ignis iugiter ardens ꝛ nū
q̄ꝫ deficiēs. Un̄ si mihi non licet hau-
rire de plenitudine fontis nec vsqꝫ ad sa

tietatez potare. apponā tñ'os meū ad
foramen celestis fistule. vt saltez inde
guttulā modicā capiam ad refocillan
dā sitim meā. ꝛ nō penit⁹ exarescā: Et
si necdū tot⁹ celestis ꝛ tā ignit⁹ vt sera
phin ꝛ cherubin esse possuz: conaboꝛ
tñ deuotōi insistere ꝛ coꝛ meū ꝑparevt
vl' modicā diuini incēdij flāmā ex hu
mili sumptōe viuifici sacramti ꝯq̄raz.
Quidq̄d aūt mihi deest bōe ihu salua
toꝛ sāctissime. tu ꝑ me supple benigne
ac ḡtiose. q̄ oēs ad te dignat⁹ es vocare
dicens. Venite ad me oēs q̄ laboꝛatis
ꝛ onerati estis. ꝛ ego reficiā vos. Ego
q̄dem laboꝛo in sudoꝛe vult⁹ mei dolo
re coꝛdis toꝛq̄oꝛ. peccatꝫ oneroꝛ. tēpta
tionibꝫ inq̄etoꝛ: mltis malis passioni
bus implicoꝛ ꝛ ꝑmoꝛ ꝛ non est q̄ adiu
uet. ꝛ non est q̄ liberet ꝛ saluū faciat ni
si tu dn̄e de⁹ saluatoꝛ me⁹. cui cōmitto
me ꝛ oīa mea vt me custodias ꝛ ꝑdu/
cas in vitā eternā Suscipe me in lau

dem ꝛ gl'iam nois tui. qui corpus tuū ꝛ sanguinē in cibū ꝛ potū mihi parasti. Presta dn̄e de⁹ salutaris me⁹ vt cū frequētatione misterij tui crescat mee deuotōnis affectus

De dignitate sacramēti ꝛ statu sacerdotali. Capi. V.

Si haberes angelicā puritatē ꝛ sancti Johis bap. sctītatē n̄ eēs idgn⁹ h sacr̄m accipe nec tractare Nō em̄ hoc merit; debet hoiz q̄ hō ɔsecret ꝛ tractet xp̄i sacr̄m et sumat in cibū panē angeloꝝ. Grāde misteriū ꝛ mag̃ dignitas sacerdotū quib⁹ datū est qd angelis non ē ɔcessuz Soli nāq; sacerdotes in eccl'ia rite ordinati ptātez hn̄t celebrandi ꝛ corpus xp̄i ɔsecrādi. Sacerdos q̄dem minister ē dei vtens verbo dei per iussionem ꝛ institutōem dei. De⁹ aūt ibi p̄ncipal' ē actor ꝛ inuisibil' opator: cui subest om̄e

qđ voluerit. ꝛ paret om̄e quod iusserit
Plꝰ ꝗ credere debes d̄o oīpotēti in h̄ex
cellentissimo sacram̄to ꝙ ꝓprio sensui
aut alicui signo visibili. Ideoq̄ cū ti/
more reuerētia ad h̄ opus est acceden
dū. Attēde igit̄ ꝛ vide cuiꝰ ministeriū
tibi traditū est p̄ impositōem manus
epi. Ecce sacerdos factꝰ es ꝛ ad celebrā
dū cōsecratꝰ. vide nūc vt fideliter ꝛ de/
uote in suo tp̄e deo sacrificiū offeras ꝛ
teip̄m irreprehensibilē exhibeas Nō
alleuiasti onus tuū. sȝ artiori iam alli
gatus es vinclo discipline. et ad maio
rē teneris ꝑfectōeȝ sanctitatis. Sacer/
dos oībus ꝟtutibꝫ debet esse ornatus
ꝛ aliis bone vite exemplū p̄bere. Eius
cōuersatio nō cū popularibꝫ ꝛ cōmuni
bus hoim vijs: sȝ cū angelis in celo: aut
cū ꝑfectis viris i terra. Sacerdos sa/
cris vestibꝫ indutꝰ xp̄i vices gerit: vt de
um p̄ se ꝛ p̄ omi ꝑplo suppliciter ꝛ hūi/
liter roget. Habȝ nāq̄ an̄ se ꝛ retro do

minice crucis signū ad memorandū iugiter xpi passionē. Añ se crucē in casula portat vt xpi vestigia diligēter inspiciat. ⁊ seq̄ feruenter studeat Post se cruce signat⁹ est vt aduersa quelibet illata ab aliis clemter ꝓ deo toleret. Añ se crucez gerit vt ꝓpria peccata lugeat. post se vt alioꝝ etiā cōmissa ꝑ cōpassionē defleat. ⁊ se mediū inter deū ⁊ peccatorē ꝯstitutū esse sciat. nec ab oꝛone nec ab oblatōe sctā toꝛpescat donec grā ⁊ miscdiam impetrare mereat̄ Qñ sacerdos deuote celebꝛat. deū honorat. angelos letificat. eccl'iam edificat viuos adiuuat. defunctis reqēz pꝛestat ⁊ sese ꝑticipem oīm bonoꝝ efficit.

Interrogatio de exercitio añ communionē. Capitulum. VI.

C (c) Um tuā dignitatē dñe ⁊ meā vilitatē penso valde ꝯtremisco. ⁊ in meipō cōfundoꝛ Si eī non accedo vitā fugio ⁊ si indigne me

ingessero offensaz incurro. Quid er/
go faciã deus meꝰ auxiliator meꝰ ꝛ cõ/
solator in necessitatibꝫ Tu doce me vi
am rectã. ꝓpone breue aliqđ exercitiuz
sacre cõmunõi ꝯgruũ Utile est em̃ sci
re q̃liter scz deuote ac reuerẽter tibi p̄/
pare debeã cor meũ ad recipiendũ sa/
lubriter tuũ sacramentũ seu etiã cele/
brandũ tã magnũ ꝛ diuinũ sacrificiũ.

De discussione ꝓprie conscie ꝛ emen datõis ꝓposito. Capi. VII

SUper om̃ia cũ summa humi
litate cordis ꝛ supplici reueren
tia. cũ plena fide ꝛ pia intenti
one honoris dei ad hoc sacramentuz
celebrandum tractandum ꝛ sumendũ
opꝛtet dei accedere sacerdotem. diligẽ
ter examina conscientiam tuam ꝛ pro
posse tuo vera contritione ꝛ humili cõ
fessione eam nuda ꝛ clarifica, ita vt nil

graue habeas aut sciaſ quod te remoꝛ
deat et liberū accessum impediat. Ha
beas displicentiam omnium peccato
rum tuoꝝ ingenerali. ꝛ pꝛo quotidia/
nis excessibus magis in speciali dole
as ꝛ gemas. Et si tpus patitur deo in
secreto cordis cūctas ꝯfitere passionū
tuoꝝ miserias Ingemisce ꝛ dole ꝙ ad
huc ita carnalis sis ꝛ mūdanus. tam
immoꝛtificatꝰ a passionibꝫ. tā plenus
cōcupiscentiaꝝ motibꝫ. tā incustoditꝰ
in sensibus exterioꝛibꝫ. tam sepe mul/
tis vanis fantasijs implicatus. taz mlt
tum inclinatus ad exterioꝛa. tam ne/
gligens ad interioꝛa. tam leuis ad ri/
sum ꝛ dissolutionez. tam durus ad fle
tum ꝛ compunctionem. tam pꝛomp/
tus ad laxioꝛa et carnis commoda. tā
segnis ad rigoꝛem ꝛ feruoꝛem. tam cu
riosus ad noua audienda et pulcra in
tuenda. tam remissus ad hūiliaꝛ abie
cta amplectēda. tam cupidꝰ ad multa

habenda. et tā parcus ad dandū. taz tenax ad retinendū. tā incōsideratꝰ in loquēdo. tā incōtinēs ad tacendū. tā incōpositꝰ in moribꝫ. tā iportunꝰ in actibus. tā effusus sup cibū. tā surdꝰ ad verbū. tā velox ad qetē. tā tardꝰ ad laborē tā vigilās ad fabłas tā sumnolentꝰ ad vigilias sacras. tā festinꝰ ad finē. tam vagus ad attendendū. tā negligēs in horis psoluēdis. tā tepidꝰ in celebrando. tā aridꝰ in cōmunicādo. tā cito distractꝰ. tā raro tibi bn̄ collectꝰ. tā subito cōmotus ad irā. tā facilis ad alterius displicentiā: tā pnꝰ ad iudicanduz tā rigidꝰ ad arguendū. tā letꝰ ad psp̄a. tā debił in aduers tā sepe mł'ta bona p ponēs et modicū ad effectuz pducens His et aliis defectibꝫ tuis cū dolore et mag̃ displicentia ꝓprie infirmitatꝭ confessis ac deploratis firmū statue ꝓpositū sp emendādi vitā tuā et in meliꝰ pficiendi. Deinde cū plena resignatione

Cũ em̄ q̇dam sacre cōioni se aptare di
sponūt. peiores sathane immissiones
patiunt. Ipse em̄ nec̄ spūs. vti Job
scribit veīt inter filios dei vt solita eiꝰ
neq̇cia pturbet aut timidos nimiū red
dat ꝛ pplexos. q̄tenꝰ affectū eoꝝ minu
at. vl' fidē īpugnando auferat. si forte
aut oīno cōionez relinq̄nt aut cū tēpo
re accedant. Sed non est quicq̄ curā
dum de versucijs ꝛ fantasijs illius q̄z
tumlibet turpibus et horridis. sꝫ cū/
cta fantasmata in caput eius sunt re/
torquēda. Contemnandus est miser
ꝛ deridendꝰ. nec ꝓpter insultꝰ eius ꝛ cō
motōs q̄s suscitat sacra ē omittēda cō
munio Sepe etiā īpedit: nimia solici
tudo p deuotōe hn̄da. ꝛ anxietates q̄/
dā de ꝯfessiōe faciēda. Age ƀm ꝯsiliuz
sapiētiū ꝛ depōe anxietatē ꝛ scrupuluz
qꝛ grām dei impedit ꝛ deuotōez men/
tis destruit. Propter aliquā puuā tri/
bulatōez vl' ꝑuitatē sacrā ne dimittas
ꝛ

cõmunionē.sed valde citius ↄfiteri.et oẽs offensiones aliȷs libēter indulge Si ꝟo tu aliquē offendisti.veniā hūiliter precare.⁊ ds libenter indulgebit tibi. Quid ꝓdest diu tardare ↄfessionē aut sacrā differre cōmunionez. Expurga te cū ꝑmis:expue velociter venenū.festina accipe remedium ⁊ senties meli⁹ ꝙ̄ si diu distuleris. Si hodie ꝓpter istud dimittis.cras forsitā illd magis eueniet. ⁊ sic diu posses a cōione īpediri ⁊ mag̃ inept⁹ fieri. Quāto ḡ citius vales a p̄nti ḡuitate ⁊ inertia te excutias q̃z nihil importat diu anxiari. diu cū turbatione trāsire:⁊ ob q̄tidiana obstacl'a se a diuinis seq̄strare. immo plurimū nocet diu cōmunionem ꝓtelare. nā ⁊ ḡuē torporē ↄsueuit īducere. Proh dolor q̄daz tepidi ⁊ dissoluti moras confitendi libēter accipiūt ⁊ cōmunionē sacrā idcirco differre cupiunt ne ad maiorē sui custodiā se dare

valde pauca τ ipfctā. vt tu ea emēdes
τ scificces vt ea gr̄a hēas τ accepta tibi
facias τ sp ad meliora trahas nͨ nō ad
btm̄ τ laudabilē finē me pigrū τ inuti
lē homūtionē pducas Offero q̄z tibi
oia pia ꝺsideria deuotoꝝ. necessitates
pentū: amicoꝝ: frm̄: soroꝝ: oīmqꝫ cha/
roꝝ meorū. τ eoꝝ q̄ mihi vł alijs ꝓpter
amorē tuū bn̄fecerūt. τ q̄ oroes τ mis/
sas pro sesuisqꝫ oībus dici a me deside
rauerīt τ petierūt. siue in carne adhuc
viuāt: siue iā sclo defuncti sint. vt oēs
sibi auxiliū grē tue. opē cōsolatōis p/
tectōez a piculis. liberationez a penis
aduenire sentiāt. τ vt ab oībus malis
erepti grās tibi magnificas leti persol
uāt. Offero etiā tibi preces τ hostias
placatōis p illis spēaliter q̄ me in aliq̄
leserūt ꝯtristauerūt aut vitupauerunt
vł aliqd damnū vł grauamē intulerunt:
p his q̄z oībus q̄s aliqn̄ ꝯtristaui: cō/
turbaui: grauaui τ scādalisaui. verb vel

factis. scie͞ter vł ignorãter. vt nob oi͞
bus pꝭiter indulgeas pctã nr͞a ⁊ mutu
as offensiões. Aufer dñe a cordibꝫ no
stris oe͞m suspitõez. indignatõez iraz
⁊ disceptatõez. ⁊ q͞cq͞d pōt charitatē le
dere ⁊ fraternã dilectõz minuere. Mi
serere miserere dñe miscđiam tuã po/
scētibꝫ. da gr͞az indulgentibꝫ. ⁊ fac nos
tales existere vt sim⁹ digni gr͞a tua per
frui. ⁊ ad vitã pꝑfaciam⁹ eternã. Amen

Q, sacra cõmunio de facili nõ est
relinquenda. Capitu. X.

FRequenter recurrendũ est ad
fontez gr͞e ⁊ diuie miscđie. ad
fontē bonitatꝭ ⁊ toti⁹ puritatꝭ
q͞ten⁹ a passionibꝫ tuis ⁊ viciȷs curari
valeas. ⁊ ꝯ vniuersas tēptatões ⁊ falla
cias dyaboli fortior atꝫ vigilãtior effi
ci merearꝭ. Inimic⁹ sciēs frctm̄ ⁊ reme
diũ maximũ i sacra cõmuniõe positũ
oi mõ ⁊ occasione nitiť fideles ⁊ deuo
tos q͞ꝫtuz preualet retrahere ⁊ ipedire.

q̄ seipos ex toto abnegare nesciūt Est
firma sentētia mea. nisi q̄s renūciaue-
rit oībus nō pt meus esse discipl'us Tu
g̊ si optas meus esse discipulus offer tei-
psum mihi cū oībus affectib9 tuis.

Q, nos ⁊ oīa nr̄a deo debem9 offer
re ⁊ pro oībus orare. Capi. IX

D Omine oīa tua sunt q̄ in celo
sunt ⁊ in terra. Desidero me-
ipm tibi in spontaneā oblatō
nē offerre. ⁊ tu9 ppetue pmanere. Dn̄e
in simplicitate cordis mei offero mei-
psu3 tibi hodie in seruū sempiternū. i
obsequiū ⁊ sacrificiū laudis perpetue.
Suscipe me cū hac sctā oblatōe tui p̄
ciosi corpis quā tibi hodie in p̄ntia an
geloꝝ inuisibiliter assistētiū offero. vt
sit p me ⁊ p cūcto p̄plo tuo in salutem.
Dn̄e offero tibi oīa pctā ⁊ delicta mea
que ꝯmisi corā te ⁊ sanctis angelis tu
is a die quo primū peccare potui vsq3
ad die3 hāc super placabili altari tuo

t

vt tu oīa ꝑiter incēdas ⁊ ꝯburas igne
charitatis tue. ⁊ deleas vniuersas ma
cl'as pctōꝝ meoꝝ. ⁊ ꝯsciam meā ab oī
delicto emūdes. ⁊ restituas mihi grāz
tuā quā peccādo amisi oīa mihi plene
indulgendo. ⁊ in oscl'm pacis me mise
ricorditer assumendo. Quid possum
agere ꝑ pccīs meis nisi hūiliter ea ꝯfi
tēdo ⁊ lamentādo. ⁊ tuā ꝓpiciatōem in
cessanter ꝺprecādo. Depcor te exaudi
me ꝓpicius vbi asto corā te ds meus.
Oia pctā mea mihi maxie displicent
Nolo ea vnq̄ꝫ ampli⁹ ꝑpetrare sꝫ ꝑ eis
doleo ⁊ dolebo q̄diu vixero. ꝑatus pe
nitentiā agere ⁊ ꝑ posse satisfacere Di
mitte mihi ds dimitte mihi pctā mea
ꝓpter nomen sctm̄ tuū salua aīam meā
quā precioso sanguine tuo redemisti.
Ecce cōmitto me miscdie tue. resigno
me in manib⁹ tuis. age mecū sm̄ boni
tatē tuā. nō sm̄ meā maliciā ⁊ iniq̄tatē
Offero etiaz tibi oīa bona mea q̄uis

z integra voluntate offer teipm in ho
nore nois mei in ara cordis tui holo
caustuz ppetuu. corp9 tuu scz z aiaz mi
hi fidelit comittedo: qten9 tic digne me
rearis ad offerendu do sacrificiu acce
dere z sacrm corpis mei salubriter sus
cipe. Non e em oblatio dignior z satis
factio maior p pccis diluedis qz seipz
purez integre cu oblatoe corpis xpi in
missa z in comunione do offerre. Si
ho fecerit qd in se est et ve penituerit.
qtienscuqz p venia z gra ad me accesse
rit. viuo ego dicit dns qz nolo mortez
pctoris sed magis vt couertat z viuat.
qm peccatoz suorum non recordabor
amplius sed cucta sibi indulta erunt.

De oblatioe xpi in cruce. z ppria resignatione. Capitulu. VIII

SIcut ego meipm expansis in
cruce manibz et nudo corpe p
pctis tuis deo pri spote obtu
li. ita vt nihil in me remaneret qn totu

in sacrificiū diuine placatōis trāsierit
ita debes ꝛ tu temetipm̄ mihi volūta/
rie in oblatōem purā ꝛ sctā̄ q̄tidie in
missa cū oībus viribꝫ et affectibꝫ tuis
q̄nto intimi⁹ vales offerre. Quid ma
gis a te reqro q̄ȝ vt te studeas mihi ex
integro resignare Quicq̄d p̄ter teip̄m
das nihil curo. qꝛ nō q̄ro datū tuū sed
te. Sicut nō sufficeret tibi oībus ha
bitis p̄ter me. ita nec mihi placere po
terit q̄cq̄d dederis te nō oblato. Offer
te mihi ꝛ da te totū ꝑ dō ꝛ erit accepta
oblatio. Ecce ego me totū obtuli pr̄i
ꝑ te. dedi etiā totū corp⁹ meū ꝛ sangui
nē in cibū vt totus tu⁹ essem ꝛ tu meus
ꝑmaneres. Si aūt in teip̄o steteris nec
sp̄ōte te ad volūtatē meā obtuleris n̄
est plena oblatō. nec integra erit inter
nos vnio. Jō oīa opa tua p̄cedere de
bet sp̄ōtanea tuij̄p̄i⁹ in man⁹ dei obla
tio si libertatē ꝯseq̄ vis ꝛ grām Jō tam
pauci illuminati ꝛ liberi int⁹ efficiunt

ctor puritatis Ex ore sacerdotis nihil
nisi sanctum nihil nisi honestum ⁊ v-
tile procedere debet verbũ qui tam se-
pe christi accipit sacramentuz. Oculi
eius simplices et pudici qui xpi corpꝰ
solent intueri. Manus pure ⁊ in celũ
eleuate que creatorem celi ⁊ terre solẽt
contrectare. Sacerdotibus speciali-
ter in lege dicitur. Sancti estote quoni
am ego sanctus sum dñs deus vester
Adiuuet nos gratia tua omnipotens
deus. vt qui officium sacerdotale su-
scepimus digne ac deuote tibi in om̃i
puritate ⁊ conscientia bona famulari
valeamus. Et si non possumus in tã
ta innocentia vite conuersari vt debe
mus concede nobis tamen digne fle
re mala que gessimus. vt in spiritu hu
militatis ac bone voluntatis propo-
sito tibi feruentius de cetero deserui-
re valeamus.

EGo suz puritatis amator ꝛ da tor ois sctitatis Ego cor purꝫ qro. ꝛ ibi ē loc⁹ reqetionis mee Para mihi cenaclm grāde stratū. ꝛ faciā apō te pasca cū discipulꝫ meis. Si vis vt veniā ad te ꝛ apō te maneam. expurga vetus fermentū ꝛ mūda cordis tui hītaculū. Exclude totū sclm ꝛ oēz viciorꝫ tumultū sede tāqꝫ passer solitari⁹ in tecto. ꝛ cogita excess⁹ tuos i amaritudie aīe tue Ois nāqꝫ amās suo dilecto amatori optimū ꝛ pulcerrimū ꝑparat locū. qꝛ in h cognoscit affect⁹ suscipiētis dilectū. Scito tn̄ te nō posse satisfacere huic ꝑparatōni ex merito tue actōis. etiā si ꝑ integꝝ annū te ꝑpares ꝛ nihil aliō in mēte haberes. Si ex sola pietate ꝛ grā mea ꝑmitteris ad mēsaz meā accedere ac si mendic⁹ ad prādiū vocaret diuitis. ꝛ ille nihil aliō habeat ad retribuendū bn̄ficijs ei⁹ nisi se hūiliādo ꝛ regrātiando. Fac qō in te ē: ꝛ dili

tum gl'ie tue expectabāt. Qđ illi credi
derūt ego credo. qđ illi spauerūt ego
spero. q̄ illi pueneruͤt p grāꝫ tuā me vē
turū ꝯfido. Ambulabo interim in fi/
de exēplis ꝯfortatus sctōꝝ. Habeo eti
am libros sctōs p solacio ⁊ vite specl'o
atqꝫ sup hec oia sanctissimū corp⁹ tuū
p singl'ari remedio ⁊ refugio. Duo nā
qꝫ mihi necessaria pmaxia sentō i hac
vita. sine q̄bus mihi iportabilis foret
ista miſrabilis vita In carcere corpis
hui⁹ detētus duob⁹ me egere fateor. ci
bo. scꝫ ⁊ lumie. Dedisti itaqꝫ mihi in/
firmo sacrū corp⁹ tuū ad refectōeꝫ mē/
tis ⁊ corpis. ⁊ posuisti lucernā pedib⁹
meis ꝟbū tuū. Sine his duob⁹ b n̄ vi
uere nō possem. nā ꝟbū dei lux aie mee
⁊ sacr̄m tuū panis vite Hec pn̄t etiam
dici mēse due hinc ⁊ inde in gazophi/
latio sctē eccl'ie posite. Una mēsa est sa
cri altarꝫ h̄ns panē scm̄. i. corp⁹ xp̄i pre
ciosuꝫ Alra ē diuie legꝭ ꝯtinēs doctri/

nam sctām. erudiēs fidez rectā ꝛ firmi
ter vsq̄ ad interiora velamīs vbi sunt
sctā sctōꝝ ꝑducēs. Grās tibi dn̄e iesu
lux lucis eterne ꝑ doctrine sacre mēsa
quā nob ꝑ s̄uos tuos ꝓphas ꝛ aplos
aliosq̄ doctores ministrasti. Grās ti
bi creator ꝛ redēptor hoīm q̄ ad decla/
randā toti mōdo charitatē tuā cenā pa
rasti magnā. in q̄ non agnū typicū. sz
tuū sanctissimū corp⁹ et sanguinē ꝓpo
suisti manducandū. letificās oēs fide
les ꝯuiuio sacro ꝛ calice inebriās salu
tari. in quo sunt oēs delicie ꝑadisi ꝛ e/
pulātur nobiscū angeli sancti. sed sua
uitate feliciori O q̄ꝫ magnū ꝛ honora
bile est officiū sacerdotū quibus datū
est dn̄m maiestatis verb sacris ꝯsecra
re. labijs bn̄dicere. manibꝫ tenere. ore
ꝓprio sumere ꝛ ceteris ministrare. O
q̄ꝫ mūde dn̄t esse man⁹ ille. q̄ꝫ purū os.
q̄z sctm̄ corp⁹. q̄z immaculatū erit cor
sacerdotis. ad quē totiēs ingredit̄ au/

tur nisi tu vnicus dilectus eius super
oīa desideria cordis eius desiderabil'
Et mihi q̄dez dulce foret in p̄ntia tua
ex intimo affectu lachrymas fundere
Et cuz pia magdalena pedes tuos la
chrymis irrigare. Sz vbi ē hec deuo
tio. vbi lachrymaꝝ sctāꝝ copiosa effu
sio. Certe in ꝯspectu tuo ⁊ sctōꝝ ange
loꝝ tuoꝝ totum cor meū ardere debe
ret ⁊ ex gaudio flere Habeo eṁ te in sa
cramēto vere p̄ntez. q̄uis aliena specie
occultatū. Naz in ꝓpria ⁊ diuina clari
tate te cōspicere oculi mei ferre nō pos
sent. sz neq̄ totꝰ mūdus in fulgore gl'e
maiestatꝫ tue subsisteret In h̄ ergo im
becillitati mee ꝯsulis q̄ te sub sacram̄
to abscondis Habeo v̄e ⁊ adoro quez
angeli adorāt in celo. sz ego adhuc in
terim in fide illi autem in specie ⁊ sine
velamine. Me oportet contentum es
se in lumine vere fidei. et in ea ambu/
lare donec aspiret dies eterne claritatꝫ

ꝛ vmbꝛe figuraꝝ inclinētur Cū autē venerit qđ ꝑfectū ē cessabit vsus sacramentoꝝ qꝛ beati in glīa celesti nō egēt medicamīe sacramētali . gaudēt ei sine fine. in pñtia đi facie ad faciē glīaꝫ eiꝰ speculātes ꝛ de claritate. in claritatem abyssalis deitatis trāsformati gustāt ꝓbuꝫ dei carnē scm̄. sicut fuit ab initō ꝛ manet in eternū Memor hoꝝ mirabiliū ḡue mihi fit tediū etiā qđlibꝫ spirituale solaciū. qꝛ q̄ꝫdiu dn̄m meū apte in sua glīa non video ꝑ nihilo duco om̄e qđ in mūdo ꝯspicio ꝛ audio Testꝫ es tu mihi deꝰ ꝙ nulla pōt me res consolari. nulla creatura q̇etare nisi tu deus meꝰ quē desidero eternaliter ꝯtemplari Sꝫ nō est h̄ possibile durāte me in hac mortalitate. Jō opꝫ vt me ponā ad magnā patientiā ꝛ meipm̄ in oī desiderio tibi submittaꝫ. Nā ꝛ sancti tui dn̄e q̇ tecū iā ī regno celoꝝ exultā t. in fide ꝛ patiētia mag̃ dū viuerēt aduē

teneant. Heu q̃z modicā charitatē ⁊ de
bilem deuotōem hñt q̄ sacrā cōmuni
onē tā faciliter postponūt. Quaz felix
ille ⁊ deo acceptus habet q̄ sic viuit ⁊ ta
li puritate cōsciam suā custodit vt etiā
omi die cōicari patus ⁊ bñ affectatus
esset si ei liceret ⁊ sine nota agere possz
Si q̄s interdū abstinet hūilitatis grā
tia aut legitima impediente causa lau
dandus est de reuerentia. Si aūt tor
por obrepserit seipm excitare debet et
facere qd ī se est. ⁊ dñs aderit desiderio
suo pro bona voluntate quā speciali
ter respicit. Cū vo legitime prepeditus
est. habebit sp bonā voluntatē ⁊ piam
intentōem cōicandi. ⁊ sic non carebit
fructu sacramēti. Pōt em̄ q̄libet deuo
tus omi die ⁊ omi hora ad spūalez xpi
cōmunionez salubriter ⁊ sine phibitiōe
accedere. ⁊ tñ certis dieb⁹ ⁊ statuto tpe
corp⁹ sui redemptoris cū affectuosa re
uerētia sacramētaliter debet suscipere

et magis laudez dei ꝛ honorē pretēde-
re q̄ȝ suā ꝯsolatōēz q̄rere. Nā totis mi
stice cōicat ꝛ inuisibiliter reficit q̄tiēs
incarnatōis xp̄i misteriū passionē q̄ȝ de-
uote recolit ꝛ in amore ei⁹ accenditur:
Qui aliter se nō prepat nisi instāte fe-
sto vl' ꝯsuetudīe cōpellēte sepi⁹ impat⁹
erit. Btūs q̄ se dño in holocaustū of-
fert q̄tiens celebrat aut cōicat. Nō sis
in celebrādo nimis plixus aut festin⁹
sed serua bonū cōmunē modū cū q̄bus
viuis. Nō debes aliis generare mole
stiā ꝛ tediū sed cōem serua viā sm̄ maio
rū institutōem. ꝛ poti⁹ alioꝝ seruire vti-
litati q̄ȝ ꝓprie deuotiōi vl' affectui.

Q, corp⁹ xp̄i ꝛ sacra scriptura maxi
me sint aie fideli necessaria.

Capitulum .XI.

O Dulcissime dñe ihu quāta est
dulcedo deuote anime tecū e-
pulantis in conuiuio tuo vbi
ei non alius cibus mãducand⁹ ꝓponi

genter facito: nõ ex ꝯsuetudie. nõ ex ne
cessitate. ſꝫ cũ timore ⁊ reuerẽtia ⁊ affe
ctu accipe corpꝰ dilecti dñi di tui dig/
nãtis ad te venire. Ego ſuꝫ q̇ vocaui.
ego iuſſi fieri. ego ſupplebo qđ tibi de/
eſt. veni ⁊ ſuſcipe me. Cũ grãm deuo/
tõis tribuo grãs age do tuo. nõ qꝛ di/
gnꝰ es ſꝫ qꝛ tui miſertus ſuꝫ. Si nõ ha
bes ſꝫ magꝭ aridũ te ſentꝭ inſiſte orõi. i
gemiſce ⁊ pulſa. nec deſiſtas donec me
rearis micã aut guttaꝫ grẽ ſalutarꝭ ac
cipe. Tu mei indiges nõ ego tui indi
geo. Nec tu me ſctificare venis ſꝫ ego
te ſctificare ⁊ meliorare venio. Tu ve/
nis vt ex me ſctĩfeceris ⁊ mihi vniaris
vt nouã grãꝫ recipias ⁊ de nouo ad e/
mẽdatõem accẽdaris. Noli negligere
hãc grãꝫ. ſꝫ prepa cũ oĩ diligentia cor
tuũ ⁊ introduc ad te dilectũ tuũ. Oꝫ
aũt vt nõ ſolũ te prepes ad deuotõꝫ añ
ꝯmunionẽ ſꝫ vt etiã te ſolicite ꝯſerues i
ea pꝰ ſacramẽti pceptõem. Nec minor
cuſtodia pꝰ exigitꝗ deuota ꝑparatio pꝰ
V

Nam bona postmodū custodia optima iterū ē pparatio ad maiorē grāz cōsaquendā Ex eo q̄ppe valdē indispositꝰ q̄s reddit si statim fuerit nimis effusꝰ ad exteriora solacia. Caue a mltiloq̄o mane in secreto. ⁊ fruere deo tuo Jp̄m em̄ habes quē totꝰ mūdus tibi auferre non pōt. Ego sum cui te totū dare debes. ita vt iā vltra nō in te sed in me absq3 om̄i solicitudine viuas.

Q, toto corde aīa deuota xp̄i vnionē in sacro affectare dz. Ca. XIII

Quis mihi det dn̄e vt inueniā te solū. ⁊ apiam tibi totuz cor meū. et fruar te sicut desiderat aīa mea. ⁊ iā me nēo despiciat. nec vlla creatura me mōeat vl' respiciat sz tu solus mihi loq̄ris ⁊ ego tibi. sicut solz dilectꝰ ad dilectū loq̄ ⁊ amicꝰ cū amico cōuiuari. Hoc oro hoc desidero. vt tibi totꝰ vniar ⁊ cor meū ab oībus creatis rebus abstrahā. magisq3 p sacrā cōmunionē ac frequentē celebratōnem cele-

ſtia ⁊ eterna ſapere diſcaz. Ah dn̄e de/
us qn̄ ero tecū tot⁹ vnitus et abſorpt⁹
meiqȝ totaliter oblitus Tu in me ⁊ e/
go in te. ⁊ ſic nos pͥter in vnū manere
ꝯcede Uere tu es dilectus me⁹ electuſ
ex milibus: in quo cōplacuit aīme mee
habitare oībus diebus vite ſue Uere
tu pacificus meuſ in quo pax ſumma
⁊ reqͥes vera. extra quē labor ⁊ dolor ⁊
infinita miſeria. Uere tu es de⁹ abſcō
ditus. ⁊ conſiliū tuū nō eſt cū impijs.
ſed cū hūilibus ⁊ ſimplicib⁹ ſmo tu⁹.
O ꝙ̄ ſuauis ē dn̄e ſpūs tuus ꝗ vt dul
cedinē tuā in filios demōſtrares. pa
ne ſuauiſſimo de celo deſcendēte illos
reficere dignaris. Uere non ē alia na
tio tā grādis ꝗ̄ habeat deos appropin
quantes ſibi ſicut tu dn̄s noſter ades
vniuerſis fidelibꝫ tuis: quibꝫ ob ꝙtidi
anū ⁊ſolaciū cor erigendū in celū te tri
buis ad edendum ⁊ fruendum. Que
ē eni alia gēs tā īclita ſic plebs xp̄iana
aut ꝗ creatura ſub celo tam dilecta vt

aĩa deuota ad quã ingredit̃ d̃s. vt paſcat eã carne ſua glĩoſa. O ineffabilis gr̃a. o ãmirabil' dig̃tio. o amor imenſ⁹ hoĩ ſingl'ariter ip̃enſus. Sed q̇d retribuã dño ꝑ gr̃a iſta. ꝑ charitate tã eximia. Nõ eſt aliđ qđ g̃tius donare q̃az q̃ vt cor meũ đo meo totaliter tribuaz ⁊ intime ꝯiungã. Tũc exultabũt oĩa interiora mea cũ ꝑfctẽ fuerit vnita đo aĩa mea. Tũc dicet mihi ſi tu vis eſſe mecũ ego volo eſſe tecũ Et ego r̃ndebo illi dignare dñe mãere mecũ ego volo libẽtẽr eẽ tecũ. hoc eſt totũ deſiderium meũ vt cor meũ tibi ſit vnitũ.

De q̄rundã deuotoꝝ ardẽti deſiderio ad corp⁹ xp̄i. Capi. XIIII

O Quã mag̃ mł̃titudo dulcedinis tue dñe quaz abſcõdiſti timẽtib⁊ te. Qñ recordor deuotoꝝ aliq̄ꝝ ad ſacr̃m tuũ dñe cũ maxia deuotõe ⁊ affectu accedẽtiũ tũc ſepius in meip̃o ꝯfundor ⁊ erubeſco q̄ ad altare tuũ et ſacre ꝯmuniõis mẽſaz tã te

pide ꝛ frigide accedo. ꝙ ita aridꝰ ꝛ sine
affectõe cordꝰ maneo. ꝛ ꝙ ñ suʒ totalr̃
accẽsus corã te đo meo. nec ita vehem̃
ter attractꝰ ꝛ affectꝰ sicut m̄lti deuoti fue
rũt. q̄ ꝑ nimio desiderio cõionis ꝛ sen/
sibili cordis amore a fletu se nõ potue
rũt ꝯtinere. sʒ ore cordis ꝛ corpis ꝑiter
ad te deũ fontẽ viuuʒ medullitꝰ inhie/
bãt suã esuriẽ nõ valẽtes aliter tẽpre:
nec satiare nisi corpꝰ tuũ cũ oĩ iocũdi/
tate et spũali auiditate accepissent. O
ṽa ardẽs fides eoꝝ ꝓbabile exñs argu
m̃tũ sacre pñtie tue. Isti ei veraciter co
gnoscũt dñm suũ in fractõe panis q̄ꝝ
cor tã valide ardet in eis de iħu ãbulã
te cũ eis. Lõge ẽ a me sepe tal' affectꝰ et
deuotõ. tã vehemẽs amor ꝛ ardor. E/
sto mihi ꝓpiciꝰ iħu bone. dulcis ꝛ beni/
gne ꝛ ꝯcede paupi mẽdico tuo. vl'iter
dũ modicũ de cordiali affectu amoris
tui in sacra cõione sentire vt fides mea
magis ꝯualescat. spes in bõitate tua ꝓ/
ficiat ꝛ charitas sel' ꝑfecte accẽsa ꝛ cele

ste mãna expta nunq̃ deficiat. Potẽs est aũt misc̃dia tua etiã grãz desideratã mihi pstare. ⁊ in spũ ardoris cũ dies bñplaciti tui aduenerit me clemẽtissime visitare. Etem̃ licet tãto desiderio tã specialiũ deuotoꝝ tuoꝝ nõ ardeo. tñ de gr̃a tua illiꝰ magni inflãmati desiderij desideriũ hẽo orans et desiderans oĩm taliũ feruidoꝝ amatoꝝ tuorũ pticipẽ me fieri. ac eoꝝ sancto ꝯsortio annumerari.

Q, grã deuotõis hũilitate ⁊ sui ipiꝰ abnegatõe acq̃ritur. Ca. XV.

O Portet te deuotõis grãm instãter q̃rere: indesinẽter petere patiẽter ⁊ fiducial'r expectare. grãter recipe. hũiliter ꝯsuare. studiose cũ ea opari. ac deo tp̃us ⁊ modũ supne visitatõis donec veniat cõmittere. Hũiliare pcipue te debes cuz parum aut nihil deuotõis interiꝰ sentis sz nõ nimiũ deijci nec inordinate ꝯtristari Dat sepe ds in vno breui momẽto qd

longo negauit tpe Dat etiā qñq3 in fi
ne qđ in pncipio orōis largiri distulit
Si sp cito grā daret̄ ꝛ ꝑ voto adesſʒ ñ
esset infirmo hoi bñ portabile. Prop
terea in bona spe ꝛ hūili paciētia expe/
ctāda ē deuotōis grā. Tibi tñ ꝛ pccis
tuis īputa cū non dat̄ vł etiā occulte
tollitur. Modicū qñq3 est qđ grām i/
pedit ꝛ abscōdit. si tñ modicū ꝛ nō po
tius grāde dici debeat qđ tm̄ bonū ꝓ/
hibet. Et si hoc ipm̄ modicū vł grāde
amoueris ꝛ pfecte viceris erit qđ petisti
Statim nāq3 vt te dō ex toto corde tra
dideris nec h̄ vł illud ꝓ tuo libitu seu
velle q̄sieris. sʒ īte gre te in ipo posueris
vnitū te inuēies ꝛ pacatū. qꝛ nil ita bñ
sapiet ꝛ placebit sic bñplacitū diuie vo
lūtatis Quisq̄s ḡ intentōēʒ suā simpli
ci cord sursuʒ ad deū leuauerit. seq3 ab
omi inordinato amore seu displicētia
cuiuslibʒ rei create euacuauerit. aptis
simus gratie percipiēde: ac dignus d
uotionis munere erit. Dat ita enim

dñs ibi bñdictõez suã vbi vasa vacua
inuenerit. Et q̃nto pfecti⁹ q̃s infimis
renũciauerit. ⁊ mag' sibiipsi p ɔ̄tẽptuz
sui moriẽ. tãto grã celeri⁹ venit. copio
sius intrat ⁊ alti⁹ liberũ cor eleuat. Tũc
videbit ⁊ affluet ⁊ mirabiẽ ⁊ dilatabiẽ
cor ei⁹ in ip̃o. q2 man⁹ dñi cũ eo ⁊ ip̃e se
posuit totaliẽ in mãu ei⁹ vsz in sclz Ec
ce sic bñdiceẽ hõ q̃ q̃rit deũ in toto cor
de suo nec ĩ vanũ accipit aĩaz suã Hic
in accipiẽdo sacrã eucharistiã magnã
pmereẽ diuie vnionis grãz. q2 nõ res/
picit ad ꝓpriã deuotõem ⁊ cõsolatõem
sed ad dei gl'iam et honorem.

Q, necessitates nr̃as xp̃o apire ⁊ e⁹
grãm postulare debem⁹ Ca. XVI

O Dulcissime atqz amantissime
dñe quẽ nunc deuote deside/
ro suscipe tu scis infirmitatez
meã ⁊ necessitatẽ quã patior. in q̃ntis
mal' ⁊ vicijs iaceo q̃z sepe suz g̃uat⁹. tẽ
ptat⁹ turbat⁹ ⁊ inq̃nat⁹. Pro remedio
ad te venio. p ɔ̄solatiõe ⁊ sbeluamine

te depcor. Ad oia scientē loqr cui māi
festa sunt oīa interiora mea ꝛ q̄ sol⁹ po
tes me pfecte ꝯsolari ꝛ adiuuare. Tu
scis quibꝫ bonis īdigeo p̄ oībus: ꝛ q̄
paup sū in ꝟtutibꝫ Ecce sto añ te pau
p ꝛ nud⁹ grāz postulās ꝛ miscōiaz im
plorās. Refice esurientē mēdicū tuū
accēde frigiditatē meā igne amoꝝ tui
illumīa cecitatē meaz claritate p̄sentie
tue Uerte mihi oīa terrena ī amaritu
dinē. oīa ḡuia ꝛ ꝯria ī paciaz: oīa infi
ma ꝛ creata in ꝯtēptū ꝛ obliuionē Eri
ge cor meū ad te in celū. et ne dimittas
ma vagari sup terrā Tu sol⁹ mihi exħ
iā dulcescas vsqꝫ ī scl'm. qꝛ tu sol⁹ cibꝫ
ꝛ pot⁹ meus. amor me⁹ ꝛ gaudiū meū
dulcedo mea ꝛ totū bonū meū Utinā
me totalr ex tua p̄ntia accēdas, ꝯbures
ꝛ ī te trāsmutes. vt vn⁹ tecū efficiar spi
rit⁹ p grāz īterne vnionis ꝛ liq̄factōez
ardentis amoris. Ne patiaris me ie/
iuniū ꝛ aridū a te recedere sꝫ opare me
cū misericordialit sic sepi⁹ opat⁹ es cū

sctis tuis mirabilr. Quid mirum si totus ex te ignescerem et in meipso deficerem. cum tu sis ignis semper ardens et numquam deficiens amor corda purificans et intellectum illuminans.

De ardenti amore et vehementi affectu suscipiendi christum Vox discipuli
Capitulum. XVII

CUm summa deuotione et ardenti amore: cum tota cordis affectu et feruore desidero te domine suscipere. queadmodum multi scti et deuote persone in comunicando te desiderauerunt. qui tibi maxime in sctitate vite placuerunt. et in ardentissima deuotione fuerunt O dominus meus amor eternus: totum bonum meum felicitas interminabilis. cupio te suscipere cum vehementissimo desiderio et dignissima reuerentia quam aliquis sctorum vnquam habuit. et sentire potuit. Et licet indignus sum omnia illa sentimenta deuotionis habere, tamen offero tibi totum cordis mei affectum ac si omnia illa gratissime inflamata desideria solus

haberē. Sȝ ⁊ q̄cūqꝫ p̄t pia mēs ꝯcipe
⁊ desiderare. hec oīa tibi cū summa re-
uerētia veneratōe ac intimo fauore p̄-
beo ⁊ offero. Nihil opto mihi reſua-
re sȝ me ⁊ oīa mea tibi spōte ⁊ libētissi-
me imolare Dn̄e ds meꝰ creator meꝰ ⁊
redēptor meus cū tali affectu: reueren
tia: laude ⁊ honore cū tali ḡtitudīe: dig
nitate ⁊ amore. cū tali fide: spe ⁊ purita
te te affecto hodie suscipere. sic̄ te susce
pit ⁊ desiderauit sctīssima mr̄ tua glo
sa ꝟga maria qn̄ angelo euāgelizāti si-
bi incarnatōis misteriū hūiliter ⁊ de-
uote rn̄dit. Ecce ancilla dn̄i fiat mihi
ſm verbū tuū Et sicut beatꝰ precursor
tuus excellentissimꝰ sctōꝝ Johes bap
tista in p̄ntia tua letabūdus exultauit
in gaudio spūssancti. dū adhuc mater
nis clauderet̄ visceribꝫ. ⁊ pꝰ modū cer-
nēs inter hoīes ihm ambulantē valde
se hūilians deuoto cū affectu dicebat
Amicꝰ āt spōsi q̄ stat ⁊ audit eū gaudio
gaudet ꝓpt̄ vocē spōsi: sic ⁊ ego magnis

desiderijs opto inflāmari ꝛ tibi ex to/
to corde meip̄m p̄ntare. Uñ ꝛ oim de/
uotoꝝ cordiū iubilatōes ardētes affe
ctus. mēt ales excessus ac supnales illu
minatōes ꝛ celicas visiōes tibi offero
ꝛ exhibio cū oibus ꝟtutibꝫ et laudibꝫ
ab oi creatura i celo ꝛ in terra celebra
tis ꝛ celebrādis ꝑ me ꝛ oibus mihi in
oꝛoez ꝯmēdatꝭ: qten⁹ ad oibus digne
lauderꝭ ꝛ in ꝑpetuū glificeris. Accipe
vota mea dn̄e ds me⁹ ꝛ desideria infi/
nite laudatōis ꝛ imense bn̄dictōis q̄ ti
bi ſm mltitudinē ineffabil magnitu/
dinis tue iure debētur. Hec tibi reddo
ꝛ reddere ds̄idero ꝑ singlos dies ꝛ mo
mēta tp̄m. atꝫ ad reddendū mecū tibi
grās ꝛ laudes oēs celestes spūs ꝛ cun
ctos fideles tuos precibꝫ affectibꝫ inui
to ꝛ exoꝛo Laudēt te vniūsi ppli. tribꝫ
ꝛ lingue. ꝛ sctm̄ ac mellifluū nomē tuū
cū summa iubilatōe ꝛ ardēti deuotiōe
magnificent Et q̄cunqꝫ reuerēter ac d
uote altissimū scm tuū celebrāt ꝛ ple

na fide recipiũt. grãm ꝛ miſcdiaȝ apō
te inuẽire mereant. ꝛ ꝑ me pctōꝛe ſup/
pliciter exoꝛẽt. Cũqȝ optata deuotōne
ac fruibili vnione potiti fuerĩt ꝛ bñ cō
ſolati ac mirifice refecti. ꝛ de ſacra mẽ/
ſa celeſti abceſſerint. mei paupis recoꝛ
dari dignentur.

Q, hō nō ſit curioſus ſcrutatoꝛ ſa
cramẽti. ſȝ hũilis imitatoꝛ xpi ſub
dẽdo ſenſum ſuum ſacre fidei.

Capi. XVIII.

C Auendũ eſt tibi a curioſa ꝛ in
utili ꝑſcrutatōe hui⁹ ꝓfundiſ/
ſimi ſacri: ſi nō vis in dubita
tōis ꝓfundũ demergi. Qui ſcutatoꝛ ē
maieſtatis oppꝛimet a glia. Pl⁹ valet deꝰ
opari q̃ȝ hō intelligere pt. Tolerabil'
pia ꝛ hũil' inq̃ſitio ỽitatis. pata ſp do
ceri. ꝛ ꝑ ſanas patꝝ ſentias ſtudēs am
bulare. Btã ſimplicitas q̃ difficiles q̃
ſtionũ relinq̇t vias ꝛ plana ac firma ꝑ
git ſemita mãdatoꝝ dei. Multi deuo/
tiōeȝ ꝑdiderũt dũ altioꝛa ſcrutari vo

luerunt. Fides a te exigit᷑ ꝛ sincera vi/
ta. non altitudo intellect⁹ neq̃ ꝓfundi
tas misterioꝝ dei. Si nõ intellig̃ nec
capis q̃ infra te sunt quõ ꝯprehẽdes ea
q̃ sup̃ te sunt. Subde te deo ꝛ hũilia
sensum tuũ fidei. ꝛ dabit᷑ tibi sciẽtie lu
mẽ ꝓut tibi fuerit vtile ac necessarium.
Quidã g̃uiter tẽptant᷑ de fide ac sacr̃o
sed non ẽ hoc ipis ĩputandũ sꝫ potius
inimico. Noli curare: noli disputare
cũ cogitatõnib⁊ tuis. nec ad ĩmissas a
dyabolo dubitatões rñde. sꝫ crede ver
bis dei. crede sctĩs ei⁹ ꝛ ꝓphetis: ꝛ fugi/
et a te neq̃ʒ inimic⁹. Sepe multum ꝓ
dest q̄ talia sustinet dei seru⁹. Nã infi
deles ꝛ peccatores nõ tẽptat q̊s secure
iam possidet. fideles aũt deuotos va/
rijs modis tẽptat et vexat. Perge g̊ cũ
simplici ꝛ indubitata fide. ꝛ cũ suppli/
ci reuerẽtia ad sacr̃m accede. Quicq̊d ĩ
telligere nõ vales. deo oĩpotẽti secure ꝯ
mitte. Nõ fallit te de⁹: fallit᷑ q̃ sibi nimi
um credit. Gradit᷑ d̃s cũ simplicibus

reuelat se hūilibꝫ. dat intellectū puulis
apit sensuz puris mētibꝰ ꝛ abscōdit gꝫ
tiā curiosꝭ ꝛ supbis Ratō hūana debi
lis est ꝛ falli pt: fides aūt ꝟa falli nō pt.
Ois rō ꝛ naturalꝭ inuestigatio fidez se
qui debet non pcedere nec infringere.
Naz fides ꝛ amor ibi maxie precellūt
ꝛ occultis modis in h sanctissimo ꝛ su
perexcellentissimo sacro opantꝛ. Deꝰ eter
nus et immēsus infinitecꝫ potētie fac
mag ꝛ inscrutabilia in celo ꝛ in tra nec
est inuestigatio mirabiliū operū eius
Si taliu essent opa dī vt facile ab hu
mana rōe capentꝛ. non essent mirabi/
lia nec ineffabilia dicenda.

Explicit liber quartus et vltimꝰ
de sacramento altaris

Fratris Thome de Kēpis de imi/
tatione christi. ꝛ de cōtemptu mundi
deuotū ꝛ vtile opusculū finit feliciter.

Incipit tractatus de medieatione
cordis mgri Johis gerson. Cap. I

M Editatio cor/
dis mei in ꝯspectu tuo sp
Felix certe q̄ cū ꝓpha p̄t ex
sententia dicere ꝟbuȝ istō
deo. Sȝ videam⁹ in p̄mis
q̄d sit meditatō cordis nō ꝑ carnali so
lo sȝ spūali corde. Est aūt meditatō ve
hemēs cordis applicatō ad aliq̄d inue
stigandū ꝛ inueniendū. Et hec appli/
catio fortꝭ hȝ difficultatē q̄ qn̄qꝫ maio
rē qn̄qꝫ miorē Q̄ō vt ītelligat̄ ꝑ suppo
nat̄ ex creditꝭ ꝛ ab expiētia cor nr̄ȝ ꝯdi
tū eēe tres h̄re spēs ocl'oꝝ ocl'os.s. mē
tales. rōnales ꝛ sensuales. Et ex ill'est
vtrobiqꝫ vn⁹ ocl'us in cognitiōe ali⁹ in
affectōe Fundat̄ hec distinctio in alte
ra q̄ dicim⁹ hoīem h̄re portionē seu fa
ciē rationis duplicē. q̄ꝝ supior ꝑtinet ad
leges eternas. altera ad tpales. neutra
tn̄ in actu suo depēdet ab organo cor/
peo. Sb istis est rō demersa corpi q̄
sensualitas appellat̄. Prim⁹ oculorū

vocatur ab aliis oculus. mentis al/
ter oclus rõis. terci⁹ oclus corpis.

Capitulum. ii.

f Uerat ab initio bñ ꝯdite rõal
nature tlis ordo ordinisq; trã/
quillitas ꝙ ad nutũ ⁊ mer imperiuz
sensualitas rõi inferiori ⁊ inferior rõ
supiori suiebat Et erat ab inferioribꝫ
ad supna pnus et facil ascẽsus faciẽte
hꝫ leuitate original iusticie subleuãtis
sursuz corda. q̃madmodũ naturaliter
ignis sua leuitate sursuz fert At vo p⁹
ꝙ̃ aduersus dñm supremũ ingta ꝓdi
tio demeruit auferri iusticiã hãc origi
nalẽ sbintroiit pond⁹ gũissimũ conco
mitãs pctm̃. qd miserã ⁊ captiuatã a/
nimã trahere nõ cessat ad infima tãꝙ̃
circũligata sit funibꝫ chathenis et ꝯpe
dibꝫ. vincta in mẽdicitate ⁊ ferro Sic
ꝙ̃ mirabili imo miserabili ꝯfusione fa
cta est ordĩs ꝑoris ꝑuersio: ꝙ in hoĩe
sic merso tenebris ⁊ carcere ceco. ꝯtur
batus ẽ in ira triplex vtriq; oclus per

ĩpfectõez in sensualitate. ꝑ obnubi-
latõem in inferiori rõis portõe. ꝛ ꝑ q̄n
dã excecatõz in supiori rõis portõe

Habem⁹ ecce cãz pmã Ca.III

h difficultatis quã in meditatõe
sentim⁹. quaz in habẽdis sp ad
dñm oclis expimur. Facit hoc penal'
illa g̃uedo deorsuz iugiter ĩpellẽs: quẽ
admodũ videre ẽ sensibiliter in aque-
ductu. q̃ tota facilitate defluit in ima.
Continet' aũt vl' sursum leuat' nõ nisi
cũ violentia. Nõ aliter cor ad infima
pnũ leuiter effluit hac illacq3 veluti si
ne retinacl'o vl' labore. qm̃ facilis des-
census auerni. ait poeta. Sz reuoca-
re graduz supasq3 euadere ad auras h
opus hic labor est.

Capi.IIII.

p Erscrutemur ɔseq̄nter ex pdic
tis naturã seu ꝓprietatẽ medita
tõnis. qm̃ ex hoc ipo q̃ necessa-
ria nobis ad deum tendẽtibus existat
videbimus. Diximus autem ꝛ reperi
mus q̄ meditatio est fortis ꝛ vehemẽs

applicatio/vel attentio animi ad aliq̄d
inuestigādum vel inueniendū fructu
ose. Addimus fructuose ne meditatō
vergat aut in supstitōem aut in curio
sitatem. aut in melancolicā stolidita/
tem. Dicamꝰ ergo cōplectentes ꝙ me
ditatō est vehemēs ꝛ salubri animi ap
plicatio ad aliquid inuestigandū vl' ex
perimētaliter cognoscendū. Ponimꝰ
hoc vltimū ꝓpter naturā ipius affectō
nis que diuersa sortitur noīa ꝓportio
naliter ad ɔditōez cognitōis. Non eī
pōt aliter affectio cognosci q̄ꝫ expimē/
taliter ab eo q̄ ꝑ eam afficitur. Quā ex
perimentalē affectōnis cognitōem nō
pōt eā hñs in alteꝝ ꝟbis quibuslibꝫ in
fundere nisi similiter affectꝰ sit alter
ille. Quoniā solus nouit prout ī apo
calipsi scribitur qui accipit. Propte/
rea vocatur māna abscōditū Exēplū ē
ꝑspicuū in illo q̄ nouit dulcedinē mel
lis solū ꝑ doctrinā. sic medicus sanus

noscit infirmātis dolorē Hec aūt dul
cedo a gustāte hic dolor ab egrotāte a
liter & longe cognoscunt. Cap. V

P Expēdam⁹ ex his q̄ꝫ ꝓfunde sen
serit ꝓpha naturā meditatōis dū
ait. In meditatōe mea exardes
cet ignis. Utrūqꝫ ei amplex⁹ ē & lumē i
intellectu. & ardorē in affectu. Quā ꝟo
sit difficile q̄ ignis deuotōis spūalis
exardescat flatu meditatōis fiet notū
cōsiderātib⁹ ignē materialē dū q̄ritur
a lignis aq̄sis viridib⁹ luto respsis eli
ci. Suffla q̄ntū potes: iterū atqꝫ iterū
m̄lto conatu resuffla. emerget p̄rimus
ab initio fum⁹ ꝯturbans oc̄los. vix e-
micabit scintilla q̄ mox euanescet Dis
perges forsitā irat⁹ cōgesta p̄us ligna si
nō in longanimitate p̄stiteris. quā lō-
ganimitatē appellam⁹ hic meditatōem
aut meditatōi ꝯiūgendā. Capi. VI

M Eminim⁹ aliq̄s nos scͥpsisse do
ctrinas vł industrias nedū lati
no sꝫ gallico s̄mone sup̄ hūda

meditatōi tali: licz fortassis vteremur aliīs termīs ī tractatulo ꝺ mistica theologia. ꝑte ea q̄ p̄xim eiꝰ docz. ⁊ in altero ꝺ mōte ꝯtēplatōis edito: alteroqꝫ sursuz de medicitate spūali ꝯpilato. Deniqꝫ tāta repit̄ difficlt̄as: tāta ꝑ diuersitate hoīm varietas ī practicādo doctnā ꝑe sctēqꝫ meditatōis ꝙ an silere. vl' aliq̄d scribere ꝯsultius sit. videor ego met mihi ip̄i q̄nqꝫ sub dubio hinc inꝺ mēte fluctuare.

Capitulū. VII

Cum ei recogito ꝙ absqꝫ meditatōis exercitio nullꝰ secluso dei miraclo speciali ad ꝑfectōz ꝯtēplatōis dirigit̄ aut ꝑuenit. nullꝰ ad rectissimā xp̄iane religiōis normā vix se ꝯponit audio zelās ardeoqꝫ studiū sācte meditotōnis suadere. At ꝑo dū toties exꝑtꝰ picl'a sedulꝰ recogito difficultatē ⁊ arduā raritatē ꝑueniēdi q̄ trahere meditatio nitit̄ ego q̄i torpēs ⁊ stupidꝰ efficior. Quesierit aliq̄s q̄ pacto sic eueniat qꝺ nimiꝝ freq̄nter exꝑtū ē

k

vicz vt contigat studiũ meditatõis cõ
uerti dilabiq̃ʒ in morbũ melancolice
passiõis ꝓpter ĩmoderatõeʒ vł ꝓpter su/
ꝑbiam dari in reprobũ sensuʒ dyabo
lice illusionis. Capi. VIII

M Anuducam⁹ exẽplis id qđ dici
mus. Scim⁹ vinũ in iocũdita
tẽ ꝛ hoĩs salutẽ ꝯditũ esse. Sic
enĩ scriptura. sic rõ loquit̃ Uidem⁹ tñ
ex abusu potãtiũ ṗsertim dũ febriũ di
scrasia laborãtq̃ pot⁹ vini alioq̃n salu
bris causat vel egritudis augm̃tuʒ vel
maniã et furorẽ aut q̃nq̃ mortẽ Nos
aũt filios oẽs adã q̇s egrotos. q̇s fe/
bricitãtes esse pessimis aĩe febrib⁹ ne/
gauerit. quib⁹ ꝟtunt̃ in nauseã et ama
ritudinẽ optia diuioꝝ eloq̇oꝝ ꝟba. q̇/
bus in fel ꝯuertit̃ suauissim⁹ diui ꝟbi
panis. Heu miseros nos. heu q̃ʒ ex in
tima ꝯsideratõne tł'is miserie ꝯclama/
uit apł's. Infelix ego hõ q̇s me libera
bit de corꝑe mortis hui⁹. Sbdit Grã
dei per ihm xp̃m. Capitu. IX

QUid agim⁹ ꝗ. q̇d abimus p̄ci/
pites ꝑ abrupta vicioꝝ. Ibim⁹
ne post desideria cordis nr̄i ⁊ i
adinuētionib⁹ nr̄is pessimis d̄spati si
ne lege sine freno sine ordine. Nunq̇d
sufficiēt nob̄ cogitatōnes instabiles.
sordide fluxe. somnioqꝫ simillime. que
nō ꝯsolatōem vl' edificatōem allature
sunt. sꝫ desolatōem mesticiā ⁊ ruinaꝫ
oblectātib⁹ se in eisdē. Rn̄debim⁹ neq̄
qꝫ id fieri debere. sꝫ adsit discretio mo
deratrix in oībus. quaꝫ nō securi⁹ hr̄e
post diuinā gr̄am poterim⁹ qꝫ ꝑ sedu/
lū ⁊ secuꝝ alteri⁹ expti nosqꝫ diligētis ⁊
agnoscentis consiliū

Capitulum. X

CLamat Arestoteles voce ex/
pientie loquens qꝫ ars ⁊ virt⁹
sunt circa difficilia vt ars pin
gendi. ars scribendi. ars citharizādi.
virtus castitatis. virtus fortitudinis
virtus sobrietatis. Hoc vero sic intel
ligēdū ē q̄ ab initō virt⁹ ⁊ ars m̄ltas i

acq̄sitiōe sua patiunt̄ difficultates: dū
ꝓ fuerīt acq̄site facilia sūt eis oīa. Pi
git faciliter pictor exercitatꝰ in arte. sic
de scꝑtore. sic ꝺ citharizātē videmꝰ. ita
vt diceret idē Aresto. ꝙ ars ꝑfecta nō
deliberat. tā sibi facilis ē actus suus.

Tamur ista ꝯpatōe Ca. XI.

V dū de meditatōe loq̄mur. Attē
damꝰ ꝙ in trahēdo passim line
as picture vł scꝑture difficłtas nłła ē
sic nec in discussione digitoꝝ ꝑ citha/
re cordas Inuenimꝰ silr in cogitatōe
Non eī difficłter aut laboriose nūc h
nūc illud ꝓut occurrerit cogitat̄: sed ꝙ
nullꝰ inde resultet effectꝰ videsi in sic pi
gēte. sic scribēte ꝛ sic citharizāte. ita ne
qꝫ ꝓrsus in sic cogitāte. imo cū se talibꝰ
cogitatōibꝫ vagꝭ oblectauerit. vt dicit
Seneca tristꝭ remanebit Porro labo
riose: studiose ꝛ attētissime cū mira tar
ditate pingēdo: scribēdo ꝛ citharizādo
fit q̄nqꝫ vt bn̄ ꝛ celeriter ista fiant.

Capitulum. XII.

QUorsuz ista. Nimiꝝ vt oñda/
mus quēadmodū de cogitatōe
null⁹ vnq̄ꝫ ꝓficiet aut emerget
in meditatōz. q̄nto min⁹ in cōtempla/
tionē. Ex meditatōe ꝟo q̄ summā bz
difficultatē si bona fide. simplici corde
ꝛ discreta diligētia exerceaꝶ ꝑueniem⁹
ad hāc ꝑfectōez q̄ absq̄ꝫ vlla difficulta
te fiet apō nos fructuose: qd sūmo me
ditatōis studio ꝯq̄rere voluim⁹ Ita d
niq̄ꝫ trāsibit meditatio in ꝯtēplatōez.
Non ei differt meditatio a ꝯtēplatōe
nisi penes facile ꝛ difficile. q̄m vtrobi
biq̄ꝫ ē fruct⁹aliter q̄ꝫ in cogitatione.

DEscribiꝶ aūt ꝯtēpla Ca. XIII
tio q̄ est libꝛ expedit⁹ mētis itu
itus in res ꝑspiciēdas vsq̄ꝫq̄ꝫ
diffusus Et hoc q̄ ad ꝯtēplationē que
respicit intellectū. Porro q̄ ad ꝯtēpla
tionē q̄ consistit in affectu et in praxi.
describit eā Hugo q̄ ē ꝑ subleuate mē
tis iubilū mors q̄daz carnaliū deside
rioꝝ. Hoc ē gustare q̄ꝫ suauis est dñs

Que gustum seqtur alia longe cogni
tio q̃3 fuerit intellectualis solū visio vel
quedā auditio per fidez aut p scptură
Meditabitur ecce ali Cap. XIIII
mquis gemēs 7 suspirās vt colūba
dicetq3 cū ppha. Meditat⁹ sum
nocte cū cord meo exercitabar 7 scope
bam spm̄ meū. Facit hoc anxie difficil
ter 7 laboriose. recogitando nūc oms
annos suos in amaritudīe aīe sue. nūc
iudicia dei q̄ sunt abyssus mlta in ce/
lo sursu3 7 in terra deorsu3. 7 ita de re/
liq̄s circa q̄versat meditantis attentō
vehemens. vt ea q̄ meditat vl cogitat
limpidi⁹ vl firmi⁹ in affectū suum tra/
hat. Efficiet tandē vt hec oīa tanta fa/
cilitate recogitet 7 sapiat q̃3 facil est ipa
cogitatio. Docēt nos exēpla pdicta si
dubitam⁹ Nōem̄ plus laboris h3 scp
tor pictor 7 citharista bn̄ agēdo qd op
time ddicerit. q̃3 vagus 7 van⁹ aliq̄s ab
initio discurrēs sine arte 7 ordine per
lineas picture vl scpture. aut per citha

re cordas. Capi. XV

a Ddendū est ad pmissa nihilominus φ vix est aliqs ita pfectus in arte sua q̄n assidue possit ad aliq̄ vl' ɔgnoscēda vl' agēda pficere q̄lia necesse est vt nō habeat cum labore Multo magis hoc verū est in ipa de qua loqmur meditatōe q̄ nouos veritatis aut deuotōis fet' iugiter parere studet Sz nō deest pruritōis dolor ppter illud maledictū spūaliter intellectū. In dolore paries filios tuos. Nō meminit tñ psſure ppter gaudiū q2 nat' est sibi nou' cognitiōis z affectōis sctē fet' in animi sui mundū.

Ca. XVI

e Uenit aūt ab initō frequētius vt dū aliquis nondū purgatus a vicijs satagit meditari vt colūba meditatur quasi vetus simea dolos z odia. Meditatur sicut canis rabiosa silentia rodens iuxta verbuz satirici. Meditat' quasi sordida sus dū

fedissimas in aīo ꝟsat reuersatq; cogi/
tatōes Quid porro de blasphīe spū q̄
abominabil' q̄ horrid⁹. Nōnunq̄ in
surgit territās meditantē loq̄ns adū/
sus deū sctōs sanctasq; ingētia q̄ nec
fari licet Jaciunt īfidelitat' iacl'a. ba/
ratrū desꝑatōis apit: expimentum q̄z
māifestat q̄ recte iusserit sapiens Fili
accedēs ad ſuitutē dei ꝑpa aīam tuaz
ad tēptatōem. Sbiungēs ꝯsiliū cer/
tissimū. sta in timore Beat⁹ em vir q̄ sp
est pauidus. Capi. XVII.

Quid⁹ ꝟo sp quō beat⁹ q̄reret a/
liq̄s dū timor addit tīori. scru/
pul⁹ scrupulis. pusillanimitas
pusillanimitati. ꝑtim cū nō adest assi
due ꝯsiliator: dux ꝛ premōstrator itine
ris arti ꝛ recti Si ꝟo tal' q̄ rar⁹ est inuē
tus forte fuerit cū ocio nouū meditā/
tē instruēdi q̄tū libuerit: felix q̄dē erit
ipe nou⁹ tyro: si tū ptin⁹ absq; vlla tre/
pidatōe par⁹ est credere ꝯsilio. Sz o q̄
ties bone ihū q̄tiens hesitabit ꝛ idē re

petet iterato iterū. q̄ q̄ falli reformidans q̄reret idē Denique nō vtet̄ erga dantē sibi ꝯsiliū doctrīna iacobi. q̄ est vt postulet ī fide nihil hesitās. Scripsi q̄dā super hmōi scrupul' in tractatulo de p̄para tione ad missā. aliq̄ similr̄ d̄ cautel' ꝯ̄ spi ritū blasphemie durissimū. aduersus quē remediū optimū ē ꝯtēnere nec cu/ rare, q̄n potius irridere. neqȝ sup his sol licite ꝯfiteri nisi forsitā in p̄ncipio ꝓ cautela ⁊ hūdo ꝯsilio De scrupul' ꝓ teneat̄ hec regl'a q̄ aduersus eos agen dū ē si ita prudēs aliq̄s ⁊ expt' ꝯsiliator dictauerit. mādauerit aut iusserit. nec aget in h̄ ꝯ̄ ꝯsciā suā demeritorie. dū illā ad ꝯsiliū sapiētiorꝫ ꝓ rōis libtatē ab aīo suo mutat ⁊ deponit q̄uis assi due sensualitatis remurmuratō forte sentiat̄. Alioqn nūq̄ fiet in pace do lo cus cordis. Rursus aduertendū. q̄m sic dicēte Aresto. oīs nr̄a ꝯgnitio vēit a sensu: iterū necesse ē oēz intelligentē fantasmata speclari. sic originat̄ medi

tatio nostri cordis a sensibilib9 que fi
gurata sunt et colorata. et ceter; accidē
tib9 tpis et loci circūuoluta Hinc sunt
meditatões cōscripte: hinc imagines
picte vl' sculpte. hinc generaliter fit il/
lud psalmiste. Meditat9 suz in oībus
opib9 tuis. in factis manuū tuarū me
ditabar. Que vtiqz facta et opera sunt
corpalia Nihilominus dz assurgere me
ditās et vltra pgredi veluti p scalā ali/
quaz ex visibilib9 ad inuisibilia: sic dic
apl's. qm inuisibilia dei ex his q̄ facta
sunt intellecta ꝯspiciunt. sempiterna
qz vertus eius et diuinitas Propterea
docēs nos a corpalib9 ad spūalia migr
re dicebat Et si xpm fm carnē ꝯgnoui
mus: nūc tn̄ fm carnē n̄ ꝯgnoscimus

Ca. XVIII.

Aduertendū vero
q meditaturis duplices inter
ceteras tēdunt insidie. vna dū
petūt ꝯsiliū sup occurrētib9 scrupul'i
meditatōe sua psertim mlier a viro Al

tera dū sunt in actu meditatōis. Fit ī
p̄mo casu crebri⁹ ⁊ leui⁹ q̄z a m̄ltis cre
di p̄t agglutiatio q̄dā aīoꝝ velata pal
lio scte duoteq̄z dilectōis. q̄ p̄mo ꝯfa/
bulatōibꝫ sub typo q̄rendi ꝯsilij q̄rit.
dehinc aīa veluti ꝯfricata calescit ⁊ sen
sim igne ceco carnal' amoris carpit' et
vrit'. nec intelligit' p̄mo donec tādē ad
risus leues: ad facetos blādosq̄z gest⁹
ꝑuentū ē. Auertat dn̄s a s'uis suis id
q̄d reliquū silem⁹. Timeo inq̄t ap'ls
ne dū sp̄ū ceperitis. carne ꝯsummamini
Scp̄si iā ꝓ'lies talia ꝯseq̄nter ad Au
gustinū noīatim in tractatulo d' ꝓba/
tōe spirituū. Incurrūt alij ꝑic'lm me
ditātes: dū i sol' fantasijs: dū sol' imagi
bus corp̄eis se tradūt ⁊ toto cord' vehe
m̄ter incūbūt. Fit ꝑinde q̄ meditans
dū trāsire satagit i ꝯtēplatōē collabat'
ad melācolicā seu fantasticā lesiōē. ita
tādē vt imagies iteꝝ ꝓsatas i imagiati
ua v'tute p̄ rebꝫ ip̄is exteriorib' accipiat
Et sic euenit i sōniātibꝫ dū dormiūt: n̄

aliter istis in vigilia ꝯtingit q̄ꝫ verba
ꝛ opa nullā inter se ꝯnexionē. nullū or
dinē h̄nāt. vbi neqꝫ est ṗncipiū neqꝫ fi
nis. vbi sic vulgo dr neqꝫ ē caput neqꝫ
cauda. sꝫ de gallo fit saltꝰ ad cignū. ita
vt vigilātes somniare videant̄. Porro
timēt nō timēda. sperāt nō speranda.
Nūc gaudio dissoluunt̄. nunc subito
merore tabescūt. Quales egent ampli
us fomēto socratꝭ q̄ꝫ monitōe sapiētꝭ.

Tractatulus venerabil' mgr̄i Jo
hānis Gerson de meditatōe cor/
dis. Argñ. impressus. Anno dñi
M.cccc.lxxxix. finit feliciter.

Exemplum de s. katherina
[illegible]

[illegible]

Precordiale deuo-
torum.

[illegible]

Exemplum de iudice

[illegible]



Prefatio.

NOmen hoc precordiale scꝫ sacerdotuꝫ hic libellus ac/cepit. eo ꝙ sacerdotibus q̄/tidie aut frequenter celebrā/tibus ad deuotionis gratiam ante al/taris accessuꝫ plurimū suffraget. Cuꝫ quidam etiaꝫ electi sacerdotes sepe ob defectum deuotionis ab altaris sacri/ficio abstinentes: culpabiliter se ⁊ ali/os priuāt gratia ⁊ bonis infinitis: pu/tantes sibi satis esse pro excusatōne ꝙ nō habēt deuotionem. Cuꝫ tamen a/lio nō obstante impedimento: defect⁹ deuotōnis eos nō excuset. Ad succur/rēdum igitur hmōi lamentabili defe/ctui: possunt qui cōuenientiora nō ha/bent manualia: in hoc precordiali vti/li ⁊ deuoto singulis diebus ꝑ hebdo/madam diuiso legendo sic meditādo quolibet die vl' partem aliquam vl' to/tum: scdm tēpus seu persone capacita

tē se exercere. Diuersitas em̄ ⁊ mutatō
ꝯfert delectatōez et inde q̄ȝ haurit̄ de/
uotio ⁊ cordis dispositio ad digne ce/
lebrandū. maxime si vita bona comes
existat. Subiūgunt̄qȝ centū articuli
breues ⁊ deuoti cum suis orationibꝰ ⁊
mō orandi de veneranda passione xp̄i
⁊ eiꝰ morte gl'iosa. vbi siq̄s clericus vl'
laycus se studuerit meditādo exerce/
re: supabit omnia mala ⁊ consequetur
cuncta bona. prout in ꝓlogo ibidē ple
nius notatur. Post horas canonicas
etiā quedā breues deuote ⁊ vt fertur
multis magnis indulgentijs. p sum/
mos pontifices dotate. orationes taȝ
deuotōni q̄ȝ vtilitati plurimū accōmo
de. Quare consiliū salubre datur om
nibus ad quorū manus hoc cordiale
peruenerit vt illud digna reuerētia cu
stodientes (et habent paruulū libellū
ad hoc dispositum) in sinu suo super
cor suum gerant quocunqȝ locoruȝ vt

Prefatio.

non recedat a memoria sȝ cor semper inflammet. ⁊ ad gratiam et perpetuaȝ vitam incessanter disponat. Quod q̃ȝto diligentius ⁊ perseuerantius quis practicauerit tanto magis placebit.

Explicit prologus.

Christus deus saluator et
amator generis humani
sup̄m[us] pastor volēs oīs
q̄s precioso sanguīe rede-
mit: saluos fieri: mini-
stros ꝛ pastores cōstituit sacerdotes.
q̄bus patefecit ꝛ ōndit quāta caritate
dilexerit oues ꝑ q̄bus aīaꝫ suā posu
it. vñ eas summa diligētia eisdē cōmi-
sit regendas ꝛ pascendas. qđ si fideli-
ter fecerint: mercedē reportabūt maxi
mā. Qđ luculenter ōndit Chrys. đ di
gnitate sacerdotali. li. ij. ca. i. dicens ꝙ
nunq̄ꝫ lucrū mai[us] eueniet: q̄ꝫ ꝙ ea ꝯspi
cimus agētes que argumēta in se cari
tatis plenissime ip̄e xp̄s esse ꝓnunciat
Ad caput q̄ppe aplo҃ꝝ loquēs. Petre
inq̄t amas me. Quo professo addidit
Si diligis me pasce oues meas Interr
rogat discipulū mgr̄ si ab eo diligatur
non vt illud ip̄e cognoscat qđ in ꝓfun
ditatē cordis ingredit̄. sed vt nos do

¶ Proemiũ de auiſamēto ſacerdotũ.

ceat quãta ſit ei de gubnatõne gregis
ſui cura. Hoc aũt cũ pſpicuũ ſit. illud
q̄z ſine dubio erit manifeſtuz: qm̄ mul
ta ꝛ inexplicabil' merces ſit illis repo/
ſita q̄ ſtrenue ĩ his laborauerũt Si ei
videm⁹ quēpiam aut fuulis nr̄is. aut
peculijs. i. reb₉ tpalib⁹ adhibentez di/
ligentiã. quaſi ſignũ hoc ei⁹ quēpiam
in nos habet amoꝛ, aſpicim⁹ Que cer
te. ſ. fuuli ꝛ res: oĩa pecunia cõpata ſt̄.
xp̄s qui non pecunia neq̧ aliq̄ ſili. ſed
morte ꝓpria emit ſibi oues: preciumq̧
gregis ſanguinē fecit. q̄nta putas pa
ſtoꝛes ei⁹ largitate remuneret Ob hoc
eũ rñdente diſcipulo. Tu ſcis dñe qꝛ
amo te. ꝛ in teſtimoniũ caritatꝫ ip̄o q̄
amabat adducto. non tñ deſit ſciſcita
tio ſaluatoꝛis: ſꝫ qđ eſſet ſignũ carita/
tis oñdit. Neq̧ enim tunc q̄ꝫtum eum
petrus diligeret cupiebat aſſerere id ei
ex multis alijs nobis poſſet oſtendi.

sed q̄tuȝ ip̄e eccl'iam suā diligeret ꝛ pe
trū ꝛ nos volebat addiscere. vt hec vi
dentes: ad tale officiū ꝛ ꝓpositū affer
remus ꝛ iudiciū. Nam ꝓpter q̇d de⁹ fi/
lio suo vnico nō pepcit. sed illū quem
solū habuit tradidit. nec vt ei recōsilia
rentur inimici: faceretq̧ sibi ꝑpl'm sub
stantiuū. ꝓpter q̇d ꝛ filius ip̄e sanguiēȝ
effudit: nisi vt eas possideret oues q̄s
petro deinceps ceterisq̧ cōmisit Vnd
etiā dicebat. Quis putas est fidelis ſ/
uus ꝛ prudens queȝ ꝯstituet dn̄s sup
familiā suam Vide verba mirantis ꝛ
quasi qui nō inueniat quē req̄rat. cuȝ
ille vtiq̧ nō rerū ignarus hec diceret.
Sed sicut petruȝ interrogat vtrū ab
eo diligatur non indigēs dilectioneȝ
agnoscere quā sciebat. sȝ vt illi magni
tudinē ꝓprie in nos caritatis ondēret
ita ꝛ tūc dicens. q̄s putas est fidelis ſ
uus ꝛ prudens. nō ignorās loquitur.
sedq̧ velit intelligi q̄ rarum sit talem

viru͂ qualem principat⁹ ecclesie deside
rat inuenire Deinde vide que promit
tit. Sup oia inquit bona sua ꝯstitu/
et eu͂. O sacerdos attende hic diligen
ter cu͂ xp̄s petro dixit. Amas me. ꝛ ru͂
dens diceret. tu scis ꝛc̄. nōne poterat
ad eu͂ dicere. Si diligis me: arripe for
tē abstinentia. humi sp cubato. vigili
as teneto ꝯtinuas. succurito his qui
affligunt. esto pupillis pr̄ ꝛ hmōi. ve
ru͂ pretermittēs hec oīa ait: pasce oues
meas. Ex his clare patet cuilibȝ intel
ligigēti: q̄ztam diligentiā: q̄ztam curaȝ
q̄ztūqȝ zelu͂ q̄libet curat⁹ ad ꝑplm sibi
cōmissum debeat hr̄e. vt ip̄m bene in/
struat ꝛ regat. quē scit sub tāti solicita
tione premij sibi cōmissum Sed hoc
ordinate nō pōt fieri nisi primo sacer
dos seip̄m bn̄ ordinet ꝛ regat. Uita eī
sacerdotu͂ alijs in exemplu͂ imitatōis
posita est vt patet ex interp̄tatōe noīs
qꝛ presbiter dꝛ quasi prebēs iter ꝑplo.

ꝛ ducatū ꝑ bonū exemplū ꝛ dei verbū
Hic ait Gregori. in pastorali. ca. xiiij.
Oēs ꝙ sacerdotij noīe censent. angeli
vocāt. Altū em̄ nomē sacerdos est. si
vita inferior non ē. Angelus nāqꝫ ꝯfi
ciēti sacerdoti quasi famulꝰ assistit. vt
dicit Augꝰ. Angeli dico vocant qꝛ si/
militudinē angeloꝝ hn̄t multipliciter
Primo qꝛ angeloꝝ est ministrare deo
ꝛ hoībus. Sic sacerdotes ministrare
habēt deo die noctuqꝫ in horis cano/
nicis ꝛ alijs exercitijs ꝛ oratōibꝫ. ꝛ hoī
bus in eccl'ie sacramētis et ꝗbusdā ali
is cerimonijs. Scđo qꝛ angelꝰ est pu
rus vita. sic ꝛ ꝗlibet sacerdos tenet es/
se castus a ꝑ tanto angelicā ducere viā
Tercio angeli informare hn̄t ꝛ āmo/
nere hoīes ꝑ bonā inspiratōem sic ꝛ sa
cerdotes ꝑ verbū dei. Quarto angeli
hn̄t deum laudare. ps̄. Laudate dn̄m
oēs angeli eius. sic ꝛ sacerdotes ꝗtidie
hn̄t laudare in diuino officio. Quin/

to sicut deus in celo hz angelos sibi a
stantes z ministrantes: sic in mundo
hz sacerdotes specialiter famulātes z
astantes in sua curia.i.eccl'ia sctā quā
eis cōmisit regendā. Que teste Chris
Celo z angelis z oi creatura digniorē
Christ⁹ em̄ eccl'iaz ampli⁹ diligit q̄z se/
ipm. Vn̄ de celo venit ad terrā. pro ea
mortē amarā sustinuit. iō etiam dat ei
corp⁹ suū in cibū z sanguinē suū in po
tū. post hāc q̄z vitā dabit illi i celo hūc
spōsuz vcz seipm. quē cōmisit sacerdo
tibus cū alijs oībus sacramentis Jō
ipe de eis dixit Vos estis lux mundi.
Nam sicut mūdus nihil esset sine lu
luce. sic eccl'ia sine sacerdotib⁹ nihil es/
set. eccl'iam aūt dico ꝯgregationē fide
liū. Deniqz sacerdos in dignitate assi
milat' marie ꝟgini. Sic ei ꝟgo btā q̄n
qz verb ꝯcepit i vtō verū deū z hoiez. sic
sacdos ꝯficit corp⁹ dn̄i ihū ꝑ totidē ꝟba
imo si liceat dicere: in h excellit ipaz q2

ipsa solū semel ipm in vtero concepit sed sacerdos q̄tidie creat ⁊ trāssubstā-
ciat: qđ etiā nec ipsi virgini nec ange-
lus ꝯcessum ē. Preterea sicut btā ma-
ria post partū xp̄m portauit in mani
bus. sic sacerdos pꝰ ꝯsecrationē leuat
⁊ portat manibꝫ. s. corā omi ppl'o Et si
cut sctā maria preſuata ⁊ sanctificata
ē vltra oēs hoies vt digna esset sola cō
ciperet ⁊ portare dn̄m. sic sacerdotes cō
secrant̄ ⁊ sanctificantur ab epis vt soli
sint digni hoc agere in eccl'ia Vn̄ lay
cus q̄ntuncūqꝫ dignꝰ ⁊ sanctꝰ: nihil a-
geret etiā si verba cōsecrationis ꝓfer
ret. Item sicut xp̄us iesus marie virgi
ni subditꝰ ⁊ obediēs fuit. sic ⁊ sacerdo
ti dn̄s deꝰ obediēs est ⁊ ad suā inuoca
tionē ⁊ ꝯsecrationē mox p̄n̄s ē sub spe
cie tn̄ panis ⁊ vini: Non solum bono
imo etiā qđ magnū est malo sacerdoti
Vn̄ Bern̄: O venerāda dignitas sa
cerdotū in q̄ꝝ manibꝰ dei filius tanq̄

in vtero virginis incarnat. Amb. Nō
dubites assistere angelos qñ xp̄s pñs
est in altari in manu sacerdotis. Et id
circo pōt dn̄s dicere sacerdotib9 illud
Esai. v. Quid vltra debui facere vob
z non feci Quasi dicat. ego oīm cari/
tatem vobis ostendi z dedi meipsum
vobis ad consecrandū tractandū z su
mendū. z omnē ptātem meā sup oms
hoīes. vt quecūqz solueritis sit solut9
apud me. z quecunqz li. sit li. corā me
z in celis. Et dedi vobis maiorē ptā/
tem qz oēs habeant angeli in celis z sā
cti. imo qz amātissima mr̄ mea in cōse
cratione videlicet eucharistie. in q sp
vobis obediēs sum imo criminoso et
infelicissimo sicut sanctissimo sacer/
doti. qr cōsecrāt boni z mali sorte tn̄ in
equali. Et exaltaui vos ī hoc sup oēs
creaturas. Sed vos heu viceuersa cō
tēnitis me z pijcitis me tāqz abortiuū
z tanqz corticē q pijcitur retro ianuā

pomo consumpto. in hoc videlicet ꝙ plus diligit; muliercłas peccatrices ⁊ infelicissimas ꝯcubinas vr̄as ⁊ fedissi mā luxurie delectatōnem q̄ momenta nea est. q̄z me summū bonū ⁊ celestem ꝯsolationē ⁊ gaudia eterna. Insup et me q̄tidie crucifigitis ⁊ post crucifixio nē in immūdissimā cloacaz corpis vr̄i plenā peccatis me p̄jicitis tociēs q̄ti ens celebratis. ¶Nec valet vr̄a ꝯfessio nec absolutio. q̄z cōtriti vere nō estis; in terim ꝙ talia agitis. ⁊ non firmiter at q̄z fixe ab oī actu ⁊ volūtate peccādi re ceditis. Bern̄. O miser q̄d tibi cū mu lieribꝫ q̄ cū deo in altari fabularis. O q̄d tibi cōmune ē cū corpe xp̄i q̄ p car nis feditatē fact⁹ es mēbruz antixp̄i. i. dyaboli. ⁊ iō oēs maledictōes q̄s spūs sanct⁹ p os david pnūciauit veniēt su p vos: q̄z noluistis bn̄dictōez ⁊ elonga bit a vob. Et sunt ille maledictōes tre decim pessime ⁊ dānose q̄s facile est vi

dere diligēter intuēti psalmū.cviij. vi/
delicz De9 laudē meā ne ta. De his in
digne celebrātib9 magis patebit postea
in exercitio q̇nte ferie. Ex his luce cla
rius apperet q̄ꝫ piculosuz est sacerdo/
tem malā ꝛ scandolosaz ducere vitam
Un̄ sacerdotiū tā sanctū tāqꝫ dignissi
mū fedant ꝛ maculāt. qꝺ lamentabili
ter beatus Aug9.exclamat dicens. O
q̄ꝫ venerabile q̄ꝫ gl'iosuz q̄ꝫ insigne fu
it apud antiq̄s nomē sacerdotū Sed
hodie heu q̇d abiecti9 eo q̇d vili9 ꝛ h̄ ꝑ
ter inordinatā ꝛ malā vitā eoꝝ Un̄ si
p̄dictas maledictōes euitare voluerit
vitā suā emendēt ꝛ seipos ꝛ suā eminē
tiā dignissimā ꝯgnoscāt. De q̄ eminē
tia pulcre iteꝝ btūs Aug9.exclamat.
O q̄ꝫ veneranda sacerdotū dignitas
in q̊ꝝ mātib9 dei fil9 veluti ī vtero ꝟgis
incarnatur. O felices sacerdotes si sa
cerdotaliter vixeritis. O celeste miste
riū qꝺ ꝑ vos pr̄ filius ꝛ spiritus sanct9

tam mirabiliter opatur: sup tam inef/
fabili misterio vno eodēq3 momento
idē ds q̄ presidet in celo in manib9 no
stris est in sacrificio. Celū mirat̄. ob/
stupescit terra horrescit infern9: cōtre
miscit dyabol9. reueret̄ q̄3 plurimum
angelica celsitudo. Quid tribuā dño
(vt taccā de ceteris q̄ tribuit mihi) p
tā singl'ari dono sacerdocij īpenso. qd
est datū optimū et donū pfectū. Qui
eni̅ creauit me sine me: creat̄ me diañ
me. ⁊ ille q̄ cūcta ex nihilo creauit sine
me (si fas est dicere) dedit mihi creare
se p me. O venerabiliū sāctitudo ma/
nuū O felix exerciciu3 vbi xp̄s tractat
christum sacerdos di filiū O sacerdo
tes attendite: maior ē dignitas vr̄a vo
bis colata q̄3 angel'. vt patuit: q̄ id ado
rant. qd vos cōficitis ⁊ vob ɔficiētī/
bus ipsi q̄i famuli assistūt O sacerdo
tes animaduertite si aīa cuiuslibet iu
sti sedes dei est. m'lto mag' sedes ⁊ tem

T
plum dei esse debetis mundū ꝛ imma/
culatū. Si sepulcrū eiꝰ glīosum est in
q̄ corpꝰ suū iacuit exanime. glīosiora ꝛ
digniora dñt esse corpa vr̄a: q̄ a morte
suscitatꝰ q̄tidie dignať ĩhabitare. Si
beatꝰ est venter q̇. ix. mensibꝫ portauit
xp̄m. ita (ꝛ si non tm̄) tn̄ beata dñt esse
corda vr̄a. in q̇bꝰ q̄tidie elegit sibi hos
piciū filius dei. Si btā sunt vbera q̄
puulus suxit: ita dꝫ os eē beatū qd car
nē eius sumit ꝛ sanguinē eiꝰ sugit. Car
nes ḡ vr̄as cū timore eiꝰ ↄfigite ꝛ vob
diligēter ꝓuidete. ne lingua loq̄ndo q̄
vocat de celo filiū dei. loq̄tur ↄ dñm. ꝛ
ne manꝰ que intingūtur sanguini xp̄i:
polluanť sanguine peccati. O sacerdo
tes auscultate q̇ ꝛ quales esse debetis in
vobisipis. ꝛ q̄ ad vobis cōmissos. Nā
pulcerrime docꝫ qddaꝫ perutile dicta
men: qd si q̄nqꝫ ꝑ vagos in ↄuiuijs re
citetur. omimodā tn̄ ↄtinet veritatez.
Vn̄ suadeo cordialiter illd diligēti a/

nimo attendere nō tm̄ soluz sz ope pro
ficere. qz non solum auditor sed factor
btūs erit. z eritis gen⁹ electū. regale sa/
cerdotiū: gens scā: pplus acquisitōis
z annūciabitis ꝟtutes ei⁹ q̄ vos de mr̄
tis elegit. z de tenebris vocauit i admi
rabile lumē suū. q̄ ipm̄ z vos cognosci
tis z alios cognoscere facietis.
¶ Uiri venerabiles sacerdotes dei
Precones altissimi lucerna dei.
Caritatis radio fulgētes atqz spei.
Auribꝫ percipite verba oris mei.
Uos in sanctuario deo deseruitis
Uos vocauit palmites xp̄s vera vitis:
Cauete ne steriles aut inanes sitis.
Si cū vera stipite viuere velitis.
Uos estis catholice legis ꝓtectores.
Muri domus isrl̄: moꝝ correctores.
Sal terre: lux hoīm: ouium pastores
Judices eccl'ie: gentiū doctores.
Si cadat ꝓtectio legis: lex labetur
Si sal euanuerit: in quo salietur

Nisi lux appareat: via nescietur.
Si pastor nō vigilet. ouile frangetur
Vos cepistis vineā dei pcurare.
Quā doctrine riuulis debetis rigare
Spinas atꝫ tribulos pcul extirpare.
Ut radices fidei possint germinare.
Vos estis in area boues triturantes
Prudenter a palea grana separantes
Vos hn̄t p speclo legem ignorantes.
Layciq̄ fragiles sunt ꝛ inconstantes.
Quicq̄d videt layci vobis displicere.
Dicūt proculdubio sibi non licere.
Quicq̄d vos in ope videt adimplere.
Credūt esse licitū ꝛ culpa carere.
Cum pastores ouiū sitis cōstituti.
Non estote desides sicut canes muti.
Vobis non deficiāt latratꝰ acuti
Lupus rapax inuidet ouiū saluti
Grex fidelis triplici cibo sustinetur.
Corpore dn̄ico quo salus augetur
Sermonis cōpendio qd̄ discrete det
Mundo cibario ne periclitetur.

Omnib⁹ tenemini vr̄is predicare.
Sed qđ q̄bus qualiter vbiq̄ñ quare
Debetis sollicite precōsiderare.
Ne q̄s in officio dicat vos errare
Spectat ad officiū vestre dignitatis.
Vr̄e petentibus dona dare grat;.
Sʒ si vnq̄ʒ fidei munera vendatis
Incursuros gezi lepram vos sciatis.
Gratis eucharistiā plebi ministrate.
Grates cōfitemini. grat; baptisate:
Secundū apostolū cūctis ḡtis date.
Solū id qđ fuerit vr̄m cōseruate.
Vestra ꝯuersatio sit religiosa.
Munda conscia vita virtuosa.
Regularis habit⁹ mensq̄ʒ gratiosa.
Nulla vos coinq̄net labes criminosa
Nullus fast⁹ deprimat signū vr̄e vest;
Grauis in intuitu habit⁹ sit testis
Nihil vos illaq̄et curis inhonestis.
Quib⁹ claues regni tradite sūt celest;
Estote breuiloqui ne vos ad reatum.
Protrahat loq̄citas nutrix vanitatū.

Verbũ qđ apponitis sit abbreuiatuz.
Nam in multiloq̃o nõ deest peccatuz
Estote lingua cauti:sobrij:prudentes
Justi:casti:simplices:pij:patientes
Hospitales:hũiles:subditos docẽtes
Cõsolãtes miseros:p̃uos corrigẽtes:
Utinã sic gerere curam pastoralẽ.
Velitis (ꝛ vitã ducere spiritualem
Ut cũ exueritis clamidem carnalem.
Induat vos dñs stolam eternalẽ.
¶ Sed vt illa exhortatio ꝛ añdicta.i
practicã possit poni ꝛ nos extrahere đ
luto fecis ꝛ de mđi huiꝰ delectabilibꝰ.
in q̃bus heu oẽs ꝟsamur ꝛ ꝓpterea mo
dicus fructꝰ apparet ꝛ in nob ꝛ alijs:o
pus erit ꝑmaxie vt in exercitijs bonis
nos exercitemꝰ.ꝛ retrabamꝰ a malis ꝛ
discipuli studeamꝰ esse xpi. q̃bus ipse
dic̃. Qui vult meꝰ esse discipulꝰ abnegz
semetipm. q̃lis videlicet fuit in pecca
tis.ꝛ tollat crucẽ suã in pnia. ꝛ seq̃tur
me.i.ambulet vt Paulꝰ ait. sic ego am
bulaui. Ad qđ ꝑficiendũ necessarius

erit timor dñi. Qui em̄ sine timore est nõ poterit iustificari. Idcirco expedit cuilibet volenti se emēdare ꝛ satisfacere sacdocij officio et repugnare vicijs vt viriliter agat ꝛ cõfortetur ꝛ indefesse ruminet materias illas q̄ ꝓuocãt eū ad timorē dei: vt est materia de peccatis de morte. de iudicio. de inferno. Sed ne timor ꝯtinuat⁹ mentē deiectã ꝛ desperatã faciat: si non in spe diuine mīe respiret: Idcirco in termiscere expedit materias ad spem ꝛ dei amorē ꝓuocãtes. videlicet de regno celoꝝ de bñficiis diuinis. De vita ihu xp̄i ꝛ passione ei⁹. Vñ Bern. In veritate didici: nihil sub sole esse tã vtile ad delendũ peccata ꝛ ad grãm impetrandaꝫ q̄ȝ die ac nocte in memoria hr̃e xp̄i passionē et Aug⁹. Quid salubri⁹ q̄d dulcius q̄d deniqꝫ iusti⁹ q̄m omī hora e⁹ meminisse: q̄ nulla hora obliuiscit̄ nr̄i: ꝛ sine q̄ nec ad momentũ viuere possum⁹ Sꝫ

¶ Proemium.

in his ordo seruandus est. q2 vbi non ē ordo ibi ꝯfusio. Ordina ḡ in corde tuo finē qui deꝰ est: cuiꝰ gr̃a om̃ia opa tua ꝛ exercitia ꝑficias. Deinde cogita quō prius numerata ordinate mediteris. in his te exercendo. ꝛ nō casualiter. sicͭ q̄daz q̄ hodie se in isto. cras in alio imꝑfecte exercent. fluidi ꝛ vagabūdi: oīa arripiētes ꝛ in nullo ꝓficiētes. oīa temptātes ꝛ in nullo ꝑseuerātes: fortuite om̄ia ꝓut occurrūt agentes. q̄ totū suum laborē ꝑdūt. ꝛ vt cōmuniter in nl'lo ꝓficiūt Et q2 vt ꝑtim patuit precīꝰtis magis meritoriū ē sedula dn̄ice passionis recordatio: sed q2 ꝓpter breuitatē tp̄is ꝛ mltas alias occupatōes non pōt om̄i die ad plenū recoli ꝛ meditari quaꝓpter ordo ille serandꝰ est vt q̄tidie cum vno puncto de superius numeratis vnus passus dominice passionis recolat. ꝛ sic distribuatur ꝑ singulas

ferias. ita q̄ vna videlicet de passione
dn̄i fiat de mane: altera de sero. Ferijs
g̊ scōis de mane fiat meditatō de septē
cau⸗ accerrime passionis xp̄i. De sero
aūt de dei bn̄ficijs. Ferijs tercijs i ma
ne d septē verb in cruce a xp̄o ꝓlatis. ⁊
de sero de peccatis. Ferijs q̄rtis p̄mo
de penali expiratione dn̄i. Deinde de
iudicio extremo. Ferijs q̇ntis d sacra
mēto eucharistie. ⁊ penis inferni. Fe/
ria sexta q̄ tota debet̄ passione dn̄i. de
septē effusionib⁹ sanguinis xp̄i. Sab
bato de cōpassione v̄ginis marie. ⁊ de
morte. Dn̄ica de resurrectōne xp̄i gau
diosa. ⁊ de regno celoꝝ. Demū subiū/
gitur meditatō in festis sctōꝝ. Hec q̇s
libet ita faciēs. ⁊ ebdomodatim sic cō
tinuās bn̄ masticādo ⁊ si nō statī suc
cessu tn̄ tp̄is magnū sentiet fructū cō/
uersionis sue in deū. vt expertus sum et
in meip̄o ꝓbaui. Fui em̄ olim reb⁹ tp̄a
libus multū ⁊ inordinate intent⁹ alijs

q̄ vicijs ligatus. ꝛ me in talib⁹ trāsito
rijs ac vanis nimis occupaui. ꝑtunc
nō iudicās me malefacere. ſꝫ hec ꝓdi
cta ꝑtractās. ruminās. ac corde maſti
cās q̄ pro nihilo reputaui illa t̄palia
in q̄bus pri⁹ ꝺlectabar. ꝛ ꝑ modico re
putaui oīa relinq̄re vt vitā meā emen
darē. ꝛ deū in hmōi ſepe offenſuꝫ pla-
carē. ſꝫ deuꝫ. q̄ corda ſcrutat̄. teſtoꝛ q̄
hec ſcribēs non q̄ro laudē. ſꝫ vt legēti
bus exemplū darē Ut aūt de medita/
tōes facili⁹ ſint ad manū deſiderātib⁹
ſe in illis exercere ex diuerſ modica vt
puta medullā ꝯpēdioſe collegi ꝛ cuili
bet ferie ſuas meditatōs aſſignaui. q̄n
tū paruitas mea ſe extēdere potuit Sꝫ
cui placeret in talib⁹ ſe magꝭ exercitare
mlto pla repiet in diuerſ ſanctoꝝ ſcri
ptis. ꝛ ſanctis libris.

Explicit ꝓemiū. Incipit tractatus
Ferie ſecunde meditatio ꝓma vide
licet ꝺ cauſ accerrime paſſionis do
mini noſtri ihesu christi

ANteq3 ad causas ꝓpter q̃s
dñs passus est veniamus
memorãdas. aliqua p̃mit
tẽda sunt incitantia nos ꝛ
inflãmantia ad dñice pas-
sionis recordationẽ. Dicit em̃ Bern.
N, quotidiana lectio xpiani deb3 esse
recordatio dñice passionis. ꝛ ꝙ nihil
ita accẽdit cor hũanuz quẽadmodũ se
pe et sedulo recordata passio ꝛ hũani-
tas saluatoris. Qui ḡ in cruce ꝛ passi
one dñi desiderat gloriari. sedula me-
ditatione debet in ipa ꝑsistere: q̃ preci
pue inter cetera debet cordi nr̃o esse in
fixa. vt sicut ipe in suo corpe cicatrices
ꝛ vulnera sp tenet ꝛ de ei9 corpe nõ de-
lentur. ita ꝛ in corde nr̃o ꝑ memoriam
teneri ꝛ nunq3 de eo deleri dñt. Cui9 q̃
dem passionis misteria ꝛ que circa ea3
facta sunt. si toto mentis intuitu per-
spicerentur. in nouũ vtiq3 statũ medi-
tantẽ adducerent. Sz ad hoc necessa

riū erit vt aliqñ ita cogites te pñtē; co
gitatōne tua ac si tūc tp̄is pñs fuisses
qñ passus fuit ⁊ ita te habeas in loquē
do: in viuendo. in dolēdo. in cōpatiē/
do. ac si dñm tuū corā oculis tuis cer
neres patientem. Ita eñi ⁊ ipe dñs in
spū tibi pñs erit: sicut a te cogitabitur
pñs esse ⁊ accipiet tua vota ⁊ accepta/
bit tua facta. Et vt breuiter dicā. opoꝛ
tebit te a delectatōe ⁊ ꝯsolatōne carna
li cū magna diligētia elongari. ⁊ vt a/
mara ⁊ dura tibi dulcescant ⁊ suauia
fiant: si in xp̄i doloribus ⁊ passione cō
solatōez ⁊ dulces aīe dapes cupis inue
nire. Nō eñi bñ ꝯueniunt consolatio
carnalis ⁊ ꝯtēplatio dñice passiōis. sꝫ
ꝯtraria q̄si noīa soꝛtiuntur nec pñt sil'
caro ⁊ spūs delectari. imo scdm apl'm
sibi inuicem aduersant'. Unde Bern̄
Crux christi voluptati aduersat' ⁊ vo/
luptas cruci. Et tunc quomodo pos
sunt excusari voluptatum carnalium

amatores vt non sint xp̄i ꝑsecutores.
Rei em̄ sunt mortis xp̄i ꝛ si nō vt ꝑse
cutores. tn̄ vt tāte cōtemptores. Hac
igit͛ breui exhortatōe ad passionē dn̄i
meditandā p̄missa. venim⁹ ad ea que
scd̄is ferijs recordari debem⁹ Forma
igit͛ in te talez meditatōꝫ dicēs. O aīa
mea p̄ciosa nō auro vl' argēto sed san/
guine agni imaculati ih̄u xp̄i redēpta
cōtemplare nūc deuote q̄d ꝓ te datuꝫ
sit. ꝛ nō tardas te in ꝑditōem. qm̄ ꝓ te
xp̄s d̄s tuus mortu⁹ est. Nā mltuꝫ te
dilexit q̄ tam caro te p̄cio redemit Vn̄
Bern̄. Nesciui ꝙ me in tātū diligeres
q̄re ampli⁹ vilis mihi esse nō debeo q̄
deū meū ꝓ me mori ꝯspicio. cui in tan
tū placui. vt ꝓ me mori eligeret: ne me
ꝑderet ꝛ amitteret. Inde ē queri solet
cur mortē ꝛ tā ḡue gen⁹ mortis xp̄s su
stinere voluerit. ꝛ se tā extreme exinani
re. Hoc em̄ deuotissime querēduꝫ ꝛ in
uentū diligentissime ꝯtēplandū. ꝛ sūt

¶ Meditatio scde feria prima.

Hmōi septē cause. Prima vt suā nobis dilectōez pleni⁹ insinuaret Magnus eñ dī amor circa nos in corde suo abscōditus sciri nō poterat. nisi p aliqd valde magnū extrinsec⁹ pbaret. Unde cū dixisset dñs p Esa. In caritate perpetua dilexi te. ꝛ hō dure ceruicis credere nō potuit verb dei. ido q̄i inꝓperādo deo dixit hō ꝓpheticū illud Māda remāda. māda remanda. i. tota die dic ꝛ mādas q̄ntuz nos diligas. ſꝫ nisi caritas hec tua p redēptionē nr̄i trāseat in effectū. credere vix valem⁹. Est igit̃ p nob passus xp̄s de⁹: vt suū nob insinuaret amorē scd̄m illd iohis. vi. Maiorē caritatē nemo hꝫ vt aīaz suā ponat q̄s p amicꝭ suis. Fr̄ q̄ dic̄ Ber Tu maiorē hac habuisti caritatē dñe ihu aīam tuā ponēs etiā pro inimicis Cū eñ s̄m apl'ꝫ adhuc inimici essem⁹ recōsiliati sum⁹ deo p mortē filij eius ¶ Scd̄a causa vt nos ad rediligēdū

se efficacius puocaret. Uidētes enim
q tam sup̄ modū magna z mlta mala
p nob protulit: amorez nr̄m. si lapidei
non sum⁹ z p ɔsequēs insensati. ab eo
reamādo ɔtinere non possumus Si
aūt mortui spū fuerim⁹. sic heu mlti d
nr̄is sunt. nō erit nob in hoc neq vox
neq sensus. Un̄ Bern̄. q vtiq in hoc
sine sensu non fuit. sic ait. Sup omia
te mihi amabilez reddito bone ihu ca
lix redēptōis nr̄e quē bibisti. Quāto
em̄ duriora z amariora sunt que p no
bis deus hō ptulit. tanto efficacius a
morē nr̄m ad se totū rapit. Et qz faci
litas creatōis q̄ dixit deus z facta sunt
mādauit z creata sunt vniuersa. hoīes
ingratos effecerat. difficultatē nob re
demptōis exhibuit. qz primū videlicz
creatio facta est p solū verbū. sz recrea
tio seu redēptio p amarā mortē. vt sic
a nob p inde maiorē extorqueret amo
rē. Tercia causa est, vt nos sibi magis

obligaret. Quis em videns dnm suuz p se vsqz ad morte diuersis penarum generibus affectum et tandem morte turpissima condempnatum. quo a quibuslibet laboribus pro eodem dno subeundis. se possit continere et excusare? Unde ps Quid retribuaz dno p omnibus q retribuit mihi? Reus em erit sanguinis xpi q ei no retribuit qd tenet. Bern. None si conferrentur in me oes vite filiorum ada et oes dies seculi et labores hoim q fuerunt et sunt et erunt nihil esset ad copatioem corporis xpi. qd spectabile et stupendum est virtutibus etia supnis in cocepto de spiritu scto. in orto de virgie. in vite innocetia: i doctrine affluetia: in choruscationibus miraclorum. in reuelationibus sacramentorum. in sufferentia mansuetissima accerbissime passionis et mortis Uides igit qz sic exaltant celi a terra: sic exaltata e vita illa a vita nra. que tn posita est p vita nra. Sic nihil ad

aliqd nullā hʒ cōparationē. itaꝫ vita no
stra nullā habet ad vitā illiꝰ ꝓportionē
cū illa dignior: ista miserior eē nō pos/
sit. Quid igit̃ rependaʒ dño ꝓ oībus
hijs q̄ passus est pro nob'. Nō hēo qui
dē. Nā q̄cq̄d suʒ. q̄cq̄d possuʒ. si dedꝫ de
ro totū. erit sicꝫ stella ad solē stilla siue
gutta ad flumē: puluillꝰ ad mōtē. quid
retribuā ei ꝓ ōib us q̄ tribuit mihi.
nisi vt ip̄m diligā. Idē Bern. Quid
dirū aut durū esse tibi poterit aīa mea
cū recordata fueris q̄ deꝰ tuus tā ama
ros ꝓ te cruciatus sustinuerit. ne tu ꝑ
petuos sustineres. Idem. Nō hēo ni
si minuta duo imo minutissima corpꝰ ꝛ
animā: vł potiꝰ vnū minutū. volūta/
tem scʒ meā: ꝛ non dabo illā ad volūta
tē illiꝰ: q̄ tantus tātillū tantis bñficijs
ꝑuēit. q̄ toto se. totū me cōpauit. Alio
quin si illā retinuero qua fronte. qui
bus oclis: qua mēte. q̄ ꝯscientia vado
ad viscera mīe dei nr̄i: ꝛ illiꝰ sanguinis

non guttas sed vndas a quinq3 ptibus
corpis in meũ preciũ detorqret. O ge
neratio pversa et infideles filij qd facie
tis in die calamitatis de longe veniẽ/
tes. ad cui⁹ ɔfugietis auxiliũ. si nũc ñ
dederitis sibi volũtatẽ vr̃am et qcqd est ⁊c.
¶ Quarta causa vt nos ad sufferentiã
animaret. Seru⁹ eñ videns dñm suũ p
se pcipue liberãdo vulneratũ: merito
aĩatur ad similia sufferẽda. Math. x.
Non est seruus maior dño suo. Bern.
Extremũ mortis suppliciũ elegit dñs
vt nullũ gen⁹ mortis martires p eo sub
ire formidarẽt. Vñ petr⁹ paulus. an/
dreas stephan⁹ laurenti⁹ vincenti⁹ ⁊c.
hac dñi sui passione ɔfortati: mortem
quã oĩe viuẽs naturaliter horret q̃si
epulas affectabant Quinta causa vt
p passionis sue amaritudinẽ. passiões
nr̃as dulcoraret Quid eñ p illo suffe
rendũ durum esse poterit q tã amarã pas
sionẽ aĩo dulcis fideli affectu p nobis

tam p̄mptus suscepit. Greg⁹. Cū pas
sio xp̄i ad memoriā reducit: nil tā dif
ficile q̄d non eq̄ animo toleret. Aug⁹
Deuot⁹ miles nō sentit vulnera sua cū
bn̄fici ducis sui aspicit grauiora. Bern̄
Duo nob in hereditatē reliq̇t ille vet⁹
adā. q̇ fugit a facie dei: laborē vʒ ⁊ do
lorē: laborē in actōe dolorē in passione
xp̄s āt: vt dulcoraret: ꝯsiderauit vt tra
deret eos in man⁹ suas. imo se magis
in man⁹ eoꝝ: infix⁹ in limo profundi.
⁊ intrauerūt aq̄ iste vsq̄ ad aīam suā
De labore ad p̄rem inq̇t. Uide hūili
tatē meā ⁊ laborē meū q̄ paup̄ ego suʒ
in laborib⁹ a iuuētute mea laboraui su
stinēs. De dolore audi quid dixit. O
vos oēs q̇ trāsitis p̄ viā attēdite ⁊ vide
te si est dolor silis sic dolor me⁹. Item
Uere dolores nr̄os ip̄e tulit ⁊ infirmi
tates nr̄as ip̄e portauit. p̄inde memor
ero q̄ diu fuero: laboꝝ illoꝝ q̄s p̄tulit
in predicādo: fatigationū in discurrē

do. tēptationū in ieiunādo vigiliarū in orando: lachrymarū in cōpatiēdo Recordabor etiā dolorꝫ ei⁹: ↄuitiorū: sputorꝫ colaphorꝫ subsannationū. exprobrationū. clauorū. horꝫq₃ similiuꝫ que ꝑ eū abūdanti⁹ trāsierūt. Sed qd hec: nonne meꝫ confortāt. vt etiā si accesserit ⁊ opus fuerit sequar vestigia eius. hec Bern̄ Sexta cā ideo dn̄s tā amarā sustinuit passionē vt nos ab eterno cruciatu liberaret. Bern̄. Agnosce o homo q̄ꜫ grauia sunt vulnera tua. p q̄bus abolendis tā atrociter vulnerari oꝑtuit dn̄m maiestatiꝫ. q̄ si non essent ad mortē ⁊ mortē vtiq₃ sempitnā. nūq̄ꜫ ꝓ eorꝫ remedio fili⁹ dei moreret. Vnd nō cessat q̄tidie clamare ad aiam dicēs Reuertere ad me o aīa q̄ ego sum q̄ te tā nobiliter creaui: q̄ eternam beatitudinē tibi tā liberaliter ꝑparaui: reuertere. Nā cū gaudio te oēs sancti expectāt, ad tuū redditū exultabūt angeli.

imo hunc totius trinitatis pstolatur abyssus. Septima causa: vt celũ nobis reseraret. Nullꝰ em̃ sctõꝝ q̃ntũcũ q̃ sctũs regnũ celoꝝ introire poterat añ dñi passionẽ. Hic ḡ ɔtẽplare ꝛ dic deuota mente. Mi d̃s si id ẽ q₂ hec ita se hñt: q̃ntuꝫ ḡ te diligere debeo. q̃ me creasti cũ ñ eẽꝫ. redemisti cũ pditꝰ eẽm cũ peccarẽ corripuisti. qñ aũt pene iaꝫ desperarẽ ɔfortasti me. Augꝰ: Si fas ẽ dicere qd̃amõ nihil aliud in facere d̃us videt nisi vt saluti mee puideat. et ita eũ totũ ad custodiã meã d̃putatuꝫ q̃i oĩm alioꝝ oblitꝰ. soli mihi vacare decreuerit. Hic ḡ interno cordis amore. O dulcissime dñe ihu infunde obsecro multitudinẽ ꝛ magnitudinẽ caritatis tue mihi pctõri. vt nihil terrenũ nihil carnale desiderẽ: sed te solum sup oĩa diligã. ꝛ penitꝰ renuat consolari aĩa mea nisi i te dulcissimo deo meo Scribe q̃so digito tuo in tabulis cor

Meditatio secũde ferie prima

dis mei memoriã eorum que pro me ptuli/
sti nulla vnq̃ obliuione delenda vt ea
sp pre ocl'is habeã et delecter nõ soluz
illa cogitare. sz etiam si necesse fuerit pro
modulo meo tollerare Dulcescat mi
hi bone ihu nõ solũ tibi ex virib⁹ meis
oĩbus obseq̃. sed etiã ↄtumelijs affici
et certe morte si sic tibi placuerit con/
dempnari.

Meditatio Secũda eiusdẽ ferie de
sero. de bñficijs dei que primuz lo/
cum de sero obtinet

Ut magnam habeas fidu
ciam sperandi et futuram
gl'iam obtinẽdi. debes si/
gna dilectõnis q̃ tibi dñs
tuus exhibuit studiose re
uoluere: et ei⁹ bñficia diligenti⁹ ↄsidera
re: et tali ↄsideratõe accẽdi q̃i q̃busdã sti
mulis ad reamandũ. Cogita igit' pri/
mũ q̃ sit magnũ signũ dilectõis di tui
q̃ te q̃ totiẽs eũ offendisti. totiẽs ad eũ

terga vertisti. toties ab eo recessisti. to
tiens grauissime peccasti. quotiens reuer/
ti volebas: ipse te suscepit. emendantem
et corrigentem adiuuit. Considera quanta
misericordia preuenerit. quam benigne expec/
tauerit. quam dulciter mala tua tibi indul
serit. quam crebris visitationibus promoue
rit. quantas ingratitudines dissimulauerit.
quantas occasiones bene agendi ministraue/
rit. Dinumera denique beneficia natura/
lia que tibi contulit si potes. Creauit te
et esse dedit tibi ex nihilo. sed esse pul/
crum et speciosum sensibile et viuum quinque
sensibus decoratum. Dedit tibi pre cete
ris creaturis inferioribus intellectum quo
ceteris animantibus preemineres et deum tuum
cognoscere posses et veritatem ipsam in/
telligere. et huic intellectui tuo lumen
vultus sui infudit. et magnam claritatem
luminis naturalis dedit. Dedit tibi me
moriam qua similium rerum simulachra re/
poneres donec alicuius tibi placeret re

Mediiatio secūde ferie] scḋa ꝯ sero

minisci. Similiter dedit tibi intelle/
ctū possibilem vbi intelligibiliū speci
es iterū occurrēdas collocares. Fecit
aīam tuā tante dignitatis tātē nobi
litatis vt nihil eā replere nihil ve pos
sit ipi illabi nisi sctā ⁊ gl'iosissima trini
tas vnus de⁹ ad cui⁹ imaginē ⁊ simi/
litudinē te creauit. Quid pl'ra: Dedit
solē vt luceret tibi ꝑ diem. lunā ⁊ stel/
las vt lumiaret tibi ꝑ noctē. oēmq̄ in
feriorē creaturā ad tuū fecit obsequiū
⁊ ad tuū misteriū ordinauit. Deinde
cogita de donis grē tibi collatis. dedit
em̄ tibi ꝯtritionē ⁊ dolorē de peccatis:
⁊ ab iniusticia reuocauit et iusticiam ī
fudit qd est solius dei. qd tñ multis ne/
gauit. dedit ⁊ inspirauit volūtatē ꝙ te
velles emēdare. tp̄s ⁊ locū ordinauit
vbi ⁊ quando te emēdare posses. ⁊ hec
omnia multis te melioribus nō dedit
Meditare etiam de donis fortune. ꝯ
diuitijs. de prouisione sufficienti. ⁊

de pulcritudie. de sanitate. de ꝓtectio
ne a magnis ꝑiclis: d̄ lōga vita: de vir
tutib9 infusis ⁊ aq̄sitis naturalib9 ⁊ ḡ
tuitis De caritatiua prouisione sacra
mētoꝝ. De dignitate. p̄laturis ⁊ sil'ib9
scd'm mag' ⁊ min9 ꝑmq̄d q̄libet a dn̄o
do ḡtiose obtinuit. Cogita de donis
supexcellētie q̄ tibi ꝯtulit videlȝ q̄d de
dit tibi dilectissimū filiū suū. Primo i
incarnatōe. Naȝ ꝓpter te nat9 est. ꝓpter
te crucifixus ē. Deiñ in altar' sacro in
cibū ⁊ potū. Misit tibi spm̄ sctm̄ in si
gnacl'm acceptatōis. in ꝑuilegiū amo
ris. in anulū desponsatōis. Ut aūt te
ampli9 ad amorē. deuotōeȝ ⁊ cōpuncti
onē pietatis eleues. cogita q̄ȝ m'lta pro
pter salutē tuā dn̄s ille magnus egit
Siq̄deȝ locut9 est cū patrib9. apparuit
in figuris: loq̄batur in ꝓph'is. eduxit d̄
egypto. induxit in terrā ꝓmissionis. ⁊
infinita miracl'a ⁊ mirabilia fecit. Ut
q̄d aūt fecit hec oīa? nisi desiderio ⁊ a/

Secūda meditatio ferie secūde

more tui vt tu celoꝝ regnū et eternam btitudinē posses promereri. vt in cognitiōe celestiū intellectū tuū illumiaret. ⁊ affectū ab infimis purgaret. hec oīa spē tuā ⁊ affectū sursū dn̄t erigere in amorem dei tui. Ut aūt he ⁊ siles meditatōes de bn̄ficiis dei amplius te moueant. debes tenere hūc modū. ⁊ talē affectū formare in meditādo. vt diligēter inqras magnitudinē ⁊ potētiā bn̄factoris tui qui tibi hec oīa ɔtulit. Nā ⁊ potentissim⁹. vt potes videre in rerū creatōne. Est sapientissim⁹ vt apparet in earū gubnatōe ⁊ prouidētissima dispotōne. Est piissim⁹: benignissim⁹: hūilimus bonitate ⁊ caritate habūdantissim⁹. vt vides i te ⁊ oīm penitentiū celeri acceptatiōe. Un̄ pro magno debes hr̄e siqd q̄ntūlibet modicū tibi tribuerit. Debes etiā aduertere ⁊ cogitare q̄nta sollicitudīe ⁊ q̄nto desiderio hec tibi bn̄ficia tribuit. Ab

eterno eñ tibi hec dare disposuit. Ab
eterno de te actualissime sine cessatiōe
cogitauit et tibi benefacere ab eterno
preordinauit. Sic fuit semꝑ et ē circa
te sollicitꝰ. sicut erga integrā vrbem sol'
totū orbem sic intendit tibi sollicitus
ꝑ te ac si vacaret a ceteris. Item oīa be
neficia diuina generaliter hūano ge/
neri collata. ita tibi debes assumere et
attrahere ac si tibi soli forēt collata. vt
cogites. Ecce ꝓpter me totū mundum
creauit ꝛ oīa ī ea. ꝓpter me crucifixꝰ ē. ꝛc
Et istud non modicū ad amorē: cari/
tatē ꝛ gratitudinē te accēdet. ꝛ tātis bene
ficijs ampliꝰ obnoxiū te reddet. Sed
ꝛ teipm debes attēdere ꝛ mirari ꝙ tam
vili tā indigno. tā tepido ꝛ. tā ingrato
tāta bñficia tāto tribuit affectu ꝛ amo
re. Bern. Felix aīa q̄ bñficia dei sibi
colligere ꝛ ante ment ocl'os digna cū
grāꝫ actione reducere curat. Quāto g
maiora sunt bñficia tāto offensa ē cru

delioꝛ. vt patebit de peccatis.
Meditatō ꝑma tertie ferie de septē ỽ/
bis salutiferis q̄ xp̄us in cruce ꝑtulit.
Sicut cythara materialis li
gnū habēs ꝛ chordas desu
ꝑ extēsas cū ꝑcutit dulcem
reddit sonuꝫ Sic cythara
nr̄a dn̄s ih̄s h̄ns crucē pro
ligno ꝛ corpꝰ suū vice chordarū super
tensum. ꝑcussus tot doloribꝫ ꝛ obpro
briis septē verba salutifera resonabat
plena omī ꝯsolatōe ꝛ doctrina Vn̄ ab
omī fideli et maxime a suo speciali cū
omī cordis deuotione sunt meditāda
¶ Primū verbuꝫ scribit sanctꝰ lucas
ꝛ est istud. Pater ignosce eis quia ne
sciunt quid faciunt Ecce quomodo a
gnus ille innocens ꝛ mansuetus in oī
bus pressuris suis nec quideꝫ os suū
sel appuit vt q̄rele aut excusatōis: ꝯmi
natōis vl' maledictōis s̄monē aduersꝰ
rabidos canes illos hostes vcꝫ suos

diceret. q̄nimo potiꝰ verbū bn̄dictōis nouc: qđ a seclis nō est auditū sup in/ imicos suos ex habūdantia pietatis di ccns: pr̄ ignosce illis: nō qꝛ non posset ip̄e relaxare. sꝫ vt nos pro ꝑseq̄ntibus orare doceret. nō solū verbo sꝫ opere. Jdcirco serue dei recōde fideliter ver bū hoc in corde tuo. vt q̄tiens ꝯ te se/ uiūt inimici tui. memineris verbi illiꝰ ꝛ sic ipse pro occisoribꝫ: ita tu ꝓ ꝑseque̅ tibus te orare memineris: Un̄ Bern̄ Manꝰ q̄ celos formauerāt in cruce stꝫ extense et clauis ꝯfixe. nec remāsit i eo liberū q̄d nisi sola lingua q̄ ꝓ pctōribꝰ exoraret ꝛ mr̄em discipło cōmendaret: Non igit̄ obliuiscet̄ amicoꝝ ꝛ memo rū suoꝝ q̄ in tali articło necessitatis. ñ est in bono oblitꝰ inimicoꝝ ꝛ ꝑsecuto rū suoꝝ. Ecce quō ꝑ oīa artatur ꝛ sper nitur. Ad locū ductꝰ caluarie. mirrha potat̄ ꝛ felle. crudeliter suis spoliat̄ ve stibꝫ. cruci atrociter affigit̄ pꝰ ipetuo/

se lauatur, ꝛ dic̄ pr̄ ignosce illis. Qualꝭ est hic qui in oībus p̄ssuris nec semel q̄dez os suū aperuit. aut verbū aliqͦd durꝫ adūsus maledictos canes illos ꝓtulit? Quid hoc viro māsuetiꝰ. quid benignius aīa mea vidisti? Quid de/ niqꝫ maiꝰ miraclm̄ hac benigna pieta te? Hoc q̄ppe verbū magne patiētie et māsuetudis magni amoris ꝛ indicibi lis bonitatꝭ: magni dulcoris ꝛ venie. In q̄ triplex actꝰ caritatꝭ maxime appa ruit. ꝑmo qꝛ pro crucifixoribꝫ affectu osissime orauit· Scd̄o qꝛ oratōi lacri mas adiūxit. Tercio qꝛ cū valido cla/ more ꝛ lachrymarū effusione pro ipis ſm aplm̄ p̄ces obtulit. Vnd̄ Bernar. Xp̄s flagellis cesus. spinis coronatꝰ. clauis ꝯfossus. crucifixꝰ. opprobrijs sa turatꝰ oīm doloꝝ īmemor dic̄: pr̄ igno sce illis hinc mlt̄e miserie corpis. hic mlt̄e miscd̄ie cordis. O q̄꜡ firmata est sup miscd̄ia tua ꝛ q̄꜡ magna mlt̄itudo

dulcedinis mie tue. qm̄ portab domie
desiderātes te de torrente voluptatis
tue. Hec Bern. Nō ergo desperet āmodo
q̄sq̄ȝ penitēs p peccatis. pēsando copiā
saluatoris. Ad verbū igit tāte pietatis
emolliat cor nr̄m vt dimittam⁹ offen
sas debitorib⁹ ꝛ iniuriatorib⁹ nr̄is ꝛ n̄
solū dimittam⁹ offensas. sȝ etiā p ipis
orem⁹ intuitu ei⁹ q̄ prēm exorauit p p
secutorib⁹ ꝛ crucifixorib⁹ suis. Unde
Aug⁹. Uide caritatis affluētiaȝ ꝛ mira
bilē patientiā. pro inimicis fecit oratio
nē: remittit ꝛ nō expetit vltionē. Cur
igit formica. festuca. cinis. puluis. et
fauilla vindictā expetis. remissionē pro
trabis. cū videas regē glie: dn̄mq̄ȝ vir
tutū remittentē minas. ꝯtumelias et
blasphemias. ꝛ cōdonantē crucis mole
stias ꝛ reales iniurias. Multi igitur
eoꝝ q̄ aderāt quoꝝ ds corda tetigit pe
nituerūt dicētes. Quid est qd audim⁹.
Nos oīe malū qd excogitare potui

mus ei intulim⁹ ꝛ ipse orat pro nobis Si q̄d ergo malicie in eo esset. vtiqꜫ ī tantis p̄ssuris erūperet. Igit̄ pcutiē/tes pectora sua cōpuncti reuersi sunt in domos suas. Dic igit̄ cū Ans: Ecce ego dn̄e tue maiestatis adorator nō tui corporis interfector tue mortis venerator non tue passionis derisor. tue misc̄die cōtemplator non infirmitatꝫ contēptor: interpellat pro me tua dul/cis humanitas. cōmēdet me patri tuo tua ineffabilis pietas ꝛ da mihi indi/gno per grām tuā corde ꝛ ore pro me/is te inimicis exorare. ꝛ eorū insidias pro tui nōis gloria patiēter tollerare.

¶ Scd̄m verbū idem scribit Lucas omni acceptatione dignum. quod di/xit ad latronem sero penitentem et cō/fitentem. Hodie mecum eris in para/diso. id est in requie quod est esse cum christo domio Uel in paradiso, id est

in fruitõis gaudio et fruitione beata
quã habuerũt sancti p̃res in limbo cũ
ad eos descẽdit xp̃i aĩa ꝛ eadẽ die descẽ
dit illuc aĩa hui⁹ latronis fctã ꝑticeps
btẽ fruitõis. Uel hodie eris mecũ qꝺ
eẽ in ꝑadiso. qꝛ vbi ẽ xp̃s. ꝗ est ꝑadis⁹.
ibi est ꝛ ꝑadisus Un̄ Ans. Credo do
mĩe credo certeq̃ vbi tu vis ꝛ vbi tu es
ibi est ꝑadisus. ꝛ eẽ tecũ hoc est eẽ in ꝑa
diso. qm̄ venerabilis ille ꝯfessoꝛ ꝛ gl'io
sus martyr tecũ fuit ꝑ totũ illꝺ hodie
ꝛ postea oĩ tꝑe. O q̃ btm̄ est eẽ tecũ O
q̃ beati sunt illi ꝗ tecuz sunt Illi vere
sunt in ꝑadiso. He sunt ĩ reḡe ꝗ tecũ st̃
fide ꝛ dilectõe. hec Ans. Hoc dñs di/
cẽs magnã dedit ꝯsolatõez penitenti
bus ꝛ pctã sua ꝯfitentib⁹. Naz reuera
hodie ꝛ q̃tidie sic accidit. qꝛ ꝗ deuote
pure ꝯfitet pctã sua. statim cũ dño est
in ꝑadiso ꝑ grãm ꝛ postea erit ꝑ gl'iaz
Ecce q̃ liberal' imo q̃ ꝓdigus fact⁹ est
dñs ibus. qꝛ latroni regnũ. crucifixo

celũ: dãpnato padisuz p breui petitio ne largit. Miscdia obtulit qd miĩa distulit Dixit em̃ latro Memẽto mei Xp̃s aũt: Hodie mecũ eris. Contẽpla re hic diligenter. qz in pñtia saluatorꝫ suffecit hec ꝯfessio latronis quã fecit que fortassis ei in carcere nõ suffecisſz Ex qua habet. q mltũ est fructuosuz in pñtia ihu xpi orare scz coram sacro eucharistie. Considerãda est hic mag fides in hoc latrone: q nec ꝓpter acerbi tatez pene quã sustinet: nec ꝓpter infir mitatẽ carnis quã in xp̃o videbat con fessionẽ fidei omisit dicẽs. Memẽto mei dñi veneris in regnũ tuũ. vbi mãi feste apparet q ñ loqtur de regno cor porali sed eterno et celesti. Et vẽ mag fides. qz illi9 ꝯfitebat regnũ celeste z e/ ternũ: quẽ secũ vidit miserabiliter mo rientẽ. quẽ z tũc petrus negauerat: qui eũ sepissime añ viderat miracla facien tem. Hodie latro ipe laudire meruit a

dño verbuz istud totius gratie ⁊ amo
ris. Hodie mecũ eris ĩ padiso. Chrys.
O res miranda Nõ abrae data est p
missio padisi: non prĩbus: nõ pphetis
sed primo latroni dr: hodie mecũ eris
in padiso. Credidit abraam deo. non
sub tali conditõne posito: sz de celo lo
quẽti. Credidit Esayas sed sedẽti sup
soliũ excelsuz ⁊ eleuatũ. Credidit eze/
chiel sed ei quẽ sup cherubin cõtẽplat9
ẽ. Credidit moyses. sz de medio ignis
loquenti. Sed iste vidit saluatorẽ nõ
in regali trono sed in pena sociatũ la/
tronibus: videt in cruce pẽdentẽ: ⁊ orat.
q̃si in celis sedentẽ: videt cõdemnatum
⁊ inuocat vt regez O admirãda latro
nis conuersio. Judei crucifigũt q̃ no/
uerũt legez ⁊ pphas. ⁊ tu latro vñ talia
philosophiaris: Hec Chrys. Exẽplo
igitur latronis illius cõuerte te o ho/
mo ad dominum deũ tuum fide vera
spe firma: caritate perfecta. ⁊ contem/

plare bonitatez dñi: q̄ꝫ pius sit ⁊ dulcis
iesus: qui tam cito ꝓmittit: ⁊ plus dat
q̄ꝫ postulatus sit. Quis ḡ nūc despera
bit de taz pio exauditore celeri ꝓmisso
re: largo datore: certe nullꝰ. q̄ saltez sic
hic latro detestari vult peccata. ⁊ se to
to corde ꝯuertere ad deum. Dicit igitur
mente deuota. O mi deus ecce cōuer
to me ad te miser ⁊ miserabil' valde di/
gnus supplicio infernali. ⁊ rogo te vt
memor sis mei in misc̄dia tua multa.
Ego enim latro sum pessimus. q̄ me ⁊
plures alios mecū sepissime in anima
occidi. Audiam ḡ a te mitissime deus
Hodie: id est in pn̄ti vita mecū eris in
padiso. i. in gr̄a mea. ⁊ in futuro simili
ter mecū in gl'ia Terciū verbū beatꝰ
Johēs scribit. s. Mulier ecce filiꝰ tuꝰ.
Ad discipl'm aūt. ecce mr̄ tua. Hic cō/
tēplare. quō mater illa tristissima filio
suo asistebat cuz inestimabili merore
sup tam miserabili eiꝰ cōtritōne quem
diuinitꝰ ꝯcepit: miraculose genuit: in

enarrabili amore dilexit. qn̄ carnē illā
diuinissimā quā taz caste cōcepit: tam
dulciter aluit: tā crebro amplexata ⁊ os-
culata fuit. diris nūc clauis cruci af-
fixā: ⁊ tribus illic horis pēdentē attro-
cissime cruciari vidit. Hic intuere de-
uotissime quō dn̄s ih̄s in cruce distē-
tus ⁊ in vltimo iaz spū ꝯstitutꝰ: cū nul-
lū mēbrorū suoꝝ liberū suū hr̄et offi-
ciū siue actū: exceptis tantū ocul' ⁊ lin-
gua. de vtroqꝫ tn̄ matri sue amātissime
fuire studuit: respiciendo eā ⁊ alloq̄n-
do. vt pfecto indicaret q̄ iaz de mūdo
exiens: in suo eā corde gestaret: quē il-
la in suo corpe suscepit cū mūdū redē-
ptur꜀ intraret. Hic attende q̄liter hec
mutatio ipaz intus cruciat: ac mutari
amarior oibus doloribꝫ corpe passio-
nis extitit. Bern̄. in s̄mone. Signuz
magnū apparuit. An nō tibi plꝰ q̄ꝫ gla-
dius fuit s̄mo ille reuera ptrāsiens a-
nimā ⁊ ptingens vsqꝫ ad diuisionē aīe

ꝛ spūs. Mulier ecce filiꝰ tuus. O cō/
mutatoꝛ: Johēs tibi pro iħu traditur
seruꝰ pro dn̄o: discipulꝰ ꝑ mgr̄o: filius
zebedei ꝑ filio dei: hō purꝰ pro deo xp̄o.
Quō non tuā affectuosissimā aīam ꝑ
transijt hec auditio: qn̄ et nr̄a licet sax
ea licȝ ferrea pectora sola recordatō sci
dit. Hec ille. Quis em̄ sine singl'tu au
diet eū hec verba dicentē. Nō dixit ei
mater sed ml'ier. ne mr̄is doloꝛē ampli
us excitaret. Chryſ. O bone iħu cur
matrē tuā dulcissimā: q̄ ita diligēter te
nutriuit reuerenter te tractauit ꝛ dul/
citer lactauit adeo indulciter alloq̄ris
Sed non vocauit eaȝ matrē ſȝ cōmu
ni noīe: ne ꝑ materni noīs si exꝓmere
tur ꝛ vehementiȝ amoꝛis teneritudine
agg̃uaret maternꝰ animꝰ ac vidēs filij
passionē ꝛ audiēs mr̄is nomē doleret
ampliꝰ. Tūc em̄ nō erat tp̄s ip̄aȝ dul/
citer alloquēdi: nec mr̄is nom̄ exꝓmē
di. quia si christus dulcius sibi locutꝰ

fuisset forte cor ꝟginis crepuissz. Stā
tes aūt Maria ꝛ Johānes faciez xpi
respicientes: iugiter lacrimas funde/
bant: nec fundere cessabant: dum hec
pauca diceret: tacebant ambo illi mar
tyres: ꝛ pre nimio dolore loqui non
poterant. ¶ Isti duo virgines audie/
bant chꝛystum loquentem ꝛ videbant
paulatiz morientē. amare flebāt: quia
amare dolebāt. Naz gladius doloris
xpi. aīas vtrorūqꝫ ptrāsibat. sed seueri
or vigebat in matre qꝛ magis amabat
O bone iesu cruciat te crux tua. sed nō
minus mater tua. Cruciat te doloꝛ tu
us. sed nō minus doloꝛ eius. Non est
mirū si doles ꝛ cōdoles si pateris ꝛ cō-
pateris bone fili in desolatione mr̄is
in sepatione matris: in ꝯmendatione
mr̄is. Nunqꝫ em̄ te deseruit: nō in in/
fantia: nō in adolescentia: nō in iuuen
tute: nō in passione tua. Nunqꝫ defu/
it tibi eiꝰ solaciū. sed nec eiꝰ obsequiū.

lactat infantē sequit̄ predicantē: videt
7 comitat̄ patientē: cōtemplat̄ oppro/
bria: intuet̄ vulnera : audit tua verba.
Tu pro bone ihū q̄ꝫ q̄ꝫ esset dolor into/
lerabilis : plaga insanabil': in agonia
mortis 7 in vltimo spiritu ꝯstitutus
nō obliuisceris m̄ris tue. caput incli/
nas: 7 eā in matrē Johāni ꝯmendas
7 eū sibi in filiū adoptas. Felix depo
sitū. singulare ꝓuilegiū : insigne sola/
ciū. Considerare libet bona mater ge
nitrix 7 nutrix et filia desolata q̄s sit
dolor 7 angustia tua. Uides em̄ cru/
cifixū vnigenitū tuū: mutas filiū: ma/
gister in discipulū: regem in militē: do
minū in seruū: oīpotentē in deficientē
Reuera viscera tua penetrat gladi⁹ cō
figit aīaꝫ tuā lancea 7 clau⁹: laniat mē
tē tuā spinaꝝ accule⁹: lacerat cor tuū fi
lij tui amar⁹ aspect⁹. Deest tibi p̄ ama
ritudine lachrima: desunt verba: deest
fortitudo: marcessit pulcritudo vulne
ra filij tui sunt etiam vulnera tua. crux

d 7

filij tui est crux tua: mors ei⁹ mors tua
Nutrix: quõ amittis alũnũ: mater fili
uz: ancilla dñm: vno die orbaris patre
z filio. Hec Aug⁹. Conpaciebat̃ itaqꝫ
filius mr̃i ꝯpatienti sibi. ꝯmota sunt
q̊ꝑpe oĩa viscera ei⁹ suꝑ mr̃e sua. Scie
bat em̃ ipe angustias materni cordis
nouerat dolorẽ aĩe ei⁹. Quis itaqꝫ ista
deuota meditatõne pensas: poterit se
se ꝯtinere a lachrymis. Quis nõ ꝯpa
titur matri totius pietatis. Quis nõ
misereat̃ mr̃i miscdie Si ꝰ volumus
nos xp̃o ꝯformare: ꝯpatiamur dolen
ti matri sue. qꝛ ꝯpassus ẽ z ipe. In ista
aũt cõmendatõe nob miseris insinu
auit: quãtaz spem atqꝫ fiduciã ad eam
hr̃e debeam⁹ qꝛ nõ solũ dñs iesus isto
ꝑuilegio. Johẽm honorauit. quasi ip
se solus sit marie filius adoptiu⁹: q̊n
imo z totã ecclesiã z quãlibꝫ fidelẽ aĩaz
in iohannez intelligim⁹ cõmendatam
virginibꝫ: ac ei⁹ ꝑuitõ z obediẽtie sub

ditam: ipaz q̄z toti ppl'o xpiano vsq3 in finem mūdi p cōsilio 7 auxilio relictaz vt ipa nos hēat in filios diligēdo nos 7 bonū nrm pcurando materno affectu 7 nos hebeam9 eā i matrē dilectissimā: ipaz sp amando 7 post deū sup oia honorando. Hec Hugo de sctō victore. Bern. in smone. Stabat iuxta crucē Si igit scire volueris quō sim9 filij e9 7 ipa mater nra reuolue totuz textum euāgelij hui9: 7 priū nomē ei9 cui maria in matrez assignat nusq̄ inuenies sed p q̄ndaz circūlocutionē distribit. que etiā alij q̄ Johāni ɔuenire potest Hoc dictante spūsctō vt q̄cunq3 cū iohāne: dscripstōis h9 pticeps fuerit: cū Johānez q̄i alter fili9 sit Marie. Dicitur em. Et discipl'm stantē videlicz iuxta crucez quē diligebat iesus. Juxta crucē quippe stat discipl'us: q̄n passioz dñi 7 ɔpassionē matris ei9 sedule meditatur. Sz tūc iesus discipl'um diligit

qñ diligit ab eo sicuti psona illi⁹. Sa
mon ait Ego diligētes me diligo. Cer
te de tali dicit Xp̄s ad matrez. Mlier
ecce filius tu⁹. Nos ḡ frēs charissimi
iuxta crucē stātes discipuli sim⁹ q̄s di
ligit ihus. vt sic dulce verbuz vn⁹q̄sq̄
nostr̄ audire a dño iesu mereat̄. Ecce
mater tua. O verbū oī acceptōe dignū
Si ḡ maria est mr̄ tua: vtiq̄ dñs ihs
erit frater tu⁹. Igit̄ z pater ei⁹ ē. pr̄ tu⁹
z regnū illi⁹ hireditas tua Ecce mr̄ tua
marie igit̄ mr̄is tue gr̄a thesaur⁹ tu⁹ ē.
mr̄es ei filiis thesaurisant. ecce mater
tua: cuius q̄ ad cor ascendit oīs necessi
tas tua. Commouent̄ quippe oīa visce
ra ei⁹ sup filio suo. Hec Bern̄. Dilige
ḡ eā z venerare tanq̄ vbiq̄ p̄ntem. nec
ampli⁹ expecta. sed ab hac hora accipe
eā in tuā. In tuā inq̄ deuotōem z fa/
mulatū. vt z ipa te tandē in suā gl'iam
assumat vbi cum filio suo dño iesu re/
gnat in scl'a. Ipm proinde nūc filiuz

deuota ora mente ꝛ dic. Dñe iesu xpe
qui materno dolori cōpaciēs dilecto
eā discip̄lo tuo ꝯmēdare voluisti ꝯmē
do me tibi ī illa fide ꝛ dilectōe q̄ eos ad
īnuicē ꝯmēdasti ꝛ supplico tibi vt ꝑ tā
te dilectōis pig̃ra facias me ad amorē
tuū ꝑfacilē ꝑuenire. ꝛ me eoꝝ ꝯmēda cu
stodi vt int̃ hꝰ vite discrimīa ab oī ad
uersitate ꝓtegāt ꝛ ī oī sctītate ꝛ purita
te mentis ꝛ corꝑis vitam meā custodi
ant ꝛ post hꝰ vite exituȝ ad te te miserā
te ꝑducāt. ¶ Quartū verbum scribūt
Matheus ꝛ Marcꝰ vcȝ. ds ds meꝰ vt
quid dereliq̄sti me. qd ꝓtulit dñs ihs
circa horā nonā ꝑ nimia doloris an-
gustia ꝛ magnitudīe quā ꝑ nob̄ sustu
lit non ex īpatientia sua. qm̄ nullā om
nino habuit in oī sua miseria. Istud
ꝟbuȝ intelligit̃. ds meꝰ cuius filiꝰ suȝ
ꝑ naturā inq̄ntuȝ deꝰ: deus meꝰ, cuius
filius suȝ ꝑ vnionis g̃raȝ inq̄ntuȝ hō
ꝛ sic geminatō duplicē oñdit naturaȝ
in eo. Ut quid dereliquisti me. id est.

pene ꝛ morti exposuisti. Hoc nō loq̇/
tur deitas q̄ passa nō fuit. sed illesa in
passione xp̄i sp̄ mansit hūanitas tū eiꝰ
videbat̄ derelicta ꝛ dolorez sustinuit.
qꝛ illa morti tradita ꝛ passa fuit q̄ꝛ di/
ceret. pr̄ intantū mūdū dilexisti ꝙ me
ꝓ ip̄o tradidisti ꝛ dereliquisti iudeis ꝛ
morti Subtraxit em̄ ꝓtectōez ꝛ nō sol/
uit vnionē. hoc em̄ dixit vt magnitu/
dinē sue pene ōnderet. Ita em̄ ḡuiter
dolebat acsi nō dei filiꝰ sz inimicus eēt
ꝛ ið̄o penitꝰ videbat̄ derelictꝰ a deo: nł
lū refrigeriū vł iuuamen recipeīs ab
eo. Derelictū ḡ se clamat: qꝛ licet mł'ti
mł'ta ꝓpter deū passi sunt. oībus tn̄ ds̄
aliq̇d refrigeriȷ ꝛ ꝯsolatōis mīstrabat
Xp̄m ꝓ̇o totalit̄ dolori subiecit. vt do/
leret q̄ntuz dolere poterat. Nō nō est
intellligendū ꝙ diuinitas hūanitatē
deseruerit: vł ab ea sep̄ata fuerit. Deū
em̄ quē inuocabat in sep̄abiliter semꝑ
secū habebat: qꝛ nūq̄ȝ desinebat eē de/

us: siue aīa sepata siue ꝯiuncta corpi.
Nam ꝛ tūc aīa illla erat deꝰ: ꝛ corpus
mortuū erat deus. sꝫ referenda est ista
derelictio ad hoc: ꝙ diuinitas ipa hu
manitatē suā sic passionibꝫ ꝛ miserijs
sine auxilio deitatis vl'qi exposuit ac-
si ei vnita nō fuerit. Vehemētissimo
em̄ dolore in carne sua tenerrima tene
bat: ꝛ amarissimo dolore ꝑ cōpassiōe
sue matris ꝛ alioꝝ in aīma torquebat
Ex q̄bus patet ꝙ passio xp̄i oīm mar
tyrū passionibꝫ ꝗuior fuerit. Marty
res em̄ q̄nto duriora exteriꝰ passi sunt
tāto magis interiꝰ ꝯfortati snnt a deo
sicut scribit. Cū ipo suꝫ in tribulatōe
Btūs em̄ Laurentiꝰ sup cratē igneaꝫ
positus ꝛ assatus dū diceret Carbōes
isti mihi refrigeriū p̄stant: tāte interiꝰ
sensit diuinaꝫ ꝯsolatōem vt ignē ipm
materialē qi pro nihilo reputaret. mo
tu maiore minorē expellēte. Silr cōso
latus est deꝰ oēs martyres suos in tor

mentis cõstitutos. Si em̄ hoc nõ fe/
cisset: m̄lti ex eis defecissent. qm̄ nouit
figmentũ nr̄m. qz caro sum9. Xp̄us ãt
non sic diuina se ꝯsolatõne releuabat
Nam licet aĩa ei9 beata semꝑ fuerit ex
cui9 beatitudine oĩs potuit dolor ab/
sorberi: tota tñ hũanitas ipius taliter
est relicta passioni: tanq̄ vnita nõ essz
deitati. Et sine illa relictõe nulla eũ pe
na affecisset etiã si omnẽ hui9 mũdi pe
nã. imo cũctam dãnatoꝝ ipoꝝ miseri
am in suo corꝑe ꝑtulisset: mox illã dei
tas tanq̄ mare guttã vnã siue sintillã
absorbuisset. Et hoc est qd̄ dicit Aug
Mallem esse cũ deo in inferno q̄ sine
eo in celo. Noluit igit̄ xp̄s in oĩ pena
sua aliqd̄ a dĩtate capere refrigeriũ eo
q̄ nõ ficte seu apparẽter pati voluerit.
sz vere cũ affectu. Ut se derelictum a
pr̄e clamauit. qz tũc vere inutilis vi/
debat̄ ei9 passio De toto em̄ genere ho
minũ nõ videbat̄ aliq̄s redemi nisi la

tro qui ∂̄ se solus in euꝫ credebat. exce/
pta btā virgine que tūc etiā credidisse
non ambigit̄. O dn̄a q̄nto dolore te/
nebaris qn̄ filiū tuū sic clamantē audi
ebas Et attende ꝙ in isto clamore nō
ad hoc erant tenebre: ꝛ ido qđ de tene
bris est dictum: est p anticipationē ac
cipiendū vt dicit Ludolfus. Hoc q̄r
tum verbū xp̄i fuit signū magne acer/
bitatis. qꝛ clamando ostendit magni
tudinem doloris sui. qui tantus fuit:
ꝙ p̄ eius acerbitate se clamat a patre
derelictū ꝛ in acerbitate passionis om
ni solacio destitutuꝫ. Que q̄dem acer
bitas passionis ex hoc apparet qꝛ ipse
patiebatur exterius in toto corpe ꝛ ex
omni parte sensuum ꝛ ex omni genere
tormētoꝝ. Intus ∂̄o ex materna cōpas
sione: que oēs xp̄i dolores corpales in
seipa p meternū cordis cōpassionē ple
nissie trāsformabat. ꝛ ex discipl'oꝝ lap
su ꝛ excecatōe necnō ex p̄ciosi sanguis

tam multiplici deperditione. qꝛ ꝯside
rauit ꝙ preciū sue redemptōnis in tor
hoibus ingratis ānihilari debuit. Hoc
em̄ ſm Bern̄. Maiorē dolorē ei intu
lit q̄ꝫ oēs pene q̄s exteriꝰ ptulit. Ideo
etiā bis ingeminat dicens. deꝰ ds me
us. ꝛc. vt ex hoc on̄datur immensitas
doloris tā in carne q̄ꝫ in aīa q̄ꝫtuz ad vi
res inferiores corpori affixas: qꝛ in su
perioribꝫ viribus aīe fruebatur pfec/
te licz in inferioribꝫ torqueret acerbis
sime. Clamauit etiā voce magna pec/
catū inclamādo: qd̄ fuerit tāte mortis
ꝛ miserie causa. qꝛ ſm Amb. Duoruz
suscepit naturā: hoꝝ plorauit miseriā
vt duriciā humani affectus ad sui ex
citaret cōpassionē. De hoc clamore a
ꝑprietate dici pn̄t verba Augustini in
sermone. Satagētis ꝛ solliciti p nob
in tribulatione positi verba sunt ista.
Verba quidē teneritudinis et meroꝛ
ris: verba amaritudis ꝛ doloris. Naz

qui deuote consideraret ex q̃z anxio ge
mitu ex q̃z alto singultu. ex q̃z pfundo
luctu: ex q̃z amaro planctu hec vox in
cruce pruperat ab ore dñi ihũ: nullus
est si haberet pectus ferreũ q̄n mollire
tur ɔpunctione: si saxeuz q̄n scinderet
cõpassione: si ligneũ q̄n flecteret cõdi/
lectione. si ereũ q̄n liq̃retur ɔtẽplatõne
Itẽ magnitudo acerbissime passiõis
vñ non ĩmerito clamauit: pater. quia
xp̄us oĩa nouit p̄terita p̄ntia ꝛ futura
ꝛ hẽbat duos respect⁹ vnũ ad prẽz ꝛ ali
um ab hoĩem. Ratione p̄mi quãtum
deũ patrẽ dilexit: tm̄ doluit d̄ qualibꝫ
offensione. ꝛ q̄ntuz dilexit p̄ris gl'iam
tm̄ doluit de ei⁹ ignominia. Sic tan/
tũ dolorẽ sumpsit p̱ q̄libet mortali cul
pa: q̄ntũ erat g̃uis eterni p̄ris iniuria
ꝛ q̄ntuz iusta req̃rebat emẽda. ꝛ si vni
us peccati mortalis iniuria ẽ infinita
g̃ui q̄nta erat oĩm simul. cũ ad quãli/
bet culpã: aut p̄ris iniuriã habuit sin

gulare aspectū Secund⁹ respect⁹ erat
ad hoiem. q₂ q̄nto dilexit eos qui suū
sic offendebāt p̄rem: tanto dolebat de
tali offensione. vt claret maior offensa
amici q̄₃ extranei. Mastica o homo h̄
q̄ntum dilexit patrē suū: ⁊ q̄ntū hoiez
ꝓpter quez passus est. ⁊ intellige ex his
quant⁹ eius fuerit dolor et passio. Ex
mltis aliis cōuinci pōt magnitudo a
cerbissime passionis q̄ causa breuitat₃
hic obmitto. Decet tñ virū deuotum
hic profundius speculari magnitudi
nē ⁊ acerbitatē crudelissime passionis
⁊ mortis iesu xpi ⁊ dicere d̄ magno cor
dis affectu. Dñe ihu xpe q̄ p salute ge
neris hūani pendēs in cruce mag̃ vo
ce clamasti. ely ely lamazabatani. Da
mihi in omni tribulatione ⁊ angustia
mea ad te vocē magna cordis mei cla
mare: vt tu me velō a tua misericordia
derelictū nunq̄₃ reprobari patiaris.
¶ Quintum verbū scribit btūs iohā

nes Uidēs eñ iesus qr iaʒ oīa cōsum
mata sunt vt impleret scriptura . ps̄.
lxviij. ⁊ in siti mea potauerūt me ace/
to: dixit. Scio. Corpꝰ eñ xpi exiccatū
erat ⁊ adustum. ꝓpter qđ dicebat ꝓpha
Aruit tanq̄ȝ testa ꝟtus mea. ⁊ lingua
mea adhesit faucibꝫ meis Nā humor
naturalis existens in corpe eiꝰ p sudo
ris sanguinei effusionem: flagellatio/
nē: coronationē: manuū ac pedū ī cru
ce ꝯfessionē totus vl' quasi exhaustus
fuit Jpo āt clamante Sitio. dabāt ei
tortores vinū acetosuȝ mirrha ⁊ felle
mixtū . Cōtēplare nūc hic. q̄lis iste po
tus fuerit : vere mortiferus ⁊ infernal'
Jn quo malaciā qua maior vix esse po
tuit iudeoꝝ. ⁊, patientiā dñi cui nulla
vnq̄ȝ similis fuit nec erit aduertere est
Chrysᵒ đ malicia iudeoꝝ Temeritatē
eoꝝ q̇ assistebāt cogita. Etsi decēmilia
habueriꝰ inimicoꝝ ⁊ si īsanabilia passi
sumꝰ: vidētes eos intficī flectimꝰ: hꝯꝟo

neqꝫ in hijs que videbāt facti sunt mā
sueti: sed seuiebāt magis. ⁊ insaniā in
tendebāt ⁊ spongiā afferētes aceto po
tabāt Credendū tñ est ꝙ dñs ihus in
cruce pendēs: nō dixerit sitio ad potū
petendū corporalē: q2 sciebat se iā cor/
poraliter moriturū sed magꝫ nr̄am si/
tiebat salutē. q2 hanc desiderio feruen
tissimo ⁊ cordiali sitiuit. i. desiderauit.
vt nos sitiremꝰ fontē viuū. Naz vehe
mens desideriū exp̄mere cōsueuimꝰ ꝑ
sitim. ps. Sitiuit aīa mea ad deū fon
tem viuū. Vñ Bern. Intm̄ me bone
ihu dilexisti: ꝙ q̄si imemor tui doloꝝ
fueris. non aūt mee salutis. In cruce
eñ dixisti sitio. ⁊ nō dixisti doleo. cru
cē taces sitim clamas. O dñe q̄d sitis:
fidem vr̄am salutē vr̄am. gaudiū vr̄m
plus animaꝝ vestraruz q̄z corpis mei
cruciatus me tenet. ⁊ si non mei: saltez
vestri misereminī. Et iterū O bone ie
su: coronā spineā sustines: de tua cru ce

¶ Meditatio p̄ma tercie ferie.

Sacerdotes ꝛ monachi ꝛ alie ꝑsone reli/
gionis speciē p̄cedētes. q̄ specialiter
ad dei cultū se deuouerūt q̄ p̄ ceteris
xp̄ianis vinū deuotōis. qd̄ deū ꝛ hoīes
letificat deo offerre deberēt. sed ꝑ suā
scandalosā ꝯuersatōēꝫ vinū suū mir
rha ꝛ felle maloꝝ exemploꝝ miscent. ꝛ
hoc deo offerūt Quibꝰ dn̄s exprobrat
dicens illud ꝓpheticū. Uinea mea ele
cta ego te plantaui. quō cōuersa es in
amaritudinē ꝛc̄. Potuit tūc ꝟgo beni/
gna filiū audiēs in cruce dicentē Si
tio multꝭ singultibꝰ lachrimis ꝛ suspi
rijs dicere heu heu me: quid video: q̄d
audio: O vniuerse creature celi ꝛ ter/
re āmiramini pauꝑtatez filij mei Ipse
enī q̄ diuinitatis sue potētia satiat an
gelos: pascit etiā sua ꝓuidentia volu/
cres celi et pisces maris bestias ꝛ vni
uersa pecora campi. atq̄ʒ hominibus
cunctis quotidianum panem distri/
buit. clamat ī cruce voce mag̃ Sitō ꝛ

denegat sibi paululū aque: immo tri/
buitur sibi pot⁹ amarissim⁹. O fili. fili
mi amorosissime cur tibi de meo pec/
tore lac illud porrigere non valeo: qd
totiens dū puulus eras suxisti: O fi/
li mi cur nō possum tibi mīstrare ī cru
ce sitienti cibū ꝛ potuz quē colo ꝛ acu
ita diligēter. dū infantili etate eras ac/
qrebā. poterat etiam tūc illa feruētis/
sima magdalena flendo dicere. O ma
gister care mgr̄ bōe ꝛ cur ego indigna
discipula tua in hac tāta necessitate ti
bi subuenire non possuz O dānata se
uicia iudeoꝝ cur tāto furore inflāma
ris aduersus dn̄m ꝛ mgr̄m meū: Que
ipsi dn̄o ihū ad dolorē accedebāt Dic
igit̄ o amator iesu in cōpassiōe cordis
tui. Dn̄e iesu q̄ salutē nr̄am sitiens vi
no mirrhato ꝛ aceto fello mixto ꝑ me
potari voluisti: fac me queso vinū de/
uotōnis cū mirrha mortificatōis car
nis ac felle cōpunctōis tibi digne of/

11

Meditatio prima tercie ferie

ce ꝛ vulneribꝫ taces. ꝛ pro sola siti cla/
mas dicens sitio videlicꝫ redēptionē
ꝛ salutē hoīm: qꝛ pro omnibꝫ patior. ꝑ
omnibꝰ sanguinē meū pr̄i offero ꝑ oī
bus morior Venite ad me oēs corde
cōpuncti: ꝛ emēdatione ac correctōne
vestra recreate ꝛ potate mentē meam
Induratꝰ igit̄ valde ē q̄ dn̄o taliter si/
tienti potū negat scꝫ emēdatōis ꝛ pro
fectus: deuotōis ꝛ gr̄iarūactōis ac lau
dis O q̄ꝫ ḡuis tūc illiꝰ animū dolor vr
gebat. cū videbat innūeros eē q̄ a pec
catis ad penitentiā nunq̄ꝫ redirēt. qui
bus nec passionis sue virtꝰ ꝓpter eorū
duriciā esset in aliquo ꝓfutura. Notā
dū ꝙ ī ista potatōe mystice docemur.
ꝙ nos vinū deuotōis admixtū mirra
mortificatōis carnis ꝛ felle amare cō/
punctōis xp̄o ꝓpinare debemꝰ. Talē
ei potū ipe sitit. ꝛ oblatū libēter gustat
sed nō vult bibere ꝛ in se traicere: quia

ipse bonoꝝ nroꝝ nō eget. Ex nr̄a em̄ deuotōne: mortificatione: ꝯpūctione nihil sibi accrescit. sꝫ talia ob eo ḡtanter gustata: nobis relinquit. quibꝫ oia ista coopantur in bono imo et amara fiūt nob dulcia merito sue passionis. Qui xp̄o hmōi potū negat dare: veniet ꝙ ipē petꝫ ⁊ negabit sibi gutta refrigerij. exēpluꝫ in diuite epulone Item in alio sensu cōtrario ꝑm augusti. docemur. ꝙ nos caueamus ne vinū mirrhatū vl̄ fellitū xp̄o bibendū offeramꝰ qꝛ sicut tūc iudei. ita etiam hodie mali xp̄iani dant deo bibere amarū potuꝫ: ⁊ xp̄o sitienti salutē animaꝝ offerūt amaritudinē peccatoꝝ. Quicūqꝫ em̄ recte credūt sꝫ male viuūt: hij xp̄o dāt bibere vinū cū mirrha ⁊ felle mixtū. qꝛ vinū xp̄iane ꝓfessionis ⁊ deuotōis miscent cū felle scādalose ꝯuersatōis. In q̄ntuꝫ male viuendo scandalisant ecclesiā. q̄les sunt p̄cipue mali prelati sacerdotes

vide dno folia s-p

supplicia: nō sine magno horrore pōt
cogitare ea. licz ex alia pte gaudeat ea ī
pteritū ptransiuisse. Talē horrorem
dolorosuz nō dubiū q̄n xp̄us habue-
rit in cōsumando oīa ppessa. nec mirꝶ
qꝛ talis cōsumatio virtualiter vł etiaz
ītegraliter ꝯtinebat ī se oēs ptes passi
onis q̄s simul in summa significabat
cū dicebat. Consumatū est. i. simul su
matū est. Per hoc docemur penitenti
am inchoatā ꝯsumare. ꝛ vitam nr̄am
fine bono terminare ac om̄ia opa nr̄a
ad virtutū pfectōem ꝛ debitā pducere
ꝯsumationē. Augꝰ. Felix q̄ poterit di
cere: cū iesu ꝯsumatū est. cū ihu q̄ est al
pha ꝛ o ꝛ oīm ꝯsumatō. Non est p̄mi
in inchoatione: sed in consumatione.
Nam datur denarius incipientibus
sed finientibus. ꝛ corona nō currenti
bus. sed pueniētibꝰ. Hinc aplus ait.
Xp̄us factꝰ est obediens vsqꝫ ad mor
tem: mortez aūt crucis. Similiter et

euãgelista. Qui pseueraverit in finem
hic saluus erit. Dic igit in deuotõne
cordis tui. Dñe iesu xpe q̃ ɔsumatõez
totius cursus tui in carne mortali per
passionis ꝛ mortẽ in vna suma deo pa
tri offerẽs dixisti: ɔsumatũ est. Da mi
hi oĩa p me: opante te: bñ acta et passa
ad tuã laudez ɔsumare. ꝛ cõsumata p
te deo pr̃i dignanter offerri. ¶ Septi
mũ verbũ ꝛ vltimũ scribit lucas qd cla
mauit hora nona. Ubi hõ deuot⁹ co/
gitabit mente lugubri ꝛ deuota: q̃liter
siccatur ipe fons vite ꝛ dulcedo cordiũ
nr̃oꝝ ihs dñs noster amãtissim⁹. ꝛ oĩ
ĝtiositate acceptissim⁹: venis iam ex/
sanguinis effusione exhaustis: ꝛ viri
bus deficientib⁹. appriquãs morti in
cipit oclos languescẽtes depmere ꝛ fa
cie pallescere. ꝛ quõ incipit incliare ca/
put versus matrẽ suã q̃i dãs ei vale vl/
timũ. vale inquã doloris ꝛ oĩs desola
tiõis q̃si ɔmendãs ei corp⁹ suũ tã cru

Meditatio tercie ferie prima

ferre. Acetū xpo infidelitatis ꝛ scanda
li nequaq̃ꝫ bibere vł gustare. Sextuꝫ
verbū scribit iohes qđ fuit Consuma
tū est. i. totū ꝯpletū est in ope. q̇cquid
de me lex ꝛ ꝓphete predixerāt ꝛ q̇cquid
de me scriptū erat. vcꝫ opꝰ redēptiōis
hūane: ꝛ q̇cq̇d in mūdo facere debui cō
sumatū est ꝛ ꝑfectū. ac etiā oīs pena et
oīs pugna: oīsqꝫ labor ꝛ dolor quē su
scipere veneraꝫ est finitus. tps q̄ꝫ quo
inter hoīes eē debui ad honorē dei pa
tris ꝛ vtilitatē hoīm fideliū est cōple/
tū. ꝛ obedienciā quā dedit mihi pater
ꝑfecte ꝯpleui. ꝛ q̇cq̇d debebat fieri añ
quā morerer factū est. Acetoso igitur
ꝛ felleo poculo ꝓpinato intulit. Cōsu/
matū est: tanq̄ꝫ si in gustu aceti ꝛ fellis
totius amarissime passionis ꝯsumata
plenitudo ꝯsisteret. Per hoc eīn dilu
itur ꝑmꝰ ille male delectabilis gustus
Nā cū ꝑ gustū ligni suauis ꝛ vetiti to
tius nr̄e ꝑditōis causa extiterit prema

ricator adã. oportunũ fuit ꝛ ꝯgruum
ꝑ viam cõtrariaꝫ inuenire salutis nr̃e
remediũ. Et cũ in singulis membris
ipius acutissimarũ passionũ militan-
tes sagitte crebrescerẽt: quaꝝ indigna
tio ebiberat spm̃ eius: restabat vltima
pena. ꝛ dicebat vt cibi verbiqꝫ vehicu
lũ nequaqꝫ maneret immune. vt veri-
ficaret illð ꝓphetice Repleuit me ama
ritudĩe: ꝛ inebriauit me absinthio. Et
notandũ ꝙ postqꝫ xp̃s oẽs penas pas
sionis sue singillatim ꝑtulerit. ꝛ nihil
ampli⁹ circa mortẽ patienduꝫ restaret:
tũc demũ om̃ia ꝑpessa rememorãs: re
collegit ea sil' in vnã summã ꝛ obtulit
deo patri dicẽs Cõsumatũ est. q̃si di-
ceret. Cõsumatũ est op⁹ obediẽtie quã
assumpsi. Cõsumatũ est op⁹ toti⁹ pas-
sionis mee: qð tibi patri meo offero ꝓ
salute generꝫ hũani. Et aduerte ꝙ hec
cõsumatio nõ fuit sine notabili pena:
sicut ꝗ ꝑtrãsiuit multa ꝑicula vl' guia

deliter fossum ac laceratũ ɀ dissipatuȝ vndiqȝ. ɀ q̃i nob patrĩ recõciliatis nũcians pacẽ. Quo facto cõclusit vltimũ verbũ cũ clamore valido ɀ lachrimis dicẽs. Pater in manꝰ tuas. i. in tuam ptãtem cõmendo spm̃ meũ. Hoc autẽ verbo dicto inclinato capite tradidit seu emisit spm̃: nõ coactꝰ ɀ inuite. sed qñ voluit ɀ voluntarie sine coactõne expirauit. i. spm̃ extra corpꝰ spõte ɀ ꝓpria ptãte misit. Augꝰ. Quis ita dormit qñ voluerit. sicut ihus mortuꝰ est qñ voluit: Quis ita vestẽ ponit qñ voluerit. sic se carne exuit qñ voluit Quis ita voluerit obit: quõ cũ voluit obijt. Quãta sperãda vł timẽda est potestas iudicãtis. si tãta apparuit morientis. Nota ꝙ hoc vltimũ verbũ dixit nob in exemplũ dãs nob in eo formaȝ migrandi de hoc seclo neqȝ. Ergo q̊ cum ipse q̊ peccatũ non habebat ɀ ad hoc venit vt crimina nr̃a tolleret. sic pr̃i animaȝ

cōmendabat: debem⁹ nos in q̃bus pn
ceps mundi hui⁹ multa que ad eum p
tinent inuenit m̃lto magis spm̄ nr̄m
ne a dyabulo in eis exitu a corpe ꝯpre
hendat: manibus oīpotentis dī ꝯmē
dare. Q̄d si q̄s salubriter facere volue
rit: pus se ab oībus diligēter expedire
siue absoluere d̄ebit: que sibi adeo cō
mendata accepit. sicut xp̄us an̄ mor/
tem fecit. Tp̄alia em̄ tanq̄ viliora iaz
dudū cōmiserat iudei traditori Eccle
siam tuā petro zelatori. Corpus suuz
in sacramento discipulis tradidit Jp
sos q̄z discipulos patri orādo cōmen
dauerat. Vestes dimisit militib⁹ Cor
pus mortale crucifixorib⁹ Matrē su/
am virginē discipulo eque virgini reli
querat Et sic p⁹ hec oīa spiritū prī cō/
mendauit. Ecce formam de hoc secu/
lo transmigrandi quam christus nob
tradidit et in cruce moriens cōfirma
uit. Simili igit̄ modo xp̄ianus quili

bet post xp̄m nudus egrediat̄ de mun
do: spolians semetip̄m nō soluz habi
tis que secum ferre nō pōt sed etiaz ha
bendi affectum ꝓuet. quod professus
religionis om̄i tempore professionis
sue cum affectu deo suo semper exhi/
bere tenetur. Dicat igitur quilibet de
uotus supplici mente orando. Domi
ne iesu christe qui in cruce moriens a
nimam tuam patri commēdasti. Da
mihi in hac vita tibi spiritualiter com
mori. quatenus in hora mortis mee
miseram animam meam tibi digneris
habere commendatam.

Meditatio scda ferie tercie
de peccatis.

q

Quod sum9 ingrati dei bñ/
ficijs ex peccatis nr̃is eue/
nit: idcirco vt peccata euitere
m9 q̃ maxime deũ offendũt
de eis scdo loco meditatõz
faciem9: Quod fiet hoc mõ. Districte
te ipm iudica tractãs in te pmo. q̃ntũ
deo vnũqdq3 peccatũ displiceat: q̃ntũ
q3 horreat 7 detestet. Ut aũt hoc me/
lius sentire valeas. diligenter rumĩa:
7 donec ex affectu sentias. studiose per
tractãs: q adeo displicuit deo supbia
vt nobilissime quondam creature sue
non pceret: sed ipa3 de celo piecit Uñ
ipsam non odiret nisi pter peccatum
sed amaret si peccatũ non fecisset. Sa
piẽtie. xi. Diligis oĩa q̃ sunt 7 nihil o/
disti eoꝝ que fecisti. qd intelligendũ ẽ
nisi pter peccatũ adiũctum qd ipe nõ
fecit. Uñ pter vnũqdq3 tale. ipm ma

gis tale: ex quo ɔstat viciū magis exo
suz esse deo q̄ȝ dyabolū. Deus em̄ nō ha
bet tam bonū amicuz in celo ꝛ in terra
quē non haberet odio vsqȝ ad mortez:
si peccatū i eo inueniret mortale. Vn̄
petro: q̄ ardentiꝰ xp̄m amauit ceteris:
nō pepcisset si in pctō negatōnis deces
sisset. Cogita an tibi parcet: qr forsitā
melior: aut nobilior es? nequaq̄ȝ. Co
gita q̄ adā ꝓpter inobedientiā expulit
de ꝑadiso ꝛ totū genꝰ hūanū originali
iusticia spoliauit. ꝓpter luxuriam sub
uertit zodomā: gomorrā. ꝛ in diluuio
pene totū mundū submersit. ꝛ plura ta
lia his silia recitat tibi diuina scriptu
ra. Cogita q̄ tm̄ deo peccatū displicu
it: q̄ potiꝰ ipe voluit moriens satisface
re ꝑ peccato ade. q̄ȝ ipm̄ sm̄ suā iustici
aȝ dimittere ipunitū. Vn̄ ds pr̄ dicit.
ꝓpter scelus ppl̄i mei pcussi eū. Nōne
videt̄ tibi odisse pctm̄: cū filiū suū ɔsb
stancialem: gladio acerbissime passio

nis voluit transuerberari. et non solum:
sed et dulcissime matris eius cor gladio acer
rime compassionis matrum sari. Hinc est
quod Aug⁹. super paulum ad Col. iij. dicit.
Innocens occiditur peccatum crucifigitur
Maximum quippe odium est. cum deus vt se
vindicet. etiam proprio filio non parceret vs
que ad mortem. Si autem adeo duri cordis
es vt ex hoc adhuc non expauescas lapsum
tuum: sic forma meditationem tuam studio
se pertractans: quod diuina iusticia aliter iu
dicare non potest: quam opera tua merentur. Est
enim deus infallibiliter quedam equitas inconuer
tibilis atque indeclinabilis: non minus pe
na malorum quam gloria bonorum. Certus igitur
esto quod reddet tibi secundum opera tua. nec re-
linquet aliquod malum in te impunitum.
Attende denique quod nihil potest homini no
cere nisi peccatum neque dyabolus neque
mundus. neque infirmitas neque mors: ne
que alia aduersitas. Unde. Nulla nocebit
aduersitas si nulla dominetur iniquitas:

¶ Meditatio prima ferie quarte

Eccl'iastes. viij. Qui custodit pceptū non experiet' q̄dq̄z mali. Ro. viij Scimꝰ qm̄ diligentibꝫ deū oīa coopantur in bonū. Dyabolus aut ꝑsequutor q̄ꝯ cūq̄ꝫ non pōt nocere. imo cuz ꝑseq̄tur: fabricat coronā ꝑpetuā. Bern. Jocūdum dei iudicium q̄ ille suꝑbus malleatur nesciēs: eis coronas fabricat eternas: oēs impugnādo ꝛ oībus succūbēdo. Hoc mł'tipliciter pz in vitasꝫ patꝝ. Jtm̄ dauid Supra dorsuz meū fabricauerūt pctōres. supple coronā ꝑpetuā. Eccl'ias. xxi. Quasi a facie colubri fuge peccata. ꝛ si accesseris ad illam suscipiēt te. Dentes leonis dētes eius interficientes aīas hoīm nec solū animas sed ꝛ corpꝰ. Uñ sequitur Quasi romphea bis acuta hominis iniq̄tas: bis accuta dicitur. quia interficit corpus ꝛ animam. Sequitur. Plage illius non est sanitas. intellige post vitā illam. Unde multa paucis ꝯcludēdo

Peccatũ oĩa bona aufert hoĩ. ⁊ om̃ia
mala infert. Aufert eñ deuз: regnum
eternũ bona eccl'ie: bona ꝓpria: ⁊ seip̃m
qꝛ in ſuitutez dyaboli trãſit. Vñ ma
gis eẽt eligẽdũ simplicit̃ nõ eẽ q̃ȝ i pctõ
eẽ Ihere. ij. Scito ⁊ vide q̃ȝ maluз ⁊ a
marũ est reliquisse te dñm deũ tuũ ⁊ nõ
esse timorez ei⁹ apud te dicit dñs exer/
cituuз. Si hec int⁹ reuolueris: nõ cre
do q̃n timore ꝯcutteris: horrore obstu
pescis. His ꝯsideratis fiat mẽoria ⁊ in
mediũ ꝑducãt om̃ia peccata tua ḡuia
maximeq̃ȝ maxia. Cogita q̃ȝ m'lta pec/
cata ꝯmisisti. pene eñ oĩ die om̃i hora
ḡuiter deliquisti. Quis nũerabit quot
peccata cõmisisti corde ore ⁊ ope. De/
inde ꝑcurre singl'a et vide q̃ȝ ḡuia sint.
quibꝫ deũ oĩpotentẽ ⁊ terribilem iudi
cem: p̃remq̃ȝ dulcẽ piũ et benignũ. q̄ ꝓ
te tãta fecit ⁊ sustinuit: offendisti: ⁊ q̃d
q̃modo ſm ap'lm iterũ crucifixisti. De
inde reuolue q̃ȝ sint quedã coꝝ turpia

maxime q̄ntuꝫ ad carnalia: q̄ tn̄ magꝭ succincte debes trāscurrere: ne imūda subreptat delectatio immorāti. Quā uis etiā iaꝫ ad dn̄m esses ꝯuersus: nō tn̄ hanc vilipendas memoriā pctōꝝ sed ꝛ tūc adde vt etiā summa diligen/tia ptractes peaccata tua q̄ post ꝯuer/sionē cōmisisti. Cogita singl'a vitia q̄ꝰ bus adhuc sordes Cogita in singl'ari de sup̄bia tua q̄nta est: q̄ntū ꝯcupiscis honorē laudes desideras ad altū statū aspiras aut q̄ꝫ illibēter sperneris aut dep̄:imeris qđ est signū sup̄bie. Cogi ta q̄ꝫ tepide: q̄ꝫ infructuose tot ānos ī diuino officio expēdisti, vix scis inue/nire p̄fectū Rumina quō te habueris circa tp̄alia an nimis auide ꝯcupisti. an vsus fuisti ꝛ nō meruisti: ꝛ quō ob/tinuisti An nimis pōpose aut luxurio se cōsumpsisti. aut etiā in illis nimis delicate vixisti. aut nimis p̄cus erga paup̄es fuisti Item quō in statu tuo te

habuisti. an satis fecisti. an neglexeris aliqua que in aiaz tuã redundãt: Hec igitur ꝛ his similia cũ peccator in cogitatione reuoluerit ꝛ se timore ꝑcussum et dolore interno ꝑfusum senserit. tũc cor suũ hũilime ꝛ dolore plenũ immediate dirigat ad dñm deũ suũ. oratões faciendo. ꝛ ipi⁹ bonitatem ꝛ miscdiaz cũ summo dsiderio implorãdo: mutationẽ vite ꝛ emendationẽ morũ ꝓmittendo. ꝛ promissionẽ dei adiutorio adimplendo. Hanc tñ formulaz meditãdi aut similez ita debes dirigere. vt nõ incidas in desꝑationẽ. sed inflãmaris ad satisfactionẽ ꝛ emendationẽ. vt ꝓmptus ad oẽm laborẽ ꝛ omniũ passionũ tollerantiam efficiaris Ut aũt virũ aĩe tue destitutõnẽ ex peccatis generaliter melı⁹ ꝯgnoscas: imo etiã vt generaliter oĩa vitia ꝛ passiones euidentius sentias: debes nõnũꝙ̃ tpe oportuno aliam de te ꝛ toto statu tuo facere dili-

¶ Meditatio prima quarte ferie

gentez discussionē ꝛ studiosaz examīa
tionez. ꝛ pͥmo in interiore hoīe. Vide
ad q̄d vires aīe mouent̄ q̄ꝫ longe q̄ꝫ ꝓ
pe ꝯm id qd debent: vł ꝯm id qđ tibi a
deo date fuerūt. Examina ratōez: cogi
ta an non sit in mł'tis erronea: an nō
curiosa ꝛ occupata vanis: relinq̄ns sa
lubria. An nō decepta suis credēs dif
finitionibꝫ: non ꝯsentiēs hūilibus. ꝛ
ita ꝑtinax An nō supba credēs seip̄az
esse aliq̄d: cū nihil sit. melioribꝫ se p̄fe
rens nolens doceri Deinde examina
mēoriā Vide q̄les meditatōes frequē
tius habeas. Naz qđ plꝰ diligis vł ti
mes: inde frequētius cogitas. Deinđ
examina appetitꝰ tuos. Cogita vñ trista
taris vnde turbaris: vñ gaudes ꝛ leta
ris. Quid speras ꝛ q̄d odis: ꝛ tūc bene
videbis q̄ꝫ lōge sis a deo ꝓlapsus Vi
de q̄les bestie ascendere soleāt vim tu
az ꝯcupiscibilem. vtrum gula luxuria
auaricia Vide quales fere transeant

p irascibilē: an leo supbie: canis iracū
die basilisc⁹ inuidie. Deinde examina
hoīem exteriorē Nam mot⁹ in ordina
ti exterioris hoīs: sunt indicia interio
ris deordiati. Uide si nō sepe excedis
verbis duris: detractorijs. adulatori-
is. vaniloquijs. vl' multiloquijs. Itē
an cū oībus caritatē teneas: an nōnū
q̄ ledas ɔsciencias alioꝝ scandalo: in
qetudine: vl' nouitatū ꝑsumpsiōe. Itē
an ferueas zelo ad alios caritatiue a-
mouendo. vl' etiā hūiliter increpādo.
vel potius eos in turpibus fouendo.
Itē si op⁹ ti ɔmissuz studeas fidel'r ad
iplere Itē examīa te dlectōe: meditatō
ne: oratione: ⁊ sic de alijs: quō in singu
lis hmōi te habeas. Ex his teipm̄ stu
debis cognoscere. ⁊ inde vitam tuā in
melius ordinare.

Meditatio prima ferie quarte
de penali domini nostri iesu ex
piratione.

¶ Meditatio prima ferie quarte

q Quarta feria p̃ma cõtemplã
da venit deuota mente pẽa
lis dñi iesu expiratio. q̃ int
oẽs penas xpi acerbissima
fuit. qꝛ inter oĩa terribilia
terribilissimũ est mors: ꝓpter naturalẽ
inclinatõem aĩe ad corpꝰ. Et fuit spe/
cialis ratio in xpo de tali aĩa ꝛ tali cor
pore cui vtriqꝫ diuinitas vnita fuit in
vnitate suppositi. Nam oẽs pene p̃ce
dentes quãqꝫ maxime fuerint: nõ fue
rũt tñ nisi dispositiue ad sepatõem aĩe
a corpe ideo seq̃tur illã sepationem pe
nalissimã fuisse ex eo q oẽs alie ad il/
lam vt sequerent: ordinate fuerũt Et qꝫ
qꝫ xps potuit aĩam tradere qñ voluit:
credit tñ hoc nõ fecisse donec oms pe
ne taliter in eũ seuissent imo magis: vt
si fuisset purus hõ expirasset. Et sic cũ
oĩa ꝯsumata fuissent: aĩam ꝓpria ptãte
emisit. Et licet hec meditatio seq̃tur
oẽs alias de dñi passione: ita q debe/

ret merito esse vltima ⁊ sabato ascribi
q₂ tn̄ tūc fiet meditatio de cōpassione
matris ihu: ido huic ferie quarte ascri
bitur tractāda Vn̄ non ē magna vis
qn̄ vna vl' alia masticet' dūmodo nul
la omittat'. Circa hāc aūt penalem ex/
pirationē q̄nq₃ veniūt consideranda.
Primo q₂ caput inclinauit Scdo o/
rauit Tercio fleuit Quarto valide cla
mauit: Quinto mox aīa ei⁹ diuinitati
vnita ad inferos descendit ¶ De pri/
mo vide q₂ incliauit caput quasi dās
nob osculu₃ pacis ⁊ recōciliatōis cu₃
deo p̄re. quē fecit nob placabilem: p su
a₃ amarissimā passionē ⁊ mortē Chrus
Caput inclinauit: vt ex mō moriendi
ostenderet q₂ moriebat' ex obedientia
p̄ris. Ex inclinatōne em̄ capitis quis
ostendit se velle obtēporare vl' optem/
perasse. Bern̄. Respice fidelis anima
xp̄m in cruce pendentē. Uide inclina
tionē capitis ad osculū recōsiliatōnis

extensionē brachioꝝ quasi ad ample
xum: lateris aptionē ad premiū. Spi
ritū etiam capite inclinato emisit. pre
nimia paupꝑtate. que vtiqȝ via est qua
itur ad astra. Vñ in euangelio dicitur
Beati paupes ꝛc. In magna em̄ pau/
pertate natus est. In maiore ꝯuersat⁹
in hoc mūdo. demū in extrema paup
tate de mūdo exiuit Vñ dicere potuit
Nudus egressus sum de vtero matris
mee: nudus reuertar. Secūdo orauit
Dicit em̄ aplus ad hebreos v. Qui in
diebus carnis sue. i. in diebus morta
litatis ꝛ passionis sue. preces supplica
tionesqȝ cum clamore valido ꝛ lachri/
mis ad deū offerēs exauditus est pro
sua reuerentia. Dicit preces pro ma/
lis remouendis. supplicatōnes pro bo
nis obtinendis. et dicit cum clamore
valido et lachrymis. id est. efficacissi/
ma intentione et affectu ob tinendi.

Nam oratio cordis intentōem reqrit magis q̄ p̄nūciatōem vocis. Uñ apparet xp̄i erga nos maxia benignitas ⁊ intensissimū desideriū vt sua passio i nob fructificaret. Quasi tali intēsissimo d̄siderio volēs vt sua passio ⁊ mors quā sic orando supplicādo lachrimādo ⁊ clamādo p̄ri obtulit: pro peccatoribꝫ sp̄ intercederet apud ip̄m ⁊ esset efficacissima interpellatio. Berñ. Ascēdit xp̄us in altū crucis vt ab oībus videret̄. Uoce mag̃ clamauit vt ab omībus audiret̄. Clamori lachrimas addidit vt ei homo ꝯpateret̄. Qui ad eiꝰ vocē non excitat̄ ad clamorē non compungit̄. ad lachrimas nō ꝯpatiat̄: grauior est terra ⁊ fetidior sepulchris.

Tertio cōtemplare q̄ etiā flendo spiritū tradidit q̄ꝛ semꝑ in eo maior compassio fuit q̄ passio. Uñ nūq̄ fleuisse legitur ꝓ sua passione pl'ries āt ⁊ quonēs fleuit: ex sua suꝑ nos fleuit cōpassi

one vt pater considerando q̄tiens ⁊ q̄
re fleuit. Fleuit ergo dn̄s ihūs in cru
ce moriens ex magna cōpassione: attē
dens ꝙ licet passio sua sufficeret ad re
demptiōez oim̄ hoim̄: effecit tn̄ heu re
dēptionē paucoꝝ respectu saltē dānan
doꝝ. Et hoc est qđ ip̄e dixit in cōsecra
tione sanguinis sui cū ait q̇ ꝓ mltis ef/
fundet. qꝛ sanguis ille nō fuit effusus
ꝓ omnibꝫ q̄ntum ad efficientiā licet ꝓ
oībus effusus fuerit q̄ntum ad suffici
entiaȝ. Vn̄ cōqueritᷣ dn̄s ꝑ Jeremiā.
iiij. dicens. Aspexi terram ⁊ ecce vacua
erat. ⁊ celos ⁊ non fuit lux in eis. Acsi
diceret. Aspexi terrā. id ē terrenos ho
mines et vacui sunt a consideratione
penarū mearū. nec soluȝ illos. sed ⁊ ce
los aspexi. i. bonos q̇ celesteȝ vitaȝ ha
bere vidētur: ⁊ nō est lux in eis. scȝ cog
nitōis saltem in pleris꜖ȝ eoꝝ ad habē/
dam memoriā ⁊ cōpassioneȝ mee passi
onis ⁊ mortis. Et Vbritᷣ. in ꝑsona xp̄i

hoies alloquit dicẽs. Ego ꝓpter vos hō factus sū, ꝓpter vos illusus cesus crucifixus. ⁊ vbi queso est tantarū iniuriarū mearū fructus. vbi preciū sanguinis mei quē effudi pro redemptōe vr̃a? Et tu respōdebis ei in spū dicēs. Certe dn̄e iesu in emēdatione vite mee preciū tui sanguinis est ⁊ tāte retributio caritatis. sed heu pauci sunt q̄ bn̄ se emendāt Considera igit̄ q̄ꝫ penalis fuerit xp̄i mors ex fletu: cū fletus nō nisi ex amaro corde ortū habeat. O dure ceruic̄ attēde ⁊ ꝯtremisce: q̄ tu adeo durus es q̄ peccata tua te nō mouent ad fletū: cū tn̄ dn̄s ⁊ de⁹ maiestatis pro tuis fleuerit delictis adiuncta feruentissima oratione. Si em̄ rex vel impator fleret tuā insaniam: nōne magnū tibi videret: q̄nto magis si d̄s tu⁹. que si nō attenderis ⁊ ingratis fueris. cogita q̄bus merito dign⁹ eris penis. Dic igit̄ duota mēte. Dn̄e iesu q̄ in ara cru

cis ꝑ nobis orando acerbissime fleui
sti. Da mihi queso ꝑ gr̃am tuã dictis
ꝛ factis nũq̃ꝫ te offendere. sꝫ sp amaris
simã passionẽ tuã ꝛ despectissimã mor
teꝫ. aliaq̃ꝫ inumera bñficia tua in me
collata pre oculis mentis hr̃e: q̃tenus
hoꝝ oim̃ recordatione spũs me⁹ feruo
re deuotõis accensus. lachrimas ama
rissimas cõpassionis. vl' certe debite gr̃
titudinis ꝛ ardẽtis in te amoris in cõ
spectu tuo effundere possim. Ne ex il
lis sim quoꝝ in cruce dãnatõeꝫ deplo
rasti. ¶ Quarto intuere q̄ cũ clamore
valido expirauit. qđ nõ hominis. sed
dei est. Nos enim cum nulla vel val
de ima voce morimur: qui de terra su
mus. Qui autem de celo venit super
omnes est qui et propria sponte spiri
tuꝫ tradidit clamans expirauit. Vox
autem illa non fuit naturalis sed mi
raculosa. seu virtute diuinitatis.
quia homo magno et longo cruciatu

afflictus morti sic ꝓpinqu⁹ non posset
sic clamare ꝟtute nature: ideo diuirtu
te clamauit. Hic nota ꝙ eadē hora q̄
prim⁹ hō peccauit: scd̄us scꝫ xp̄s expi/
rauit. prim⁹ peccauit post meridieꝫ: qꝛ
mox vt peccauit. vocē dn̄i ambulant̄
ad auraꝫ post meridiem audiuit. ꝛ tūc
eadem hora secundus expirauit. Vn̄
qua hora adam prim⁹ peccando mor
tem huic mundo induxit: eadeꝫ hora
secundus adā mortē moriēdo destru⁹
xit. ꝛ qua hora illi paradisus est cōclu
sus: eadem hora iste aperuit. Fuit aūt
ita magnus et validus iste clamor. ꝙ
vsqꝫ ad infernū auditus fuit ꝛ celū ter
ramqꝫ tremere fecit Sol em̄ per eclip
sim supnaturalem nob quasi ꝯpatien
do flere apparuit. Vnde ꝛ tenebre fc̄tē
sunt in vniuersa terra: qn̄ dn̄s luc̄ te/
nebras mort̄ subijt Audiuit ꝛ clamorē
istum velū templi qd̄ ꝛ tunc a summo
deorsum est scissuꝫ qd̄ vtiqꝫ nō huma

nitus sed p angelũ cerditur esse factũ.
designãs p talez scissionẽ ꝓphetiã Da
nielis impletã qua longe añ predixit.
Cũ venerit sanct⁹ sctõꝝ. i. verus messi
as xp̄s de⁹ ꝛ hõ: cessabit vnctio vr̄a O
iudei mente excecati: corde indurati. q̃
niã ex tũc excidit a vobis oẽm vnctõz
scz regnũ ꝛ pontificiũ ꝛ ꝓphetaꝝ de qui
bus oẽm habuistis honorẽ. Jtm̄ hac
voce terra mota est ꝛ tremuit q̄si non
valens ferre dn̄m suũ pendentẽ ꝛ mo
rientem: q̄si cõdolendo sue morti. ꝛ in
signũ q̃ abijciendi ꝛ eiciendi sunt. Et
petre scisse sunt in signũ ꝯuersiõis gẽ/
tium: ꝛ in maximã ꝯfusionẽ nostram
pro duricia cordis nostri. qm̄ creature
ille insensibiles: p q̄bus xp̄us passus
nõ est. sibi in morte ꝯpatiebant̄ ꝛ nos
miseri ꝛ miserabiles cũ simus ratõna
biles p q̄bus ipe talia sustinuit: corda
nr̄a lapidea ad sibi cõpatiendũ emol/
lire non possum⁹ Jtem ꝛ hunc clamo

rez audiuerūt sepulchra mortuoꝝ. qꝛ
apta sunt. In signū q mortꝭ claustra
erant reserata ⁊ q resurrectio xp̄i ⁊ ali
oꝝ erat ꝓpinqua. In huiꝰ signū debe/
mꝰ corda nr̄a apire p purā cōtritōem
integrā ꝯfessionez. ⁊ dignā satisfactō͂z
ne fetidiores simꝰ sepulchris mortuo
rū in ꝯspectu dei. Hec magnitudo si/
gnoꝝ significat vt xp̄m crucifixuz: do
minū suū celuz ⁊ terra ⁊ oīa que in eis
sunt demonstrēt. Leo pap̄. Pendēte
siquidē a patibulo creatore. vniuersa
creatura ꝯgemuit. debebat hoc testio/
niū suo mūdus actori vt in eiꝰ occasu
vellent vniuersa finiri Ecce q̄nta nūc
apparet eius maiestas: cuiꝰ parū ante
apparuit tanta infirmitas. Augꝰ. ad
xp̄m loquēs: Quāq̄ȝ tu iudicerꝭ vt ma
leficus: crucifigarꝭ vt flagiciosus ⁊ ipi
us: q̄ȝuis videaris a deo derelictꝰ: non
desunt miracl'a: non deest virtutū ha
bundātia. Chryſ. Intēde q̄nta signa

Meditatio prima ferie quarte

fecit. hoc q̄dem e celo: hoc aūt in terra
hoc in ip̄o tēplo: simł quidē angustiā
suā demonstrās. Itē ire dei magne
erāt que fiebāt. ꝛ nō simpliciter quidē
signa. sꝫ ꝛ furoris signa vniuersa erāt
O q̄ntuꝫ pia mr̄ eius tūc dolebat qñ
hec fieri videbat. hec Chris. August.
Cogitare libet q̄ntus dolor tūc fuerit
mr̄i cuꝫ sic dolebāt que insensibilia e/
rāt. Non lingua loq̄ nec mens cogita
re valebit q̄nto dolore tenebat̄ tūc aīa
marie. hec Aug⁹ Quinto ꝯtemplare
Quō xp̄us cū expirassꝫ mox ei⁹ anima
deitati vnita: ad inferos descēdit: por
tas inferi fregit: ꝛ cū mł̄titudīe angelo
rū limbū sanctoꝝ patrū intrauit. Au
gusti. in s̄mone. Mox vt xp̄us spiri/
tū tradidit vnita sua diuinitati aīa ad
infernoꝝ profunda descendit. cūq̄ꝫ te/
nebrarū terminū quasi quidam depre
dator splendidus ꝛ terribilis attigis/
set ꝛ obstupescētes aspiciētes eū ipi ac

tartare legiones territi inq̃rere cepert̃
dicentes. Uñ est iste tam fortis: tã ter
ribilis: tam splendidus: taz preclarus
mũdus illeq̃ nob̃ subditus fuit: nũq̃
nob̃ talem misit mortuũ: nũq̃ inferis
talia munera destinauit. Quis ẽ iste
q̃ sic intrepidus nr̃os fines ingredit̃.
⁊ non soluz nr̃a supplicia non veretur
verũ etiã ⁊ alios vincul' nr̃is absoluit
Ecce ipi qui sub nr̃is solebãt suspira
re tormentis: insultãt nob̃ de pceptõ
ne salutis. ⁊ non solũ iam nihil verẽt.
sed insup nob̃ minant̃. Nunq̃ hic sic
mortui supbiert̃. Nec aliqñ sic leti po
tuerũt esse captiui. Ut q̃d huc istũ ad/
ducere voluisti o princeps noster. pe/
rijt oĩs leticia tua. in luctũ conuersa
sunt gaudia tua. Dũ tu xp̃m suspẽdis
in ligno: ignoras quãta dãna sustine/
as in inferno. Post istas crudeliũ vo
ces infernaliũ: ecce innũerabiles san/
ctor̃ ppl'i lachrimabili voce clamant:

aut potius letabūda voce eiꝰ ꝓuoluti pedibꝫ dicebāt. Aduenisti desiderabilis quē expectabamꝰ in tenebris. Qui ergo pro nob descendisti ad inferos noli nob deesse cū reuersus fueris ad superos. Hic deuota mente ꝯsidera cū quāta leticia sancti pr̄es cū ipo dn̄o ꝛ āgelis eius in limbo vsqꝫ in diem resurrectionis demorati sunt. ꝛ dic corde humiliato ꝛ magno desiderio O dn̄e ihu infunde obsecro mihi peccatori mltitudinē caritatis tue vt nihil terrenuꝫ nihil carnale desiderem sed te solū sup oīa diligā. ꝛ penitus renuat ꝯsolari aīa mea nisi in te dulcissimo deo meo. Scribe queso digito tuo i tabul' cordis mei memoriā eoꝝ q̄ pro me ptulisti: nulla vnq̄ꝫ obliuione delēda. vt ea semp pre oculis habeā ꝛ delecter non solum cogitare illa. sed etiaꝫ si necesse fuerit ꝑ modulo meo tollerare. Dulce scatqꝫ nihil non soluꝫ tibi ex viribus

omnibus obsequi. sed ꝛ ꝑpter te contu
meliis affici: aut etiã morte turpissima
si necesse fuerit condemnari

Meditatõ secunda ferie quarte de
sero habenda duplex erit. videlicet de
extremo iudicio generali: ꝛ pticulari.
et primo de generali:

Meditare o hõ et a memoria
tua nũq̃ recedat illud durũ
terribile ꝛ districtum extre
mũ iudiciũ vt ex eiꝰ amara
mẽoria amarescant oĩa dul
cia. Cogita igit̃ qntus timor: q̃ntꝰ cla
mor: q̃ntaq̃ turbatio: cũ turba arch ã
gelica sonuerit: cũ fulgura terribiliter
splendescẽt: tonitrua mugiẽt: cũ ad ter
rendũ peccatores sol obscurabit̃. ꝛ lu
na nõ dabit lumẽ suũ. cogita q̃ntꝰ tre
mor peccatorẽ tũc inuadet. Cogita q̃
liter vniuersi mortui resurgẽt: tractan
tes vnusquisq̃ secũ q̃d bõi egit vł ma
li. Et boni q̃dẽ cũ ineffabili leticia ex

pectabũt iudicẽ. Iniusti aũt iudicibi li terrore timebũt de aduẽtu ⁊ facie iu/dicis dicẽtes illõ. Luc. xxiij. Mõtes cadite sup nos ⁊ opite nos a facie iudicis. Deinde speculãdo occurrere ⁊ vi/de iudicẽ venientẽ cũ potestate magna cũ senioribꝫ ppli. comitantibꝫ angelis vniuersis ⁊ sanctis. Deinde reuolue amarũ illud diuortiũ cũ sepant oues ab hedis. Transforma in te affectum eoꝝ q̄ a sinistris sunt quibꝫ dicet. Ite maledicti. ⁊c. Et cõsidera iudicis infle xibilem seueritatẽ: iudicãdoꝝ qꝫ mise/rabilẽ calamitatẽ. Vñ iudicis seueri/tas tanta erit: q̄nta nec verbis exprimi nec mẽte poterit cogitari. Omnia em̄ iudicia ab origine mũdi sup genꝰ hũanum habita: sunt quasi stille situle re/spectu furoris ⁊ seueritatis que in iu/dicio exhibebit. fuerunt tamẽ nihilo/minus magna. Nonne magnam se/ueritatem exercuit qꝫ p morsu pomi:

adam de paradiso expulit. Jtē totū mū
dū exceptis paucis diluuio deleuit. mł
ta milia hoīm pro vna blasphemia occi
dit. Dathā a abiron cū suis cōplicibus
pro murmure terra absorbuit. z młta si/
milia. Hec tñ oīa in scriptura nomīa
tur quasi stillatões furoris. respectu il
lius abissi qua se totū in furorē z seue
ritatē effundit. q̄ tātuz inter se distant
q̄ntum guttula roris ad abissuz maris
Jdeo. ij. Paralippo. xxxiiij. dr. Stilla
bit furor meus sup locū istū. De hac se/
ueritate dr. Esa. xxx. Ecce nomen dñi
veniet de longinq. ardēs furor eius z grā
uis ad portandū. labia eius repleta sunt
indignatione. z lingua eius q̄si ignis de
uorans. z spūs eius velud torrēs inū/
dans vsq3 ad mediū colli ad pdendas
gentes vsq3 ad nihilū. Hunc furorem
puidit Job eiusdē. xiiij. dicens Quis
mihi tribuat vt in inferno ptegas me
z abscondas me donec ptrāseat furor

tuus. De huius diei tremore dicit So
phonias .i. ca. Dies illa dies ire: dies
tribulationis et angustie: dies calami
tatis et miserie dies tenebrarum et caligi/
nis: dies nebule et turbinis. Dies tu
be et clangoris. Super quo Grego. Pen/
sate frēs carissimi extremi diez iudicij
sup corda reproborum qnta aspitate vi
dit propheta amarescere: quē tot appella
tioni nō valet explicare. Huius furoris
et indignatiōis dei ira: adeo inflexibilis
erit quod oīm sanctorum vsque ad effusionez
sanguinis supplicatio: non valeret v/
nā guttulam grē impetrare Huius autē
rigoris triplex causa est vt videlicet ve
ritas conseruetur. vt iusticie nō derogetur
et vt iudicis sententia approbetur. Pri/
mū patet quia veritas duplex iuramen/
tū fecit in veteri et nouo testamento vt
incaute ad iudiciū veniētibus grāz nō
exhibeat. Vñ Esai. xlv. dicit dñs. In
memetipso iuraui: egredietur de ore mee

iusticie verbū ꝛ nō reuertet᷑. Glo. Iu
rat dn̄s ꝑ semetipm̄ vt om̄e verbū qđ
loq̇tur fixū stet ꝛ firmū ꝑmaneat in ir
refragabili ꝑpitate. Itē. Iere. vij. Noli
orare ꝓ ꝑplo hoc: nec assumas pro eis
laudē ꝛ oratōez: ꝛ nō obsistas mihi q̇a
non exaudiā te. Idez. xv. Si steterit
moyses ꝛ samuel corā me: nomie illoꝝ
duoꝝ oem cetū volēs intelligi non est
aīa mea ad ꝑplm istū. viuit dn̄s eijce il
los: a facie mea egrediant᷑. Silia mlt
ta alia. Siliter in nouo testamēto iu/
ramento se ꝯstrinxit dicēs. Math. v.
Amen dico vob non recedēt inde do
nec reddāt nouissimū q̄drantē. Sig̊
veritas: q̄ de᷒ est: mētiri nō poterit: q̄n
te veritatis iuramentū dei existat. ꝯsi
deret q̇ potest. Secūdo ex hoc ira di
inflexibilis patet: ne iusticie deroget.
Habet em̄ iusticia dei tēpus debitū vt
futurum: sicut misericordia pn̄s. Et
sicut nulli manēti in corpe in pn̄ti tpe

Meditatio scd͞a ferie quarte

negatur misc͞dia debite petenti: sic iu
sticia in t͞pe iusticie oīb⁹ exhibet͛. ps.
lxxiiij. Cū accepero tēpus iusticias iu
dicabo. Uñ quidā sanct⁹. Quere mi/
sericordiā si non vis sentire iusticiaꝫ
Propter qd̄ dr̄. Esaie. lv. Querite do
minū dū inueniri pōt Grego. Neqꝫ
in t͞pe iusticie veniaꝫ inueniet. qui in
t͞pe misc͞die veniā non q̄siuit. Tertio
de⁹ iudex nō flectit͛: vt sentētia ab eo tā
solenniter p̲lata ab oīb⁹ approbetur
Uñ dn̄s q̄ in Exo. xxiij. p̄cipit. Pau/
pis nō miserebis in iudicio: necesse est
vt p̄m⁹ faciet qd̄ p̄cipit Iudex em̄ i q̄n
tū iudex p̄cib⁹ nō flectit͛: nec munere
corrūpit͛: nec misc͞dia mollit͛. sꝫ iustuꝫ
iudiciū iudicabit. De indicandoꝝ mi
serabili calamitate: q̄ ex his claret. dic
Augusti. Idem Gregorius in ome
lia Quaꝫ anguste erunt vie reprobis
vndiqꝫ. Superius erit iudex iratus:
subtus vero horrendum erit chaos.

A dextris pec͛ca accusantia. a sinistris
infinita demonia ad suppliciū trahen
tia. Intus vrens ꝯsciētia Foris mū
dus ardens. Retro vita detestabilis.
Añ iudiciū sine mis͛cdia Miser pecca
tor sic deprehēsus q̄ effugies. apparere
erit intollerabile: latere impossibile O
q̄ntus eoꝝ tūc erit planct⁹: q̄nta affli/
ctio: q̄ntusq̄ meror: cū videbūt multi/
tudinē electoꝝ. Tunc: vt sapie. v. dr
Stabūt iusti in magna ꝯstantia adū
sus eos q̄ se angustiauerūt: q̄ abstule
rūt labores eoꝝ Uidentes turbabun
tur timore horribili: mirabūtur in sb
tatione insperate salutꝭ ꝛc. Et nota ꝙ
tria augent eoꝝ calamitatē miserabi
lem videlicet accusatio: testificatio: ar/
tatio Tres erūt accusatores. Primus
dyabolus q̄ dicet Equissime iudex iu
dica istū esse meū: q̄ noluit esse tuus.
Tuus erat ꝑ naturā: me⁹ factus est ꝑ
maliciā. Me⁹ ꝑ culpā: q̄ noluit eē tu⁹

ꝑ grām Apoc.xij. Accusabat illos an̄
ꝯspectū dei nostri die ac nocte. Tunc
cognoscent miseri peccatores et fatui
ꝙ grauiter errauerūt acq̄escere dyabo
licis ꝑsuasionib⁹ Secūdus accusator
erit ꝓpriū scelus. Naz vt inq̄t Richar
dus in.iiij.dist.xliij. In iudicio ꝯgno
scet q̄libet hō peccata que fecit tam iu
sti ꝙ reprobi. Mali vt ampli⁹ crucien
tur.qꝛ non penituerūt. Boni ꝟo cōso
labunt̄ ꝛ hoc ex congnitione remissio
nis ꝛ indulgentie qꝛ penituerunt. ꝛ sic
diuinā miscdiam collaudabūt. Non
solum aūt ipimet: sed singillatim vni/
cuiqꝫ manifesta erūt oīa bona ꝛ mala.
Item. sanctus bonauentura. Tunc il
luminabunt̄ abscondita tenebrarum
tūc reuelabunt̄ abscōdita cordiū. tūc
libri pandent̄ ꝯsciētiaꝝ. et ipe apietur
q̄ dr liber vite. Quo fiet vt siml' ꝛ in in
stanti oīm oīa secreta oibus tā certi
tudinis claritate pateflant: vt ꝯ testio

niū veritatis in xp̄o loquētis: cōſcien
tie cuiuſcūqȝ pꝫiter ꝯteſtantiꝫ nullus pꝛ
ſus inficiendi defendendi excuſandi
ſubterfugiēdi locus pateat. q̄n recipi
et vnuſquiſqȝ iuxta opa ſua. O q̄nta ꝯ
fuſio pctōꝝ. Sed noticia illa pctōꝝ
que fecerūt electi nō generabit eis pe/
nā vl' ignominiā nec ꝯfuſionem: q̄ni/
mo cedent ad eoꝝ gl'iam ꝓpter peniten
tiam. Manifeſtatio ergo pec catoꝝ
quantū ad reprobos nō quantum ad
iuſtos erit accuſatio. Tercius accu/
ſator erit tot⁹ mūdus. Vñ Abꝛyk ſup
Math. In illa die vlcionis nihil eſt
q̄d rñdeam⁹ vbi celū ꝛ terra: aq̄: ſol ꝛ lu
na dies ꝛ noctes ꝛ tot⁹ mūdus ſtabūt
aduerſuȝ nos in teſtimoniū pctōꝝ no
ſtroꝝ. Sap. xvi. Creatura tibi creato
ri deſuiens exardeſcet in tormētū cō/
tra iniuſtos. Eiuſdē. v. Armabit cre
aturā in vltionē inimicoꝝ. Vñ cum
oīs creatura creata ſit ad nob ſuien/

¶ Meditatio secunda ferie quarte.

dum. eadem nos p̄sequtur ad creatoris sui iniuriaz vlsciscendam. Scd̄m q̄d auget calamitatē est testificatio Tres eñ testes habebit ꝯ̄ se peccator. Unū supra se deū cui oīa nuda ꝛ apta sunt Ad heb. iiij. Secūdum intra se scʒ cō scientiā q̄ etiā oīa cognoscet vt patuit Terciū iuxta se scʒ ꝓpriū āgelū sibi ad custodiam deputatuʒ. q̄ tanq̄ ꝯscius oīm que fecit. ꝯtra eū testimoniū ꝑhi/ bebit. Job. xx. Reuelabūt celi. i. angl̄i iniq̄tatem eiꝰ ¶ Tertiū est artatio Arte eñ erūt tūc ꝛ stricte vie oīm peccatorū. qñ non potuerūt negare. non excusare: non appellare. nō fugere: non im/ petrare veniam O q̄ flebilis erit tunc damnatorum conditio. Non valebūt preces non clamores: non gemitus/ non parentes. non amici: nec quidq̄ aliud. Bernardus Ueniet dies iudi/ cij vbi plꝰ valebūt pura cōda q̄ astuta v̄ba: plus ꝯscientia bona q̄ marsupia

plena. O q̄ʒtū ↄtristabunt ꝓpter senten
tiam. qn̄ audiēt tonitruū illud grāde
ꝛ formidabile: vocē scʒ xp̄i indignāter
dicentis. Ite maledicti in ignē eternū
q̄ patus ē dyabolo ꝛ angelis ei⁹. Job
xxvi. Quis poterit tonitruū magnitu
dinis illius intueri Cogita o hō: q̄d a
maritudinis: q̄d horroris q̄d doloris
ↄtineat sententia illa ex q̄ sepabuntur
in iusticia ↄsorcio iustorū ꝛ a visione
dei. Ibuntqꝫ dampnati eiulantes ꝛ q̄
rulantes in ignē eternū. Quis hec in
timo corde ruminās non ꝓuocet ad
fletum. ꝛ vitaʒ suā nō emendabit. pu/
to nullus sane mētis. Pertracta non
minus q̄d dulcedinis: q̄d āmiratiōis
ꝛ gaudij: ꝛ quid iubili habeat vox illa
Venite b̄ndicti p̄ris mei possidete pa
ratū vobis regnū: vbi tria verba sua
uissima loq̄tur xp̄us electis. ¶ Primū
erit dulcis vocatōis: qn̄ facie leta ꝛ vul
tu hilari ad dexterā ꝑteʒ se ꝯtens: aspi

¶ Meditatio secūda ferie quarte

ciet suā dulcissimaz matrez quā p̄mo alloquet̃ enumerādo b̃uicia sua sibi i-pensa ⁊ merita p̄ totā vitā suā. Deinde aplōs. q̄s nominat frēs ⁊ amicos q̄ p̄pter ip̄m oīa reliquerūt ⁊ ip̄m sunt se-quuti. deinde m̄res q̄ tormēta fortiter sustulerūt. ⁊ ꝯfessores virgines ⁊ oēs electos enumerando opa miscd̄ie que ipleuerūt Math. xxv. Ad q̄s oēs di-cet. Uenite O dulce vēite. O vox dul-cior sup mel ⁊ māna ¶ Scdm verbū suauissimū est b̄ndictōis Naz post vo-catōem subiūget eis b̄ndictōez suam. Primo m̄ri sue: deinde oībus aliis ele-ctis. O q̄z ḡta erit b̄ndictio illa oībus illis. O q̄z ḡuis erit dānatis. q̄ tūc in-telligēt q̄ntuz p̄fuit b̄nfacere ⁊ amare deū ⁊ odire peccatū ¶ Terciū verbuz suauissimū d̄r remuneratōis: q̄n sub-iūget. possidete vob paratuz regnū a ꝯsti-tutōne mūdi. De q̄ regno habet̃ mēo-ria dn̄icis dieb̄ O nos peccatores in

sensati cur non conamur totis nisibꝰ
ꝑdicta mala euitare ꝛ regnū illud acq̄
rere. cui totꝰ mūdus cuꝫ oībus bonis
suis non pōt cōꝑari. Hec de extremo
iudicio generali.

Secunda ꝑticula meditatōis scđe vi
delicet de ꝑticlari iudicio quod fiet in
morte cuiuslibet hominis.

Nō cogita qn̄qꝫ de ꝑticulari
O tuo iudicō ꝛ forma meditatō
nes ex ꝓmissis suo modo. vł
magꝭ in ꝑticlari recolēs di/
ctū sapiētis. Eccli. xxxviij. q̄ in ꝑsona
mortui loq̄tur Meōr esto iudicij mei
sic erit ꝛ tuū. Ubi notandū ꝙ deꝰ sup
singulos nos ī speciali triplex iudiciū
exercebit. primū sup corpꝰ solū Scđz
sup aīaꝫ solā Terciū sup vtrūqꝫ siľ. pri
mū exercebit in corꝑis extinctōe. Scđm ī
aīe exalatōe. terciū in generali resurre/
ctōe. Primū iudiciū sup corpꝰ sic ex-
ercebit Cū ei ꝑ corpꝰ deū offenderimꝰ

in dilectoꝝ adhesiõe. delectabiliũ frui
tõne. i carnaliũ ꝛ turpiũ ĩaginatõe. ido
d̃s iust⁹ iudex q̃ dedec⁹ culpe nõ sinit ĩ
ultũ sine decore iusticie: punit corpus
in his in q̄b; deliquit ꝑ ꝯria p̃dictorũ
Vñ cũ ꝑ corp⁹ eũ offenderim⁹ in dile
ctoꝝ adhesione. punimur iusto dei iu
dicio in morte in corũdez oĩm sepatõ
ne Tunc eñ ab amicis: a diuitijs: ab
honorib;: ꝛ oĩb⁹ q̃bus h̃ inordinate ꝯ
deũ adhesim⁹: sepamur. Ezech. xxiiij.
Ecce ego tollo a te oẽ desiderabile o/
culoꝝ tuoꝝ. ps. Desideriũ pccoꝝ peri
bit. Hinc ẽ ꝙ ille diues eplo d̃ oĩb⁹ bo
nis hic relict⁹: guttã aq̃ nõ poterat ĩpe
trare. Bern. In morte nõ magnũ ali
q̃d nec puuz: imo nihil oĩno de oĩbus
hui⁹ scl'i secũ delatur⁹ est. Hoc amaris
simũ diuorciũ time o homo ꝛ separa te
prius per affectuz ab eisdez ¶ Scdm
iudiciuz exercet deus in corpore ꝓpter
delectabilium fruitõem: quia secũduz

mensurā delectabiliū: totū corpus pe
nalitates ꝛ amaritudines sustinebit.
q꞉ q̄nto aliq̄d delicati⁹ est nutritū tāto
impacientius ꝛ ḡuius sustinet amara
Hinc boe. li. ij. ꝓsa. ij. de ꝯsolatōe. Ni
si ad ꝟnutū cūcta suppetāt. oi̅s aduersi
tas insolentia minima quisqꜫ ꝯsterni
tur. adeo exigua sunt que fortissimis
summā beatidinis subtrahūt. Hoc ḡ
iudiciū in hoc maxime ꝯsistit. vt q̄nꜫ
to corpus hic delicatius nutrit̄. tanto
mortis amaritudinē ḡuius sustinebit
Apoc. Quantū glificauit se ꝛ in deli
cijs fuit. tm̄ date ei de tormentis Hoc
iudiciū ꝑpendere debēt delicate viuen
tes. ꝛ hmōi delectabilia ꝺclinare si vo
lunt mitte iudiciū expectare. Terciū
iudiciū exercet sup corp⁹ ꝓpter turpiū
ꝛ carnaliū imaginatōez. imo etiā locu
tōem: ꝑmittēs nos laruales facies de
monū ḡuiter inq̄etare. q̄d seueri⁹ ꝑmit
titur circa magis delicatos. ꝛ iusto ꝺi
iudicio agit̄: tuȝ q̄a eoꝝ ꝑsuasionibus

sepe ꝯsensi⁹. tum q̄a turpia sepe ꝛ car/
nalia fantasmata admisim⁹ vt sic p̄ de
mones peccauim⁹ ꝯsentiēdo. sic etiaꝫ
p̄ demones torq̄mur. Cap. xi. Per q̄
q̄s peccat: p̄ hoc torquet̄. Itē hoc com
minat̄ dn̄s. Esa. xxxiiij. Occurrētcis
demonia onocentaur⁹. i. mōstrosa: et
pilosus clamabit alter ad alteꝝ. Sed
q̄d clamabūt insinuat Bern̄. Clamāt
demones affer affer: infige verubꝫ: im
pone male bulientib⁹ calcaribꝫ. De h̄
triplici iudicio dicit. Bern̄. Quis pu
dorerit o aīamea: cū dimissis oībus q̄
rū p̄n̄tia tibi tā iocunda: tā ḡrus aspe
ctus: tā familiaris cohabitatio: ecce p̄
mū. Durissima acerbertate mulctat.
ecce b̄m. sola egredieris in incognitaꝫ
regionē: occursantia tibi cateruatiꝫ te
terrima illa mōstra. Quis tibi in die
tanti necessitatis occurret. q̄s tuebit̄
te a rugientibꝫ p̄paꝛis ad escā. q̄s ꝯso

tabitur: q̄s deducet? Ecce terciū. Se
cundū iudiciū instaurat dn̄s ꝯtra ani
mā p⁹q̄ȝ ē a corpe exalata. qđ iusto dei
iudicio agit̃. eo ꝙ nullū pctm̄ cōmitti
tur ad qđ ip̄a aīa pri⁹ volūtatē ꝛ cōsen
sum nō dederit. Uocaute iudiciū etiā
triplici exanīe instaurat̃. scȝ in nume-
ro pondere ꝛ mensura. Sic em̄ ait do
min⁹. Esa. xxviij. Ponā iudiciū in pō
dere ꝛ iusticiā in mēsura. Itē Sap. xi
Oīa in numero pondere ꝛ mensura
disposuisti. Primo anima dei iudicō
presentata iudicat̃ in nūero q2 oīa pec
cata cogitatōis locutōis opatōnis: ꝛ o
missionis. vl̄ cuiuscūq3 alterius cōmis
sionis districtissime numerant̃. Nec ē
peccatū licet minutissimū qđ numerū
hunc euadet. Nec solū peccata: sȝ ꝛ bo
na opa numerātur. vt malis pena bo
nis aūt premia tribuantur. Eccl'i. xij.
Cūcta que fiūt adducet deus ad iudi
ciū. Hiere. xxiij. Adhuc trāsibūt gre

ges p manũ numerantis. ij. Cho. v.
Omnes nos manifestari optet añ tribu
nal xpi vt referat vnusq̃sq₃ put gessit si
ue bonũ siue malũ. Scdm iudiciũ ꝯ
giam exercet. q₂ plena ꝯgnitio operũ
nr̃o ex solo nũero haberi nõ põt. nec
vt sic dig̃ retributio dari bonis et ma
lis: ido non solũ in nũero: sed etiã i põ
dere iudicant. Ponderant em̃ bona q̃
fecim⁹ si digna sint retributiõe eterna
mala que cõmisim⁹ si digna sint gehẽ
na. Si bñficijs dei grãrũ actionibus
sufficienter rñdim⁹ Si dona eius ad
lucrũ debitũ posuim⁹. Si pximos vt
nos dilexim⁹. Si tps bñe expẽdim⁹.
Et secundum hoc pondus: digna no
bis retributio reponderatur. Quod
in veteri lege innuitur vbi omnia põ
derari iubentur que ad sanctuariũ p
tinebant. Exod. xxx. Equalis ponde
ris erunt omnia. Hoc enim pondus
ad. vstum retributionis meritum

summe est necessariū. Nā inter bona
ꝛ bona. mala ꝛ mala nō ꝑua est distan
tia. Aliud em̄ opꝰ ē leuius. aliud ḡuiꝰ
Sic etiā oīa peccata ponderant̄. q̄ ve
nialia que mortalia. que ex infirmita-
te: q̄ ex ignorātia: q̄ ex malicia sint cō-
missa. vt recipiat vnusquisqȝ iuxta opa
sua. Tertio examinant̄ aīa in mēsura.
ibi em̄ oīa nr̄a tā bona q̄ȝ mala nō so-
lum numerant̄. nō soluȝ pōderant̄. sȝ
etiam mensurant̄ q̄nto tp̄e peccauimꝰ
si peccata sint ꝯtinuata. vl' vsqȝ ad cō-
suetudinem ꝓlongata ꝛc̄. Luc. vi. Ea
mensura q̄ mensi fueritis remetiet̄ vob
De hoc triplici examine dicit̄. Dan. v
Mane thetel phares. ꝛ hec interp̄ta-
tio. Mane nūerauit deꝰ regnū. et hoc
q̄ntuȝ ad numeꝝ. thetel. i. appēsus es
in statera. q̄ntuȝ ad pondꝰ. phares. in
uētus es minꝰ hn̄s scȝ ꝑ mēsuram. O
q̄nta ibi ad lucē ꝓdeūt que hic nunq̄ȝ
fuerūt ad memoriā reuocata. O q̄nta

sbi apparent peccata. q̃ hic opa merito
ria spabantur. Ideo iob ait. Verebar
oĩa opa mea. Qđ expõit Greg⁹ dicẽs.
Que apte egerim video. sed q̃d in his
latẽter ptulerĩ ignoro. q₂ nr̃a iusticia
ad diuine iusticie examen deducta. in
iusticia ẽ. De tercio iudicio qđ erit su
pra corp⁹ ꝛ animã simul in fine mũdi.
generale dicit᷑ vt patuit sup̃ poterit pti
culare illud iudiciũ corpis soli⁹ ꝛ anĩe
solius meditari ante generale prenota
tũ ꝛ ꝯseq̃nter gñale. h̄ stabit ad placitũ

Meditatõ p̃ma q̃nte ferie de sacr̃o eucharistie ꝛ dispositione ad celebra tionem misse.

Caro mea vere est cibus ꝛ san
guis me⁹ vere est pot⁹ Quap
pter vos amantissimi mei a
mici qui creditis in me Ve
nite cõmedite panem meũ ꝛ bibite vi
nũ. i. sanguinẽ meũ: qđ miscui vobis.
Item Venite ad me oẽs q̃ laboratis ꝛ

onerati estis ꝛ ego reficiam vos. Hāc intra te ↄsiderās dignatiōez in nos di nr̄i. dic in deuotiōe cordis tui. Et q̄s ego suz vt manducē panē angeloꝝ qui ds me⁹ est. q̄ peccatoꝛ indig⁹ sum Cuz dicat Aug⁹ ꝙ peccatoꝛ n̄ est dign⁹ pa/ne materiali q̄ vescit. Vn̄ Hiero. ad sacerdotes. O sacerdos inq̄t quē che/rubin ꝛ seraphin vix inspicere audent tu eūdem quō tractare audes ꝛ mādu care Dic igit in magna hūilitate men tis tue cū eodē Hiero. q̄ in extremis su is (cū ante eū portaret corp⁹ dn̄i ih̄u). ait cū lachrimis. Tu es ds me⁹ q̄ pro me passus es. ꝛ cur te dn̄e in tm̄ hūili/as: vt patiaris ad hoīez descēdere pub licanūz peccatorē. ꝛ nō solū vis cū ipo manducare: sed te ab eo iubes mādu/cari. Et p̄seq̄re dicens dn̄e non suz di/gnus vt intres sub tectū meū. sed tan/tū dic verbū ꝛ sanabit aīa mea. Aug⁹ Horrescit infern⁹. ↄtremescit dyabo/

lus: stupet terra: reueret͡ qȝ plurimū an
gelica celsitudo. ꝙ creator ipe q̇ te o sa
cerdos creauit sine te. dedit tibi creare
se ꝑ te. ⁊ q̇ te vt dictū est. creauit sine te.
si fas ē dicere: creatur mediāte te. Ma
gna sunt ista ⁊ mira opa dn̄i. Vn̄ ꝯse/
quēter dicere poteris. O ꝙ̄ gtus aliqn̄
fuissem deus me⁹: si vl' guttā vnā taȝ
preciosi sanguinis d corpe dilecti mei
aptis vulneribꝫ fluētis in os meū sus/
cipere meruissem. Nūc aūt diligentis
sima incipio consideratione aduerte/
re: ꝙ non soluȝ guttam vnam aut du/
as recipio: q̇nimo totū sanguineȝ ipi⁹
pluries sumpsi: ⁊ corp⁹ eius corpi meo
sepius sociatū ē. Vox ḡ laudis ⁊ gr̄aꝝ
actio imensa diuine bonitati de taȝ in
effabili mihi ꝓstita gr̄a. Igit͡ cū mag re
uerentia ⁊ deuotione: ⁊ nihilomin⁹ cū
mlt'a valde formidine ad hoc sacratis
simū accedēdū ē sacr̄m: ne forte ob ne
gligentiā ⁊ impuritatē aut indipositōeȝ

nr̄am: q̄ꝫ cedere deberet ad veniā: fiat
in ruinā ⁊ dānatiōem. Oēs em̄ veterꝫ
testamenti sacerdotes in cūctis suis sa
crificijs nō intm̄ potuerūt delinq̄re.
sicut vnus dumtaxat noui testamenti
sacerdos in vna sola missa poterit pec
care. Rō hui⁹ est. qꝛ illi in sacrificijs su
is vaccas mactauerūt: vitulos: hircos
⁊c. aīalia. Nos aūt vnū verū deū ⁊ ho
minē ih̄m xp̄m filiū di ⁊ marie ꝟginis
immolam⁹. Quāta aūt inter hec vitu
los scꝫ ⁊ hircos ⁊c. ⁊ filiū di ⁊ virginis
distātia sit q̄s ignorat. Et q̄d miser di
cam. nō em̄ inuenio in toto mundo ꝑ
qd̄ de⁹ plus offendat̄ ⁊ tam freq̄nter si
cut i hoc sacramēto ab indigne sumē
tibus. Qd̄ q̄ indigne sumit. teste Am
bro. idem est ac si xp̄m interficiat. Et
Aug⁹ dicit. Indign⁹ sacerdos vtē for
micator: concubinarius simoniacus
lusor: ebriosus ⁊ sil̄es. quot verba ī ca
none missam legens recitat. quasi to/

tiens ĩ faciez spuit saluatoris: dũ leuat
pugno impie verberat: dũ diuidit cru
cifigit dũ aũt sumit. in cloacã ĩmundis
simi corpis sui, pijcit. hec ille. Jtẽ idẽ
Malle sustinere penas cayphe. pilati
iude ꝛ herodis in inferno: q̃ȝ sacerdo/
tis indigne ꝯficientis in mũdo. In/
digne aũt ꝯficit: q̃ sciẽter in pctõ mor/
tali celebrat. Missa boni sacerdotis.
q̃uis sacrificiũ vtrobiqȝ idez sit ꝛ eq̃le
in infinitũ. ꝑm scotũ. melior est q̃ȝ mali.
Sed heu me miserũ. Ecce tot simoni
aci inter presbiteros scolares ꝛ canoni
cos. tot ꝓprietarij inter claustrales tot
cõcubinarij ꝛ fornicãtes inter rurẽses
quoꝝ non ẽ numerꝰ. taceo de alijs pe
catis m̃ltiplicibꝰ q̃bus sacer ordo cleri
calis obfuscat̃. Horrendũ igit̃ est ad
sacerdotiũ cõuolare: nisi q̃s velit in eo
caste ac sancte viuere. vt antiq̃ sancti fe
cerũt. q̃ valde difficiles ad sacerdotiũ
fuerũt. Legimꝰ eñ in vita spatrũ plꝰ q̃ȝ

ducentos monachos in vno simul mo
nasterio vixisse ⁊ vix tres aut q̄tuor in
ter ip̄os p̄sbiteros extitisse Legimus
⁊ q̄sdaȝ paucos sacerdotes q̄dem ordi
natos: nūq̄ȝ aūt missas celebrasse Sȝ
neq̄ȝ maxim⁹ ille religiosoꝝ pater bene
dictus vir vtiq̄ȝ sanct⁹: sacerdos fuit.
neq̄ȝ franciscus ⁊ plures alij. Item le/
git de sctō Marco euangelista q̄ tā/
te hūilitatis extitit ⁊ indignū sacerdo
tio se reputauit. ido ne ad ordinē sacer
docij posset hūano iudicio ꝓmoueri si
bi pollicē amputauit. Quid nr̄is tpi/
bus de nob iudicabim⁹: nōne timebi
mus. q̄ ita faciliter sine pōderatōe ad
sacerdotiū ꝯuolam⁹: cū magnos illos
et sanctos viros tātus timor sacerdo
tij incusserit. Et adhuc maior iste san
ctus Johes baptista q̄ inuitat⁹ a dn̄o
vt eū babtisaret: timebat tangere san/
ctissimū verticem ei⁹. Nob ergo pecca
toribus valde timendū ē. q̄ corpus ei⁹

frequenter tractamꝰ ⁊ sumimꝰ. Audi bene in sermone de cena dñi. Hoc ita qꝫ sacramentū ab eterno repositū. dyabolo celatū. ꝓphetis reuelatū: solicitudini vr̃e o sacerdotes est creditū: debita grãrū actiõe ꝓsequēdū O sacrū o celeste mysteriū vr̃m: laudabile desideriuz: insingne spectaculū: solēne miraculū. deꝰ qui mirabilis est in oībus: seipso certe mirabilior quãtuz ad vos oñdit. dū mirabilior ꝑ vos opat. Quid plura? Sacerdotes dei bñdicti domino digna deo satagentes: ne vob fiat ī ruinā: qđ digne sumentibꝫ ꝓuisuz est ad medelam. Sacerdotes dei nō īmerito vos dixerim: si vixeritis sacerdotaliter in domo domini. Non eniz prouenit dignitas in hoc nomine quod ē sacerdos. Nō inqꝫ ex noīe: sed ex virtute: conuersatione non officio: merito non vocabulo. sanctitate non ministerio. Unde etiam dicit scriptura.

Sacerdotales viros querim⁹ qui plu
res habem⁹ sacerdotes. plẽs in q̄z nūe
ro: nō merito: simulatōe non fide spe/
cie non virtute. ꝯmixtione corpali nō
vinculo spūali carnis adūctione non
cordis vnitate. Sūt em̄ lotis manibꝫ
tn̄ inlotis opibus. cruenta ꝯscientia
ad diuina accedūt sacrificia. comedūt
sine timore ꝛ sine reuerentia carnes ag
ni q̄ p̄sidet in celo. sicut carnes q̄ ven/
dūtur in foro. Nō sicut sacerdotes as
sistunt in altario. sed sic carnifices in
macello. Graue igit̄ pond⁹: graue est pi/
culū isti⁹ honorꝫ. Grad⁹ q̄ppe iste g̃dus
casualis ē. gradus iudicialis. nisi me
ritis illustret̄ dignitas vnctōis. nobi
litate moꝝ. exercitatōe virtutū ꝛ instā
tia bonoꝝ opm. Fodite igit̄ charissi
mi domesticos parietes. i. ponite cor
da vr̄a. sup vias vr̄as. Satagite q̄ntū
potestis redire in q̄bus offendistis:
Cōsulendū ergo est q̄ sacerdos missā

Meditatio prima ferie quinte

ad aliquē vadat locū secretuz maxīe in
silentio ⁊ abstrahat se mēte a cūctis in
q̄ntuz pōt: totūqꝫ se intra se recolligat
vt nec sensus exterioꝛ nec interioꝛ co
gitatio ad aliq̄d quōlibet se diffundat
atqꝫ illic suā diligenter ꝯscientiā discu
tiat. ⁊ si q̄d inuenerit viciosuz studeat
lachꝛimarū habūdantia si p̄sto sint. la
uare: petendo a dn̄o veniā sibi culpe ⁊
pene donari. Quo facto ꝯuertat se ad
aliquē punctū passionis dn̄i memorā
dū. qꝛ melioꝛi exercitio se disponere n̄
pōt. nec meli⁹ deo placere: nec fructuo
sius missaz celebꝛare. Dicit em̄ Aug⁹
de vtilitate passionis xp̄i ⁊ fructu com
memoratōis ei⁹ Scio inq̄t q̄ eū quez
passio xp̄i nō cōcutit. nulla hūc virtus
nullūqꝫ meritū saluabit: At Bern̄ I/
dign⁹ est xp̄i passione: q̄ non totis viri
bus patiēti xp̄o studuerit ꝯdolere In
dez. In veritate didici nihl sub sole es
se tā vtile ad delendū peccata ⁊ ad grāz

I

ĩmpetrandā q̄z die ac nocte in memo-
ria hr̄e xp̄i passionē. Multe ɔsimiles
auctoritates inueniunt̄ in dictis san
ctoꝝ: que clarissime probāt nullū sub
celo opus bonū tā fructuosum esse ac
meritoriū: sicut est deuota mēoria pas
sionis xp̄i. Sed cū dolore dico: ꝙ fre
quēter q̄s decē aut viginti celebrat mis
sas etiā int̄ religiosos: q̄z sel' aliq̄d d̄ pas
sione vł' morte xp̄i specialiter legat vel
meditet̄. Causaȝ hui⁹ neglectus apud
seq̄ velit diligenter examinet: ꝛ videat
si habeat vn̄ sup̱ hoc an̄ deū sufficient̄
se excuset: puto aūt qꝛ non facile inue/
niet. Tu ḡ q̄cūq̄z es q̄ te illi meditatiōi
vł' etiā lr̄ali lectōi de passione xp̄i māci
pare disponis Dic in deuotōe cordis:
Dn̄e ih̄u amātissime q̄ dixisti apl'is tu
is ꝛ ɔseq̄nter nob in ill'. Sine me ni/
hil potestis facere: Rogo te affectu q̄ va
leo: ꝛ si nō q̄ debeo: vł' vtcūq̄z volo: vul
nera cor meū caritate tua ꝛ cōpassione

Meditatio prima ferie quinte

Satz ignē amoris tui in me feruenter ac
cende rc. At si quod postulas nō acci
pias: nihilomin9 in siccitate cordis tui
qđ cepisti ꝯtinues: q̄rendo: petendo.
pulsando: donec inuenias: et apto ho/
stio q̄ntū voles accipias At si non sp
feruentē te sentias: ꝓpterea nō desistas
qr feruor et deuotō donū dī ē. q̄nqꝫ dat
q̄nqꝫ subtrahit. ad dei bn̄placitū. vt i
telligas p̄dictū verbū xp̄i Sine me ni
hil potestis facere. Nā apl's attestat di
cēs. Oia possuz. sꝫ in eo q̄ me ꝯfortat
Si tāt9 apl's se fatebat sine xp̄o nihil
posse. qđ nos miseri: mirabiles: nimis
mūdani p̄sūim9: qr ita negligent ac de
side circa hoc misteriuz agim9 Hac g
meditatiōe p̄uia. paret se sacerdos sic
meli9 pt ad celebrāduz: memor in ꝓfū
da hūilitate cordis sui abrae electi dei
qui se indignum estimauit cū deo loq
imo cum angelo dicens: loquar ad do
minum meū iesuz xp̄m cū sim puluis

⁊ cinis. Et iohãnis baptiste q̄ in natꝫ
mulier̄ nemo maior surrexit. q̄ se indi
gnũ reputauit tãgere verticẽ dñi: imo
soluere corrigã calciamentoꝝ eiꝰ quez
celebraturus ꝯsecrare tractare ⁊ totuz
sumere atqꝫ offerre p̄sumit. Dicatqꝫ sa
cerdos valde humiliatꝰ deo suo Cum
nõ sim soluz puluis ⁊ cinis dñe. sꝫ ⁊ vi
lissima putredo ⁊ v̄mis tuus. si te non
sup̄sero cõminaris dicens. Nisi man-
ducaueritis carnẽ filij hois et biberitis
eius sanguinez: non habebitis vitam
in vob. Et itẽ manducãti te mlta pro
mittis ⁊ magna ac mirabilia Qui mã
ducat (inq̄ens) carnẽ meã ⁊ bibit meũ
sanguinẽ in me mãet ⁊ ego in eo Jdõ
hinc territus: illinc ꝓuocatꝰ ad te mi
pater ⁊ dñe venio: orãs te p̄ meritũ pas
sionis tue sanctissime. vt des mihi suf
ficientẽ deuotõem ⁊ gr̄am ad digne te
tractandũ et laudabiliter opꝰ mysterij
huiꝰ ꝑficiendũ: ad gl̄iam laudis tue de

Alia meditatio ferie quinte

corē ecclesie. ⁊ salutē fideliū oīm Bern
Sic facientes: deo erit ad gl'iam an/
gelis ad leticiā: subditis vr̄is odor ad
vitā: vob aūt ad coronā. Et qr in hac
meditatōne nō fit mentio specialis d̄
passione xp̄i. idcirco ne hec feria ca
reat: fiat meditatō de horribili senten
tia mortis christi.

Pilatus em̄ sicut ex euangelijs
colligit sciens q̄ p̄ inuidiam
tradidissent euz. pluries volu
it eū liberare. qđ diuersimode attēpta
uit scz allegatōe sue innocentie. Vn̄ ⁊
dicebat. Ego nullā causaz mortis in/
uenio in eo. Qūqz ista causa plus p̄uo
casset iudeos ad iraz: accedit ad secun
dā viā liberatōnis scz mutatōne fori:
mittendo euz ad herodē: credēs q̄ nō
iudicaret eū tanq̄z gallileuz subditū su
um. Qūqz nec sic p̄fecisset: terciā inue/
nit viā. vt satiaret iudeorū impietatez
cōtumelijs ⁊ supplicijs irrogatis. vt. s.

saturati iudei obprobriis ipi⁹ mortē
ampli⁹ non sitierent: ꝛ ꝓbabiliter cre/
do q̄nto vili⁹ ꝛ ꝯtumeliosius potuit:
ip̄m corā impioꝝ ocul' presentauit Et
qꝛ iudei allegauerūt ꝙ dicebat se regē
ꝛ filiū dei: in derisionē dixit pilat⁹: Ec
ce hō: q̄si diceret. Uidetis hūc nō hn̄re
regie dignitatis nec diuinitatis insig
nia: sed hoīs despecti ꝛ vilificati ac do
loribꝫ pleni ludibria in vr̄is oclis ma
nifestant. Attende aīa crudele iudiciū
dei p̄ris sup vnigenitū filiū suū: vt te/
meretricē reprobā de crudelitate eter/
ne mortis eripet Ut em̄ oñderet ꝙ di
ra sentētia tibi eternaliter debebat̄ ꝓ
sceleribꝫ tuis: qua scꝫ: ꝛ oīa bona a deo
creata: ꝛ oīa mala pene ꝛ culpe tue: de/
bebāt tibi ꝯuerti in atrocitatē eterni
supplicii: ipe sup vnigenitū filiū suū
(qui hāc penā tuā soluendā assumpse
rat) voluit crudelitatē iudicii demon/
strare. Omīa em̄ que pn̄t rationabilit̄

Alia meditatio ferie quinte.

Cogitari ꝯcurrerūt ad aggrauatōꝫ pēa
ruꝫ ꝛ doloꝝ istiꝰ passionati ihū: vt oīs
gloria ꝛ fama miraculoꝝ sapientie: elo
quentie: sanctitatis: predicatōis: ꝯuer
sionis ꝑplo͛ꝝ aggregationis discipl'o/
rū hec oīa sibi sunt cōuersa ī amaritu
dines supplicij Sanctitas etiā matrꝫ
ꝛ virginitas eius ꝛ teneritas cordis. ꝛ
dilectio eiꝰ ad ipm in absinthiū ama/
ritudinis ipi dilecto ihū multipliciter
vertebāt. ipa similiter teneritudo eiꝰ ꝛ
nobilitas cōplexionis ꝛ limpitudo cō
gnitōis: ꝛ sanctitas volūtatis qua ma
lū detestabat. ꝛ sua potentia qua appli
cabat potētias obiectis dolorosis ꝛ q̄
vsqꝫ in finem conseruauit robur cor/
poris. dolorem augebant fortissime
Potes enim videre ꝙ quanto fuerat
christi in omnibus preclarior fama tā
to opprobriosior erat horribilis vere/
cundia subsecuta . Et etiam quanto

plus dicipulos dilexerat. tāto plus af
fligebat in eoꝝ ruina. Et q̄nto pl⁹ ma
ter sibi sollicite subsequuta fuerat tan
to magis eius doloribꝫ affligebat. Et
vt nihil desit xp̄o ad suppliciū: oēs mo
di qui inuenti sunt ad liberatōem ipi/
us. adduxerūt sibi cumulū passionuꝫ
Ex hoc em̄ ꝙ pilat⁹ suā innocentiā al
legabat: iudei multas falsas accusatō
nes adducūt. De mutatōne fori quo
fuit ad herodem missus: acquisita sūt
xp̄o. noua infamia: noua ludibria: no
uus despectus ⁊ noua irrisio qua ip̄m
herodes cū exercitu suo spernēs: fact⁹
est eis opprobriū ⁊ despectō. De tercia
via liberatōis qua voluit eū affligere
⁊ vituperare vt vel sic satiatis iudeis
euaderet mortē. secutū est ꝙ ⁊ morteꝫ
crudeliorē accepit ⁊ irrisiones pluries
a iudeis habuit ⁊ tormenta dura ⁊ de
iectōnes horribiles: ea de causa a pila
to suscepit. Vñ ⁊ in fine dixit pilatus

Alia meditatio ferie quinte.

ecce rex vester. Quod q̄dem xp̄e est ꝓba
tum. qꝛ scz oīm obꝓbriū ꝛ oīm moꝝ
tum patiendi: ꝛ oīm despectuū: ꝛ ab homi
nationū mūdi. pungentē ꝛ dolorosaz
portauit coronaz vt merito dici possit
rex doloꝝ ꝛ vituꝑioꝝ ꝛ maloꝝ omniū
huius vite. Hanc digressionē ideo feci
vt ꝑpendat intellectus acutus: quāta
districtiōe iudicabit peccator in ꝓprio
scelere: si tanta districtiōe iudicatū est
ip̄m peccatū. ad satisfaciendū assump
tum in ip̄o mūdi redemptore Et sicut
apparet ꝙ oīa fuerunt ad tēpus xp̄o in
dolorem ꝯuersa: sic ꝛ impijs ꝛ peccato
ribꝫ reprobis oīa dei dona ꝛ beneficia
q̄liacūqꝫ sunt ex eoꝝ malicia finaliter
in suppliciū ꝯuertent. Sed nūc ad ꝓ/
positū redeam⁹: ꝓ ducto ih̄u cū tali pi
aculo presentato ꝑplo neqꝫ statiz qn̄ pi
latus volendo eos ad miscd'iam ꝓuo/
care dixit. Ecce homo. respōderūt. tol
le tolle crucifige eū. scd'm em̄ legem de

bet mori. q2 filiū dei se fecit ꝛ mlta alia
allegātes: ipm pilatū ad necē innocē/
tis ihu mltipharie incitabāt Quartū
liberatōis ihu modū repit. de ꝯsuetu/
dine iudeoꝝ. q2 in pasca vnꝰ reoꝝ libe
rabat a morte. ꝛ ꝑponens illū iudeis ꝗ
ratione insignis malicie ꝛ de nouo in
populo suscitate discordie ꝛ perpetra
ti homicidij. ipi pplo merito oīm hor
ribilior debuit videri: vt vl sic xp̄m in/
nocentē tali scelerato ꝑferrēt. Sz ipz
ihm spreuerūt tam impie ꝙ insane ex
malignitate cordis eoꝝ clamantes: di
mitte nob barrabā: ꝛ ihm crucifige. ꝛ
vt ostendatur pertinax furor eoꝝ dꝛꝙ
inualescebant voces eoꝝ acclamātes
ihm impie crucifigi O anima deuota
accipe illos clamores horribiles. ꝛ il/
las duras impioꝝ voces crudeles: tā
ꝙ sagittas cor tuū ꝑforantes. ꝛ imagi
nare ꝙ oēs ꝑcutiebāt sup cor ihu ꝛ vir
ginis matris eiꝰ ꝛ has tuo cordi presen/

Alia meditatio ferie quinte.

ta: vt tu plen⁹ cōpassiōe clames. vulne
rata caritate ego sum. Uidens aūt pi
latus q2 nihil ꝓficeret sz magis tumlͭ
tus fieret ⁊ minus terreret: succūben3
⁊ recedēs ab illo boni ꝓposito timore
ſuili cōcussus. q̇ pluribꝫ ꝑsuasionib⁹
vincere temptauit volēs placere iude
is ore polluto ⁊ eisdē labijs q̇bus eum
ꝓnunciauit innocentē: crudeli sentē
tia adiudicauit crucis diro supplicō
moriendū. In qua sententia oīm elec
toꝝ eterna dānatio merito caritatꝫ ie
su est ꝑ istud iudiciū annihilata. Tūc
em̄ deus in humana natura assump
ta in se ad expellendū nr̄a scelera. sicut
peccator p omnibꝫ peccatoribꝫ adiudi
catus est morti. Cogita quantu3 ami
ci eius clamauerūt fleuerunt ⁊ plange
bant quando illam sententiam audi
uerūt. sz maledicti gaudēt ⁊ exultāt q2 i
tentū suū paruu3 hn̄t. rident: ⁊ eum q̇

est verus et eternus deus derident: et eius mortē quantū possunt accelerant. O nephas o iudiciū temeritatē: o inaudita a seclo summo bono irrogatā blasphemiam dimittere latronē et occidere innocentē sediciosum homicidā pessimū scelerati͡ssimū et insignē preferre xpo mediatori vero deo et purissimo homini. O aia quecunque es xpo deuota quō poteris esse insensibilis et petra dura: vt auditū talis sententie (qua iesus filius dei pro te adiudicatur diro crucis supplicio) nō recipias super te quasi gladiū ancipitē penetrantē a summo capitis tui vsque ad plantas pedum: et pertranseuntē per oēs venas corporis tui: et diuidentem te a vicioso amore carnis tue infecter te doloribus sue mortis totaliter cōiungentē. Nunquid non vides qualis est ista mutatio: vt sententia tui eterni supplicij in crucifixionē mutetur filij dei. Et nōne si ipe voluit fieri tu: in tua recipiēda sententia:

Alia meditatio ferie quinte.

fias tu ipse vtcumque in tua participanda an
gustia. Uere ingrata es aia mea neque
quam impia: nisi auditu talis sententie
quasi crucem transuersalium gladiorum a
capite in pedes et a manu in manum sp
in teipsa portaueris te doloribus crucis
ihesu continue transfigentem. Cogita etiam
o homo in corde tuo quomodo: sententia iam
data: crudeles et rabidi canes habentes
pessimum intentum suum totiens a iudice
negatum: post multam illusionem et afflictio
nem: exuerunt eum purpura et clamide et
induerunt vestimentis suis vt sic ad
mortem ducendus ab omnibus nosceretur
ex proprijs vestimentis: quia iam ex faciei: mul
pliciter deformate aspectu: nosci non
poterat. Isaie. liij. Non erat ei speci
es neque decor et quasi absconditus vul
tus eius. etc. Deinde imposuerunt sibi
crucem vt proprijs humeris portaret sup
plicium suum: sub cuius onere dorsum suum
curuare iubetur et baiulare ignominiam

suam: exeundo in caluarie locū qui ex
vigilia p̄terite noctis: nec nō ex labori
bus ꝑ totā illam septimanā assumptꝭ
ꝛ expꝑtis. ꝛ multiplicatis angustijs: ad
dito super his onere crucis ꝛ imposi/
to hūeris illis tenellis ꝛ sanctꝭ nō mo/
dicū ſm corp⁹ debilitatus est. ip̄e forti
tudo debiliū deuot⁹ ih̄us. Alia tūc ꝑ
acta ꝯmitto deuoto meditanda.

Meditatio alia q̄nte ferie de
penis inferni.

Ut peccata vites ꝛ caueas etiā
timore penarū: ꝑte oculuꝫ ad
regionē dānatoꝝ ꝛ carcerē mi
seroꝝ: diligēter scrutās q̄ ibi agantur
qualis sit illa mansio ꝛ q̄s locus, qui/
bus cōsideratis p̄uideas ne hūc car/
cerē merearis. Quia aūt mens nostra
ceca. melius ꝑ visibilia ꝛ sensibilia du
citur ad noticiam inuisibiliū, ideo vt
illas penas melius sentias: sume simili/
tudines a sanctꝭ sup hoc in scripturis

positas. Aspice igit̃ infernum: chaos
horribilissimũ: locũ subterraneũ ⁊ p/
fundissimũ. totũq; tenebrosũ: puteũ
ꝓfundissimũ ⁊ totaliter ignitũ: forna
cem totã ignitã ⁊ terribiliter flãmantẽ
ciuitatẽ magnã tenebrosam obscuraꝫ
totã incẽsam ⁊ ardentẽ. plenã infiniti
populi multitudĩe: clamantibꝫ vniuer
sis. ⁊ miserabiles sonitus dãtibꝫ ⁊ eiu
latus pre dolore ⁊ ardore. Et ex inui/
dia se mutuo mordentibꝫ tanq̃ si ca/
nes rabidi simul essent ꝯiũcti. De hoc
loco dicit̃. Esaie. xxiiij. Congregabũ
tur in ꝯgregatione vni⁹ fascis in lacũ
⁊ claudent̃ ibi in carcere. Item in ps̃.
In ignẽ deijcies eos: in miserijs non
subsistent. Bern̄. in meditationibus.
Quis putas tũc meror erit: q̃ tristicia
q̃s luct⁹ q̃s dolor: cũ sepabũt̃ ipij a cõ/
sortio iustoꝝ ⁊ a visiõe dĩ ⁊ traditi ĩ po
testate demonũ. O q̃s eiulat⁹. tũc ibũt
cũ ipis ĩ ignẽ et̃nũ. ibiq; erũt sĩ fine ĩ lu
ctu ⁊ gẽitu. Procul q̃ppe exiliati a bõis

paradisi patria: cruciabūť in gehēna
perpetua nunq̄ȝ lucē visuri. nunq̄ȝ re
frigeriū adepturi. sȝ ꝑ milia miliū an
noꝝ ĩ iferno cruciādi: nec vnq̄ȝ inde li
berādi. vbi nec qui torq̄t aliq̄n fatiga
tur. nec q̄ torquetur aliq̄n moriť. Sic
eṁ ignis ibi cōsumit vt sꝑ reseruet: sic
tormenta aguntur vt semꝑ renouenť.
Iuxta vero qualitatē culpe: penaȝ su-
stinebit vnusquisq̄ȝ gehenne. Ut simi
lis culpe rei: suis quoq̄ȝ similibꝫ iun-
gentur cruciandi. Nihil ibi aliud au
dietur nisi fletus ⁊ planctus: gemitus
⁊ vlulatus: merores atq̄ȝ stridores dē
tium. ⁊ vox illa heu heu ve ve: vt quid
sumus nati: vt quid a deo creati: vt q̄d
non perimꝰ. Maledictꝰ deus ⁊ male-
dicta trinitas q̄ nos creauit ad hanc
penalitatem Ecce hoc est carmē quod
ibi cantant: lamentatōes ⁊ ve. Attēde
deniq̄ȝ penaꝝ multiplicitatē. Nihil ei
videbiť nisi vermes ⁊ laruales facies

Alia medita. ferie q̄nte d̄ pēis inferni.

tortorꝝ atq; teterrima monstra demo
niorꝝ. Vermes crudeles mordebunt
intima cordis: hinc dolor inde pauor
gemitꝰ stupor ꝛ dolor horrens: Arde-
būt miseri in igne eterno ꝛ inextingui
bili: carente tñ luce in eternū ꝛ vltra In
carne cruciabūtur p̱ ignē: in spū p̱ ꝯsci
entie vermē. Ibi erit dolor intolera-
bilis: fetor incōp̱abilis: timor horribi
lis. mors corp̱is ꝛ aīe sine spe venie et
miscdie. Sic tñ morient̄ vt sp̱ viuant
ꝛ sic viuēt vt sp̱ moriant̄. Horrendū
gehēne suppliciū in quo sunt tenebre
exteriores. vbi nulla ꝯfessio. vbi nemi
ni dat̄ exire. Cruciatus illos ꝛ tormē-
ta nullus terminus finit: nullus ani-
mus sufficit cogitare. O q̄ male oīs
locati sunt. Vident̄ vt ꝯfundant̄ ꝛ nō
vidēt ne cōsolent̄ Ab oī vidēre vident̄
vt pro m̄ltitudine videntiū sit cōfusio
multa. At nullus de tanta innumero
sitate spectantium molestior oculus

k

suo cuiq3. Non est aspectus siue in ce/
lo siue in terra: quē tenebrosa cōscien
tia suffugere magis velit ⁊ minus pos
sit. Non latent tenebre: vel seipas vi/
dent que aliud nō vidēt. O pa tenebra
rū sequunt illas: non est q̊ se abscōdāt
ab illis. Hic est vermis q̄ non morit
memoria preteritoꝝ semel iniectus vel
potius innat⁹ ꝑ peccatū heret firmit.
nequaq̄ deinde euellēd⁹. nec cessat ro
dere cōscientiā. ea q2 pastus esca vtiq3
incōsumptibili ꝑpetuat vitā. Ibi etiā
miserrima societas demonioꝝ ⁊ hor/
ribilis crudelitas tortorū q̄ sunt sine
misericordia in torquēdo non fatigāt
ad misericordiam non cōmouent. sed
penam omnibus mōis q̄bus poterūt
augebūt. Ipi insultant ⁊ ꝯscientie ver
men excitāt dicētes Ubi nūc gloria: v
bi voluptas: vbi honor: vbi altus sta
tus: vbi diuitie immense: vbi potētia:
vbi dignitas: vbi p̄latura. vbi dn̄ium:

¶ Alia medita. ferie q̄nte d̄ p̄eis inferni.

rc. Quid nūc prosunt om̄ia que fuer̄t
tam breuia: z tā cito transeuntia. Ibi
cōsciētie vermis nunꝙ̄ cessat: clamat
et affligit: q̄ ꝓpter taz modicū gaudiū
adinstar puncti: ad illas penas descē/
derūt Horreo societatē: horreo vermē
mordacem z mortē viuacē. horreo in/
cidere in manus mortis viuentis z vi
te morientis. Hec secūda mors q̄ nū/
ꝙ̄ poccidit. sed sp̄ occidit Ubi nimirꝫ
peccati ipsius z carnis qd̄amodo sil'is
videbit̄ esse cōditio: vt quēadmodum
culpa sp̄ puniri poterit nec vnꝙ̄ pote
rit expiari: sic nec in corpore aliq̄n tor/
menta finiri. nec corp⁹ ipsum exina/
niri valeat in tormentis. Cogita etiaz
de priuatōne visionis diuine que exce
dit omnē penā aliā. de quo Augusti.
Mallem esse in inferno z videre deū:
q̄ in celo z non videre euz. O quanta
pena: o quant⁹ morsus cōscientie: a/
misisse propter peccata, et carere illa

beatifica visione. Cogita tandē q̄ sūt
eternaliter anathemasati ꝛ eiecti ab il
la supna ꝛ glo͛sa ciuitate irl͛m nunq̄ȝ il
lucredituri. Chrys. Terribil͛ est gehē
na sȝ terribilioꝛ facies iudicis irati. sȝ
quod oē͛m vincit hoꝛroꝛē ꝛ terroꝛeȝ est
elongatio sempiterna a cōtemplatōne
sup beatissime trinitat. Hinc ait Pro
sper. Attende q̄ȝ malū q̄ȝ miserū sit a di
facie separi: a gaudio eterne cōtempla
tionis excludi. beatissima oīm sancto
rū societate ꝑuari. sempiterneq̄ȝ moꝛti
ꝓfunde fluctuant gehenne immergi:
ab edacissimis vermib͛ eternaliter la/
niari. Iterū. Chris. Excludi a bonis
eternis ꝛ alienū effici ab his que deus
preparauit diligentibus se: tam gra/
uem generat cruciatū: vt q̄ȝuis exteri⁹
nulla flāma toꝛqueret hoc solū suffice
ret. ꝛ leuius esset mille flāmas tolera
re: q̄ȝ mansuetissimā faciem xp̄i irataȝ
cōspicere: atq̄ȝ ab ea ineternū recedere:

¶ Meditatio ferie sexte.

Abhorream⁹ ergo hoc maximū dam/
nū: hoc incōperabile malū: tā immen
sum dispendiū: ⁊ ne illud incidamus
solliciti sim⁹ ne in via presenti a diui/
no sepemur amore. per pctm̄ mortale
Nec frēs mei q̄ pauet: cauet qui negli
git incidit:

¶ Meditatio ferie sexte soluz fiat cir
ca passionē dn̄i ⁊ signāter de septē effu
sionib⁹ sanguinis dn̄i nr̄i ihū christi
⁊ si placz ptim fiat māe ⁊ ptim ō sero.

Dauid regius ꝓpha. ps̄. lxviij
dic Intrauerūt aque vsq3 ad
aiam meā. q̄bus verbis pas
sionis xpi (ceteris clarius)
preuidens amaritudinē oīm alioꝝ af
flictōes excedentez: quā pro nr̄a salute
misericordiaꝝ dn̄s hodie. i. sexta feria
sponte subijt: subtiliter ⁊ summarie cō
prehendit: ꝑ aquā tribulatōis afflictō
nem. siml' ⁊ affligentes ac tribulantes
intelligere volens. Nulli⁹ aūt rribula

tio aut passio aīam transfixit quō aīaꝫ
xp̄i. Martires em̄ xp̄i: inflicta a perse
quutoribꝫ pena. ad mortē ꝑduxit glo
sam que pena solū sentiebat in corpore
Verū aīam nō intrauit. qꝛ ꝛ si corpa
acerba senserūt tormēta: anime tñ co/
rū cōsolatiōes multimodas accepert
Solꝰ aūt xp̄i passio sicut torrēs felleꝰ
aīam eius introiuit: a quo oīs cōsola
tio. passionē alleuiās. est subtracta. sic
patuit sup̄ in q̄rto verbo ꝓlato in cru
ce. In quo ꝛ si mater ꝟgo (vtpote cuiꝰ
cū vnigenito filio cor vnū erat ꝛ aīa v/
na) satis multūqꝫ accessit. qm̄ ꝛ de ipa
dictū est. Et tuā ipius aīaꝫ ꝑtransibit
gladius. Non tñ sine ꝯsolatore reliq̄t
q̄ eam vnice electā dilexit. Dū iaꝫ iāqꝫ
in cruce moriens: custodem ac tuito/
rē discipulū. pre ceteris dilectū: tradi/
dit vice sua Ip̄m vero dn̄m ita maris
altitudo salsissimi ꝛ passionū tēpestas

absorbsit ac peit⁹ dimersit. vt subtra
heretur q̇cq̇d alleuiare poterat: adde/
returq₃ q̇cq̇d dolores ac tristiciaʒ pote
rat augmētare. Ideo ait laboraui cla
mans. Uox clamoris erat. heli. heli.
Rauce facte sunt fauces mee ꝓpter hu
moris defectū arescente vt testa: virtu
te mea. Ideo defecerūt oculi mei p̄ la/
chrimarū multitudine ⁊ violētia mor
tis dure. Uere itaq₃ intrauerūt aque
vsq₃ ad aīam meā Et alibi Repleta est
malis aīa mea.

¶ Et q̄uis tota passio chrysti hodie ꝑ
fecta est. soluʒ tn̄ hoc die septē effusio
nes sanguis eius meditādas suscepi
mus. Septies enim dn̄s ihesus san/
guinem suū fudit pro nob. qđ cū dolo
re cordis q̄libet sexta feria ad min⁹ de
cet memorari ¶ Primo ex magna hu
militate: contra superbiam nostraʒ in
circumcisione. Ubi considerandum

n captione quot erant cum ... scriptu legitur · trecenti erant armati : et preter ... balistarii ducenti : sagittarii trecenta : portantes ... trecentas triginta : ... quinquaginta
summatim erat ...

q̄ꝫ feruēter nos dilexit. Uix em̄ in hāc
vallem prodiit miserie ꝛ statiꝫ currere
cepit viam saluandi nos. qꝛ puer iam
octo dierū̄ erat ip̄e dn̄s legis: et legi se
subiecit circū̄cisionis: quā pro hoib⁹
in peccato nascētibꝫ dedit: fuit aūt cir
cū̄cisus. Primo vt pbaret veritatem
sue pro nob̄ assumpte hūanitatis q̄ in
se quidē sanguinē cōtinet ꝛ ꝙ fantasti
ca non esset. talis em̄ sanguinē nō hꝫ
Secūdo vt ostenderet se esse de semie
abrae cui data fuit circū̄cisio: ꝛ facta re
promissio. ꝙ in semine suo. i. in dn̄o
ih̄u: benedicēde essent oēs gētes. Ter
cio vt nob̄ daret occasionē obediēdi
preceptis diuinis. ad q̄ vtiqꝫ tenemur
cū̄ ip̄e propť nos obediret legi ad quā
nō tenebatur. Quarto. xl. vt dyabolo
misterium sue incarnationis celare/
tur. Quinto vt a iudieis tolleret occa⁹
sionem nō audiendi vł recipiendi euꝫ
ne dicerēt. dissimilis es ex patribꝫ no

stris. q2 nõ es circũcisus ⁊ legem non obseruas. ⁊ iõ nõ te audiem⁹. Et hic i tuendũ est ꝙ guttule ille sanguis. imo vna sola ex eis pro salute ⁊ redemptõe totius sufficeisset generis nostri ꝑter magnipensionẽ diuini suppositi. Sz tñ dño ipi tãtillũ hoc nõ suffecit. qui nos sup̄ moduz ⁊ mensuram amauit Vñ ⁊ voluit suo tp̄e pro nob̄ habũde suuz sanguinẽ effundere. quatin⁹ pa/ ter celestis viceuersa sup nos copiosis sime suam effunderet miscðiaz que v⁹ traqꝫ sup̄ modũ nob̄ necessaria sunt ꝑ pter pronitatẽ ad malũ ⁊ tarditatez ad bonũ. Hic libeat cogitare quõ infans ihũs ex dolore circũcisionis clamaue rit ⁊ fleuerit ⁊ nõ dubiũ q̃n mater sua tenerrima sibi ꝑmaxime cõpassa fue/ rit: que etiam guttulas illas sanguis eius in panno cũ magna deuotõe ⁊ re uerentia suscepit. Immẽsas igit̃ ei re feras gr̃az actões pro tã dignãti effusi

one sanguinis sui ꝛ roga eũ. quatinꝰ te velit spiritualiter circumcidere. malas videlicet cogitatões de corde: criminosa ꝟba ꝛ inutilia. ceteraq̃ hmõi q̄ nõ laudem: magis aũt vituperiũ hñt. ꝛ oia opa mala. vt sic sis circũcisiõe spirituali purificatus. ¶ Secũdo fudit dñs sanguinez suũ ex magna caritate contra inuidiam in monte oliueti instante iam articulo mortis sue. Dñ eĩ prolixius orabat factꝰ in agonia. i. certamine ꝯtra mortẽ: vł mortis anxietate: quã quasi pñtem videbat. ꝛ ideo dꝛ tunc fuisse in agonia: sicut infirmi i extremis laborãtes dicunꝭ esse in agone Uel dicitꝭ certamen ꝛ reluctatio sensualitatis ac ratõis. qꝛ agonisabat ꝛ certabat in eo mirabili pugna. sensualitas naturaliter mortẽ horrens ꝛ recusãs. ac ratio volũtati diuine obtẽperãs ꝛ ipam mortez ꝑ salute hũana zelans. quia virtute diuina quelibet pars ꝑ/

Meditatio ferie sexte.

mittebatur agere vl' pati qd erat ꝓpriũ sibi. Unde ex feruore orandi et apprehẽ/sione imminentis ꝑiculi: ac vehemen ti anxietate sensualitatis. q̃ (vt dictum est) ꝑmittebatur agere et pati qd erat ꝓ priũ sibi inflammabat̃ cor et corpꝰ. vt apertis mẽbris tenerrimis sui corporis ef flueret sudor rubicũdus et sanguineꝰ. Iste sanguis fuit verus et naturalis q̃n/tum ad veritatem sue existẽtie et de pu/rissima xpi carne. sed miraculosus et nõ naturalis q̃ntum ad modũ ꝓfluentie quia secundum Bedam. contra naturam est sanguinem sudare. Fuit autem sudor il/le feruentissimꝰ a toto corpore erũpens et vsque ad terram habundanter currens et vt pie credo. omnes vestes suas pri us madefaciens. Hic contẽplare in do lore cordis tui amarissimam istã san/guinis domini tui pro te effusionem. que inter alias penas vna de attro/cissimis fuit. Insuper etiã cõsidera quam

penalis ⁊ amara fuerit mors illius in
seipa qn sola meditatio eiꝰ sic dn̄m ie/
su ⁊ naturā suā immutauit: ꝙ de omi
parte corpis sui sanguinē sudare coe/
git. Si em̄ malefactor aliqs ad mortē
ducit: ignorat quidez ꝙ̄ amara sit pēa
sibi infligenda. Non aūt sic in domio
fuit q tanꝙ deꝰ omia psciuit q ad nūc/
rū pondus ⁊ mensurā. Que licet infir
mitas humanitatis eiꝰ summe abhor
reret: charitas tamen ipiꝰ nimia: fortꝭ
vt mors: imo fortior morte q̄ nos dile
xit: magis in eo pualuit ⁊ hūanitatez
supauit. Ad hūc suauissimi sudorꝭ bal
samū egrotꝭ pficuū festinare ne tarda
ueris: vt inde sanari merearis. Ank.
Quid stas accurre ⁊ suauissimas illas
guttas lambe. ⁊ puluerē pedū illiꝰ lin
ge. Noli dormire cū petro: ne merearꝭ
audire. Sic non potuisti vna hora vi
gilare mecū. Nota aliū intellectū q le/
gitur cuidam sancte virgini reuelatꝰ

Meditatio ferie sexte.

fuisse q saluator tristiciam z sudorem
sanguineũ passus est. orationẽq3 illaz
in horto fecit ꝓpter illos q̊s preuide/
bat fructũ sue passionis non debere ꝑ
ticipare. sed q2 diligebat iusticiã. appo
suit cõditõem: verũtñ nõ mea sed tua
voluntas fiat. Quã si non apposuissz
(vt dicebat) saluati fuissent Jmpossi/
bile namq3 fuisset orationẽ filij dei fru
strari suo effectu. Nõ bene concordat
cũ verbo apl'i ad heb. Exauditꝰ est pro
sua reuerentia. Cũ hac sententia ꝯcor
dare videt̃ oratõ eius quã faciebat pro
suis nõ ꝑ mũdo vt dicit iohes. Notã
dum etiã ƒm qđ legitur in reuelatõni
bus dicte ꝟginis q xp̃s (q̃ erat medi/
ator dei z hominũ) a ꝑmo instãti sue
cõceptionis plenꝰ extitit grã: sapiẽtia:
z caritate. Cũ igit̃ ꝑfectissime diligerz
deũ z p̃ximũ: videndo deũ ꝓuatuz ho
nore suo z p̃ximũ fine suo. summe cru
ciabat̃: donec ꝑ passionẽ suã z honorẽ

deo ꝛ salutem restitueret primo. Nec
erat (vt dixit hec virgo) hui⁹ desiderij
afflictio ꝑua: imo maxima crux. Vñ
ipse dicebat in cena discipulis: deside/
rio desideraui hoc pasca mãducare vo
biscũ qđ idcirco dixit qm̄ in illa cena
dedit eis arrã salutis. quã erat opera
turus: anteꝗ̃ iterũ erat cũ eis mãduca
turus Et ad oñdendũ hoc magnũ de
siderium orauit dicẽs. pr̄ trãsfer hũc ca/
licẽ a me ꝛc̄. Ubi viri pfecti ꝛ fortes nõ
dñt intelligere (sicut debiles timentes
mortẽ) ꝙ saluator petierit passionem
a se trãsferri vl' ãmoueri: sed qꝛ sp bibe
rat a ꝯceptione sua. ꝛ tũc ꝓpter ꝓpinq̃ta
tez tp̄is cũ anxietate bibebat calicẽ de
siderij salutis hũane: petebat ꝙ cito ꝑ
ficeret illud qđ tãto tp̄e tãto desiderio
affectabat: vt calix ille ꝑ eũ tãdiu pota
tus mõ terminaret. qđ pculdubio nõ
erat petere remotiões passiõis ꝛ mortꝭ
sed poti⁹ accelerationẽ. Quod satꝭ cla

re expresserat dñs cũ dixit iude. Q̄d fa
cis fac citius. Et cũ predict⁹ calix desi-
derij: fuerit sibi grauissim⁹ ad potandũ
nihilomin⁹ tñ sic obediens fili⁹ adiũ-
xit. Uerũtñ nõ mea voluntas sed tua
fiat: offerẽs se paratũ ad sustinendum
dilatõez desiderij sui q̄ntũ placerz pri
ita ꝙ dũ dicebat trãsfer calicẽ hunc (ſc̄
ſm expositõem hãc) nõ intelligebat d̄
calice passiõis future sed de calice pas
sionis p̄ñtis ⁊ p̄terite. Et cũ isto intel
lectu põt nihilomin⁹ q̄ntũ ad infirmi-
ores stare expositio cõmunis doctoꝝ.
vt sic ſm multiplicez expositõz: q̄lib;
ſm suã ꝯsideratõem inueniat in eis ꝑ
tem sibi sui: ſm q̄d expedit sibi vel sue
saluti. Cum igitur debiles in oratio-
ne ipsius inueniant consolationẽ sue
debilitatis: necesse videtur ꝙ etiaz for
tes et perfecti possint i ea inuenire sui
roboris confirmationem. quod non
fieret nisi per expositionem dictam.

Illud vltimū notabile fuit incidenta
le ideo redeamus ad ꝓpositū nostrum
Surgit igit̄ ab oratione i qua stabat
flexis genib⁊ aut ꝓstrat⁹ in terrā: tot⁹
sanguine madefactus. quē ꝯspice ter
gentē sibi vultū: vl' forte in torrente la
uantē. totūq₃ afflictū reuerenter cerne
⁊ ꝯsidera quanta fuerit tūc aīe sue an
gustia: cui⁹ testes sunt gutte sanguiee
decurrentes in terrā. ⁊ ei intime cōpa
tere quia nō sine ingenti acceberitate
doloris hoc sibi potuit ꝯtingere. Nū
q₃ enī aliq̄s mortaliū ob mortis hor
rorem. audit̄ sudorē fudasse sanguine
um Vn̄ patet eius nunq₃ fuisse similē
dolorē. Sed heu me miserū vbi sunt
lachrime mee ꝓfluentes de oculis me
is. Verecundia est mihi non modica
videre te dn̄m ⁊ amatorez meū pro me
sanguineo sudore ꝑfusuz. ⁊ me vilem
peccatorē sine lachrimis oculoꝝ meo
rū ꝑtransire. Tercio dn̄s fudit san

Meditatio ferie sexte.

guinem ex magna pietate cõtra irã. s. in flagellatione Volens enĩ pilat⁹ ꝯm Aug⁹. furori iudeoꝝ satisfacere vt vł sic mitescerent ꝛ silerent ꝛ desinerẽt vel le occidere eũ. quẽ flagellatũ viderent: Vñ etiã ꝓpter hoc cohortẽ suaȝ ei illu-dere ꝑmisit. aut forte iussit: vt eoꝝ iraȝ molliret. Jussit igiꝉ pilat⁹ eũ flagella-ri. Ubi ꝑmo vestib⁹ spoliat⁹ fuit. De inde ad colũnam durissime ligatus. ꝛ mẽbra dõ plena: verberib⁹ subdẽs: im manissime flagellaꝉ. ꝛ vndiqȝ flagellis atteritur. ꝟberib⁹ cruciaꝉ Stat nud⁹ corã oĩbus amantissim⁹ iuuenis ele-gans ꝛ verecundus ꝛ silet ad oĩa qua si agn⁹. Crediꝉ ꝙ ab annis puericie a nullo vnqȝ hoĩe corpus suũ nudũ vi-sum fuerit nisi a beata ꝟgine ꝛ nũc co rã tortorib⁹. Speciosus igiꝉ forma p̃ filijs hoĩm suscepit dura aspa: doloro sa flagella spurcissimoꝝ Caro illa ꝟgi nea innocẽtissima: tenerrima mũdissi

ma ꝛ pulcerrima: flos oīmis carnis et
totius hūane nature: repletꝰ plagis: li/
uoribꝫ: ꝛ fracturis vulneratꝰ. ꝑ totū cor
pus illud sanctissimūꝫ a planta pedis
vsqꝫ ad verticem eius non remanet sa
ne ptis vestigiū ꝛ totū fit rubꝛū vesti/
mentū suū. fluit vndiqꝫ regiꝰ ꝛ pciosis
simꝰ sanguis de oībus ptibꝫ corpis et
eius corpus candidissimū cruore ro/
seo rubricatꝰ ꝑ totū. Supadditꝰ: reite/
ratur ꝛ spissatꝰ plaga sup plagaꝫ: liuor
sup liuoreꝫ: fractura sup fracturā: san
guis sup sanguinem: ꝗusqꝫ (tā tortori
bus ꝗꝫ inspectoribꝫ fatigatis) solui iu
betꝰ a colūna cui fuit alligatus. Quot
aūt ꝛ ꝗnte plage vl' vulnera in hac fla/
gellatōne sibi infligebantꝰ: pcerto sciri
non pōt. nisi p reuelatōem. sed oportuit
ea esse ꝗ̄ innūerabilia. Sic enī (vt dꝛ
in Deutro) p mensura delicti erit pla
garū modꝰ: xp̄s aūt flagellabatꝰ p pec/
catis nr̄is que vtiqꝫ sunt innūerabilia

Meditatio ferie sexte.

q̃re z plage innũerabiles. Et hoc ꝗ qꝺ
ꝺꝛ in Esai. A planta pedis vsq3 ad ver
ticem nõ est in eo sanitas. Nunc etiã
impletũ est qꝺ ibidem ꝺꝛ Non ẽ ei spe
cies, neq3 dec⁹. et vidimus eũ z nõ erat
aspectus z q̃si abscondit⁹ vultus eius
z despectus. z reputauim⁹ eũ quasi le/
prosuz ꝑcussum a ꝺꝛ hũiliatũ. Aug⁹
De vultu illius pulcritudo effluxerat
om̃is. z qui erat pre filiis hoim̃ specio
sus. videbaꝛ oim̃ ocl̃is indecorus. qꝛ
iniquoꝝ liuoꝛ sacrũ illius vultũ feda/
uerat verberib⁹. Hec dñs in om̃i cari/
tate z patientia sustinuit nec verbũ ali
qꝺ nec signũ impatiẽtie aduersus ma
ledictos canes illos ostendit. O chri
stiane considera dominum tuum hic
diligenter per longam moram et spa/
ciose. z si hic ei nõ compateris: coꝛ la/
pideum reputa te habere. Et tũc excla
ma. O bone domine iesu christe: quo
modo tu denudaris qui nudos vestꝭ.

Quō tu ligaris qui cōpeditos soluis
ꝛ ligatos a demonibꝫ ꝛ ab infirmitati
bus detentos liberas? Quō tu flagel
laris q̄ nos a flagellis eruis. Quis fu
it ille tam audax q̄ te vestibꝫ spoliauit
Quis tā temerarius q̄ te ad colūnam
ligauit? Quis tam sacrilegus q̄ te fla
gellauit? Sꝫ tu sol iusticie tuos radi
os subtraxisti. ꝛ ideo sunt tenebre ꝛ te
nebrarū potestates Que sunt te fortio
res et potētiores. Nob debebant fla
gella eterne afflictōis: tu flagellari vo
luisti ꝑ nob vt nos misericorditer eru
eres ab illis Soluto āt dn̄o a colūna
ducūt eū sic nudū sic flagellatū ꝑ pan/
nis suis colligēdis. q̄ parsim ꝑ domū
ab expoliatoribꝫ proiecti fuerāt Intu
ere eū bn̄ hic sic afflictū sic trementem
ꝓpter frigus qꝛ hyems erat. Attēde di
ligent ꝛ ꝯsidera statū eius in singulis
actibꝫ: vt intime ꝯpatiaris ac simꝉ pa
scaris. Nonne videb iuuenē elegantē

nobilissimũ. innocentissimũ. ꝛ aman/
tissimũ. totũ aũt flagellatũ ꝛ sanguine
liuoribusq; respsum pannos suos vn
diq; sparsim proiectos de terra recolli
gere. ꝛ cũ quadã verecũdia ꝛ rubore se
nudũ corã illis (semp ipm deridẽtib)
reuestire: ac si fuerit oim infimꝰ. a do
derelictꝰ ꝛ omi auxilio ɔ̃stitutꝰ. Hic no
ta licet dñs non fuerit natꝰ ex illa infe/
cta ade radice ex q̃ erubescibil' facta est
nr̃a nuditas: dicente adã: timui eo q
nudus eẽ: tñ q2 suscepit infirmitates
nr̃as licz sine peccat: denudari erubu
it ꝛ tãto plus aliis pudicis ꝟginibus
q̃nto sua pudicicia incompabilis fuit
oĩbus virginib: imo etiã (vt sic loqui
liceat) pudicicie angelorum. O q̃ntz pro
nob humiliatꝰ fuit: qui tñ immensus
eternus. ꝛ incõprehẽsibilis verꝰ deus
fuit: sed dehonestatus (non tñ vt deꝰ
q2 deitas nihil patiebat) ac si fuisset vi
lissimꝰ hõ: imo quidã serꝰ empticius

ſub illoꝝ dñio conſtitutus. Diſce hic miſer homũcõ flagella dei patiẽter ferre cõſiderãs diligẽter. qꝛ nec ille de mũdo ſine flagellis exijt q̃ oĩno ſine omi peccato fuit. ꝛ clama ad deũ oculis lachrimoſ. Benigniſſime dñe vt mihi tpe iuſticie parcere poſſis: hic nũc tpe grẽ peto me flagelles: hic vre hic ſeca. vt in eternũ parcas tñ in miſeratiõibꝫ tuis multis. ¶ Quarto ſanguinẽ ſuũ fudit ex magna ſobrietate cõtra gulaꝫ ꝛ hoc in coronatione. Fortaſſis eñi in flagellatione capiti pepcerũt: qḋ ne ſine ſpeciali trãſiret afflictõe. cogitabãt quõ etiã illic eũ punirent. Cũ eñi poſt flagellatõem ſe reueſtire vellet: contendũt impijſſimi q̃dam pilato dicẽtes. Hſe regẽ fecit: veſtia mꝰ eũ ꝛ coronemus more regio. Miſeri ad plenũ ſibi illudere volebãt: anq̃ꝫ eũ morti traderent. Et conſentiẽte aut iubente pilato cõgregauerũt ad hoc vniuerſaꝫ cohortẽ

Meditatio ferie sexte.

in pretoriū vbi sedebat p̄ses ⁊ senatus:
vt oēs interessent tali spectaculo. et vt
magis ei illuderent in loco patēti ⁊ co
ram multitudine. Et eū vix reuestitū ⁊
exuentes: induunt eū purpura: seu cir
cundederūt ei clemidam coccineā ve/
terem in derisum ⁊ ꝯfusionis augmē/
tū. ⁊ collocant eū quasi sup̄ soliū rega
le. ⁊ pro dyademate seu corona regali
plectentes nō de auro argēto vł gemi
nis p̄ciosis sed de spinis marinis (q̄ ꝗ
aculei sunt valde accuti duri ⁊ pene/
tratiui) ⁊ imposuerūt capiti eiꝰ tenerri
mo tanq̄ȝ dyadema: q̄ totū caput eius
tegebat p̄ter facieȝ: imprimentes ex oī
parte capiti sanctissimo aculeos istos
ad maximam eius penam et afflictio/
nem. Pro sceptro quoqȝ regali dederūt
in manu eius arundinem. designātes
regnum quod sibi vsurpauit (dicen/
do se regem) ad modum arundinis es
se vacuum et infirmum. Deinde cum

signa talia adhibuissent: flectebāt ge/
nua corā eo: ac ironice et derisorie vt re
gē salutabāt illudendo dicentes Aue
rex iudeorum. Quasi dicāt: voluisti q̄dē
regnare. sed nō preualuisti. et hoc fecerūt:
vt eorum illusio respōderet iudeorum accu
sationi et vt illuderēt factis: sicut illuserāt
verbis et signis. Dabāt ei alapas In
hoc illusionē suam magis despectiuam
fecerūt: quia velut adorātes deū et salutā
tes regem: eū alapisauerūt. Et expue/
bāt in faciem eius tanq̄ in vilem personā
et cōtemptibilē. O q̄ vilis actus mili
tum. Deinde reaccipientes arūdinem
de manu eius: cū ea reuerendū caput eius
crudeliter feriūt. et ratōe doloris infli/
gendi: vt aculei spinarū fortius infigerē
tur capiti. et ratōe contemptus. in signū va
cuitatis. Non enim tm̄ causa ledendi eū
per puncturas spinarum et per ictus baculi.
sed etiā causa illudendi et vilificandi h̄
fecerūt. Nam viles persone baculis: sicut

bestie: pcuti cõsueuerũt. quasi diceret: O tu hõ vilis vt q̃d te regẽ facis. Et tũc fluunt vndiq̃ largiter p frontẽ ge/nas ⁊ collũ ihu: stille sanguinis cũ spu tis iniq̃rum. vt appareret quasi lepro sus ⁊ nouissim⁹ viroꝝ. ⁊ sic visus est nõ hñs speciẽ neq̃ decorẽ. vt etiã sup̄ pa/tuit. Tinxit ḡ sanguis totũ caput eius sicut cruor flagellis extract⁹ ⁊ sudor sã guineus tinxit oẽs alias ptes corpis. vt nõ tm̃ man⁹ ⁊ pedes ⁊ lat⁹ dicamus sanguine respsa. s; tota veste tīcta xp̄; ascẽdisse d̄ bozra vt impleret illõ. Ysa ie. lxiij. Quare rubrũ est induentũ tu um ⁊ vestimentũ tuũ sicut calcãtiũ in torculari Que q̃stio. ꝭm glo. fuit ange loꝝ videntiũ ⁊ mirantiũ q̄ corp⁹ xp̄i. qd̄ de vtero virginali tm̃ candorẽ ha/buit: in tm̃ fuit sanguie rubricatũ. Ad quã questiõem ip̄e ibidẽ rñdet. Tor/cular calcaui sol⁹ ⁊c̃. Cerne igit̃ eũ cu; cordis amaritudie in singulis suis af

flictionibꝫ. qꝛ oīa sustinet que ipi vo/
lunt quasi eoꝝ ſuꝰ . ꝛ ad oīa tacet qua
si mutus ꝛ maxime cerne eū: cuꝫ caput
eiꝰ: spinis plenū. arūdine ḡuiter ꝛ sepe
percutitur. quomodo depresso collo
patienter (cum dolore tn̄ magno) acer
bos ictus suscipit ꝛ patiť. Et dicin de
uotione cordis. Dn̄e ihu ꝑ hāc tuam
hūiliatōem: confusionē: ꝛ afflictōeꝫ ro
go q̄tenus me velis in hac vita coro/
nare gr̄a tua: vt ip̄a mecuꝫ sit in oībus
bonis agendis ꝛ a malis retrahendis
ꝛ viam dirigens salutis. vt tandē pos
sim venire ad coronā glie. ¶ Quinta
sanguinis effusio fctā fuit ex magna
paupꝑtate ꝯtra auariciā in loco calua/
rie. Data em̄ sententia vt crucifigereť
(que data fuit in publico) reduciť do
minꝰ intus ꝛ spoliať seu exuiť clamide
purpurea. q̄ fuit ab illis indutus: nu/
do corā eis existēte. vix dať sibi spaciū
vestiēdi se vestimētis suis. vt ductꝰ ad

Meditatio ferie sexte.

mortē magꝭ cognoſceret. Ut aūt venit
ad locū caluarie portās crucē: cruce
depoſita ꝛ adaptata: ſpoliat veſtibꝰ ſu
is cūctis vidētibꝰ cū maxio dolore. Nā
veſtꝭ interior adherabat ei īpreſſa vul/
neribꝰ flagellorꝫ. Et fuit hec ſpoliatio
veſtiū vna de potioribꝰ afflictōibꝰ dñi
Ad hāc ei ablatōꝫ renouata ſūt in eo
oīa vulnera ſua: ꝛ magꝭ tūc cruciabat
ꝙ̄ in pmaria ꝛ actuali flagellatiōe. Si
eñ modica lana aut panniclus aliq̄s
in recēti vulnere ꝯgelet: ꝛ inde pꝰ violē
ter extrahat: lōge maior ſentit dolor: ꝙ̄
in pma vulnerꝭ inflictōe. ꝛ q̄ pla vulne
ra: eo āpliora cruciamta. Et tūc corpꝰ
eiꝰ tā elegāter formatū: apparuit totū
cruentatū ꝛ liuoribꝰ repletū. In h̄ etiā
appuit paſſiōis eiꝰ ignominia ꝛ horri
bilis confuſio ꝙ nudus (ſm Ambro.
et alios) eſt crucifixus. quia hoc non
niſi perſonis abiectiſſimis fit et vili
ſimis: tectis fortaſſis tamen verēdis.

Sed innocentissim⁹ dñs totius ho/
nestatꝫ rex ꝛ amatoꝛ pl⁹ cũctis sceleratꝫ
ꝯfundit᷑. Vñ verecũdia pl⁹ ꝙ̃ dici põt
aiam virgineã cruciabat. Hinc in ps̃
ꝓpter te sustinui opprobriũ ꝛ operuit cõ/
fusio faciẽ meã. Et si cũ nudabat᷑ ante
flagellatões, corã paucꝫ pudicissimus
dñs nõ modice afflictus est. q̃nto ma
gis nũc corã omĩ ꝓplo in cruce erigen
dus vltra nõ reuestiend⁹ Et tũc p̄mo
eũ mater sua ꝯspexit sic cruentatum et
vulneratũ. O quant⁹ doloꝛ ei⁹ fuit cũ
eũ sic aspexit afflictũ ꝛ corã omĩ ꝓplo
nudatũ vt dictũ est etiã femoralib⁹. cre
do verbis explicari nõ possit. Accele/
rat igit᷑ mater ꝛ filio suo approximat ac
velo capitis sui eum cingit ꝛ velat. vt
vult ludolfus in de vita xp̃i. O in q̃n
ta amaritudĩe cũ hoc fecit fuit aĩa sua
Cerne q̃ntum cõdoluit fili⁹ matri sibi
taliter cõpatienti. credo ꝙ ambo ꝟba
facere nõ potuerũt. Considera etiam

Meditatio. ferie sexte.

Quntus dolor fuerit ipi dño in tali exui
tione ratione noue coronatõis. qr ve
stes exui non potuerãt nisi p caput. et
sic semp noua vulnera. Telũ em extra
hendo plus ledit q̃ infligendo Aut si
non fuit extracta pus corona. tũc ma
gna fuit facta cõmotio spinarũ in ca/
pite eius infixarũ. Quant⁹ tũc excessi/
uus fuerit dolor ei⁹: penset q̃libet i cor
de suo que oĩa mater illa mestissima cõ
spicere potuit Dic ẽ corde deuoto. O
mi ihũ q̃ in nullo tibi pter me (quem
nimis diligebas) peccasti: da mihi re/
ciprocã caritatẽ. vt q̃ ante crucẽ vesti/
bus expoliari ⁊ nudari voluisti: fac me
ab oĩbus mũdanis rebus in q̃ʒtum ↄ̃
salutẽ meã sunt: denudari: q̃tenus nu
dũ crucifixũ ⁊ nudã crucẽ nud⁹ sequar
¶ Sexto fudit sanguinẽ ex magna a/
micicia ↄtra odiũ ⁊ inuidiã in crucis
affixione. Nã cũ crux in terra iaceret.
⁊ pata esset (vt dic̃ Rudolfus) eripitur

filius de manib⁹ matris furibūde: nō sine magnis doloribꝫ: gemitib⁹ ꝛ suspirijs vtriusqꝫ. ac nudus. ꝛ sic dilaceratus sine pietate sup crucē ꝓijcit. crudeliter expans⁹ ꝛ tract⁹: istrictissime hinc i de extēsus Dicit em̄ ꝙ foramia ꝓus fecerūt. ꝛ qꝛ brachia ꝛ pedes xp̄i non poterāt foramia attigere: ideo ligatꝫ funibus in brachijs ꝛ pedibꝫ: tm̄ traxerūt ac dulces man⁹ ꝛ pedes ita atrociter extēderūt non sine magno corpis cōpagūqꝫ fragore: ꝙ oēs iuncture ossiū dinumerari potuerūt. iuxta. ps̄. Et sic manus vna: q̄ sinistra videt esse ſm̄ Hiero. cū magno dolore clauo affigit Deinde brachiuꝫ alterū ad foramē funibꝫ tensuꝫ: scd̄a man⁹ sil'r clauo annectit.

Post vtrūqꝫ pedē innexis vincul' deorsuꝫ trahūt et cōplicatis sup se inuicem pedibus (vt iaꝫ cōiter tenetur) terciuꝫ clauū crudelissime perfigūt Uult beatus Ank. ꝙ vno clauo ambo pedes ꝑ

figũtur. qđ sic ostendiť q₂ in oībus pe
nis insatiabilis odij rabies q̄cquid pe
nalius excogitare poterat. egit: sed pe
nalius fore dinosciť duos pedes can
cellatos configi clauo vno. tum prop
ter maiorem percussionis violentiaꝫ
tū ꝓpter supiorꝭ pedis latiorē vulnera
tōeꝫ tū propter vtriusq̄ duriorē ꝯfra/
ctōnem: quoniaꝫ sic cācellatos pedos
(appodiamento nullo supposito) vsq̄
ad plantarum rectificatōnem crucis
stipiti ꝯclauerūt. Putanduꝫ q̄ꝫ dn̄m
pudicicie auctoreꝫ: cū dorso tenꝰ cruci
supiectꝰ esseꝫ. nature secreta celando. pe
des cācellasse. Carnifices q̄ꝫ sic cācel
latos ꝯfodisse. Et sic totū corpꝰ dn̄i in
longū ꝛ latū extensuꝫ tribꝫ horis cum
maximis cruciatibꝫ pependit. Vn̄ ꝯse
q̄nter ex hmōi tēsione vulnera eius q̄
p̄us in exuuijs vestimentorum suoꝝ:
(vt dictum est supra) renouata fuerūt
hinc amplius dilacerata sunt. Unde
hec extēsio mltū penosa fuit ꝛ maximū

dolorē xpo intulit: q2 oia vulnera sua mag2 ampliata fuerūt: sic videm9 quā/do pellis aliq̄ puuz hñs foramē tendi tur: mox foramē āpliat. Sic in xpo fa crū fuit cū nouo vtiq3 dolore 7 multa sanguinis effusione. Deinde attende eleuatōnem dñi tui sic ligno affixi de terra: cū laborib9 magnis 7 clamorib9 factā: pter corpis sui pōderositatez. et dimittūt crucē cū eo affixo in foueam (cruci paratā) violenter 7 vno impetu decidere vbi cōcussa sunt 7 supafflicta oīa mēbra dñi etiā interiora nerui 7 cōpages ei9. sicut solēt ad cordas trac/ti (si qñ cū baculo astātis: funis pcut titur) cū maximo 7 q̄si intolerabili do lore sentire. Vñ iterū lacerabant vul/nera manuū 7 pedum ex pōderositate corpis (vt dictū est) pfluxerūtq3 copio si riui sanguinis vndiq3 ex illis mag/nis scissuris 7 fontib9 saluatoris. tūc apte sunt vene fontis aquar vinentiū

et effluxit copiosissime preciosissimuꝫ
illō balsamū cūctoꝝ penetrās et lique
faciens pia corda. Tunc erupit fons
ꝑadisi: fons sanguinis xp̄i de loco vo
luptatis: corꝑe. s. dn̄i ꝑ q̄tuor ꝑtes di/
uisus: manuū pedūqꝫ fossuras. ⁊ copi
osissime fluēs: irrigauit vniuersaꝫ ter/
rā: peccata oīm abluendo. Siue autē
in terra posita cruce extensus fuerit
crucifixus (vt iam dictū est) ⁊ postmo
dū ip̄m lignū taliter deo insignitū fue
rit eleuatū: qđ nō sine grādi dolore pō
derositatis corꝑis lacerātis ⁊ diuellē
tis carnē ⁊ riuos in locis clauoꝝ: po/
tuit fieri: vt sup̄ patuit. Siue etiā: vt i
reuellatōib⁹ brigitte legit̄: ꝑ scalas cru
cē ascēderit. ⁊ a pluribꝫ carnificib⁹ cru/
deliter ꝑtractis bracbijs fuerit concla
uatus: totoqꝫ pondere corꝑis impri/
mēte sup̄ vulnēra manuū. aliqs alius
in anteriori ꝑte positus crudeliter per
tibias trahēs ad ima. sic eī̄ clamaue

rūt eum. Hoc ex euāgelica historia nō
declarat͛ apte: vtq; em̄ modoꝝ fieri po
tuit. In hac ꝗ̄ ꝯclauatōe: ꝯfessione: ex
tensione ⁊ pensione inter oīa q̄ pro no
bis ptulit: maxime doluit ⁊ pcipue in
pectore ꝓpter disiunctōez pectoralium
ossiuz ⁊ hic dolor vehemētior videtur
ꝓpter ꝓpinquitatē cordis. Cuz em̄ ossa
illa videant͛ naturaliter ordinata pro
cordis ⁊ pulmonis ꝓtectōe. nō potest
ipoꝝ dissipatō fieri absq; cordis maxi
ma passione: nec cessante miraculo. in
alio posset tal' violētia fieri absq; mor
te. Hec ꝗbusdaz deuotis ꝑsonis legū
tur a dn̄o reuelata. Item legit͛ quandā
sanctā ⁊ deuotissimā virginē dixisse q
passiones q̄s in corpe sustinuit filius
dei ⁊ hoīs pro nr̄a salute: nullus hoīz
ferre posset: ꝗn pluries si esset possibi/
le moreret͛. Naz sicut amor quez gere
bat ⁊ gerit erga nos inestimabilis est:
sic passio que (solo amore inbēte pit͛

ꝛ cogente) portabatur ab eo: in estima
bilis fuit. ꝛ non tm̄ quãtuz natura re
rū̄, ꝛ malicia inferentiuz: potuit facere
sed etiã ml'to plus. Quis em̄ crederet
ꝙ spine pforarent os capitis vsqȝ ad
cerebrum: aut ꝙ ossa viui hoīs disiun
gerentur. sicut in xp̄o contigit. Sȝ qꝛ
maxim⁹ erat amor ꝓpter quē solū porta
bat hec oīa: maximas etiã adinuẽit
penas. quib⁹ se nob pfect⁹ demonstra
ret. Hec em̄ fuit vna de p̄ncipalib⁹ cau
sis illi⁹ passionis: demōstratio scȝ pfec
tissimi amoris quē habet ad nos qui
ꝯuenientiori mō nō potuit demōstra
ri. Vn̄ claui nō tenuerūt eū in cruce sȝ
amor. nec vires hoim deuicerūt eū sȝ
amor. Quō aūt vicissent illuz ad cui⁹
vnicum verbū omnes ceciderūt in ter
ram. Hec predicta virgo. Dic igitur
in deuotione cum dolore cordis tui.
Mi domine ihesu tuas considerans
amaritudines in memetipso defitio.

Immensas ergo tibi graꝝ refero actõ
nes ꝓ tã penali ista sanguis tui habũ
dãti effusiõe rogãs hũiliter benignis/
simũ cor tuũ: vt q̃ in cruce leuari ⁊ sic a
terra exaltari voluisti: fac me q̃so a ter
renis affectibꝫ subleuari ⁊ mẽte celesti
bus ↄuersari. ⁊ tuis vulneribꝫ cõdolẽ/
do me imergere. ¶ Septimo ⁊ vltimo
effudit sanguinẽ suũ benedictũ dñs ie
sus ex magna aspitate ꝯ luxuriã ĩ late
ris sui aptione. Cũ eñi milites obten
ta licẽtia a pilato mitterent a iudeis.
vt crucifixis crura frangerẽt vt sic citi
us morerent̃ ⁊ tollerent̃ de patibulis
ꝓpter festuꝫ. Cum magno ꝗ strepitu et
furore veniẽtes. ⁊ vidẽtes latrones vi
uere: frangũt eis crura ⁊ occidunt. Ad
ihm aũt veniẽtes: q̃ iaꝫ mortuꝰ fuerat:
eo ꝙ acerbiora supplicia q̃z latrones ꝑ
tulerat: vl' forte añ alios suspẽsus fuit
vl' quia ptãtem aĩaꝫ ponendi habuit
nõ fregerũt eiꝰ crura. vt scriptura iple

retur. Sed tñ vt certificaret̃ de morte
ei⁹. vnus militū. Longin⁹ noīe (tunc
impi⁹ ꝛ sup̄bus: p⁹ xp̄o ꝯuersus ꝛ mar-
tir factus) porrigens lanceā ꝛ hastam
accutissimā in lat⁹ dn̄i ihū dexterū mi
serabiliter ꝛ crudeliter defixit ꝛ vulne
re grādi ap̄uit. Et hoc fecit iste ad cō-
placentiā iudeoꝝ in q̄ patȝ eoꝝ nimia
crudelitas. Crudelitati enī sp̄ maior
crudelitas succedit. qꝛ nō satiati pēis
q̄s xp̄o viuenti inflixerāt: etiā mortu-
uȝ vulnerare conati sunt. Sed cōtu-
melia illa a iudeis illata: statim in sig-
nū p̄duxit. qꝛ de corp̄e extincto sanguis
verus ꝛ aqua pura miraculose emana
uit ꝛ ꝯtinuo effluxit: vt preciū nr̄e salu
tis. qd̄ a fonte ihū scȝ cordis archano
p̄fusuȝ inundaret sacramentis eccl̄ie ad
vite grām. ꝯferendā. essetq; iaȝ in xp̄o
viuentib⁹ pocl'm fontis viui salientis
in vitā eternā. Et q̄uis illud vuln⁹ la
teris nō senserit. cū corp⁹ mortuū fue-

rit. tñ p hoc ꝯtumelie ꝛ cõuicia sibi in
ferebant. qꝛ oẽs ꝯtumelie ꝛ crudelita/
tes illate mortuoꝝ corpibus: reputã/
tur ac si viuis inferrent. Item ꝛ si cor
pus mortuũ erat: vixit tñ immortalis
deitas a corpe mortuo nullaten⁹ sepa/
ta. Magna ḡ crudelitas fuit talem ac
tm̃ bñfactorem innocentez: tali morte
turpissima ꝛ penalissima occidere Sz
maior feritas corp⁹ iã mortuũ frustra
vulnerare Detestabilior em̃ est spolia
tio mortuoꝝ q̃ȝ viuoꝝ. ꝓpter qḋ graui
us punit̃ ſm leges: ita ꝛ mortuoꝝ cor
poꝝ vulneratio maioris feritatis est
indiciũ. Sed licet ipe nõ senserit: me/
stissima: tñ mr̃ eius bñ sensit cuius fe/
licissimã aĩaȝ crudel' illa lanceatio tũc
transfixit: tũc ipa deficiẽs ꝛ quasi mor
tua cecidit inter brachia magdalene ĩ
terrã. Uides quotiẽs isto die mortua
est: totiens certe quotiens videbat cõ
tra filiuȝ fieri nouitatem. Ecce iaȝ nũc

¶ Meditatio ferie sexte.

Lancea salutis. perfidia populi repro/
bati casso vulnere in parietem carnis
ihu diuina miseratione prolata. fora/
mē fecit in petra τ cauernā in maceria
tanq̄ꝫ habitaculū colūbinuꝫ. Exurge
ergo virgo beata: que sola es τ vna di/
lecti columba formosa. esto edificans
in summo ore foraminis apti cordis
τ lateris xp̄i tui. recipe dolorosum gla
diū quem tibi symeon ꝓpheta olim ꝓ
misit. Et tuā: ait ipsius animā pertrāſ
ibit gladius. Vere tuaꝫ ipsius: q̄a tua
fuit ipiꝰ b̄ndicti ihu mlto plus q̄ꝫ tui.
in ipsum totaliter per amoris incendi
um transportata. Vere etiam ipsius
tuam: quia gladius diri supplicij iesu
mortis: tuam dilectissimam animam
pertransiuit. totam se in suos trāspor
tando dolores. Hic comtemplare q̄ꝫ
care sumus redempti τ q̄ꝫ preciose loti
non corruptibilibus auro τ argento.
sed precioso christi ihesu sanguine.

Dic ergo cuz beato augusti. Rogo te dñe, p illa salutifera vulnera tua q̄ passus es p salute nr̄a in cruce. ex q̄bus emanauit ille p̄ciosus sanguis quo sumus redēpti: vulnera hāc aīam meaz peccatricē, p qua etiā mori dignat⁹ es vulnera eā igneo ꝛ potētissimo telo tue potentissime caritatis. Cōfige coꝛ meuz iaculo tui amoris: vt dicat tibi aīa mea. Caritate tua vulnerata sum: ita vt ex ipo amoꝝ tui vulnere: vberrime fluāt lachrime die ac nocte. ꝑcute obsecro dñe hāc durissimā mentē meaz valida cuspide pie dilectōis: vt altius ad intima penetret ꝟtute potētei. Hec aug⁹. Vulnera queso coꝛ meū lancea caritatis: vt tuis dign⁹ efficiar sacram̄tis: q̄ de tuo sanctissimo latere nob̄ ꝓfluxerūt In apertura lateris tui dñe aperuisti electꝭ tuis ianuam vite. Hec porta tua dñe. Justi intrabūt in eam Noli dñe queso iniq̄tatū meaꝝ recoꝛ

dari vt ꝓpter eas mihi claudas aditū
istū: quē peccatoribꝰ ꝛ penitentibꝫ pro
uidisti. ꝓpterea (ſcḋm augusti.) euange/
lista vigilanti ꝟbo vsus est. vt nō dice
ret latꝰ eiꝰ ꝑcussit: aut vulnerauit: aut
aliq̄d aliud. sed apuit: vt innuat ꝙ ibi
quodāmodo hostiū vite apertū ē. q2 inde
sacramēta eccl'ie vt sup̄ dictū est ema/
nauerūt: sine q̄bꝰ ad verā vitā nō intrat.

Pulcra lamentatio beate vir
ginis contra arma christi.

Consumato passiōis xpi a/
gone cū ipa mat̄ sup morte
vnigeniti sui videret celū
terrāqꝫ lugere: ꝛ dolorosum
piaculū fugere corpis ihu
añ suos corpales aspectus attenderet:
quō putas eā affectā similē in se for/
matōem figere. Vere em̄ ipm exēplar
mortis tanqꝫ sigillatiua impressio to/
tā mentem ꝟgineā sculptura simili fi
gurauit: vt merito dicat̄. Jhus matrē

afficiens.i.ad se faciens. quia totã eã
in sue mortis similitudinẽ trãsforma
uit. O quãtis dolorũ stimulis cõtue/
batur mater corp⁹ dilecti filij in cruce
pendere.et q̃si horrore mortis filij: in/
strumenta ipa inferentia: crucem: cla/
uos: spinas ⁊ lanceã: potuit querulo/
sa pietate de temeritate arguere. ⁊ sibi
irrogatas iniurias i ipsa insensibilia
instrumenta: lamentatione retorque/
re deuota ∴ Quasi dicat virgo loquẽs
ad crucem. O dura crux ⁊ crudelis in
tuũ auctorem. qua audacia meũ dile/
ctissimũ filiuz deũ viuum ⁊ eternũ au
des sup tuã rigiditatem austeraz ⁊ du
ram sic crudeli extensione protrahere.
⁊ clauis ferreis tibi sic crudeliter alli
gari. O vos claui creature illius q̃ ve
stris vulnerib⁹ moritur. quo temerita
tis ausu dilectissimã amantissimi mei
filij carnez spiritusancto cõceptam sic
atrociter perfodiendo diuellitis ∴ O

lancea que ex perfida populi reproba
ti casso vulnere in parietez carnis ihu
nati mei: foramen fecisti in petra ⁊ ca/
uernā in maceria. cur tuā acuitatez tā
horribilit tāqꝫ tirānice in mortuū me
uz exercuisti nō tu⁹ extitit inimic⁹ s; ve
rus fabricator. hic cor ei⁹ ⁊ lat⁹ pforare
minime debuisti. Et vos spine nō fuistꝭ
create. vt vr̄i caput pūgeretꝭ auctoris.
Cur dure create vrāz innatā duriciaz
non eliquastis vestri timore auctoris
An non aduertistis solem horrere pi
aculuz opis vestri: Terrā tremere su/
stinendo tormentū illati supplicij. La
pides naturali cōditōe vob duriores
sup filij mei dolore pscindi. Certe vos
nec videre: nec noiari: audire (vr̄a ipsa
crudelitate impediēte) vl' tenuiter pos
sem: nisi quia vos totaliter filius me
us in dulcorē sui humoris ꝯuertit: vt
spernere vos non possim: sanguis de
sanguine meo. ⁊ caro de carne mea.

Ipse eñ dilectissim⁹ fili⁹ me⁹. vos na- tura siluestres et duras: in sui corpis plātauit deliciosissima padiso. Et vos sui sanguinis sic humectauit irriguo vt nō iam alius cibus plus mihi pla ceat q̄z vr̄a deglutire acumina: ⁊ vos i figere cordi meo Sz tu crux alte statu re. si ad me pietate pmota mitti velles ⁊ rigorē tue natiuitat͡z inflectere. vt mi hi inclīata: me pmitteres meū dilectū filiū amplexari: iam tuaꝝ iniuriarum oblita: pacē tecū cōponerem, mente de uota. Amen

Deuotā disputatōem beate virgīs cū cruce: quā quidaz deuot⁹ ꝯtexuit hic ex deuotōe inserādaz eē decreui

O Crux dura q̄d fecisti. Multū certe p̄sumpsisti. Christū deū suscepisti. Qui creauit oīa. O crux redde mihi filiū. Totū meuz solariū. Jam nō expecto aliū. Sicut scripture predicāt. O crux apte respi

¶ Disputatio Marie cum cruce

ce Uide kraz tremere Solē lumē clau
dere. Hec xp̄um deū nunciāt.

¶ Rn̄sio crucis ad btām virginē

O tibi ✠go rn̄deo. q̄ p mūdo ihm
teneo. Hūc tibi nō restituo. Ut mun/
dū a morte redimat. Hec est certe lex
nature. Jugum gue geniture. Om̄es
viuūt isto iure. Ut mors oēs recipiat
Mors ē quies viatoris. Finis oīs
est laboris. Per mortē corp⁹ redēptor
Oportet q̄ trāseat. ¶ Deus mortē ordi
nauit. Mundum morte subiugauit.
Propter hoc ipe gustauit Nō ꝛ alijs
ordinauit. ¶ Nihil cōuenienti⁹ Quā
xp̄us dei fili⁹. Patri succurrit penit⁹.
Secū ad celū puehat. ¶ Uirgo tu e/
ne filia. Matrē dānataꝫ libera. Sol
ue ✠pentis vincl'a Mūdus te laude ✠
uiat ¶ Per hec mundus te laudabit.
Paradisus exultabit. Adā xp̄us libe
rauit. Resurrexit die tercia.

¶ Rn̄sio virginis ad crucem

O crux tua verba audio. Nō tamē dolore careo. Jesuz pēdere video. Jn ter latrones viliter.

Responsio crucis ad virginez.

Jn me deus se hūiliauit. Propter me celum letificauit. Et infernuz spoliauit. Christus agens humiliter.

Sum scala celi ordinata. Sū xpi morte cōsecrata. Adeoqꝫ ꝑdestinata. Vexilluz suz victorie. Debes ergo tu gaudere. Nō debes mūdo inuidere. Sic ꝑ mortem subuenire Voluit eis rex glorie. Mundus debet hāc amare. Et deuote salutare. Se mihi totum inclinare. Pro xpi amicicia

Rñsio pacificate ꝟginis cū cruce.

Pacem simul habeamꝰ. Amplius nō ꝯtendamꝰ Deo cūcta cōmittamꝰ Cui sit laus ꝛ glīa Mortē iaz non timeamꝰ. Crucē oēs diligamꝰ Deuote dominamꝰ. Cum dei reuerentia. Amen.

Meditatio prima diei sabbati de



Meditatio p̄ma diei Sabbati.

De compassione Marie virginis
Dies sabbati specialiter cō-
secratus est marie virgini.
Un̄ si non legitimū habe-
as impedimentuz: decet in
eiꝰ honore missaz deuote ce-
lebrare: habita pariter tūc meoria q̄nq3
gladioꝝ q̄s singulariꝰ ꝑpessa inuenit.
Primū accepit ex ꝓphetia symeonis q̄
puerū ihm oblatū in templū repletus
spūsctō ipm eē saluatorē mūdi cogno-
uit. ⁊ premisso p̄conio (qd in cantico.
Nūc dimittis exprimit) ad matrē pue-
ri dixit. Et tuam ipius aiam ptransi-
bit gladiꝰ In q̄ verbo intellexit gladi-
um doloris: eo q̄ nullꝰ gladiꝰ materia-
lis potest. vsq3 ad animam pertransi-
re. Cuius doloris magnitudinem co-
gnouit ex nulla alia causa nisi a filio
prouenire. Et ideo ad prophetiam il-
lrm expauit stupore vehementi et vl-
tra q̄ credi potest. Ex tūc em̄ cor mrīs

eodem spū plenū: intellexit q filiū suū
vt p nob morte despectissimā suscipe
ret: generauit. Vn̄ quotiēs eū post in
spiceret gemens suspirabat: memor p
phetie: quā cōplendā suo tpe minime
dubitauit. Hic cōtemplare quō gladi
us iste doloris. nō vno die tm̄ aut tri/
bus. sed vsq in diem resurrectōis filij
miserabilit et q̄si sine intermissiōe ipā
cruciabat Specialius aūt tūc quādo
membra ei9 tenera lauando aut aliter
tāgeret et tractar. Vn̄ et dicere poterat
Heu me si qn̄ sanctissimoꝝ mēbrorū
istoꝝ ɔtritōnem corā videre cōtingat.
Sed forsitan dulcis et vnicus fili9 me
us hanc suā mecū faciet miscdiam. et
auferet a me aīam ne videre cogar cor
dis mei immēsum hūc dolorē: mortē
sc eius turpissimā. imo si sic placitū
esset in ɔspectu dn̄i. mortē meā an̄ ei9
passionē: pre cūctis delicijs mūdi hu/
ius et honorib9 desiderarē. Scōm

gladium maria suscepit in ammissiõe
filij per triduū. Cū em̄ dn̄s ihus iam
annoꝝ esset duodecim ⁊ ascenderet cū
parentib⁹ in ierl'm ad diem festū: qḋ
q̇dem iocundū valde fuit marie: vt scꝫ
rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū secū esset in iti
nere. sed nõ multū post: gaudiū h̄ ver
sum est in luctū. qn̄ recedentib⁹ illis re
mansit puer ibi: putantes eū esse in co
mitatu. Nam viri seorsuz ⁊ femīe seor⁊
sum ibāt. Dicem̄ mos antiq̇tus erat
pre deuotiõe meli⁹ suāda. Pueri vero
cū illis vl' istis ire poterāt. Ludol. in
de vita xpi. Cū sero venissent ad locū
vbi hospitari debeāt p̄mo die videns
dn̄a ipm ioseph sn̄ puero q̄ȝ cū eo redi
disse credebat: dolore vehem̄ti ꝯcussa:
cū lachrimis ꝑ domos q̄s decēter pote
rat: sero circūibat: de puero q̄rebat: et
ioseph cū fletu sequebat. Puero autē
tūc nõ inuento: q̄lem q̇etem tūc h̄re po
terāt: tu ipe cogita: ⁊ marie mater q̄ ipȝ

artius diligebat: nec cōsolari poterat. Quid em̄ erat pdere ihm: ꝯspice bene ipam ꝛ vehementer ei cōpatere. q̄a in mag̃ angustia fuit tūc aïa sua. Nunq̄ꝫ exquo nata est vsq̄ꝫ tūc in tāta fuit. Nō ḡ turbemur qñ tribulatōez habemus cū etiā matri sue amātissime nō peper cit dñs. Tandē dña in camerā se con cludēs ꝛ ad oratōem ꝛ planctū se ꝯuer tēs: p totā noctem illā ꝛ sequentes an gustiabat̃ sup dilecto filio suo. Hec di ligēter cogita ꝛ recogita: q̄ntis vulne/ ribus ꝛ cruciatib⁹ cor virgis tūc sauci atū fuerit: que suspiria: q̄ lam̄ta: q̄s an xietates ptulerit: cū tanto tpe quesitū filiū non inuenerit. Jaz experiri cepit q̄lis esset futurus dolor ei⁹ de quo pre dixit ei symeon. Nesciebat ẜgo q̄d age ret. q: thesaurū sibi pie a deo cōmissuz pdiderat. Vñ lamentabiliter poterat dicere illud Geñ. Puer non cōparet ꝛ ego quo ibo: Cōsidera hic q̄ btā ẜgo

¶Meditatio p̄ma diei Sabbati.

de terra sua expulsa ꝛ in egyptū fuga/
ta: in tanta tribulatōne posita filiū nō
perdidit. sꝫ postq̄ ad festiuitates iuit:
ip̄m amisit: ꝑ quod datur intelligi: q̄
iesus sepe in aduersitate custodit et in
p̄speritate ꝑditur. Postq̄ ergo cū ma
gno labore ꝛ lachrimis plurimis: rediit
in hierusalez querēdo ip̄m: potuit di/
cere illud Can̄. ij. Quesiui quē diligit
aīa mea: quesiui illū ꝛ non inueni: scili
cet inter cognatos ꝛ notos. Surgaz
ergo eundo de loco ad locum ꝛ circūi
bo ciuitatem ꝑ vicos ꝛ plateas. ꝛ que
raz quē diligit anima mea. Et post tri
duum ammissionis (vt dictū est) inue
nerunt eum in templo: in loco vtiq̄ de
uoto et sancto nō alibi. sed in loco do
ctrine sacre deputato ꝛ oratōi. ꝛ viden
tes eū in medio doctorū: amirati sunt
valde ꝓpter rei inexꝑientiā: quia nūq̄
tale fecerat Mater āt ei⁹ qui reuiuiscēs
exhilarata: deo gratias egit immēsas.

At puer iesus videns matrē: venit ad
eā: quē ipa suscipiens ⁊ dulciter oscu⸗
lans: ac deinde respiciēs in faciē ei⁹ de
corā dixit. fili q̄d fecisti nob sic. Greg.
Maria maternis affecta visceribꝫ: q̄i
cū lamentis inq̄sitōꝫ dolorosaꝫ: ondit
⁊ oīa sicut mater fiducialiter ⁊ hūiliter
⁊ affectuose exp̄mit dicens. fili q̄d feci
sti ⁊c. que fuit pia de ei⁹ absentia ꝯque
stio. Ecce pater tu⁹ ⁊ ego dolētes: scꝫ d
ammissione et absentia tua: quereba⸗
mus te. cui⁹ p̄ntia est nob dulcissima
Quib⁹ respondit. nō exasperādo sꝫ in
struendo. Quid est q me querebatis
scꝫ inter cognatos ⁊ notos: cū potius
deberetis me querere in tēplo qd ē do
mus p̄ris mei: ideo subiūxit: nesciebā
tis q2 in his que p̄ris mei sunt oportꝫ
me esse. Et nota q istud fuit p̄mū ver
buꝫ qd ab ore saluatoris p̄latū ē legi
tur. In q̄ suā diuinitatē expressit. ⁊ fu
it tante altitudinis. q maria ⁊ ioseph

ip̄m non intellexerūt. Uel pre nimia leticia nō aduerterūt. Ipse ṽo ad mr̄is reqsitiōem ⁊ volūtatē rediit cū ill' naza reth. ⁊ erat subdit⁹ illis Ondens nob in exēplo vt interdū bona maiora om mittere. ⁊ miora p bono obediētie fa/ cere ꝯueniat. Ex his ḡ eligatur paciē/ tia in singularē amicā hoc tp̄e incola tus hui⁹ mūdi Si eñ dn̄s ih̄s paren tes suos tam iustos tā sctōs (se eis ad tp̄s subtrahēdo) sic tribulauit: ad no/ strā illud factū eruditōem credam⁹: vt cū nos ꝓpter peccata nr̄a plurima: per varias tribulatiōes (tanq̄ꝫ filios q̄s h arguit ⁊ castigat) ꝓbauerit: patientiā in salutē aiaꝝ nostrarū discamus. De hac amissione ⁊ reinuentōe pueri ih̄u pulcre ⁊ alte loq̄tur. Ubertin⁹ in scd̄o li. ca. vij. de arbore vite crucifixi iesu: multas ꝓfundas questiones mouēs ⁊ pulcerrime soluēs. Terciū gladi um accepit maria in filij sui captione.

Cuz eñ beatus iohãnes sociuz suum
petrũ post trinã negatõez mgr̃i de do
mo cayphe abeuntẽ ⁊ amare flentẽ am
miserat: timẽs ne forte sibi similia eue
nirẽt: etiã ipe recessit ⁊ venit nocte illa
in domũ suam in q̃ forsitan maria ma
ter dñi cũ matre iohãnis (que soror do
mine erat) et aliis mulierib⁹ manebat.
Uel (vt alij dicũt) iohes dimisso dño
iesu in domo cayphe: cucurrit versus
bethaniaz ad domũ magdalene vbi ꝓ
go remãserat: qñ xp̃us cũ discipl'is ve
nit hierl'm ad cenã faciendã. ⁊ ibi cla/
mãs ad hostiũ a virgine orãte: tremẽte
⁊ attonita audit⁹ est. Aduocauit mox
magdalenã dicẽs. Surge filia, ⁊ audi
amus q̃d nob̃ de filio meo significat.
Intromissus iohãnes eiulãs flens ⁊
lachrimãs dixit. heu me venerãda ma
ter: q̃z durus tibi nũcius venio. Et cũ
pre singultib⁹ vix loqui valeret: inter⁊
rogabat a ꝟgine cõlachrimãte. Ubi

Meditatio p̄ma diei Sabbati

est filiꝰ meus: vbi est iesus meꝰ: Quid actū est de filio: viuit adhuc: an iudei interfecerūt euʒ: Heu me dolentē nimiū. Et iohānes rūdere poterat: Nō dū mortuꝰ est sed iudas scarioth dominū ꝛ mgr̄m vendidit inimicis suis: et tradidit eū nocte ista iudeis: quoꝝ ministri cōprehenderūt illū: ꝛ captū ligatū ac vinctū duxerūt in domū cayphe Asserūtq; neq; illi pharisei et scribe eū debere morti adiudicari. O q̄ʒ gelidū factū est tūc cor illud virgineū: q̄nto ve dolore repleta fuit aīa eius: Tūc gladium symeonis (quē tot annis expectauerat) cuʒ magna cordis tristicia atrocius sensit. Alij dicunt ꝙ maria in spiritu cognouerat: quādo et quomō captꝰ fuerat. Que statim cum inestiabili lamento fletu ꝛ planctu exiuit cuʒ iohanne: magdalena ꝛ alijs comitātibus. hierusalem festina petens: ꝛ mane veniens vsq; ad domū pōtificis (vbi

multitudinē congregatā inuenit: qm̄
ad pilatū ihūs mittendus erat) tēpta
bat ad filiū ꝓperare: sed nō ꝑmittebat̄.
Nūc clamare potuit altisona voce: fi/
li mi ihū: ihū fili mi: vbi es ꝺlectissime
fili. vbi te inueniaꝫ? Quis te cepit: cur
te mihi abstulerunt benignissime fili?
Et similia poterat dicere. Et dū vide/
ret armatos iudeos atꝫ gētiles domū
cayphe intrare ꝛ exire (q̇ oēs tanq̄ꝫ lu/
pi rapaces in agnū mā suetissimū seui
ebāt) multiplicabat̄ dolor ipi⁹ nimis
Et dū sic angustiata staret: mox edu/
cūt dn̄m ihm̄ hn̄tem man⁹ retro colli/
gatas: quasi fur esset et latro in medio
armatoꝝ: q̄s ante ꝛ retro habuit: a dex
teris ꝛ a sinistris ꝓpter metū cōis vul/
gi: q̄s summi sacerdotes ꝛ ṗncipes m̄l
tū timebāt. Et cū ipa mestissima ma/
ter (cū his q̇ secūt erāt) videret sic liga
tū: afflictū: ꝯsputū: ab oībus despectū
a discipl'is derelictuꝫ. ac omi solatio ꝛ

auxilio destitutũ: non loquentẽ: nõ se
excusantez: sic vituperabiliter ꝛ enormi
ter a tãta mltitudine armatoꝝ crude/
liũ duci ad sistendũ tribunali iudicis
iniqui. ꝛ cõdemnandũ morti: quanto
fuerit dolore ꝛ amaritudine repleta: ñ
posset dici. vel ſmõe explicari. Dñs aũt
vidẽs matrẽ ꝛ forte audiẽs eã sic lamẽ
tantẽ in tãto dolore valde dolebat ipe
ꝛ adaugebat angustia mẽtis sue. Sci
ebat eñ ꝙ pro ipo vsqꝫ ad euulsionez
aĩe a corpe dolebat. Naz q̃nto int eos
erat amor vehemẽtior: tãto vtriusqꝫ do
lor cõpassionis intensior. Cõstat aũt
ꝙ nunqꝫ inter matrẽ ꝛ filiũ maior ꝛ in
tensior fuerit dilectio. Amor eñ q̃ de
bet eẽ patris ꝛ matris ad filiuz: erat in
virgine sola. Et hoc sciens dñs (q̃ oĩa
nouit) vbiqꝫ ei multiplacabat dolor ꝛ
angustia. In illo ḡ mutuo conspectu
magnus valde dolor fuit vtrinqꝫ. Uel
forsitan auertit vultũ suũ sputis iude-

orum totũ maculatũ: ne plus augeret
matris dolorẽ. qđ vtiq3 etiã sine vtriuſ
q3 speciali miseria nõ fuit. ¶ Quartum
tũc gladiũ mater dolorosa accepit qui
aiam ꝟginis pertrãsiuit: qñ iuxta cru
cem filio in ea pendẽte stetit et eũ ꝑmo
intuita fuit tã misere ꝛ crudeliter expã
sum ꝛ laceratũ ꝛ oibus vestibꝫ spolia
tũ ꝛ manibꝫ ꝛ pedibꝫ ꝯfossũ ꝛ totũ san
guine ꝯfusũ nolẽs deserere morientẽ
quẽ viuũ añ nunq3 reliq̃rat. ꝛ q2 ei nõ
dabat' mori cũ filio: saltẽ oculos habe
bat fixos i eo suspẽso: imo i cruce dña
mũdi: regia celi cũ filio affixa stabat: fi
lius em̃ in corpe sparsa: ipa ꝟo in aĩa
oĩa illiꝰ vulnera habuit vnita. O q3
miserabilis intuitꝰ. ꝛ aspectꝰ intolera-
bilis vñ dolor inexplicabil' nõ imeri-
to aiam eiꝰ ꝑtrãsiuit: nec solũ ex intui
tu. sed etiã ex auditu. cũ audiret hicin
de blasphemãtes: ac filiũ subsãnãtes
atq3 dicẽtes. Vach q̃ destruis templũ

ꝛ in triduo reedificas. si fili⁹ dei es de-
scende de cruce. ꝛ alia m̄lta in derisuꝫ
ꝓferentes. Uñ poterat virgo illa san
ctissima lamentabiliter dicere. O fili
mi aīe mee olim ꝯsolator gaudiū: nūc
aūt gladius penetrabilior om̄i mucro
ne acutissimo. Fili mi quē nouē men-
sibus in vtero tenui: quē ꝑuo lacte pa
ui: quē totiens infantem ꝛ paruulū pā
nis inuolui: in cunabulis reposui: ꝛ a
morosis amplexib⁹ strinxi inter vbe-
ra mea: ꝛ oscl'ata sum vbi sunt gaudia
que de te suscepi: cōuersa sunt mihi in
merorē ꝛ luctū. Ubi gabriel mihi di-
cēs. Aue gr̄a plena: Om̄ia conuersa
sunt in ve ve. Ubi angeli cantātes in
tua natiuitate. Jam sol ꝛ omnia me-
cum plangunt. Ubi pastores ad pre-
sepe venientes: vbi reges oriētales te
adorantes. Ecce om̄es te blasphemāt
Ubi gr̄a ꝑ triginta tres ānos tua dul
cis cōuersatio ꝛ iocūda familiaritas:

O q̃ʒ infelix fctã ẽ mihi ꝛ tibi dies ista
Heu me miserã. Ecce iaʒ morieris et
nihil mihi dicis: ꝛ q̃d faciã ego sine te
filio meo? Quo diuertam? Ad quem
ꝯfugiã? Tu mihi paẗ: tu frater. tu mi
hi blandidus filiꝰ eras. Tu mee diui
cie: tu delitie: tu mea gl'ia. O me deso/
latã que tm̃ filiũ in cruce video defice
re. O amãtissime fili loq̃re matri tue:
loquere vt audiã vocẽ tuã. Non dene
ges mihi qđ postulo Exaudi me ꝛ ver
bo tuo ꝯsolare: ne deficiã in hac tribu
latiõe. O fili mi lumen ocłoꝝ meoruʒ
ꝯdescendisti latroni misericorditer lo
quẽs ei? Acquiesce itaq̃ȝ voto matris
tue. ꝛ dic mihi q̃d factura sim? cui me
orphanã reliq̃s? Latroni ꝑadisum ꝓ
misisti hodie: ꝛ mihi m̃ri tue mestissi/
me nullã ꝯsolatõnez tribuis. Judeis
pius pro q̃bus orasti et latroni: mihi
durus. His vel sil'ibus q̃relis pulsa/
bat tristissima mater aures afflictissi/

Meditatio pma diei Sabbati

[V]mi filij sui: qui nō minorē penā experi-
ebatur in mēte ꝓpter teneritudinē ma
tris: quā sentiebat in corpe a plāta pe
dis vsqꝫ capitis verticem vulnerato.
Gerson. in ij. tracta. super magnificat
Quid sibi vult q̄ vnā suam vnice di
lectā matrē sustulit in ꝯsolabilem. qm̄
de cruce latronē ptinus ꝯsolabat. Au
diēte em̄ matre et incōsolabiliter anxi
ante (qm̄ ptrāsierat doloris gladius
aīam eius) Dixit. Amen dico tibi ho
die mecū eris in paradiso. O mitissime
ihu ꝛ vbi erat mater tua Nonne pñs
nonne vidisti ꝛ audiuisti lamentantē
nōne cognouisti dolorē ingentem cor
eius ꝛ aīam secātem? Cur nō ꝯsolaris
O vere terribilis in cōsilijs deus sup fi-
lios hoim. Quis hoc estimasset? Quis
credidisset? Quis sperasset? Assumit
ad glie paradisum aīa latronis. ꝛ aīa
matris relinquit ad lamentū. Qui lon
go tpe post pater ingressus ad idē filij

regnũ. Potuit inuidiã sibi facere glo
rificat⁹ ipe latro: si non fecisset eã cari/
tas vnũ cor ꝛ vnã aĩam cũ eo. Suasit
eadẽ caritas (querẽs que dei sunt) ha
bere vitã in paciẽtia ꝓpter electos dei:
ꝑ se ꝛ ex se docendos de misterijs ꝓe fi
dei: vt ꝓprios filios q̃s tũc sub cruce cũ
maximo dolore ꝛ amaritudine genuit
vt ĩ verbo seq̃nti mistice spũscto dictã
te declarat. Audi em̃ q̃d dixerit matri
sue taliter lamentanti aliq̃liter conso
lando ꝛ ꝯmendãdo eã dilecto discipu
lo iuxta crucẽ stãti: in q̃ q̃uis xp̃ianus
venit intelligend⁹. vt sup̃ patuit. In/
q̃t em̃. Mľier ecce fili⁹ tuus. Et q̃uis
aliq̃lez ꝯsolatõez in illa cõmendatõne
debuit accipere: fuerunt tñ oĩa viscera
ei⁹ cõmota. ꝛ si adhuc q̃cq̃ȝ sensibilita
tis ꝛ viriũ in ipa manebat. hoc totuȝ
immerserat amaritudo: ad illaȝ ei⁹ vo
cẽ qua sic loq̃ẽs de cruce valefecit ei.
dans sibi iohẽm ꝓ se ꝛ vocãdo eã mľie

rem nō matrez. O q̄ntum lamentū et q̄ntus flet⁹ in ipa tūc inundauit. Dic ioseph⁹ q̄ fletus sub cruce ad sangui/neū sudorē se extēdebat: ⁊ in m̄ltis pti bus orb: sanguis d̄ celo fluxit in hora passionis xp̄i. in signuz q̄ sanguis ei⁹ innocēter effusus req̄reret a nob ⁊ cruci figentiū manib. Bern̄. An non pl⁹ q̄z gladius ſmo ille: reuera ptrāsiēs aīaz suā ⁊ ptingēs vsq̄ ad diuisionē anie ⁊ spūs. Mulier ecce filius tu⁹. O q̄lis cōmutatio. Quomō non suaz affectu osissimam aīam pertransiuit hec audi tio: qn̄ ⁊ nostra (licet saxea licz ferrea) pectora: sola recordatio scindit. Am/pli⁹ aūt auxit dolorem ꝟginei cordis. cum vrgente dolore ⁊ mortis articulo imminente. audiret filium cuz clamo re valido ⁊ lachrimis expirantem. Et ad quodlibet verbuz quod post ei⁹ cō mēdationem in cruce ptulit. cor eius doloris gladius transfixit. videlicet.

Cum ad patrē se clamaret derelictum
Cū in indicibili pena sua sitire se dice
bat. Et tandē q̄ntum dolorē senserit
post expiratiōem in lanceatione fideli
anime cōmitto contēplandū. De qua
iterū. Bern. Uere tuā mater aīam (o
beata) gladius ꝑtrāsiuit. Alioq̄n non
tuā pertrāsiens nisi carnē filij tui peni
traret. Et q̄dem postq̄ȝ emisit spm̄ tu⁹
ille ih̄us: oīm quidē: sed specialiter tu⁹
ipius plane non attigit aīaȝ crudelis
lācea q̄ ipi (nec mortuo parcēs) cui no
cere non posset. aꝑuit lat⁹. sed tuā vti
q̄ȝ aīam ꝑtrāsiuit. ipius nimirū aīa iā
ibi non erat sed tua plane nequibat a
uelli. Tuā ḡ ꝑtrāsiuit animā vis do/
loris. vt plus q̄ȝ martirem merito pre
dicem⁹ in qua nimirū corporee sensuȝ
passionis. excessit cōpassionis affect⁹.
hec ille. Nescio si in aliquo passionis
xp̄i artic'lo tristissima mater intensio/
ri dolore repleta fuerit. licet in oībus

intensissime doluit q̄ȝ nūc. dū inimico
furori. oīs pena filio viuenti ⁊ moriēti
illata minor erat vt etiā mortuū extin
ctūq̄ȝ corpus: crudelissimo vulnere vsq̄ȝ
ad cordis lachrimatiōem dissecarent.
Torrens passionis tūc in sola matre
fluctuabat: qui prius ⁊ filiū ⁊ matrem
ꝑfluebat. ¶ Quintus gladius dolo
ris aīam eius ꝑtransiuit: cū videret fi-
lium eius depositū de cruce: qui vitam
dat oībꝫ: corā se mortuū: cruētatū: mor
te pallidū: plagis liuidū: vulneratū: di
laceratū. ⁊ ꝑ oēs ꝑtes corpis miserabi
liter ⁊ lamētabiliter cōtrectatū. vt in eo
esset ꝯpleta ꝓphetia iā sepe recitata ab
Esaia. A planta pedis vsq̄ȝ ad verticē
nō est in eo sanitas. Quid mentis cre
dimus habuisse virginē: cū videret spe
ciosum forma p̄ filijs hoīm tam crude
liter occisum: vt nō esset in eo spēs neq̄ȝ
decor. Cū eīm ioseph ille nobilis ⁊ Ni
codemus doctor legis: discipuli dn̄i. li

cet hucusq3 occulti: nūc aūt audacter. ve
nissent ꝓpe crucifixionis locū (vt dicit
ludolfus) genua flectētes adorauerūt
dñm. Et cū appropinquasset ad crucē:
ad cuiꝰ pedes iacebat mesta mater an
xia nimiū de corpe ponēdo a cruce: cū
maria magdalena ꝛ maria iacobi ꝛ ma
tre filioꝝ zebedei ꝛ iohāne ꝛ ceterꝭ. quā
reuerēter (lacrimātibꝫ oclis) salutātes
ab eadē etiā decēter recepti: dixerūt O
mesta mater ꝛ dña: venimꝰ vt filiū tuū
ꝛ mgr̄m nr̄m deponamꝰ de cruce. recō
damusq3 honorifice in sepulcro. Que
ipa audiēs q̄si de morte ꝯsurgēs: pau
lulū reuixit spūs eiꝰ Stās igit̄ mater
cū anxietate mlta brachia extēdebat vt
dilectū filiū tangere posset Et cū auul
si fuerūt claui de manibꝫ ꝛ pedibꝰ. sus/
cepit eū cū astātiū auxilio int̄ brachia
sua: stringēs eū ad tristē pectꝰ suū. ꝛ ru
ens in āplexus ꝛ oscula. de dilecto suo
satiari nō poterat. Corpe igit̄ dñi in

terrā posito adorabat eū. Deinde cuȝ mlta caritate dolori ingenti mixta: cō trectabat sua sanctissima membra: caput cū scapulis suscipiēs in gremio ⁊ spineā coronā extrahebat ab illo. ⁊ osculabat illud multipliciter pforatuȝ ⁊ cruore respsuȝ dicēs. O caput dignū diademate ⁊ corona impiali: q̄ꝫ turpit coronatum et dire te vidi huc vsq̄ꝫ corona spinea. Inspiciebat liuidā faciē ⁊ illā merens osculabat dicēs O decora facies ⁊ speciosa nimis. ex qua p tot ānos tm̄ gaudiū suscepi: quō facta es vt leprosa? Deinde pforatas manꝰ suscipiebat amorose osculās. ⁊ latꝰ tangebat hasta aptuȝ: referēs semp piissima vba cōpatiende querele. Nec puto aliq̄s posset plene inuestigare. q̄liter vgo depositū de cruce filiuȝ dolenter lamētabatur Magdalena vo pedes (apud quos olim tantā gratiam meruerat) tenebat. Alij vero autem circumstant

⁊ oēs planctū magnū sup̱ eū faciūt Ui
dētes aūt Joseph ⁊ nicodemus dolorē
mr̄is vehementē nimis: quē ex visu et
ꝯtactu filij mortui habebat: valde ti/
muerūt matrē ꝑdere cū filio. ⁊ idō festi
nabāt corpus illud mortuū abscōdere
ab oculis mr̄is: rogādo vt ꝑmittat cor
pus dn̄i ꝑungi: ac lintheamīb⁹ inuol/
ui: ⁊ sepeliri. Ipsa vero ꝯtendebat di/
cens. Nolite amici mei tam cito filiū
meū auferre mihi: vel me secū sepelite.
Illū adhuc paululū relinquite mihi:
vt faciē ipsius valeā ꝯtemplari. ⁊ inde
aliquantulū ꝯsolari. Illi volebāt eū
tradere sepulture. ⁊ ipsa volebat eū re/
tinere. ⁊ sic erat hec pialis et miserāda
ꝯtentio inter eos. flebat illa lachrimis
irremediabilib⁹. Ipsius lachrimaꝝ tā
ta vbertas fluebat: vt caro cū spū in la
chrimas resolui putaretur. Rigabat
lachrimis faciē ⁊ extincti filij corpus.
⁊ ꝑfundebat vndiq; plagas eius. lapi

pidem quoq̧ sup quez positū erat cor/
pus adeo lachrymis madebat. vt ad/
huc apparere dicātur. q̇ lapis ī ingres
su eccl'e sancti sepulchri esse memorat.
Aspiciebat vulnera corp̄is ⁊ vultū e⁹
⁊ caput. videbat spinaꝝ pūcturas. de/
pilatōnē barbe. . faciē ex sputis et san/
guine deturpatā. et de aspiciēdo et flen
do nō poterat satiari Quātas igit̄ la/
mētatōes. vlulatus. plāct⁹ ⁊ fletus su/
per idē corp⁹ vnici filij tūc fecerit: verb
explicari non posset. Credēdū tn̄ est ꝙ
nullos plāctus irratōabl'es fecerit. qꝛ
dolor ei⁹ ad rōnē supiorē nō ptingebat
Cogita etiā q̄ɜto affectu ille sctē mlꝛeres
q̄ sibi sedule ministrātes dū viuerent: il
lud sacꝝ corp⁹ nitebātur cōtingere. ⁊ se
maternis fletib⁹ sociare. Sɜ ille dile/
ctus iohānes expti amorꝭ memoria. ⁊
corpalis aspcūs figura: doloꝝ pariete
pfossus: totū se lamēto sacri corporis
⁊ q̄li poterat refrigerio suspirijs ma/

ternis exhibebat. Magdalena vo pedes dñi qs alia vice lachrimis cōpunctionis rigauit: nunc mlto magis vndis lachrimarū cōpassionis largit lauit. Aspiciebat pedes sic vulneratos ꝛ pforatos: desiccatos ꝛ sanguinolētos ꝛ flebat amarissime: ꝛ pre dolore videbatur deficere. Similiter flebāt vehementer ꝛ alij. Ac etiā angeli pñtes ibi Vñ Aug⁹. O qs angeloꝝ vl archangeloꝝ illic nō flesset: vbi cōtra naturaꝫ auctor nature: immortalis deus: mortu⁹ hō iacebat: videbāt xpi corpus sic male tractatū ab impijs: sic laceratum iacere: ꝛ mariā (totā suo cruentatā sanguine) sic amarissime flere: ꝛ nullo modo suas lachrimas posse refrenare. Sicut em̄ possibile fuit deū p assumptū hoiem mori: sic possibile fuit angelos bonos i morte dñi sui dolere. hec aug⁹ Vñ puto ꝙ istoꝝ ꝓlongatiōe fletuuꝫ ꝛ deuotoꝝ luctaminū: quib⁹ ma

Meditatio p̄ma diei Sabbati

ter a filij corpe auelli nō poterat: ꝛ q̇b⁹
ip̄a illoꝝ corda eliquabat i lachrimas
vsq3 ad horā tardā sepultura ꝓtracta
fuit. Hic ꝯtēplare quō duos dolores
in corde pugnauerūt mestissime mr̄is
Prim⁹ fuit quē de morte filij habuit.
Scōus q2 si mors illa nō fieret: gen⁹
hūanū saluū a morte scōa non esset sz
posterior priorē supabat. Vn̄ ꝛ ꝯgrue
dicere poterat. Mihi viuere xp̄us est
ꝛ mori lucrū. Hoc est: vita filij vita est
cordis mei: sz mors sua lucrū est gene
ris hūani. Merito ergo matrē dn̄i sicut
ꝛ ip̄m dn̄m: singularius diligere tene
mur. Nā sicut fili⁹ plus nos q̄3 se dilex
it: volūtarie se p nob in mortē offerēs.
vt eternaliter secum viueremus: ita et
mater sua: imo etiam nostra: plus no/
stram salutem q̄3 vitam fili sui vnici di
lexit. Tandē vero dn̄a ad instantiā io
hannis ꝛ alioꝝ appropinquāte hora

noctis tāq̄ʒ grata et discreta licet: vt se
pe dictū ē. mestissima āplius cōtēdere
noluit: ꝑmisit corpus dn̄i inungi. in/
uolui et aptari. Quo sic aptato: vide/
bāt oēs mrēm amarissime flentē: oī so
latio destitutā: vt nō solum dn̄m extin
ctū: sʒ sup ipaʒ dabāt oēs plāctū mag
nū. et cū ea ec amarissime flebāt. vt vix
q̄sq̄ʒ eoꝝ loq̄ posset.. Tūc dn̄a videns
ꝙ ampli⁹ differre nō posset: ponit vul
tū sup faciē filij sudario inuolutā. ⁊ ex
inundātia lacbrimaꝝ m̄lto magis la
uit faciē e⁹ q̄ʒ magdalena pedes Et sic
signās et benedicēs corp⁹. Et tūc oēs
adorātes flexis genib⁹ et pedes oscu/
lantes portāt ad monumētū. qđ dista
bat a mōte caluarie q̄nq̄ginta passib⁹.
Piā āt cōcertatōnē dilatōis sepultur
inter deuotā virginē ⁊ aduenietes dis/
cipulos deuotus lamētator passionis
iesu et eximius doctor Bernardus in
quodā describit tractatu de sacre vir/

ginis planctu. Terminato aūt sepul
ture officio cogita cū quantis gestibꝰ
ipꝫ sacꝝ saxū sepulchri materna cōple
ctebātur brachia. rigabāt ocl'i oscula/
bātur labia. et totus gestꝰ corpis intra
sua p̄cordia absorbere videbatur sepl'/
crꝝ. Attēde aīa deo deuota q̄nte iacula/
culatōis aspectū p̄bet maternꝰ contui
tus: qn̄ a sepulchro filij dolorose auul
sa: facie pallēs. respsa sanguīe cū anhe
losis suspirijs et gemitibus interrup/
tis et fletibꝰ lachrymosis in manibus
dilecti iohannis et illoꝝ fideliū deuo/
toꝝ in ciuitatem reducitur: cuiꝰ tūc ce
na erat (qꝛ adhuc ieiuna) lachryme cū
lamēto Certe qꝛ nō pcutit: imo q̄ non
cōterit cōpassionis affectu in tali me/
moria virgīs mr̄is: degener ē filius. ꝛ
sua miseratione indignus. Sꝫ et illa
magdalena deuota tāto ferebat cord' i
cendio: tāta pietatis afficiebat dulce/
dine tā validis trahebat vinculis cha

ritatis: vt feminee fragilitatis oblita
nō terreretur noctꝫ caligine: nec retar
daret̄ ꝑsecutorū īmanitate: nec arma/
tura custodū a visitatōne sepulcri: q̄n
poti⁹ foris stās ꝛ rigās lachrimis mo
numentū. recedentibꝫ alijs nō recede
bat: ꝑ eo ꝙ diuine dilectiōis igne suc
cēsa tā valido vrebat̄ desiderio ꝛ com
passionis vulnerabat̄ amore. vt nihil
ei saperet nisi flere. possetq̧ veracit̄ cū
maria virgine illud eructare ꝓpheticū:
fuerūt mihi lachrime mee panes die
ac nocte. Dic ḡ in deuotōe cordis. De⁹
me⁹ ꝓ me tot⁹ ī mortē tradit⁹ bone ihu
cōcede mihi: quāq̧ in oēm modū ime
ritoꝛ indigno: vt q̄ his: corꝑe interesse
non merui: fideli tn̄ (licet arida) mēte
eadēꝫ ꝑtractans: illū ad te deuꝫ meū ꝑ
me crucifixū ꝛ mortuū cōpassionis af
fectū experiar: quē innocēs mater tua
ꝛ dilect⁹ tuus discipl's ꝛ frater vterin⁹
ꝑ adoptiōis grām ꝛ recōmendatōneꝫ

maternā iohēs apl's. ⁊ penitens mag/
dalena cū sodalib⁹ suis in ipa tue paſ
sionis hora senserūt. Sed hic deuot⁹
contēplator ammirari posset. cū null⁹
vnq̄ʒ hoim tm̄ in corde senserit dolo/
rē: sicut maria mater ⁊ virgo in filij sui
amātissimi morte: cur ergo nō sit mor
tua pre nimio dolore? Et assignantur
hui⁹ tres cause. Una fuit certitudo re
surrectionis filij post triduū: que mul
tū eaʒ ꝯfortauit ne deficeret. Scd̄a re
dēptio toti⁹ generis hūani de captiui
tate diaboli ꝑ morteʒ filij sui. q̄ inesti
mabili fauore dilexit. Tercia ⁊ poten
tissima fuit gr̄a ⁊ virt⁹ spūssancti: q̄ q̄n
dam ei obumbrās vt filiū dei in sua v
tero ꝯciperet. Nūc q̄ʒ illā in tāta tribula
tōe in esse cōſuauit ne deficeret. q̄ vtiq̄ʒ
in tāt̄ʒ doloribʒ ienarrabilib⁹ i vita nō
durassʒ si n̄ eā vis diuia ꝯſuassʒ. Vn̄ sʒ
q̄nq̄ʒ dolores marie gn̄ales (licet pl'es
speciales) q̄b⁹ oim sctōꝝ passiones: q̄s
in suis corꝑib⁹ pertulerūt: nō poterūt

adequari. Qui (vt pie credit') ita sunt priuelegiati. vt quicūq3 a q̄buscūq3 anxietatibus et dolorib⁹ opp̄ssi fuerint. si beatā virginē pulsauerint. et de illis suis dolorib⁹ eā cōmonitā habuerint exaudiantur et eripiantur a quacūq3 tribulatōe Dicamus ergo clamātes ī celū Virgo sctā subueni nobis miseris. et propter dolores tuos quos sustinuisti nos eripe a dolorib⁹ p̄ntibus et protege ab eternis.

¶ Meditatio secunda diei sabbati. videlicet de morte.

Meditare o homo. et ab oculis tuis nūq3 recedat q̄ p⁹ modicū sis ab hac vita in aliam ignotā regionem transiturus. et oēs res mūdi/ glām et hōrem et q̄ cūq3 alia in q̄b⁹ in hoc mundo delectaris hic sis relicturus. Dic ei hora. omni die fini et vltime hore appinquas. Scrutare igitur et q̄ntū po

tes interdũ affectũ in te trãsforma ho/
minis morientis. et forma in te et me/
ditatione tua quasi statim moriturus
esses. et iam sit pñs qd sine dubitatõe
adhuc tibi pñs erit Uide igitur sic af
fectatus quãtus tibi dolor inest. quã/
tus cõscie remors⁹ et internus clamor
de malis delectationib⁹ tuis. quãtuz
dolebis q te non emẽdasti. et a delecta
tionibus tuis te nõ auulsisti. q dei p̃
cepta transgressus es Nã illa hora vi
debis q̃d meruisti. et q̃d cõmisisti Ad
huc ante oc'los tuos singl'as delecta/
tiones vide singula vicia et passiones
quib⁹ modo dulciter delectaris Co/
gita q̃ amarũ erit tibi tũc a delectatio
nibus separari. et quãtũ dolebis q vi
uens non fuisti cõcupiscentiis mortu
us. Deinde cogita et forma in te talez
affectũ vt si aĩa tua statim deberet exi/
re. q̃ libenter oẽm delectatõnez velles
relinq̃re. q̃ gratanter oẽm laborẽ 7 pe

nitentiā arripperes: si vitā posses obti/
nere. Cogita dinde in illa hora q̄ȝ bre
ue videbit̄ tibi om̄e temp⁹ vite tue ⁊ de
lectatōnuȝ tuarū. Tūc videbis totuȝ
tēpus tuū transisse q̄si somnū vł sicut
vmbrā: maxime cū perpendis instare
eternitatē que nunq̄ȝ finiet̄. Mors lō
gius abesse nō pōt. Naȝ si nongentos
vite excesserim⁹ annos. sicut añ dilu/
uiū gen⁹ vixit hūanum. Et si mathu/
salem nob̄ tēpora donarent̄. nihil tñ
esset p̄terite vite longitudo: cū esse de
sisteret. Itē nī inter eū qui vixit centuȝ
annis ⁊ illū q̄ mille: q̄ostq̄ȝ idem finis
vite venerit ⁊ irrecusabilis mortis ne
cessitas aderit. quid hȝ vn⁹ plus alte/
ro? Transactū om̄e tp̄us tantūdeȝ est
nisi q̄ ille q̄ magis senex est: magis onu
stus pctōꝝ fasce p̄ficiscit̄ ex hac vita.
Deinde cogita q̄ntus tibi erit dolor q̄
tā pro minima delectatōne breuissimi
tp̄is āmisisti delicias: letitiā ⁊ gl̄iaȝ sē

¶ Meditatio scđa diei Sabbati.

piternã. Perpende etiã q̄ oẽs iste de-
lectatões nihil tibi tũc ãpli⁹ ꝯferent q̄z
q̄ amarã mortẽ faciẽt amariorẽ. Tan
to ei difficili⁹ hinc sepaberꝫ q̄nto plꝫb9
reb9 inordinatꝫ ꝯcupiscẽtijs fuerꝫ alli-
gat⁹ Vñ Sap. Eccli. xli. O mors q̄z
amara ẽ mẽoria tua. hoĩ sano ⁊ pacem
hñti in substãtia sua. Cũ aũt talẽ affe
ctũ in te formatũ ⁊ cordi tuo ĩpressum
senseris. tũc ꝑcede vlteri⁹ cogitãdo q̄
illa hora certissime veniet ⁊ est tibi in-
euitabilis. Berñ. Cur ego vitã istam
tãto tẽpore desidero: in quo q̄nto am
plius viuo tanto plus pecco. Quãto
est vita lõgior: tãto culpa maior. Quo
tidie nãqꝫ crescunt mala ⁊ subtrahunt
bona. Assidue variat̄ hõ ꝑ prospera ⁊
aduersa ⁊ ignorat quãdo moriat̄. Si
cut eñi stella in celo choruscãs velocit̄
currit ⁊ repẽte deficit Et sicut scintilla
ignis subito extinguitur ⁊ in cinerem
redigitur. sic cito finitam datur istam

cernere vitam Dū ei libēter ac iocūdis
sime moratur homo in mundo. diuq̄
se victurū arbitrat̄. ac multa longo tē
pore disponit agēda subito rapitur in
morte. ⁊ ex improuiso auferk̄ vita a cor
pore Dies ei hominis sunt sicut vm/
bra sup̱ terrā. ⁊ tūc est prope nihil dū
stare videtur. Cur ergo thesaurizant
in terra cū sine dilatōe transeat. et illd
qd colligit̄ et illeq̄ colligit. Et tu ho/
mo quē fructū expectas in mundo. cu
ius fructus ruina est. cui⁹ finis mors
est Utinā saperes ⁊ intelligeres ac no
uissima p̄uideres. Dic mihi vbi sunt
amatores mūdi q̄ ante pauca tp̄a no/
biscū erāt nihil ex eis remāsit nisi cinis
et vermes. Quid profuit illis inanis
gloria. breuis leticia. mūdi potentia.
carnis voluptas. false diuitie. magna
familia et magna concupia. Ubi ris⁹
vbi iocus. vbi iactantia. vbi arrogan
tia: De tanta leticia quāta tristitia: p⁹

tantã voluptate tanta miseria. de illa
exultatiõe ceciderũt in magnã ruinaz
⁊ magna tormenta Quicq̃d illis acci-
cidit. tibi accidere potest. q2 hõ es hõ
de humo: lim9 de limo. de terra es: de
terra venis ⁊ in terrã reuerteris qñ ve
niet dies vltima q̃ subito venit ⁊ for-
sitan hodie erit. Hec Bern. O mors
q̃3 amara est memoria tua. Hinc cogi
ta etiã q illã horam determinate p̃sci
re nõ poteris s3 improuise veniet. ⁊ sic
dictũ est: forte hoc anno forte hoc mẽ-
se vl' hac septimana. q2 sicut fur ita in
nocte veniet qñ nihil de hoc cogitab.
Sed m'lta te actuũ cogitas. sicut cõti
git illi q̃ dixit Aĩa mea habes m'lta bo
na posita in annos plurimos: requiesce
cõmede bibe epulare. S3 q̃d audiuit
Stulte ac nocte repetẽt aĩaz a te. Que
aũt parasti cui9 erũt. Luc. xij. Idcirco
saluator nr̃ nos sepe ammonet. Vigi
late q2 nescitis diẽ neq3 horã. Itẽ Vi-

P

de te ne fuga vestra in hyeme fiat id est
improuise incaute: vt euangeliũ canit
Nonnunq̃ etiam vt eo plus timor te
excruciet ⁊ expurget: reuolue ordinez
quo ad mortem deuenies. Siquidez
mortẽ vt cõiter precedit infirmitas g/
uissima. Cogita q̃nta hec erit q̃ grauis
debilitas qñ cor tuuz p̄ nimio dolore
rũpetur Cogita quõ tũc erit cor desp̃s/
suz ac si totũ mundũ sup se teneret. tũ
ꝑpter infirmitatꝭ magnitudinẽ: tũ pro
pter naturalis inclinatõis aĩe esse su/
um appetẽtis: mirabilẽ horrorẽ. tũ ꝑpt
timorẽ de peccatis ⁊ futuro iudicio. et
sic tandẽ seq̃tur mors Itẽ interdum
prepone oculis tuis imaginez alicuꝰ
hoĩs moriẽtis. ⁊ diligenter respice for
mã modũ ⁊ ordinẽ quibꝫ ad mortẽ de
uenitur. Intuere g̃ queadmodũ imi/
nẽte terribili hora sepatõis aĩe a corpe
suo (ad qd naturalẽ hꝫ inclinatõez ⁊ a
morẽ) totus homo palescat: pedes fri

¶ Meditatio scđa diei Sabbati

gescāt: nifirme man⁹ nigrescāt vultus
discolorēt: oculi tenebrescant ac ꝓfun
dent. ꝛ pre intolerabili penarū angu/
stia euertāt Uide quō pili labāt: frōs
obduretur: mēbra cūcta rigescāt: men
tū ruat labia infrigidēt: os recōtra/
hēt: pulsus caprisēt aut tremat. alitus
quoq; ex ꝓfundū seipm recolligēs defi
ciat. Et ecce mox assunt pūcture mor/
tis ꝛ pssure mortifere: aculeū vsq; i cor
(qđ est pmū viuēs ꝛ vltimū moriēs) i/
primtēes. erūpit sudor mortis: naturaz
iaz victā esse demonstrās. Sicq; pua
lentib⁹ penis corrūpitur p dolore cor
ꝛ anima đ habitaculo suo eijcitur Si
hanc morientiū dispositōez pēsemus
ꝛ nobis in breui taliter euenturū dili
genter quotidie perpēdamus: nō du/
bium q̄n salubrem concipiem⁹ formi/
dinem mortis. Deinde perpende qua
liter demōes aduenient expectantes.
sicut rugientes preparati ad escam.

si q̄d ꝺ suo in anima potuerint inueni
re. ⁊ q̄liter imundis spūs aie egrediē-
ti obuiabūt: querētes in ea opa sua vt
secū eā trahāt ad inferni ꝓfunda. De-
inde cogita q̄liter aīa de corpe egressa
statim añ tribunal xp̄i iudicis statuit:
iam tūc sententiā receptura: q̄ ex h tūc
in secula nō mutabit. imo etiā anteq̄
egressa fuerit de corpe (s̄m Innocētiū
ꝺ miseria hūane ꝯditōis. qđ tñ docto
ri Jacobo Carthus. nō placet) vide-
bit quilibȝ tā bonꝰ q̄ȝ malus xp̄m i cru
ce positū: malus ad ꝯfusionē vt eru-
bescāt se non esse redemptū sanguine
xp̄i: sua culpa exigente. bonꝰ aūt ad cō
solatōēȝ. O q̄ntus terror tūc erit anie
misere cū fugere non possit Hec oīa
predicta dictus Innocentiꝰ reducit
ad q̄tuor passiones vl' dolores q̄s oēs
morientes habebūt. Primꝰ dolor ē an
gustia corporea tāta ⁊ tā grauis: q̄nta
⁊ qual' nec fuit nec est in p̄nti vita anie

dissolutoẽm illã. Fortis eñi ⁊ incõpabi
lis ẽ violentia illa p quã nex⁹ illi ⁊ phi
sicales nodi inter corp⁹ ⁊ aiam disrum
pũtur. Vñ pphã lamentando ait. Cir
cũdederũt me dolores mortis. Scds
dolor est. qñ iaz plene diffatigato cor
pore ⁊ suis exhausto viribꝫ: aiam mul
to liberius videt tũc in momẽto occur
rere oia opa bõa ⁊ mala que fecit. que
oia reducũtur ante oclos interiores.
Dolor iste tant⁹ est ⁊ tã gůis ꝙ aia pl'i
mũ turbata cogit q̃ seipam odisse. ps
Torrentes iniq̃tatis cõturbauerũt me.
Terci⁹ dolor qñ aia incipit tã iuste iu
dicare. ⁊ sibi de iniq̃tatibꝫ suis singl'is
debita gehẽne tormẽta videt iminere
Qual' ⁊ quãta sit tũc aie angustia pen
set q̇ potest. Jõ ps. Circũdederunt me
dolores inferni. Quart⁹ est qñ aia ad/
huc in corpe posita videt spũs malig/
nos ad recipiendũ separatos. Ubi tan
tus dolor est ⁊ timor ꝙ misera aia licet

extincta q̃diu pōt refugiat᷑ tpus sue captiuitat̄ redimat an̄q̄ de corpe ple ne exeat. Hec Innocē. Deinde segre fun⁹ ad sepulcrū ꝛ vide quō caro mise ra ꝑpter quā tantope quesiuit delecta-tōes, terre traditur ꝛ vermib⁹ esca pāt ꝛ traditur ꝑpetue obliuioni Existī bn̄ ꝯsideratur. q̄ gaudiū ꝛ mūdi delecta-tio sit instar pūcti ꝛ trāsit sicut vmbra ꝛ q̄ homo sit hic velud hospes vnius noctis. Econtrario cogita de iustis q̄ secure hinc exeunt.

Alia salubris ꝛ notabilis imagi-natio de dispositōe hoīs moriētis

Ad ꝑuocandū in se cōpunctio nē atq̄ salubrē mortis timorē: ad expellendū negligentiā oēꝫ ꝛ accidiā ad aggrediendu3 viriliter et absq̄ dilatōe opa penitentie: ꝯtuosam q̄ vitā: plimū ꝯfert imaginari ac intue ri dispositōez hoīs agonisantis q̄ im-ꝑuise talem egritudinē incidit. Uide

Meditatio scda diei Sabbati.

igitur hominez in medio periodi vite humane subito incidisse lãguorẽ mortiferũ: qui fuit donis ornatus nature bonis fortune: habũdans atq; in desideriis suis vsq; ad infirmitatez hmõi ↄuersatus. Aspice q̃ desolatus in lecto decũbat: q̃ntis p̃matur angustiis ꝛ tormẽtis cordis ꝛ corpis: q̃ maximis piculis sit vallatus Qualiter inuisibiles hostes ad eũ impugnandũ accelerẽt. Quã horrendũ iudiciũ ei immineat: q̃ intolerabilia ei ꝓminq̃nt supplicia Aduerte eiꝰ suspiria: singultꝰ: querelas lacbrimas: ꝛ penitentiã seram. atq; (vt formidãdũ est) infructuosaz: Audi eũ dolorose dicentẽ. Heu q̃ crudelꝭ afflictio me iopinate inuasit: q̃ dira egritudo me p̃habita sanitate ꝑuauit Ach ĩ quos luctus tristicie corrui q̃ paulo ante in tanta iocunditate prosperitateq; vixi. Quid vero mihi iam prosunt delicie fede. quibus eternam infernalis

incēdij penā pmerui. Quid mō me iu
uāt corpales diuicie q̄bus hacten⁹ ha
būdaui ex q̄b intimui ⁊ q̄bus iaȝ ipru
denter abusus suȝ ⁊ q̄bus calamitateȝ
acq̄siui exustionē illā ppetuā pati iam
merui: in qua gutta aque p refrigerio
mihi negabit. O q̄ȝ libēter cūctas me
as diuitias p recupāda sanitate expo
nerē Quid mihi nūc cōferūt dignitas
potestas. psperitas. honor ⁊ glia. q̄bus
hucusq̄ȝ in sclo florui. ⁊ ppriā defectuo
sitatē fragilitatē ⁊ mortalitatē meā pē/
sare neglexi. atq̄ȝ stultissime supbiui: q̄
si oīa illa habuerim a meipo. ⁊ tāq̄ȝ ea
relictur⁹ nō fuerim: nec ratōem datu/
rus de eis esseȝ iudici summo Et nūc
recordatio oīm hoꝝ parit mihi mero/
rē. augetq̄ȝ tristitiā. q tā repente ac im
puice vniuersa illa relinquere cogor.
Ubi iaȝ vana ⁊ mala iocūda societas
vbi corpis decor: fortitudo: agilitas.
A. sunt ꝯsanguinei et carnales amici

me cōsolantes piculose. ⁊ pphetantes
mihi adulatorie q ex egritudine ista
moritur⁹ nō sim. cū sentiā mihi vires ī
cessanter deficere: puncturasq; mortis
ad cordis transforatōem ⁊ suffocatōz
appropinqre. Heu heu q̃z male ⁊ negli
gēter q̃z carnaliter ⁊ insipiēter. nō solū
infructuose ⁊ ociose: sed ⁊ vitiose tpus
mihi ↄcessuz ↄsumpsi in vanitate ⁊ p̄
sumptōe: in gula ⁊ incōtinentia: in lu
dis. iocis. ac risib⁹. in ↄfabulatōne tur
pi ⁊ inutili ⁊ ocio. Ecce ↄsidero iudicē
metuēduz. cui⁹ tribunali mox p̄senta/
bor: quē totiēs enormiter inhonoraui
offendi. ⁊ reliq. ⁊ iō timor ⁊ tremor me
penetrāt. qr ↄgnosco immēsitatē iusti
cie ei⁹. ⁊ q̃z occulta ⁊ rigorosa sint iudi
cia ei⁹. Heu quo me vertā. penitere vo
lo. sed ex huili timore vt sentio. Cur eī
ↄstristor q p̄fata oīa: que male amaui
relinquere nūc cōpellor: nisi qr adhuc
diligo ea. nec cū tali timore caritas dei

habetur. Quid ergo facturus sum? de
sperare prohibeor: et sine meritis sperare
videtur inane. Et quis scio adhuc ali
quid superesse remedium. ut scz dnm inuocē
quatenus vere cōtritōnis grām mihi di/
gnetur ex sua pietate immēsa infunde
re. Nūc tn̄ ratio mea sic obscurata ē et
impedita a libero vsu ac recto iudicio
ex magnitudine affectionuz mearum: ex
vehementia angustiarū: ex mltitudīe
et cōfusiōe fantasiarū ex debilitate capi
tis ac nature emergentiū ex timore et
tremore: ex desolatione et merore: ex in
uisibiliū hostiū suggestione et impug
tione: vt ad deū sincere aspirare non q
am. nec vitiorum meorum enormitatez re/
cte perpēdere. sed solo horrore ex cōside
ratōne eorum cōcutior. Doleo tn̄ quod de eis
nō plenius doleo: nec desperatōnem ad
mitto. Uerū quis nouit an hoc mōve
niam impetrabo? O quam periculosuz: per
uersum: et incertum: ac fatuū est (sicut

Meditatio scda diei Sabbati

nūc expientia me docet) cōversionez et
penitentiā differre: temp⁹ vane expen
dere. gratāqꝫ iuuentutē non deo: ꝑ vi/
tam virtuosam. offerre. sed ad creato⁹
ris iniuriā ꝑ ꝯuersatōem impiā: scan/
dalosam: carnalem immolare dyabo/
lo. Nunc ğ o vniuersi astātes me mis
rimū (tāqꝫ speculū) ītueamini ex meo
periculo ⁊ dolore cauti efficiamini Fe
lix em̄ est quē faciūt aliena damna per
itum. Et tutā eligite viā. tēpestiue cō/
uertatur mens vestra ad dominū. q̄/
tenus mortis tempore (ex memoria vi
te preterite virtuose transacte) ꝯsolatō
nem sortiatur cor vestrum. Deniqꝫ in
clitus ille princeps noīe mago frater
hanibalis regis carthaginēs diro vul
nere lesus ꝓpinquās ad mortem agit.
Heu qui finis fortune: qꝫ stultū ē gau
dere loco sublimi atqꝫ precipiti. status
potentum subiacet procellis innume
ris: cuius finis est cito ruere.

Heu tremulū magnoꝝ culmē honoꝝ
Spes hoīm fallax atqꝫ inanis gl'ia il
lata fictis blādicijs. O vita incerta la
bori ꝑpetuo dedita Quid mihi nunc
prodest domos ꝛ fortalicia incendisse
vrbes vastasse: homīes perturbasse:
Quid me o carissime frater iā iuuat al
ta aurea marmorea ꝛ eburnea erexisse
palacia:q̄ sub diuo nūc morior. Quā
ta animo paras: ignarus finis acerbi
En ego discedo: te cito secutoꝝ agsce.

Meditatio prima diei dn̄ice de
gloriosa xp̄i resurrectione.

Dominica die xp̄us victor mortꝭ
resurrexit ꝛ nos resurrecturos
monstrauit. Si igit̄ xp̄o pas/
so fuistis cōpassus: nūc resurgēti con/
gaude. Cogita nūc deuote qualiter a
nima xp̄i ad infernū descendit: q̄d ibi
egit. et de gaudio sanctoꝝ patrū ꝛ tri/
sticia demonioꝝ. Cogita de timore cu
stodiū. cogitas custodia angeloꝝ cir/

¶ Meditatio prima diei Dominice.

Circa sepulcrum quorum nunc refertur vnus solus sedere: nunc stare: nunc super lapidem: nunc in sepulcro: nunc duo et hij diuersimode. per quod ostenditur multitudo angelorum circa sepulcrum. Et varia visitatio mulierum. Cogita quomodo amor et desiderium magdalenam et alias feminas frequenter cogebat currere et sepulcrum domini visitare. Cogita de varijs christi apparitionibus. de dulcibus eius colloquijs cum discipulis. ¶ Circa christi resurrectionem nota tres iocunditates scilicet particularem: generalem et maternalem. Particularis fuit in anima christi benedicta: dum corpus suum iterum sibi vniuit efficiens illud perpetuo gloriosum. Ad quod plenius intelligendum considera quod in christo resurgente quatuor actus mirabiles operata est virtus et potentia dei. Primus actus fuit sanguinis reassumptio. Nam corpus christi clausum existens in sepulcro: reasumpsit sanguinem proprium qui extra erat dispersus. quod non nisi per diuinam

virtutem fieri potuit Ratio aūt prefate sanguinis reassumptōnis (ꝑm tho. in tercia pte) est: qꝛ quicq̄d ad naturaꝫ corpis humani ptinet: totū fuit in corpore xpi resurgētis. sed ad naturā corpis hūani ptinꝫ carnes ossa ꝛ sanguis ꝛ alia hmōi: iđo om̄ia ista in corpe xpi resurgentis fuerūt. Dicūt etiā philosophi: q sanguis est sedes anime. ꝛ anima viuificat corpus sanguine mediante. quare indubitanter sanguinē suū xpus resurgens ad suū corpus reduxit. Utrū aūt totū sanginē reassumpsit: cōmitto determinatōni sedis apostolice ¶ Scđus act⁹ fuit corpis mutatio ꝛ si non fuerit mutatū ꝑm substātiam: qꝛ eiusdeꝫ nature resurrexit: fuit tñ mutatū ꝑm qualitatē. Erat em̄ (ꝑm Greg⁹. in omelia) eiusdem nature sed alteri⁹ gl'ie. Non potuit hoc fieri virtute creata: vt corp⁹ exaīme aññ vulneribus plenū sanaret impassibiliter: ad

ditis aliȷ̄s dotibus gl'iosis. Terciꝰ ac/
tus fuit: aīe ad corpꝰ vnio. Nō em̄ pōt
nisi diuina virtute aīa sepata eidez cor/
pi: qđ in xp̄o factū fuit. Quartus se/
pulcri penetratio. Exiuit namqꝫ xp̄s
de sepulcro clauso. sigillato. ⁊ custodi
to. Nō aūt angelꝰ reuoluit lapidē: hoc
nō fecit (ꝯm Bedā in omelia) vt egres
suro dn̄o ianuā pandat. sed vt egressꝰ
eiꝰ iam facti: per vacuitatē sepulcri: ho
minibꝰ p̄stet indiciuz. Qui em̄ adhuc
mortal' clauso ꝟginis vtero potuit na
scendo mundū ingredi: ip̄e factꝰ imor
talis clauso sepulcro potuit resurgen
do exire de mūdo. Consideremꝰ ergo
quāta leticia mens xp̄i fuit ꝑfusa: cuz
de sepulcro exiens (qui priꝰ passibilis
fuit) gl'iosuz ⁊ impassibilem se cōspexit
vt puto q̄ primū eleuatis i celuz ocul'
gr̄as retulit patri: qui eū de morte iaz
feceret triūphare. ¶ Secūda iocūdi/
tas dicit' generalis. q̄a plimū mag fu/
it iocūditas. videlicꝫ patꝝ vinctoꝝ in

limbo:discipulorum.mulierum.et angelorum. Primo vinctorum in limbo quos inde xps resurgens penitus eduxit et liberauit saltem electos suos. Augusti. fuit inexplicabilis et maxima illa iocunditas innumerabilium sanctorum cum ad eos descenderit xpus morte superata voce lachrimabili clamantium. Aduenisti redemptor mundi aduenisti quem desiderantes quotidie expectabamus Descendisti pro nobis ad inferos noli nobis deesse cum reuersus fueris ad superos Ascende domine iesu inferno spoliato et auctore mortis suis vinculis irretito:redde iam leticiam mundo. O quam ingenti leticia animarum in limbo existentium tunc mentes perfuse sunt:cum viderunt benignissimum ihesum tamdiu expectatum:tamdiu desideratum: tam diu denique acclamatum. Viderunt in quo animam eius et diuinitatem cui erat vnita. Viderunt xpm redemptorem et glorificatorem suum. Neque locus iste ex penitentia

anime xpi illustratus erat eis amplius
penosus Expectauerũt aïe iste sancte
summa cũ leticia in eodẽ loco tp̃us re
surrectõis xpi. q̃b; etiã gaudiũ accidẽ-
tale acreuit locũ illuz relinquẽdo. in q̃
tãdiu habitauerãt ĩ tenebris ⁊ merore
Scd'o fuit iocũditas maria discipło
rũ. qz eos p9 tantã fugã ⁊ infidelitatez
sibi in passione ostẽsam iterũ ad grã am
recepit: eis mltipliciter apparẽdo ⁊ dul
citer alloq̃ndo. vt patet ex diuersis passi
bus euangeliij Et de hoc pulcre loqui
tur. Ubertinus in lib. de arbore vite cru
cifixe ihu. li. iiij. ca. xxix Tercio fuit in
estimata exultatõ mulierũ q̃ magis in
eius morte doluerunt. O q̃ntus luctus in
eis fuit ↄuersus in maximũ gaudiuz:
cogitet quisq; in corde suo. De quarũ
gaudio ⁊ exultatõne (p̃cipue magdale
ne q̃ feruentior ceteris erat) plures scti
sacras ⁊ longas omelias discribũt: q̃s
deuotis cõmitto legendas: ⁊ hic breui

M

tatis causa dimitto. Quarta fuit iocū
ditas angelorꝝ quibꝫ accidentale gau
diū accreuit pro glīa xp̄i resurgētis: p
liberatōne patrū in limbo ⁊ p toti⁹ leti
cia eccl'ie militātis. Ūn̄ si xp̄o recēter
nato in hac vallē miserie cū leticia ma
gna cātauerūt: q̄nto magis putas nunc
exultasse cōpleto ope obediētie: qd̄ ipe
xp̄s suscepit a p̄re. ¶ Tercia iocundi
tas pncipalis fuit maternal'. Sup̄ ce
teros etem̄ p xp̄o suscitato: letificatuꝫ
est, cor virgis m̄ris. Sibi nāqꝫ (vt pie
creditur) p̄uscꝫ ceterꝫ bn̄dictus fili⁹ ei⁹
apparuit. qd̄ ml'tipliciter on̄di p̄t. Pri
mo testionio. Amb. in li. de ꝟginibus
dicentis. Uidit maria resurrectōnem
dn̄i ⁊ p̄mo vidit ⁊ credidit. Uidit ma
ria magdalena: quis ista adhuc nuta
ret. Scd̄o on̄dit̄ q̄i p cōtrariū. Dicūt
em̄ nōnulli xp̄m virgini m̄ri non appa
ruisse: qꝛ null⁹ euangelistarū hoc asse-
rit. Sed ad hoc dicūt doctores vt eni

Meditatio ꝑma diei Dñice

Iam postea magis videbit̃: ꝙ euange/
listarũ officiũ fuit solũmõ resurrectiõ
nis testes inducere. matrẽ aũt induce
re ad testificandũ ꝺ filio nõ decuit Si
eñ verba extranearꝫ feminarꝫ deliramẽ
ta visa sunt: quõ nõ magꝭ mrẽm ꝑ filij
amore crederẽt delirare. Nõ scripserũt
ꝗ euangeliste ꝙ xp̃us apparuerit ꝟgi/
ni, mr̃i. sꝫ ꝑ ꝯstanti dereliquerũt illud
Si eñ velis arguere ꝙ sibi nõ apparu
it. qꝛ euãgeliste nõ dicũt: impie conclu
des ꝙ ipm nunꝗ̃ vidit in resurrectio
nis leticia: quã tñ alijs mlto minoris
sãctitatis imo peccatoribꝫ sicut petro
et magdalene multipharie exhibuit.
quod est valde absurdum cogitare ta
ceo loqui. Tercio ostenditur ex con/
uenienti ratione. Rationabile etenim
fuit vt pijssimus dominus iesus fau⁹
cõsolatõis ⁊ gratie (qui omẽs alios tã
tũ studuit ꝯsolari) oblit⁹ nõ sit solatiũ

excessiuũ illi impēdere: quã solã nouit sue mortꝭ amaritudies in plenitudine degustasse. Cõtemplari ꝰ deuote pos/ sumꝰ ꝙ sanctissima illa virgo ipã resur rectõis nocte orõibꝫ intenta: filiũ suũ (quē in sepulcro clausuz reliquerat) vi dere ardentissime cupiebat. Necꝫ em̄ ignara erat illũ die tercia a mortꝭ resur recturũ. Ob qδ vl' corde vl' ore dicere poterat. O pater eterne ecce iaz tempꝰ instat vt filiũ tuũ ꝛ meũ a mortuis re/ uoces. Suscita ergo illũ ꝛ ad me mit/ te tanto merore ꝑ sua passione cõtritã O fili mi dulcissime: O fili mi amãtis sime: quē vidi plagis repletũ spinis co ronatũ: crudeli morte extinctũ. ꝛ in se/ pulcro repositũ. qñ videbo te ex mor/ tuis triũphasse. Dixisti o fili mi. ꝛ toti ens dixisti: die tercia resurgã Ecce iaz dies tercia iminet. Surge dñe in req/ em tuam, ꝛ veni vt videã te solatiũ aĩe mee. Et dũ hec ꝛ similia ꝓgo gl'iosa ro

garet ecce cū ingenti lumine: decora fa
ciet: aspectu affabili apparuit ei filius:
Salue inquiens mr̄ ꝛ de cetero mise
ricordie regina. Cessent amō dolorosa
suspira amara lamenta et copiose la/
chrime. Ecce ego ipe suz q̇ i vtero tuo
steti: quē pepisti: quē pauisti lacte vir
gineo: quē tenerrime educasti: quē tan
tope dilexisti: quē dniq; defleuisti trā
fixa doloris gladio Ego sum ihs filiꝰ
tuus q̇ infernū expoliaui: inde pres e/
duxi: ꝛ eternitatis aditū deuicta mor/
te reseraui. Gaude o mater veneranda
qꝛ data est mihi oīs ptās in celo ꝛ i ter
ra. ꝛ in noīe meo flectet om̄e genu Tu
ꝑo post me in regno celoꝝ sup oēs ho
mines ꝛ angelos exaltaberꝭ Nō possꝫ
profecto mens nr̄a inuestigare q̄ȝ be
nig fuerit visitatio illa. q̄ȝ blāda ꝛ ami
cabilia ꝟba mr̄is ꝛ filij: q̄ȝ gratiosi ꝛ io
cūdi vtriusq; in alterū aspectus: q̄ȝ eti
aȝ reuerentes morigeratiq; reciproci

gestus. Post que oīa recessit fili⁹: m̄re in leticia ⁊ desideriis remanēte. Lete-mur ergo ⁊ nos cū illa: desiderātes videre suū dilectū filiū dn̄m nr̄m sedentē ad dexterā p̄ris cū q̄ ⁊ sp̄ū sc̄tō viuit ⁊ reg-nat p eterna secula. ¶ Ali⁹ modus est imaginandi qualiter dulcis dn̄s pri-mo ⁊ an̄ oīa apparuerit dilecte m̄ri sue ⁊ ille est subtilis ⁊ deuot⁹ Pro quo ad aduertendū q̄ duplex est aspectus seu intuit⁹: corpalis scz ⁊ mētalis. Prim⁹ est debilis ⁊ infirmus ⁊ sepe multe dece ptioni ⁊ vanitati subiect⁹. Secūdus ē stabilis certus ⁊ clar⁹: qui de leui non nisi purgatis mētib⁹ exhibet̄. Esto igi tur q̄ p̄mū aspectū (ex q̄dam speciali p̄uilegio) bon⁹ iesus peccatorib⁹ volu erit impartiri. Non tn̄ dubiū ad min⁹ q̄ certissimo mētis ītuitu: xp̄i filii sui resurrectōem p̄go mater vidit ⁊ certitu dinaliter cognouit firmiter tenuit et iocūdissimis amplexibus constrinxit

¶ Meditatio prima diei dñice

Huic aūt aspectui mentali: parū cōpa
tiue affert extrinsec⁹ intuitus oculorū
De facili em̄ non credit carnalis mēs
tota immersa sensib⁊ suis. Sed mēs
eleuata deuota ⁊ talib⁊ assueta. ⁊ clare ī
telligit ⁊ experimēto cognoscit. Et sic
oportet intelligere dictū. Amb. de ap
paritōe facta magdalene dicētis. Nō
dū discipulis apparuerat nec ipi geni-
trici Similiter dictū euāgeliste. ꝙ pri
mo magdalene apparuit. scilicȝ ītuitu
corporali. Et huic intellectui non modi
cū aufert suffragiū: quedā deuotio vir
ginis mr̄is de filio resurgēte. quā qui
dā sanctus ⁊ deuotus interuit Dic̄ em̄
ꝙ mēs virginea tota vulnerū filij ca-
uernis inclusa: ⁊ intra ipius sepulcri
angustias cōsepulta: vicē (vt sic loqui
liceat) aīe boni ihu supplebat in senti-
mēto passibilis carnis. Tuncȝ ipsa p
spm̄ scm̄ illumiata: resurrectiōis horā
sentiret instare: aduenientē aīam filij:

vt in ꝓpria glia assumeret corpꝰ suum.
sic deuote allocuta est dicēs. Quid tu
dilecte fili aduenisti facturus Si vis
me tecū absorbere in glia vt reddā de/
positū. hoc solū ānuo. Si aūt impas
sibili carne viuēre: me tuo vis dolore
priuare: ⁊ has tui corpis scissuras (in
qbus sola viuo) tua vis medicina sana
re. nisi cū pacto nō annuo. Nunq̄ȝ em̄
tu fili dilecte in ista carne passibili: tuo
voluisti priuari dolore. Et nūc q̄re me
vis facere tue ꝯformitatis exortē. An
h ego a te merui: q̄ tibi cōmortua ⁊ cō/
crucifixa (a me auulsa) tota in tuos sal
taui dolores. Aut me ḡ in tuā assume
gliam. aut (sicut iā dixi) mihi dimitte
tui doloris angustiā. Cui benignissi/
mus filiꝰ deuota ꝯsolatōe rn̄dit. Mr̄
mea dulcissima nō potest pusillꝰ istorū
filioꝝ tuoꝝ grex: tua nūc societate ꝑua
ri. Oēs em̄ deficiēt nisi tue fidei fulci
mēdo firmēter. ⁊ nimis durū esset eos

¶ Meditatio.xiiij. ppma diei Dominice

simul me pastore & pre & te matre & ma
gistra priuare. Multus est eni mihi p
eos pplus acquirendus: q de viscerum tuo
ru caritate pcedit. Patienter g fer dul
cissima mater. q te ad tps cu eis relin/
qua. & meu corp9 in glia3 assuma. Cui
deuota mater ait. Hoc est q attete co/
sidero. q2 in tua sacratissima cruce mo
riens: in dolore mihi recomendasti io
hanne: in quo & tu oes includes: oms
electos in meis visceribus inclusisti.
Quo ergo eo apud te operia mltitu
dine peccatoru3: si mihi tue carnis ab
stulerit palis. Quo lauabo eo defor
mes facies: si mihi sanguis tui abstu
leris lauacru Quo etia eos tuo vul
neru crucifixioni cofigam: si ipo vul
neru no appareat signu. Quo etia eos
in tua morte sepelia3: si eiusde mortis
tue mihi abstuleris gustu. Istis fili mi
dilecte puideas: & mihi tue passionis
instrumeta clauos spinas cruce & lan

ceam cū tuis doloribus derelinquas.
q̄a sine his in mea passibili non viuo
carne. Scis em̄ fili dulcissime ꝙ nun
q̄ꝫ tue voluntati (vł modicū) restiti. et
ido cōpleas desideriū meū: reddo tibi
carnis substantiā quā de virginitate
mea cōcepi. At dulcissim⁹ ih̄us totus
flagrans amore materno in auditu sic
dolorose querele ac amorose. Mater
ait dulcissima video ꝙ mea glīficatio
p oīa tibi placet: tibi mee mortis ⁊ acer
bi doloris relinquo thesauꝝ instrum̄
ta passionis mee tue menti infigo Cla
uos cōdide qui manus meas ⁊ pedes
crudeli dēte roderāt Spinas glutias
quas hūor mei cerebri in meo humec
tauit dolore. Lanceā intra tui cordis
archanū includas: que meū cor apiēs:
iuxta mea pectoralia est sacrata Crucē
amplectarı̄ ⁊ in ipa req̄escas. que meo
inebriata sanguine oībus mee passio/
nis filijs tota dulcescit. Nec credas

¶ Meditatio prima diei dñice.

T mater dulcissima q mee passiõis the-
saurũ quẽ tecũ.xxxiij.annoꝝ circlo cõ
gregaui ꝛ ↄsumaui: velim de mea me/
moria tollere q̄ntũcunqꝫ beat⁹ resurre
rectõe. In ipsa mei corpis glia appare
bit figura victorie. ꝛ apta relinq̄s vul/
nera q̄ntũcunqꝫ sanata. ꝑ que (dulcis-
sima mr̄ mea) ad cordis mei dulcissi/
mũ thalamũ. ꝛ patulũ habebis introi
tũ: vt ad me intrãs. ꝛ ad filios exiens
nũc possis offerre qḋ velis ꝛ tuis tribu
ere filijs ꝛ ipsos pro tua volũtate recõ
cedere ꝛ introducere intra mei intima
cordis. Exurge q̄ ait mat̃ glia mea. q̄a
ↄsumata est resurrectio Tũc mater to
ta transformata in gliam resurgentis
filij: ipsum dulcissime alloquentẽ audi
uit. Resurrexi ꝛ adhuc tecũ sum allelu
ia. posuisti sup me manuũ tuã. mirabi
lis facta est scientia tua alleluia. Et pa
terno honori de hoc mille milies alle
luia. In quo fili⁹ introducitur subito

in glia maiestatis mēti mris apparēs ipam amplexās τ osculās: et ipā z totā in gliam resurrectōis sue trāsformās: ingerit sibi sue resurrectōis pñtiaz. τ indiuisibilē sue societatis copulā cū dic. Resurrexi τ adhuc tecū sum. Et de tāta cōpassione τ lamētatōe sue mortis regratiās dicit: posuisti sup me manum tuā. manus em̄ hic cōpassionē alias coopatōem virginei cordis singnificat. que tota fuit sup filij morte effusa. Et qz in tantis doloribus nihil pdidit d' fi dei claritate τ in oībus se habuit sicut diuine sapientie splēdor exigit: ide ido illā excessiue cōmendās dicit. Mirabilis facta est scientia tua. τ ido ambo simul: dulcissima mater mea iubilemus iocūdissimū alleluia. Hucusqz pōt videri q in cōtemplatiōe τ virginis marie τ filij p die resurrectōis sanctus iste. deuotos suos oñdit volatus Ex quo satis potest patere q q̄cq̄d sit de corpa

¶ Meditatio prima diei Dominice.

Tali aspectu: nulluz dubiũ illi fuit de mẽ
tali intuitu. ꝓpter qđ certissima: ad se
pulcrũ non venit qđ vacuũ fore sciuit
ꝛ licet ipsa esset multiplici doloris col
lisione quassata: tñ etiã reputando ad
monumentũ venisset pre dulcore cor/
pis fili amplexãdi: nisi sibi certissime
de resurrectione cõstaret. Et sic atten
de ꝙ disputatio dicta loqtur de cordi
ali affectu. ꝛ verissimã (q̃ntuz ad intẽ/
tõem spũssancti) in mentem sanctorũ
dat ꝯtẽplandi materiã. ꝛ sic aduerten
dũ est: ꝙ ꝑ ista que sancti in suis con/
tẽplatõibus scribũt ꝛ mẽte cõcipiunt.
eoꝝ gustui datur ꝑticipiũ. ꝛ eoꝝ intel
lectui datur specl'm illoꝝ ineffabiliuz
luminũ: ꝛ amorosoꝝ gustuũ que mẽs
materna in diuersis actibꝫ a filio suo:
ꝛ tota ternitate recepit. Sed indeuo/
ta mens nr̃a ingnorãs cõmotiões cor
diũ ꝛ influxus spũalis amoris ꝛ assue
ta nr̃a insipiditas: in sua indeuotõne ꝛ

cordis ariditate sepe talia deridet. Et
tm̄ de materna ap̄itione resurrectiōis
ihu xpi. Bern̄. in p̄mo ſmone paſcali
de reſurrectōe loquēs dicit. Uicit leo
de trubu iuda: vicit plane maliciam
ſapientia: attingens a fine vſqꝫ ad fi/
nem fortiter ⁊ ſuauiter diſponens vni
uerſa: ſed ꝓ me fortiter ſuauiter mihi.
Uicit iudeoꝝ blaſphemias ī patibu/
lo fortē armatū alligauit in atrio. ⁊ de
ipſo mortis imperio triūphauit Ubi
ſunt opprobria tua iudee. vbi ſunt za/
bule. i. dyabole vaſa captiuitatis. vbi
eſt mors victoria tua. Cōfuſus eſt ca/
lumniator: raptor ſpoliatus eſt: nouū
gen⁹ potētie hacten⁹ victorioſa mors
obſtupeſcit Quid tu iudee q̄ pridie añ
crucē caput agitabas ſacrilegū. Quid
ſacrū homīs xpi caput exagitabas op
ꝓbrijs dicendo ſi rex iſrl' eſt deſcendat
de cruce O venenata lingua: ꝟba mali
cie. ſmo neqꝫ. Nō eſt h̄ caypha qd pau

loanto dicebas. Expedit vt vnus mo
riatur hō pro pplō ꝛ nō tota gens ꝑeat
At illud (quia mendaciū non erat) nō
loquaris de ꝓprio: nō a temetipo dice/
bas. sed si rex isrl' est descēdat de cruce.
hoc plane tuū est magis aūt eius q̄ mē
dax est ab initio: q̄ tūc xpi mortē suasit
nūc aūt timēs ꝛ ꝟtute crucis eneruari
se sentiēs: ꝛ quos instigauit ad crucifi
gendū: instigat nūc ad suadendū vt de
cruce descēdat Nouerat em̄ inimicus
q̄ntuȝ ꝑ salute ppl'i zelū gerere videret̃
ꝓptea maliciose nimis (linguas erudi
ēs blasphemoꝝ) suggerebat vt dicerēt
descendat ꝛ credim⁹: q̄si iam nihil pos
set obstare q̄n descēderet: q̄ eoꝝ credu/
litatem tātope desideraret. Sed quid
machinatur. aut cui parat insidias ꝟ
sipellis. id est astutus et subdolus: nē
pe ei in quo nihil proficiet inimicus:
Non mouetur vana pollicitatione.
qui vero nouit vt scit omnia corda.

sicut nec exprobratiōe blasphema mi-
tissimus oīm mouebat̄. Eo quippe tē
debat maliciosa suasio: nō vt ipsi crede
rent. sed nr̄a q̊z si q̄ erat fides in eū: oī/
mode periret. Sed qui pfecta sunt opera
iđo salutis op⁹ noluit relinquere imp
fectū. Sed audiam⁹ q̊d ad hec xp̄us
r̄nderat p pphetā. Queris signa iudee
expecta me ī die resurrectōis mee. Si
tū vis credere: maiora tibi iam opa de
monstraui. Multiplicaui signa. sani
tates pfecti heri et pridie: hodie mag̃
habeo cōsumari. An nō mai⁹ erat qđ
vidisti e corpibus obsessis spūs exire
malignos ꝛ de grabatis exire paraliti
cos: q̄z e manib⁹ meis ꝛ pedib⁹ clauos
resilere quos infixisti. sed patiendi tē
pus est. non poteris impedire. Sz si
adhuc signū querit generatio praua ꝛ
adultera non ei dabitur nisi signū Jo
ne pphete. Non signū descensionis de
cruce sed resurrectōnis a morte: quod

si iudeus nō querit: amplectat᷑. ꝛ gau/
det xp̄ianus Uicit ergo leo de tribu iuda
clauso pdijt tumulo q̄ de cruce nō de/
scendit. An vero illud maiꝰ sit. inimi
ci nr̄i sint iudices: qui tā curiose mu/
nierūt monumentū signantes lapidē
cū custodibꝫ. Clauso: vt dictū est: exijt
tumulo rediuiuū corpꝰ: qḋ clauso vir
ginis vtero natū: pcessit in vitā ꝛ ad di
scipulos clausis intrauit ianuis. Sz
est alius locꝰ in quē clausis noluit ingre
di ianuis carcer vtiqꝫ gehēnalis Con
fregit siqdem ferreos vectes: repagl'a
vniuersa contriuit. vt libere suos edu
ceret q̄s redemit de manu inimici ꝛ a/
pertꝭ egrederent᷑ portꝭ agmina sancto
rū. Siquidē ꝛ in hoc vicit leo ꝺ tribu
iuda: tercia die ꝓpria ꝟtute a mortuis
resurgēs Dicē m̄ patri. Resurrexi ꝛ ad
huc tecū sum (sic etiaꝫ matri dixerat vt
sup̄ dictū est) qui tā impotēs videbar
deputatus cū mortuis: sed inter mor/

tuos liber. Nec resurrectiõez vltra ter
ciũ diez distulit: vt ꝓpheta fidelis inue
niatur q̄ dixit. Uiuificauit nos p⁹ du
os dies: in die tercia suscitabit nos De
cet nimirum vt quemadmodũ caput
p̄cessit: sequãtur mẽbra. In patibulo
sexta feria redemit hoīem: ipa die qua
fecit hoīem ab initio. Seq̄nti die sab
batisauit in monum̄to cõsumato ope
qd susceperat. Tercia ꝟo que p̄ma di
erũ ẽ p̄micie dormiẽtiũ. apparuit mor
tis victor nou⁹ homo. Ita ꝛ nos q̄cũ
q̄ seq̄mur caput nr̄m tota die hac/qua
plasmati sum⁹ ꝛ redẽpti: nõ cessemus
agere penitẽtiaz: nõ cessem⁹ tollere cru
cem nr̄am ꝑseuerãtes in ea: sicut ipe ꝑ
seuerauit donec dicat spũs vt req̄esca
m⁹ a laboribꝫ nr̄is. Neminẽ audiam⁹
frēs non carnẽ ꝛ sanguinez: non spm̄
quẽlibet descensum a cruce suadentez
Persistam⁹ in cruce moriamur ĩ cruce
deponamur alioꝝ manibꝫ: nõ nr̄a le/

uitate. Caput nostruz deposuere viri
iusti. Nos ergo dignatiõe sua angeli
sancti deponant. vt ꝯsumata viriliter
die crucis: scḋa que post mortẽ est q̇es
cam⁹ suauiter: dormiam⁹ feliciter in se
pulcris: expectãtes btãm spem ⁊ aduẽ
tũ gl'ie magni dei q̇ resuscitabit corpa
nostra tercia demum die: configurata
corpi claritatis sue. Fetent q̃dridua/
ni sicut de lasaro scribit. Adinuentio
filioꝝ adaz quartã formauit diez quẽ
a dño nõ accepit. ꝓpterea corrupti sunt
⁊ abhoĩabiles facti sunt tanq̃ȝ iumẽta
q̃ in stercore suo putruerũt. Diuine si
quidẽ adinuentõis est triduũ qḋ p̃di/
xim⁹ in labore in requie in resurrectõ
ne. Non placent hec filijs hominũ sȝ
suum volunt preferre diem. differen/
tes penitẽtiam: vt indulgeãt volupta/
ti. Non est hec dies quam fecit domi/
nus. Quadriduani facti sunt iam fe/
tent. Non nouit hanc quod de maria

natuz est sctm̄. tercia resurrexit die. ne
videret corruptōem Uicit itaqȝ leo de
trubu iuda. Occisus est agn⁹: sȝ leo vi
cit. leo rugiet. q̄s nō pauebit. leo inq̄ȝ
fortissima bestiarū que de nulli⁹ paue
bit occursuȝ. sed leo de tribu iuda. Pa
ueāt q̇ negauerūt. q̇ dixerūt non habe
mus regē nisi cesarē. Paueāt q̇ dixerūt
nolum⁹ hūc regnare sup nos Redit si
q̄dem accepto regno: ꝛ malos male p/
det. Uultis nosse qꝛ redit accepto reg
no. Data est mihi (inquit) oīs ptās ī
celo ꝛ in terra. Sed ꝛ pater (vt in psal
mo. ij.) postula a me ait ꝛ dabo tibi gē
tes hereditatē tuā: ꝛ possessionē tuam
terminos terre. Reges eos in ꝟga fer
rea. ꝛ tanq̄ȝ vas figuli confringes eos
Fortis siquidez leo est non crudelis ī
suos: grauis tñ indignatio ei⁹ ꝛ intole
rabilis ira in extraneos. Leo p suis
rugiet: nō in suos. Paueāt igit̄ alieni
quos non nouit dn̄s: q̄s dyabolus tā

¶ Meditatio scda diei dñice.

q̄z leo rugiēs circuīt ꝛ q̄rit vt deuoret
¶ Meditatio secunda diei dñice de gaudio ꝛ iocunditate regni celoꝝ.

M Editatio de celesti patria po/ teris similitudies sensibiles assumere a sanctis ꝑ nr̄a capa citate adinuētas seu etiā oñsas. vt beato Johi. Apoc. xxi. Est igit̄ ciuitas illa gl'iosissima amplitudine et capacitate ꝑmaxia: ex auro purissimo: gēmis q̄z p̄ciosissimis mirabil'r ornata ꝛ ꝯstructa. Singl'e eiꝰ porte sunt ex singulis margaritis. Est itē campꝰ speciosissi/ mꝰ oīm floꝝ pulcritudie decoratꝰ Ibi semꝑ est estas amenissima: ibi odoꝛuꝫ suauitas fragrantissima ꝛ oīm delec/ tabiliū copia. Bern̄. in ꝓmone de quadragesima. Hierl'm ciuitas regis magniq̄ ex adipe saciat te ꝛ quā fluminis impetꝰ letificat. nec pondꝰ nec mēsura sed sacietas est apud te ꝛ affluētia summa mira serenitas: plēa suauitas. eter

na securitas iam nō est timor in finib9
tuis. qꝛ posuit dn̄s fines tuos pacem
Nullus inimic9 intrat: nullus exit a/
micus: nulle tēptatōs: nulla ibi sese co
gitationū turma cōfundit. qꝛ ille q̄ est
omnia in identitate ꝯsolidat atqꝫ ꝯiū
git. Nulla ibi tēptandi facultas: inq̄e
tandi nulla libertas: nocēdi nulla pos
sibilitas. volūtatis dī nulla erit trans
gressio Ubi nimirū nob ⁊ ī nob ⁊ felix
securitas ⁊ secura felicitas atqꝫ oīno ꝑ
fecta iocunditas. vt sit nobis vna cuꝫ
deo volūtas. ⁊ q̄cunqꝫ ei placēt: place/
ant ⁊ nob. Ubi purissimū lumē puris
simis oculis intuebimur Ubi oēs bo
nū ⁊ intelligūt ⁊ requirūt intellectu ꝑ
spicacissimo ad audiendū vocē sermo
nū dei Uita eterna ipa ē plēitudo ipa
est longitudo dieꝝ Uerus dies q̄ non
nouit occasuꝫ. plena meridies: ꝓe glo
rie plenitudo: eterna veritas: vera eter/
naqꝫ sacietas. Siq̄dem nec lōgiturni

Meditatio secūda diei Dñice.

tas illa terminū: nec claritas illa occa
suz: nec sacietas illa fastidiū habz. E/
rit em̄ securitas de eternitate: gl'iatō ꝺ
veritate. exultatio ꝺ societate. O vera
⁊ felix ⁊ gl'iosa sacietas. o sctm̄ cōuiuiū
o desiderabiles epule. o nimirū anxie
tas nulla. nullū poterit esse fastidiuz.
qm̄ sacietas summa ⁊ summū inerit ꝺ
sideriuz. O vere meridies: plenitudo
feruoris ⁊ lucidi solis statio vmbrarū
exterminatio. desiccatio paludū: feto/
rū depulsio. O ꝑenne solsticiuz. O lu
mē meridianū. o vernalis tēperies O
estiua venustas. O autūnalis vbertas.
O q̇es ⁊ feriatio hyemalis. tuta habi/
tatō ꝑadisus: dulce pabulū plena opu
lentia: m'lta nimis eternitas. nihil ibi
formidat̄. nihil fastiditur: nihil ꝺficit
Festinem⁹ proinde fratres festinem⁹
ad locum tutiorem: ad pastū suauiorē
vbi item⁹ sine metu: habūdem⁹ sine ꝺ
fectu: epl'emur sine fastidio O q̇d nob

Illic erit gaudiũ cũ sine timore sine peri
culo sine nota ⁊ tedio: sine suspitiõe et
vitio habitabimꝰ. Illic nos amabi/
mus sine mõ: videbimꝰ sine termĩo co
herebimꝰ sine malo pleni laude ⁊ iubi
lo: pleni gratia pleni deo. Tũc quilibꝫ
videbit deũ ad volũtatem: habebit ad
voluptatem: fruetur ad iocũditatẽ: in
eternitate vigebit. in veritate fulgebit
in bonitate gaudebit. Sicut habebit
ꝑmanẽdi eternitatẽ: sic cognoscẽdi fa/
cilitatẽ ⁊ req̃escendi felicitatẽ. Ciuis si
q̃dem erit illiꝰ sctẽ ciuitatꝭ. ꝯ ãgeli sunt
ciues: deus pater tẽpluꝫ: filiꝰ eius splẽ/
dor spũs sanctꝰ caritas. Cogita ⁊ totis
viribꝫ teipm̃ totũ ad cogitandũ recol/
lige: vt videas qñtuꝫ sit gaudiũ deuꝫ
semꝑ ꝑ essentiã intueri. Summã ⁊ in
diuiduã trinitatẽ mũdo cordis oculo
sꝑ inspicere. In qua relucet oĩs pulcri
tudinis: oĩs dulcedinis: oĩsqꝫ bonita
tis exẽplar essentiale. In q̃ visione oĩa

videbis: oĩa que velis scies. ex ea visi/
one omi bõitate: omi gaudio ⁊ leticia
repleberis. Cogita q̃ntum sit gaudiũ
dño ihũ sp assistere ⁊ ei⁹ sanctissimam
⁊ glĩosissimã humanitatez sp aspicere
Cũ petr⁹ vidẽs eũ transfiguratũ opta
bat sic semp pmanere. O q̃z magnũ est
gaudiũ videre illũ in regno suo subli
mẽ ⁊ glĩosuz: q̃ pro nob̃ i hoc exilio q̃n
dam paup venerat: exul pariter ⁊ pere
grin⁹. O ciuitas celestis: mãsio secu/
ra: patria totum ↄtinẽs qđ delectat. q̃z
glĩosa dicta sunt de te ciuitas dei. Sic
letantiũ oĩm habitatio est in te. oẽs le
tant̃ in leticia ⁊ exultatõe. oẽs letantur
đ eo cui⁹ aspectus pius: facies decora
eloquiũ dulce. Delectabil' est ad videẽ/
dũ suauis ad habendũ dulcis ad pfru
endũ. Ipe p se placz ⁊ ꝑt se sufficit ad
meritũ: sufficit ad p̃miũ. Nec extra illũ
q̃dq̃z querit̃. q2 in illo inuenit̃ q̃cq̃d de
siderat̃. Sp libet illũ inspicere: sp hr̃e:

semper in illo delectari z illo perfrui. In illo clarificatur intellect⁹ z purificatur affectus ad cognoscendā et intelligendā veritatē Et hoc est totū bonū hoīs: noscere z amare creatorē suū Cogita etiā q̄ntum sit gaudiū interesse societati celestis curie. Quāta leticia reginā celi matrē dei cū ceteris ṽginib⁹ intueri? Quanta exultatio interesse agminib⁹ āgelorꝫ. letari cū patriarchis z ꝓphetis: aplīs martirib⁹ z cōfessorib⁹ Cogita deniq3 de dotib⁹ corpis tui: quibus ipm corp⁹ beatificabit̄. videlicet de eius immortalitate: impassibilitate summa agilitate z glīosissima speciositate z claritate. Item de dotib⁹ aīe quibus ipsa aīa implebitur iā beata. qui sunt plēitudo sciētie q̄ntū ad vi ratōnalē: repletō iusticie q̄ntū ad vi irascibilē scȝ affluētia dilectōs z leticie q̄ntū ad vi ꝯcupibilē Alij alio mō dotes aīe declarāt z in idem redit. Itē de⁹ erit ra

tioni plenitudo lucis: volũtati multi
tudo pacis: memorie ɔtinuatur eterni-
tas. Cogita ex his dotibus ꝑncipali-
bus q̃ multa alia magna dona ꝛ inef
fabilia ɔsequeris Bern. Merces san
ctoꝝ tã magna est ꝙ non põt mẽsurari
tam multa ꝙ non põt nũerari: tã copio
sa ꝙ nõ põt finiri. taꝫ ꝑciosa ꝙ nõ põt
estimari. Tot ergo ꝛ tãta sunt ibi gau
dia ꝙ oẽs arismetrici huiꝰ mundi non
possent ea nũerare: oẽs geometrici nõ
possẽt ea mẽsurare. oẽs grãmatici: dya
lectici ꝛ rhetorici nõ possent ſmonibꝰ
explicare qꝛ qd̃ oculꝰ non vidit: nec au
ris audiuit: nec in cor hoĩs ascẽdit ꝓ-
parauit deus diligẽtibꝫ se. Gaudebũt
ĝ sancti sup̃ sede dĩ visione Infra se d̃
celi ꝛ aliarũ creaturaꝝ corpaliũ pulcri
tudie. intra se de corporis ꝛ anime glo
rificatione. Extra de angeloꝝ ꝛ homi
num societate. Deꝰ omnes sensus spi
rituales ineffabili delectatiõe reficiet
cũ ip̃e sit obiectũ oĩm sensuũ spũaliũ.

Erit nāq3 de⁹ speculū visui: cithara au-
ditui: mel gustui: balsamum olfactui:
flos tactui. Ibi sapia salomonis vide-
ret stulticia ibi ess3 deformitas pulcri-
tudo absalonis: ibi eēt tarditas velo-
citas asahelis ibi debilitas iudicaret
fortitudo sampsonis: ibi esset morta-
litas longa vita mathuselem: ibi pau-
ptas esset regnū augusti. Ibi (ſm au-
gusti.) nihil obest nihil deest nihil af-
fluit: nihil defluit nihil extra qđ appe-
tatur nihil intra qđ fastidiat. Cū igit
ibi sit vera leticia: plena scia oīs pulcri-
tudo z oīs beatitudo Itm̄ pax pietas
bonitas: lux virtus: honestas: gaudia
dulcedo vita ꝑennis. glia. laus. reqes
amor. z ꝯcordia dulcis Que ergo nos
angit vesania: vitioꝝ sitire absinthiū
hui⁹ mūdi sequi naufragiū: vite laben-
tis pati infortuniū: ipie tirānidis fer-
re dnm. z nō mag3 cōuolare ad sancto-
rū felicitatē: ad angeloꝝ societatē: ad so

¶ Meditatio secūda diei Dominice

lennitatē supne leticie. et ad iocūditatē ↄtēplatiue vite: vt possim⁹ intrare ī potētias dñi et videre supabundantes diuitias illas bonitatis eius. Ibi vocabim⁹ et videbim⁹ q̄ dulcis est dñs et q̄ magna multitudo dulcedinis ei⁹ Uidebim⁹ glīe decorē. sctōꝝ splendorē et regie potestatis honorē. Cognoscem⁹ pr̄is potētiam: filij sapientiam. sancti spūs benignissimā clementiā. et ita habebim⁹ noticiā illi⁹ summe trinitatis O q̄ btā visio videre deū in seipo videre in nob. et nos in eo felici iocūditate Hec erit summa felicitas qn̄ intelligitur in suo puro esse sincera diuinitas. tūc ↄprehendet̄ mō incōprehensibilis trinitas: patebūt archana diuinitatis videbit̄ et amabit̄ deus. Et hec visio et delectatio totū hoiem replēs et sacians tota erit illi⁹ beatitudīs ↄsumatō. Una erit oīm lingua: iubilatio indefessa vn⁹ affectus: amor etern⁹. Patebit ve

ritas implebit caritas:ꝛ erit integre a
nime ꝛ corꝑis sacietas. Fulgebit sic̄ sol
hūanitas glīficata q̇eta erit ꝛ cōcors
anīe ꝛ spūs sanitas. Angeloꝝ ꝛ hoīm
vnū erit gaudiū: vnū colloquiū: vnuz
ꝯuiuiū. Nō languebit amor. non liq̄
fiet dilectio: p̄ntibꝫ oībus bonis. nul/
la erit dilatōis afflictio. qm̄ beatifica
diuine maiestatꝭ p̄ntia oībus erit oīa
Illuc itaqꝫ festinare debemꝰ. vbi sem
ꝑ viuemus ꝛ nunq̄ꝫ amplꝰ mori time
amus. Si sic amamꝰ vitā istaz labilē
ꝛ caducaz. vbi cū tanto labore viuimꝰ
mlto magis amare debemꝰ vitaz eter/
naz: vbi nullū laborē sustinebimꝰ vbi
summa sꝑ iocūditas summa felicitas
felix libtas ꝛ felix beatitudo. Ad quā
nos ꝑducat ip̄e q̇ essencialiter talis est
beatitudo. ¶ Considerandū. q̄ꝫq̄ꝫ dies
dn̄ica precedat alias ferias vt merito
etiā eius meditatiōes al's precedere d
berēt. tn̄ qꝛ expedit ꝑmo meditari pas

Meditatio secūda diei Dñice

sione dñi q̄ʒ resurrectōem. idcirco pꝰ il las vltimo posite sunt eius meditatio nes. Non tñ mltū refert vt etiā prius tactū est q̄ ordine ponant dūmō medi tari non omittant. Cū etiā cuilibet as sit libertas se exercitādi in his ſm suū libitū. Quicūq̄ʒ tñ in p̄missis medita- tionibꝫ dieti (vt premissum est vel ad placitū) ex intimo corde se exercet. fru ctū magnū sentiet (saltē ꝯtinuando) ⁊ facile ꝓ nihilo iudicabit oīa huiꝰ vite vana ⁊ caduca. Et si non oīa cuilibet dei ascripta medetur q̄s (q: aliqua ꝑ ter materie pōderositatē satis ꝓlixe ex tensa sunt) nullatenꝰ tñ transeat q̄n a- liqua dicta die in vna hebdomada: al tera in eodeʒ die alteriꝰ hebdomade ꝑ currat Sic faciēs minime dubito q̄n facilime ⁊ celeriter: dī auxilio (qd per hoc mereri sperat) cōcurrēte. vitā pre- teritā emēdabit ⁊ reliquū tempus cō- cessum in penitētia hilarit termīabit.

p quaz 7 dei grãm in pñti et eternã in
futuro beatitudinem possidebit. Ad
quã nos pducat oĩs gratie 7 beatitu/
dinis largitor ihũs xpus dñs noster
in secula benedictus.

¶ Exhortatio bona 7 breuis in festi/
uitatibꝫ sctõꝝ ptractãda aut meditan
da ex s'monibꝫ dulcꝫ doctoris. Bern.

Circa festiuitatis pcipuas qli
bet debꝫ se cõformare eccl'ie ca
tholice formãdo meditatões
7 exercitia de materia festi. In festiui/
tatibꝫ tñ sctõꝝ vigilãter cõsiderare de/
bem⁹ tria que sctũs Bern. docet. vilcꝫ
Auxiliũ sancti. Exẽplũ eius. Et nr̃az
cõfusionẽ. Auxiliũ. qr q potẽs in terra
fuit. potẽtior est in celis añ faciem dñi
sui. Si em dũ hic viueret mi'tus est
peccatorib⁹ 7 orauit p eis. nũc tãto am
pli⁹ qnto verius agnoscit miserias no
stras orat p nob. qr btã illa pr̃ia carita
te ei⁹ nõ minuit sꝫ augmentauit. Nec

¶ Meditatio in festis sanctoꝝ.

Ieiũ qꝛ impassibilis oĩno ꝛ iõ incõpassi bilis factus est. ſꝫ nũc potiꝰ ſibi indu it viſcera mie. cũ añ fontē mie exiſtat. Eſt ꝛ alia cauſa q̃ magiꝭ vrget ſanctos vt ſolliciti ſint de nob: qꝛ (iuxta vocē apl'i) deꝰ ꝓuidet ꝓ nob: ne ſine nob cõ ſumentᷣ in gl'ia. ſtola videlicet corꝑis. ſicut ait ſctũs Dauid. Me expectãt iu ſti donec retribuas mihi. Ut igiᷣ cito in gl'ia ꝯſumãtur q̃ntũ ad ꝯiunctiõem corꝑis ꝛ aĩe (q̃ ſummo d̄ſiderio deſide rant) idcirco ſolliciti ſunt ꝓ nob. vt ci to impleatᷣ nũerus electoꝝ. Itē fraterna caritas aucta eſt in eis nõ minuta. qua in hac vita exiſtētes nr̃am deſide rabãt ſalutē. Debemꝰ etiã attēdere ad exemplũ eiꝰ. qꝛ q̃ꝺdiu in terra viſus eſt ꝛ cũ hoĩbus ꝯuerſatꝰ nõ declinauit ad dexterã neqꝫ ad ſiniſtrã ſed viã regia tenuit. donec vēiret ad illũ q̃ dix̄. Ego ſum via vita ꝛ veritas. Inuenimi hũili tatem oꝑm eiꝰ. ꝛ tũc videbitis quõ taꝫ

S

xp̄o q̄z exēplo vixerit inter hoīes. q̄lia nob̄ vestigia dereliquerit: vt ambulē⁹ p ea ꝛ nō errem⁹ in eis. Uere (iuxta p/phetā) semita iusti recta est: rect⁹ callis iusti ad ambulandū. Sz ꝛ diligētiori intuitu cōfusionē nr̄am inspiciamus qꝛ hō ille silis nob̄ fuit passibl'. ꝛ ex eo dem luto format⁹ ex q̄ ꝛ nos. Quid er go ē ꝙ nō solū difficile. sed impossibile credim⁹: vt faciam⁹ opa que fecit: vt se quamur vestigia ei⁹. Confundamur frēs ꝛ ꝯtremiscam⁹ ad vocē istā. si for/te hec ꝯfusio adducat nob̄ gl'iaz. vt di cit Sap̄. Si forte generet gratiaz ti mor iste. Hoīes isti fuerūt q̄ precessert nos. q̄ tam mirabiliter p̄cesserūt p vi/as vite: vt vix eos hoīes fuisse creda/m⁹. Sic ḡ in festis sctōꝝ ꝛ gaudere et confundi debem⁹. Gaudere qꝛ patro nos premisim⁹ Confundi qꝛ eos imi tari nō possum⁹ aut poti⁹ nō volum⁹. Ita sp gaudiū nr̄m in hac lachrimaꝝ

valle: pane lachꝛimarũ cõdiri debet: vt
semꝑ nõ solũ extrema: sed et ꝑma gau/
dij: luctus occupet. qꝛ et si mag̃ est gau
dioꝝ materia. maioꝛ tñ est doloꝝ. Me
moꝛ fui dei clamat iustus ꝛ delectatus
suȝ. Sȝ ꝛ statim subiũgit. Defecit spi
ritus meꝰ: turbatꝰ suȝ ꝛ nõ suȝ locutus
Ex his bñ masticatis: magnũ deside/
riũ ꝓueniet de memoria sctõꝝ. Vulgo
em̃ dꝛ. Quod nõ videt oculꝰ coꝛ nõ do
let. Oculus meꝰ memoria mea. Et co
gitare de sanctis: qꝺamõ est eos videre.
Et ad h̃ mlťũ ꝯducit legẽda eoꝝ. Vñ
multũ expediret deuotioni cuiuslibȝ q̃
tidie ad minus legere aut maditari in
martirilogio vitam occurrentiuȝ san
ctoꝛum (vt omnes religiosi faciunt) ꝛ
hoc in hoꝛa pꝛimarum post pꝛimam
colllectã ad qꝺ faciendum etiam nos
seculares sacerdotes: estimo: obliga/
mur. Ad quid enim legitur post pꝛi/
maȝ collectam: pꝛeciosa in conspectu

dñi mors sanctoꝝ ei⁹: nõ prehabita lec
tione vł memoria eoꝝ. Et cur orat in
collecta seq̄nti. Sctã maria ꝟgo piissi
ma mr̄ cũ istis ⁊ oĩbus sanctis atq₃ ele/
ctis dei orare ⁊ intercedere dignare ⁊c
nisi q₂ recitatio vite sctõꝝ eiusdẽ diei
occurrentiũ p̄cedere debuit Quare ãt
a nob̄ hoc non fit. ascribo negligentie
nr̄e ⁊ supioꝝ Cũ tñ porcio nr̄a merito
sit ⁊ debebat esse in terra viuentiũ. nec
modica sane porcio. si tñ (vt decet) ta/
lẽ memoriã affectõ (sine qua nihil pfi
cit comitetur. Sit inq₃ cõuersatõ nr̄a
in celis. Uerũtamẽ nõ sic nr̄a sicut il/
loꝝ: ipoꝝ em̄ substãtia ibi est: nr̄a aũt
desideriũ: ipi p p̄ñtiaȝ: nos p memoriã
ibi sum⁹. O qñ ⁊ nos addemur ad pa
tres nr̄os: qñ essencialiter presentabi/
mur eis. Docem primũ desideriũ qd
in nob̄ sctõꝝ memoria vł excitat vł ma
gis incitat. vt eoꝝ tã optabili societa/
te fruamur. ⁊ mereamur cõciues fieri.

⁊ cõtubernales esse spirituũ beatoꝝ.
Misceri cetui patriarcharũ: cunctis ꝓ
phetarũ: senatui aploꝝ. martirũ exer/
citib9 nũcrosis. Cõfessoꝝ collegijs: ꝟ
ginũ choris in oim dnicq3 collegi ⁊ col
letari cõmunione sctoꝝ. Singloꝝ qͥp
pe recordatões q̃i scintille singl'e imo
q̃i ardẽtissime faces: deuotos accedũt
animos: vt eoꝝ ⁊ ꝯspectũ sitiant. ⁊ cõ/
plexũ adeo vt plerũq3 etiã interesse se re
putẽt mõ ad oẽs siml' mõ ad hos vel
illos tota auiditate ⁊ vehemẽtia. corda
vibrãtes. Nõ mõ tm̃ societas: sed etiã
felicitas nobis. optãda est sctoꝝ. vt q̃3
rũ desideram9 presentiã. gl'iã q̃3 feruẽ
tissimis studijs ambiam9. Sʒ sane vt
eã nobis spare liceat ⁊ ad tãtã beati/
tudinẽ aspirare. summope nob̃ deside
rãda sũt suffragia sctoꝝ. vt qd̃ possibi
litas nr̃a nõ obtinet. eoꝝ nob̃ interces
sione donet. Hec nr̃a et eoꝝ coheren
tia est. vt nos cõgratulemur eis. ⁊ ipsi

cōpatiantur nobis. ¶Nos deuota me/ditatōe regnem⁹ in eis: ipi in nob ꝛ ꝑ nob militēt pia interuentōe. ¶Nec ē q̄d de eoꝝ pia erga nos solicitudie dubi/tem⁹: q̄nquidē (nō ꝯsumandi sine no bis) expectāt nos: vsq₃ dū tribuat̄ no/bis: vt vilcꝫ in nouissimo die magne festiuitatis: oīa simlꝫ in virū ꝑfectū cū suo (tā excelso) capite mēbra cōcurrāt ꝛ laudet̄ cuꝫ hereditate sua ihūs xp̄us dn̄s noster ꝑ infinita secula bn̄dictus Amen. ¶Finis harū fructuosaruꝫ ꝛ salubriū meditationū seu exercitioꝝ.

¶Prologus in centū meditatō nes dominice passionis

Amatorie passionis domi ni nr̄i iesu xp̄i memoriā a gere. eiusq₃ multip harijs doloribꝫ vicissitudinaria q̄titudine ꝑ suo mō cupi/ens q̄uis deuotus rn̄dere: sequētes cē tuꝫ meditationū articl'os amare moꝝ

Prologus in centū meditatōnes

tis eius vestigia exp̄mētes. cū subscri
ptis cēteris petitōibꝰ q̄tidianis vicibꝰ
ꝛ ex ore depromat: ꝛ cruciformi ac ve/
lut dictāti corde reuoluat: singul'arti
culis versiculū hūc videlicet Aue be/
nigne dn̄e ih̄u seu salutatōez angelicā
(ꝑut signatū viderit (subiūgēdo Sb
hac ei forma deuotus quidā crucifixi
dn̄i discipulus: p̄ntem oratōez diuini
tus est edoctꝰ. Nā cū nocte quadā cō
pletis matutinis staret corā imagine
crucifixi: seq3 ꝑ desiderio suo ad dn̄ice
passionis memoriā digne cōpassiōis
sterilē q̄rulosis p̄cordijs deploraret. i
tantū deplorādo (cōpatiēdi desideriū
cupiēs) sterilitatis sue dolor increuit
vt in extasim caderet resupinus. Et ec
ce luxeū (celitus emissa) circumfulsit:
in qua sibi hoc passiōis dominice spe
culuz lucidum: ꝛ harū centū meditatō
nū mēoriale deuotificuz est ostensum

Accepit q̄z in mādatis vt om̄i die hos
centū articulos cū totidē venijs: totidē
q3 subiūctis petitōibus ore cordeq3 de
uote reuolueret. 7 in h̄ se ihesu dn̄o p se
passo p suo modulo conformaret. Ab
eo ḡ die p acceptā hui⁹ meditatorij ex-
ercitij gr̄am. tāto cepit deuotiōis incē
dio inflāmari. 7 diuini amoris vnctō
ne pungi. vt in cōuersatōis sue sinceri
tate: in librorum seu scriptorum suorum suaui
tate. in oratōnu3 instātia: 7 in toti⁹ vi-
te sue elegātia (tāq3 in expolito speculo)
facile fuerit accepta3 gr̄am speculari.
Et sciendum q̄ post articulos q̄ dn̄ice
passionis memoriā ꝯtinent deb3 sem
p subiūgi versiculus. Aue benigne do
mine ih̄u xp̄e. Post exprimētes pro do
lorē virginis gl'iose: salutatio angeli-
ca. 7 semp cū genuflexione aut inclina
tione. Oratiōnes etiā singule geniculan
do legant. Excepta ea que septuagesi-
mū q̄ntum articulu3 sequitur. q̄ pstrato

Articuli meditationuz passionis xpi.

corpe deuoti⁹ est legenda ꝑut ibidē vi debitur. Et sic erūt centū articuli pas/ sionis dn̄i: centū petitōes plerūqꝫ sin/ gulis articulis correspondentes ⁊ cen tum salutatōnes ¶ Finit prologus

¶ Incipiūt centū meditatōes passio/ nis dn̄i nostri ihu xpi q̄s q̇libet deuo/ tus xpi discipul⁹ q̄tidie: aut ad minus q̇libet hebdomada oꝫ deuota mēte ꝑ soluere: ac seipm̄ in eisdem suo ꝓ se cru cifixo humili⁹ q̄ potuerit ꝑ affectū pij amoris spūaliter ꝯformare. 1

Articulus primus.

Ia dei sapientia dn̄e ihu xpe ī qualemcūqꝫ vicissitudinē tue bn̄dictissime passionis medi tatō cordis mei repsentat ꝯspectui tue dulcissime bonitati illā tristiciā dolo rosam cui⁹ vehemētia post desideratā illā cenā nouissimā in monte oliueti p̄ anxietate ⁊ angustia tui cordis: corp⁹ tuū sctissimū sudorē sanguineuz suda

uit tāq̄ȝ sanguis stillicidia stillatia su
ꝑ terrā. ¶ Uersiculus salutatōis.
Aue bēignissime dn̄e ihu xp̄e gr̄a ple/
nus mis̄cdia tecuȝ bn̄dicta passio vul
nera ⁊ mors tua ⁊ bn̄dictꝰ sanguis vul
nerū tuoꝝ Amē. Articlus II ¶ Re
p̄sentat ⁊ tibi bone ihu cogitatio mea
illā iniuriā furiosaȝ cuiꝰ violētia tra/
ditꝰ es fallaciter captꝰ feraliter: duris
funibꝫ ligatus crudeliter: ⁊ inuidialit
es deductꝰ. Salutatio ¶ Aue beni
gnissime dn̄e ihu xp̄e gr̄a plenꝰ vt sup
Articlus III ¶ Repꝛesentat itē tibi
benigne iesu mēoꝛia mea illā crudeleȝ
alapatiōȝ coꝛā anna ministro acceptā
⁊ ꝯsequēter illud iudiciū imo p̄iudici
um facinoꝛosuȝ: cuiꝰ inuidentia coꝛā
cayphā ab inuidissimis canibꝫ ꝑcacit
obiurgatꝰ a falsissimis testibꝫ menda/
citer accusatꝰ moꝛtis sentētia es crude
liter cōdemnatꝰ Salutatio ¶ Aue
benigne dn̄e ⁊c̄ IIII Articulꝰ ¶ Re

¶ Articuli meditationū passionis xpi

presentat item tibi pie ihū recordatio
mea illō opprobriū maliciosuz cui⁹ in-
solētia nocte illa ptāti tenebrarꝫ accō
modatus: velatis tuis pulcerrimis o
culis inuidorꝫ irrisoriis vocibꝫ: gesti-
bus ⁊ pcussiōibꝫ bestialiter es illusus
facies tua grāꝫ plenissima rabidoruz
canū putēti sputamie ꝯtētibiliter fede
facta. ⁊ corp⁹ tuū tenerꝫ viliter ē tracta
tū. Salutatio. Aue benig. ⁊c. V
Articl'us ¶ Repsentāt tibi clemētis-
sime ihu oīa interiora mea illū tuū vir
ginee genitricꝫ intuitū luctuosuz cui⁹
materna cōpatiētia ⁊ pietate ꝯdolētis
pectoris lugubriter te aspexit. ¶ Aue
benig. ⁊c. Dn̄e exaudi orōnem meam
Et cla. Oratio.



O Mea vnica singularisqꝫ fi
ducia pijssime iesu xpe bo-
nitati tue mēoriā harū pas
sionuz hodie represento: vt
in omni tribulatione et an

Jhus Maria frat9

angustia paterna mihi pietate succur-
ras. A pctōꝝ meorum vinclis me ab
soluas Ab occultis delictis ⁊ manife
stis vitioꝝ scādalis me custodias. Ab
insidiosis dyaboli suggestionibꝰ: cū-
ctisqꝫ criminosis occasiōibꝫ me liberes
⁊ defendas Et tuis matrisqꝫ doloribꝫ
intima pij amoris affectiōe me facias
ꝯdolere. pijssime dn̄e ihu xp̄e q̄ cū deo
pr̄e ⁊ spū scto vnus es deꝰ om̄ps in se-
cula benedictus. Amē. VI. Articu.

O Ja veritas eterna pie dn̄e ihu
xp̄e mea tibi nūc offert memo
ria ꝯfusionē illā ꝯtumeliosā
q̄ fuit btā aīa tua: tūc suffusa: dū pila-
to opprobriosissime p̄sentatus: falcissi
me accusatꝰ ⁊ ignominosissime mori
sine ꝓprio demerito iniustissime fuisti
acclamatꝰ. Salutatio Aue beni
gne ihu xp̄e: grā plenꝰ: miscdia tecū: be
nedicta passio vulnera ⁊ mors tua. et
bn̄dictꝰ sanguis vulnerū tuoꝝ Amen

¶ Centum meditationes passionis xpi.

VII Articul⁹ ¶ Offert item tibi bone iesu coꝛ meū derisionē illā oppro briosam q̄ a pilato ad herodē missus ꝛ in veste alba ꝓ fatuo d̄risus fuisti Aue VIII Articlus ¶ Offert ꝛ tibi beni gne iesu aīa mea liuionē illā vulnero sam q̄ (p⁹ multā obiurgatōez) coꝛpus tuū pulcerrimū flagelloꝝ verberibus liuidū. ꝑberū vulneribꝫ laceratū mira biliter intumuit. Aue benigne dn̄e ꝛc IX Articlus ¶ Offert itē tibi dulcꝭ iesu mēs mea coꝛonatiōem illaz spino sam q̄ (p⁹ dirā flagellatōem) capite tuo regio spinis acutissimis ꝑfoꝛato: tua serena facies ꝛ amabilis cruoꝛē imma duit. Aue benig. X Articlus ¶ Offert ꝛ tibi clementissime ih̄u spirit⁹ me⁹ illaz tuā ꝯdēnatōez ignominiosā cui⁹ impietate neq̄ssima (post multam altercatōem) ad moꝛtē sentēciat⁹. ꝓpri/ is hūeris crucē baiulās ad locū cruci fixionis es deduct⁹. ipie ꝛ furibūde ex

ātus ꝛ tuis vestibꝫ atrociter spoliatus
vbi nō sine magna acerbitate vulnera
tui corꝑis in nouata fuerūt ¶ Salu
tatio Aue benig. Dn̄e exaudi orōez
meam Et cla. Rem Oratio.

O Spes et ꝯsolatio mei cordis
pijssime ihū xp̄e ꝑ horribilem
tue crucifixionis sniam suppli
citer te exoro: vt in hora mortꝭ mee mi
te iudiciū mecū agas Doce me bonoꝝ
res mūdi cōtemnere ꝛ tibi fidelr̄ pru-
denterq̨ ſuire. Peccatoꝝ meoꝝ vulne
ra tuis me dn̄e doceas cōsolidare vul-
neribꝫ Nō me ihū bone in tēptatōnis
ꝑe derelinq̄s: q̄ mei causa caput tuū
sacerrimū tot spinaꝝ pūctionibꝫ obie
cisti. Da mihi dn̄e doloꝝ tuoꝝ amato
ria sp memoria recordari. ꝛ ꝓ meo mo
dulo cruciformē vicē tue reddere passi
oni: ꝛ me ꝟtutibꝫ mūdum: tua caritate
tegas: pijssime ihū xp̄e q̄ cū p̄re ꝛ spūsā
cto viuꝭ ꝛ regnas ds in scl'a gl'iosꝰ Ar. XI

¶ Centum meditationes passionis xpi

O Amator hoim benignissime ihu xpe cũ denutat⁹ ad crucez piectus fuisses. sinistra tua fuit cruci crudeliter acclauata. Aue benigne iesu ꝛc. XII ¶ Dextera tua fuit equo clauo ferreo seueriter pforata. Aue benig. XIII ¶ Brachiũ tuũ sinistrũ fuit bone ihu extensione nimia ꝯquassatuz. Aue benig. ꝛc. XIIII Dextrũ brachiũ tuũ fuit ꝯtractõe nimia tabefactũ. Aue benign. XV Tam miserabiliter tãq₃ penaliter ihu piissime extensus pepẽdisti vt sola aspectu ad amantina pectora in tui cõpassione mollescere potuissent ¶ Aue be.

Dñe exaudi oꝛoem Oꝛatio

O Misericoꝛdie inscrutabilis altitudo iesu bone ꝑ tue te obsecro amaritudinem hoꝛrifice crucifixionis: vt nec in pꝛosperitatib⁹ tui me sinas aliq̃tenus obliuisci. nec in aduersitatibus a te me patiaris

vllatenus segari. O pto dñe totũ cor/
pis 7 aie mee posse: cruci tue insepabi/
liter affigere. Et oēs affectiōes meas ī
te amoris anchora ɋ̄etare. Fac me pie
iesu impotentē malas meas ɔcupiscē
cias exequēdi. Fortē ꝟo ac vegetatuꝫ
pꝗ̄ciendi cogitat⁹ meos in tuos ama
rissimos cruciatus: aduersus potētiā
molientiũ separe me a te meo diuinis/
simo salutari in secl'a bñdicto Amen

Matorꝑstan. Arti. XVI

N o tissime dulcis iesu sub eadem
crucifixionis hora fuit pes tu
us sinister clauo ferreo dolēter pfoss⁹.
Aue benig. XVII Sed et pes de
xter fuit eque duro vulnere pforatus.
Aue benig. XVIII Omnia mēbra
tua dñe violentata sunt crucis stipiti
immobiliter adherere. Aue benig.
XIX Graue lassi corpis tui pond⁹
mēbra tua pulcerria sua pendulitate i
miũ dissecuit 7 ɔtriuit vulnera ampli

Qando penaliter exacerbauit: ⁊ neruos
tuos nimia distentōe dirupit Aue rc̄
XXI Totū corp⁹ tuū veneranda spe
cie grosum riuuli sanguis ex vulneri
bus decurrentis vermiclariter ihū pi
issime liniebant. Aue Dñe exau.
O Abisse pietatis eter .Colle.
O ne beīgnissime ihū xp̄e te nūc
dep̄cor toto desiderio cordis
mei: vt ⁊ in bonis ⁊ in mal: in p̄speris
⁊ aduersus ḡtus sp̄ inueniar ⁊ grās a
gēs tibi meo fidelissimo redēptori. Ut
potēs sim cogitatōes meas vanissime
sepi⁹ dissipatas ꝑ̄escꝫ singulas cordis
mei: in meditatōe tue b̄ndictissime pas
sionis ɔpunctorie adunare ⁊ crucifor
miter occupare. Et vt nullū sit corpis
mei mēbrorū qd̄ nō aliq̄ ex pte passio
ni tue sensibiliter ɔformet. Cōcede q̄
qꝫ mihi queso ihū bone vt ī laude tua:
tuoqꝫ diuinissimo famulatu nūq̄ꝫ mi
hi tediū subreptat: sꝫ in hoc mihi pax

et requies summa ꝯsistat Da mihi dño
mie delectabilē appetitū in tuis sacris
sanguinolētis vulneribꝫ demorandi:
vbi in oīm tribulatiōe ꝛ tedio cordis
mei recreatōem recipiā salutarē. Qui
cū pr̄e ꝛ spū sctō vnꝰ es deus in secl'a be
nedictus Amen Arti. XXI
Quantissime ihu mēoria me
5 A mor suz ꝛ tabescit i me anima
mea dū singl'os tui corpis sen
sus: singl'is doloribꝫ obstupuisse recor
dor: pendēte siq̄dem te in ligno crucis
obtenebrati euersiqꝫ sunt ocl'i tui car/
bunculis clariores Aue be. XXII
Aures tue sanctissime insultatiōibus
ꝛ improperijs sunt replete Aue be.
xxiij. Odoratus tuꝰ nobilissimꝰ pu/
torem fetentissimū respirauit. Aue
benig xxIIII Gustū tuū naturalis
simū amarū fel cibauit: felleū potauit
acetū Aue be. xxv Totū corpꝰ
tuū tactus nobilitate mollissimū dirz

¶ Centum meditationes passionis xpi

verberibus est affectũ. ¶ Aue benig.
Domine exaudi. Oratio.

O Ob hoꝝ mẽoriã cruciatuũ te deprecor pie ihũ vt auertas oculos meos ne videre gestiãt vanitatẽ. Sepi aures meas spinis timoris tui: ne audire cupiãt linguã neq̃: verba vana maledicta seu detractoria pferentem. Odoꝝ illecebrã ⁊ inordinatũ carnaliũ suauitatũ in me extingue penitꝰ appetitũ. Fac me quoq̃ domine de oblectamẽtis ciboꝝ ⁊ potuũ nõ curare. Sꝫ da mihi obedientem ⁊ humilẽ in tuo sancto fuitio volũtatem vt mea ppria volũtate sub tua sanctissima volũtate hũiliata: dignꝰ habear tuoꝝ annũerari deuotoꝝ collegio famulorum: etiam ⁊ in hac vita tibi humiliter seruientiũ: ⁊ in aula glorie eternaliter benedicentium ⁊ laudantiũ te deum in secula gloriosum Amen xxvi.

H b Eu iesu amabil' z benigne in hora illa crucipendētie tue caput tuū venerādissimū fuit i/mititer inclinatū ac ꝓpria mole miserā dissime pendulū ac penose Aue be. XXVII Collū tuū pulcerrimū ꝑte/sum: fuit mole pēduli capitis incurua tū. Aue benig. XXVIII Pre/clara facies tua fuit sputo z sanguie ꝺ libuta. Aue be. XXIX Color cu/tis tue optim⁹ z seren⁹ doloris z tristi/cie nubilo obscurat⁹ z cinereus est effe ctus Aue be. XXX Spēs tua z forma ꝑ filijs hoīm speciosa imutata est: z visus es nō hñs spēm neqꝫ deco re. Aue benig. Dñe ex. Orō

O o Clemētissime dñe iesu xp̄e fac me q̄so ꝟtute tue bñdictissime passionis ob deletōnez meorū peccaminū corꝑalibꝫ pēalitatibꝫ assue cere. z ob tue crucifixionis reuerētiā z ipsas amare. Da z mihi dñe prauorum

mores ⁊ insolẽtias patiẽter et hũiliter
tolerare. Cõtempt⁹ ⁊ ↄtumelias ꝓ tui
noĩs glia nõ metuere. sed poti⁹ affecta
re. Oẽs animi mei amaritudines ⁊ tri
sticias in tue pietatis dulcedĩe dulco
rare. Et carnales ↄcupiscẽtias ⁊ oĩs
in me corꝑales illecebras ob tui amo
rẽ mortificare: q̄ mei gr̄a mortẽ crucis
subire minime dubitasti bñdictissime
dñe ihu xpe de⁹ verus: laudabil': glori
osus ⁊ superaltatus in scl'a scl'orꝝ. amẽ
XXX O Indefesse fidi firma
mentũ ⁊ toti⁹ specl'm sanctita
tis beatissime ihu xpe in hora
illa tribulatõis ⁊ angustie fuisti mei cã
ab oĩbus hoĩbus derelict⁹. Aue be.
XXXII Amici tui a te timore ꝑterri
ti diffugerũt. Aue be. xxxiij. Nu
dus pie ihu in patibulo cruc' pepẽdi
sti oĩm vestimẽtorꝝ honestate enormi
ter expoliat⁹ Aue be. xxxiiij Om
nipotẽs virt⁹ tua dñe ibi nullipotens

videbatur. Aue be. xxxv. In honestissime te iesu pijssime tractaue/ rūt. ⁊ tu eorū crudelia ludibria silenti mansuetudine ꝑtulisti Aue benig.
Dn̄e exaudi. Et cla. Collecta

O ia venerandū cūctaꝝ exēplar ꝯstitutū sanctissime ih̄u xp̄e ab om̄i dānosa et ꝑiculosa hoim̄ dilectiōe me spolia. Ab inordinata a/ micoꝝ affectiōe me libera. Ab om̄i su ꝑuacua occupatōe denuda me penit⁹ ⁊ expurga. Da mihi dei virt⁹ ⁊ dei sapi entia ih̄u bone ꝯ oēs spūales neq̄tias virtutē animi ⁊ sapientiā intellectus. Et dū ꝯstiterit aduersuz me imꝑfecto rū hoim̄ impudētia: da mā suedinē ta citurnā ob tue reuerentiā passionis et amaritudinē dire mortis. q̄ mihi ꝑ iu gem meditatōez in corde ineradicabi/ liter sit plātata: in ore ꝑ frequentē ora tōem infatigabiliter recitata: et ī toto corꝑe ꝑ sctām oꝑatōez indelibiliter fi

Centū meditationes passionis xpi

gurata Amen. Articlus xxxvi

h

b Eu iesu pijssime floridū corp⁹ 8
tuū in stipite cruc; pendēs pre
cruciatib⁹ nimijs marcescebat
xxxvij Dorsuz tuū tormētis lassuz
duro crucis reclinatorio incūbebat.
Aue be. xxxviij Corp⁹ tuū sacerri/
mū penosa lassitudine pōderosuz pen
dulitate nimia ad ima ꝑgebat. Aue
be. xxxix. Carnē tuam dulcissimā
vuln⁹ innūeꝝ nimiū dolorose ledebat
Aue be. xl. Hec om̄ia pie ih̄u cor
tuū diuīs caritate plenissimū amaris/
sime pferebat: vt sic tu⁹ nob innotesce
ret amori immēsus Aue be. Dñe ex.
Increata sapīa iesu Dīo.

o O xpe tu⁹ in cruce pēdens p̄ cru/
ciatu nimio torpēs marcor: sit
mihi obsecro in tua grā florens viror.
Tua immitis ad crucis stipite; corpa
lis reclinatō: sit mihi ī te spūalis q̇eta
tio. Tuiqꝫ pōderosi corpis declinatio

doloꝛosa: sit mihi in virtutū apicē exal
tatio gaudiosa: Carnis tue vulnera ꝛ
doloꝛes: pctōꝝ in me sanent vlcera et
oēs aīe mee ledēt meroꝛes Coꝛ q̄z tuū
amātissimū: meū ihū bone diuino iex
tinguibili accēdat amoꝛe flāmescente
in vitā eternā amen Articu. XLI
Pijssime ihū christe cruci te af
fixo īpꝛoperiū iudeis fuit vi
ta tua innocēs ꝛ btā. Aue be.
XLII Gestus dn̄e subsannatoꝛios
ꝯfinxerūt. ꝛ verba despectoꝛia in tui cō
tumeliā deꝓmpserūt Aue be. xliij
In lapideis coꝛdibꝫ iudeoꝝ fuisti ie
su pijssime ꝓ nihilo reputatus Aue
XLIIII In om̄i tua pēali angustia
ꝯstans ꝛ solidus ꝯstitisti. Aue beni
XLV Pro tuis dulcis ihū crucifi
xoꝛibꝫ p̄rem amāter oꝛasti. Aue beni
gnissime. Dn̄e exaudi Oꝛo
Doce benignissime ihū me in
dignū famulū tuū pꝛo amoꝛe

tuo malicias ꝑuoꝝ ꝛ in ppia libenti a
nimo tolerare. acta derisoria ꝛ verba
despectatoria placato corde pferre Et
abiectões ꝛ oia mũdi vilipẽdia ob tui
caritatẽ minime formidare. Da mihi
pie iesu ꝯ oẽs maloꝝ insult⁹ ꝛ ꝑuocan
tes aduersitates spm̃ mãsuetudis et cõ
stãtie in cõcusse hr̃e. Meosqꝫ aduersa
rios hũili dilectione apud te excusare
me doce. q̇ tuos letales inimicos apd̃
pr̃em caritatiuo eulogio excusasti. dul
cis ꝛ hũilis ihu xpe q̇ cũ eodẽ pr̃e ꝛ spũ
sctõ vn⁹ es ds i scl'a bñdict⁹ Aue xlvi.

O Ia agn⁹ innocẽs clementissi- 1.
me ihu xp̄e reo silis apparuisti
dũ inter sceleratos cruciformi
ter pependisti. Aue xlvii. ¶ A sini
stro tibi maliciose iproperãte latrone
iniuste blasphemat⁹ fuisti. Aue be.
xlviii ¶ A dextro aũt penitẽte latrone
excusatus veraciter et exorat⁹ hũilit r
extitisti. Aue be. xlix ¶ Tu ꝓ pi.

tissime ihu oia illi crimina remisisti.
Aue be. L Tu illi paradisi ianu
am misicorditer apuisti Aue beni.
Dñe exaudi Et cla. Oratio
O Inexhauribilis bonoꝝ hoiz
largitudo diuissime ihu chri/
ste hodie mortez tuã innocen
tẽ p mea nocẽtissima vita pijs celestis
pris ɔspectibꝫ representa. Noli me ob
secro dñe ob mea mlta z grandia crimi
na ɔdẽpnare Clamo ad te pccoꝛ peni/
tẽs cũ latrone deuotissime penitente.
Memẽto mei dñe in regno tuo. Dña
itaqꝫ mihi pie ihu peccata dimitte. Et
tuã celestẽ aperi pdisum: vbi te beati
oẽs laudãt z glrificant ineternũ Amẽ.
Largitatẽ cordis Ar. li.
O tui dñe dñ in cruce pendẽs so
lus tue dulcissime matris coꝛ
mestissimũ cognoscebas Aue benig
lij. Tristissima eius aĩa z gestus nimi
um lugubñdi: tuũ tibi dñe martiriuz

duplicabãt. Aue be. liij. Uer/
ba illi⁹ q̃rula ⁊ miserãdissimi lamẽtat⁹
cordiuũ tenerrimũ dissecabãt. Aue.
lxiiij. ¶ Uere in hora necessitatis extre
me ⁊ sepatõis intolerande ꝯsolatorẽ ei
dilectũ discipl'm tradidisti ꝟginez vir
gini sub mr̃na fide ꝯmẽdãs Aue be.
lv. ¶ Uicissim q̃z discipl'm virginem
mr̃i ꝟgini sub filiali fide sil'r ꝯmẽdasti.
Aue be Dñe exaudi Coll'.

D Ulcissime ihu ꝑ me letalit' cru
cifixe ꝯmẽda me hodie ꝯstãtissi
me fidi ⁊ securissie custodie pĳssie tue
mr̃is Sz ⁊ illi⁹ discipuli tui predilecti
q̃s vtrosq̃z in cruce pendẽs ob ꝓroga
tiuã castiõnie corpis ⁊ aĩe singl'arẽ tan
q̃ matrẽ ⁊ filiũ indissolubiliter ꝯfede/
rasti. Ut tui cõmissiõe me ⁊ in hac vi/
ta hĳ fideles cõmissarĳ tueant' ⁊ in ho
ra mortis mee tibi suis ꝑcibus me recõ
ciliẽt. Et ad vitã eternã perducãt amẽ
Articlus lvi. Debitã ꝟgine

Jhūs maria

O Pctoꝝ venerādissima ꝯsola/
trix: angeloꝝ gl'iosissima ipa/
trix filij dei sanctissima genitx
xgo maria: memoriā illi⁹ miserādi do
loris ꝛ tristicie cordis tui q̇bus passa
es ex pmo ꝯtuitu dulcis filij tui inter
latrones in cruce pēdentis aīa mea ti
bi hodie solēnisat. Aue maria gratia
plena dñs tecū bñdicta tu in mulieri/
bus ꝛ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui iesus
xp̄us Amen. LVII Heu mater
xginea nō illi succurrere potuisti. qn
nimo symeonis gladiū tuā maternaz
aīam oportuit ptrāsire Aue maria.
LVIII Dulcissimi filij tui crucifor
me martiriū ꝛ amarissim⁹ cruciat⁹ fu/
it tibi o xgo btā penosuz spectaculū ꝛ
speculuz dolorosum. Aue maria
LIX O xgo amabil' mater casta ip/
sum tuū dilectū filiū lugubri lamētati
one planxisti. Aue maria. lx.
Vicissim ipse tuus dilectissim⁹ fili⁹ te

Incentum meditatõnes passionis xpi·

Gmrez venerãdissimã dulciter ↄsolabatur. Aue maria lxi. Modꝰ suꝰ emoriẽs ⁊ loquela deficiẽs tuã mestã aĩam doloris vulnere pforauit Aue maria lxij. Uerba tua dolorosa ⁊ gestus tui corpis plãctuosi corda saxea poterãt emollire Aue ma. lxiij Materne manꝰ ⁊ ỽginalia brachia p̄ cordis amaritudine q̇escere non valebãt Aue ma. lxiiij Tuũ o ỽgo tenellũ ⁊ imbecille corpusculũ pre dolore nimio deficere cogebat ⁊ deorsum vergere resupinũ Aue maria lxv Postq̃ꝫ vero cõualuisti oscula defluentis sanguinis: filiali p solatio accepisti. Aue maria. Dñe exau. Oro.

Gia mater miscõie virgo incõpabilis puritatis in vita pñti maternaliter me gubnã ⁊ in hora mortis misericorditer me tuere: Hec est ei (o dña veneranda) hora me tuendissima ob cuiꝰ seueritatẽ tibi cu/

pio oībus diebus vite mee fidele ser/
uitiū exhibere Hora inq̄z terribil'est il
la ꝛ horrēda in qua vniūsa corda mor
taliū tremūt. ꝛ oīs conscientia expaue
scit. Instante illo siq̄dem momēto ter
rifico q̄ mea peccatrix aīa est a suo mi/
sello corpusc'lo egressura īfelix ego ho
mūcio ad quē me tūc vertā auxilij ꝯso
latiōisq̄z obtētu ꝓrsus ignoro: nisi ad
te o mater mīicordiarū. Eya ḡ inun
dās diflue misc'die torrēs pia mr̄ ex in
timo cordis suspirio ad pedū tuoꝝ ve
stigia me ꝓsterno: tuā mīicordē dul/
cedinez suppliciter exorando: vt in illa
letali horula: tua letāti pñtia ꝑfrui di/
gn⁹ fiam. q̄d ei is timere q̄d illi nocere
poterit virgo mater ꝓ quo tu interce/
dere. quē tue familie ānotare dignarꝭ.
O mea igit̄ singl'aris ꝯsolatio clemēs
regina: ꝓ me desolato interueni ꝛ tue
familie ascribere dignare: vt sic in peri
clitātis mei succursuz benigniter tūc

festines Et ꝯ larvales demonũ facies
me ꝯsignes. A malignoꝝ hostiũ mãi/
b⁹ me defenses Corpterritũ dulci ꝯso
latõe ꝯfortes Et mis̃abiles meos ge/
mit⁹ clemẽt̃ auscl'tes. Tũc mihi o dña
man⁹ tue largissime mis̃icorditer extẽ
dant̃. Tũc mea mis̃a aĩa a te benigne
suscepta sũmo iudici regi nr̃o vultu tu
o roseo p̄sentet̃ Et eterna in celo btĩtu
dĩe muneret̃. vbi dilecti filij tui dñi no
stri ihu xpi gl'iosaz faciez diatis ⁊ tue
excellẽtissime gl'iam dignitatis videre
valeat in eternũ Amen Arti. lxvi.

P Ape ihu dulcissime pr̃ne dile/
ctõnis vnice filij ĩ quo sibi de
us pr̃ bñ cõplacuisse testat⁹ est
cur te ipius paterna dilectõ in tã ama
ra necessitatꝭ articulo foris tã extranee
dereliquit. ⁊ inferiorib⁹ anime tue vi/
ribus: patientiqꝫ nature internam so
lite consolatõnis subtraxit dulcedinẽ
ac celestis roris profluuiũ desiccauit.

Aue beni. lxvij Heu dñe etiã hu
ius rei causa ad eũ voce mag hely inge
minãs mirabiliter clamasti. Aue b.
lxviij. Uerũtamẽ tua volũtas hũili
ma cõformis fuit p oĩa illius gtissime
volũtati. Aue be. lxix Heu dñe
pre siccitate nimia etiã tũc corpaliter
sitiebas Aue be. lxx Uerũ te amor
eximius salutis nr̃e pamplius fecerat spi
ritualiter sitibundũ. Aue be. Dñe.

O Mediator fidelissi Oratõ
me dñe ihu xpe q pprio sangui
ne pacẽ nob cũ pr̃e fecisti: eadẽ
queso fidei cõstantia in oĩbus tribula
tiõbus meis mihi liberaliter digneris
adesse pr̃nas aures meis precibus z cla
moribus apire. Uolũtatẽ meã tue sã
ctissime voluntati in oĩbus cõforma
re. Terrenoz in me dñe molestã sitiz
prorsus extingue. spũaliũ donorũ me
fac obsecro mẽtaliter sitientẽ. Da mi/
hi bone ihu vitã oculis tue maiestatis

acceptam: mortem patam ⁊ finem tue fruitionis securū Amen ¶ Av. lxxi.

Eia ihu piissime dū in cruce pē dens pre ariditate nimiuȝ cru ciati pectoris sitio ꝑtulisses. a ceto felle mixto te inhūaniter potaue rūt Aue be. lxxii. Postq̄ autē ꝯpleta erāt in te oīa q̄ de te dn̄e sc̄pta fuerant ⁊ caritas dilectōnis electoꝝ ab eterno tuoꝝ pia victoria triumphasset dixisti Cōsumatū est ¶ Aue lxxiii. O īn effabil' dilectio caritatꝭ que filij dei coꝛ magnificū nr̄i occasione amoris incē dio torruisti ⁊ p nob eūdeȝ filiū obdi/ entē fecisti pr̄i vsq̄ ad morte: mortē āt crucꝭ ꝯtētibilē ⁊ horrendā. ¶ Aue be. lxxiiii ¶ Tūc q̄ nō erat in q̄ diuinissi ma tua caritas potuissꝫ sublimiꝰ pmo ueri: inclinato spinolēto capite in ma nꝰ pr̄is spm̄ tuū ꝯmēdasti. Aue. lxxv Mox aūt tua aīa gl'iosa a tuo sacratis simo corpe se mortalit' sepabat. Aue.

Hic fiat pstratio ꝛ dicat Adoramꝰ te xpe ꝛ bñdicimꝰ tibi. qꝛ p sctãm crucē ꝛ mortē tuā redemisti mundū. Qui passus ꝛ mortuꝰ es p nob. miserere nob Pr nr. Aue maria ꝛ iterū Adoramꝰ te xpe vt pus. Que oia dicant etiā cū orone: toto corpe sup terram pstrato.

¶ Domine exaudi orationē. Et clamor meus. Oratio.

Exemplar pclarissimū pfecti amoris stabil' fidi ꝛ grtissime bonitatis clemētissime ihu xpe illud tuū queso amaritudis poculi qd in cruce gustasti oim ī me spiritui repugnātiū amaritudies passionū: virtutū trāquillitate dulcoret. Da dñe vt in sensu recto ꝛ bonis actibꝫ vsq ad mortē stabilis pseuerē ꝛ a tue obedientie semita nunq̃ discedā. In manus tuas pie ihu spiritū meū cōmēdo vt pꝰ hanc vitā a te letanter suscipi me

reatur. Amarā mortē tuā dn̄e pio prīs
tui ɔspectui represento ꝑ peccatis me
is dignissimū placamentū. Infinituz
meritū tuū ihu bone meas p̄cor exigu
as opiunculas ipaterne maiestati taz
acceptabiles faciat ꝛ acceptas. vt in ip
so diuorcio corpis ꝛ aīe mee: ita mihi
reatꝰ oīs. ꝛ om̄e debitū dimittat q̄ (in/
star dilectissimoꝝ tuoꝝ) a morte ad vi
tam trāseam sine mora. Amen.

Articl'us. lxxvi.

O Piarū flebile spectacl'm aīarū 14
dn̄e ihu crucifixe memento q̄
mō te mortuo in cruce pēden
te: vnꝰ militū acuta lancea latꝰ tuū sa/
cratissimū ꝑforauit. Aue be. lxxvii.
¶ Reminiscere quomodo continuo
ex vulnere illo sanguis recentissimus
emanauit. Aue benignis. lxxviii.
¶ Recordare quomodo et ex eodem
vulnere aqua verissima distillauit.

Aue be. lxxix. ¶ Heu ihu bone cor-
pus tuũ diuinissimũ pepēdit i cruce ri
gore mortꝭ stupidũ penetrabili frigore
aspatuz. Aue. lxxx. ¶ Eya mi dñe
q̃nte tibi amaritudinis cã fui: qm ma
gnifico ꝑcio me emisti. ⁊ q̃z dur' labo-
rib' redemisti Aue be. Dñe ex. Oro
Habilis ihu in tuis q̃so ꝓfũ
dis vulnerib' oĩbus inimicis
meis abscõdar. Preciosi san-
guis tui rubor misellã aiã meã grẽ ac
ꝟtutũ decoret ornatu. Aq̃ mũdissima
lateris tui dñe meã sordidã ꝯsciaz a cũ-
ctis macl'is diluat ⁊ emũdet. Rigidi-
tas ⁊ ꝯgelatõ tui corꝑis ꝑciosi in tuo
me ihesu bone amore stabiliat tibi me
dulci glutino caritatis adanchoret. et a
te me nunq̃z sepati ꝑmittat. Care em-
ptõis q̃ me emisti: ꝑciosũ clenodiũ qđ ꝓ
mea redẽptõne dedisti. nũq̃z me sinas
dñe obliuisci. Dur' labor quẽ mei cã
ihu piissime ꝑtulisti: suaui me foueat

refrigerio caritatꝭ q̄ nescit laborē. Et
q2 tibi dn̄e tātoꝝ extiti cā laboꝝ obse
cro vt dulci amoris vnione tibi me fa
cias adherere: vt vn⁹ tecū efficiar spi/
ritus ineternū Amē. Arti. lxxxi.

H Eu mr̄ mie errantiū port⁹ ꝛ iu
stoꝝ speculū deiforme. ihu gēi
trix bn̄dicta: sub cruce te stāte
ꝛ filio tuo dulcissimo mortuo in ea pē
denteq̄ntus te tūc ꝟgo pijssima ai do
lor oppsserat: q̄tiens in hora illa gemi
tuos ꝯtuitib⁹ in dilectū tuū mortalr̄
pēdulū suspexisti. Aue ma. lxxxij
¶ Quā mr̄nalr̄ tunc illa ei⁹ stupida mē/
bra: q̄ꝫ molliter tabefacta brachia a te
fuere d cruce suscepta. Aue ma lxxxiij
¶ Quā fida dilectōe tūc ei⁹ recētia vulne
ra ꝛ sanguinolentū corp⁹ ad tuā fuere
roseā faciē aplicata. Aue ma lxxxiiij
¶ Quotiēs pia ꝟgo gene eius pallide ꝛ
mēbra cinerea a te fuere dulcr̄ osclata
Aue ma. lxxxv. ¶ Quot tūc o mat

pium tristissima cor tuũ fuit dolorũ vulneribꝫ sauciatum. Aue ma. lxxxvi. ¶ Quot ex altis precordijs gemebũda suspiria mater castissima emisisti. Aue maria lxxxvij. ¶ Quantũ amarũ lachrimarũ imbrez o celi regina pluisti. Aue maria lxxxviij. ¶ Materne miserationis tue verba fuerunt o virgo dulcissima nimiũ planctuosa Aue mari. lxxxix. ¶ Modus tuus quondã delectabilis amabilis ꝛ gratiosus: fuit tunc miserabilis flebilis ꝛ dolorosus. Aue maria xc. ¶ Cor tuũ o domina venerãda doloris gladio perforatum inconsolabile prorsus fuit. nullum omnino cõsolatorem admittens. Aue maria. Domine exaudi. Et cla. ¶ Collecta

O Ia mater amabilis virgo sãcta perpetue castitatis: tuos q̃so liberales oclos mihi digneris aperire misericordie ꝛ omnez vitã

meam clementi bonitate tueri. A cun-
ctis hostibus sub sanctissima alaruz
tuarũ vmbra fideliter me defende. A-
mabilez vultum tuũ ad me semp o vir
ginea genitrix amanter converte. Di
lecti filij tui mortue faciei amãtissima
deosc'latio mihi sit (precor illi) amicis
sima reconciliatio. Dolorosa vulnera
que maternũ cor tuũ penaliter secue-
rũnt: dolorẽ mihi pro peccatis meis i
timũ mereãtur. Tuum mihi o domi-
na miserabile suspiriũ: tui det filij sta
bile desideriũ. Fletus quoqꝫ vberri-
mus tue lugubris lamẽtatiõis: lachri
mas mihi impluat salubris cõtritio-
nis. Verba tua dolore plenissima: o-
ciosorum mihi sermonum amputent
vanitatem. Tuaqꝫ maneries inctuo-
sa indisciplinatorꝫ in me morum mor
tificent libertatem. Cor tuuz ꝟgo btã
cõsolationis impatiẽs/ ꝯteptuz mihi

secularis pstet amoris ⁊ suauē mihi i
fluat gustū difice caritatꝭ. q̄ vtiqȝ est ve
stis nuptial' q̄ eos indui oportebit q̄ do
minū gl'ie fructū vteri tui bn̄dictū: te
qȝ mr̄em virgineā in padiso volupta
tis eterne: pleno desiderāt gaudio cō
templari. Amen. Ar. xci.

O Candor luc' eterne sole specio
15 sior fili dei quō nūc iaces sub
cruce i mestissime mr̄is tue gre
mio mortu⁹ ⁊ extinct⁹. Aue be. xcij.
O specl'm sine macl'a dī maiestatꝭ quō
sic es mortꝭ nubilo eclipsatū. Aue be.
xciij. O imago pulcerrima bonita
tis pr̄ne quō sic es mortꝭ vredie marce
facta. Aue be. xciiij. O agn⁹ mā
suetissime quō sic viliter es tractat⁹.
Aue be xcv. O rex regū ⁊ dn̄s do
minātiū quō sic fact⁹ es opprobriū ho
minum ⁊ abiectō plebis. Aue. benig.
Domine exaudi. Oratio.

¶Centum meditationes passionis xpi.

O Ignis rorās ꝛ ros ardēs pat miaꝝ ꝛ deꝰ totius ꝯsolatōis: ꝯ formatā queso imaginē tuam mea miserā aīam reformare digneris. ꝛ ita trahere post te tue dulcedīe ꝯsola tionis occulte (tuis electꝫ dilectoribꝰ bn̄ note) q̄ mihi vilescāt ꝑt te oīa trāſ itoria. Ois fiat extra te reqes tediosa ꝛ post te solū respiret anhelo ꝯsiderio aīa mea. O cādor incōprehensibil' lucꝫ eterne: meū p̄cor caligātē illumia ītel lectū: vt tuā bn̄placentē in oībꝰ agno scat volūtatē. O celestꝫ mellifiue riuule padisi spūssancte: pr̄is ꝛ filij spiracl'm dulcedis ꝛ suaue vincl'm caritatis: tu cor meū sctā amorꝫ vnctōe punge. In diuīo amore ꝑficere me fac et crescere. In fraterna caritate cordis āplitudie dilatari ꝯcede: ꝛ corde meo ꝯa pietate in ꝓximoꝝ necessitatibꝫ mollescrō: de mihi p̄ter necessarijs meeis tribuas li beralit̄ subueīre. O agnꝰ dulcissime je

su xp̄e tue bn̄dicte hūanitatis vellere:
pctōꝝ meoꝝ macl'as deleas: debitaqꝫ
ꝑsoluas Nec siccis ocl'is de tua inno
cua morte pensare me sinas: sꝫ tibi cō
pati z oībus in necessitatibꝫ ꝯstitutꝭ pie
ꝯdolere me doceas. O dn̄s om̄ps dis
cerne deprecor causaꝫ meā ab hoībus
mūdanis z vanis: terrena oblectamē/
ta q̄rentibus externā pulcritudinē ma
gnipendētibꝰ z secl'ares honores dili/
gentibꝫ. Huicqꝫ mihi misello vermicu
lo ad eternū illū honorē tribue pueni
re: q̄ te cū electis tuis in celi regno lau
dē z gl'ificem in eternū Amen. xcvi.
h Eu mater amabil' virgo bea/
ta. q̄ꝫ dolorosa sub cruce sedi/
sti iacente in gremio tuo virgi
neo: dilecto filio tuo mortuo z extincto.
Aue maria. xcvij. Mēte z ore ti
bi o dn̄a mēor sum hodie illaꝝ tuaruꝫ
lamētabiliū precū: q̄bus p̄cata es eos
q̄ dulcis filij tui exanime corpꝰ sepeli

endi grã) a tuo pectore auellebant.
Aue maria. xcviij. Recordor o mr̃
dulcissima tue tristissime a sepulcro di
scessionis Aue ma xcix. Retra
cto virgo beatissima mẽori cordis tui re
gressus pedagia miseranda. Aue ma.
c. Reminiscor o celi regina ⁊ tue cõ
stantissime fidei quã sola filio tuo vni
genito in oibus necessitatibꝫ suis cõs
uasti. Aue ma. Dñe exau. Coll.

E Ja singlare deiformitatꝭ agal
ma ac clementie iperatrix ṽgo
maria tuis mihi queso digna
re beatis ꝑcibus a dilecto filio tuo im
petrare. vt in virtute sue bñdictissime
passionis: tueqꝫ dolorosissime ꝯpassi
onis: oẽs meas tribulatiões: angusti
as ⁊ dolores valeã supare. Doce me o
ro dña oẽs tẽptatões refugio filialiuꝫ
vulnerũ euadere: aduersus omes tpa
les sollicitudines in seplcri sui latibu
lo me recludere ⁊ in ipius amore stabi

liter ꝑmanere. Dignifica me o genitrix gl'iosa vt filij tui deitatis faciē (lucem in ꝯprehensibilē) facialiter merear cō tēplari ⁊ pacē (que oēm sensuȝ exupat) eternaliter degustare. Fac obsecro genitrix gl'iosa ac dn̄a bn̄dicta vt me eterne illiꝰ voluptatꝭ vbertatē possidere cōtingat: q̄ in diuina claritate valeā iocūdari: ⁊ īmensa suauitate ꝑpetuo recreari ⁊ in eternitate immutabiliter requiescere. Presta o summū subselliū trinitatis intellectū meū oīs veritatꝭ lumīe illustrari voluntatē meā celestis roris dulcedine irrorari: memoriā torrente deliciaruȝ inebriari: ⁊ illiꝰ btō ꝓfluuio inundari. Adiuua p̄cor o filiaꝫ dextri sedia maiestatis: illuc me tuis gl'iosis precibꝰ ꝑuenire: vbi incōprehēsibilis illa lux oriꝛ que nunq̄ȝ occidit. Ubi ineffabilis illa pax coliꝛ quā turbatō nl'la interimit. Ubi fontana illa oīs boni abyssus scaturit: quā nemo exhau

rire sufficit. Ubi diuina maiestas eter-
na reg̃e om̃ia ꝯtinet. Ubi diuina veri-
tas ꝑenniter lucet Ubi diuĩa caritas
eterne cõsolatiõis dulcedine sꝑ rorat.
Ubi btã trinitas viuit ⁊ regnat deus
omp̃s: in substãtia vnꝰ: ⁊ in ꝑsonis tri-
nus pr̃ ⁊ filiꝰ ⁊ spũssanctꝰ: ꝑ oĩa secula
seculorum Amen.

Seq̃tur orõ ꝑ meditãtibꝰ hãc cẽti-
pbariam memoriã dñice passionis.

Te deo crucifixa ꝑ nob̃ sapiẽa ie-
su xp̃e clemẽtie largitatẽ suppli-
citer interpello: ꝑ oĩbus hoꝝ
centũ tue passionis articłoꝝ medita-
toribꝫ: vt in meditatõe eoꝝ scte͞ ↄuotio-
nis ignis diuinitus exardescat: vt cor
eorum eructet verbum bonum: verbũ
illud amatorium et deuotum: fascicu-
lus mirrhe dilectus meus mihi: inter
vbera mea cõmorabitur. Fasciculus
inq̃ꝫ ex his cẽtenis mellifluis ꝑiter et
thurifluis ramusculis recollectus: vt

sacrificiū eoꝝ apud te refulgeat. tu eis sol iusticie (passionis quōdaȝ nubilo eclipsatus) tui amoris igne valido: ita eoꝝ exestues holocausta: vt in singul'his meditaciūculis dirigat' oro eoꝝ sicut insensuȝ in ꝯspectu tuo. ꝛ sic virgula fumi ex aromatibꝫ mirre ꝛ thuris. eoꝝq; pie cōpassionis deuotionisq; redolentia ihu piissime delecter' Amen

¶ Finiūt centū meditatōnes dominice passionis christi.

¶ Prolog' in seqntes meditatōes

[S]equētes meditatōes cū quibusdā internis oratiūcl'is in fine horarū dicēdas (summaȝ dn̄ice passionis ꝛ qd circa qlibet horā dn̄s passus est saltē in genarali ꝯtinētes) cōposuit papa Bn̄dict' duodecī' (vt fertur ꝛ in quibusdā libris inuenitur) ꝛ cōcessit oibus deuote dicētibus duodecim milia dies indulgentiarū. ꝛ p has ablui pctāq p ꝟboꝝ sincopaȝ

¶ Alie meditatõnes passionis xpi

in canone ꝛ in horis canonicis com
mittũt sacerdotes saltẽ ex leui ꝛ nõ vo
lũtaria aut nimis negligẽti distractio
ne. q̄ numerꝰ dierũ facit trigintres an
nos mtnꝰ aliq̄bꝫ diebꝰ Et licet hec me
ditatões aliq̄ mõ variate sint a cõsuet
put ĩ libris inueniunt. nõ tñ diminu
te sed potiꝰ aucte. In his eñ seruat or
do rei geste dñice passionis.

¶ Meditatõ pꝰ matutinas aut con
clusio matutinarum.

S ñe ihu xpe fili dei viui q̄ hora
D matutina a iuda tradi ꝛ oscla
ri te pmisisti ꝛ a iudeis capi et
ligari ꝛ ad annã pontificez pmũ duci
voluisti: corã quo a ministro crudelez
alapam suscepisti. et vinctũ ꝛ ligatũ te
ad caypham pontificẽ adduci pmisi/
sti vbi ꝯ te falsum testimoniũ: ꝛ dignũ
esse morte dici audiuisti. ꝛ dehinc spu
ta ꝛ plagas ꝛ velatõem tue faciei ꝛ co/
laphos sustinuisti ꝛ tota nocte multa

incõmoda z opprobria ptulisti z petrũ
te negantẽ audiuisti z lachrimãtẽ ocu
lis misericordie respexisti Fac nos q̃s
domine peccata nr̃a deplangere. vt ve
niã misericordiã: gratiã et gloriã apd
te mereamur inuenire. Qz dixisti no/
lo mortẽ peccatoris sed vt magis con
uertatur z viuat. Pone ergo amarissi
mam mortẽ tuã: crucem et passionem
inter animas nostras z tremendũ iu/
diciũ tuũ Interueniatqz pro nob dñe
iesu xpe apud tuam clementiã nunc et
in hora mortis nostre gl'iosa semp vir
go maria dignissima mater tua cuius
sanctissimam animaz in hora amaris
sime passionis tue doloris gladius p
transiuit. Qui cuz deo patre z sancto
spiritu viuis z regnas deus per om̃ia
secula seculoz. Amen.

Meditatio deprecatiua z con/
clusiua Primarum.

Centum meditatões passionis xpi

D ñe ihu xpe fili dei viui q̄ hora
diei p̄ma p̄misisti te deduci ca
ptū in ꝯcilium iudeoꝝ. ⁊ audiui
sti ꝯ te falsam eoꝝ cōdemnatōem dicē
tiū reuz te esse mortꝭ. ⁊ vinctū ⁊ ligatuz
te pilato iudici p̄ntari permisisti Ubi
iteruz false accusat⁹ fuisti. ⁊ missus ad
herodē: a q̄ spret⁹ ⁊ illusus veste alba d
risorie fuisti indut⁹ ⁊ ad pilatū remis-
sus: ⁊ iterū a iudeis de nouo accusat⁹.
⁊ a iudice examinat⁹. Dignare nos q̄-
sum⁹ dñe a falsis ⁊ insidiosꝭ accusatio
nibꝰ defendere ⁊ liberare. ⁊ in ꝯspectu
tuo sine criminē cū gaudio sp̄ apparere.
Qui dixisti nolo mortē pctōris sz vt ma
gis ꝯuertat̄ ⁊c̄. vt sup̄ vsqz ad finez. qd
ad oēs horas subiungitur

Medi: depcatia ⁊ ꝯclusiua Terciaꝝ.

D ñe ihu xpe fili dei viui q̄ hora
diei tercia linguis iudeoꝝ cru
ci fuisti acclamat⁹ ⁊ a militis
pilati flagellat⁹ ⁊ totus sanguie ꝑfus⁹.

Deind᷒ clamide coccinea vestit⁹: coro
na spinea coronat⁹ sceptro arũdineo ꝛ
genibus flexis derisus irõice adorat⁹
alapat⁹: ꝯsput⁹: ꝛ arũdie in caput tuũ
regale bestialiter ꝑcussus. ꝛ sic vilifica
tus iudeis ostẽsus: ꝛ iterũ magnis cla
moribus ad crucez postulat⁹. Et post
multã altercatiõem Barraba latrone
dimisso: ad mortẽ crucis impie senten
tiatus. ꝛ tũc purpura exut⁹ ꝛ veste tua
indutus ad crucifigendũ fuisti duct⁹
baiulans in hũeris tuis crucem. Fac
nos q̃s dñe euadere dyabolicã sugge
stionẽ ꝛ eternã mortẽ. Nec permittas
nos tartareis cruciari supplicijs sȝ gau
dijs facias ꝑfrui sempiternis. Qui di/
xisti nolo mortẽ. ꝛc. ¶ Post sextam

Dñe ihu xpe fili dei viui q̇ hora
diei sexta añ crucẽ fuisti denu
dat⁹ ꝛ tuis vestib⁹ atrocit̃ spo/
liat⁹ vbi oĩa vulnera tua dolenter fue
runt innouata Deinde mirrato vino

potatꝰ ꝛ cruci nudꝰ affixus: manibꝰ et pedibus clauis atrocissimis pforatꝰ ꝛ expansus. vt oīa ossa tua nūerari potuissent. ꝛ sic laceratꝰ in cruce erectus cū indicibili penalitate. ꝛ nihilominꝰ ex nimia pietate p crucifixoribꝫ depre catus. sed a sacerdotibꝫ ꝛ aliis ptereuntibus ꝛ latrõe impio irrisus ꝛ blasphematꝰ ꝛ ab altero excusatꝰ ꝛ p regno suppliciter exoratꝰ. q̄ a te misericordit est exauditꝰ Et p mr̄e tua amarissime flente ꝛ ꝯdolēte ꝛ dilecto discipulo astante sollicitus. Te q̄s dn̄e ne derelinquas nos nūc ꝛ in hora mortis nr̄e: sed nos tibi ꝯmendatos in regnū tuū assūme redignare Qui dixisti. ꝛc. ¶ Pꝰ Nonā

D ñe ihu xp̄e fili dī viui q̄ hora diei nona ī cruce pendēs pꝰ mōi obtenebratõꝫ ꝛ sol' obscuratõꝫ voce mag̃ clamasti te a pr̄e d̄relictū Et sitiēs gustato adāro aceto cū felle mixto itēꝝ pꝰ oīm ꝯsumatõꝫ clamādo flēdo ꝛ

orando in man⁹ pris spm tuu comēdasti. z inclinato capite eūdez spm emisisti. Et iā mortu⁹ vulnus lateris delācea milit; suscepisti. qd mr tua doloribus qi cōsumpta in corde suo sentiēs pene defecit. Unū tibi cōdolēdo: fra tremuit: monumēta apta sunt petre scisse z velū tēpli laceratū: nec nō veridica centurionis exclamatōe vere dei fili⁹ attestatus. Dignare q̄s dñe cordib; nr̄is vulnera tui corpis īprimere. et in fine vite spm nr̄m in man⁹ tuas cōmendari. z cū beat; spiritib; collocare. Qr dixisti nolo mortē peccatoris sed vt ma. zc vt in matutinis ¶ Post vesperas.

Dñe ihu xp̄e fili dī viui q̄ hora diei vesptina cū discipul' tuis ex magno desiderio agnū pascalem manducasti z vet⁹ testamentū terminasti z nouū inchoasti: lauādo pedes discipuloꝝ. z sacratissimo corpore tuo z sanguine eos cibādo: z hoc no

nū diuinissimū sacramentū instituen-
do. Causasti deniqꝫ vnū ex eis te tra-
diturū. ꝛ facto ꝑmōe cōsolatorio trista
biliter ab eis recessisti. Nec non hora
eadē alteri⁹ diei de cruce solut⁹ ꝛ idepo
sit⁹ manib⁹ iustoꝝ ꝛ a mestissima mr̄e
tua cū mltis amaris amplexibꝫ susce-
ptus ꝛ añ eā locat⁹: ñ sine mlťꝫ suis la-
chrimatōibꝫ ꝑfusus ꝛ aspect⁹. Solue
nos q̄s in exitu ꝺ exilio p̄ntis scl'i a ne
xibus pctoꝝ ꝛ ꝯsolare nos digna per-
ceptōe eiusdē sacrosancti corpis ꝛ san-
guinis tui p̄ciosi. Qui viuis ꝛ regnas... Qui dixisti nolo. ꝛc.

Post Completorium.

D-omine ihu xpe fili dei viui qui ho
ra cōpletorij dixisti. tristꝫ est a
nima mea vsqꝫ ad mortē: et tri
bus vicibꝫ prēm orasti: vt si esset possi
bile trāsiret a te calix passionis tue: ꝛ p̄
angustia ꝛ pauore mortꝫ sanguineū su
dorē in terrā decurrentē sudasti: ꝛ cō
fortatiōem ab angl'o de celo suscipere
dignat⁹ fuisti. Et eadē hora alterius

dici vnct⁹ aromatib⁹ ꝛ lintheis inuo/
lutus ꝛ honorifice sepulture traditus
fuisti. sed a mr̃e tua ꝛ mult; aliis lamē
tabiliter planctus. Te q̃s dñe ne per
mittas nos tradi in man⁹ crudeliū sed
iubeas nos adduci p̱ man⁹ sanctoꝝ
angeloꝝ tuoꝝ ad te piissimū ep̄m fide
liū animarū. Qui dixisti nolo mortē ꝛc.

¶ Conclusio omniū horarum.

Has horas canonicas cū deuotōne
Tibi xp̄e recolo pia ratione.
Ut sicut tu passus es penas i agone.
Sic labore ꝯsonās ꝯsors sim eterne
corone. Pro quo tibi dñe ih̄u xp̄e sit
laus ꝛ gl'ia p̱ infinita secula. ¶ Vers⁹
Proprio filio suo nō pepcit de⁹. sed p̱
nobis oibus tradidit illū. Oremus
Dñe ih̄u xp̄e q̄ dixisti. nolo mortē pec
catoris sed vt magis cō. ꝛc. vt supra in
ma .nis.

Universis ⁊ singulis dn̄i Jesu pas
sionis: eiusq3 mr̄is Marie cōpassiōis
dolorosissime deuotis zelatoribꝫ Hoc
precordiale saluberrimū (Cuiꝰ quoti
diana deuota frequētia non soluz pec
cata adimit: verū ⁊ innumeras pecca
toꝝ tribuit indulgentias. ⁊ post huiꝰ
vite exiliū: Jesu passo: Marie q̄z sibi
cōpasse: cōregnare faciat perenniter).
Impressum Argn̄. Anno salutis M
cccc.lxxxix.

[illegible]

De corona b(ea)te v(ir)ginis

Sciendum est q(uod) [illegible] [illegible] patr[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] q(uod) lig(atur) [illegible] [illegible] [illegible]
qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] q(ui) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

In omnib(us) [illegible] [illegible]

De obediencia

Fuit cum quidam fr tante deuc-
cionis quod ... iungebatur pmte et leto animo adimple-
bat Cum aut infirmaretur dns fr suus visitans
... et post plurima verba consolatoria videns eum infirmi-
tatibus et doloribus agrauari dixit ei Frater vis ne ad pa-
radisum pergere o libenter pr dilecte vado cum magna confiden-
cia dixit ei Frater frater in omnibus obediens fuisti et ideo papio
... ut merito tante obediencie statim vadas ad deum cui
obedisti Et illico post benedictionem magistri frater ille in dno
obdormiuit ...

De pena pro peccato facta et confessionem

In pinna marchie in quodam conuentu fuit Simarinus lay-
cus et deuotissimus Et ibidem quidam frater conuersus de seculo ad or-
dinem venerat qui iussit infirmaretur ... quendam confessori
mandat ... Simarus ut confessionem eius audiret et ei
iniungeret condignam penam de peccatis Frater igitur audita confes-
sione et multas disciplinas preterea ieiunia prodiga
pena ei iniungit ... Cum frater ille audisset se grauatum
dixit fratri infirmo Isto securus eo quod ego et alii fratres
peccatis ... penam facientes Tunc Simarinus preterea
dimisit multas ... et alios ... disciplinas et omnia
ieiunia promisit complere Quo facto dixit Simarus infirmo
Vade frater et ... papio quod pena tua alias ... commissa
quod sine ... purgatorio ascendas ad dei regnum Quo
... frater et facta dicta pena pro peccatis suis
... fratres dum ... esset ... in dormitorio vigilans
idem frater apparuit ei dicens Gracias vobis refero

Et pri Gerardo et mox vii fuit pena p vos
plene et caritative cōpleta fuit. sic adeo complet
q statim sn̄ alio purgatorio padisū intravi am

De oratione devota

Fuit quidā canonicus
pauꝑ simplicissim̄ et i oron̄ ꝑfecti͡s Cū ei panis
frusta ponēt sr̄ mēsa ad comedēd, multitudo
passerū veniebat et panē comedebat. Quod frē ille
mlt̄ moleste ferebat maxie cū q frēs suas re-
linquerat sr̄ mēsa et panē comedebat Cū frē ille
passeres fugare nō posset quantūcūq minētur, tanta
mltitudo eoz volabat ad parietē, q eoz garriendo
nō modicū tumultū faciebat. Quod plura ad oracionē
domini p remedio se cōtulit. Dns vo eius pure simpli-
citati condescendit. Itaque cum orōz haberet affuit ibi quedam
avis qui mēsā respiciebat. q̄ Misuz vocat. q̄ passe-
res intrantes fecerat invadebat. fugabat et occidebat
Et erat mirabile et stupendū Quamdiu eni panis
erat sup̄ mēsā Misus aderat pdefensione mēse parat
ad pugnā nec inde recedebat donec ps mēsā fragmēta
recollecta tunc avis illa subito avolabat Et dum
aliis diebus mēsā respiciebat statim Misus ad tuendū rediit
et hec tamdiu continuat donec fratri passeres intrare
cessaverunt et

Modus i ordie vivend

Fuit quidā frē nomine et re humilis Qui ex divina amo-
ratione ordinez intrauit, cū et esset famosissime scolaris
dns Ihus eius precepit ei ingredi religionē Dū aut
interrogaret quā viaz deberet tenē in ordine

no bri et / Sic vive sic dues sic misericordiam
rudit a xpo / Vitari quecumque teneas / Presentem gsor-
cia fugias / Facta alior ne iudices / *alia iste*
Effuge / Tace / Quiesce / Effuge a malo consorcio et a
rumoribus claustri · a novitatibus et colloquiis va-
nis · que ista distrahunt cor hominis / Tace a detracti-
bus minuere et oblocucionibus · Tempore statuto silencium te-
neas et aliis temporibus quantum poteris serva silencium quia
de omni verbo ocioso oportet reddere racionem tempore iudicii / Quiesce
libenter in cella et ibi sede vel lege vel aliquid boni contemplare
ita quod nunquam ociosus inveniaris vel aliquid boni operare quod
sit pro quantum bono / Hic dyabolus te vacantem inveniat et
suggerat tibi cogitaciones malas et vanas et sic ad
pacem reducat / Completa tua obediencia ut pluribus invenia-
ris post cellam amen

De virtute nominis ihesu

Homo quidam totus territus et afflictus venit ad quemdam
fratrem maiorem ab ipso petens consilium et dixit ei quod fre-
quenter cum dyabolus dum esset in camera solus veniens
amplexabatur et plurimum affligebatur / Cum frater ille
rendit quandocumque ad te veniet nova cum devocione hoc
nomen ihesus et virtutem eius nomen non poterit sustinere
quod cum fecisset post confessionem premissa extunc dyabolus
eum non affligebat

De virtute nominis marie

Canonicus quidam erat devotus mire et omnes ignoti
quanto amplius in religione crescebat scire · tanto for-
cius a dyabolo impugnabatur / Quadam die dyabolus
in effigie terribilissima apparuit ei ut eius devocionem
turbaret sed ille frater ad invocacionem nominis beate virginis
marie devotissime gaudebat et demon statim eva-
nuit

Qui(dam) q(ui) n(on) poterat vide(re) cor(pus) (christi)

Quida(m) conu(er)sus intrau(it) religio(n)e(m) et erat tale(m) o(b)i(ectum)
q(uod) q(uo)tie(n)s s(an)c(tu)m reci(pi)ebat(ur) p(er) man(us) s(acerdotis) adimplet(ur) Q(ua)n(do) a(utem)
cor(pus) (christi) eleuabat(ur) s(ic) a(d)vnabitu(m) illud ebat(ur) q(uod) id i(psum) s(ib)i
no(n) poterat · ymo s(ic) (con)tinu(u)m potuit occultat(ur) Q(ua)n(do) au(tem)
f(rat)rib(us) stupe(n)tib(us) sup(er) h(oc) argue(re)t(ur) dix(i)t s(e) aliud no(n)
posse face(re) I(n)terrogat(us) v(n)de h(oc) accideret dicebat
se penit(us) ignorare I(n)terrogat(ur) m(u)lt(u)m sapie(n)s sup(er)
h(oc) s(ed) n(u)ll(us) (con)siliu(m) sciuit dare Tand(em) ve(n)it ad illu(m) lo(cum)
su(u)s (m)i(ni)ster p(ro)uincialis q(ui) h(oc) audiens vocat eu(m) et i(n)t(er)
rogat eu(m) v(n)de erat nat(iu)us Q(ui) s(e) d(e) ult(ra) mari(n)is p(ar)tib(us)
e(ss)e r(espo)ndit Q(u)esit ab eo si e(ss)et baptizat(us) Q(ui)
r(espo)ndit se penit(us) ignorare (Ta)m(en) sciebat q(uod) p(at)e(r) su(u)s et
m(ate)r morabat(ur) i(n) q(uo)da(m) opido int(er) saracenos Hec au-
dito f(rat)res ip(su)m baptizari fecerunt i(n) (con)v(en)tu coram cunctis
et p(ost)q(uam) h(oc) ita clare respiciebat cor(pus) (christi) sic(ut) et alij
et sic o(mn)es laudaue(run)t deu(m) q(ui) talia(m) fecit miraz i(n) fide

De quatuor p(re)rogatiuis ordinis

In mo(n)te aluerne du(m) s(an)c(tu)s f(rate)r s(an)c(tu)s f(rancis)c(u)s et f(rate)r Leo
loquere(n)t(ur) ad i(n)uice(m) i(n) ondit s(an)c(tu)s f(rancis)c(u)s f(rat)ri leoni v(n)u(m) la-
pid(em) que(m) e(st) mag(na) letitia cordis et dulcedine laud(i)-
b(us) extollebat Et dixit f(rat)er leo f(rat)ri pecorelle
lana lapid(is) illi(us) e(st) aq(ua) Q(ue) e(st) sc(ilicet) f(rate)r Dixit lana
illi(us) e(st) vino Q(ui)d e(st) s(an)c(tu)s · ite(rum) dix(i)t lana illi(us) e(st) oleo
q(ui)d ex hoc sc(ilicet) Et s(an)c(tu)s lana illi(us) est e(st) balsamo f(rate)r
leo dix(i)t q(uo)mo(do) h(oc) possu(m) balsamu(m) h(abe)re l(e)ui(n)te(r)
Et s(an)c(tu)s f(rancis)c(u)s scias f(rate)r pecorelle dei q(uod) i(d) e(st) lapis

m q° fet fecelit dno ihs qi apparuit in le
o dixi l ut ipz qter lauaret, qz dns g°or prer:
tri pmisit gennd qstz et corde deligeret fres
et ordiez bn finiet vitam suam, diuina gra pue:
ten. Sjm q notabilr puniet oes psecutores istg
ordis. Tcm q malg fr. i malicia perseuerans
diu no poterit pdurare q diuitat ordis vmsi ut
ordis qfudet. Qrtud q ista religio usq i finem
schi pdurabit am.

De paupertate

Tu
set bts ffrancis° infirmat assisteret fr lleo orans de:
uote cfictu, c iecitusi et ductg i spu ad qudaz
fluui spaciosi et latum vbi c aspiceret inscru:
tes. videt aquos fres i gf di fluui oneratos ille
quor aqui submergebant. i principio. aq i medio.
aq vlr pag v mig. hm maiore vbore podeg
qmitabz. qd fr lleo no poterat vide suis qpas:
sion et vidit pquoq alios fres exoneratos sui
pido et lesion faalr ptrausire. Btg no ffra co:
gnosceret q aqm insioz vidisset fecept s' qd ca qe
videt zuelaret. qd c fcasset dxit s ffr verasi
q vidisti hac fluui e iniqq mdg i q fres submer:
gut q no lzent voluntaria paupitz. Ucl at fres
minores oia mdana qtemetes sui pido d mspuls:
bg tusent ad eterna c gaudia am.

De protec cione s ffra

Cu set fr lleo s ffrancisco
pg morte ipig afectaret vide ut obhe iheru:
torio

Jeiunijs et orationibus se affligeret coram deo. Ecce ora-
te eo apparuit ei s. franciscus iuvenis et splendidus
habens alas cum pennis fulgentibus et cum unguibus
decoratus ad modum aquile. Cum frater leo et tam mi-
rando aspectu et affectu mellifluo multum recrearetur
Interrogabat quare sub tali effigie appareret. Cui
s. franciscus respondit quod alia dona que in pietatis divina
gessisset est. ut duos ordines meos adiuvem angelos
quia volans in tribulationibus eorum advocatus ac eorum [illegible]
[illegible] et alas eorum ad celestia regna perducam. Demo-
nes vero qui unguibus feriam et fratres malos non cu-
stodientes precepta regule ac ordinis professionem dura
punicione corrigam ac disciplinam az. De vita

Virgine maria. Vidit frater leo in sompnijs vidit
quod divinum iudicium parabatur in prato quodam et ibi an-
gelis tubicinantibus congregabatur gentium multitudo
innumerabilis. Et ecce due scale quarum una erat
alba altera rubea erant posite una ab una
parte prati illius altera ab alia. quarum proceritas
alia usque ad celos tendebatur. Apparuit ei christus existens in
summitate scale rubee quasi offensus graviter et iratus
Et beatus franciscus aliquantulum inferius erat prope eum et
amplius descendens fratres suos fortissime clamando
vocabat dicens venite fratres venite accedite ne
timeatis. Fratres autem multi currebant confidenter
per eum et incipiebant scalam ascendere confidenter. Cum

sic ascendentes vnus cadebat de 2o gradu aliqui de
medio aliqui de 4to aliqui de 10 aliqui de summo Videns autem
ista ad terram seu ruinam motus compassione pro
fratribus videre desperabat Christus vero ostendebat ma-
nus et latus in quibus plage eius renouabantur sanguine re-
nouari videbatur et inde sanguis recentissime distil
labat et dicebat Ista fecerunt mihi tui fratres et
diu beatus franciscus perseueraret mater pro filiis postulando
post breuem morulam aliquantulum prope scalam rubeam descen-
debat et clamabat dicens Confidite fratres ne
desperetis currite ad scalam albam et ascendite quia
ibi suscipiemini et per eam intrabitis in celum Curren-
tibus autem fratribus ad scalam albam ex admonicione
patrina erat virgo maria apparuit in summitate
scale albe et recipiebat eos et ingrediebantur
sine labore in regnum celorum amen De gratitu-
dine Quadam vice dominus Ihesus apparuit fratri
leoni dicens ego sum turbor de fratribus tui ordinis
Cui vero ille timens cum interrogaret Respondit Quia
non cognoscunt beneficia mea que impendo eis quotidie
ut tu nosti non tantum spiritualia sed et temporalia necnon
corporis cum non seminant neque metunt et frequenter
murmurant per raptos alios et quia se adiuuant pro
cum et ad amorem non cito redeunt penitentias iniun-
gunt ut deberent et rigorem iuste portant nec cor-
dialiter indulgent De vita virginis maria

Quedam nouicia erat in ordine que btam virginem orabat cum affectu spirituali et cum fecit id nouicia ante ymaginem b virginis marie flendo oraret · vidit b virgo et ipsum xpm infantem visitat et eam cordis dulcedine consolat et quod fuit mirabilius ei tribuit lacrimas odoriferas

Quidam aliquis frater qui erat deuotissimus matri dei qui salutabat eam tanta deuotione feruebat ut fratres videntes mirarentur Fecit aut videntibus fratribus quibusdam filius gloriose virginis descendit de gremio matris illo vero fratre virginem salutante ille puer ponebat rosam in manibus salutantis adorifera Cumque adore frater ille tanta deuocione feruebat quod vix ablacione posset extimari et cetera

Item fuit eciam quidam frater deuotus qui frequenter orabat coram altari virginis gloriose et quadam nocte orans vidit tres astantes scilicet b virginem mariam cum duabus virginibus qui cum domicellis scilicet de xi milibus virginibus de multis dubiis a btissima dei matre querebat veritatem Illa vero sicut sapientissima omnia eorum dubia elucidabat et declarabat et quibus magna spiritus dulcedine frater fruebatur Tunc vna de virginibus quesiuit de statu fratris visionem videntis Cui virgo gloriosa respondit Bonus est sed male et inde note recitat horas suas Quod audiens frater mutatus est in virum alium et extunc diuinum officium perfectius soluit et amplius in omnibus studuit placere et cetera

De grauitate penarum in purgatorio

Fuit eciam in quodam quidam frater moriens adam languidus qui de firmitate eventus diuinus laborat et tanto de tedio fuit laxatus quod de suo profectus deum

domine rogavit ut de hac vita misera ipsum eripere
dignaretur. Et sic apparuit ei angelus domini dicens: O
ex parte dei ut de duobus unum eligeres: aut statim mori
et esse per unam diem in purgatorio aut illam infirmitatem
per annum sustinere ad penam. Et sic alio purgatorio pro
ad deum consolare. Qui statim elegit esse in purgatorio
per unam diem. Hora autem angelus te ad mortem et
tibi recipe ecclesiastica sacramenta. Qui confessus statim de
hoc seculo migravit et angelus portavit animam illius ad
purgatorium ubi affligebatur multum dure. Et cum diu ibi per
horam steterat, videbatur ei pre acerbitate penarum
quod ibi ultra annum fuisset. Et ideo clamabat se a dicto
angelo deceptum esse, tantum per diem unam ibi debere
esse. Et ecce sic querulando clamanti affuit an-
gelus domini dicens: Et quid clamas? Quare me sic ea sp̄t aīa
decepisti me, quia in tantum unam diem hic fore
promisisti, sed iam plus quam per annum hic fuerim. Et
nunc deum expedio ab hac pena. Cui angelus: Crede
michi quod nondum per unam horam fuisti nec adhuc corpus
tuum traditum est sepulture. Sed si adhuc mavis plus
illam infirmitatem quam istam diurnam penam sustinere,
adhuc reducam te ad corpus, si volueris deo. Et cum
hoc elegisset, statim ad corpus reducitur. Et omnibus
videntibus surrexit et narrata visione per annum
infirmus vixit, quo completo ad dominum evolavit. Et

Quomodo magister Allexander de Ales ordinem intravit

Fuit Parisius magister Allexander de Ales, qui
habebatur insignis et famosus per orbem universum,
qui ista occasione intravit ordinem fratrum minorum.

Cum enim beate virgini marie vovisset et devocione
quam magis ob amorem eius aliquid postulanti tempore si potes-
tas afforet denegaret sed peticionem huiusmodi pro vi-
ribus adimpleret Et domina quedam hec sciret que
monachos albos intime diligebat et predicatores
Contingit quod die quadam domina illa dixit monachis
albis Ite ad magistrum allexandrum et ab eo petite
ut vestram religionem intret amore virginis gloriose et
certissime credatis quod peticionem vestram citissime adimple-
bit Mirantur monachi super hec attendentes solem-
nitatem persone sed ab alia parte in vero illius devote et
veracis mulieris confidentes ad magistrum allexandrum super
hec accesserunt Et cum ipsos magister allexander graciosis-
sime recepisset et diu de multis aliis diffusius loque-
rentur, adeo forte aliud ordinante oblitum fuit verbum
illorum pro quibus principaliter venerant et ad propria redi-
erunt Domina vero credens illos ex conceptu vel incredu-
litate dimisisse Eidem fratribus predicatoribus intimat
Qui gaudentes et ad magistrum allexandrum super hec accedentes
Cum vero de aliis ut primi loquerentur Ecce venit ele-
mosinarius fratrum bonorum cum sacco ad collum ut pa-
nem propter deum postularet Et videns magistrum allexandrum
cum predicatoribus loquentem Divino instinctu cum pe-
nitus predicta ignoraret simpliciter sic dixit Magister venera-
de cum diu mundo servieritis et famose et vera
religio nostra habeat magistrum Ideo supplico vobis
ut amore et gratia virginis marie ad utilitatem
anime vestre et nostre religionis honorem nostri ordinis

habitu assumatz Stupefacti pdicatores Sz ho-
mi(n)s fratis mgr Allx. Sz subito a deo tactus in-
teriore aūdendo eū dixit Vade fr qz statim
te sequar et faciā qd petisti a me Et pdi-
catores cū iubilo recedunt Et mgr allexan
habitū intrante religionis accepit Cū vo post ea ad
dimittendum habitū a dyabolo vexaretur et tempta-
cōn ipsius victus quadā nocte deliberaret habitū
dimittere in crastinū eadē nocte vidit xpm ffcm
portantē crucem de ligno ponderosissimā cū qua vole-
bat ascendere montē quendā Cūqz mgr vellet eū
ad portandū iuvare Beatus ffcus indignatus dixit ei
dicens vade miser tu nō potes unā levē portare
crucem de panno quo portabis unā ponderosam de ligno
Excitatus ille mgr allx et ad pseverandū sepe cōfo-
roboratz

Ubi in celo manet fres bres

Quidam epūs nōe Radulfus qui in oracōne cōns-
tuit ad celū raptus et cernens ibi mltos celicolas ma-
siones et turmas diversas religionum fratrum et nullos
fratrum bres videns ibiqz apparuit ei pulcherrima
dna sc. beatissima dei mr Maria et qd aīo revolvebat
requisivit Cui e epūs mirans sic dixerit q
nullos in illa beatitudine fres bres videt quos
tantos celica militans reputaret Dixit ei
mr Veni mecū et ego ubi manent tibi indicabo
Sicut cum fres bres tuo familiarit' adhesis
dicite mihi spalis sunt undiqz Salva qo ad
hys alaz tuā considerans vo epūs visionem

Et mg' dei gsiliu. fram bot ordin' in gre-
ss e amuente dno ppa Gregorio xxx

De purgatorio et ql' deuote sit orand'

Fuit quida fr uncus noie yldefus q erat
vir deuot' et virtuosus et lacrim' abundaret.
erat tn aliorum gteptiu et indignatis na-
ture. Hic in morte licet c difficultate aud'
fr suo familiari pmisit p xv dies q apparere
si dns pmitteret. Accid at q ipse fr yldefus gut
infirmaret'. Et fr qda petrus d' Stella laycus omi
deuotom et scitate pfectus no mius erat q in tate
gratus. Et ambo s. fr petrus laycus et fr yldef.
eadem hora fuerut mortui z sepulti. Expectavit
fr ic p xv dies q u ne appet fr yldef. post
aliquot vo dies Ecce p claustru fr yldef. illo
fre videte venit. Et in ecclesiam an altare
transiens coram corpe Cri amoto capucio c
reverentia se inclinat. Et veniens ad illum fratrem
post salutacioe mutua dixit. Non potui venire
neq mo pmissum. qa deus no pmisit. Et
ille quo est tibi pt Respondit totus sed sic habui
ardore igneo inflamatus. Et licet esse virgo
et intima lacrimarum et aliarum virtutum tn
contra indignatis nature et aliorum gteptiuu
Justus sed penis agnatus. Iuvit tn me
mea q scita erat sed ecce a penitentibus libe-
ratus. Et quia c mat fri petro d' Stella

no ... d' rea ... d' gteptu

quam tenui et hac vita migravit Qui post brevem ha
salutem fuit per angelos eductus et per purgatorium
velociter ut sagitta transductus Et statim fuit
occurrentibus beato Francisco beato Anthonio et aliis
gloriosis fratribus infinitis ad celum sublimatus Et
mirabatur quod non erat dies in quo aliqui fratres illi occurenti-
bus non exirent purgatorium et transirent ad celum
Et ille. Sunt nec in purgatorio fratres multi Sed magis
per parum ibi morantur Et dixit iste frater ad eam animam
in quantum misse quas celebravi pro te profuerunt tibi
Qui ait non multum quod sum fratrum duorum dixisti
Et sentit quod eadem anima plus valuerunt in mitia
fratris petri de stella supradicti. Cum enim erat laycus
quam misse tunc essendo sacerdos. Ita est anima eius frater
retur in celum vox celestis audita est in purgatorio
dicens Audite vos fratres minores qui in purgatorio estis
propter hunc fratrem petrum gloriosum de novo remittit vobis
deus certam partem pene quam vobis debebatur etc. Quo

modo beata virgo puerum Jhesum portat fratri Conrado

Morabatur frater Conradus in loco for-
rani in provincia marchie cum amicissimo fratre petro
de monticulo Et frater Conradus intrat silvam
ad orandum Secutus non frater petrus clam post illum
pergit ut quod faceret secrete exploraret. Frater vero
Conradus cum lacrimis multiplicibus beate virgini sup-
plicabat ut sibi a filio suo hanc graciam impetraret
ut de illa dulcedine quam sensit Symeon deum Christum

In ulnis portaret et deret aquilule capiti. Et eo
sic pacis multiplicante videre deo sunt pecto quod cor
latitans in silua fuit magna consolacione semper repletus.
Regina celi beatissima virgo Maria ei apparuit cum filio quem
in brachio gerebat cum tanta luminis claritate, quod non solum
noctis fugabat tenebras, sed eciam omnia lumina supera-
bat. Et fratri Conrado appropinquans filium suum dulcissimum
et speciosissimum inter eius brachia collocat. Quem frater
Conradus devote recipiens et labia labiis imprimens
et pectori pectus astringens totus liquefiebat sicut
amplexibus et osculis eius. Beata virgo recedente
ad filium. Frater Petrus latens et festinanter domum
revertebatur. Mane eciam Conradus redijt totus festinus
et letus. Cum frater Petrus occurrens dixit: O celibe rose
hoc magnam consolacionem recepisti. Cui dixit frater Conradus
stupens: Quid est quod dicis frater Petre? Quid scis tu quam
habuerim consolacionem? Dixit frater Petrus: bene scio celibe-
rose bene scio quid vel virgo cum filio te visitaverit.
Quod audiens frater Conradus sic vere humilis ipsum instanter
rogavit ut ipso vivente nulli revelaret. Aliud. Alio
tempore cum esset in eadem silva frater Conradus moraretur
in quadam cella ab alijs sequestrata. Et silvestres be-
stias insequerentur aliqui venatores. Lupus quidam
fugiens venit ad cellam eius. Quem frater Conradus per
collum accipiens quasi agnum mansuetum adduxit. Veno-
tores stupefacti per devocionem flexerunt etc. Aliud
Tali vero die esset in quodam loco et venit ad
eum quedam avis pulcherrima que quamque super eum

hymnos se ponebat quasi sup caput ipso aut
ente porti l' silua cantando dulcissime preceden-
bat. quo uo incentu consolacionem multiplici et inexpli-
cabili replebat. Appropinquante at die iouis s. sca
ulto mag rogat dom ut auis ia illa die sicut uo
appareret. at ipsa tribulato nimiam consolacionem hec uo-
lebant. Et usque ad diem resurreccionis se penitus absti-
nuit. Illo uo die s. resurreccionis de mane pulcrior apparuit
et solito more dulcius resonat. Et cum h'ea omnia ma-
gnalia recitasset celo eo uidente ascendit. De

De paupertate seruanda

Magister quodam anno custos et lector domi quietis mortuus
sunt de quibus quidam frater deuotus qui ad visitandum corpus beati
Ludouici illuc venerat, dum sero hora tardis-
sima oraret in ecclesia tercium vidit visionem. Vidit enim
porta ecclesie apertam. et sanctos martires confessores
ac virgines et apostolos ordinate ecclesiam intrare. et
ad maius altare accedentes. ob genua flectebant
et corpori domini in altari existenti reverenciam
debitam exhibebant. post hec vidit multitudinem
innumerabilem angelorum duas pulcerimas kathedras
deferentes. quas ante dictum altare statuerunt. Deinde
vidit dominum Ihesum et matrem eius dulcissimam
indicibili gloria fulgentem. Et post ipsos veniebat
b. Franciscus totus gloriosus. Et post hos ducebantur
duo fratres capucium ante faciem et manus post ter-
gum ligatas habentes. quos duo secabant[?] undi-

magnu libru onerati. Dnus Ihus et mat eius ama-
tissima. Cu an altare pervenissent se ad sedes
in illis cathedris posuerunt. Virissimus pr s franc.
scta reverencia tuo vndeo et matri eius scitissime
ad dexteram et se possuit. Ipse pro ille videbat
q oia q erat in cho ecce. Cu ad illi duo
fres ducti fuissent an eos dnus Ihus ait bto
franc. isti fuerunt de orde tuo, indicaud exerce
cu eis. Et virissimus franciscus vra oibus interrogat
custode dnus. Cuius ordis es, et c ipse dixit q
fuit. Virg fra ait, quod volut s isti libri et cuius
fuit. Respondit q fuerat ipsius. Et btus fra. hunc
sensisti quod libr. isti suadet. Respondit q non. Cui btus
fr ait tu professionis fuisti hunc, q non zela/ huisti
et tenuisti nec id quod deus madat, i eius pfecisti
Et eo imag. s fr. Recepte di pris et dni mei Ihu
xpi filii eius et offeci et s maie ac toius curie ce-
lestis et mea, te maledico et ad infernu te dispu-
to. Et statim terra se aperuit et ipsu frem cu
libris et mulo deglutiendo ad infernu trasmisit.
Eo pacto sic p oia fecit de alio fre s. latore
ilius pactis. Ob scm va e anlis cu suma dulcedine
et melodia ceperunt cantare. Et dnm laudans
Quo pacto visio departivit. Et fecit q videcat
alys enarrat fec.

De paupertate — Aliud simile

Quidam fr[ater] fuit anglic[us] h[uius] gra[ti]a raptus. Et
du[m] q[ui]da[m] die redire[t] gra[tia]s p[ro] prandio st[a]ret
in cho[ro] cora[m] mi[ni]stro et f[rat]rib[us] cepit fortit[er] plo-
rare. Et fuit raptus cora[m] o[mn]ib[us]. Minist[er] h[oc] cernens
fr[atr]ib[us] mandavit ut o[mn]es expectarent donec fr[ater] ille a
raptu suo rediret. Quo viso minist[er] p[er] obedi[enti]am
eu[m] interrogat et precepit ut q[uo]d vidisset ad edifi-
cationem fr[atru]m diceret. Q[ui] astantib[us] o[mn]ib[us] ait: Fui
raptus in celu[m] et vidi iiij[or] fr[atr]es ord[inis] n[ost]ri per
b[ea]tissi[mu]m Fra[nciscum] xp[ist]o mandante inducere d[e] h[oc] s[ecul]o
migrantes die hodierna. Unus habebat p[ro]p[ter] se 1
una[m] pullam magna[m] librorum. Alius habebat 2
habitu[m] pulcherrimum. Tercius habebat p[ro]p[ter] se ho- 3
mines multos et pueros. Quartus erat paup[er] 4
mendicus et despectus. Hos induxerunt s[anct]o Fra[n]-
cisco mandato ipsi[us]. Rursum interrogat cuius ordi-
nis esset et q[ui]d sibi iste lib[er] vellet. Et t[unc] se dixit
d[e] ord[i]ne suo et libros portatos h[ab]uisse ad
studendum. B[eatus] Fra[nciscus] ait: Fr[ate]r, precepi ne ea q[uae] d[omi]n[u]s
ih[esu]s mandat in isto libro. Et t[unc] dixit q[uo]d non.
B[eatus] Fra[nciscus] tanq[uam] p[re]varicatore[m] maledixit et ipse cu[m]
libro ad infernum descendit. Deinde b[eatus] Fran-
[cisc]us interrogat cuius ordinis es. At ille inquit:
Fr[ater] minor sum. Cui b[eatus] Fra[nciscus]: Mentiris, inquit,
q[uia] fr[atr]es mei n[on] mollib[us] s[ed] vilib[us] indui[ntur]

Debent ne fecisset ut tu fecisti. Et ipse maledixit ac ad infernum dixit. Tunc cum interrogat modo iam dicto et quare mulieres et homines eum sequerentur. Respondit in mensa eos iuvabat et eis advocando. Cui beatus Franciscus ait frater bor non debet esse advocatus. Quare recta dicit non diligent sed debet esse in cella plorans annos suos in amaritudine anime sue et maledixit eum ipse ad infernum submisit. Tertio cum interrogasset cuius ordinis esset. Qui audacter ait fratrum bor sed. Cui beatus Franciscus amplexando dixit: quia regulam servasti et vere frater minor fuisti intra in gaudium domini tui. Et hic cum beato Francisco in gloria remansit. Tunc sit quando frater ille moriebatur ministro iii.

Aliud simile

In provincia Sicilie quidam frater erat. Qui cum multis officiis esset oneratus ad aggregandum pecuniam libros vestes et alia totum suum intellectum conabatur. Sed cum hic mortuus esset et corpus eius in nocte a fratribus in ecclesia custodiretur. Videntibus fratribus custodibus beatus Franciscus venit comitatum sancto Ludovico episcopo et sancto Anthonio de padua. Et quilibet eorum cereum gestabat in manibus accensum. Et cum ad feretrum accessissent, sed beatus Franciscus cum dextera sua interrogat defunctum beatus Franciscus si fuisset frater bor. Respondit ille pater sic. Cui beatus Franciscus ait: non dicas me patrem tuum quia numquam filius meus fuisti. Quare promisisti servare paupertatem obitum et custodisti ne haec. At ille inquit

Nos tunc b. fratres ad s. Audomarum qui ei mit-
tra in foris ecclesie stabat et ad fratrem Anthonium
dixit Quid facietis de isto qui rectam viam servavit
cum illo. Quid inquiunt tu per vis faciamus quia videtur
de ipso generosissimo. Tandem b. [illegible] eius prefatus Nome-
nemonit caputium ab habitu dicti fratris Demum ad eius
cellam iverunt pannos libros et omnia alia que congrega-
uerat accipientes clausurisque celle intactis ad ecclesiam
perduxerunt ubi corpus dicti fratris iacebat et omnia pre-
centes super corpus eius Regnes apposuit benissime stra-
ret res in corpore ignis totum consumpsit fratres vero qui
eum custodiebant a longe stabant stupefacti cuncta
cernentes consumpta omnia. Ubi sic ei ignis recessit Re-
deuntes totum corpus pre cineres consumptum invenerunt
Et gratie Ewardi cantantes a sompno ad cellam dicti
fratris euntes clausuram intactam sed cuncta ipsius amo-
ta invenerunt et combusta prout viderat ipse fratres qui
eum custodiebant etc.

De purgatorijs

Quidam frater Bisinus vir laudis hinc obijt et duobus
cum Ewarus qui ipsum nutrierat existenti in puncto mor-
tis mandat eius Nomine ut statim recte ad paradisum 1
Ipse ut post mortem quantotius ad se rediret Itaque 23
ut faceret quod anime in egressu ipsius fratris de mundo que-
uissent et quot in paradisum vel ad purgatorium vel
ad infernum descendissent Ipse frater mortuus post tres
dies redijt totus gloriosus Interrogatus de mora A-

De decisione animarum

Omnino non respondit quod sua obedientia non pro alia vita supplere tantum valet Ego statim non veni ad te quia indigebam suffragiis et ideo hic tribus diebus in purgatorio fui Interrogatus de modo respondit Anima eius facta tam clare quam alii fratres non tam cantabat aliqualiter eos desiderabat. quos noluit impune pertransire Sed quia iam completam penitentiam meam modo ad paradisum pergo Et tamen dico quod mirabiliter impossibile foret quod tam copiosa multitudo hominum de mundo exierunt in egressu meo Quorum aliqui una mecum ad paradisum tres ad purgatorium de quibus ego fui unus Reliqui vero omnes ad infernum descenderunt Et hec dicto frater ille disparuit etc

Excusatio qualis fuit

Quot descenderunt hominum mortuorum fuit

De inclinacione ad gloria patri

Fuit quidam frater piger qui se parum inclinabat ad gloria patri et aliquando non inclinabat Qui in purgatorio tali pena fuit punitus Stabat enim super altissimam columnam et altissimam in medio maris et decies in die et decies in nocte se inclinabat et tam diu debuit stare donec impleret omnes inclinaciones quas neglexerat ad gloria patri Et dixit quod ista inclinacio sibi erat valde penosa quia semper se casurum putabat in profundum maris etc

De vigiliis mortuorum

Quidam frater erat negligens in persolvendo que statuta sunt in ordine pro defunctis fratribus dicendis Qui post dies plures apparuit uni fratri socio suo a quo interrogatus de salute respondit se salvandum Sed interim usque nunc fui in maximis penis Cui socius ait Nos omnes diximus

quod quidam obmittit vigilias

offerri et tot missas p aiam tuam. Bene tibi
pfecerit. Respondit q no. Anima nra pfecit dum vi-
uebat q debui p suffragiis defunctis q deus ea q
facta sunt p me applicavit illis defunctis suffragiis
p qbus ego dum vixi no pfeci. Et si aliqd dixi-
mus sup devotionem Sz si de me cepi fecit p me ora-
ciones hic m valet. Et hijs dictis disparuit. P quo
fres dominum oraverunt etc. Edificia que fuit

Cum fr Zwiccenalis a Florencia Et fundant
magnorum ecclesiarum fuit revelatum fuit cuidam fri d
uoto hanc hz penam usque ad diem iudicij vez ut
duo malei sup eius caput percuciunt. Quidam Dns Ulricus
sct fri Conrado dixit In ordine
tuo sunt quidam q servant regulam voluntate et ef-
fectu et hij statim post mortem suam evolant
ad vitam eternam. Alij sunt q servant voluntate Fr de x statu ordinis
sed non effectu et isti purgabuntur. Alij vero nec fiet nec
fiet de quibus et non fit mira Anima nec in Bedeuto
duo Electi cum ad infernum deportantur de quibus
dicit non et mira ipsa testimonium q ait Amen dico
vobis nescio vos etc. Quidam fr bor
quuencis fons Heti Benefrnis confessor sororum
sctissime virginis petronille de Renis ad mortem
morte premeret Rogatus a dicto fre Bona
fine ut post morte ad ipsam rediret Et ille

Permisit si domino placet quod infra tres dies rediret
Dixit autem predictus frater eum expectaret infra tres dies
sub periculo. Ille mortis veniens vocat eum frater
vero Bonafinis inquit Benevenias fili. Nunquid
ne pavorem sustinuisti vos. Qui inquit magnum sustinui
pavorem. Sed beata virgo cuius precepta semper servivi
me defendit et ecce ducit me ad paradisum. Recessi
enim de purgatorio. Et cum frater Bonafinis vellet eum plus
loqui Ille dixit noli me hic amplius retinere quia cum
beatissima virgine vado ad paradisum ad quod nos perducat
pater et filius et spiritus sanctus. De nomine Maria et psalmos

Legitur in libro exemplorum beate virginis. Quod in quadam
ecclesia in honore beate ac gloriose virginis Marie dedicata in
monasterio quodam quod dicebatur Dolo. Erat monachus
quidam Ravertus nomine qui dictam virginem Mariam
singulari devocione ac reverencia venerabatur. Sed quod ob
amorem magnum nominis Maria pro qualibet littera predicti
nominis Maria psalmum qui ab una littera reverendi nominis
Marie inchoabatur legere dictum consueverat. Quinque
consueverat legere psalmos. Magnificat cum gloria patri et
ave Maria in fine per quemlibet psalmum. Et pro prima Ad
dominum cum tribularer. Pro R Retribue servo tuo. Pro I In conver-
tendo dominus. Pro A finali Ad te levavi oculos meos.
Et ad quemlibet psalmum versiculum Post partum virgo
inviolata permansisti cum collecta Concede nos famulos tuos.
Anno autem domini M° cclxxvi in nocte sancti Andree cum fratres
ad cantandas matutinas surrexissent atque inchoassent

I
E
S
V
S

M Magnificat
A Ad dominum c.
R Retribue servo
I In convertendo
A Ad te levavi



